

میں کے کانی باوادر

عبد الحمید السبلاہی

وہر گہرانی: بہ دریہ عہزیز

منتدی افرأ الثقافی

www.igra.afhamontada.com

منتدى اقرأ الثقافي

=====

www.iqra.ahlamontada.com

میں کے کانی باوہار

★ ناوی کتیب: میږگه کانی باومړ

★ نووسینی: عبدالحمید البلالی

★ وەرگیږانی: بهدریه عزیز قادر

★ تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

★ نوبه ی چاپ: یه که م

له بهر پوښه رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان

ژماره (۱۹۲۵) ی سالی (۲۰۱۰) ی پیدراوه

ماfi له چاپدانه و هی هم بهرهمه پارنژراوه

بو ناوه ندی راگه یانندی ئارا

ناوه ندی راگه یانندی ئارا

هنگاوێك بهرمو ركه یانندیكى كورمى ئىسلامى ماوچهرخ

ناونیشان: ناوه ندی راگه یانندی ئارا
سلیمانی / شه قامی پیره مئید

0770 358 7100
0750 106 9589
0748 013 4669

ara.m@hotmail.com

میں کے کانی باور

نووسینی

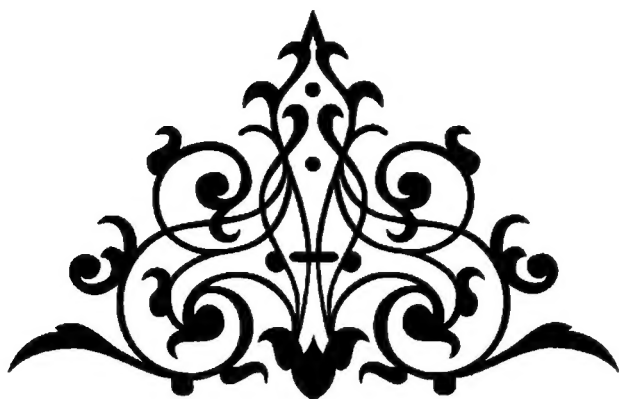
الشیخ عبدالحمید البلالی

وہرگپرائی

بہدریہ عزیز قادر

چاپی یہ کہم

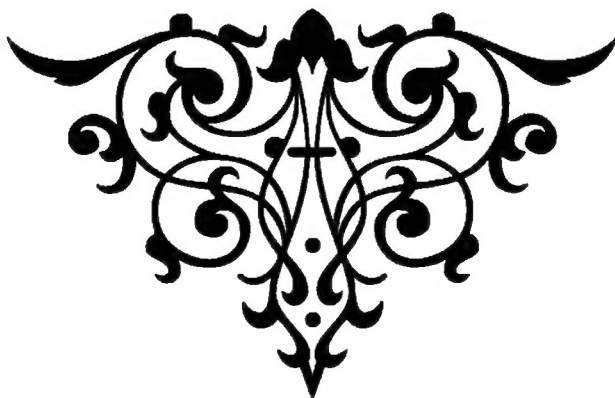
۱۴۳۲ ک - ۲۰۱۱ ز

پیشکشه به

* دايك و باوكم كه زور به په روشی و دلسوژییه وه
په روه رده یانكردم.

* هه موئه و دايك و باوكانه ی به خه م ئاینده و قیامه تی
مندالله کانیانه وهن و به شیوازیکی راست و دروست په روه رده یان
ده که ن.

زۆرسوپاس بۆ:

- ۱- ھاوسەرو ھاوکارى خۆشەويىستم (مامۆستا نەوزاد).
- ۲- بىرلىككە بىرلىككە بىرلىككە (ئىبراھىم بەرزىجى) كە دىگەن ئىشنى زۆر بەدەلىگەن دەقە
ئەرەبىيەگە بىرلىككە بىرلىككە (واحات الایمان)دا گەپكەن ۋە ئىشنى بەدەلىگەن ئىشنى
دەستىگە كەلتۈرۈپ بېرىپتۇر.
- ۳- بىرلىككە بىرلىككە (كەكە پەش سەيد مېنە) كە (دەقە ۋە گەپكەن دەقە
كۆرۈپتۇر) بىرلىككە بىرلىككە پەدەلىگەن ئىشنى خۇشەلىگەن ۋە پەدەلىگەن ئىشنى تەدەلىگەن
كۆرۈپتۇر ۋە پەدەلىگەن ئىشنى خۇشەلىگەن ۋە پەدەلىگەن ئىشنى تەدەلىگەن
نەسى.
- ۴- بىرلىككە بىرلىككە (ئەھمەد سەيد مەھمۇد) كە پەدەلىگەن ئىشنى تەدەلىگەن
بىرلىككە بىرلىككە پەدەلىگەن ئىشنى خۇشەلىگەن ۋە پەدەلىگەن ئىشنى تەدەلىگەن
پەدەلىگەن ئىشنى تەدەلىگەن ۋە پەدەلىگەن ئىشنى خۇشەلىگەن ۋە پەدەلىگەن ئىشنى تەدەلىگەن.
- ۵- ھەممە ئىشنى تەدەلىگەن ۋە پەدەلىگەن ئىشنى خۇشەلىگەن ۋە پەدەلىگەن ئىشنى تەدەلىگەن
نەھەتتۇر.
- دەلىل ۋە زۆر سوپاسىيان دەكەم، خۇشەلىگەن ئىشنى پەدەلىگەن ئىشنى تەدەلىگەن ۋە پەدەلىگەن ئىشنى خۇشەلىگەن ۋە پەدەلىگەن ئىشنى تەدەلىگەن
زىيادەكەت.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ ثُمَّ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ وَمَنْ وَالَاهُ....

سوپاس و ستایش بۆ خوای بالا دهستی پهروهردگاری جیهانیان و لیژمه بارانی
دروود و پهحمته بۆ سه‌رگیانی پیغه‌مبری پیښه‌وای مؤرقایه‌تی و هاوهل و شوین
که وتوانی.....

نیعمته و چاکه و به‌خششه‌کانی خوای گه‌وره له ژماره نایه ن (وَإِنْ تَعْدُوا
نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا) ، واته: (نه‌گه‌ر بتانه‌وی نیعمته‌کانی خوا بزمرین نه‌وا
بۆتان له ژماره نایه...) ژیان و ته‌منان و یه‌که یه‌که‌ی سات و کاته‌کانمان له‌ش
ساغی و هه‌بوونمان تافی لایوی ده‌ست به‌تالیمان، زه‌وی و ئاسمان و مانگ و پوژ و
نه‌ستیره‌کان، کانی و پوویارو که‌ژو کیوو ده‌شت و بیابان، ئاوو هه‌واو گیانه‌وه‌رو
پوهه‌که‌کان و هه‌رچی له ده‌ورو پشتمان هه‌یه نیعمته و به‌خششی خولقینه‌ری
گه‌وره‌مانن و پالپشت و یارمه‌تیده‌ری دريژه‌پیدانی کاروانی ژيانمان، یه‌کیکی دی
له‌و به‌خششه‌مه‌زنانه‌ ئیمان و باوه‌په‌ که خوای گه‌وره له‌پیگه‌ی په‌یامی پاک و
پیروزی خویه‌وه به‌ نیرداوانی دا بۆی ناردوین و، هوش و بیرى ساغ که ئه‌ویش له
نیعمته‌ته‌ هه‌ره مه‌زنه‌کانی خوایه وه‌ری ده‌گری و خاوه‌نه‌که‌ی خوی پی
ده‌پارزینته‌وه.....

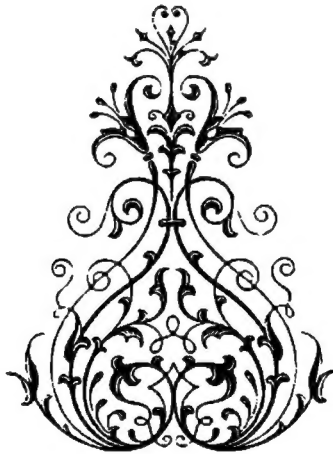
به‌لئى، ئیمان و باوه‌په‌ بڼه‌مای دینه‌و سه‌رجه‌م په‌رسته‌شه‌کان (شایه‌تمان و نوێژو
پوژوو، زه‌کات و حج) و ته‌و کرده‌وه‌و هه‌لوێسته‌کان زاده‌ولق و پوږ و
به‌روبوومی دره‌ختی ئیمان و باوه‌په‌ن....

ئیمان و باوه‌په‌ مروّفه‌ له‌ناخه‌وه ده‌گۆږن دووباره ژيانتيکی تازه‌ی پی
ده‌به‌خشنه‌وه‌و ده‌یکه‌نه مروّفيکی ژور جیا له‌وه‌ی جاران هه‌بوو...

که لښتیکې گه وړه ی کتیبخانه ی کوردی و پاڙه و خزمه تیکې به رچاوه به کږمه لگای
کورده واریمان.

له کږتا پیدا داوای پاداشت له خوای گه وړه ده که م بڼ نوسه رو ده ست خوشی
له وه رگپر ده که م و هیوادارم دریځه به و پرېځه به سوو ده بدات و له داهاتو دا به کاری
به سوو دتړیش هه ستی به رامبه ر به هاو زمانه که مان.

کاکه پښ سید مینه

پیشہ کی وەرگیر

به ناوی خواي به خشندهی دلوفان، درودی خوا برزیتته سهر گیانی پاکی پیغمبر محمد ﷺ، سوپاس بۆ ئه و خواجه که به هرهو به خشش و نیعمه ته کانی ئه و نده زۆن هه ژمار ناکرین، زمانیش یه کیکه له و به هرهو به خششانهی خودا بۆ به نده کانی و سده ها جۆر له هجه و شیوازی جۆراوجۆری هه یه و به گویره ی شوین و سهردهم ده گوپیت ئه وهش له په حمه تی خواجه هه رهو کو (جل جلاله) ده فره موویت:

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْلَفَ الْمَنَاسِكُمْ وَالْوَنَكُرَ إِنَّ فِي

ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ﴾^۱، واته: (یه کیکێ تر له نیشانه و به لگه کانی، دروستکردنی ئاسمانه کان و زه وی یه (که زانا کانی نه ستیره ناسی له ئاستیدا سهرسام و سهرگه ردانن) و جیاوازی زمان و په نگتانه، پهنگی هیه کهس له کهسی تر ناکات، سهره پای سده ها جۆر زمان، که جۆری قسه کردن و داپشتنی ههر گه لیک تایبه ته ندی خۆی هه یه، جگه له هه زاران شیواز که له وزمانه سهره گیانه ده بیته وه، به راستی له و دیارده یه شدا به لگه و نیشانه ی زۆر هه یه بۆ زانا یان و شاره زایان).

که واته زمان به لگه و ئایه تیکی خودایه له سهر به شه ریه ت و یه کیکه له بنه ماکانی نه ته وه و تایبه ته ندیه کی مروفانه یه به هۆیه وه له دروستکراوانی تر جیا ده بیته وه و ده توانی له پێگه ی زمانه که یه وه هه ست و نه ست و بیرو بۆچوون و ته عبیره کانی بخاته پوو چ به گوفتارو چ به نووسین، نووسینیش کاریکی پیروژه ئه وه تا خوا ی په ره ردار سۆیندی پی ده خوات و ده فره موویت: ﴿وَالْقَالِرُ وَمَا يَسْطُرُونَ﴾^۲، واته: (سۆیند به پینوس و ئه وه ی که ده ینوسن) ئه وهش نیشانه ی نرخ ی زانست و خۆیندنه لای خوا ی گهره .

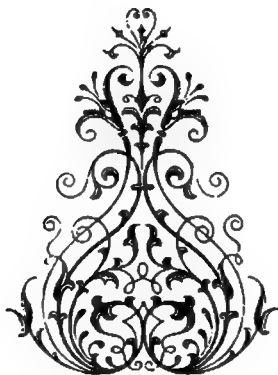
۱- الروم: ۲۲.

۲- القلم: ۱.

نووسین عیبارەتە لە پاو سەرنج و بۆچوون و هیماو بە ھاو بیروباوەڕو زانست و
 زانیاری نووسەر یان کۆمەلگە، کەوابوو نووسەر بەرپرسە لە نووسینەکانی، چونکە
 زۆرجار خوێنەر بەجۆری دەکەوتێت ژێر کاریگەریەکی کە ئاراستەی دەکات و پاو
 بیرو بۆچوونی دەگۆڕدێت. ھەر لەبەر ئەوەشە کاتی نووسین وەردەگێڕدێتە سەر
 زمانیکی تر وەرگێڕ وەک (سپاردەیک) مامەڵەی لەگەڵدا دەکات و ئاگاداری تام و
 چێژو ئەدەبیات و ئاراستەی نووسینە کە دەبێت تا بەلکو ھەم چاکەیک پێشکەش بە
 نووسەرە کە بکات و ھەم چاکەیک لەگەڵ خۆی و نەتەوەکەیدا بکات و خزمەتێک بە
 زمانەکی خۆی بکات کەخودا وەک بەھرەو نیعمەتێک پێی بەخشێوێت.
 ھیوادارم بە پشتیوانی خوا ئەم وەرگێڕانە بەم نیت و شیوەیەبێت و لای خودا
 وەرگیراوبێت، وە مەشتی بێ بۆسەر خەروارو خەرمانی زمانی شیرینی کوردی و،
 کوردزمانان سوودی لی ببینن.

وەرگێڕ

بەدریە عەزیز قادر

پیشہ کی نووسہر

سوپاس و ستایش بۆ پەروردگاری جیہانیان دروودو سہلام برزیتہ سہر گیانی
پاکی پایہ بہر زترینی پیغمبران —سہلامی خویان لی بی— (موحہ ممہ دے) نہو
پیغمبرہی نیردراوہ بۆ پاککردنہوہی دہروونہکان لہژہنگ و ژاری نہزانیو
نہفامیو تاریکیو دووبارہ بیناکردنہوہی نہودل و سینہ ویرانانہی جالجالوکی
گومپایی ہیلانہی تیدا کردوون و لہپو لاوازی کردوون، تا پووناکیان بکاتہوہ بہ نووری
نیسلام و، لہ ژیر باری کہ لہکہ بووی پوچ و بہتال دہریان بہیتی و پژاریان بکات،
مرفہکان پەروردہ بوون و توانیان لہ سہرپی خویان پاوہستن و پاکہتیان بۆ
بگہریتہوہو خوشیو خوشگوزہرانی دہروونہکان بگہریتہوہ، نہوہی نہیان دہزانی
فیری بوون و کاریان بہو زانستہ کرد کہ فیری کرابوون و فیری گہلانیکیان کرد کہ
نہیان دہزانیو بوون بہگہورہو سہرکردہی پوژگارو سہردہمانیک، دواتر کہسانیک
ہاتوون کہ دنیا بہرچاوی گرتوون لہ ئاستی بینینی پوژی دواپیو کارکردن و
ہولدان بۆی کویری کردوون، دلہکانیان پەق بووہ وەک بہرد بہلکو لہ بہردیش
پہقتر، نہو خوشہویستیو بہبیابانکردنہ ماددیہی ہیئریش دہکاتہ سہرہموو
چینراوو سہوزاییک و پەلاماری دہدات، گہیشتوتہ ہموو مالیکی بہرزو دای
پوشیون. زۆر بہخیرایی کہ پری ویرانہو چۆلہوانی لہ سہر گہورہترینی مالہکان
ہہلداوہو، چینراوو سہوزاییک بہتیشکی خوری نہو ماددہ سوتینہرہ زہرد
ہہلگہپاون و سوتاون، بوونہ وشک ہہلاتوویہکی زیانبہخشی سہرسوپہینہر، نہو
وشک بوونہ زہنگیکی مہترسیدارہ، نہویش مہترسی مردنی پۆحہکانہ دواپی وشک
بوونہوہیان و نہمانی پەحمەت و میہرہبانی خواہ لہ سہریان نیلا مہگہر لہناو نہو
بیابانہ وشک و چۆل و سامناکہدا چہند میترگ ہہبن و نہو تینوییتیہیان بشکیتنی کہ
پوچی وشک کردوون و، دلہکانیان کہ بہہوی نہو ماددہ سوتینہرہ پەق بوون نہرم
دہکات، نہو میترگانہش بریتین لہ (میترگہکانی باوہر).

ئەو ھى دەجىتە ناو ئەو مىرگانە دەبىنى بەھۆى ئەوانەو ۋە چۆن دەروونى پاك دەبىتەو ھەشەدەكەت و گەرە دەبىت، ئەو ئاۋە سازگارو زولالە دەبىنى چەند پوون و پاكە لەخەوش و لادان و زىادە پۆيى و داھىنراوى نادروست و سەر پىچىيەكان دەبىنى چۆن تىنوو يەتى ناھىلى و سەرلەنوئى گىانى بە بەردادەكەتەو، دواى ئەو ھى زۆرى لەئاۋى ژەنگاۋى و تىكەل بەبى فەرمانى قورئان و سوننەت بىنى. دەبىنى چۆن ئەو مىرگانەى باۋەر بە پىنمەي پىاو چاكانى پىشەن لەبۋارى (پاك كەردنەو ھى دەروون) ئاشناى دەكەت.

داۋا لە خۋاى گەرە دەكەين كە ئەم پەرتوۋكەى (مىرگەكانى باۋەر) ھۆيەك بىت بۆ بە ئاگاھىنانەو ھە پاچەكانى ئەوانەى بى ئاگان لە پۆڭى دوايى و بىرى لى ناكەنەو، ۋە ھۆيەك بىت بۆ بە ھىز كەردنى دلە سىس و وشكە لاتوۋەكان كە نزىكە بمرن بەھۆى ئەو ھى دىنبايان بەسەر قىامەتدا ھەلئىزاردوۋە، بە ھى گومانى ھەلەيان دەبرد كە دووركەوتنەو لەقورئان و سوننەت و پاك كەردنەو ھى دەروونەكان نابىتە ھۆى گومرايى و سەر لىشىۋانى گەل و نەتەو، ۋە داۋا لە خۋاى پەرۋەردگار دەكەين ئەم كىتەبە بىتە ھۆى دروست كەردن و پىكەيتنانى بنەماو بناغەيەكى توندو پتەوى پەرۋەرشىاران لەسەر باۋەرىكى بەھىزو گىرپانەو ھە گىان بە بەردا كەردنەو بۆ گەل و نەتەو جىاجىياكان، ۋە پاىە زۆر كارەكانى جىھان بەھىزىنى بە ھى خاۋەنى سەنگەرۋ سوپىرى باۋەرىكى قول بىن.

نوسەر

عبد الحميد البلالى

میرگی (۱)

پیاوانی به ره به بیان^۱

به ره به بیان هیماى له دایک بوونی هه موو خێرو چاکه یه که، هیماى سه رکه و تنه، هیماى ژيانه، نیشانه ی لاویتی و جوولە و بزاونته، هه روه کو به لگه ی هه ق و دادوه ری یه، کاتی سپێده و به ره به بیان له کش و مات ترینی کاته کانه، چرکه ساته کانی پاکی و بی گهردی یه و، کاتی دابه شی پزق و پۆزی یه، وه نوێژی به یانی به لگه یه له سه ر به هیزی ئیمان و پاکی له دوو پوو یی، به هۆی ئه وه ی هه ستان له و کاته دا له سه ر که سه کان قورس و ناخۆشه، له به رنه وه یه پیغه مبه ری خوا ﷺ له فهرموده یه کدا ده فهرمو ویت:

((إن أثقل الصلاة على المنافقين صلاة العشاء و صلاة الفجر، ولو يعلمون ما فيها لأتوها ولو حبوا...))^۲. واته: ((قورستین نوێژ له سه ر (مونا فیق - دوو پوو) نوێژی خه وتنان و به یانی یه، ئه گه ر بیان زانیایه چ پاداشتیکیان تێدایه ئه گه ر به گا گۆلکیش بوایه ده هاتن...)).

شنه پای سه حه ر:

دکتۆر (عه بدولحه مید دباب) ده لێت: "به راستی ئه و سووده ته ندروستی یه مرۆف به هۆی هه ستانی به یانیانه وه ده ستی ده که ویت یه کجار زۆرن له وانه:

به رزترین پێژهی غاز ی (تۆزۆن 0۳) له هه وادا له وکاته ی به یانیاندا یه و، ورده ورده که م ده کات تاکاتی گزنگ و ده رکه وتنی خۆر، ئه و غازه ش کاریگه ری یه کی به سه وودی له سه ر کۆنه ندامی ده مار (الجهاز العصبي) هه یه و، چالاک که ره وه ی کرده ی فیکری و ماسولکه یی یه، به جۆرێک کاتی مرۆف ئه و شنه پایه جوانه ی به یانیان

۱- پیاوانی به ره به بیان: رجال الفجر.

۲- البخاري ۲ / ۱۱۸ و مسلم ۶۵۱ / ۲۵۲ في المساجد.

هه‌لده‌مژێ که به (شیبای سه‌حه‌ر) ناوده‌برێت هه‌ست به‌له‌زه‌ت و گه‌شه‌ده‌کات که‌وێنه‌و هاوتای نییه له هه‌چ کات له‌کاته‌کانی تری شه‌وو پۆژدا^١.

دوو رکاتی به‌رمبه‌یان:

دوو رکاتی به‌رمبه‌یان ئه‌و دوو رکاته سوننه‌ته‌ی پێش نوێژی به‌یانیه‌و، له‌خۆشه‌ویسترینی کاره‌کان بووه به‌لای پێغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ، ئه‌وه‌تا ده‌فه‌رمووی‌ت: ((رکعتا الفجر خيرٌ من الدنيا وما فيها))^٢. واته: ((دوو رکاتی سپێده‌ی به‌یان خیرتره له‌دنیا و هه‌رچیش له‌ دنیا دایه)). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی‌ت: ((لهما أحبُّ إلي من الدنيا جميعا))^٣ واته: (دوو رکاته سوننه‌ته‌که‌ی پێش نوێژی به‌یان له‌ هه‌موو موڵک و سامانی دنیا باشت‌رن).

ئه‌گه‌ر دنیا به‌خۆی و ئه‌وه‌ی تیا دایه له‌ به‌رچاوی پێغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ به‌کسان نه‌بی به‌دوو رکاتی نوێژه سوننه‌ته‌ی سپێده‌ی به‌یان به‌لکو که‌متریش بێت، ئه‌ی که‌واته فه‌زل و نوێژی فه‌رزی به‌یانی بۆ خۆی ده‌بی چه‌نده‌بێت؟!

ناچێته‌ ئاگره‌وه:

پێغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ باس له‌وه ده‌کات هه‌رکه‌س ئه‌و نوێژه‌و نوێژی عه‌سر بپارێزێت ده‌چێته به‌هه‌شته‌وه له‌ ئاگر دوورده‌که‌وێته‌وه له‌فه‌رمووده‌یه‌ک دا که بوخاری و موسلیم گێڕاویانه‌ته‌وه پێغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ ده‌فه‌رمووی‌ت: ((من صلى البردين دخل الجنة))^٤، واته: ((هه‌رکه‌س دوو نوێژی فێنکی - واته به‌یانی و عه‌سر - بکات ده‌چێته به‌هه‌شته‌وه)).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی‌ت ﷺ: ((لن يُلج النارَ أحدٌ صلى قبل طلوع الشمس و قبل غروبها))^٥، واته: ((ئاگر به‌ر ئه‌و که‌سه ناکه‌وێت که نوێژی پێش خۆر که‌وتن و پێش خۆر پۆشیشتن بکات)). وه (البردان) واته: -فێنکه‌کان- که هه‌ردوو نوێژی به‌یانی و

١- مع الطب في القرآن الكريم، ص ١٠٨.

٢- مسلم ٧٢٥.

٣- مسلم ٧٢٥.

٤- البخاري: المواقيت ٤٣ / ٢ ، و مسلم: المساجد ٦٣٥.

٥- مسلم ٦٢٤.

عەسرە (إمام المناوي) دەلالت: (ئەوانە جیاکراونەتەووە تاییبەت کراون بەهۆی پیرۆزی زیاتریان جا یا لەبەر ئەوەیە بینراوی فریشتەکانی شەوو پۆژن کاتی شوێنیان دەگۆپن شاھید دەبن بۆیان، یا لەبەرئەوەیە لەسەر نەفس قورس و ناخۆشن، چونکە لەکاتی ئیش و ناپەرەحەتین و ھەرکەس ئاگادارییان بکات و بیان پارێزیت ئەوا دەتوانیت جگە لەوانیش چاکتر پپارێزیۆ ئاگاداریان بیت، ئەگەر لە شتیکی تردا کە وتبیتە کەم تەرخەمیەو ئەوانە دەبنە کە فارەت بۆی و خودا بەهۆیانەو لێی خۆش دەبۆی و دەچیتە بەهەشتەو).^۱

بەراستی سەرمان سوپ دەمێنێ لەوکەسانە خۆیان لەو بانگخوازانە دادەنێن کە بەلێنیان بەخودای خۆیان داوہ بۆ ھەلگرتنی ئەو ئەمانەتەو بەلام لە زۆریک لە خەلکانی تر زیاتر تەمبەلێ دەکەن لە نوێژی بەیانی داوای دەخەن، ھەتا بەدل لەسەر ئەو پادین و ھیچ لێپرسینەووە سەرزەنشتیکی نەفسی خۆیان ناکەن لەسەر ئەم کەم و کورتی و کەم تەرخەمیەیان، ئەو چۆن دەتوانن خۆیان ناو بنێن بانگخواز، بەوہی کە بانگ دەکەن بۆ خێرو بۆ خۆیان خواوەنی ئەو دەروونەن و ھیچ ئینکاری یەکی ناکەن، ھەقی پوکنیک لە پوکنەکانی ئیسلام بەتەواوی نادەن و بەئەرکی خۆیان ھەلناستن؟؟ ئایا ئەو کەسە بەم جۆرە یە ناترسی وەسفی بکریت بەوہی دووڕووەکانی پی وەسف دەکریت!!

قورئانی بەرەبەیان:

خوای گەورە دەفەرمویت: ﴿وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا﴾^۲. واتە: (نوێژی بەیانی کە قورئانی زۆری تیدا دەخوینریت فەرامۆشی مەکە چونکە فریشتە ی شەوو پۆژ دەیبینن).

قورئانی بەیانیان نوێژی بەیانیانە کە فریشتەکان دەیبینن و شاھیدی بۆ دەدەن، ئەو تە پێغەمبەر ﷺ ئەوہی باس کردووە و پوونی کردووەتەو کە

۱- فیض القدیر ۱/ ۱۶۴.

۲- الإسراء: ۷۸.

دەفەرمووئیت: ((یتعاقبون فیکم، ملائکة باللیل، و ملائکة بالنهار، و یجتمعون فی صلاة الفجر و صلاة العصر، ثم یعرج الذین باتوا فیکم فیسألهم و هو أعلم بهم: کیف ترکتم عبادي؟ فیکولون: ترکناهم و هم یصلون و أتیناهم و هم یصلون))^۱.

واتە: (چەند فریشتەیک بەشەو و چەند فریشتەیکێ تر بەپۆژ بەدوای یەکدا بەدیارتانەو و بەسەرە ئیشکتان لی دەگرن، وە هەردوولایان لە نوێژی بەیانی و نوێژی عەسردا یەک دەگرن و یەکتری دەگوێن، جاکاتی ئەو تاقمە فریشتەیکێ کەوا لەدیارتان بوون سەردەکەونەو و بۆ خزمەتی خوای گەرەو پەرەردگار لییان دەپرسی - هەرچەند کەخۆشی باشتەر حالیان دەزانی - دەفەرمووئیت: کە ئێو هاتنەو ئەو بەندانە ی من چییان دەکرد؟ دەلێن: کە ئێمە چووین بۆ لایان ئەوان نوێژیان دەکرد کە ئێمەش هاتینەو لەلایان ئەوان هەر نوێژیان دەکرد. دەبی کێ لەوانە بەختەو وەرتیبت کە لەگەڵ نەفسی خۆیاندات ئێ دەکۆشن و ناو نوێن و جیگە ی گەرم و نەرم و نۆل و خۆش وازلی دەهێنن و بەرگری دەکات لەو هەموو پالەرو پاکیشەرانی بەرەو نوێن و جیگە ی نوستن دەیبەن، تا بەلکو بەلگەنامە ی پاک و بەرائەتی لە دوو پووێتی بە دەست بهێنن و ببن بەئەهلی مژدە پێدراوی پیغمبەر ﷺ بەچوونە بەهەشتەو و، بەو شەرف و پێرۆزییە ی بینین و شایەتی فریشتەکان و پرسیاری پەرەردگاریان پاراوین، ئەو تە بەهۆی گەرەویی (سپێدە و بەیانە) وە یە کە خوای پەرەردگار سوێندی پی خواردوو دەفەرمووئیت ﴿وَالْفَجْرِ ۝۱﴾^۲ واتە: (سوێند بەبەرەبیان، سوێند بەو شەوانە ی کە دە شەون (هەندیک دەلێن: دە شەوی کۆتایی مانگی پەمەزانە، هەندیکیش دەلێن: دە شەوی سەرەتای مانگی (ذی الحجة) یە کە کاتی حەجە، هەردوو بۆنەکەش پێرۆزن).

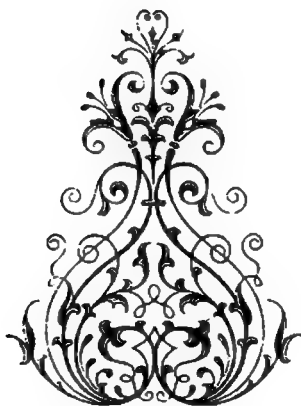
بەرەبیان پێوهر و تەرازوویە:

۱- البخاری و مسلم.

۲- الفجر: ۱-۲.

هاوه لآن (خودایان لی پازی بیّت) ناماده بوونیان بۆ نویژی به یانیان به پیوه رو
 ته رازویهك داده نا بۆ له (سهنگی مهحهك) دانی پیاوان، جاهه ركهسی ناماده ی ئه و
 نویژه بووایه ئه و متمانه یان پیده کرد، ئه وهش كه ناماده نه بووایه گومانی خراپیان
 پی ده برد، له سه ر ئه وهیش ئیبنو عومه ر (په زای خوای لی بیّت) ده لیت: (ئیمه
 ئه گه ر كه سیكمان له نویژی به یانی و خه وتنان دا نه دیتبا گومانی خراپمان پی
 ده برد).^۱

ئایا ئه م وتانه بانگخوازانی ئه مپۆ ده هه ژنی و وایان لی ده كات پیشه پرکئی
 كه سانی تر بکه ن به هه لمژینی شیبای سه حه رو له به كه مینه كان بن كه له قایمه ی
 فریشه چاودیره كان باس ده كرین له به رده م په روه ردگارداو له پیاوانی سپیده و
 به ره به یان دا بنرین؟؟.

۱- صحیح ابن خزیمة.

میږگی (۲)

پشتیوان به خوا

واتاګه‌ی....

وته په که زۆرینه‌ی خه لګی له هه موو به یانیه ک و له زور له بونه کاندای ده یلن، به لام که من نه وانه‌ی له و اتاو ماناګه‌ی زاناو شاره زان، که میګیش له و که مانه کاری له سر ده کن و به جی ده گه یه نن و له و ته و اتاو ده یګوږن بۆ نه و پاستی به‌ی به رده وام ژین و زیندووی ده داته نیوان نه و نه فسی خوی و نیوان خوی و خوداو نیوان خوی و خه لک.

ته وه ککول و پشت به ستن به خودا بریتیه له ده سه لات دانه ده ست خودا له هه موو کارو باره کاندای، باوه پو متمانه بوونه به میزو تواناو زانای و دانای خودا، که واته بریتیه له پشت پی به ستن ته و اوو خودانه ده ست خودایه به ته وای نه مه ش ده مانگه یه نیته باوه پی ته وای کرده‌ی به ناو سیقاته پیروزه کانی خوی په روه ردگار، بۆ نه و ه ش ئیمام (ئیبینولقه‌یم) ده لیت: (ته وه ککول و پشت به ستن به خودا نیوه‌ی دینه و نیوه‌ک‌ی تریشی گه پانه ویه بۆلای خودا، به پاستی دین به ندایه تی و خودانه ده ست خودایه، ته وه ککول و پشتیوان به خوا، خودانه ده ست خودایه و گه پانه و ه ش بۆلای په رستش و به ندایه تییه^۱)، پشت به ستن به خوداو داوای یارمه تی و کۆمه کیت له خودا دان نانه به لاوازی و نه زانی خۆت و باوه پوونتیه و به زانای و دانای و به توانای خوا، داوای یارمه تی و کۆمه کیت له خوداو ملکه چ بوونت بۆ خۆشویستنی خوی و هه موو نه مانه ش واتای به ندایه تین.

۱- تهذیب مدارج السالکین: ۲۳۶.

یوسف (سه لامي خواي لي بي) و هاوه لاني...

ثيمام (ثيبنولقهيم) له ته فسيري (القيم) دا واي هه لده سه نگيني كه سزاي خودايي بۆ يوسف (سه لامي خواي لي بي) به مانه وهي له زيندانا له ماوهي نه وه موو سالة ده گيپته وه بۆنه وهي كه داواي يارمه تي له (كه سيك) كردو پشتي پي به ست پيش نه وهي داواي يارمه تي و كۆمه كي له خوا بكات، به و وته يه ي كه به و كه سه ياني وت كه گوماني ده برد پزگاري ده بي و ده بيته ساقى پاشا پي وت: (أذكرني عند ربك)،^۱ واته: (لاي پاشات باسم بكه كه به بي تاوان من به ندرام). ﴿فَأَنسَاهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ﴾^۲، ليره دا (ثيبنولقهيم) له ته فسيري نه و ثايه ته دا ده ليت: شه يتان بيري يوسفى برده وه له جياتي داواي يارمه تي و كۆمه ك له پروه ردگاري بكات داواي يارمه تي له (مروفيك) كرد. ﴿فَلَيْتَ فِي السَّجْنِ بِضَعَ سِنِينَ﴾^۳، واته: (ثيتر چند ساليك يوسف به بي تاوان له زيندانا مايه وه). خواي پروه رگار نايه ويته پشت به غه يري خوي به سترت له به رنه وهي هيچ هه ول و توانايه ك بۆ هيچ كه س نيه ته نها به هوي خوداوه نه بيته، هه رچهنده نه و كه سه خاوه ني هيزو ده سالات و كۆمه ل و كه رسته و كه ل وپه ل و ثاميري جوراوجوريته، به پاستي ناتوانيته جول و چپه ويست و ثيراده ي هيچ به نده يه كه له به نده كاني خوا له ناو به ريت يان لاي بدات، به لكو هه موو نه وانه له ژير ويست و خواستي تواناو ده سالاتي خودايي دايه.

مريهم دار خورماكه راده وشينيت:

سه رمان سوږده مينيت له و وته يه ي پروه ردگارمان له سوره تي مريم ﴿وَهَزِيَ إِلَيْكَ بِمِذْجِ النَّخْلَةِ شَقِطَ عَلَيْكَ رُطْبًا جَنِيًّا﴾^۴، واته: (نه و دار خورمايه كه (پالت پتوه داوه) كه ميك رابوه شينه خورماي گهيوت به سه ردا ده باريت).

۱- يوسف: ۴۲.

۲- يوسف: ۴۲.

۳- يوسف: ۴۲.

۴- مريم: ۲۵.

ئەو بۆ مریەم (سەلامی خوای لایبی) چۆنە! کاتێ ئەو لە حالەتی زەبستانیدا و شەکەت و لاواز ماندوو بوو، لە دواى ژان و مندال بوون، لەباریکدا و ناتوانیت بچوێتەو، ئەى چۆن دەتوانی داری خورما پابویشینی؟ لەگەڵ ئەوەشدا کە دەزانین داری خورما بەکێکە لەوشک و پەقترین و پتەوترین درەختەکان، قەدى خورما لەزبەرتین و سەختترین قەدى دارەکانەو، هیشووێ خورما پێویستی بەپاوه‌شاندن هەبە تا ئەو خورما پێگەیشتووێ پێوەیەتی بەربێتەو، گومانى تێدا نییە کە زۆریش بەرز و دورە لەوێ کە دەست بیگات، ئەى چۆن (مریم) یەک کە ئافەرەتەو هەر بەسروشتی خۆی لاوازەو بێهێزەو، گفتی و بێهێزی ئازاری زەبستانی و کاریگەری سک و مندال بوونیشی بۆ زیاد بوو، ئەو جگە لەو حالەتەدەروونیەش کە هەموو جەستەى داگرتوو و دەترسیت لەوێ تاوانى بەدەرەوشتی و کاری خراپى بەدریشتە پال لەلایەن خزم و کەس و ئەهلى شوینەکەى لەکاتیڤا ئەو پاک و پاکیزە، دەى چۆن بتوانیت ئەو دارخورمایە پابویشینی؟! کەوابوو ئەو سوننەتى خواىە بۆ بەکارهێنانى ھۆیەکان بۆ ئەوێ مانای پاستەقینەى تەوێککول و پشت بەخوا بەستن بەتەواوى دەرکەوێت، گومانى تێدا نییە بۆ ھەرکەسى تەوێککولى لەسەر خوابیت ئەو ھۆیەکان بەکار دەهێنى ئەوێش سوننەتى خواى پەرورەدگار، ئەو مانایەش لەزۆر لە شوینەکانى قورئان و ژيانى پێغەمبەر ﷺ پاستیەکەى دەرەکەوێت، دەبا ئەو ئایەتى خواى پەرورەدگار بخوینەو: ﴿وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَنَكِبَ اللَّهُ رَمِيَّ﴾، واتە: (تۆش ئەى موحەمەد ﷺ کاتێک مشتێک خۆلت پوو بەکافران فرێدا ئەوکارە تەنھا تۆنەت کرد، بەلکو خوا فرێداو (خۆلى کردە چاوى کافرانەو).

ئەو لەکاتێکدا بوو کە پێغەمبەر ﷺ چنگى لە خۆلى ھەلگرت و بەرەوپەروى بى پرواکان فرێتى داو بەلوى کرد لەیەکێک لە شەپەکان ھەرتۆزقالتێكى چوو و چاوى بەکێکیانەو ئەوێش بوو بەھۆیەک بۆ سەرکەوتن، دەبینین کە خواى پەرورەدگار

له پټغه مېره که ی ښه ده ویت نه و هویه به کار بهیتیت که چنگی خوله فرپی داو به ره و پوویان بلای بکات، به لام سرخه ری پاسته قینه خواجه، له بهر نه ویه خوی به روه ردگار فریدانه که ی پټغه مېره ښه نه فی ده کاو بریار له سر فریدانه که ی خوی ددهات (سبحانه و تعالی) هه لبه ته پټغه مېره ښه دوی پشتیوانی و ته وه ککول به خوا شته کانی وه و هویه به کار میناوه، هه روه کو دار گزچانه که ی حه زره تی موسی (سهلامی خوی لی بی).

نای خوژگه له گه لیاندا باین:

پیروزییت له و که سه ی به و اتا گه وره نیمانییه — ته وه ککول و پشت به ستن به خوا — له هه موو به شیک له به شته کانی ژیانیدا جی به جی ده کات، به پاستی مژده کان دین و ده یانینیت:

یه گه میان: هیواداره له و حه فتا هه زاره بیت به بی لی پرسینه وه ده چنه به هه شته وه هه روه کو له هه ردو (صحیح) دا هاتوو یه کیک له سیفاته کانیان: ﴿وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾، واته: (نه وانه به پاستی پشت به خوی خویان ده به ستن).

دوو ه میان: به هوی جی به جی کردنی کرده یی ناوو سیفاته پیروزه کانی خوداوه وه کو: (تواناو ده سلات و پوزی ده ری ژیتنه رو مرینه) زیاتر نزیک ده بیته وه له خوی خوی ده یناسیت.

سییه میان: ته رکی شیرک و هاوه لگه رای و وازهیتان له ناو پدانه وه بۆ جگه له خواو به و هویه وه عزیزهت و سه ربه رزی زیاد ده بیت.

چواره میان: زیاتر پازی ده بیت به قه ده ری خوا، نه وهش بریتیه له (به پاستی و به ته وای دل ته سلیم بوون و خودانه ده ست خوی به روه ردگار).

پینجه میان: هه رچی کاریگه ری ترس له دروستکراوانه له دلی دا نامینیت و نه وانه پینان ده لین: ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ

فَرَادَهُمْ إِيْمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ^۱، واته: (به پاستی خه لکی بی باوه پرو خوا نه ناس خویان بۆ ئیوه کۆکردۆته وهو خویان بۆ ئیوه مه لازداوه، لییان بترسن (خۆتان توشی به لا مه کهن) به لام نه وان (واته ئیمانداران به و پرپاگه نده یه) باوه پریان زیاتر دامه زراوو، وتیان: (خوامان به سه که یاریده دهرو یارمه تی ده ریکی چاکه).

شه شه میان: زیاتریوونی پینمایی و پاراستنی له هه موو شه پێک و به س بوونی بۆ هه موو پێداویستییه کان، ئه ویش به و فه رمووده یه ی هه زه رت ﷺ که ده فه رموویت: (من قال -یعنی إذا خرج من بيته- بسم الله توكلت على الله ولا حول ولا قوة إلا بالله، يقال له - هديت و وقیت و کفیت، فيقول الشيطان للشيطان آخر: كيف لك برجل قد هدى وكفى و وقی)^۲، واته: (هه رکه سی که له مال ده چیته ده ره وه بلی: به ناوی خوا، پشتیوان به خوا، خۆم دایه ده ست خوا، هه یچ هه ول و هه یزو توانایه ک نییه جگه له خوا، پێی ده گوتریت -هیدایه ت درایت- پینمایی کرایت و پارێزرایت و ئه ویش به سه واته خودات به سه، شه یتانی که به شه یتانیکی تر ده لیت: چی ده لیت به که سی که پینمایی کراو خوا له پشتییه تی پاراستوویه تی).

۱- آل عمران: ۱۷۳.

۲- رواه الترمذي و صححه الألباني، ص ج ص / ۶۲۹۵.

می‌رگی (۳)

{ لَیْنُ شَکْرَتُمْ لَا زَیْدُنْکُمْ }

(سویند به‌خوا نه‌گهر سوپاسگوزارین رزق و پژوی و نازو نیعمه‌تتان

به‌سهردا دهرژینم و زیادی ده‌کهم)

شه‌یتان راسته‌قینه ده‌زانیت:

کاتی خوی به‌روه‌ردگار فرمانی پیکرد (سوژده) به‌ریت بق‌ه‌زره‌تی ناده‌م
(سه‌لامی خوی لی‌بی) نه‌ویش فرمانه‌که‌ی به‌جی نه‌گه‌یاندو سه‌ریچی کرد، خوی
گه‌وره‌ دهری کردو نه‌فرینی لی‌کردو پی‌ی فهرموو که‌ده‌چیته ناو ناگر، به‌لام ته‌نها
به‌وه‌ واز ناهینتی به‌لکو که‌ گوی بیستی نه‌و دهرکردن و له‌ په‌حمه‌ت بی‌ به‌شکردنه
بوو، به‌ه‌موو بی‌ شه‌رمی و چه‌قاوه‌ سوپییه‌وه‌ درژره‌ به‌ه‌له‌ و تاوانه‌که‌ی خوی
ده‌دات تانه‌وه‌کانی ناده‌م له‌خشته به‌ری‌و بی‌ ناگایان بکات، چونکه‌ نه‌و بوو به‌هوی
ده‌رکردنی و ده‌لیت: ﴿لَا قَعْدَنَ لَکُمْ صِرَاطَکَ الْمُسْتَقِیْمَ﴾ ۱۶ ثُمَّ لَا تَیْنُهُمْ مِنْ بَیْنِ اَیْدِیْهِمْ وَمِنْ
خَلْفِیْهِمْ وَعَنْ اَیْمَنِیْهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِیْهِمْ وَلَا یُحِیْدُ اَکْثَرَهُمْ شَرِکَیْنِ ﴿۱۷﴾، واته: (به‌هوی نه‌وه‌ی
که‌منت گومراو سه‌رگه‌ردان کرد، نه‌وه‌ سویند بیت منیش له‌ ریگه‌ راسته‌که‌تدا بویان
داده‌نیشم (لایان‌بده‌م).. پاشان سویند به‌خوا له‌ به‌رده‌میان‌وه‌، له‌ پشتیان‌وه‌،
له‌لای راستیان‌وه‌، له‌لای چه‌پیان‌وه‌ بویان دیم و (دنیا‌یان لا‌ خوشه‌ویست ده‌کهم و
گومان‌یان دهریاره‌ی قیامت له‌لا دروست ده‌کهم) و ده‌ستت ناکه‌ویت زوریه‌یان
سوپاسگوزارین).

۱- ابراهیم: ۷.

۲- الاعراف: ۱۶ - ۱۷.

نالێرده (ئیبلیس) پاستیه کی لا ناشکرایه و ده زانیته که لای زۆرینه ی خه لکی شاراوو نادیاره ئه ویش ئه وه یه که به شی زۆری خه لک سوپاسگوزارو شوکرانه بزێرنین، به دلنیا ییه وه له ناویاندا ئه و که سه سه ر فرازو پزگار ده بیته که سوپاسگوزاره و شوکرانه ی خوای پهروه ردار ده کات.

﴿اعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ شُكْرًا﴾:

((ئهی نه وه و شوینکه وتووانی داود، ئیوه به کردارو گوشتار سوپاسگوزار بن و چاکه له گه ل خه لکیدا بکه ن)).

خوای گه وه له خسته پووی ئه م ئایه ته دا نه ی فهرموو: (قولوا آل داود شکرا) که به واتای گوشتار دیت واته به زمان بلین، به لکو فهرموویه تی (اعملوا) واته به کردار، ئه وه ش به لگه یه له سه ر ئه و حه قیه ته ی که شوکرو سوپاسگوزاری ته وای نابیت ئیلا مه گه ر به کرده وه و جی به جی کردنی ئه وه ی که خوا فهرمانی پی کردووه، دورکه و تنه وه له وه ی نه ی لی کردووه و لیتی قه دهغه کردوون. که واته سوپاسگوزاری بریتیه له به جیهێنانی په رستش و به ندایه تی به کرده وه، نه ک ئه وه که وا گومان ده بن ته نها حه مدو سه نایه کی وته ی بیته و به زمان بیلیته له دوا ی نوێژه کان یا دوا ی تیر خواردن.

په یغه مبه ر ﷺ سوپاسگوزاری به کرده وه ده کرد..

ئانه وه تا دایکی ئیمانداران سه ری سوپه ده میتی له شه و نوێژی په یغه مبه ر ﷺ که ئه وه نده به پیوه وه ستاوه پییه کانی ئاوساوه، به سه رسوپرمانه وه لیتی ده پرسیت: (تفعل هذا وقد غفر الله لك ماتقدم من ذنبك وما تأخر؟) واته: (بۆ واده که یته، ئه وه نده خۆت ماندوو ده که یته، ئه ی ئه وه نییه خوا له گونا ه ی له مه و به رو له مه و دوات خوش بووه؟) ئه ویش ده فهرمویت: (أفلا أكون عبداً شکورا).^۱ واته: (ئهی نابی به نده یه کی سوپاسگوزاریم). ئه و ﷺ وا له سوپاسگوزاری تی نه گه یشتبوو که ته نها

۱- السبأ: ۱۳.

۲- البخاری (۸/ ۴۴۹) و مسلم (۲۸۱۹).

سوپاس و ستایشیکی و تهیی بی و به زمان بیکات، سوپاسگوزاری کرداره به نه ندامه کانی و به هه موو په زامه ندیییه کی له و نیعمه تانه ی خوای په روه ردگار. له بهر نه وه یه ئیمام (ئیبینولقهیم) نه و مانایه به م جوړه کۆده کاته وه و هسفی دهکات: (دهر خستن و پیشاندانی شوینه وارو کاریگری به خششه کانی خوا له سهر زمانی به نده که ی به همدو سوپاس و، له سهر دلّی به خوشویستن و، له سهر نه ندامه کانی به پابه ندبوون و گوئی پایله کی کردنی).^۱ ستایشکردنی غهیری خوا به سهر زمانی دا نه یه ت، جگه له خوا خوشه ویستیک له دلّی دا نه بیّت، نه گهر که سیکی له دروستکراوانی خوا خوشویست نه و له بهر خوا خوشی بویت، ئینجا نه و خوشه ویستییه راسته قینه یه و ده دست دیتی و له دلییه وه ده گوازیته وه بۆ هه موو نه ندامه کانی و نه و کاته نه ندامه کانی جی به جی کاری هه موو فرمانه کانی خوشه ویسته که ی ده بن و ده دست هه لده گرن و به ره لستی ده که ن له هه موو حرام و قه ده غه کراوه کانی، هه ر نه وه یه سوپاسگوزاری راسته قینه.

﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾^۲

(به لکو هه میسه ده ریا ره ی نازو نیعمه ته کانی په روه ردگار ت بدوی و باسیان بکه له جی خویاندا به کاریان بهینه).

مه به ست له قسه کردن (التحدیث) له م ئایه ته پیروژه دا ئانه وه یه: (نه و باسی نیعمه ت و به خششه کان بکات و بیانلّیت) وه ک بلّیت: خوای گه وره نه وه و نه وه ی پیداویم یا ده بی به و واتایه بیّت، (قسه کردن به نیعمه تی نه و به جیهینه رو پیسپپردراوه که ی بی له و ئایه ته دا: نه ویش بانگ خوازی بۆلای خوا، گه یاندنی په یامه که ی، فیرکردنی خه لک، وه راسته یه که ی هه ردوو واتایه کان له خو ده گریت).
 مروّف بیربکاته وه و باس له پوژانی گومپایی و نه قامی خو ی بکات، چون خوا له و تاریکی یه وه گواستی یه وه هینایه ناو نه م پرووناکی یه، هه روه کو ئیمامی عومه ر

۱- تهذیب مدارج السالکین، ۲۸۴.

۲- الضحی: ۱۱.

(سهلامی خوای لی) دهیکرد باسی له پۆژانی نه زانی و نه قامی خۆی دهکرد چون ئه و خوابیهی دهخوارد که بۆخۆی له خورما دروستی کردبوو، ئنجا به و پۆژانه بێدهکهنی.

موسلمان باس له پږښاني هه ډاري خوي بکات دواي شهوي خوا دهوله مندي
کرد، وه بير له پږږه ناخوش و تال و تنگه کاني بکاته وه پيش کوچکردني بږ
جنگه يه کي نارام و نه مين يا گوراني بارودوخ و، باس له پږږه پر کاره ساته کان بکات
که پويشتن و پاشان خوي گوره دهرووي لي کرده وه و خمي په واندوه ههروهه
به جوره باس له و نازو نعيمه تانه بکات و بدوي له سهریان و، نه وهش ته او تر بکات
به مانگه وازي بږ لاي خوا له ناو خه لگيدا.

سویا سگوزاری گشتی و سویا سگوزاری تایبہ تی:

دوای نه وه بۆمان روون ده بیته وه که سوپاسگوزاری دوو چۆره:

گشتی نه‌وه‌یانه که تایبته به‌دنیاوه به‌جل و به‌رگ و خواردن و مال و سامان و نه‌ندروستی و گیانه‌وه، تایبته‌تیش نه‌وه‌یه تایبته به‌پۆژی دوابی، نه‌وه‌یش دروست ده‌بی له‌سه‌ر ئیمان و به‌کتاپه‌رستی و پێنمایی و ته‌وفیقی خودایی و په‌رستش و به‌ندایه‌تی و چاکه‌تی ژن و منداله‌کانی و کاروباری تری قیامه‌تی جیگای داخ و چه‌سه‌ره‌ته که زۆرینه‌ی خه‌لکی نه‌و سوپاسگوزاری به‌ناکه‌ن جگه‌له‌ گشتی به‌که، نه‌وه‌ش له‌به‌ر نه‌وه‌یه سووده‌که‌ی له‌به‌رچاو و هه‌ست پێکراوه و به‌ده‌ست ده‌هینریت، نه‌وه‌ سه‌روشتی مرقۆه.

پایه‌گانی سوپاسگوزاری:

پوختی نه وه به و قسه یی نیمام (نیبنولقه یم) ه که ده لیت: (سوپاسگوزاری به نده له سهر سی پایه به ریوه ده چیت و ناتوانی به نده یه کی سوپاسگوزار بیت نیلا به هر سنجیان نه بیت).

پیه‌که‌م: دان نان به نازو نیمه‌ته‌کانی خوای به‌روه‌ردگار که یئی به‌خشیوه.

دووم: سوياس و ستايشي خواي له سهر بکات.

سَیِّیَهَمْ: چاکه ی پی بکات و یارمه تی و کۆمه کی خه لکی پی بکات له سه ر
په زامه ندی خوا.

دان نان به نازو نیعمه ته کان نه دهینه پال نه سه ب و زیره کی و تیکۆشان و هه ولی
خۆمان، یا پله و پایه و خانه دانی و هیژی خۆمان، به لکو بیگێرینه وه بۆ ده سه لات و
به خشنده یی خوای تاقانه و په روهر دگار، کاتی قارون ئه و نیعمه تانه ی خودا پیی
دابوو دایه پال زانین و زانیاری خۆی خوای گه وره دای پوخاندو به ناخی زه وی دا
برده خوار، به م جۆره ده گه ی نه ده ر ئه نجامی سروشتی ستایشکردن بۆ به خشه ر
له سه ر ئه و نیعمه ت و به خشنده یه و، وه پاشان ئه وه ش له که سیك ناوه شیته وه
که یه قینی ته وای هه یه به خوا که به خشنده یه و ئه و نیعمه ت و به خشنده ی پی
دراوه و سوپاس و ستایشی له سه ر بکات، به لام نیعمه ته که ی به کار به یینی
له سه ر پێچی و بی فرمانی خوا که پیی به خشیوه، بۆ نمونه (سوو-ریبا) به مال و
سامانه که ی بکات، یا که ته ندروست و له ش ساغه بجی زوالم و سته م له خه لکی
بکات و تۆ له یان لی بکاته وه.

جا کاتی ئه و پایانه مان جی به جی کرد گومانی تیدا نییه که خوای گه وره
نیعمه ت و به خشنده ی خۆیمان بۆ زیاد ده کات و لیمان پیروژ ده کات بۆ پاستی و
سه لماندن ئه و به لینه ی له قورئانی پیروژدا پیی داوین، ﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ
شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ﴾^۱.

۱- ۱- ابراهیم: ۷.

میرگی (۴)

به‌ناگاهاتن و به‌ناگاهاتوان

خوای گوره ده‌فه‌رموویت:

﴿ اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ﴿١﴾ مَا يَأْنِيهِمْ مِّن ذِكْرِ مَن رَّبِّهِمْ يُحَدِّثُ إِلَّا أَسْمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٢﴾ لَّاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَأَسْرَأَ النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَ وَأَنْتُمْ تَبْصِرُونَ ﴿٣﴾ ۱

واته: (موحاسه‌به و لی پرسینه‌وه‌ی خه‌لکی نزیک بۆته‌وه، له کاتی‌کدا زۆریه‌ی نه‌وان بی‌ناگا و غافلن و پشتیان له ئایینی خوا کردووه و پوو وهرده‌گه‌پن له به‌رنامه‌که‌ی، هیچ یاداوهریبه‌کی تازه‌یان له لایه‌ن په‌روه‌ردگاریانه‌وه بۆ نایه‌ت که نه‌وان گوێ بیستی نه‌بووین و له‌وکاته‌دا یاری و گه‌مه‌ی پینه‌که‌ن... دله‌کانیان بی‌ناگا و سه‌رگه‌ردانه، نه‌وانه‌ش که سته‌میان کرد، قسه‌کانیان شارده‌وه (به‌نه‌پنی ده‌یان وت) ئایا نه‌مه‌ته‌نها به‌شه‌ریک نییه وه‌ک ئیوه؟! ئایا ئیوه به‌ده‌م جادو و گه‌ریبه‌وه ده‌چن؟! له‌کاتی‌کدا ئیوه چاوتان هه‌یه و ده‌بینن!!). به‌پاستی لی پرسینه‌وه پۆژ له‌دوای پۆژ نزیکتر ده‌بیته‌وه هه‌روه‌کو (حه‌سه‌نی به‌صری) وتوویه‌تی: هه‌رچه‌ند پۆژیک ده‌پوات به‌شیک له‌تۆ له‌گه‌لی دا ده‌پوات، به‌لام خه‌لکی له‌بی‌ناگایی به‌کی سه‌رسوپه‌ینه‌ردان له‌و ئامانجه‌ی که له‌ پێناویدا دروست بوون، وه بی‌ناگان له‌ هه‌ست کردنیکی ته‌واوو کرده‌یی له‌واتا‌کانی ناوو سیفاته پیرۆزه‌کانی خوا. هه‌موومان ده‌زانین (الرزاق - پۆژیده‌ر) به‌کێکه له‌ ناوه‌کانی خوا، به‌لام زۆریک له‌ ئیمه ده‌ترسین کاتی که‌سیک هه‌په‌شه‌ی بپینی پزقمان لی ده‌کات، وه هه‌مووشمان ده‌زانین (الضار و النافع - زه‌ره‌ر هه‌ینه‌رو خێرو خوشی به‌خش و به‌خشنده) له‌ ناوه پیرۆزه‌کانی خودان، به‌لام زۆرینه‌مان ده‌ترسین و هیوامان به‌غه‌یری خوایه، به‌پاستی

خەلك له بى ئاگايى دان لهو پۆژەى كەتيايدا لەم دنيايە دەپۆن و لىي غافلن، وه بى ئاگان لەوہى كە لەناو گۆرپدا تووشيان دىت و غافلن لە مەترسىيەكانى قىامت و زۆر شتى تر كە خۆشەويستى دنيا لىي داپۆشيون و لە زانين و ھەست پى كوردنى بى ئاگاي كردون.

تەمەن دەرفەتە:

تەمەن ھەروەكو دەرفەت و ھەرزىكە لەو ھەرزەكانى بازىرگاني، تيايدا كەل و پەلى نۆرو جۆراوجۆر دەخريته پوو تيايدا ھەيە خراب و تياشيدا ھەيە بەبايەخ و گران بەھايە، مەزۇفى ژىر ئەوكەسەيە سوورپى لەسەر كپىنى شتە ناياب و بەبايەخەكان ئەگەر نەرخيشى گران بىت، چونكە چاكتر و بەرچاوترو بەھادارترە لەشتى خراب ھەرچەندە ھەرزانتريش بىت، بۆئەوھش ئىمام (ئىبنولجەوزى) دەلالت: (پىويستە ئەو كەسەى سەروكارەو بەھاي شتەكان دەزانى دەناسى دەبى چاكترىنى شتەكان ھەلژىرىو بەدەستيان بىنى، ئەو تەمەنە ھەرزىكە و، بازىرگانييەكانيش جىاوازن، پيشينان وتوويانە: ئەو شتە ھەلگرن ھەزنى سوكە و نەرخى گرانە، كەواتە پىويستە ئەو كەسەى ھۆشيارو بەئاگايە تەنھا شتە ناياب و بەنەرخەكان داوا بكات و بىھەويت، وە نايابترين و بەنەرخ ترينى شتەكانيش لەدنيا دا ناسينى خوداي پەرۋەردگارە).^۱

بەئاگابوون نيشانەيەكە لە نيشانەكانى خۆشەويستى خودا بۆ بەندەو ويستى خىر بۆى، بۆئەوھش شوپىنگەوتووى بەشكو (موھەمەد كوپى سىرين) دەلالت: (ئەگەر خواى گەرە خىرى بۆ بەندەى خۆى ويست ئامۆزگارێك دەخاتە دلەو ھەرماني چاكەى پى دەكات و قەدەغەى خراپەى لى دەكات).^۲ ھەرجارى سنوورى بەزاندو غافل بوو لەوہى كە خوا لە پىناويدا دروستيكردو، ئەو ئامۆزگارەى لە دلە دايە بەبىرى دىنيتەو ھەدەگەرتەو ھەبۆ سەر ئەو پاستە شەقامەى كە لەبىدارىيەكى بەردەوامدا دەيھەلەتەو.

۱- صيد الخاطر: ۲۵۹.

۲- صفة الصفوة ۲/ ۲۴۲.

بەئاگابوونى بەردەوام:

ئىمام (ئىبنولجەزى) لەوەسفى ئەو كەسە بەئاگاۋ ھۆشيارەدا دەلىت: (ھەممە و غەمى بېوادار پەيۋەستە بەقىامەتەۋە، ھەموو ئەو شتانەى لە دنيادا ھەن دەى جولتېنن بۆ بېر كىردنەۋە لە قىامەت، بەھەر شتېكەۋە مەشغول بېت ئەو ھەممەى مەشغولى دەكات.

نابىنى ئەگەر خاۋەن پېشەكان بچنە خانەيەكى ئاۋەدان كىردنەۋە، دەبىنى بازىگان بۆ كەل وپەل و پايەخ دەپوانىت و نرخەكەى ۋە دەست دېنى، دارتاش دەپوانىتە سەريان و دارەپاكەى ۋە ستا بۆ دىۋارەكان و تەۋنكەر بۆ چىنن و جل ۋە بەرگ، ۋە بېوادار كە تارىكى يەك دەبىنى تارىكى ناۋ گۆپى بېر دەكەۋىتەۋە، كە ئازاردەك دەبىنى سزاۋ تۆلەى قىامەتى بېردەكەۋىتەۋە، كە دەنگىكى ترسناكى بېست فوۋ كىردن بەكەرنەى بە بېردىتەۋە، كاتى دەبىنىت خەلك نوستوون مردوۋى ناۋ گۆپى بېردەكەۋىتەۋە، كە ھەست بە خىروخۇشى دەكات بېر لەبەھەشت دەكاتەۋە، ھەممە و بېر كىردنەۋەى بەۋانەۋە پەيۋەستە ھەرئەۋەش خەرىكى دەكات بۆ ھەر شتېك. ئەۋكەسە بەم جۆرە بەردەوام ھۆشيارو بەئاگايەۋ، ھەرچى لەسەر زەۋى دەبىنىت دەى بەستىتەۋە بە قىامەتەۋە، ھەر شتېك تەنانت بۆ ماۋەى چركەيەكېش بېئاگاي بكات لەۋەى لە پېناۋىدا دروست كراۋە، ئەۋ نايەۋىت، بەم شىۋەيە لە پەرستش و بەندايەتى يەكى بەردەۋامدايە، لەگەل ئەۋەشدا ئەۋكەسانەى كە بەئاگاۋ وريان لە قىامەتدا لەيەك ئاستدانن و يەكسان نېن بەلكو دابەش دەبن بۆ چەند بەش و كۆمەلېك:

بەشەكانى بەئاگايان:

(ئىبنولجەزى) لەباسى چىنەكانى بەئاگاياندا دەلىت:

(ھەيانە ھەۋاۋ ئارەزوۋ بەسەرياندا زال دەبىت و، ئەۋەى حەزى لى بى دەيكات، تاۋاى لى دېت خورۋى پېۋە دەگرېت و بەم جۆرە توشى پاشەكشى دېت و دەبەزىت، ئەۋ ئاگابوونەى ھەيۋە ھېچ سودى پى ناگەيەنى، بەلكو ھۆشيارى و بەئاگابوونى لەم شىۋە زياتر بەلگەى دەخاتە سە).

وه هه يانه له تيكۆشاندايه له نيوان دوو هيلدا:

أ- ژيرييه كه كه فرمانی پی دهكات پاريزكاربيت.

ب- هه واو ئاره زوويه ك: ويست و حه زه كانی پی جی به جی دهكات، نه گهر به ناپه واش بيت.

تياياندا هه يه دواي هه ول و كۆششيكي زۆرو دريژخايه ن ده گه پيته وه سه ره شه پ و خراپه و به م جوړه كۆتايي ديته، هه شيانه هه ندي جار سه رده كه وي پوه ندي جاريش تيك ده شكيت و برينه كانی نه وه نده كوشنده نين. به شيكي تريان دوژمنه كه ي ده به زيني و زيندانی دهكات به شيويه كه نه و دوژمنه ي ناتواني هيج فيلتيكي لي بكات ته نها وه سه وه سه نه بيت.

له پاك و چاك تريني نه و چينانه نه وان هه ميشه بيدارو به ئاگان، ماوه يه كي زۆر پاده كه ن و ناوه ستن، هه م و غه ميان به رزيوونه وه و به ره و پيش چوونه هه رجاري پله يه كه ده بپن و به ره و پله و مه قاميكي تر ده پۆن و ده بينن كه م و كورتيان هه يه خيرا تۆبه ده كه ن و داواي لي خو شبوون له خواي گهره ده كه ن^۱.

نه وانه نه و پياوه چاك و پاكانه ن كه نه فسي خو يان وابه سته ده كه ن بۆ مه به ست و ئامانجيكي گهره و به رزتران پاگرتوه له هه موو نه و شتانه ي به و قوپه وه نوساوه يا په يوه ندي پيژه هه يه، نه وانه هه موو شت وازلي دينن هه تا نه و خه وه ي مړۆځ پيويستي پييه تي، ده ي با ئيمه گوي بدنه يه قوتابي يه كه ي (ئيبنو عه باس) شوينكه وتووي به ريز (طاوس) كه ده لئيت: (باس و بيركرده وه له دۆزه خ خه وي خوا په رستانيان زپاندوه)^۲.

۱- صيد الخاطر / ۳۰۶ - ۳۰۷.

۲- صفة الصفوة / ۲ / ۲۸۹.

میرگی (۵)

هۆیه کانی به هیژکردنی به ئاگابوون

حالی غافل و بی ئاگایان:

ئیمام (ئیبینولجه وزی) له وه سفی حالی غافلندا ده ئیت: (نازانن بۆچی دروست بوون و مه به ست له وان چیه، نه و په پری مه به ستیان گه یشتنه به حه زو ویست و ئاره زووه کانیان، هیچ ئاپرسن له وهی ده ستیان ده که ویت و وه گیرى ده هیئن و، به هۆیه وه سه رزه نشت ده کرین یاتووشی زه م کردن ده بن، زۆر خو ده رخه رن و له پیناویدا تی ده کۆشن بی ئه وهی بزائن مه به ستیان چیه و بۆچی واده که ن، ده که ونه ژیر کاریگه ری چیژو پابواردنی کاتی وه ل په رستن ته نانه ت نه گه ر به هۆیه وه زه مانیک توشی نه خووشی بن، له کپین و فروشتن و بازرگانی دا به رگی فروفیل ده پۆشن و خۆمه لاس ده رن، له سه وداو په فتاریاندا گزی کارو ته له که بازو ساخته چین و به و شیوه یه ش ئه و حاله یان په رده پۆش ده که ن، به حه زو تامه زوویه وه خواردن ده خۆن و، به درێژایی شه و ده نوون، نه گه رچی له پۆژیشدا هه ر نوستوو بیتاگابوون له راستیدا، که پۆژیان کرده وه به دواى ده ست که وتنی هه واو ئاره زووه کانیان ده که ون هه روه کو به رازی چلئیس و کلکه له قیتی سه گ و درنده یی شیرو جۆش و خرۆش و په رۆشی گورگ و پتوی فیالووی ته له که باز، له کاتی مردن هه سره ت ده خۆن له سه ر له ده ست چوونی هه واو هه وه سیان، نه ک له سه ر نه بوونی ته قواو پارێزکاریان، نه وه چه ند زانیاری به ک بوو له سه ر حالی نه وانه).^۱ ئه و وه سفه چه ند جوانه بۆ حالی ئه و بی ئاگایانه ی وابه سته و گه وزاوی قوړو چلپاوو زه لکاو ی دنیان، نه وهی دره وشاوه و په سه نده وه لای ده نین و ئاشقی تاریکین و پریان له نووړو پووناکی به، دژی هه رشتیکن فیریانکات و پریان نیشان بدات، هه رکات ئه و

۱- صید الخاطر ۲۱۰ / ۲۱۱.

سیفاتانەى كە (ئىبنولجەزى) باسىكردوون وازيان لى ھىئا ئەوا بىنەماى ھەستان و بەئاگابوون لە ناخ و نەفسياندا دىتەبوون و بىداردەبنەو، ھەركەسىش بىەوئىت بىدارىيىت و بەئاگابى ئەوا ھۆكارى زۆر ھەن بۆ بەھىزكردنى ئەو ھەستان و بىداربوونەو، لەگرنگترىن ئەو ھۆكارانە:

تەوبەو پەشىمانى: مەرجەكانى تەوبە سىانن:

أ- پەشىمانى. ب- وازھىتان لە گوناھ. ت- سووربوون و برىاردان لەسەر نەگەرپانەو بۆ ئەو گوناھەو مەرجى چوارەمىشى بۆ زیاد دەكات كە ھەق و مافى كەسانى ترە، دەبىت ھەر ھەق و مافىكى ھەركەسى لەسەرە بىگىرپتەو بۆى. گرنگترىن مەرجەكانى تەوبە برىتيە لەپەشىمان بوونەو ھەكى وا ھانى بدات بۆ وازھىتان لە گوناھو سەرپىچى و برىاردان و سووربوون لەسەر ئەو تەوبەيە (ئىمام گەيلانى) بەغولامە گەنجەكەى دەلئىت: (ھانا بۆ خوا بەرەو پەناى پى بگرە، بگەرپۆو بۆلای بەزويىو، بەپەشىمان بوونەو داواى لىپوردن و لىخۆش بوون تا پرگارت بكات لەدەستى دوزمەنەكانت و لەشەپۆلى دەرياي بەھىلاك چوون دەربازت بكات بىرەكەو لەو كۆتايىيەى تى دەكەوى، بەلكو تەرككردن و وازھىتان لەگوناھت بۆ ئاسان بكات، تۆ كەوتووئە ژىر سىبەرى درەختى بى ئاگابى، لەسىبەرەكەى برۆدەر و كاتى تىشكى خۆرت بىنى، ئەوا پرگاكەت ناسىو و دەزانىت كە درەختى بى ئاگابى بەئاوى نەزانى و نەقامى پاراو دەبىت و، درەختى بىداربوونەو بەئاگاھاتن و زانىارى بەئاوى بىركردنەو پاراو پەرورەدە دەبىت و دارى تەوبە بەئاوى پەشىمانى پەرورەدە دەبى و، درەختى خۆشەويستى بەئاوى پازى بوون و پالى بوون پەرورەدە دەبىت). ئاسانترىن پۆيشتن بەپرگاي ھەقدا بۆ پىيوارانى ھەست كردنە بەچۆنىتى ئەو ئاوەى ئەو چوار درەختەى لەسەر پاراو پەرورەدە دەبن، بى ئاگابى گەشە دەكات بەنەزانى و نەقامى لەپاستىيەكانى پرگا نەزانىنى كۆسپەكانى پرگا و كۆتايى پرگا، داواى كۆتايى ھاتنى پرگا چى لىدئىت وە بىدار

بوونه وه و پاچله كان گه شه ده كات ته نها به ته ويه و په شيمان بوونه وه و بير كردنه وه له هه موو ئه و شتانه، ته به و گه پانه وه گه شه ناكات و قه دى به هيژ نابى و لقه كانى زيادناك و گه لاي چرۆ ناكاو گوله كانى ناكړينه وه مه گه ر ته نها به په شيمان بوونه وه له و گونا هانه ي كردويه تى، خوشه ويستى گه شه ناكاهه گه ر ته نها به په شيمان دان و پازى بوون به و كرداره ي خوا فرمانى پيٰ كردووه و ئه وه ي بۆ پيغه مبه ر ﷺ هاتووه .

بیرکردنه وه له تیشکینه‌ری خوشی‌یه‌كان:

پيغه مبه ر ﷺ ده فرمووئ: ((أَكْثَرُوا مِنْ ذِكْرِ هَادِمِ اللذات)) واته: (نۆر بيركه نه وه له پوختنه رو تيشكينه‌رى خوشي‌يه‌كان) بيركردنه وه له مردن كه به تيشكينه‌رى خوشي‌يه‌كان داده نرئ، ئه وه ش به لگه يه له سر ئه وه كه بيركردنه وه له مردن له كاتى له زهت و خوشي‌يه‌كاندا ئه و بىٰ ناگايى به تيكده شكينى و بىٰ ناگا وه خه به ر دينى و له و حقيقه ته ناگادارى ده كات كه پۆزى له پۆژان پيوه ي خهريك بووه و مه به ستى بووه، هه ر جاريك و هه ر چه نده يادو بىرى مردن ده كاته وه پا ده چله كيت و بيدار ده بيته وه هه ول ده دات هه رچى زوتره وه هه تا بتوانى كرده وه ي چاك نه نجام بدات بۆ سه ر به رزى و پووسورى خۆى له كاتى گه يشتنه وه ي به خواى په روهر دگار.

بیرکردنه وه له عاقیبه‌تى ئه و هه‌ل و ماوه پێدانه‌ى ژيان

مۆله ت و ماوه پيدانى خوا بۆ دروستكراوانى وه كو مؤله ت و ماوه پيدانى كه سيك بۆ كه سيكى تر نيبه، له سۆزو به زه يى خويه تى بۆ به نده كانى كه مؤله تيان پيٰ ده دات و هه ل ده داته ده ست بىٰ ناگايان بۆ گه پانه وه يان و ده يان خاته نا په حه تى و ته نگانه وه تا به لكو به ناگا بيتنه وه، خو ئه گه ر ئه وه سوودى نه بوو له و هه موو ماوه و هه ل و مؤله ته گه وره ي ژيانى دا ئه و خواى گه وره وئلى ده كات و مۆرده نيئت به دللى دا، نه ده گه ر پيته وه و نه ده بينى و نه ده ببيستى و نه به هۆش ديته وه ﴿حَتَّمُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشْوَةً﴾^١. واته: (خوا مۆرى ناوه به سه ر دل و گوئى يانداو په رده ي

١- البقرة: ٧.

به سهر چاوياندا هيتاوه، نه بيرده كه نه وه، نه نامادهن هه ق ببستن و پاستي به كان نابيين، خه ته رو مه ترسي له دهره نجام و كوتايي نه و مؤله ته يه وا له ناموزگار (أبا الفضل جبرائيل بن منصور) دهكات و دهليت: (هه تاكه ي دريژه به غافلي و بي تاگايي ده دهيت، وات ليها توه نه مين و بي ترسي له كوتايي به كان ي ته مه نت، ته مه ني گالته و گه پ به سهر چوو پابوورد، وه ته مه ني لاي ته واو بوو كوتايي بي هات، چيت به ده ست هيتاوه له پازي بوون و متمانه ي په روه ردگار ته پاستي كار ته واو بوو له ته مه ني دواوو كاته كان ي ته مبه ليت، به تالي و نا په وايي و نا به كاري چي پيدا ي و به چي گه يانديت).^۱

بیرکردنه وه له گوناهان:

هه ركه سيك بير له گونا هه كان ي بكاته وه له نه نكي واته واو به كان ي بيزار ده بي وه بپارده دات جاري كي ترو له ناينده دا به م جوړه نه كه ويته وه ناو گونا ه و تاوان، نه وه ش كاري كه واي ليده كات به رده وام به تاگايي و له بيداري به كي هه ميشه بي دا بي و، له و كه سانه ده بي كه بير له گونا هه كان يان ده كه نه وه، وه كو خوا په رستي زاهيد (كهمس بن الحسن). (عمار ه بن زادن) بزمان ده گير يته وه و ده ليت: (كهمس بن الحسن) پي و تم: نه ي نه بو سه له مه گونا هي كم كردو وه نه وه ماوه ي (٤٠) ساله له سهر نه و گونا هه ده گريم، و تم: نه بو عه بدوللا نه و گونا هه چي به ؟ وتي: براي هك سه رداني كردم، ماسي يه كم بو كړي به دانقيك، كاتي خوارد ي هه ستام به ره و ديوا ري دراوسي كه مان چووم و پارچه يه ك قوپم ليكرده وه ميوانه كه مان ده ستي پي شو رد، به پاستي منيش نه وه چل ساله له سهر نه و گونا هه ده گريم).^۲ پارچه قوپي ك ماوه ي چل سال بتگريه ني ت، نه ي نه گه ر بمايه و بيني باي كه به قه د شاخي (توما هه) دزي ده كړي چو ن ده بوو. نه وه يه نه و به تاگايي يه ي سوربوون له سهر ي و خوا ي گه وړه كومه كي كردوون له په فتارو پيكر دنيان له و پيگايه دا.

۱- البداية و النهاية ۱۳ / ۱۲۶

۲- صفة الصفوة ۳ / ۳۱۴ ، ۳۱۵.

میڙگی (۶)

هه سٽکردن به تاوان

بنه ماکانی سه ریچی و تاوان:

نیمام (نیبنولقهیم) ده لیت: (بنه ماکانی سه ریچی و تاوان هه ره مووی به گه وره و

بجووکه وه سی جوړه):

أ- وابهسته بوونی دل به غهیری خواوه.

ب- گوږپایه لېوونی هیژکی تووندو پقاوی.

ت- هیژی هه واو هه وهس و ناره نوویازی. نه مانهش به واتاکانی: هاوه لگه رایو و

شهریک بۆ خوا بریاردان، سته م و ژورداري، خراپه کاری و به پرده وشتی و کاری

ناشیرین و نادرست، دین.

نه وپه پی په یوه ست بوون به جگه له خواوه (شهریک و هاوه ل بریاردانه بۆ خودا،

وه بانگه وازه بۆ بوونی خواجه کی تر)، وه نه وپه پی گوږپایه لی کردنی هیژی پقاوی و

توندره وی (کوشتنه)، وه نه وپه پی گوږپایه لی بوونی هیژی هه وهس بازی (زینایه)،

بۆنه ویه خوی پهره ردگار نه مانه هه مووی له سی جوړدا کۆده کاته وه له و

نایه ته ی دا که ده فهرمویت: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي

حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ﴾^۱. واته: (نه وانه ی هیچ خواجه کی تر له گه ل خواوا

ناپه رستن، که سیش ناکوژن که خوا کوشتنی حرام کردیت، مه گه به حق و پرده و،

هه روه ها زینا ناکه ن و نزیکي ناکه ون). نه و بنه چه و بنه مایانه پوون و ناشکران و

چه ند لقیکیان هه یه که له ژورینه ی خه لکی شاروه و نادیارن به جوړیک هه ره ست

به گونا هه کی ناکه ن، له کاتیکدا پیویسته وازیان لی به پیرنی له پیشه وه هه ل

بکیشیرین، وه خه لکی واهیه له ناست نه و گونا هه دا هه ستیان مردووه هه تا

له سه رېښچې په پوون و ناشکراکانیشدا، هرگیز هه ست به هیچ شتیک ناکه ن، نه وه
دلانیکن به گونا ه پەش بوون و داپوشراون، وایان لیهاتووه هیچ نابین، هه ست و
نه ستیان لامردووه و ئیتر ناگه پښه وه و فیرنابن و هه ست به هیچ شتی بکه ن.

پاهاتن له سه ر خراپه کاری:

ده شیت هو ی سه ره کی گرفتی هه ست نه کردن به گونا ه، ئالوده بوون و پاهاتن
بی له سه ر خراپه و گونا ه له بهر زوری تاوان کردن، پیک وه کو پاهاتن و هوگریمان بو
دروستکراوانی خوی گه وره وه کو ئاسمان و نه وه ی تیایداپه تی و زه وی و نه وه ی
له سه ریه تی له دروستکراوی سه یرو سه رسوپه ښه نه به هو ی نه وه ی به رده وام ده یان
بینین و له بهر چاومانن، به لام سه رمان سوږده مین کاتی مروفیک ده چیته سه ر
مانگ و له وی داده به زیت. به رده وام لامان سه یه که داهیتانیک یادوزینه وه په کی
نوی دپته کایه وه، نه وه مان له بیر کردووه که نه وان وردترو جیکه ی سه لیه و تیرامان
و کارامه ی زیاترن له و داهیتراوه مویانه، نه وه یش له بهر نه وه په که ئیمه پاهاتوین
و به رده وام نه و دروستکراوانه ی خوا ده بینین.

هه روه هایش کاتی گونا ه و تاوان زور به رده وام نه انجام درا نه و خوی پښه
ده گیریت و دل گیروده ی ده بیت و ناگه پښه وه و پیکری لی ناکات، هه نه مه په
(أبالحسن الزیات) (سه لامی خوی لی بی) ترساندووه ده لیت: (وه لالا له زوری خراپه
و داهیتراوی خراپ باکم نیبه، به لام نه وه ی لی ده ترسم نه وه په دل گیروده ی بی و
له سه ری پابیت، له بهر نه وه ی کاتی شته کان پاسته و خو دلایان گرته ده ست نه و نفس
به خو یانه وه گیروده و ئالوده ده که ن، به لام به ته نها ئالوده بوونی نفس به شتیکه وه
کاریگه ری که متری له سه ر ده بیت.

پاهاتن له سه ر ټوله و سزا:

له ئالوده بوون و پاهاتن له سه ر گونا ه مه ترسیدارتر پاهاتنه له سه ر ټوله و سزا،
به پرا ده په که هه ست به وه ناکات که نه و به لار نارپه حه تی په ی ده یچیژی سزای نه و
گونا ه په نه جامی داوه.

ئەو كەسەي گەيشتووه تە ئەو پلەيە باگوئى بگريئ بۆ وتەكەي (ئيبين الجەوزى)
 كاتى دەلئيت: (بزانە گەورەترين بەلاو كارەسات لەخۆبايى بوون و مەغرورىە
 بەسەلامەتى دواي تاوانکردن، كاتى سزاكەي دواي دەكەويئ، وەگەورەترين سزاو
 تۆلەش ئەوەيە مەژۆ هەستى پى ناكات وەكو دامالينى لە دىن، كويىبوونى دل،
 هەلبژاردنى خراپە لەلايەن نەفسەو، لەبەرامبەرەدا سەلامەتى جەستەو گەيشتنى
 بەويست و مەبەستەكانى).^١

نمونهي ئەوانەش: هەندىك ناتوان نوئىزى بەياني بكن بۆ ماوەيەكي دريژ هەتا
 خووبەو گوناھەو دەگرن و بەوتۆلەيە ئالوودەدەبن و هەست بەنازاري ئەو
 تاوانەي ناكات و ويژدانى ناجولئ و هەست بە پەشيماني ناكات، لەكاتىكا خەلكانى
 پيشووتر لە پياو چاكانى پيشين بەدواي ئەو كەسانەدا دەچوون و لايان
 دەپرسينه وە كە نوئىزى جەماعەتيان بچويا، هەركەس گەيشتە ئەو پلەيەي هەست
 بەتۆلەي گوناھەكانى نەكات ئەو بەپاستى لە مەترسيەكي گەورەدايە، لەوانەيە
 ببیتە ھۆي پوخاني و گەپانەو ھۆي بۆ پنگاي گومراپوون و سەر ليشيواي وەكو ئەو ھۆي
 كە (ئيمام ئيبنولقەيم) بە (كوشتن) ناوي بردووه، كە دەلئيت: گوناھەكان برينن،
 پەنگە برينيك ببیتە ھۆي كوشتنى).^٢

دەترسان ھەتا لەسەر چاگەكانيشيان:

پياوچاكانى پيشين و سەردەمى يەكەم لەپادەبەدەر ھەستيان بە گوناھ دەکرد،
 گەيشتبونە پلەيەك كە لەناو ئيمە زۆر كەمن بگەنە ئەو ئاستە. ئەوان دەترسان
 لەو ھۆي چاگەكانيان لى وەرنەگيريت، ئەو ھەتا شوينكەوتووي پيزدار (حەسەنى
 بەصرى) بۆ ئەوانەي لەگەل خۆيدابوون باس دەكات و ھەواليان پى دەدات و
 دەلئيت: (من بەكەسانىك گەيشتووم كەخۆيان لە حەلال دەپاراست زياتر لەو ھۆي
 ئيوە خۆتان لەحەرام دەپاريژن، كەسانىك بىنيوہ بەتەنگ چاگەكانيانەو بوون

١- صيد الخاطر ١٦٩، الطنطاويان.

٢- الفوائد: ٥٤، النفائس.

لییان وەر نه گیری زیاتر له و خرابانه ی ئیوه^۱. به پاستی نه وانه به ره و نه وه یه کی
 تاقانه بوون و دووباره نابیتته وه، نه وان وه کو هه ریه کیک له ئیمه نه بوون دووپکات
 نوێژ له شه ودا بکات یا چه ند دره مه میکی که م له پیناو بانگه وازی دا بیه خشیت و
 وایزانیته ئیتر ته و او گه یشت.

دله بیداره گان:

نه وانه نه و خاوه ن دله به ناگایانه که نازانن په رده و داپوشه ری گونا ه چی یه و
 هه رگیز به سه ر دلایاندا نه هاتوه و دلی دانه گرتوون وه خرابترین شت به لایانه وه
 خوشویستنی دنیا یه که ببیتته هه ست و نه ستی دلایان، هی وایان هه یه هه ستیاری و
 به ناگایی ده گاته نه و پله یه ی بۆماوه ی چل سال باسیان له گونا هیک کردوه و
 له بیریان نه چوه ته وه و به رده وام هه ستیان به کاریگه ری یه که ی کردوه، وه کو
 (عبدالله ابن سیرین) وته یه کی شوینکه وتووی پیشه نگ (ئیین سیرین) ده یگێرپته وه
 که ده لیت: (من نازانم نه و گونا هه ی نه و قه رزه ی خسته سه رم چی بوو، چل سال
 له مه وپیش به پیاویکم وت: نه ی موفلیس)^۲. کی هه یه گونا هیک له بیریمینی دوا ی
 پویشتنی نه و هه موو ساله جگه له که سیك که گونا هه گانی نه وه نده که من ده توانی
 بیان ژمیری. نه و تا کاتی (عبدالله بن سیرین) نه وه بۆ (أبا سلیمان الدارانی)
 ده گێرپته وه ده لیت: (گونا هیان نه وه نده که م بوو ده یانزانی له کو یوه کردوو یانه،
 به لام گونا هی من وتو نه وه نده زۆن که نازانن له کو ی کردوو مانن و له کو یپا
 هینا ومانن)^۳. نه وان به م جوړه بیریان له گونا ه کردۆته وه و به ستویانه ته وه به
 نه هه مه تییه که که به سه ریاندا هاتی، وه کو (ئیینولجه وزی) ده گێرپته وه ده لیت:
 (له پیاوچا کانی پیشیندا که سی واهه بووه که قسه یه کی ناشیرینی پی و تراوه
 پوومه تی خوی خستۆته سه ر زه وی و توو یه تی خودایه له و گونا هه م خوشبه که
 به هۆیه وه نه وه م به سه رهات). هه تا نه گه ر له گو یپایه لی و فه رمان به رداری خوادا

۱- صفة الصفوة ۳ / ۲۲۷.

۲- صفة الصفوة ۲۴۶.

۳- صفة الصفوة ۲۴۶.

سەرکەوتوو نەبوونایە دەیان بەستەو بە گوناھێکەو کە لەوانە یە ئەنجامیاندا بێ، لە (ئەبى داود الحفري) دەگێڕنەو کە دەلێت: (چومە ژوورەو بۆ مالى (کرز بن برة) دیتم دەگريا، پيتم وت چى دەت گريەنى؟ وتى: دەرگا کەم لى داخراوە، بەرگ و پۆشا کەم کەوتوو نە سەر زەوى ليم پيس و خۆلاوى و قورپاوى بوون، ئەو جوزنەى دەبوو دوینی بمخویندبا بۆم نوخویندرا، ئەو چى دەگە یەنى جگە لە گوناھێک کە ئەنجام دا بێت)^۱.

خوابە رستترین کەس:

کەسانێک ئەو حال و باریان بێت، ویست و خواست و مەبەستیان بەم جورە بێت، مافی خۆیانە کە شەھیدی موفەسیر (سەعید کورپی جوبەیر) بە خوابە رستترینی کەس وەسفیان بکات، کاتى پێى دەلێن: (کى خوابە رستترین کەسە؟ دەلێت: کەسێک گوناھێک پیرینداری کردبێت و هەر جارى بیر لەو گوناھەى دەکاتەو کردەو چاکەکانى هەر هەمووی لە لا بى نرخ و بى بایەخ دەبێت)^۲. ئەو بۆ کەسێک کە گوناھێک دەکات ئەى ئەو کەسە دەبێ چۆن بێت کە هیچ گوناھ و تاوانێکی نەکردووە بەلام دەگريا لە ترسی ئەوێ کاتى کردەو یەکی چاکى بۆ ناکرێو لە دەستی دەچى گومانى بۆ ئەو دەچێت نەکا تۆلەى گوناھێکی خۆى بى کەرەنگە ئەنجامى دا بێت، دل پەقى بانگخوازى ئیستا لە کوێو ئەوانە لە کوێ؟! داواى سەرکەوتنیش دەکەین بە سەر ئارەوا بیدا لە کاتیکا لە سەر ئەم حالەین؟؟.

۱- صفة الصفوة ۳ / ۱۲۲.

۲- الزهد لأحمد / ۲۸۷.

میڙگی (۷)

له خوٽان بپرسنه وه بهرله وهی لیټان بپرسنه وه

له و پوڙه گهرمه دا که تیایدا: ﴿يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ﴾^۱. واته: (له و پوڙه دا هه موو شیردەرېک له شیردخوره که ی بی ټاگاده بیټ و فهراموښی ده کات، هه موو سک پړو دوو گیانیکیش کړپه له که ی داده نیټ، خه لکی ده بینیت وه کو سه رخوښ له راستیدا سه رخوښیش نین به لکو سزای خوا بی زور سهخت و سامناکه و سه ری لی شیواندوون).

له و پوڙه دا که ساوای له دایک بوو تیایدا پیر ده بیټ و، پاکترین خه لکی تیایدا راده چله کیت و هاوار ده که ن که پیغه مبه ران و په وانه کراوانی خودان: (یارب سلم یارب سلم) - نه ی په روه ردگار سه لامه تمان که نه ی په روه ردگار سه لامه تمان که - له پوڙیکي وادا که زه وی تیایدا شق ده بیټ و ناسمان لهت وپهت ده بیټ و نه سستیره کان ده تراژین و پهرش و بلاو ده بن و پږیم و پږپه ویان تیک ده چیت و به یه کدا ده دن و وردو خاش ده بن، له و پوڙه دا که زه مین تیایدا دیته قسه و ﴿تَحَدِّثُ أَخْبَارَهَا﴾^۲ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا^۱. واته: (زه وی هه واله کانی خوی ده گپ پرتوه به هوی نه وهی که په روه ردگار پای گه یاندوه، فهرمانی بقو ده رکړدوه - نه ی مروږه - کاتی کوتایی هانتیه تی).

نه وه پوڙیکه خه لکی تیایدا به پروت و قووتی و خه ته نه نه کراوی و له نیو زه وی به ک هه شر ده کړین، له پوڙیکدا تیایدا خوړ داده به زیت و نریک ده بیټه وه ته نها میلک

۱- الحج: ۲.

۲- الزلزلة: ۴-۵.

به رزه و خه لکی ئاره ق ده که نه وه، هه یه به هوی ئاره قی ژۆره وه هه فتا بال
 به زه وی دا پۆده چی و هه یانه عه ره ق به ته واوی له غاوی ده کات تا بناگوێی، له و
 پۆزه دا خه لکی له هه مو نه وه ی له دنیا دا کردوویانه لییان ده پرسرێته وه که چی یان
 کردووه بۆ نه و ئاماژه ی له پیناوی دا دروستکراون، به لێ: لییان ده پرسرێته وه
 به لێ پرسینه وه یه کی وردی وا به بیرێ مرۆڤا نه هاتووه، کاتی نامه ی کرده وه کانی
 ده بینێ پر بووه به شیوه یه ک که به بیرێ دا نه هاتووه و چاره پوان نه بووه: ﴿لَا يُغَادِرُ
 صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا﴾^۱. واته: (هاوار له ئیمه ئهم نامه و دۆسیه یه
 چی یه؟! هیچ گونا میکی وردو درشت به چی نا می لێت، به لکو هه مووی تۆمار
 کردووه). هه تا له سه ر گه ردیله یه کیش پرسیا ری لی ده کریت: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ
 مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾^۲ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ^۳. واته: (ئه وه ی
 به قه ده ر سه نگی گه ردیله یه ک خێرو چاکه ی نه جامدا بیته ده ی بینیتته وه، ئه وه ش که
 به قه ده ر سه نگی گه ردیله یه ک شه رو خراپه ی هه بیته ده ی بینیتته وه).

لێ پرسینه وه ی رۆژی قیامهت:

کاتی مرۆڤ له پۆژی قیامهت تا لی ده پرسرێته وه، له سه ر چوار شت پرسیا ری لی
 ده کریت، وه کو ترمذی ده گیریتته وه: پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموویت: (لاتزول قدما عبر يوم
 القيامة حتى يسأل عن أربع: عن عمره فيما أفناه، وعن علمه ما عمل به، وعن ماله من أين
 اكتسب وفيم أنفق، وعن جسمه فيما أبلاه)^۴. واته: (له پۆژی قیامهتدا هیچ به نده یه ک پێی
 ناترا زیت هه تا له چوار شت پرسیا ری لی نه کریت: له ته مه نی له چی دا ته واوی کرد، له
 زانست و زانیاری یه که ی له چی دا به کاری هینا وه، له مال و سامانه که ی له کوپوه په یدای
 کردووه له چی دا خه رجی کردو چون ته واوی کرد، له جهسته ی له چی دا ماندووی کردو
 به چی یه وه گیرۆده ی کردووه). وه یه که م شتی که له پۆژی قیامهتدا به نده له سه ری

۱- الکهف: ۴۹.

۲- الزلزلة: ۷- ۸.

۳- الترمذی، وصححه الألبانی، ص ج ص ۷۱۷۶.

موحاسه به ده کړیت (نویژه)، نه بوداود له فرموده به کدا ده گړیته وه که پیغه مبه رﷺ ده فرموویت: (إِنْ أَوَّلَ مَا يُحَاسِبُ النَّاسُ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، مِنْ أَعْمَالِهِمُ الصَّلَاةَ، يَقُولُ رَبُّنَا - عَزَّ وَجَلَّ - لِمَلَأْتُمْكَ: أَنْظَرُوا فِي صَلَاةِ عَبْدِي، أَتَمَّهَا أَمْ نَقَصَهَا؟ فَإِنْ كَانَتْ تَامَةً كَتَبْتُ لَهُ تَامَةً، وَإِنْ كَانَ يَنْتَقِصُ مِنْهَا شَيْئًا، قَالَ: أَنْظَرُوا هَلْ لِعَبْدِي مِنْ تَطَوُّعٍ؟ فَإِنْ كَانَ لَهُ تَطَوُّعٌ، قَالَ: أَتَمُّوا لِعَبْدِي فَرِيضَتَهُ مِنْ تَطَوُّعِهِ ثُمَّ تَوَخَّذَ الْأَعْمَالُ عَلَى ذَلِكَ)¹. واته: (یه که م کرده وه که خه لک له سهری لیی ده پرسریته وه (نویژه) جاخوای په روه ردگار هرچه ند خوشی باستر ده زانی به لام له بهر حکمه تیک به فریشته کانی ده فرموویت: سهیری ده فته ری نویژی به نده که م بکن، ثایا ته واوه یا ناته واوی و که م و کورتی هه یه؟ نه گره به ته واوی نویژی کړدبی شهوا به ته واو بوی ده نوسری، وه نه گره که موکورتی هه یو شهوا خوا ده فرموویت: سهیرکن بزائن شهو به نده یه ی من نویژی سوننه تی هه یو سوننه ته کانی نویژی به جی گه یاندووه؟ جا نه گره نویژی سوننه تی هه یو شهوا ده فرموویت: ناته واوی فرهزه کانی له سوننه ته کانی بو ته واو بکن، پاشان هه مو کرده وه کانی تری به م پی یه وهرده گیرین).

شایه تی نه ندامه گان:

کاتیک به نده کرده وه کانی ده خړیته وه پوو نکولی لی ده کات، خوای په روه ردگار نه ندامه کانی دینیته قسه و شایه تی له سهر کرده وه کانی ده دهن، هه تا یه کیک ده لیت: (يَا رَبِّ أَمِنْتُ بِكَ، وَبِكِتَابِكَ، وَبِرُسُلِكَ، وَصَلَّيْتُ وَصَمَّمْتُ وَتَصَدَّقْتُ وَبِخَيْرِ مَا اسْتَطَاعَ، فَيَقُولُ: هَا هُنَا إِذَنْ، ثُمَّ يَقُولُ: الْآنَ نَبْعَثُ شَاهِدًا عَلَيْكَ، فَيَتَفَكَّرُ فِي نَفْسِهِ، مَنْ ذَا الَّذِي يَشْهَدُ عَلَيْهِ؟ فَيَخْتُمُ عَلَى فَمِهِ، وَيَقَالُ لِفَخْذِهِ: انْطَقِي، فَتَنْطِقُ فَخْذُهُ وَلَحْمُهُ وَعِظَامُهُ بِعَمَلِهِ، وَذَلِكَ لِيَعْذَرَ مَنْ نَفْسُهُ)². واته: (ته ی په روه ردگار باوه پم هینا به توه، به کتیبی توه، به پیغه مبه رانی توه، نویژم کردو پوژووم گرت و خیرم کردو، به چاکترین شیوه چنه د بتوانی ستایشی خوی ده کات، ده لی: ده فرموویت: که و ابو نالیره دا پاوه سته. پاشان پیی ده وتریت: هه رئیس ته شایه تی خومانست له سهر

۱- أبو داود (۸۶۴)، وصحه الأرنأوط في شرح السنة ۴ / ۱۵۹.

۲- مسلم ۲۹۶۸ في الزهد.

ده نيرين، ده كه ويته بير كردنه وه له خۆي: داخو كي بيت شايه تيم له سه ر بدات؟ ئينجا مۆر ئه نري به سه ر ده مي داو، به پان و ئيسك و گۆشتي ده وتريت: بينه گۆ، ئينجا پان و ئيسك و گۆشتي دينه قسه و شايه تي له سه ر ده دهن له سه ر كردنه وه كانى، ئه مه ش بۆ ئه وه ي بروبيا نووي نه مي نيت. خواي په روه رديگار له باره ي شايه تي ئه نداهه كان له قورئاني پيرۆزدا ده فه رموويت: ﴿يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمُ أَلْسِنُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾^۱. واته: (له پۆزى كدا كه زمان و ده ست و قاچيان لايان ده بيته شايه تيكى گۆيا، له به رامبه ر ئه و كردنه وان وه كه ئه نجاميان ده داو (ئو بوختانانه ي ده يان كرد). وه ده رياره ي ئه وه ي كه ئه وان لۆمه و سه رزه نشتي پيستي خويان ده كه ن كاتي شايه تي يان له سه ر ده دات خواي گه ر وه ده فه رموويت: ﴿وَقَالُوا لَإِجْلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾^۲. واته: (ئه وسا به غه مباريه وه به پيستي خويان ده لئين: بۆچى شايه تيتان له سه رداين خۆزه ره رتانه؟ له وه لامدا ده لئين: ئه وخوايه ئيمه ي هيناوه ته گوftar كه ده توانيت هه موو شتيك به ينيته قسه و گفتوگو).

له نه فسي خۆتان بپرسنه وه به رله وه ي ليتان بپرسريته وه:
هه ركه س ده يه ويته له شه رمه زاري و پرسيا ري پۆزى قيا مه ت پزگاري بيت
بale دنيا دا له نه فسي خۆي بپرسيته وه پيش ئه وه ي له پۆزى دوايى دا لىي بپرسنه وه،
ئه وه تا خواي گه ر وه يادمان ده خاته وه و بۆمان باس ده كات كاتي ده فه رموويت:
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ﴾^۳. واته: (ئه ي
ئه وانه ي باوه رتان هيناوه، خواناس و پاريزكارين و له سنوره كانى مه ترازين،
باهه موو كه سيك سه رنج بدات و بزانيته چى بۆ سبه ي ده ست پيشكه ري كردوه).

۱- النور: ۲۴.

۲- فصلت: ۲۱.

۳- الحشر: ۱۸.

میرگی (۸)

نهیّنکاران

ئەو نهیّنکارانە کین؟

ئەوانەن کە دەزانن یەکیک لە مەرجەکانی قبوڵ بوونی کردەوهکان (دڵسۆزییە بۆ خوا) دەزانن پێویستە مڕۆڤ هەركاریك ئەنجامی دەدات تەنها بۆ خواو لەبەر خوا بێت، کاتی ئەوەیان زانی سوورن لەسەر شارندنەوهی کردەوهکانیان بەهێوای قبوڵ بوونیان و پاکردن لە مەترسی پیاو پووپامایی، دواي ئەوهی هەوائی ئەو سێ کەسە دەخویننەوه دەزانن لە پۆزی قیامەت دا ئاگری دۆزەخ دەیانسووتینێ کە یەکیکیان قورئان خوینەو یەکیکی تر خیری زۆری کردووه و مائی بەخشیوه، سێ یەمیان تیکۆشەرێکە لە پێگەی خوادا گیانی بەخشیوه، ئەوەش بەهۆی ئەوهی ویست و مەبەستیان بۆ خوا نەبووه و هەریەکە بۆ مەبەستیکی دنیایی بووه).^۱

زێدەپۆیی لە شارندنەوهی کردەوهکانیان دەکەن لەترسی تۆلەو سزای قیامەت، پەپەرەو شوینکەوتوانیشیان لەسەر ئەو پێگایە پەرورده دەکەن، ئەو ئیمامی (گەیلانی) یە بەیەکیک لە قوتابی یەکانی دەلیت: (کاریکە و دڵسۆزیە مەپوانە زۆری کردەوهکانت کە چەندن، دڵنایە تەنها ئەوەت لی وەردهگیریت کە نەت ویستووه کەس ببینی جگە لەخوا، هاوار لەخۆت کاردەکەیت بۆ پووپامایی خەلک و دەتەویت خوای پەروردهگار لیت وەرگیریت ئەو خۆ گێل کردن و سەر لەخۆ تیکدانە).^۲ وە موفەسیری قورئان شوینکەوتووی بەشکو (أبو العالیة) دەلیت: (یەکیک لەهاوەلانی موحەممەد ﷺ پێی وتم: کار بۆ غەیری خوا مەکە خوا دەتداتە دەست ئەو کەسە ی کاری بۆ دەکەي).^۳ کەسانیک دین لە پۆزی قیامەت بەکردەوهی زۆری بەقەد کێوان بەلام خودا (جلە جلاله) دەیکاتە تەپ و تۆزو پەرش و بلای دەکات، لە دنیا دا

۱- فەرموودهی سێ کەسەکی فەزێ دەدرێنە ناو ئاگرەوه، مسلم ۱۹۰۵.

۲- الفتح الرباني، ص ۲۶.

۳- صفة الصفوة ۲ / ۲۱۲.

به بئی هووده خۆی هیلاک کردووه و له پۆژی دواییشدا توشی ماندوووونی زیاتر تووندتر ده بیئت. بۆئوهیه (نهیئکاران) به پڕوی ئهوانه دا هاوارده کهن که دلسۆز نین له کارو کرده و هیانداو پتیا ن ده لێن تهنا خۆ ماندوو ده کهن به بئی هووده و هیچیان پی نابپێ، قوتابی به کی پیشه و (حه سه نی به صری) که ناوی (مالیک بن دینار) ه ده لیت: (به و که سه بلێن که ناتوانی له کرده و ه کهانی دا دلسۆزو راستگویی باهیج خۆ ماندوو نه کات).^۱

ئیبیئولجه وزی وه سفیان ده کات:

ئیمام (ئیبیئولجه وزی) جیاوازی نێوان نهیئکاران و کهسانی تر پڕون ده کاته وه ده لیت: (ملکه چانه و له خوا ترسانه خۆ پهروه رده ده کات بۆ ئه وهی دیندارانه قسه بکات، بیدهنگ ده بیئت تا به ترسه وه قسه بکات، دنیا گهری وازلی دینیت تا دنیا نه ویستانه قسه بکات، به هۆی دلسۆزی و نهت دروستی یان له ئاشکرای و دیار که وتنیشی دا ههروه کو له خه لوه تدابی، ئه وه ندهی بتوانی به سادهیی و خه نده وه هه لئس و کهوت ده کات تاناوی زاهیدی به سه ردا نه بپن، ئه وه تا (ئیبی سیرین) له پۆژدا پیده که نی و کاتی شه ویش ده هات و تاریک ده بوو ههروه کو ئه هلی دئی کوشتی و ابوو).^۲ ئه وان به م شیوهیه بوون، هیچ شتی بۆ خه لک له حسابیاندا نه بوو بۆ به رده می خه لک کاریان نه ده کردو به هۆیه وه دوو دل و پارا نه ده بوون، ته نها ویستیان بۆ خوای گه وره بوو، زۆر نیگه ران و ماندوو ده بوون کاتی خه لک به تپرامانه وه بۆی ده پوانین، ئه وهیه ئیمام (ئیبیئولجه یم) داوی ده کات و ده لیت: (کرده وهت به سوودو قازانج بکه به وهی له خه لکی ون ده کهیت و به دلسۆزی به وه ئه نجامی ده دهیت، وه له نه فسی خۆشتی ون بکه به وهی بپوانیته چاکه و پیاوه تی و ئه نجامی بدهیت و منهت نه کهیت، هه ولیده با نه نه فسی خۆت بیبینی و نه خه لکی بیبینن).^۳

۱- صفة الصفوة ۳ / ۲۸۳.

۲- صید الخاطر / ۳۵۹.

۳- الفوائد / ۷۶، النقائس.

چەند وێنە و نموونەیهك لەشاردنەوهی پەرسەش و بەندایەتیان:

شوینکەوتووی بەرێز (ئەییوبی سەختیانی) دەلێت: وەللاهی بەندە راست ناکات جگەلەوهی بەنەیتی ئەنجامی دەدات و هەست بەچاکە و جێگەی ناکات).^۱ وە (حەمماد بن زەید) لە متمانە بوونی بەو قەسەیهی دەلێت: (ئەییوب کاتی فەرمووده یاقەسەیهك کاری تی دەکرد، یا فەرموودهو قەسەیهکی باس دەکردو فرمیسکی دەهات، فمی دەکردو تفی دەکردهوهو دەی وت ئای که (هەلامەتیکێ تونده)^۲.

خۆی وانیشان دەدا هەلامەتی گرتیی، ئەوەش بۆ شارندنەوهی گریان و فرمیسکەکانی و بهیوای ئەوهی لەو کەسانەبێت کەخودا دەیانخاتە ژێر سیبەری پەحمەتی خۆی لەو پۆژەدا کە هیچ سیبەرێک نییه جگە لە سیبەری پەحمەتی خوا.

کاتی یەکیکیان لەدروستکردنی نەخۆشی بۆ شارندنەوهی فرمیسکەکانی سەر نەدەکەوت، ئەوا لەو شوینە هەلەستا لەترسی ئەوه کارەکهی ئاشکرا نەبێت.

ئەوهیه پیشەوا (بەصری) باسی دەکات و دەلێت: (ئەگەر پیاو لە کۆرپێکدا دانیشتبوو هەنسک و فرمیسکەکانی زۆریان بۆ هێنا بابیان گێرێتەوهو هەوالبدا نەیهنە خوار ئەگەر ترسی ئەوهی هەبوو فریا نەکەوێت و ئاشکرا بێت با لەو شوینە هەستی)^۳. ئەوان بەردەوام لەسەر ئەو سیفەتە سوور بوون، ئەوەتا شوینکەوتووی بەشکۆ (محمد بن واسع) باسی یەکیک لەوان دەکات و دەلێت: (ئەو پیاوه توانیویەتی ماوهی بیست سال بگرت و خێزانەکهی کە لەگەڵیدا ژیاوه پێی نەزانیه)^۴، بەپاستی ئەوه زیادهڕۆیییە لە دڵسۆزیدا، شارندنەوه پەنەن کردنی کاریان تا ئەو پلەیه بووه، توانیویەتی وابکات کە ژنەکهی کە نزیکترین کەسە لێیهوه بەگریانەکهی نەزانیت لەکاتیکا ئەو شەوانە موناجاتی لەگەڵ پەرورەدگارددا کردووهو گریاوه بۆ ماوهی (۲۰ سال) ئەوه لەترسی تووشبوونی بەپیاو پووپامایی.

۱- صفة الصفوة / ۲۹۴.

۲- صفة الصفوة / ۲۹۵.

۳- الزهد لأحمد ۲۶۲.

۴- صفة الصفوة ۳ / ۲۶۹.

له ته رجه مه که ی ئیمام (الماوردی) دا هاتوو هیچ شتی له و بابه ته هه مه
 جوړانه ی ژبانی خو ی دهر نه خستوو، به لکو هه مووی له جیگه یه ک داناو و ه کاتی
 مردنی نزیك ده بیته وه به که سیك که متمانه ی پی هی هیه ده لیت: نه و په پراوانه ی له
 فلان جیگه دانراون هه مووی له ناماده کردنی خومه، کاتی مه رگ زوری بو هینام و
 که و تمه گیانه لا ده ستت بخه ره ناو دهستم نه گه دهستم داخست و گرژ بوو توند
 گرت و گوشیم بزانه که خودا هیچی لی وهر نه گرتووم، په پراوه کان هه لگروه له
 شه ودا بیانخه ره ناو دیجله وه، به لام نه گه دهستم دریژ کردو کرده وه و دهستی
 تو م به سه رمدا توند نه کرد نه و بزانه خودا لیتی وهر گرتووم و من به پراستی سه ر
 که و تو م له وه ی که به هیوای نیه ت پاکی و دلسوزی بووم، نه و که سه ش ده لیت:
 (له کاتی سه ره مه رگدا دهستم له ناو دهستی دا بوو، به لام نه و دهستی کرده وه و هیچ
 دهستی به سه ر دهستم دا دانه خست و نه ی گرت و نه ی گوشی، ئینجا زانیم نه وه
 نیشانه ی قبول کردنی کتیبه کانیه تی، پاشان کتیبه کانم بو بلاو کرده وه له دوی
 مردنی).^۱ نه و کتیبانه ی که هه موو ته مه نی له نویسیاندا خه رج کردوو و شه و ونخونی
 له سه ر کیشاوه و نه فسی خو ی له خه و حه رام کردوو، ئینجا دوی نه و
 هه موومان دوو بوونه ی داواده کات بخزیته پووباری دیجله وه له ترسی پیا.
 پیش نه وه یش ئیمام (الشافعی) ده لیت: (چه ند حه زده که م که خه لکی فی برن
 هه رگیز هیچ شتیکی نه و زانسته نه دهنه پال من و پیم خو شه هیچ پاداشتیکی له
 سه ر وهر نه گرم و هیچ سوپاسم نه کریت).^۲
 به لی نه و واگومان ده بات که سوپاسی خه لکی له نه جرو پاداشتی که م
 ده کاته وه و له و سیفه تی نه ینکاریه ی که نه و عه شقییه تی که م ده بیته وه.

۱- وفیات الأعیان ۳ / ۲۸۲.

۲- البداية و النهایة ۱۰ / ۲۵۳.

میرگی (۹)

خوابەرستانى شەو

ئەو سىفەتى نەوئەى يەكەم بوو (سوارچاكى پۆڭۋ خوابەرستى شەو) بوون،
 ئەوان كەسانىك بوون نەفسى خۇيان پاك كىردىبووئە تا بىتوانن بەئاسانى بەسەرى
 زالېن دەبوونە گەورە سەردارى نەفسى خۇيان، ئەوان لى ئەدەگەپان بىنە بەندەى
 نەفسى خۇيان چۆنى بویت وا ئاراستەيان بىكات، بەلكو دەيان ويىست بەجۆرىكېن
 جىاوازىن لەوانەى نەفسىيان (الأمارۋ بالسوء - فەرمانكارى خراپە) كارن، خواى
 پەرورەدگار لە قورئانى پىرۆزدا دەفەر مووئىت: ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا
 رَحِمَ رَبِّي﴾. واتە: (بەپراستى نەفس ئەگەر بەنووزى خواناسى ئاوەدان نەبىت نۆر
 فەرماندەرە بە گوناھ و ھەلەو تاوان، مەگەر نەفسىك كە پەرورەدگارم مېھرەبانى
 پى كىردىبىت). ئەوان نەفسىيان بەخوئىندى وىردەكان پادەھىئاو لەژىر ويىست و
 بىپارى خۇيان دەبوو تاوايان لىدەكرد قورستىن پەرستش بەلايانەو خۇش و
 خۇشەويىست تر دەبوو، نۆر لەوان دەگىرپنەو كە بەداخ و پەرۆشى ھىچ شىتېكەو
 نەبوون لە دنيادا بەقەدەر (شەونخونى شەوان و تىنويەتى نىوہ پوان) كەبرىتېن لە
 ھەستان بۆ شەو نوئىژ لەشەوانداو بەپۆڭۋوبوون لە پۆڭۋدا، چونكە ھەستان لە شەواندا
 بۆ شەونوئىژ لە قورستىنى پەرستشەكانە كە پىشەو كارى ئەوان بوو و پىوہى
 خەرىك بوون، ھىچ تام و چىژيان لە پەرستش و موناجات نەكردىوہ جگە لە و كاتەى
 شەو داپۆشويون، ھەتا قوتابى يەك لە قوتابى يەكانيان (عطاء بن أبى رباح) والى
 دەكات بەم جۆرە وەسفى بىكات: (زىندووكەرەوہ يە بۆ جەستەو نوورو پۆشنايى يە بۆ
 دل، شەوق و گەشە يە بۆ پوخسار، ھىزە بۆ بىنن و ھەموو ئەندامەكان، كاتى
 كەسى ھەلدەستى بۆ شەو نوئىژ بەپراستى شادو دلخۇش دەبىت، ئەگەر لە

جیگا که ی‌دا دهنویت به‌پاستی دل ته‌نگ و خه‌مین و دلشکاوه و هه‌روه‌کو شتیکی ون کردبیئت و له‌پاستیشدا گه‌وره‌ترین قازانج و کاری سود به‌خش و به‌نرخ‌ی ون کردوهه^۱.

داوی ئه‌وه ئه‌و په‌رسته‌شه گرانه هیچ قورس و نامۆ نییه له‌سه‌ر نه‌فس، ئه‌وه په‌رستش و عیباده‌تیکه خوای په‌روه‌ردگار پیغه‌مبه‌ری ﷺ تیا‌دا په‌روه‌رده‌کرد، پیش ئه‌وه‌ی په‌وانه‌ی بکات، له‌سه‌ره‌تادا فه‌رزی کرد له‌سه‌ر خۆی شوینکه‌وتووانی ئه‌وه‌ش له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌ره‌ی دامه‌زینه‌رو بناغه دانهر ناتوانی به‌و ئه‌رکی بانگه‌وازه گه‌وره‌و گرنگه هه‌ستی ئه‌گه‌ر بنچینه‌یه‌کی پته‌وو توندی نه‌بیئت، ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر بناغه‌یه‌کی قایم و جیگیر بنیات نه‌بوویئت، ئه‌وه‌بوو (محمد ابن سیرین) داوای ده‌کرد له‌ پیشه‌نگ و پیشه‌وایانی به‌تواناو دامه‌زینه‌ر، ده‌یوت: (گومانی تیدانییه ده‌بیئت شه‌ونویژ بکه‌ن ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر به‌قه‌د ماوه‌ی شیر دۆشینیکیش بیئت)^۲.

عاشقانی شه‌و:

خۆشه‌ویستیان بۆ هه‌ستان له‌شه‌وداو شه‌ونویژ گه‌یشته‌بووه پاده‌یه‌ك كه شه‌و ته‌واو ده‌بوو دلایان بۆی ته‌نگ ده‌بوو، ئه‌وه‌تا ئیمام (سوفیانی شه‌وری) ده‌لایت: (کاتی شه‌و دی دلخۆش ده‌بم پیی، وه که پۆژدی دلم ته‌نگ ده‌بیئت)^۳.

چۆن عاشقی شه‌و نابن که‌تیا‌دا خوای په‌روه‌ردگار داده‌به‌زێته ئاسمانی دنیاو، ئه‌وان هه‌ست به‌لی نزیک بوونه‌وه‌ی زیاتری ده‌که‌ن و زیاتر تام و چیژ له‌ مونا‌جات ده‌که‌ن، چۆن عاشقی نابن که‌یه‌کێکه له‌و پێگایانه‌ی به‌سه‌لامه‌تی ده‌یانگه‌یه‌نێته به‌هه‌شت ئه‌وه‌ش به‌فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ: ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَفْشُوا السَّلَامَ، وَأَطْعَمُوا الطَّعَامَ، وَصَلُوا بِاللَّيْلِ وَالنَّاسِ نِيَامَ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِالسَّلَامِ))^۴. واته: (ئه‌ی خه‌لکی‌نه سه‌لام له‌یه‌کتر بکه‌ن، خواردنی هه‌ژاران بده‌ن، له‌شه‌ودا نویژبکه‌ن ئه‌وکاته

۱- البداية و النهاية ۹ / ۲۹۴.

۲- الزهد لأحمد / ۳۰۶.

۳- الجرح والتعديل ۸۵/۱.

۴- الترمذي ۲۴۸۷ وصححه الأرنؤوط، الرياض ۱۱۶۶/۷.

خه لکی نوستون، به سه لامه تی ده چنه به هه شته وه). چۆن شهیدای شه و نه بن که پیشه نگ و خۆشه و یستیان ﷺ (تیایدا هه ستاوه و نه وه نده شه و نوێژی کردوه تا پی یه کانی ئاوساون). ئه وان بپاریان داوه و سوورن له سه ر ئه وه ی که شوێنکه و تووی ئه وین تا له گه ل ئه ودا هه شر بکړین.

واده و به لینی نه وه گان:

له بهر سووربوونیان بۆ ئه و په رسته شه، نه وه دوا ی نه وه واده و په یمانی له سه ر ده به ستن، باوکان له ده روونی پۆله کانیاندا ده یچێن، له (معاویه بن قرة) ده گێر نه وه که باوکی له کاتی که کوپه که ی نوێژی خه و تنان ده کات پی ی ده لیت: (بخه وه کوپم به لکو خودا له شه ودا خپری زۆرت پی ببه خشیّت)^۱، وه له (ئه بی هورهیره) ده گێر نه وه که کۆتایی شه وی دابه ش کردبوو، (بۆ خۆی سی یه کی شه و هه لده ستا، خیزانه که ی سی یه کی تری شه و کوپه که ی سی یه کی دوا یی هه لده ستا، نه گه ر ئه میان ده نووست ئه وی تریان هه لده ستا به م جۆره)^۲.

ههروه کو فه رموده که ی پیغه مبه ر ﷺ به جی به ی نیت که ده فه رموویت: ((رحم الله رجلاً قام من الليل، فصلی وأيقظ امرأته، فإن أبت نضح في وجهها الماء، رحم الله امرأة قامت من الليل فصلت، وأيقظت زوجها فإن أبى نضحت في وجهه الماء))^۳. واته: (په حمه تی خوا له و پیاوه بی که به شه و هه لده سی شه و نوێژ ده کات و ژنه که شی هه لده سی نی، خۆ نه گه ر ژنه که ی به گو ی نه کردو هه لده ستا با ئا و بپرژینی له دم و چاوی، په حمه تی خوا له و ژنه بی که به شه و هه لده سی شه و نوێژ ده کا و میژده که شی هه لده سی نی، خۆ نه گه ر میژده که ی به گو ی نه کردو هه لده ستا با ئا و بپرژینی له دم و چاوی).

۱- الزهد لأحمد ۱۸۷.

۲- الزهد لأحمد ۱۷۷.

۳- أبو داود ۱۳۰۸.

کۆت و بهندی هه‌له و تاوانه‌کان:

کاتی کابرایه‌ک دێته خزمه‌ت (حه‌سه‌نی به‌صری) که‌وازی له شه‌ونویژ هیناوه و نایکات، ئه‌ویش ده‌یگێژپه‌وه بۆ کۆت و به‌ندبوونی به‌ گوناھ و ده‌لی له‌ به‌رئه‌وه‌یه له‌ خێره‌ که‌وره‌یه بێ به‌ش بووه‌و که‌ تیايدا گفتوگۆو مونا‌جات له‌ گه‌ل خۆشه‌ویسته‌که‌یدا ده‌کات و تیايدا به‌ سه‌ر نه‌فسدا سه‌ر ده‌که‌وێت، وه‌تیايدا له‌ کێشه‌ی‌زی ئه‌و قوپه‌ به‌رزده‌بیته‌وه، له‌ویدا هاوار ده‌کات و پێی ده‌لی: (ئه‌گه‌ر ناتوانی له‌ شه‌ودا بۆشه‌ونویژ هه‌ستی و له‌ پۆژدا به‌ پۆژوویی چاک بزانه‌ که‌ تۆ به‌ش بپاوه‌ بوویت و هه‌له‌و تاوانه‌کانت کۆتیا‌ن کردوویت).^۱

وه‌ گوناھ و تاوان به‌ کۆت و زنجیر داده‌نێت که‌ پێگه‌ری ده‌کات له‌ په‌خساندن و سه‌رکه‌وتنی بۆ ئه‌نجامدانی ئه‌و خێره‌و گومانێ تیدا نییه‌ که‌ ده‌بی ته‌وبه‌یه‌کی دڵسۆزانه‌و پاستگۆیا‌نه بکات، داوا‌ی پاک بوونه‌وه‌و لێخۆشبوون له‌ خوا بکات تا به‌ لکو دلی بۆ ئه‌و په‌رسته‌شه‌ بکێته‌وه‌و به‌هۆیه‌وه‌ خۆش‌حال و به‌خته‌وه‌ر بێت، ئه‌وه‌تا پیاوی‌ک دێته‌ خزمه‌تی (حه‌سه‌نی به‌صری) و پرسیا‌ری لی ده‌کات: (ئه‌ی باوکی سه‌عید: ناتوانم شه‌وانه‌ هه‌ستم و شه‌و نویژ بکه‌م! پێی ده‌لێت: ئه‌ی کوپی برام داوا‌ی لێخۆشبوون له‌ خوا بکه‌و بکه‌ پێره‌وه‌ بۆلا‌ی ئه‌و، ئه‌وه‌ نیشانه‌ی خراپه‌کارییه‌).^۲ وه‌ وتی: (کاتی مرۆ‌ف تاوانێک ده‌کات به‌هۆیه‌وه‌ له‌ شه‌و نویژ بێ به‌ش ده‌بیته‌).^۳

جابه‌پاستی کێ ده‌یه‌وێت له‌ کۆمه‌لی ((خواپه‌رستانێ شه‌و بیته‌)) هه‌یچی له‌ به‌رده‌مدا نییه‌ ته‌نها ئه‌وه‌نه‌بیته‌ دوور بکه‌وێته‌وه‌ له‌ گوناھ و تاوان و به‌سه‌ر نه‌فسی خۆی‌دا سه‌رکه‌وێت.

۱- حه‌سه‌نی به‌صری - لابن الجوزي، ص ۱۴.

۲- هه‌مان سه‌رچاوه‌، ص ۱۴.

۳- حه‌سه‌نی به‌صری - لابن الجوزي، ص ۱۴.

میڙگی (۱۰)

ئەو ملکہچی و لەخواترسییە

ونە

ئەو دیاردانەى لەسەر زۆر کەس دەست بە دیارکەوتن دەکەن وەک پەقیەتی دل و وشک بوونی چاوەکان و شپەزەیی و پەشیوی جەستە و نەمان و لەناو چوونی سەرئەنج و تێپامان و وردبوونەو بەهۆی ئەو ماددە و سامانەوێە کە دڵمانى داگیر کردووە، وای لێهاتوو:

((بەشداری کردنمان لە نوێژەکانمان و قورئان خوێندن و سەردانی گۆرستان و نەخۆشخانەکان و هەتا کۆچی دواى بەککیشمان)) هیچ لە قورئان خوێندنمان زیادناکەن و ئەگەر زیادیشی بکەن بە دل هۆشیاری خوێندنەوێە کەى نییە و بیری لى ناکاتەو، وەستان لەشەوداو شەونویژ لەسەر زۆری نەفسەکان قورس و گرانبە کاتى بۆ نوێژکردن هەلە دەستى زۆر بە خێرایى تەواوى دەکەن و بەپەلە هەلە دەپروکێتن، ئەو ئەو ماددەى ناخى دڵەکانى پیس و ژەنگاوى کردووە، وە دڵەکان توانایان نییە بگەرێتەو باری پاست و تەندروستى خۆیان هەتا پاک نەکرێتەو لەهەموو ئەو ژەنگ و پیسییەى پێوێە پەيوەستن.

ئەو هەتا ئەمیری ئیمانداران (عوسمانى کۆپى عەفان) دەست لەسەر ئەو دیاردەى داونى دەلێت: (ئەگەر بێت و دڵە کانتان پاک بکەنەو ئەو هەرگیز لە وتەکانى پەرەدگار تێر نابن)^۱. پاک کردنەوێە جەستە بەئاو بەس نیە و پێویست نییە بەقەد پاککردنەوێە دڵەکان لە وابەستە بوونیان بە دنیاو بۆ گەشتن و وە دەستپێنانى ئەو ملکہچى لەخوا ترسىیەى و نیا ن کردووە و لە دەستیان چوو.

له نیوان ملکه چی راسته قینه و خو ملکه چ کردند:

ملکه چی و له خوا ترسانی راسته قینه نه وه په که نیمام (ئیبنولقهیم) باسی لی کردوه و ناوی ناوه: (ملکه چ بوون و خو به که م زانینی باوه) و به م جوړه دهیان ناسینی: (به دل ترسانه له خوا و به گوره و خاوه دسه لات و شکو و یقارو شهرم و سام و هه بیته زانینی خوا، دلی ده شکینته وه بڅ خوا شکانیکي کوگیرو پر له ترس و شهرم و خوشه ویستی و پړز لینانی، وه دیتن و داننان به نیعمه ته کانی خوا داننان به هه له و تاوانه کانی خویدا، نه وه په به دل ترسان و ملکه چ بوون که گومانی تیدا نیبه به م جوړه نه ندامه کانیش و لی ده کات ملکه چ بن و شوینه وارو کاریگری نه و به دل ترسانه یان پیوه دیار بیت. نه وه په هه سترکردن به دسه لات و گه وړه ییو فرمانداریه تی خوا، هه ست کردن به وه که تو له نیوان ده ستیدا و ده ستاویت و هه وړه کو چوڼ نه و نازو نیعمه تانه ده بیینی و دانیان پیا دهنی که په وړه ردگار پیتی به خشیوه و نه و نه ده ژوړن له ژماره نایه، له به رامبه ر نه وه شدا باسی که م و کوپی یه کانی خوټ ده که یت له به رده م نه و چنه د نیعمه ته ی که شهرم و حه یای بڅ هیش توویه ووه پپی داوی، له ویدا دل والی ده کات بشکینته ووه ده گاته لوتکه ی شکانده ووه خو به که م گرتن، هه رکاتی بیرله تاوان و سه ریچیو خراپه و که م و کوپی یه کانی خوټی ده کاته وه له گهل نه و هه موو په حمه ت و میهره بانیه ی خوا به رامبه ری هه ییووه، نه و به دل ده ترسی و ملکه چ ده بیت و نه ندامه کانی ناگادار ده کاته وه به لام ملکه چی و خو به که م گرتنی فیلاوی نه نقه ست نه وه په که نیمام (ئیبنولقهیم) ناوی ناوه (ملکه چی دووړووی) و به م جوړه و ده سفی ده کات: (ده ست به دروست کردنی ده کات له سه ر نه ندامه کانی و ترسی خوی له دلدا نیبه، هه وړه کو هندی له هاوه لان دهیان فرموو: (په ناده گرم به خوا له ملکه چ بوونی دووړووی) و ترا: ملکه چی دووړوو چونه؟ وتی: ده بیینی جهسته ی ده ترسی به لام هیچ ترس و ملکه چ بوونیک له دلیدا نیبه).

ترس و ملکه چي نه ويستراو و ناپه سه ند:

كه سانيك هه واده زانن ملکه چي و خو به كه م گرتن و له خوا ترسان بریتیه له: سه ردانه واندن و به هیواش پویشتن و دهنگ نزم كردنه وه) نه وه یان له بیركردوه كه ملکه چ بوون و خو به كه م زانین له دله وهیه، نه وه تا نه میری باوه پداران نیمامی (عومهر-سه لامی خوی لی بی) ده بینی، پیاویك له نویره كه یدا ملی دانه واندوه، پتی ده لیت: نه ی خاوه ن گهردن گهردنت به رزكه وه له خواترسی و ملکه چي له مل و گهردنه كاندا نییه به لكو له دله كاندايه^۱. خو عومهر (سه لامی خوی لی بی) به راستی له خوا ترس و خوا په رست بوو، وه كو (عائیشه سه لامی خوی لی بی) وه سفی ده كات كاتی ده بینیت: (كۆمه لیک لایو به خاویو به هیواشی به پتی دا ده پویشتن له هاوه له كانی ده پرسیت نه وانه كین؟ نه وانیش ده لین: صوفی و له خوا ترسن نه ویش ده لیت: عومهری كوپری خه طاب كه به ریگادا ده پویشتن به خیرایی ده پویشتن، كه قسه ده كرا گوئی ده گرت، له كه سیکی دایا نیش و نازاری زوری پی ده گه یاند نه گهر خواردنی ده خوارد تیری ده خوارد به راستی صوفی و له خوا ترس و خوا په رستیش بوو^۲.

له گه ل نه وه ش نه و گهردنی دانه ده نه واندو له پویشتنیش دا خاوخلیچك و هیواش نه بوو، (حه سنی به صری) له وه سفی دا ده لی: (عومهری كوپری خه طاب - سه لامی خوی لی بی- له ویرده كانی دا نایه تیکی خوینده وه هه نسکی ده داو هه ناسه برکی پیكه وتبوو، بۆ ماوه ی چهنه پۆژیک له مالدایه وه به جۆری تاسابوو كه وایانده زانی نه خوش كه وتوه^۳.

به رده وای گۆمه لی له خواترس و ملکه چان:

به ره ی خه لیفه و هاوه لانی به پیز به شوین یه كداو یه كه به دوا یه كدا شوین پی ی نه وانیان هه لده گرت، پۆله كانی هاوه لان كه ناودارترینیان (ئیبینوزبه یر-سه لامی خوی لی بی) بوو، نه و كه سه ی كه (یحیی بن وثاب) له باره یه وه ده لیت:

۱- مدارج السالکین ۱ / ۵۲۱.

۲- مدارج السالکین ۱ / ۵۲۱.

۳- الزهد / ۱۱۹.

(ئىبنو زوبەير كاتى سوزدەى دەبرد چۆلەكەكان دادەبارىنە سەر پشتى و لەسەرى دەنىشتەو و ايان دەزانى ديوار يان كۆترە دارىكە)^۱. ئەو پۆدەچو و ناو سوزدەكانى و موناجاتى لەگەل پەرەردىگارى دا دەكرد، دلى وابەستەى بەدى هينەرەكەى دەبوو ھەرەكو بەچاوى ببىنى، چى لەو چركە ساتانە جوانترە كە بەندە ئەو ەندە بەرز دەبىتەو تا ئەو جىگەيە ھەرچى وابەستەى دنيا و پاكىشە رانىبەتى بەرى دەدا و لەبىرى دەباتەو، و بەرەى شوينكە و تىوانىش فەردەبوون لەوانە، ئەو (مەسروق) بە (سەعیدى كوپى جوبەين) دەلەيت: (ئەبا سەعید ھىچ شتى نىبە و نەماو پەرغەت و ئارەزوو بۆى ھەبى جگە لەو ەى پىومان بە و خۆلە تۆزاوى بكەين)^۲. ئەو ەسەرەت و ەفەت بۆ ھىچ شتىكى ئەو دنيايە ناخوات كە بە جىي دەمەلەيت، جگە لەو چركە ساتانەى كە تىايدا لەخوای خوێ نزیك دەكاتەو، دەلەيت: (ھىچ شتى لە دنيا نىبە جىگای ئەسەف بى، جگە لەسوزدەكان كە بۆ خوای دەبەين)^۳.

ئەوانە كەسانىك بوون كاتى لەبەر دەستى خوای خۇيان پادەو ەستان ھەستەكانىان لەكار دەكەوتن ھىچيان لە دەست نەدەما و نەدەھات جگە لەملەكەچ كەردن و خۆبەكەم گەرتن لەبەر دەمیدا، لەتەر جەمەكەى (مەھمەد بن نصر المروزی) و تەيەكى (ئەبى بەكر ئەھمەد بن ئىسحاق) ھاتوو دەلەي: (دو پىشەوام ناسیو ەوان بەختەو ەرتەم نەدیو ە نەناسیو ئەوانىش (ئەبا حاتم ئەلرازی و موحەمەد بن نەسرلمەروزی) بوون، بەلام كەسنىك نەدیو نوێزى لە (موحەمەد بن نصر) چاكتر بووبى، ئەو پىي پاكەياندم كە زەردەوالەيەك لەسەر ناوچەوانى نىشتۆتەو ە تاواى لىكردو ە خوین بەپوخسارىيەو ە تەنۆك تەنۆك پىچكەى گەرتو ە بەلام جۆلەى نەكردو ە)^۴.

۱- ئەو ەش لەزىزى مانەو ە درۆز كەردنەو ەى سوزدەكان.

۲- الزھد / ۳۴۹.

۳- الزھد / ۳۴۹.

۴- طبقات الشافعية ۲ / ۲۲.

فرمیسکه بهرزو به نرخه کان:

ئەو ئەگەری گوناھ و سەرپێچی یە دەچێتە دڵی مەرفەو و دەیکاتە خەڵۆزێکی
پەشی وشک هەلاتوو، هیچ شتێ داینا مرکێتتەو و تینویەتی ناشکێتی جگە لەو
فرمیسکانە ی لە کاریگەری ترس لە لێپرسینەو ی پۆژی قیامت هەڵدەقۆلێن و
دادهبارن و، هەست کردن بە چاودێری خودایی لە سەر هەموو قسە و تارو
کردهو و یەك، لە بەر ئەو یە ئیعام (حەسەنی بەصری) لە سەر ئەو فرمیسکه بهرزو
بە نرخانە دەلێت:

(هیچ چاویك فرمیسك ناپێژێ و داناباریتی لە ترسی خوا ئیلاخوا ئاگر لە سەر
جەستە ی حەرام دەکات ئەگەر هاتنە خوار بۆ سەر پوومەتی ئەو ئەو دەموچاوه
هەژاری سوکایەتی ناشیرینی ناکات، هیچ کاری نرخ و بەهاو پاداشتی بەقەد ئەو
فرمیسکانە نییە کە لە ترسی خوا دین و بەویستی خوا گەرمی ئاگر دادهمرکێتن و
دەیکۆژێننەو، ئەگەر پیاویك لە ئوممەتێکدا لە ترسی خوا بگری ئومیدم وایە خوای
گەورە پەحم بەو ئوممەتە بکات بە تێکرای بەهۆی فرمیسکهکانی ئەو پیاو وە)¹.
ئەو یە بلێسە ی سەر پێچی و بێ ئاگایی کە بە سەر دڵەکانماندا دین و دەگۆپین
لە نێوان ئەو لە نێوان ملکهچی و لە خوا ترساندا، ئایا بەو فرمیسکه بهرزو به نرخانە
دەیکۆژێننەو و بەم جۆرە وەپێ دەکەوین؟؟.

۱- حەسەنی بەصری/ ص ۹۶.

میږگی (۱۱)

شوانی دهوری پاوان

پیغه مبهړ ﷺ وه سفي نه وانه دهکات که دهکونه ناو (شبهاټ-
گومانلیکراوه کانه وه) بهو شوانانه ی مه پره کانیاں له دهوری په ریږو پاوانه کان
ده له وه پښن و نزیکه بکه ونه ناوی یه وه، مادام له ده ورو بهری دا ده له وه پښن.
هر نه وه نده یه کیڅ که وټه گومان لیکراوه کان، که له نیوان حه لال و حه رامدایه،
گومانی تیدا نییه پوژیک ده بی بکه ویته حه رامه وه له بهر نه وه ی (کاروباره گومان
لیکراوه کان هه یه حه لال و هه شیان حه رامه. پیشه وا (قه سطره لانی) له سر نه و
فه رموده یه باسیکی هه یه تیایدا ده لیت: (سویندت ده دم به خوا هه رشتی یا کاریک
له حه لالی یه که ی دلنیانه بووی وازی لی بهینه، چن پیغه مبهړ ﷺ وازی له ده نکه
خورماکه هیئاو ترسا له وه ی زهکات یان (صدقه - خیر) بیت، بهرترین پله ی وهر
نه وه یه وازله حه لال بهینی له ترسی نه وه ی بتخته حه رامه وه، هه روه کو نه وه ی
(ابراهیم کوپی نه ده م) کری ی ئیشه که ی خوی وهر نه گرت چونکه گومانی هه بوو
کاره که ی به چاکی نه نجام دابی و، له بهر توندی برسیتی یه که ی نوشتا بووه وه).^۱

(مه یموون کوپی مه هران) ده لیت: (پیاو له حه لالدا سه لامه ت ده رناچیت هه تا
له نیوان نه وو حه رامدا په رده یه که له حه لال دروست نه بیت).^۲ هه ر نه و هویه ش بوو
(هاوه لانی به ریږ - په زای خویان لی بی) والیکرد بوو زور له کاروباری حه لالیان
وازل بهینا بوو له ترسی نه وه ی بکه ونه حه رامه وه.

گوچی وهرع:

هاوه لان - په زای خویان لی بی - هیچ گونا هیکیان به بچووک نه ده زانی و هه رگیز
نه ده که تنه وه گومانلیکراوه کان، به لکو نه وه ی له بهر چاوی ئیمه زور وردو بچوکه لای

۱- إرشاد الساري: ۱ / ۱۹۱.

۲- الورع لأحمد / ۴۴.

ئەوان لە گوناھە گەرەکان بوو، ئەو (عوبادە یە - پەزای خوای لای) قسە بۆ شوینکە وتوان دەکات وەک پێشەواو پابەرێک و دەلێت: (ئێو کاری وادەکن کە لە بەرچاوتان لە تالە موویە کە مەترۆ بچوکتەر، بەلام ئیمە لەسەردەمی پێغەمبەری خوادا ﷺ بە گوناھە گەرەکان و تاوانی وێرانکارمان دەزانێ).^۱ ئەو لەسەردەمی شوینکە وتواندا ئەو دەلێت، ئەو ئەگەر ئەو سەردەمی ئیستای ئیمە دیتبا چی دەگوت؟؟.

تێڕوانین و بیرکردنەو میان بۆ تێڕوانینی خودابوو:

غەم و پەژارە بۆ ئەو کەسە لەسەردەمی ئیمەدا بەموسڵمانانی سەردەمی یەکەم دەلێت:

(ئەوان پیاو بوون و ئیمەیش پیاوین) نەخێر نەو ئەو قسە ئەو کەسە نەپراستە و نەدادگەرانیە، پیاوەتی تەنها بەمانای نێرینەیی نایەت، بەلکو بەمانای چەند سیفەتێکی پەسەن و بنچینەیی دیت کە هیچ سەردەمیەک وەک سەردەمی یەکەم تێرۆ تەواو نەبوو، ئەوان کە سائیک بوون توانایان هەبوو بەسەر دنیاو بەلام نەیان دەویست و تیایدا تەنها ئەو یان دەویست کە لای خوا، نموونەش بۆ ئەو خوای پەرورەدگار دەفەر موویت: ﴿وَلِلْآخِرَةِ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى﴾^۲. واتە: (ببگومان قیامەت و دواپۆژ چاکترە بۆ تۆ لە دنیا). بەپراستی ئیمام (ئیبینولجەوزی) چاکی وتوو کە دەلێت: (وێڵامی بەو کەسە دەلێن پیاو کاتی حەزی لە حەرمکراویکە و توانای هەیه بیکات و بۆی تینوو دەبێ، بەلام کە بۆی دەپوانی دەزانێ حەرامە و نەهی لێکراو، ئەو نەندە شەرم دەکات بکەوێتە ناوی، تالە بەرچاوی دەبیژێ و تینویتی یەکەمی دەپوات و وازی لێ دینێ).^۳

۱- الورع (۱۵).

۲- الضحی: ۴.

۳- صید الخاطر / ۱۳۷.

فاروق وهرع دهزانی و فیрман دهکات:

ئەو ئەمیری باوەرداران ئیمامی (عومەر - پەزای خۆی ئی) کە توانای هەیه لەسەر دنیاو بەلام نایەوی، دەستی لی هەلگرتووەو کاریگەری قیامەتی لەسەر، لەترسی لێپرسینەو هی خودایی لە پۆژی قیامەتدا لەسەر هەر فلسێک کە بەناپەرەوا وەری گرتی، باشتەین نمونه لە (وهرع) ی ئەو کە لە سەردەمی ئیمەدا لە ئەفسانەو خەیاڵ دەچیت و دەگێردیتەو، لەو نمونانەش (پەزای خۆی ئی) کە لەسەری باسکراوە (عەتر - بۆنیک - لەبۆنی موسلمانانی دەداتە دەست خێزانەکە، خێزانەکەشی دەی فرۆشیت - عەتارە کە ئەو دەگێردیتەو دەلیت: پێی فرۆشتم لیی کەم و زیاد دەکردو سەرەکە بەدەدەکانی شکاندو هەندی لەبۆنەکە بەپەنجەیهو کردو دواتر بەسەر سەرپۆشەکیدە هیئا - عومەر هاتەو وتی: ئەو بۆنە چییە؟ ئەو هی پوویدا بوو بۆم گێراییەو، ئەویش بەخێزانەکە وتی: بۆنی موسلمانان وەرەگەری خۆتی پی بۆن خۆش دەکە! سەرپۆشەکە لەسەری کردەو و ئاوی پێداکردو پاشان لەخۆلی وەرداو ئینجا بۆنی پێوەکرد، ئەناوای دەکرد ماشاءالله^۱. بەم جۆرە لە پرسیاری خوا ترساو لە پۆژی قیامەت لەسەر مالی موسلمانان. خۆزگە لەسەردەمی ئیمەدا ژیا با و دیتبای گەرەو سەرۆکەکانی چی بەمال و سامانی موسلمانان دەکەن.

خوشکەکانی بیشری حافی و ئیمامی ئەحمەد:

هەوالی ژیان و بەسەرەاتی عومەر (پەزای خۆی ئی) هاوێ بەپێزەکان (پەزای خویان ئی) ئەو یەک لەدوای خویان پەرەردە دەکەن کە جیابوون لەهەموو ئەو کانی تر لە (عیزەت و ورد بینی و بەتوندگرتنی ئیمامی ئەبو بەکر و وهرع و لەخواترسی ئیمامی عومەر و حەیی ئیمامی عوسمان و زەنگ و ژیری و زیرەکی ئیمامی علی - پەزای خۆی ئی). وە ئیمامی ئەحمەد کە ناویانگی وەرەمی ئەو زۆری لی دەگێردیتەو لەهەموو گومان لێکراوەکان هەتا پەرتوکیک لەسەری

دانراوه و تيايدا هاتووه: ژنيك پرسياړی لی دهکات و دهلیت: نیمه له بهر پووناکی چرای پاسه وانه کان ته شی ده پړسین، نایا ده شی و پړگه دراوه نیمه سوود له پووناکی چرای نه وان وهریگرین؟ نیمام نه حمه د له توندی وهرعی نه و ژنه و وردی پرسیاره که ی سهری سوړ ده مینې و حه زده کات بزانی نه و ژنه کی یه؟ پرسياړی لی دهکات: (تو کييت خوا عه فوت بکات؟) نه ویش دهلیت: خوشکی بیشری حافیم، نیمام نه حمه د دهگری و دهلیت: له مالی نیوه دا به پاستی وهرعیکی پاستگویانه هه یه).^۱ ژنيك پرسیار له سهر پړپیدانی رستن دهکا کاتی پووناکی چرای پاسه وانه کان لییان ده دات، نه ی نیمه چی بلین له کاتیگا پړگه به خومان ده دین هه موو هویه و و هسیله یه که بۆ نه نجامدانی کاری خومان به کار بهینین، به کار هینانیکي (که سی - شخصی) و تیا یاندا هه یه که یه کیک پاده سپړی بلیتی کاری له سهره تای کاره وه بۆ بپریت به لام به چند ساعات دواتر بۆی ده بری و وانا زانی که نه وه دزی یه و هه ست به نازاری ویزدان و ده روونیش ناکات.

رڼه گانیان فیژده کرد:

ده گړپنوه (سوله یمان کوړی حارب) وتی: گویم له (حه ماد کوړی زهید) بوو دهیوت: (له گهل باوکم دا بووم و پارچه کایه کم له دیواری خانوویه که ده رهینا، نه ویش پیی وتم: بۆچی ده رتهینا و لیتکرده وه؟ وتم: نه وه ته نها چله پوشیکه! وتی: نه گهر بیت و هه رکه سی پوشکه پوشکه یا چل چل نه و کایه له و دیواره بکاته وه و ده ری بهینی نایا دیواری نه و خانووه هیچی پیوه ده مینې؟).^۲ نه و کوړه که ی خوی فیژکرد که چله پوشیک که م و بچوک نییه، بۆ نه وه ی له ناینده دا نه که ویته گونا می له و پارچه کایه گه وره تر، نمونه ی ناوانزون که نه وان چۆن منداله گانیان په روه رده کردووه له سهر وهرع و چاندنی ترسی خوا له دل و ده روونیا ندا.

۱- إرشاد الساري ۱/۱۹۱.

۲- الورع: ۱۴.

میڤرگی (۱۲)

خۆشه‌ویستی دنیا

پیری سه‌ربۆز - به‌سالاچوو:

(عه‌لاء کوپی زیاد) ده‌گێڕێته‌وه ده‌لێت: له‌خه‌ودا بینیم خه‌لکی به‌دوای شتی ده‌که‌وتن، منیش شوینی که‌وتم، کاتی ده‌رکه‌وت پیریژنیکی به‌سالاچووی پووتی به‌ره‌لا به‌هه‌موو شیرینی و جوانییه‌که‌وه، لێم پرسى تو گێیت؟ وتی: من دنیا، وتم: داوا له‌خوا ده‌که‌م له‌لای من بێژراو ناشیرینت بکات، وتی: به‌لێ، نه‌گه‌ر دره‌م و دینار له‌لات بێژراو ناشیرین بێ^۱.

خۆشه‌ویستی بۆ پاره‌و سامان په‌گه‌زێکی سه‌ره‌کییه بۆ دنیا خۆشوێستن، نه‌فسیش به‌سروشتی خۆی پاره‌و سامانی خۆش ده‌وێت، خاوه‌ن پاره‌ چۆن هه‌زده‌کات پاره‌که‌ی زیاد بکات هه‌روا هه‌زده‌کات هه‌چی لێ که‌م نه‌بێته‌وه چونکه‌ واده‌زانێ ئه‌و سامانه‌ی مولکی پاسته‌قینه‌ی ئه‌وه‌و ته‌نها هه‌ی خۆیه‌تی، ئه‌وه‌ی له‌بهر کردوه، یا شه‌یتان له‌بیری بردۆته‌وه که‌ ئه‌و مال و سامانه‌ مولکی خوايه ده‌یبه‌خشێت به‌هه‌رکه‌سیک بیه‌وێت و، وه‌ری ده‌گێڕێته‌وه له‌هه‌رکه‌سی بیه‌وێت، هه‌روه‌کو فیتنه‌و گێچه‌له‌ بۆ مرۆف، جگه‌ له‌وانه‌ی که‌ هه‌ست به‌حه‌قیقه‌تی مال و سامان ده‌که‌ن و، خوای گه‌وره‌ مالێکی زۆری پێ به‌خشیون و ده‌سه‌لاتی پێداون له‌سه‌ر به‌کارهێنانی له‌کاری خێردا، ئه‌و ماله‌ی هه‌یانه‌ له‌ده‌ستیاندایه و ناچێته‌ناو دلایانه‌وه له‌بهر ئه‌وه‌یه‌ خوای گه‌وره‌ له‌ قورئانی پیرۆزدا له‌مه‌دحیاندایه ده‌فرمووێت:

﴿وَمَنْ يُّوقْ شَحْ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾^۲.

واته: (ئه‌وه‌ی خۆی له‌نه‌فسی په‌زیلی بپارێزێت و زالیبێت به‌سه‌ریدا، ئانه‌وانه هه‌ر

سه‌رفرازن).

۱- زهد: ۲۵۵.

۲- حشر: ۹.

بەلئى: ئۇوانە نامايىن بېنە بەندەى نەفسى خۇيان و گوى پى نادەن ھەتا دەبنە كەسانىك كەلە كۆت و بەندى پزگار دەبن و سەرفرازى دنياو قىامت بەدەست دەھىنن.

خۇپاگرى لەبەردەم فرىوخواردن بەپارەو سامان:

ئەو ھە ئىمام (ئەبو حەنەفەيە) كە يەككە لەوانەى بەسە نەفسى خۇياندا سەرگەوتوون و ھىچ خۇشەويستى يەك نەچووەتە دلئانەو جگە لە خۇشەويستى خوا، وەھەموو زەبوونى و چاوشۇپى يەكى بۆ جگە لەخوا وەلاناو و نەى كىردووە، كاتى (مەنصور) فەرمان دەدات:

(دەھەزار درھەمى پى بدرىت، ئەو كەسەى فەرمانەكە بەجى دەگەيەنئى (حەسەن كوپى قحطبە) يە، كە (ئەبو حەنەفە) ھەستى پى دەكەت ئەو ھى بۆ دەنئىن، قەسەلەگەل كەسداناکات ھەروەكو بوورابىتەو و لەھۆش خۇى چوويىت، لەو پۆژەدا پارەكەى بۆ دەنئىن، كاتى نئىردراو كە (حەسەن كوپى قحطبە) دىت دەچىتە ئوورى بۆلەى، پى دەلئىن: ئەمپۆ ھىچ قەسەيەكى نەكىردووە، وتى: چۆن دروستى كەم؟ وتیان: ئەو دەبىبىنى، پات چىيە؟ ئەويش پارەكەى لە سوچىكى مالاكەيدا لە جىگە نوپژەكەيدا بۆى داناو پۆيشت، ئەو پارە نۆرە لەو شوئىنەدا مابووەو، كاتى (ئەبو حەنەفە) وەفاتى كرد (حمادى) كوپى لەمال نەبوو، كەگەپاىەو لە داوى وەفاتى باوكى (بەرەپارەكەى) ھەلگرت و چووە بەردەرگەى (حەسەن كوپى قحطبە) و داوى پوخسەتى كرد، پوخسەت دراو چووە ئوورەو، وتى: مەن لە پاسپاردەكەى باوكم دا ئەو ھەم دۆزىيەو:

(ئەگەر مەنت ناشت ئەو بېرە پارە نۆرەى كە لە فلان شوئىنەيە لە سوچى مالاكەدا ھەلئى بگرە و ببىبە بۆ (حەسەن كوپى قحطبە)، ئنجا وتى: ئەو ھەش ئەو پارە (بارمەتە كراو ئەمانەتەيە كە لەلای ئىمە دانرابو).^۱

۱- اخبار أبى حنيفة/ ص ۶۴.

ئەو لەو پیاوانە بوو کە حەقیقەتی مالا و سامان بە تەواوی دەزانن و تێدەگەن و مامەلەیی بەم جۆرە لەگەڵدا دەکەن.

حەقیقەتی ئەو مالەیی ھەتە:

دەبینن (حەسەنی بەصری) ھاوار لەو کەسانە دەکات کە چاوچنۆکی کوێری کردوون و پەردەیی بەسەردا داداون، ناگەرێنەو و نایانەوێت حەقیقەتی پارە و سامان و گێچەلەکانی ببینن و، واگومان دەبەن ھەرچی مالا و سامانی کۆیان کردۆتەو بەتەنھا مولکی خۆیانە، ئالێرەدا پێیان دەلێت:

(ئەو ئەو دەم، مالە کەم پارە و سامانە کەم، نایا ئەو مالا و سامانی تۆیە کە دەیفخۆیت و لەناوی دەبەیت، یانئەو دەبەری دەکەیت و کۆن و شەڕی دەکەیت، یانئەو دەیبەخشیت و تەواوی دەکەیت).^۱

ئەوانەیی ھەست بەو حەقیقەتە دەکەن ھەرئەوانە کە نایانەوێت ئەفسیان بخەنە سەرشتی بۆش و بۆگەن، لەبەرئەو دەیی خۆیان لەسەر کاروباری پاست و بەرزپاھیناوە، ئەفسیان وابەستەیی بەرھەمی ئەو باندە سەوزانە بە لەھەوش و باخەکانی بەھەشت دا دەفەن، دنیا لە تێپوانینی ئەواندا ھیچ نییە جگە لە کەلاکی بۆگەن، بۆ کەسانێک کە داواکاری قیامەتن گونجاو نییە ھیچ نرخێکی بۆ دانن و تینووی بن و ئەوداڵی بن و خۆشیان بویت، بەم جۆرە ئیمام (ئەبنو لوقەیم) بە زمانحالی ئەوان قسە دەکات و دەلێت: (دنیا کەلاکی بۆگەنە و شیریش ناکەوێتە سەر کەلاکی بۆگەن و پزێو).^۲

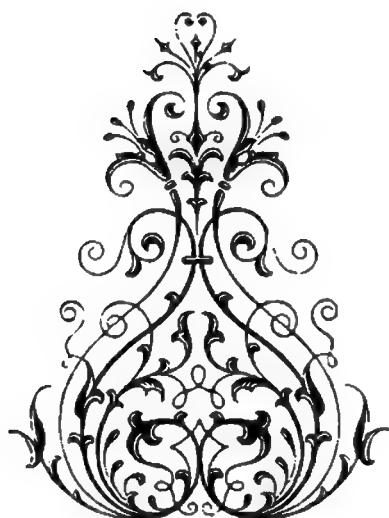
چێژەکانی دنیا:

ئەوانەیی ھەست بە حەقیقەتی دنیا و بەلاو تاقیکاری بەکانی دەکەن، قیامەت بەسەر دنیا دا ھەل دەبژێنن، کاتی لەپاستی نەمان و بەجێھێشتنی ئەم دنیا بەو، نەمری مانەو دەبەھەشت و نازو نەعمەتەکانی تی دەگەن، بەراوردی نیوان

۱- الزهد / ۲۷۴.

۲- الفوائد / ص ۶۸.

ئەمەدەكەن و، نەمرىو مانەوہ ھەلدەبژىرن بەسەر لەناوچوون و نەمان و، دەزانن
ئەوہى لە دنيادا ھەيە ھەموو کاتىن، ھىچت بەبى ھەول و کۆشش و پەنج و
ماندووېوون تىادا دەست ناکەوێت، ئىمام (ئىبنولجەزى) ئەو پاستىيە پوون
دەکاتەوہ دەلێت: (لەدنيادا کەس لەوہ گێلتر نىيە کە کۆتا چىژى دنيا داوادمەکات،
لەپاستيشدا لە دنيادا ھىچ چىژێک نىيە، بەلکو تەنھا پشووويەكى کەمە لەو
ئازاردەرە)^۱.

۱- صيد الخاطر/ ص ۳۲۱

میڙگی (۱۳)

ئەوہ دنیاکەتانە کە بایەخی پێدەدەن

(ئیمام ئەحمەد) لە کتێبی (الزهد) باس دەکات کە ئەمیری باوەرداران (ئیمامی عومەر- پەزای خواى لایى) بە لای سەرنوێڵکێکدا تێپەڕی لە سەری وەستا هەروەک ئەوێ هاوێلان بخاتە ناپەختی یەوێ بە هۆیەو نازار بکێشن، پێی وتن: (ئەوہ دنیاکەتانە کە ئەوێندە لە سەری سوورن بایەخی پێ دەدەن).^۱ (فاروق) بەم جورە شوێنکەوتوانی پەرەردە دەکات.

لە حەقیقەتی دنیا ناگاداریان دەکاتەوێ بیریان دەخاتەوێ ئەو دنیا یەى خەلک زۆری بۆ تینوون لە بەرچاویان هیچ نییە جگە لە سەر زبێکی پڕ لە هەموو پەنگێکی جیاوازو هیچی وای تێداننیه سوودیکی هەبێ یا بۆ کارى بشی، هەموو ئەوێ تیا یادیە بۆگەن و پزیوو خراپە لە سیپالی کۆن و شپرو و نچرو، گیاندارو خواردنی کە پەروایو بۆنکردو، لە کانزاو ئاسنەوالەو تەختە شکاوو شەق بوو ژەنگاوی، پاشماو و بە جێماوی مەزۆ و گیانەوێرانە کە واتە بایەخدان بە دنیا یەک کە ئەوہ نمونە کە یەتی سودی چی یە، بۆ ئەو پاستی بەش خواى گەورە لە قورئانی پێرۆزدا دەفەر مەوێت: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۖ﴾^(۷)

وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ۖ^۲

واتە: (بێگومان ئێمە هەرچی لە سەر پووی زەوی دا هەیه کردوومانە بە هۆی پازاندنەوێ، تا تاقیان بکەینەوێ کامیان کارو کردەوێ چاکتر و پێکتر ئەنجام دەدات. (نیعمەتەکان بۆ چاکە بەکار دەهێنێت). بێگومان ئێمە سەرەنجام هەرچی

۱- الزهد لأحمد ص ۱۱۸.

۲- الکهف: ۷-۸.

له سەر ئەم زەوییه دا هەیه تەختی دەکەین و دەیکەینه گۆرپە پانئیکی وشک و برنگ و ساف).

سەربوان و نوستووانی ناو سوژدە:

دواى ئەمیری باوە پداران (عومەر- پەزای خوای لایى) یەکیک لە گەورە شوینکە وتوانی هاوچەرخى نیمام عومەر هات، کە پەرورە دە ببوو بە کاریگەری پێیازە کەى ئەو بۆ شوینکە وتنى، وە گوازیایە وە بۆ ولاتی (مصر) تا پەرورە دە عومەرانییە کەى بگوازیتە وە ئەو ولاتە، ئەو هەتا یەکیک لە شوینکە وتووێکانی کە (ئەبراهیم کوپی محمد کوپی المنتشر) دە لایت:

(هەموو پۆژیکى هەینی (مەسروق) سواری هیستریک دەبوو منیشی لە دوا یە وە هەل دەگرت پاشان دەچوو بۆ سەر زیلتیک پەر لە گۆزە شکاوی کۆن، ئنجا هیستەرە کەى بە ناودا دەبردو دەیوت: دنیا لە ژێر پێمانە).

ئەو بۆچوونی (مەسروق) بوو لە حەقیقەتی دنیا. دەترسا لەو کە هەندى لە کاتی خۆی لە یادی غەیری خوادا لە دەست بچیت، ئەو خێزانە کە یەتی دە لایت: (مەسروق ئەو هەندە نوێژی دەکرد هەتا پێیەکانی دەئاوسان، تاواى لێدەهات من دادەنیشتم و دەگریام کاتی تاواى لە نەفسی خۆی دەکرد).^۱

هاوێلێکی ئەو دەبینین (سەعیدی کوپی جوبەیر) کە موفەسیری قورئانە پێکەوە بوونی پۆژی هەینیان باس دەکات و دە لایت: مەسروق پێی و تەم:

(شتی نەماوێ دل ئارەزووی بکات جگە لە خۆلاوی و تۆزای کردنی پووالەتی خۆمان بەو خۆلەو، هیچ جیگای خەفەت و ناخ هەلکێشان نییە جگە لە سوژدە بردن بۆ خوای پەرورە دگار).^۲ ئارەزووی چی ئەم دنیا یە بکات کە ئەو بە سەر زیلتیکی دەچوینى لە ژێر پێیەکانی هیستەرە کەى، لە پۆژیکى گەرمی هاویندا بە پۆژوو دەبى و لە تووندی گەرما لە هۆش خۆی دەچیت، کچە کەى کە ناوی عانی شەیه دیت و دە لایت:

۱- سیر اعلام النبلاء ۴ / ۶۵.

۲- سیر اعلام النبلاء ۴ / ۶۶.

(بابەگيان پۆڭۋوۋەكەت بشكېتەنە ئاۋىك بخۆۋە، ئەۋىش وتى: چىت لەمن دەۋى كچەكەم؟ كچەكەى وتى: سۆزۈ بەزەبىيەك، باۋكى لەۋەلامى دا دەلى: كچى خۆم بەلكو دەمەۋى لەگەل نەفسى خۆمدا مېھرەبان و بەبەزەبى بىم لەپۆڭىكدا كەماۋەكەى پەنجا ھەزار سالە).^۱

ئەو گەرماۋ برسېتى و ئازارى نەدەناسى كاتى بېرى لەگەرماۋ برسېتى و ئازارى ئەو پۆڭە درىژە دەكردەۋە، ھەقىقەتى ئەم دىنبايەى چاك دەزانى و لەلاى زۆر بى نىخ و كەم بايەخ بو، نەدەبوۋە بەندەۋ دىلى دىنيا، چ ھىلاكى و ماندوۋ بوونىك لە ماندوۋ بوونى پۆڭەكانى (ھەج) زىاترە، كە پېغەمبەر ﷺ بەجىھاد و تېڭۆشانىكى بىڭدېك و دالى لىڭداۋەتەۋە، دەبىنن مەسروق يەك شەۋى لى ناپوات بەبى ھەستانى بۆ شەۋنوڭ ھەتا (ئەبو ئىسحاق) لەبارەيەۋە دەلىت:

(مەسروق ھەجى دەكردەۋە لامى نەماندىۋە بەخەۋتوۋىي جگە لەكاتى سوژدەبردنى لەسەر ۋو ھەتا دەگەرپايەۋە).^۲

ھەسانەۋە نىيە جگە لەژىر درەختى (طوبا):

ھەركەس قىامەتى بویت و لە پىناۋى دا تېڭۆشى، بېگومان دەبى شەكەت و ماندوۋ بىت لەبەرئەۋەى دىنيا بۆ پشودان و ھەسانەۋە دروست نەبوۋە، خانەى مانەۋە جىگىربوون نىيە، بەلكو گومانى تىدا نىيە كە بانگخوازن دەبى ئەۋە بزانن كە دىنيا خانەى تاقىكارىيەۋە پردىكە بۆ قىامەت بۆئەۋەيە (ئىبنولقەيم) ھاۋاردەكات و، دەلى كى ھەيە لەدىئادا ئاسوودەبى و ھەسانەۋەى بویت و ئەمۋو سبەى پەپرەۋە بكات ھەتا تەمەنى كۆتايى دىت و ھىچى پېشكەش نەكردەۋەۋە لە پېش خۆيدا بەپىي نەكردەۋە.

(بۆ خوا پەرست ھىچ جىگايەكى بۆ ھەسانەۋەۋە پشودان نىيە جگە لە ژىر درەختى (طوبا) و بۆ خۆشەۋىست ھىچ جىگىربىيەك و خۇپاگىرىيەك نىيە جگە لەپۆڭى

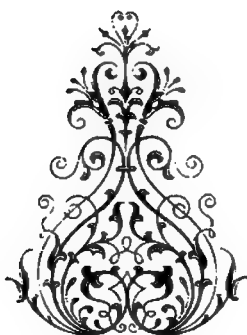
۱- سىر اعلام النبلاء ۴ / ۶۸.

۲- سىر اعلام النبلاء ۴ / ۶۵.

(قیامت- زیادکردن) له دنیا دا نه ونډه خه ریکه و کاری تیدا بکه تا بۆ دواى مردنت به ست بیت)^۱.

نه وه ناگایى دانه به هر بانگوازیک که وا گومان بیات نه ونډه کاتى له به رده سته که هر چى حه زیکات ده توانی بیکات و جیبه جی بکات، به لکو کات وه کو تیخ وایه نه گهر نه یپریت ده تپریت، وه نه هلی به ههشت هیچ ناخ و حه سره تیان بۆ هیچ شتی نییه له قیامتدا جگه له وساتانه ی له دنیا دا به بی کارو کرده وه له ده ستیان چووه، له کونه وه به خواپه رستیکیان وتوه:

(چهند نه فست ماندوو ده که یت؟ نه ویش ده لی: ده مه وی ناسوده ی بکه م).

۱- الفوائد/ ص ۹۰ ، التفائس.

میږگی (۱۴)

حه قیقه ته ی به خته وه ری و

خیر له خو نه دیوی

موسلیم له (صحیح) هکیدا ده گټر ټټه وه که پیغه مبرک ﷺ ده فرمویت: ((یؤتی بأنعم أهل الدنيا من أهل النار فیصبع فی النار صبغة فیقال له یا ابن آدم هل رأیت خیراً قط؟ هل مرّ بک نعیماً قط؟ فیقول: لا والله یارب. ویؤتی بأشدّ الناس بُساً فی الدنيا من أهل الجنة فیصبع صبغة فی الجنة فیقال له: یا ابن آدم هل رأیت بُساً قط؟ هل مرّ بک شدةً قط؟ فیقول: لا والله مامرّ بی بُساً قط. ولا رأیت شدةً قط)).^۱

واته: (به خته وهرترین که س له دوزخیه کان له پوژدی قیامت ده هیتریت، یه کجار ه لده ژهنری له ناگر پاشان پیی ده وتریت: ئه ی نه وه ی ئا دم ئایا هه رگیز خیرو خوشیت دیوه؟ ئایا هه رگیز نیعمه تی خوا به سهرتا ټیپه ریوه؟ نه ویش ده لیت: نه به خوا ئه ی پروه ردگار. ئنجا خیر له خو نه دیوترین که سیش له دنیا دا له به هشتی یه کان ده هیتریت یه کجار له به هشتا هل ده ژهنری پاشان پیی ده وتریت: ئه ی نه وه ی ئا دم ئایا هه رگیز ناخوشیت به خته وه دیوه؟ ئایا هه رگیز سهختی به سهرتا ټیپه ریوه؟ نه ویش ده لیت: نه به خوا هه رگیز ناخوشیم له ژیانمدا نه دیوه، هه رگیز سهختیم نه دیوه).

خیر له خو نه دیوترین که س:

له ناو خه لکی دنیا دا باوه پداری واهیه له ژیانیکدایه پریه تی له به دبختی، له هه ژاری یه کی پر له دماوی و بی چاره یی، له ئازارو دهر به دهری و چه وسانه وه له ده ست که سانی قه ومه که ی نه ک له سهر گونا ه یائنه جامدانی تاوان به لکو له سهر وتنی (لا إله إلا الله محمد رسول الله)، یا له سهر نه بردنی سوژده و رکوع بؤ غه یری

۱- مسلم: ۲۸۰۷، صفات المنافقین.

خوا، ياله سەر نه دانه پالئ هيچ ناوو سيفاتيكي خوايي به جگه له خوا، نه وانه له بهه شتي به كانن له پوژي قيامهت دا ده خرينه به هه شته وه له نازو نيعمه تي به هه شت هه لده ژه نرين و دواي نه وه لئي ده پرسن ئايا هه رگيز ناخوشيت ديوه ؟ ئايا هه رگيز سه ختي به سه رتدا تپه پيوه ؟ سه ره پای ته نگ پئ هه لچنيني ديمه نه به دبب ختي و كه ساسي به كانن كه له دنيا دا به سه ري هاتوو و تيايدا ژياوه به هه موو جوړ و قه باره كانيبه وه، سه ره پای نه وه ي ته نگه تاوي و داماي زوري بو هيناوه له به لاو گيچهل و كار هسات و تاقيردنه وه ي زور له دنيا دا، به لام له و چركه ساتانه دا كه نه و به هه شته ده بينئ سويند به خوا ده خوات كه هيچ به دبب ختي به كي نه ديوه، كه نه و به سروشتي خوي له دنيا دا دروي نه كردوه، ئايا له و پوژه تر سينه ره دا چون درو ده كات ؟ !

نه وه درو نيبه، به لام نه وه هه ستيكه واي لي ده كات نه و كاته ي له به هه شت هه لده ژه نريت و كوشك و ته لاره كانن به هه شت ده بينئ خشتي له زپو خشتي له زيو، نه و پووبارانه ده بينئ به ژيرياندا ده پون، له پووباره كانن شيو هه نگوين و شه راب و ئاو له ديمه نيكددا كه هه رگيز له دنيا دا نه ي ديوه و نه بووه، خاكه كه ي ده بينئ له زه عفهران و قوپي له ميسك و به ردو چه وي لول و، حوريه كانن ده بينئ كه نه گه ر هه ر به كيكيان ببيني له ئاسمان تيشك و پووناكي خور داده پوشن و ته لاره كانن له شيويه خه يمه دروستكراون هه موو وهك شوشه و ئاوينه به ندن خيزانه كانن بپوادار له ناويدان و، بالنده كانن به و هه موو په نگه جوان و گه شانوه ده بينئ و، ده بينئ و ده بينئ و نه وه واي ليده كات هه موو نه و به دبب ختيانه ي له دنيا دا بينيوپه تي له بيري ده كات و سويند به خوا ده خوات كه هه رگيز سه ختي به سه ري دا تي نه په پيوه و هيچ ناخوشي به كي نه ديوه .

چون دهژين و گوزهران دهكه ن؟

مروژ كه له دنيا دا دهژي كاتي له حه قيقه تي دنيا تيده كات كه بزاني سه رزه ميني تاقيكاري به و پاره وه بو قيامهت به جوړي تيايدا دهژي كه غه ريب بيت، وهكو

پیتغمبه ﷺ فرماني پيكردوو له كاتيكا به (ئيبنو عومەر) ده لیت: (كن في الدنيا كأنك غريبٌ أو عابر سبيل)¹. واته: (وا له دنيا دا بڑی هه روه كو غه ريبك يا پيواريك). هه روه ها ئيبنو عومەر ده لیت: (كه ئيوارهت ليها ت چاوه پواني به ياني مه به و نه گه ر به يانیت كرده وه چاوه پړی مه به ئيوارهت لی دايیت له كاتي ته ندروستیتدا به شی كاتي نه خو شیت و هر گره و له ژيانیتدا به شی مردنت)².

به م شیوه به ده ژي به ته وای هه ستی به مانای ژيانی كړدوو، غه ريب ئو پاستی به ده زانی كه ئو زه وی یه ی له سهری ده ژي ده بی هه ر به جی بهی جاله هه ركاتيكا بیت، وه كو نیشه جی یه ك هه لئس و كه وتی تیداناكات، پيواریش هه ر به م جوړه بیر ده كاته وه له به رنه وه به پيوار ناو براوه چونكه له و شوینه دا نامینیته وه كه پي دا تی ده په پیت، به لكو به خیرایی تیده په پیت به ره و نیشتمان به سه ن و پیشه بیه كه ی، كه واته به م هه ست وه گوزهران ده كات، هه می شه له پویشتن دایه و ئو تویشوو هه لده گری و له گه ل خویدا ده بیات كه یار مه تی ده دات به گه یشتن به و پښگایه ی ده یگه به نیته نیشتمان هه صلیه كه ی كه به هه شته، نه فسی خو ی پرچه ك ده كات بۆ ئه وه ی خو ی بپاریزیت له وه ی له پښگا لای ده دات یار پښگای پی ده بری یانه وه ی هه یه تی له ده ستی بدات.

به خته وهرترین كه س:

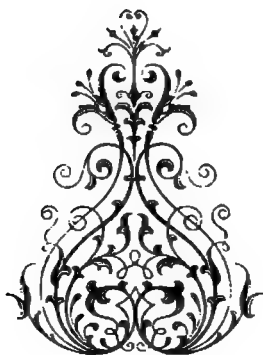
به لام ئه وانه ی ناتوانن ئو هه سته یان هه بیت و به م جوړه لی ی تیگه ن، نه گه ر هه ریه كیكیان خاوه نی چه ندین نازو نیعمه تی دنیایی بی له مال و سامان و پله و پایه و ناوبانگ و ته لارو زینده و هه ر خاوه دانی و ده سه لات و هوزو خزمه تكارو سه ربازو چه ك و هتد...

نه گه ر ته نها به كجار له ناگری دوزه خ هه لژه نریت و هه ست به وگه رمی یه ی بكات كه شه ست و نو جار له ناگری دنیا گه رمتره و ئو دره ختی (ژه قنه موت) هه ی كه

۱- الترمذی/ ۲۳۳۴.

۲- البخاری/ الفتح ۶۴۱۶.

له ناخی دۆزه خدا پوواوه و لق و پۆپی به ناو دۆزه خ دا بلآو بۆته وه و به رو بوومه که ی خۆراکی دۆزه خی به کانه و سک و پيخۆله کانیان ده کولئینیت و نه گه ریه ک دلۆپ له و بتکیتته دنیاوه ژیان له نه هلی سه ر زه مین تیکده دات، وه ددانی بیپروایان ده بینئ هه ریه ککیان به قه د شاخی (ئوحد) ده بیت و نه و پیسته نه ستووره یان ده بینئ، نه و ناوه گه رمه ده بینئ دۆزه خی به کان لئی ده خۆنه وه و پيخۆله کانیان له ت و په ت ده کات و نه و کاتزا توواوه ده بینئ ده پزیتته سه ر سه ریان وه گریان و ناله و هاوارو په شیمانی دۆزه خی به کان ده بینئ.... ده بینئ... و.... ده بینئ.... که نه چاو بینویه تی و نه گوئ بیستویه تی له وجۆره سزایانه ی که هه ر به خه یالی مرۆفدا گوزهری نه کردوه، که نه وانه ده بینئ هه رچی به خته وه ری و نازو نیعمه ت و خۆشگوزهرانی جوان و فراوانی دنیا هه یه له بیرى ده کاو سویند به خواى پهروه رداگه ر ده خوات که هه رگیز خۆشگوزهرانی نه دیوه و مانه وه ی له دنیا دا له بهر چاو ون ده بیئ تاکه مترین ماوه ی حه قیقه تی سه رزه مین.

میږگی (۱۵)

زوهديکي ناتیکه یشتوانه

نژد له خه لکي باوه رپان وایه (زوهد و دنيانه ویستی) کورت هه لږ له بهرگ و خواردن و پښاک و تهرکی کارو تیمارکردن و شتی تر، نه وانه زیانېان زیاتره له که لکيان و، وینه به کی ناشیرین و شیواو له حه قیقه تی زوهد له ئیسلامدا پیشکه ش ده گن، به جیبه جی کردنی هه ندی نهریت و په فتاری ئایینه لارو له ویره کانی وهک بوږی و په هبه ته که خوی گوره فرمانی نه کردوه له سر به نده کانی، نه وان به و کارو کرده وانه یان له دین دور ده که ونه وه و به شیکي زوړیش له خه لکي ده توریږن و ده ترسیږن له پابه ند بوون به دینه وه.

زوهد به فالوده:

(روح کوپی قاسم) بۆمان ده گپړته وه که پیاویک له ناسیاوه کانی له سر شیوه ی نه وانه ی که له حه قیقه تی زوهد بی ټاگان خواپه رستی کردوه و گوئی ی لی بووه که وتوویه تی: به لای منه وه (چیشتی ټیکه له) ^۱ یا (فالوده) حه لال نییه، له بهر نه وه ی ناتوانم له سهری سوپاس گوزاری خوا بکه م) ^۲.

(روح) ده چیته لای نیمام (حه سهری به صری) و داوای لی ده کات ئم ټیکه یشتنه نه شیاوه ی بۆ پوون کاته وه و له پووی شه رعیه وه و له ژیر پښمایي پیغه مبه رو ^۳ هاوه له بهر پیره کانی، نیمامی حه سهر نه لیت:

(نه و مروفتیکی ناتیکه یشتوو گه وچه، وه له سهر ئاوی ساردیش سوپاسی خوا ناکات) ^۴. وه نه وه ی نیمامی حه سهر وتی حه ق و په وایه وراسته، له کاتیکدا ئاو گه وره ترینی نیعمه ته کانی خوایه که به خوږ به سهر مروقه کانیدا باراندوه و هه موو

۱- له کورده واری خۆماندا ده لږن (چیشتی مجبور).

۲- الزهد لأحمد/ ص ۲۶۴.

۳- الزهد لأحمد/ ص ۲۶۴.

شتى بەزىندى دەھىلتەۋە بەراۋرد ناكىرى لەگەل (فالودە) لەسەرى سوپاس
گوزار نەبى ئايا ئەۋە ماناى ئەۋەيە بەگۈيرەى ئەۋ بەھەلە تىگە يىشتەى ئەۋان بى
دەبى ئاۋى ساردىش تەرك كەين.

لەنىۋان زوھدى پىغەمبەر ﷺ زوھدى داھىنراۋدا:

كەسانىك ھەن بوونە داھىنەرى جۆرەھا شىۋاز بۆ زوھدو، ئۆد جىاۋان
لەپىنماي پىغەمبەر ﷺ ئەۋ داھىنانەيش تەنھا لەسەردەمى شوپىنكە وتواندا نەبوۋە
كە ئىمام (بەصرى) پوۋبە پوۋيان بوۋەتەۋە، بەلگۈ لەسەردەمەكانى دۋاى ئەۋانىشدا
دوۋيارە بوۋەتەۋە، بەردەۋام دوۋيارە بوۋەتەۋە ھەركاتى شۋان نىقىمى دىئا بوۋە
ۋازى لە پەغىتەى ھىناۋە بى ئاراستەيەكى دىنى ماۋەتەۋە، ھەل دروستبوۋە
تاخاۋەنى ئەۋ داھىنراۋە پېو پوچانە يارى بەئاۋەز ئەقلى ساۋىلكەى ھەندى كەس
بەكەن شتى بەبەريان بېرەن كەلە ئايىنەكەياندا نىيە، ئەۋەش زىاتەر لەسەردەمى
لاۋازىۋونى دەۋلەتى عەباسىدا بەدىار كەۋت، كە خەلىفەكان بەدىئاۋ راپسۋاردنى
دىئاۋە خەرىك بوۋن، زاناكان ھەۋلىان دەۋاۋ پەپرەۋ بەرنامەى دروستيان بۆ ناۋ
خەلگ دەگىرپايەۋە، لەناۋدارترىنيان ئىمام (أبو الفرج بن الجوزي) كە بەردەۋام ۋە
ئاگاي دەھىنانەۋەۋە باسى حەقىقەتى زوھدى (پىغەمبەر ﷺ) دەكرىدو باسى ئەۋ
داھىنراۋە ناپەسەندەشى دەكرىد كەھىناۋيانەۋ گۈرپوۋيانە، پىغەمبەر ﷺ ھە
خواردنى ھەبوۋايە دەخوارد، ئەگەر گۈشتى لىبۋايە دەخواردو گۈشتى مېرىشكى
دەخواردو، خەزى لەخواردنى شىرنەمەنى ۋە نەگۈين بوۋە، ھىچ باسى لەۋ
نەگىرپدراۋەتەۋە كەپىگىرى كىرەبى لەشتى شىاۋ ۋ پىگە پىدرا ۋ، (جارىك (فالودە)
يان ھىنا بۆ ئىمامى (على - پەزەى خۋاى لىبى) ئەۋىش لىتى خواردو وتى: ئەۋە
چىيە؟ وتيان: نەۋرۆزە، ئەۋىش وتى: ھەموو پۆژىكمان نەۋرۆز بىت).

بەلام خواردن لەسەر تىرى نەۋىستراۋەۋە ناپەسەندەۋ، بەرگ ۋ پۆشاك بۆ فېزى
لەخۇبايى بوۋن ۋ خۇ ھەلگىشان بەھەمان شىۋە ناپەسەندەۋ نەۋىستراۋە،
پىغەمبەر ﷺ پۆشاكىكى لەبەر كىردوۋە بەبىست ۋ خەۋت ۋ شىر كىرپوۋەتى، (تەمىمى
دارى) پۆشاكىكى بەھەزار درھەم كىرپو شەۋنۋىزىشى پىۋەكرىدوۋە، كەسانىك ھاتن،

وايان پيشان دده زوهد ده‌کەن و پښيازتيکیان دامینابوو ئاره‌زووی خوځيان پی
 ده‌پازانده‌وه‌و پاشان به‌دوای به‌لگه‌دا بۆی ده‌گه‌پان و داویان ده‌کرد، له‌کاتیکا
 پیویسته مړوښ شوین به‌لگه بکه‌ویت، نه‌ک پښيازتيک دابینئو به‌دوای به‌لگه‌هینانه‌وه‌دا
 بۆی بکه‌ریت و داوای بکات، زوهدی پاسته‌قینه ئه‌وه‌نییه واز له‌خواردن به‌ینریت، یا
 به‌که‌نارگرتن له‌خه‌لکی نییه‌و، له‌به‌رکردنی پینه‌کراو نییه، به‌لکو له‌پاستیدا زوهد
 بریتییه له‌تیگه‌یشتن له‌حقیقه‌تی دنیاو، دانانی له‌ناو ده‌ستدا نه‌ک له‌ناو دل، هه‌تا
 نه‌گه‌ر شتی‌کمان له‌دنیا‌دا له‌ده‌ست چوو خه‌فه‌تی بۆ نه‌خوین.

دوای پوودانی (زوهد به‌فالوده) هه‌سه‌نی به‌صری (فرقد السبخی) بینی که‌له‌و
 که‌سانه‌بوو نۆر خواناس بوون و به‌صۆفی ناویان ده‌بردن، جبه‌یه‌کی خوری
 له‌به‌ردابوو، هه‌سه‌ن جبه‌که‌ی گرت و پښی وت:
 (ئه‌ی کوپی فرقد - دوو‌جار یا سی‌جار - ته‌قوا و له‌خوا ترسان له‌و به‌رگ و
 پۆشاکه‌دا نییه، به‌لکو ته‌قوا ئه‌وه‌یه له‌دل‌دا په‌واو جیگیره‌و پاست گۆیییه له‌و
 کاره‌دا).^۲

۱- صید الخاطر، المكتبة العلمية/ص ۲۷.

۲- الزهد / ۲۶۷

میږگی (۱۶)

کیشانه‌ی رږږی دوايي

(کیشانه‌ی پږږی دوايي) ته‌واو جياوازه له (کیشانه‌ی دنيا) له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مامه‌له‌و کاروباري خه‌لکي سر دنيا به شتومه‌کي ده‌ست لي دراوو هه‌ست پټکراوو به‌رچاوو به‌رده‌ميان له‌دنيا‌دا پټوانه ده‌که‌ن، نه‌که ئه‌وه‌ی ليان ناديارو شاراوه‌يه له‌به‌رامبه‌ردا (کیشانه‌ی پږږی دوايي) به‌و کاروباره ناديارانه ده‌کرټ که په‌يوه‌نديان به قيامه‌ته‌وه هه‌يه، هه‌رچي قازانجي دنيايي بي ماناي وانبيه که بږ (کیشانه‌ی قيامه‌ت) قازانچ بي، هه‌روه‌ها زيانيشي به‌ماناي زيانی قيامه‌تي نيبه، به‌لکو په‌نگه ئه‌وپه‌ري قازانچيشي بي، هه‌روه‌ها پووخان و سه‌رکه‌وتن و، مردن و ژيان، به‌خته‌وه‌ري و که‌ساسی، به‌هيزی و لاوازی، ټږی و که‌می، تاريکی و پووناکی، عيزه‌ت و زه‌ليلی، ده‌وله‌مندی و هه‌ژاری، وه‌هه‌روه‌ها له‌به‌رئو‌وه‌يه پټغه‌مبه‌ر ﷺ هاوه‌لانی (په‌زای خوايان لي‌بي) له‌سه‌ر کیشانه‌و پټوانه‌ی قيامه‌ت) په‌روه‌رده ده‌کرد.

مايه پوچ له رږږی قيامه‌تدا:

جاريك پټغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ناو هاوه‌لان دانيشتبوو پرسياړی لي کردن: ((أتدرون ما المُفلس؟ قالوا: المفلس فينا من لا درهم له ولا متاع)).

واته: فهرمووی: (ثايا ده‌زانن مايه پوچ کي‌يه؟ وتیان: له‌ناو ئيمه‌دا مايه‌پوچ که‌سيکه نه‌دراوی هه‌بي نه‌که‌لوپه‌ل و دارايی).

ئو‌وه‌يه (ترازوی دنيا) بږ (مايه پوچ). به‌لام ته‌رازوی قيامه‌ت ته‌واو له‌وه جيايه‌و، دارايی و سامان هيچ په‌يوه‌ندی نيبه به دياریکردنی کيشه‌ی (مايه پوچ) و (ده‌وله‌مندی) له‌به‌رئو‌وه پټغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌لامی دانوه‌و فهرمووی: ((إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي مَنْ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاةٍ وَصِيَامٍ وَزَكَاةٍ، وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ هَذَا وَ قَذَفَ هَذَا، وَ

أَكْلَ مَالٍ هَذَا، وَ سَقَّكَ دَمٌ هَذَا، وَضَرَبَ هَذَا، فَيُعْطِي هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ وَ هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ، فَإِنْ فَنَيْتُ حَسَنَاتُهُ، قَبْلَ أَنْ يَقْضِيَ مَا عَلَيْهِ، أَخَذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطَرَحْتُ عَلَيْهِ، ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ)).^١ واته: (مايه پوچ له ئوممه تی من ئەو کەسە یە لە پۆژی قیامەت بە نوێژو پۆژوو و زەکاتی زۆرەو دەیت، بە لام جوینی بە فلان داو، قسە ناشیرین و نابەجێ بە فیسار و توو، مائی فلانی خواردوو، خوینی ئەوی بە ناهەق پشوو، لە فلانی داو و ئازاری پی گەیانوو، بەم جوړه له چاکه کانی هەڵدەگرن و دەیدەن بەو کەسانە ی هەقیان بە سەریه وه یه تی و ستمی ئی کردوون، هەتا هەموو چاکه کانی تهواو ده بێت پێش ئەوی ئەو مافە ی بە سەریه وه یه تی تهواو بێت، ئنجا له گوناو و تاوانی ئەوان هەل دەگرن و دەدریته ئەو کەسە و پاشان فری دەدریته ناو ئاگر).

ئەو هەموو کردووە زۆرانی له نوێژو پۆژوو و زەکات هیچ سودی پی ناگەیهن، بەهۆی ئەو کردووە خراب و ستمانه ی کردوونی تووش دەبێت.

قازانج و زیان:

هاوێڵی بە شکۆ (صوهیبی پۆمی) یه کێک بووه له ساماندارو دهوله مه ندانی مه ککه، له کاتی کۆچ کردنی دا بۆ مه دینه، بی برواکانی قورپه یش هه رچی هه یبوو ده ستیان به سه ردا گرت، له گه ل ئەوه شدا ئەوکاتە ی ئەو له مه ککه بوێرانه کۆچ ده کات گوێبێستی پێغه مبه ری خوا ﷺ ده بین ده فه رموویت: (ریح صوهیب).^٢ واته: صوهیب قازانجی کرد.

به پاستی له (ترازوی قیامهت) دا ئەوه به قازانج بۆ صوهیب لیك ده درێته وه له به ره وه ی دنیا ی له ناو چووی به قیامه تی هه تا هه تایێ فرۆشت، له کاتی کدا له (ترازوی دنیا دا) به زه ره ر بۆی داده نرێت له به ره وه ی شتیکی دیارو به ده سته وه ی فرۆشتووه به شتیکی و نی نادیا ری نه بینراو..

١- مسلم (٢٥٨١) کتاب البرّ والصلة.
٢- الحاكم وصححه الألبانی، فقه السيرة (١٦٦).

دهوله مهنديو هه ژار:

هه روه كو پيغه مبهري خوا عليه السلام باشتين نموونه له سهر (مايه پوچ) ي پاسته قينه ده ميئيته وه، هه ره ها ده بينين ها وه له به ريزه كانيش - په زاي خويان لي بي - فيري ته رازوويه كي تر ده كات بو (كي شانهي پوژي دوايي) ئه ويش په يوه ندي به و (دهوله مهندي وه ژاري به وه نيه)، پيغه مبهري عليه السلام ده فهرموويت: ((ليس الغنى عن كثرة العرض، ولكن الغنى غني النفس)).^۱

(ئيبنو بطل) ده لئيت: (ئو فهرمووده يه ماناي ئه وه يه: حه قيقه تي دهوله مهندي له زوري دراوو ساماندا نيه، له به رته وه ي زورينه ي ئه وانه ي كه خوا ماليكي زوريان پيډه دات قه ناعه تيان نيه وه ولى په يداكردني مال و ساماني زياتر ده دن و گوئ ناده نه ئه وه ي له كوټوه ديت، هه روه كو ئه وه وايه هه ژارين ئه وهنده به توندي سوون له سهر گرنگي دان به سامان و په يدا كردني، به لكو حه قيقه تي دهوله مهندي بريتييه: له دهوله مهندي دل و دهر وون، ئه و كه سه ي قه ناعه تي هه يه به وهنده ماله ي هه يه تي، پيي پازي به و ئه وهنده پي داگري ناكات له سهر زيادكردني و به رده وام له هه ولى داواكردنيدا نيه بويه وه كو ئه وه وايه دهوله مهنديت).

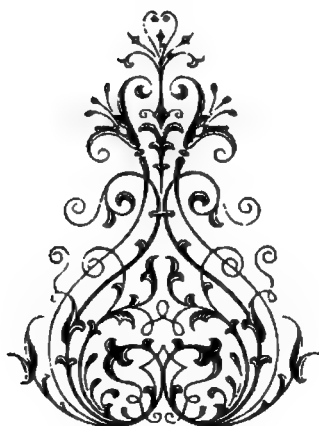
وهر ناگريت جگه له دهوله مهنديگان:

له بهر پوژني حه قيقه تي ئه و ته رازووه له لاي دنيا نه ويستي پاستگو (ئيبراهيمي ئه دههم) هيچ به خشش و ديار ي به كي له كه س وهر نه ده گرت جگه له وكه سانه ي كه به دهوله مهندي وه سف ده گران له ته رازووي (پوژي دوايي) دا ئه و تا له ته رجه مه كه يدا هاتووه كه پياويك پيي ده لئيت: (ئو جبه يه م به ديار ي بو تو مي ناوه حه زده كه م لي م وهر بگريت، ئه ويش ده لئيت: ئه گه ر دهوله مهندي بيت لئيت وهر ده گرم، به لام ئه گه ر هه ژاريت وهر ي ناگرم، پياوه كه ش ده لئيت من دهوله مهنديم، ئه ويش وتي: چه ندت هه يه ؟ پياوه كه ده لئيت: دوو هه زار.. (ئيبراهيمي ئه دههم) ده لئيت: ده ته وئيت

۱- البخاري: الفتوح (٦٤٤٦).

بیکیته چوار هزار؟ پیاوه که وتی: به لئی. ئه ویش ده لیت: که واته تقو هه ژاریت لیت وهرناگرم).^۱

ئهوان بهم جوړه له دنیا دا ده ژیان و، بهم شیوه یه مامه له یان له گه ل خه لکدا ده کرد، هیچ کامیان نه یان ده ویست بینه بهنده بو (کیشانه و پیوانه ی دنیا یی) به کی له ناو چووی گورپاو، به لکو بهرده وام پوویان ده کرده (کیشانه و پیوانه ی پوژی دوا یی) تا له سه ر پاسته شه قامی دنیا بهرده وام بن و لئی لانه دن هه تا به سه لامه تی ده گه نه خانه ی پوژی دوا یی.

۱- البدایة و النهایة: ۱۰ / ۱۳۸.

میڤرگی (۱۷)

شوینکه وتووآن ترازووه کان هه لده هیجن

له دواى سه رده مى هاوه لان - په زای خویان لی بی - به رهی شوینکه وتووآن هاتن و، به پښکاراسته که ی ئه واندا ده پویشتن، (پتوانه وه له سه نگاندنه کانیا ن) له فه رموده کانی پیغه مبه ر ﷺ و ته ی هاوه لاندا - په زای خویان لی بی - ده دۆزییه وه وه لیان ده هینجا بۆ ئه وه ی بیته چا بۆ هه رکه سیك بیه ویت و له سه ر پښکای (پۆزی دوا یی) به رده وام بیت و بیته پښاو بیه مایه کی پښک و توند وتول تاله دنیا دا له سه ری بۆن له ترسی ئه وه ی نه کا له پښ لابه دن.

خه مه گانی دنیا و پۆزی دوا یی:

پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمو ییت: ((مَنْ كَانَتِ الْآخِرَةُ هَمًّا، جَعَلَ اللَّهُ غَنَاهُ فِي قَلْبِهِ، وَجَمَعَ لَهُ شَمْلَهُ، وَأَتَتْهُ الدُّنْيَا وَهِيَ رَاغِمَةٌ، وَمَنْ كَانَتِ الدُّنْيَا هَمًّا، جَعَلَ اللَّهُ فَقْرَهُ بَيْنَ عَيْنَيْهِ، وَفَرَّقَ عَلَيْهِ شَمْلَهُ، وَلَمْ يَأْتِهِ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا مَا قُدِرَ لَهُ)). واته: (هه رکه سیك دوا پۆز خه م و خولیا ی بیت، ئه وا خوا ی گه وره دلی ده وه له مه ند ده کات و هه رچی چاکه و سوودی هه یه لی ئی کۆده کاته وه، دنیا بۆ لای دیت له کاتی کدا لای ئه و نه و یسترا وه، وه هه رکه سیك دنیا خولیا و هه می بیت ئه وا خوا ی گه وره هه ژاری ده خاته نا وچا وانی و باشی و چاکی لی په رش و بلا و ده کات و له دنیا شدا ته نها ئه وه ی بۆ دیاری کرا وه له قه ده ردا بۆی ده بیت).

هه رکه سیك په ی به و مه به ست و نامانجه به ریت که خوا له پینا ویدا دروستی کردوه که ئه ویش (به ندایه تی خوا یه)، ئه وا به رده وام له خه م و هه می ئه و مه به سته دا ده بیت و خۆی بۆ خه ریک ده کات، وه هه ر کار ی له دنیا دا ده ی کات ته نها

۱- الترمذی - وصحه الألبانی - ص ج ص (۶۲۸۶).

بۆ ئەو مەبەستە دەيکات، خۆی پەرورەدگاریش کاروباری پوختی دنیایی بۆ ئاسان دەکات و سەختی و دەردەسەری لەدوای ئەودا لەسەر لادەبات، بەلام ئەو کەسەي کە ئەو ئامانجەي لە پیناوی دا دروستکراوە لەبیری کردوووە هەم و خەم و خولیاکانی سەرەتاو کۆتایی تەنها بۆ دنیایە، ناگەرێتەووەو بیری بەلای هیچ دا ناچیت جگە لە سکێ و هەواو ئارەزووەکانی دەبینین کە دنیا لەبەری پادەکات و ئەویش لەشیوەي هەڵخەڵەتاویکی ماندووی تینوو بەدوای دەکەوێت.

بەو پێوانە و هەڵسەنگاندنە پیاوچاكان ئامۆژگاری کەسانی تر دەکەن، شوینکەوتووی بەرپێز (عون بن عبدالله) ئەوەمان بۆ باس دەکات و دەلێت: (ئەهلی خیر هەندێ بۆ هەندێکی تر چەند و تەیهکیان دەنووسی یا کە دەگەشتنە یەك دەیان وت: (١- هەرکەسێ بۆ قیامت کارو کردەووەکانی ئەنجام بدات، خۆی گەرە دنیاشی دەدات). ٢- هەرکەسێ نێوان خۆی و خوا چاک بکات، خوا نێوان ئەو و خەلکی چاک دەکات. ٣- هەرکەس نەینێ یەکانی چاک بکات، خوا دیارو ئاشکرایەکانیشی بۆ چاک دەکات).^١ بەپاستی هەرکەس بەخالی یەکەم کارنەکات کە کارکردنە بۆ پۆزی دوایی ئەوا لە خالەکانی دووەم و سێیەمدا سەرکەوتوو نابێت.

لەنێوان مانەووە مەبەستەکانیدا:

شوینکەوتووان کە داواکاری پۆزی دوایی بوون هەڵسەنگاندنێکی تریان لە تەرازووی یەکەمدا زیاد دەکرد، تیایدا چەند بێنەمایەکی پەفتارو پیکردنیان لەسەر (پێگای دوا پۆز) پوونەکردەووە، وەکو شوینکەوتووی بەشکو (حارث بن قیس الجعفی) دەلێت: (ئەگەر لەکارێکدا بووی بۆ قیامتت بوو ئەوا تیایدا بێنەووە بەردەوام بە، وە ئەگەر کارێکیشت هەبوو بۆ دنیا ئەوا بە مەبەستەووە بیت و، ئەگەر مەبەستەکەي خیر بوو ئەوا دوای مەخە. ئەگەر لە نوێژدا بووی شەیتان هات و وتی: سەیری من کە، ئەوا نوێژەکەت زیاتر درێژ بکەو).^٢

١- صفة الصفوة ٣ / ١٠٤.

٢- صفة الصفوة ٣ / ٧٣.

مادام بۆ نیازو مه به سستی دواپۆژه باهه له شهیی و په له په لی تیدا نه بێت. هه رکاری بۆ قیامهت ده کری و هه کو: نوێژ، یادی خوا، شه و نوێژ، یا هه رکاریکی تر بۆ مه به سستی دواپۆژ تیایدا بمیته وه و به رده وام به، ته گه ر که سی له گونا ه و کۆتا خراپی ده ترسی بۆچی کاروباری دنیا یی درێژ ده کاته وه، له کاتی کدا ده زانی هۆیه که له هۆیه کانی کۆتا خراپی.

که واته شک و گومانی تیدا نییه که داواکارانی قیامهت نابێت له وه له سه نگانده بێناگابن.

کامه یه مال و سامان؟

ته گه ر که سانیك مال و سامان به وه پێناسه بکه ن که مرۆڤ هه یه تی له زێڤو زیوو دراوو خانووشتی تر، به لام شوێنکه و تووی چاونه ترس (أبا حازم) که له لایه ن خه لیفه کانی به نی ئومه ییه بانگ ده کرا، هه ق و پاستی ده گوت و له لۆمه ی لۆمه کاران نه ده ترسا، مال و سامانی به پێناسه یه کی تر له هه له سه نگاندنی به ته رازووی دواپۆژ ده ناساندو پووینی ده کرده وه، کاتی پرسیا ری لێ ده که ن کامه یه مال و سامانه که ت؟ له وه لامدا ده لێت: متمانه م به خوای په روه ردگارو، بێ هیوا بوونیشم له وه ی که له ده سستی خه لکی دایه).

به لێ، له راستیدا ته وه یه مال و سامانی راسته قینه بۆ که سانیك که مه به ستیان دواپۆژ بێت، له بهر ته وه ی چاک ده زانن هه موو ته وانه ی تر که به مال و سامان ده زانی ت ته و مولکی ته و نین به لکو مولکی خوای په روه ردگارن.

خاوه ن و فه رمانه وه کی یه؟

نه وه کانی فاروق ده هاتن و خه لیفه کانی سه رده می خۆیان فیری کێشانه و هه له سه نگاندنی دواپۆژ ده کرد به حه قیقه تی (مولک و خاوه ن و فه رمانه واکه ی) وه کو (سوفیانی کوپی عه بی نه) له وته یه کی دا ده گێرێته وه: (هیشامی کوپی عه بدولمه لیک) چوو ه ناو که عبه ی پیرۆزه وه، (سالم کوپی عه بدوللای کوپی عومه ی) له گه له دابوو

پیتی وت: (ئەى سالم چ پېۋىستى يەكت ھەيە داوام لېبکە، ئەۋىش وتى: بەراستى من شەرم لە خوادەكەم لەمالى خوادا داوا لە غەيرى خوا بکەم.

كاتى لەوى ھاتنە دەر پیتی وت: ئىستا كەھاتووينە دەرەۋە چىت پېۋىستە داوام لى بکە، سالم پیتی وت: لەپېداۋىستى يەكانى دنيا يان لە پېداۋىستى يەكانى پۆزى دوايى؟ ھىشام وتى: بەلگە لەپېداۋىستى يەكانى دنيا، سالم پیتی وت: بەلگە من لەو كەسەم داوا نەكردۋە كە خاۋەن و فەرمانپەرەيايەتى، چۆن لەكەسىك داۋادەكەم كە خاۋەن و فەرمانپەرەيايەتى^۱.

بەروانە سەرپېچى لەفەرمانى كىدا دەكەيت:

ئەوان بەم جۆرە و بەردەوام لە ھەموو كارو جولانەۋەيەكى دنياۋا بۆ پەرۋەردگارى خۇيان دەروان تا بەلگە خۋاي پەرۋەردگار لە پۆزى دوايىدا بېنىنى خۇيان پى بېخشىت، كەبەلايانەۋە جوانترىن و بە چىزترىن خۇشى و شادى يە پىيان دەدرىت، ئەۋەيە ۋاي لى كىرەبۈن لە خۋاي خۇيان نىزىك بن و لە ھەلەۋ تاوان دۈۈر بن، ھەركەس دەست پىشخەرى لەتاۋانىكدا دەكات و گوناھىك ئەنجام دەدات لەچرگە ساتى سەرپېچى يەكەيدا چاۋدىرى خۋايى لەبىردەكات، ئەۋەش ئەۋ بى فەرمانىيەى لائاسان دەكات.

بۆئەۋەيە كە (بىلال كۆرى سەعد) كىش و ھەلسەنگاندنىك بۆ داۋاكاران و ھەۋادارانى پۆزى دوايى دادەنەت و پىيان دەلەت: (بۆ بچۈكى سەرپېچى و تاۋانەكەت مەروانە، بەلگە بەروانە بۆ ئەۋكەسەى سەرپېچى لە فەرمانەكانى دا دەكەيت)^۲.

۱- صفة الصفوة ۲ / ۹۱.

۲- الزهد لأحمد ۳۸۴.

میرگی (۸)

پوژه‌گانی دنیا له

پوژی دوايیدا

باسی ئه‌و به‌خته‌وه‌ره‌ی ئه‌هلی دنیا‌مان بۆکرا، ئه‌وکه‌سه‌ی کاتی یه‌ک جار له‌ ئاگر هه‌لده‌ژه‌نریت هه‌رچی خۆشی و چیتێ دنیا به‌ له‌بیری ده‌چیته‌وه‌و، سویند ده‌خوا که‌هه‌رگیز هه‌یج خۆشی به‌کی نه‌دیوه، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی به‌خته‌وه‌رتین که‌س بووه له‌ دنیا‌داو ده‌بیته ئه‌هلی ئاگره‌ له‌تووندی سزاو ئازاری پوژی قیامت هه‌ره‌موو ئه‌وه‌ی له‌ دنیا‌دا ئه‌نجامی داوه‌ و مامه‌ڵه‌یان تیا‌دا کردوه له‌بیریان ده‌چیته‌وه، یه‌کێک له‌ شتیه‌ی ئه‌و له‌بیرچوونه‌وانه، جیاوازی له‌ زانینی حه‌قیقه‌تی ماوه‌ی مانه‌وه‌یان له‌سه‌ر زه‌ویو، ده‌کرێن به‌ پینچ به‌شه‌وه:

به‌شی یه‌که‌میان ده‌لێن: ده‌پوژ له‌سه‌ر زه‌وی ماونه‌ته‌وه‌ خۆی گه‌وره له‌قورئانی پیرۆزدا ده‌فرموویته: ﴿يَوْمَ يُفْعُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ۚ يَخْفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ۖ﴾. واته: (پوژێک دیت فووده‌کریت به‌-صور- دا، ئه‌وپوژه تاوانباران چاویان کویره‌و شین هه‌لگه‌پاوه (دیمه‌نیکی ناشیرین و سامناکیان هه‌یه) به‌چه‌په‌و سرتیه‌که ده‌لێن: ته‌نها ده‌ شه‌و نه‌بیته: (له‌ دنیا‌دا یان له‌ جیهانی به‌رزه‌خدا) هه‌یجی تێتان پێ نه‌چووه).

ئه‌و تاوانبارانه به‌بێ هه‌یج پۆشناییه‌که‌ حه‌شریان ده‌کریت په‌نگه‌ ده‌م و چاویان له‌توندی ئه‌و هه‌موو ترس و شه‌پزه‌یی و بێ ئارامی به‌ شین هه‌لده‌گه‌ریت و ده‌رئه‌نجامی تاوانیان هه‌یج پووناکیه‌که له‌ ده‌م و چاویاندا ناهێلێته‌وه، وه‌کو ئیمه له‌شاشه‌ی ته‌له‌فزیۆنه‌وه بۆیان بپوانین، هه‌ندێ ده‌چن بۆلای هه‌ندیکێ تریان و له‌و دیمه‌نه زه‌لیلی و پێسوایی به‌دا جه‌سته‌یان پووته هه‌روه‌کو چۆن یه‌که‌مجار خۆی

گه وړه دروستی کردوون، تۆقیوو زاره تره ک باسی حقیقه تی ئه و ماوه یه ده که ن
که له دنیا دا به سه ریان بردووه به چپه و سرته وه به یه کتر ده لئین:

(جگه له ده پوژ هیچ نه ماونه ته وه) دیاری کردنی ئه و ماوه یه له لایه ن
هه ندیکیا نه وه زیاده پوژی تیدا کراوه له چا و ئه وه ی به شی دووهم ده یلئین، که
که سانی له وان زیره کترو داناتریان له گه لدان، ئه و ماوه یه پرت ده که نه وه و پی داگری
له وه ده که ن که ئه و ماوه یه ژور له وه که متره .

به شی دووهم ده لئین: ته نها یه ک پوژ بووه:

خوا ی گه وړه له سه ر هه والی ئه و به شه یان ده فه رموویت: ﴿ تَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ
إِذْ يَقُولُ أَفْلَهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ۝﴾

واته: (ئیمه چاک ده زانین سه رته نجام چی ده لئین چونکه ژیرترین و وردترینان
ده لئیت: ته نها پوژیک نه بیت هیچی ترتان پی نه چوووه!!).

ده پوژ داده به زینن بۆ ته نها یه ک پوژ، ئای له که می و بی نرخ ی ئه م دنیا یه که
تیایدا غه ییری خوا ده په رستن!، ئای له م دنیا قه لب و پپ له ساخته یه که به هۆیه وه
ده فه وتین و به هیلایک ده چن و، واده زانن که تیایدا نه مرن، بی باوه پی ده که ن، پیا
وه رده گرن، عه ره ق ده خۆنه وه و زینا ده که ن و حوکم به غه ییری ئه وه ده که ن که خوا
ناردوویه تی، ژنه کانیا ن خۆده پازیننه وه و ئارایشته ده که ن، هه موو ئه و کارانه ده که ن
که خوا حه رامی کردووه و نه می ئی کردووه، ئه وان بیرناکه نه وه و گومان نابهن که
پوژی دی ده که نه وه به په روه ردگاریان و ئه و پرسیا رهیان ئی ده کریت، هه رگیز
واچاوه پوان نه بوون که ئه وان به نه فسی خۆیان له پایه و بایه خی ئه م دنیا یه
ئه وه نده که م ده که نه وه هه تا وای ئی ده که ن ماوه ی مانه وه یان تیادا ده که نه ته نها
(یه ک پوژ) و به دیاری کردنی ئه و (ده پوژه) پازی نین که هه ندیکیا ن واده لئین.
ئه وه یش به هۆی توندی ئه و سزاو ئازاره یه و له بیرچوونه وه یان ئه وه نده زیاده ده کات

و جیاوازی نیتوانیشیان له دیاری کردنی بری مانه وه یان له دنیا دا به هه مان شیوه زیاده کات.

بهشی سییه م دین و زیاده پویی له م که مکردنه وه یهش ده که ن به جوریکی زۆر خیرا و نه فی ئه و ماوه یهش ده که ن و برپاری که متری له سه ر ده دن و ماوه ی مانه وه یان له دنیا دا ده گیرنه وه بۆ که متر له (یه ک پۆژ).

بهشی سییه م ده لئین: که متر له پۆژیک:

خوا ی که و ره ده رباره ی ئه م پۆله یان ده فهرمویت:

﴿ قُلْ كَمْ لَيْشْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ۝۱۱۳﴾ قَالُوا لَيْتَنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِ الْعَادِينَ ۝۱۱۴﴾
﴿ قُلْ إِنْ لَيْشْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝۱۱۵﴾ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ۝۱۱۶﴾. واته: (ئه و سا خوا ی که و ره) لییان ده پرسیت، ئه وه چه ند سال له زه وی دا ژیا نتا ن برده سه ر، (دۆزه خیان) ده لئین: پۆژیک یا که متر له پۆژیک، له و که سانه پیرسن که بیرو هۆشیا ن لای خۆیا نه و حسابی ژماره و کات ده که ن، (خوا ی که و ره) پێیا ن ده فهرمویت: له راستی دا مانه وه تا ن له دنیا دا هه رزۆر که م بووه، ئه که ر به راستی ده تا نزا نی؟ ئایا گو ما نتا ن واده برد که به راستی ئیمه نیتوه مان به بی مه به ست دروست کردو وه نیتوه بۆلای ئیمه نا هینرینه وه؟!)

(سه ید قوطب - ره حمه تی خوا ی لیبی) ده لئیت:

خوا ی په روهر دگا ر که بۆ خۆی زۆر چاک ده زانی - به لام پرسیا رده کات بۆ بچو ککرده وه ی کاروباری سه ر زه مین و کور تکرده وه ی پۆژه کا ن تیا یدا، که ئه و ان ژیا نی نه مریا ن پێ فرۆشتو وه، ئه و ان ئه و پۆژه هه ست به کور تی ئه و ژیا نه و سه رلی شیوا ویا ن تیا یدا ده که ن و، بێ هیوا و نا ئومید و دلته نگ ده بن، حساب و ژماره یان له لا پوون نییه و ده لئین ﴿ لَيْتَنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِ الْعَادِينَ ۝۱۱۶﴾، واته: (پۆژیک یا که متر

۱- المؤمنون: ۱۱۲-۱۱۵.

۲- المؤمنون: ۱۱۳.

له پۆژىك تيايدا ماوينه ته وه له وكه سانه بپرسن هۆشيان لای خۆيانو حساب و ژماره دهكهن).

ئەمە وه لامىكى نائوميدانه و تهنگه تاو بوون و په نجه پۆيى يه، وه لاميان ده دري ته وه: ئۆوه نه ماونه ته وه ته نها ماوه يه كى كه نه بىت، به و پتوانه ي ئۆوه مه تانه له سهرى و هاتۆته پيشستان، ئەگەر به باشى ده تانزانی ديارى بكن. ده فهرمويت: ﴿قُلْ إِنْ لِّشَيْءٍ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَتَاكُمْ كُنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾^۱، له راستيدا مانه وه تان له دنيا دا هه ر زۆر كه م بووه، ئەگەر به راستى ده تان زانى؟.

پاشان ده گه پتته وه سهر هه ره شه و سه رزه نشتيان له سهر به درۆ زانينى پۆڤى دوايى، له گه ل تيرامان و سه رنج دان و ورد بوونه وه ي ژيرانه له به توانايى له سهر ژيانه وه و زيندو كردنه وه يان له سه ره تاي دروست بوونيانه وه. ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾^۲، ئايا به راستى واگومانتان ده برد ئيمه ئۆوه مان به بى مه به ست دروست كردووه و ئۆوه بۆلای ئيمه ناگه پتته وه).

به وهش وازناهيئن كه ماوه ي مانه وه يان به ورا ده يه كه م ده كه نه وه به لكو كۆمه لى چواره م دين و ئه وانه ي پيش خۆيان به درۆ ده خه نه وه و ماوه ي مانه وه يان له دنيا دا كه م ده كه نه وه بۆ كه متر له به شيكى پۆژيش...

۱- المؤمنون: ۱۱۴.

۲- المؤمنون: ۱۱۵.

میڙگی (۱۹)

چهند دیمه نیکی په شیمانی

له رږږی دوايیدا

دوو نیعمه ت..

بوخاری له (صحیح) ده کیدا ده گپړته وه که پیغه مبرک ﷺ ده فهرمو ویت:
((نِعْمَتَانِ مَغْبُونٌ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ: الصَّحَّةُ وَالْفَرَاغُ)).^۱ واته: (دوو به هره ی
که وره و گران به ها هن، زږکس له و دوو به هره یه دا به مه له دا چوون و هه رزان
فروشیان کردووه، وه که سې له سه ودايه کدا تېښکې ئاوا، په که میان له ش ساغی و
ته ندروستی په، دووه میان ده ست به تالی و بیئیشی په).

که سې له ش ساغ بی و ده ست به تال بی و، تیڼه کوشی بږ په زای خوا، بوسوودی
هه ردو جیهان، نه وه نه و دوو نیعمه ته ی تالان فروش کردووه. (ابن بطال) ده لیت:
مانای شم فهرموده په نه وه ده که په نیت که مړو بی ئیش نابی نه گهر جه ستی
ساغ و سه لامه ت نه بی، هه رکس نه و دوو به هره یه ی ده ست که وت و بریاری دا لی
یان خه ساره تمه ند نه بیت به وه ی که سوپاسگوزاری خوا نه بی له سر نه و نیعمه تانه ی
که پی پی به خشویه، به لکو سوپاسگوزاری خودابکات به وه ی که فهرمانه کانی
جیبه جی بکات و له نه هی په کانی شی دوور بکه ویته وه، وه هه رکس نه وه ی له بیربچی و
له ده ستی بدات نه و خه ساره تمه ند).

نیبنولجه وزی ده لیت: (له وانه په له ش ساغ و ته ندروست بیت به لام کاتی نه بیت
به هوی خه ریک بوون به ژیان و گوزهرانه وه، یا خاوه ن دارایی و سه روه ت بیت به لام
ته ندروست نه بیت، له راستی دا نه گهر هه ردوکیان هه بوو ته مبه لی و که مته رخه می
به سه ریدا زال بوو له گوپړایه لی و جی به جی کردنی فهرمانه کانی خودا نه و
زه ره رمنده، کورته ی نه وه په ته و او دنیا کیلگه ی قیامه ته تیایدا بازرگانییه ک

۱- البخاری (الفتح - ۶۴۱۲).

ده کړیت که قازانجه که ی له پوځی دوايي دا دهرده که ویت هر که س کات و
تندروستی به که ی له گوپړپایه لی فرمانه کانی خوادا به کارهینا ئه و به پاستی
به خته ورو شادمانه و، هر که س له سر پیچی و بی فرمانی خوادا به کاری هینان
ئه و زهرمه ندو په شیمانه).^۱

دیمه ننی په که م: قیامه تی په که م:

قیامه تی په که م که مړوځ پوځ به پووی ده بیته وه بریتیه له (مردن) و، په شیمانی
له چرکه ساته کانی کوتایی ته مهنی ده ست پی ده کات، ئه و کاته ی دلنیا ده بی که
روح له لاشه ی ده چیته دهر ﴿وَلَنْ أَنَّهُ الْفِرَاقُ﴾ (۳۸) وَالْفَتَى السَّاقُ بِالسَّاقِ (۳۹) إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ
الْمَسَاقُ ﴿۴۰﴾. واته: (له وکاته دا ئه و که سه ی له سر ده مرگدایه دلنیا به له وه ی که نیت
هیچ شتیک فریای ناکه ویت و کاتی مال ناوایی به، نیتر قاچ و لولاق به یه کدا ده نالین،
ئه و سا له و پوځه دا بولای په روه ردگارت پاپیچ ده کړیت و ده بریت). وه له و کاته دا بیر
له و ه زاران سه عاته ده کاته وه که له گوپړپایه لی فرمانی خوادا به کاری نه بر دووه،
خوزگه ده خوازیت و دا واده کات بگه ریته وه بؤ دنیا تا کرده وه ی چاکی تیدابکات.
﴿حَقَّ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ﴾ (۹۱) لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ ﴿۹۲﴾.

واته: (خوانه ناسان به رده وام له سر پیبازی چه وتیانن). هه تا ئه و کاته ی مردن
به خه یان ده گړیت، ئه سا هه ریه که یان ده لیت: په روه ردگاره بمگپړه وه بؤ دنیا...
به لکو چاکه ئه نجام بده م و کاری باش بکه م و ئه و هه لانه ی له ده ستم چووه له مه ولا
له ده سستی نه ده م، ئه وه له یه که م دلنیا بوونی دا مړوځ تیایدا ئه و خوزگه یه ده خوازیت
که هه لی گه رانه وه ی پی بده ن تا کرداری چاکه ی تیدا ئه نجام بدات، ئه وه ی
له بیر کردبوو که ده گاته وه به زاناو شاپه زای هه موو نه پنی و ئاشکرایه ک، ئه و که سه ی
که خیانه تی چاوو شاراوه ی ناو سینه و دلله کان ده زانیت و پییان ناگاداره و زانایه

۱- فتح الباری ۱۱ / ۲۳۰.

۲- القیامة: ۲۸ - ۳۰.

۳- المؤمنون: ۹۹ - ۱۰۰.

به بیّ و ده عدی و درویه کانی، نه گهر نه و بگه پیتته وه بۆ دنیا ش دیسان هر ده گه پیتته وه
 سر کرده وهی خراب و سه ریچی به کانی و ته مبه لئ و که مته رخ می له سر کرده وهی
 خیر و چاکه کاری، له سر نه وه وه لایمیکی وای ده دریتته وه که بیده نگ و هیوا پرایی
 بکات بۆ هر تر و سه کی ئومیدیک له وه مو و ته خه له تین و له خسته به رانه ی به کاری
 ده هینی بۆ پا کردن له سزای گوڤ. ﴿كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ
 يُبْعَثُونَ﴾^۱. واته: (نه خیر نه وه قسه به که نه و بۆ خوی ده یلئیت، به لکو ده بیئت
 له جیهانی به رزه خدا، له نیوان مردن و زیندو بوونه ودا تاکاتیک زیندو ده کرینه وه
 چاوه پی بیئت).

دیمه نی دووهم: گه ستنی ده سته کانی:

بریتیه له چرکه ساته کانی حه سرهت و په شیمانی، کاتی مروڤ دانیاده بیئت و
 له سر زه مینی قیامه ته، نه و هاوپییه ی هاوپییه تی ده کرد ئیستا وازی لیه تئاوه و،
 هیچ شتیکی بۆ خودا لی ده ست نه که وتوه، نه و هه مو پیکه وه دانیشتنه و قاقای
 پیکه نینانه و، شه وه سووره کان و، پیکه وه به شداری له سر سفره ی عه ره ق و
 قوما، هیچ کام له وانه تکاو شه فاعهت ناکن بۆ پرگار بوونی نه و له وهی تی
 که وتوه له به رده م خۆیدا ده بیینی. ((إِنَّ أَهْلَ النَّارِ عَذَابٌ أَلِيمٌ الْقِيَامَةِ لَرَجُلٌ
 يُوَضَّعُ فِي أَحْمَصِ قَدَمَيْهِ جَمْرَتَانِ، يَغْلِي مِنْهُمَا دُمَغُهُ، وَفِي رِوَايَةٍ: لَهُ نَعْلَانِ وَشِرَاكَانِ
 مِنْ نَارٍ يَغْلِي مِنْهُمَا دُمَغُهُ - كَمَا يَغْلِي الْمَرْجُلُ، مَا يَرَى أَنَّ أَحَدًا أَشَدُّ مِنْهُ عَذَابًا، وَإِنَّهُ
 لَأَهْوَنُهُمْ عَذَابًا))^۲. واته: پیغه مبه ر^{علیه السلام} فه رموویه تی: ((سووکترین سزای نه هلی دۆزه خ
 سزای که سیکه دوو پیشکو ده خرتته چالایی به پییه کانی، میشکی سه ری پتیانه وه
 ده کولئیت، له گپرا نه وه یه کی تر دا: جوتی نه علی شاگرینی له پیدایه میشکی سه ری
 پتیانه وه ده کولئ وه ک چون مه نه لئ ناو ده کولئ، به لام له گه ل نه وه شدا وانا بینئیت
 که کهس له و سزای سه ختربیت، که چی له هه موویان سزای سوکتره)). له کاتیک:

۱- المؤمنون: ۱۰۰.

۲- البخاری ۱۱ / ۲۷۲ الرقاق.

﴿وَيَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَلَيْتَنِي أَخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سِيلًا﴾ ﴿١٧﴾ يَنُوكَلَنِي لَيْتَنِي لَمْ أَخَذْ فَلَانَا حِيلًا ﴿١٨﴾ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿١٩﴾

واته: (پۆڤتیک دیت سته مکار قهپ ده کات به ههردوو دهستی خۆیداو گان له ههردوو دهستی خۆی ده گزیت له په شیمانی داو ده لیت: خۆزگه له گه له پیغه مبهردا ﷺ پێبازی ئیمانم بگرتایه، مەرگ بۆ خۆم، خۆزگه فلان که سم نه کردایه ته هاو له و دوستی خۆم، (چونکه سه ری لی شیواندم) به پاستی گومراو ویلی کردم له بهرنامه ی خوا دوا ی نه وه ی که پیم پراگه یه ندرابوو، شه ی تان هه می شه و بهرده وام هانی مرۆف ده دات بۆ گونا ه و تاوان، له کاتی ته نگانه شدا پشتی بهرده دات). (سه ید) (په حه تی خوا ی لی بی) ده لیت:

(یه که ده ست به ته نها به س نییه بیانگه زیت به لکو به تۆره ده یانگه زیت جارێک نه م ده ست و جارێک نه وی تر یا هه ردووکیان به یه که وه له تووندی نه و په شیمانییه ته واو سووتینه رده که ده یکی شی و پێوه ی ده تلپته وه قهپ به هه ردوو دهستی خۆیدا ده کات، که بریتیه له و جووله یه ی هیمایه بۆ حاله تیک ده روونی و خۆی پێک ده هین و وێک ده هین تیک ده سم پین). نه وه ش ده ره نجامیک سروه تی به بۆ نه وانه ی دۆستایه تی هاو پێی خراپ ده که ن و دۆژنایه تی هاو پێی چاک ده که ن.

دیمه نی سییه م: کاتی پیشاندانی کرده وه گان:

کاتی دۆسیه ی کرداره گان داده نریت، هه موو مرۆفیک هه موو کرده وه گانی سه ره تاو گۆتایی خۆی ده بینیت وه، سه رپێچی کار زۆر له نا کاو به سه ردا ده که وی و نه وه ی له نامه و دۆسیه که یدایه ده بینێ به جۆرێک تا که وشه یه که له و ده یان سا له دا و تبیت به جی نه هیشته وه یا کرده وه یه که له ناو ده رگا داخرا وه گاندا کرد بیت ی یا له تاریکی شه ودا نه نجامی دابی له هه مووی په شیمان ده بیت وه:

﴿مَالِ هَذَا الْكَتَبِ لَا يُعَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا﴾^۱. واته: ده لَين:

هاوار له ئيمه ئه م نامه و دۆسيه يه چي به؟! هيچ گوناھيكي وردو درشت به جي ناهي لَيت به لكو هه مووي تو مار كردوو به دهنگ و پهنگ وه ئاماده يه).

ئه وه ي له بپر كردوو يا له بپر خوي بپر دۆته وه كه دوو فريشته به سه ريه وه بوون و هه ره موو كردو وه كانيان ته نانه ت سهنگي گه رديله يه كه له خيرو چاكه و شه پرو خراپه ي بو تو مار كردوو، سه روت و په شيماني كار له ده رووني ده كه ن، خۆزگه ده خوازيت كه ئه نامه و دۆسيه يه ي هه ر وه رنه گرتباو حساب و لپرسينه وه ي نه زانيباو نه كرابا، به لكو ئاواتي بو (مردن) ده خوازيت له سه ر ديتني ئه و سزا و ئازاره، پاشان بپر ده كاته وه كه ئه و مال و پله و پايه و ده سه لاته ي ئه و واگو ماني ده برد كه له پۆزي دوايي دا سوودي پي ده گه يهن و، تانه و پرا ده يه كو پريان كردبوو له ئاست بينيني ماف و حق و خاوه نه كانيان وابه نه نجامي خوي گيشت و سه رپنجي يه كاني هيچيان پي نه دا، ته واو تپده گات كه تاكه پرگاركار له و چركه ساتانه دا ته نها كردو وه ي چاكه كانبيته ي له گه ل په حمه تي خوا دا، ﴿يَلَيِّنِي لَزَأُوتَ كَنِيَّةٍ﴾^(۲۵) وَلَزَأُورِ مَا حَسَابِيَّةٍ^(۲۶) يَلَيِّنِيهَا كَانَتِ الْقَاضِيَّةُ^(۲۷) مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَّةٌ^(۲۸) هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ^(۲۹). واته:

(ده لَيت: خۆزگه نامه ي كردو وه كانم پي نه درايه، هه ر نه مزانيه يه لپرسينه وه م چۆن ده بيت، خۆزگه مردنه كه م يه كجاري بووايه (ئاوا زيندوو نه كرامايه وه)، ئه وه ته، ئه و مال و سامانه ي كه بووم، فريام نه كه وت (به لكو نه ماو ته فرو تونا بوو) ئه و ده سه لاته ي كه بووم له ده ستمدا نه ماو له ده ستم چوو). به لكو خۆزگه ده خوازي هه ر خاك و خول بووايه و پتيه كان به سه ري دا پويشتبان به لام ئه م سزاو ئازاره ي نه چه شتبا: ﴿يَلَيِّنِي كُنْتُ تُرَبًّا﴾^۳. واته: (خاوه ناس ده لَيت: خۆزگه هه ر خاك بوومايه، ئاوا زيندوو نه كرامايه ته وه و گيرم نه خواردايه).

۱- الكهف: ۴۹.

۲- الحاقة: ۲۵ - ۲۹.

۳- النبأ: ۴۰.

له گەل ئەو هەموو سووربوونەى لەسەر ژيانى دنياىدا، دەبینى لە قیامەتدا خۆزگە بەمردن دەخوازێت، بەلکو ئەو جوازترین ئارامى و دلتىابوونىەتى، دیمەنەکانى پەشیمانى لە وێژەدا يەك بەدواى يەكدا دین هەرجارى سەرپێچى کار جوړى لە سزا دەبینى بىرلە کاریگەرى ئەو کاتە دەکاتەوێکە بەخۆپایى لە دەستى داوێ بەهەدەر چوو، بەبى ئەوێ بەکارى بهینى لەگوێپایەلى فەرمانەکانى خواداو پێکانى ئەو ئامانجەى لەپێناویدا دروستبوووە کە بریتىیە لە (بەندایەتى بۆ خودا).

دیمەنى چوارەم: کاتى هاتنى ئاگر:

پێغەمبەر ﷺ دەفرموویت: ((يَوْمَئِذٍ بِالنَّارِ يُؤْمَنُ لَهَا سَبْعُونَ أَلْفَ زَمَامٍ، مَعَ كُلِّ زَمَامٍ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ يُجْرُونَهَا)).^١ واتە: (دۆزەخ دەهینتریت حەفتاهزار جلهوى هەیه، لەگەل هەرجلهوێکدا حەفتاهزار فریشتە هەن راپدەکێشن).

کاتى ئاگر لەم دیمەنەگەورەیدا دەبینى کە چوارهزارو نۆسەد ملیۆن فریشتە راپدەکێشن و زمانى بەرزو زەبەلاح تیايدا بەرزو بلند دەبێتەو، گەردنى خاوەن چاوى تیزبین وەکو لەو فرموودهیهى ترمذى گێراویهتەو هاتوو، پێغەمبەر ﷺ دەفرموویت: ((يَخْرُجُ عَنْقُ مِنَ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، لَهُ عَيْنَانِ تَبْصِرَانِ، وَأُذُنَانِ تَسْمَعَانِ، وَلِسَانٌ يَنْطِقُ، يَقُولُ: إِنِّي وَكَلْتُ بِثَلَاثَةٍ، بَعَثَ جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَبِكُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ، وَبِالْمَصُورِينَ)).^٢ واتە: (لەپۆژى قیامەتدا گەردنێک لەو ئاگرە دێتەدەرەو دووچاوى تیزبین و دووگوێى بیسەر و زمانێکى قسەکەرى هەیه، دەلێت: من سێ کەسم پێ سپێردراو، کە سێک هاوێلى بۆ خوا دانابى، وە بەهەموو زەبربەدەستێکى کەللەپەقى یاخى و بۆ وێنەگران).

ئەو کە گوێبىستى تووڕەبوون و نالەو بۆنى هەناسەدانەوێ دەبى کاتى هاواردەکات بەدەنگێکى تۆقێنەر ﴿هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ﴾ ﴿هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ﴾^٣، (تایا کەسى

١- مسلم ٢٨٤٢، صفة الجنة.

٢- الترمذى - وحسنه الأرنؤوط - جامع الأصول ٨٠٦٥.

٣- ق: ٣٠.

ترماوه خه‌لکی زیاترماوه - نایاکه‌سی ترماوه خه‌لکی زیاتر ماوه). هه‌رچه‌ند مرۆڤ
 بیر له‌وکاتانه ده‌کاته‌وه که‌ته‌مبه‌لی و سه‌رپنجی کردووه خۆخلافاندن و نه‌مرۆڤ
 سبه‌ی و فیل کردن له‌خوا به‌ته‌ویه، نه‌و هه‌موو سه‌عاته زۆرانه‌ی له‌ده‌ستی داوه،
 به‌لام نه‌م بیره‌وه‌ریبانه هیچ سوودی پی ناگه‌یه‌نن، نه‌و پۆژه‌ده‌زانی چ په‌ندیکی
 به‌خۆی داوه ﴿وَإِنِّي لَهُ الذَّكَرُ﴾^۱. واته: (به‌لام تازه به‌خۆداها‌تانه‌وه و په‌شیمان
 بوونه‌وه هیچ سوودیکی نییه‌و دادی نادات؟!) نه‌و به‌و سه‌ره‌ته بپه‌نده‌و
 که‌ساسی و هه‌ناسه‌ی سارده‌وه ده‌لیت: ﴿يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي﴾^۲. واته: (خۆزگه
 بۆ نه‌م زیانه‌م ده‌ست پیشخه‌ریم بکریه). (سه‌ید) (په‌حه‌متی خوی لی بیت)
 ده‌لیت: (به‌لام تازه‌کاتی خۆزگه و په‌شیمانی و به‌خۆداچوونه‌وه تیپه‌پیه‌و
 رابردووه سوودی نییه ﴿وَإِنِّي لَهُ الذَّكَرُ﴾ کاتی بیره‌وه‌ری رابورد هیچ که‌س نه‌و
 هه‌ول و کۆششانه‌ی له‌خانه‌ی سزاو پادا‌شته‌کان نایگه‌رپه‌ته‌وه نه‌وی و هیچی بۆ نا‌کری
 جگه له‌سه‌ره‌ت و هه‌ناسه‌ی سارد له‌سه‌ر له‌ده‌ست دانی نه‌و هه‌له‌ی له‌شوینی
 کارو کرده‌وه‌کانی له‌دنیا‌دا. کاتی نه‌و حه‌قیقه‌ته‌شی بۆ پوون بووه‌وه: ﴿يَقُولُ يَلَيْتَنِي
 قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي﴾. خۆزگه‌یه‌کی پر له‌که‌ساسی و سه‌ره‌تیکی ئاشکرا نه‌ویش نه‌ویه
 که‌مرۆڤ له‌قیامه‌تدا رقی له‌هه‌موو نه‌وانه ده‌بیته‌وه له‌دنیا‌دا هه‌یبووه!) نه‌وه‌ش
 توندترین حاله‌تی په‌شیمانیه که‌به‌سه‌ر مرۆڤدا دیت به‌بی هه‌بوونی هیچ تروسکایی و
 ئومیدی که‌بۆ چاککردنی نه‌وه‌ی رابردووه له‌ده‌ستی چووه.

دیمه‌نی پینجه‌م: کاتی له‌لیواری ئاگر ده‌وه‌ستینریت:

خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَلَيْتُنَا نَرُدُّ وَلَا نُكْذِبُ

بَيَّانَتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾^۳. واته: (جانه‌گه‌ر نه‌وانه ببینی (له‌قیامه‌تدا) له‌سه‌ر

۱- الفجر: ۲۳.

۲- الفجر: ۲۴

۳- الأنعام: ۲۷

لیواری دۆزهخ پاوهستینراون (به‌دهم هه‌سهرت و ئاه و ئالەوه) جاده‌لێن: خۆزگه جارێکی تر بیان گیراینایه‌ته‌وه بۆ دنیاو (له‌م سه‌ره‌نجامه شوومه‌ پرگارمان ده‌بوو). ئه‌وسا هه‌رگیز نیشانه‌و به‌لگه‌و ئایه‌ته‌کانی خوامان به‌درۆ نه‌ده‌زانێ و باوه‌پری به‌تینمان پێی ده‌بوو...). (ئیبینو که‌ شیر) ده‌لێت: (خوای گه‌وره‌ باسی حالێ بێ باوه‌پان ده‌کات که‌ له‌ پۆژی دوایی له‌ سه‌ر ئاگری دۆزهخ پاده‌وه‌ستینرێن و کۆت و زنجیرو ئاگری هه‌لگیرساوی ناوی ده‌بینن، وه‌ به‌چاوی خۆیان هه‌موو ئه‌و سام و ترسه‌ گه‌وره‌و تۆقینه‌ره‌ ده‌بینن، ئالەوی دا ده‌لێن: (یاویلتن).

جێی سه‌رسووهرمانه‌ له‌ کاتی خۆزگه‌ خواردنه‌کانیاندا ده‌لێن: (ئیمه‌ش باوه‌پمان هێنا‌بو له‌ برپاداران باین). له‌ کاتێکا هه‌ره‌وان بوون له‌ گه‌ڵ بانگ‌خوازاندا شه‌پیان ده‌کردو دژایه‌تی و ته‌ی یه‌کتا‌په‌رستی‌یان ده‌کرد گالته‌یان به‌و که‌سانه‌ ده‌کرد که‌ بانگه‌وازیان بۆ ده‌کرد، ده‌بی که‌واته‌ بۆچی ئێستا خۆزگه‌و ئاواتی ئه‌وه‌ ده‌خوانن که‌ له‌ باوه‌پداران بان؟؟ وه‌ بۆچی ئێستا که‌ له‌ دنیا‌دا ئه‌وه‌ ناکه‌ن؟! ئه‌وه‌ دوو‌پوویی‌یه‌، به‌رده‌وام دوای ده‌خه‌ن هه‌تا ده‌چنه‌وه‌ به‌رده‌م ئاگرو ترسه‌ زل و سامناکه‌ی ده‌بینن، ئه‌وان وا گوومان ده‌بن که‌ خۆیان له‌ خوا ده‌شارنه‌وه‌و ده‌توانن فیل له‌ خوا بکه‌ن، بۆته‌وه‌ش درۆ به‌کارده‌هێنن و هه‌رچی ده‌یزانن و هه‌یا نه‌ له‌ پازاندنه‌وه‌ی قسه‌و پازی کردن بۆ خۆ‌پزگارکردن له‌و سزاو ئازاره‌ حه‌تمی‌یه‌ی له‌ سه‌ریانه‌، دیمه‌نیکی سه‌یرو سه‌مه‌ریه‌ که‌ هه‌ناسه‌ ساردی و په‌شیمانییه‌کی تێکه‌ڵه‌ له‌ فیل و خه‌ڵه‌ تاندن یافیل و ته‌له‌که‌یه‌کی پڕ له‌ که‌ساسی و په‌شیمانی که‌ هه‌ردوو دیمه‌نه‌که‌ سامناک و تۆقینه‌ره‌.

دیمه‌نی شه‌شه‌م: دوای ئه‌وه‌ی خرا نه‌ ناو ئاگره‌وه‌:

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ﴾ ١٦ ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَا﴾ ١٧ ﴿رَبَّنَا

ءَاٰتِيَهُمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَتُمْ لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٦٦﴾. واته: (بِقُوَّتِكَ دِيَتِ پووخساريان ئه م ديو ديوي پي ده كريت له ناو ئاگر دا) (تا چاك ببرزي و بسوتين) به دهم ئاه و ئاله وه ده لئين: په روه ردگار به پاستي ئيمه ملكه چ و فرمانبه رداري ئاغا و گه وره كانمان بووين، هه رئه وان پيگه و پييازي پاستيان له ئيمه شيوان و سه رگه ردانيان كردين، په روه ردگار دووبه رابه رو دوو چه ندانه سزاي ئه وان به ده و نه فرينكي گه وره و زور بي نه ندازه يان لي بكه) ^١.

(نيينو كه ثير) ده لئيت: (واته له سه ر پوو پاده كي شريته ناو ئاگرو دهم و چاويان به م ديوديودا لارده بيته وه له سه ر دوزه خ و خوزگه و ئاواتي ئه وه ده خوانن كه له دنيا دا گوپرايه لي فرماني خواو پيغه مبه ري خويان بكرديه) ^٢.

ئه وان ئاله وي دا ده ري ده خن كه ئه و پيگايه ي گرتبوويانه به ر پييازيكي هه له بوو، به هوي شوينكه وتنيان به دواي گه وره و ئاغاكانيان له وانه ي كه پيگاي شه يتانيان گرتوه، ئه وان له وي داو له و چركه ساتانه دا زاتي ئه وه ده كه ن نه فرين له گه وره و ئاغاكانيان بكه ن.

به زار او هيه كي ئازايانه ده ياندوين، دواي ئه وه ي له دنيا دا پيسواو ترسنوكانه ده ژيان و له پاستگوتني هه ق و پاستي و به رگري له خراپه و خووي ناشيرين زه ليل بوون، دواي ئه وه ي فريدرانه ناو ئاگرو سزاو ئازاره كه يان چه شت ئنجا هه ست و نه سته گيلانه كه يان به ئاگاديتته وه و په شيماني ده رده بپن له شوين نه كه وتني پييازي خواو پيغه مبه ره كه ي ﷺ به لام دواي له ده ست چووني كات و ساته كاني.

١- الأحزاب: ٦٦.

٢- ته فسيري ئاسان.

٣- مختصر تفسیر ابن کثیر: ٢ / ١١٦.

شاهیده‌ګانی رڼوړی قیامت

شاهیده‌ګانی دنیا.....

شاهیده‌ګانی دنیا له هر کیشه‌یه ک له کیشه‌ګان پهنګه بتوانن درو بلین،
 یاشایه‌تی فیل و ساخته‌بن و، زیدده‌پوږی له پاستی‌یه‌ګان بګه‌ن، ده‌توانن له‌سهر
 به‌لګه‌ګانی شایه‌تی‌یه‌که به‌رګری بګه‌ن له‌ترسی هه‌په‌شه لیکردنیان یا بڼ
 چاوټی‌پړنی نه‌وه‌ی مه‌به‌ستیانه و ده‌یانه‌وټ و هه‌ولی بڼ دده‌ن، له‌وانه‌یه شایه‌تی
 دانه‌ګیان تیګه‌ل و پیکه‌ل و نادیاربیت و پیویستی به‌پافه و لیکدانه‌وه بیت، پهنګه
 جاری واهه‌بی ناماده‌بن بڼ شایه‌تی و جاریش هه‌بی ناماده‌بن له‌هر خوځه‌ریک
 کردنیان به‌کارو فرمانه‌وه، یاکوسپ و ته‌ګه‌ریه‌ک دوايان بخات، به‌لام شاهیده‌ګانی
 قیامت چینیکن له‌دروستکراوان ته‌واو جیاوانن له‌شاهیده‌ګانی دنیا، نه‌وان له‌لایه‌ن
 کردګاریانه‌وه فه‌رمانیان پی ده‌کریت و دینه قسه و نه‌لیی که‌م ده‌ګه‌ن و نه‌لیی
 زیاده‌ده‌ګه‌ن، درو ده‌له‌سه دروست ناکه‌ن و به‌رګریش ناکه‌ن، شایه‌تی دانه‌ګه‌یان
 پوون و ناشکرایه و هیچ پیویستی به‌پافه و لیکدانه‌وه نییه و له‌ده‌رپړنیان تیده‌ګه‌ن،
 پیویست به‌دریژکردنه‌وه‌ی و ته‌ګانیان ناکات، هه‌موو یه‌ک نالایان به‌رزکردو ته‌وه:
 ﴿أَنطَقْنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾، واته: (نه‌و خواجه ئیمه‌ی میناوه‌ته گرفتار که
 ده‌توانیت هه‌موو شتیک به‌ینیت ته‌ قسه و گفتوګو).

شایه‌تی له‌ګاتی سهره‌مه‌رګدا:

یه‌که‌م شایه‌تی دان نه‌وه‌یه مروؤ له‌سهره مه‌رګدا شایه‌تی له‌سهر خوی ده‌دات،
 له‌وکاته‌دا په‌شیمانی هیچ بایه‌خی نییه و نه‌خوژګه و ناواته‌ګان سوودی پی ده‌ګه‌یه‌نن
 و نه‌توبه و داوای لیخو شېبون، نه‌و چرکه‌ساتانه‌ن که خوای په‌روه‌رګار تیایدا

دهرگاګانی ته وېه و لیڅو شېبون داده خات، نه وکاتانه مړوۍ تیايدا به ناواته وېه بګه پټه وه بۆ ژيان و زینده ګی و کرده وې چاګی تیدا بګات. ﴿حَقَّ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ﴾^(۱) لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ^۱. واته: (خوانه ناسان بهرده وام له سهر پټیازی چه وتیانن)، هه تا نه وکاته ی مردن یه خه یان ده ګریت، نه و سا هه ریه که یان ده لیت: په روه ردګار بګیړه وې بۆ دنیا.. به لګو چاګه نه نجام بدهم و کاری باشه بګم و نه و هه لانه ی له ده ستم چوو له مه و دوا له ده سستی نه دهم). کت و پړو زور له ناګاو به سهر ئاوات و خوژګه یه کی به تال و بی ناوه پوکدا ده که ویت و، له بهر نه وې خوی ګه وره داناو زانایه به دروګانی و زالبوونی هه و او ناره زووه ګان به سهر ی دا، به لام له ویدا نه وه ده لیت بۆ راکردن له و بارودوخه ی تیی که وتوه. ﴿كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِم بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾^۲، واته: (به لام تازه کار له کار ترازوه، شتی و مه حاله، بۆیه به تووندی پټی ده وتریت: نه خیر، نه وه قسه یه که نه و بۆ خوی ده لیت، به لګو ده بیت له جیهانی به رزه خدا، له نیوان مردن و زیندو و بونه و هدا تا کاتیک زیندو ده ګریته وه چاوه پټ بیت). نه و هیچ شوین و پزګار ګاریکی ده ست نا که ویت به و پیدا ګرته ی له سهر دانپیانان و شاهیدی دانه له سهر خوی، به وې که نه مړو سبه ی کرده وې که م و کورتی بووه و سودی له کاته ګانی ژیانی که خودا پټی به خشیه و هرنه ګرتوه و به کاری نه هیناوه تا نه و (په رستش و به ندایه تی یه ی) له پټناویدا دروست ګراوه نه نجامی بدات، نه و ببوه به نده ی درهم و دینارو خواردن و جل و بهرګ و، له بیر ګردبوو که به نده ی خوايه، خوی په روه ردګار ده فهرمو ویت: ﴿حَقَّ إِذَا جَاءَ تَهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا آيِنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ﴾^۳.

۱- المؤمنون: ۹۹ - ۱۰۰

۲- المؤمنون: ۱۰۰

۳- الأعراف: ۳۷

واته: (هه تا ئه وکاته ی فریشته نێرداو هه کانهان بۆیان دێن گیانیان دهکێشن، ئهوسا پێیان دهڵێن: کوا ئهوانه ی جگه له خوا هاناو هاوارتان بۆ دهبردن و دهتان په رستن؟! (به سه رسامی یه وه) دهڵێن: (نازانین) لێمان ون بوون. (ئهوسا به ناچاری) شایه تی له خۆیان دهدهن که به پاستی ئهوان هه ر بێ باوه پ بوون).

(سه ید قوطب) په حمه تی خوا ی لی بی - دهڵێت: (ئهو هه تا ئێمه ئه وه که سانه ین له به رده م دیمه نی ئه وانه داین که درۆ به ده م خواوه هه لده به ستن یان به وایان به ئایه ته کانی نه هێناوه کاتی فریشته نێرداو هه کانهان بۆیان دێن و گیانیان دهکێشن له نێوان ئه وان و ئه مان گفتوگۆیه ک ده کریت: ﴿قَالُوا إِنَّمَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ

اللَّهِ؟﴾، پێیان دهڵێن: (کوا ئهوانه ی جگه له خوا هاناو هاوارتان بۆده بردن و دهتان په رستن). کوا ئه وه پڕوپاگه نده و درۆ ده له سانه ی به ده م خواوه هه لئان ده به ستن؟ کوا ئه وه خوا یانه تان که له دنیا دا پشتتان پێ ده به ستن و به لاو گێچه لئان به هۆیا نه وه دروست ده کرد له سه ر ئایه ت و نێرداوی خوا که بۆتان ده هات له سه ر زمان ی پیغه مبه رانی خوا؟ کوا ئه وانه له کوێن؟ ئێستا و له وکاته یه کلایی که ره وه دا که ژیا نتان لی ده سه نرێته وه به پاستی نا توانی هیه پشتیوانیتان لێ بکات و له مردن پزگارتان بکات یاسه عاتی که دواتان بخات له و کاته ی که خوا بۆی به یار دا ون؟

به لام ته نه نا یه که وه لامه نه هه له کاری تێدا یه و نه دژایه تی: ﴿قَالُوا ضَلُّوا﴾، دهڵێن: (نازانین لێمان ون بوون، لێمان بزده بوون و چه واشه بوون، نه ئێمه ده زانین جێگای ئه وان له کوێ یه و نه ئه وانیش له رێگای ئێمه وه هاتوون! .. چ به نده گه لێکی فه وتا ون، که خوا کانهیان نه پێنمایا نکهردوون و نه له و چرکه ساته یه کلایی که ره وانه شدا فریا یان ده که ون! چ خودا گه لێکی نه دا رو ئومێد پراویوون که هیه پێنمای یه کی به نده کانی خۆیان پێ نه که را وه، له وکاته نه دا.

﴿وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ﴾^۱. (نه وسا به ناچاری شایه تی له خوځیان ده دهن که به پاستی نه وان بئ باوه پ بوون). ئانه وه به قیامه تی هه موو مروفنیک به لام کاتئ خوای په روهر دگار پوخسه ت به هه ستانی قیامه تی گه وره ده دات و زه وی ده شله قیئت و تیک ده چیت، نه ستیره کان به یه کدا ده دهن و یاسای گه ردوون به ته وای ده هه ژئو ده شیوئیت، نه وکاته ده رچوونی شاهیده کان له شیوه به کی تازه دا ده ستپیده کات، که مروف له پیشتر نه ی دیوه و نه ی زانیوه، به که م شاهد له و شاهیدانه (زه مین) ه.

شایه تیدانی زه وی:

خوای په روهر دگار ده فهرمووئیت: ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۖ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ ۙ أَنْفَاقَهَا ۚ﴾^۲ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا^۳ یَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا^۴ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا^۵.
واته: (کاتیک زه وی ده هینریتته له رزه و بوومه له رزه زۆریه هیزه که ی بۆ پیشهات، هه رچی له زه ویدا هه بوو له مادده سه نگینه کانی ناوی ده ریپه پاندو هینایه ده ره وه، (نه وکات) ئاده میرادیش ده لئیت: نه وه چیه تی، بۆ وای لیها ت (ئیماندار هه ست ده کات کۆتایی دنیا یه و به رپا بوونی پۆژی قیامه ته، بیتیمانیش سه ری لی ده شیوئیت و نازانئیت به ره و کوئ پابکات). له وپۆژده دا زه وی هه واله کانی خوئ ده گئیریتته وه به هوئ نه وه ی که په روهر دگار ت پایگه یاندووه (نه ی مروف) فه رمانی ده رکر دووه (کاتی کۆتایی هاتنیه تی). نه بی هوره یره فه رمووی: (قرأ رسول الله ﷺ هذه الآية: - یومئذٍ تحدث أخبارها-؟ قال: أتدرون ما أخبارها؟ قالوا: الله ورسوله أعلم، قال: فإن أخبارها أن تشهد على كل عبير وأمة بما عمل على ظهرها، أن تقول عملت على كذا وكذا يوم كذا وكذا قال فهو أخبارها))^۱. واته: (پیغه مبه رﷺ نه ونا به ته ی خوئنده وه

۱- الأعراف: ۳۷.

۲- الزلزله: ۱- ۵

۳- مسند الإمام أحمد ۲/۳۷۴، وقال الترمذي حديث حسن غريب، وقال البخاري له شاهد بمعناه أخرجه الطبراني من حديث ابن لهيعة.

﴿يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا﴾، و فەرمووی: دەزانن ئەو هەوال و دەنگ و باسانە ی که زەوی دەیانگێڕێتەو چی یەو چی نیە؟! عەرزیانکرد: خواو پێغەمبەری خوا دەزانن، فەرمووی: هەوالی زەوی ئەمە یە: کەشایەتی دەدا لەسەر هەموو بەندە یەك- چ پیاو و چ ژن- بەو هی لە دنیا دا کردوویەتی لەسەر پشستی زەوی، دەلی: فلانە کەس لە فیسارە پۆژدا لە فیسارە شویندا فلانە کردەو هی کردووە). ئای لەو دیمەنە پەر ترس و سامناکە. زەوی! ئەو دروستکراو هەگەر یەبوو کە مەژۆ بە پێیەکانی دە ی شیللو لەسەر پشستی دا بێ فەرمانی خوا ی دە کرد بە بێ ئەو هی بزانی ت کە ئەو بێگیان و بێ دەنگە دواتر لە پۆژی قیامەت دا خوا ی پەر وەر دگەر وەقسە ی دینی تاشایەتی بۆ بدات یاشایەتی لەسەر بدات، شایەتی دەدات بە هەموو ئەوانە ی کە بینوویەتی لە زینا، خۆدەر خستن و خۆپازاندنەو ه، پیاو کوشتن و ستم و دوورکەوتنەو ه و کارنە کردن بە کتییی خواو درۆ کردن و غەیبەت و دووزمانی و قسە هێنان و بردن و قسە ی نابەجێ و ناشیرین و، هەرشتیک ی تر کە دەبی تە هۆی خەشم و تورپیی خوا هەر وەها شایەتی دەدات بە هەر چی لەسەری پوودا وەو لە خێر و چاکە لە هەموو شێو ه یە کدا، بە پاستی دیمەنیک ی سامناک و تۆقینەرە! دوا ی ئەو هی مەژۆ لە شوینی خەوتنە کە یەو هەل دەستی و دەبینی ئەستێرەکان چۆن بەردەبنەو ه خواو زەوی لەتو پەت دەبی ت و هەر چی ماددە سەنگینەکانی لە ناویدا یە فریای دەداتە دەر وەو دەریان دەپەر پێنی، بە ترسەو ه دەپرسن (مالها؟ مالها؟ بۆ وای بەسەر هات؟ بۆ وای بەسەر هات؟) کاتی بەدەنگەکان لە هەموو جێگە یەك هاتنە دەر و لەگۆشە و کەنارەکان دەرپە پین هەر چی هەوال و دەنگو باسەکان هە یە دە یگێڕێتەو ه هەر چی لەسەر پشستی پوودا وە لە خێر و چاکە و گونا ه و تاوان. ئایا مەژۆ ه یچ پەند و ئامۆزگاری لی وەر دەگریت، کاتی بەسەر زەوی دا دەپوات ه یچ کاری لەسەر پشستی دا نەکات جگە لەو هی جیگای پەر زامەندی خوا یە بۆ ئەو هی لەسەر ئەو ه شایەتی بۆ بدات؟!.

میڙگی (۲۱)

شایه تی دانی پیڻه مبه ران و فریشته کان

شاهیڊی پیڻه مبه ران:

له پوڙه دا که تیایدا ئم زهویه ده گویو ده بیته سهر زه مینکی تر، هه روه ها
ناسمانه کانیش.. هاوسه نگی دنیا تیکده چیت و هه موو کیش و ته رازوویه ک
له ناوده چن و ته نها کیش و ته رازووی پوڙی دواپی ده مینیته وهو حوکی نهو
و یستگه به ده کات نه و پایه و شکویه ده دریت به پیڻه مبه ری خواص تا شاهیدی بدات
له سهر دروژن و ساخته چی و سه ریچی کارو یاخی بووه کان له نوممه تی خوی، خوی
په روه ردگار ده فهرموویت: ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ (۶۱) یومیز یوډ الڙین کفرؤا و عصؤا الرسول لؤسؤی بهم الارض ولا
یکنؤن الله حدیثا ۱. واته: (ده بیته حالی نهو خه لکه چو نبیت کاتیک له
هه رمیلله تیک شایه تی کمان هیناو تو شمان هینا نهی (موحه مه د-ص) به شایه ت
به سهر هه موو خه لکه وه (که په یامی خوات پی راگه یاندوون) نهو پوڙه نه وانه ی بی
باوه پ بوون و له پیڻه مبه ران یاخی بوون، ناواته خوانن که زه و بیان پی تهخت
بکرایه و (هه ر له توپی خاکدا ون بوونایه و زیندو نه کرانایه ته وه) و ناتوانن هیچ
گوفتاریکی په نهانیان له خوا بشارنه وه).

خاوه نی (الظلال) ۲ ده لیت: (نه و کاته ویناو دیمه نیکی به رچاو پیکده خریت..
مهیدانی پیشاندان و خستنه پوو گه وره و فراوانه، هه موو نوممه ت ناماده یه و، له سهر
کرده وهی هه موو نوممه تیک شاهید هه یه.. هه موو نهو که سانه ی که بی باوه پو لووت

۱- النساء: ۶۱ - ۶۲

۲- سید قطب.

به رزو خۆمه لگیش و پژدو چاو چنۆك و حه سوودانهی كه لوتف و نازو نيعمهت و به خششی خويان دهشاردهوه و مهرايی كاربوون و مه به ستیان په زامه ندى خودانه بوو، كارو كرده وهيان له پیناوی خوادا نه بووه، ئه وانن ئه وكه سانهی وا ئیمه خهريكه دهیانینین له كاتی لیكۆلینه وهیاندو له و مهیدانه وه ستینراون، ئهركی شایهتی دان ده درپته پیغه مبه ره ﷺ! بۆ ئهوانه به هه موو ئاشكراو دیارو نهیتى و شاردراره كانیانه وه ئهوانه وان له بهردهم ئه و كردگارهیان كه باوهریان پیتی نه بوو، ئه و پۆزیده ره ی نيعمهت و به خششه كانیان دهشاردهوه و له به خشیندا پژدیو چاو چنۆكیان ده كرد له وهی كه پیتیان درابوو، له و پۆژه دا كه قیامه ته و ئه وان باوهریان پیتی نه بوو، له پویه پویه بوونه وهيان له گه ل ئه و پیغه مبه ره ی ﷺ لای یاخى بوون و سه رپیچی یان ده كرد ده بی حالیان چۆن بیت؟؟.

به راستی پيسوايى و سه رشۆپى يه، شه رمه زارى و په شيمانیه .. له گه ل دان پيانان و دركاندنێك كه ناتوانرێت ئینکاری بكن^۱.

له وئ ئه و یاخى بووانه له پیا خۆرو سته مكارو خۆده رخه رو خراپه كاران ئهوانه ی داوین پيسى و كارى نابه جى یان بلآو كردوه ته وه و په ره یان پیداره و دووزمان و غه یبهت كارو هاوه ل بۆخوا په یداكاران و زۆرى تر له گوناهاكارو بیباوه پان خۆزگه و ئاوات ده خوازن كه زه وى قوتیان بدات و ژیرخاك بن تا له گه ل زه وى دا یه كسان ده بن، یا به لكو ته مه ننا ده كهن كه هه ر خۆل بوونایه و هیچ بایه خێكیان نه باو پییه كان بیانشیلابان وه كو چۆن ئه وان به خۆمه لگیشان و له خۆبایی بوونه وه به سه ریدا ده پۆیشن و ده یانشیلاو به سووكی سه یری خه لکیان ده كردو ده یانكردن به به نده ی خۆیان له كاتیكا به نازادى له دایك بوون، به لئى ئه وان هه موو ئه و ئاواته ده خوازن تا له و ویستگه پيسوايیه دا نه وه ستینرانایه له بهردهم پیغه مبه رداو ﷺ ئه ویش شایهتی له سه ر یاخى بوونیان بدات.

شاهیدی دانی پیغه مبه‌ران (سه‌لامی خویان لی‌بی):

هه‌روه‌کو چۆن پیغه مبه‌ر علیه السلام شایه‌تی له‌سه‌ر نه‌ته‌وه‌ی خۆی ده‌دات هه‌روایش هه‌موو پیغه مبه‌ران (سه‌لامی خویان لی‌بی) شاهید ده‌بن به‌سه‌ر نه‌ته‌وه‌کانیا نه‌وه به هه‌رشتی کردوویانه له خراپه و تاوان، خویا په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْنَبُونَ﴾^۱. واته: (پۆژیک دیت له‌هه‌ر گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌کدا پیغه مبه‌ر علیه السلام بۆ شایه‌تی ده‌هینیتنه مه‌یدان، له‌وه‌ودوا به‌هیچ جۆریک مۆله‌ت به‌وانه نادریت که بی باوه‌ریبون و پا‌کانه‌یان لی وه‌رناگیریت). له‌وه‌که‌ش و هه‌وا پر له‌نه‌نگی و پیشاندانه‌دا بی‌پروا و یاخی بووان ده‌که‌ونه خۆزگه خواستن و بیانو هینانه‌وه له‌سه‌ر کرده‌وه و که‌م و کورتی یه‌کانیان و، هه‌ولده‌ده‌ن په‌روه‌ردگار پازی بکه‌ن، به‌لام پیگه‌یان پی نادریت و، هیچ هه‌ل و ماوه‌ی نه‌وه‌یان نییه تا خۆدوا‌خه‌ن و بریویانو به‌یننه‌وه، نه‌و پۆژه پۆژی لێ‌پرسینه‌وه‌یه‌و، پۆژی کرده‌وه نییه.

شایه‌تی شاهیده‌کان:

نه‌و شاهیدانه فریشته و پیغه مبه‌ران و -سه‌لامی خویان لی‌بی- زانا‌یانن، وه‌کو خویا په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾^۲. واته: (کی له‌وه سته‌مکارتره که‌درۆ به‌ناوی خواوه هه‌لبه‌ستیت (به‌وه‌ی بلی خوا هاوه‌ل یا کوپی هه‌یه) نه‌وانه نیشانی په‌روه‌ردگاریان ده‌درین شایه‌ته‌کانی قیامه‌ت، که‌فریشته و پیغه مبه‌ران و بانگ‌خوازانن ده‌لین: نه‌وانه نه‌وه‌که‌سانه‌ن درۆیان‌کرد به‌ده‌م په‌روه‌ردگاریانه‌وه، نا‌گادارین! نه‌فره‌تی خوا له‌سه‌ر سته‌مکارانه) ... نه‌وه شایه‌تی به‌کۆمه‌لی فریشته‌کانه له‌سه‌ر نه‌وانه‌ی به‌ندایه‌تییان

۱- النحل: ۸۴

۲- هود: ۱۸

بۆ جگه له خوا کردوووه، شایه تی پیغه مبه رانه له سه ر ئه وانه ی که ئه وه ی له لایه ن
خواوه بۆ یان هێناون ئه وان به درۆ یان زانیوه و باوه ریا پی نه هێناون، شایه تی
بانگخوازان له سه ر ئه وانه که به درۆ یان خستوونه ته وه و سزاو ئازاریان داو و ئاواره و
ده ربه ده ریان کردوون سته میان لێ یان کردوو، ئه وانه له پۆژی قیامه تدا ده که و نه ئه و
بارودۆخه وه ئه وان ئه و شاهیدانه شایه تیان له سه ر ده دن و، بی باوه ر و دوو پو
ئه وانه ی به ئاشکرا یاخی سه ر پیچی کار بوون ده رده که ون و نه نگ و پیساویان
له به رده م هه موو دروستکراواندا ده رده که و یت، وه کو له گێرانه وه یه کی (بوخاری) دا
هاتووه (وَأَمَّا الْآخِرُونَ - أَوِ الْكُفَّارَ - فَيُنَادِي عَلَى رُؤُوسِ الشَّاهِدَاتِ: هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا
عَلَيَّ رَبِّهِمْ) ١. واته: به لām ئه وانه تر - یا بی باوه ران - له سه ر سه ری شایه ته کان بانگ
ده کر یت: ئه وانه ئه و که سانه ن که درۆ یان به ده م خواوه هه لبه ستووه).

شایه تی مروؤ و جنۆکه:

پاشان ئه و مروؤ و جنۆکه یاخی بووانه له به رده م ئه م هه موو شاهیده یه ک
له دوا ی یه کانه هه یحیا ن بۆ نامینیته وه جگه له وه ی خۆیشیا ن شاهیدی له سه ر
نه فسی خۆیا ن ده ن کاتی خوا ی که و ره ده یان دوی نی: ﴿يَمَعَشَرِ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ
يَأْتِكُمْ رَسُولٌ مِّنْكُمْ يَقْضُونَ عَلَيْكُمْ ءَايَتِي وَيُذَرُّونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا
عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّبْنَاهُمُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ﴾ ٢.

واته: (له پۆژی قیامه تدا خوا ده فهرمو و یت): ئه ی ده سته ی په ری و ئینسا ن، ئایا
پیغه مبه رانتان له خۆتان بۆ نه هات که ئایه ته کا نی من و پوودا وه کا ن به سه رتاندا
بخویننه وه و ئاگا دارتا ن به ک و و بتان ترسی نن له وه ی که ئه م پۆژه تا ن بۆ پیش دین؟!
(هه موو به یه ک ده نگ) ده لێن: پاسته، ئیمه خۆمان شایه تی له سه ر خۆمان ده ده ی ن
(به لām ئه وانه کاتی خۆی) ژیا نی دنیا سه ری لی شیواندن و هه لێ خه له تاندن و
شایه تی یا ن له سه ر خۆیا ندا که به راستی کاتی خۆی بی باوه ر بوون).

١- به شیکه له فهرمو ده یه کی بوخاری (الفتح: ٤٦٨٥).

٢- الأنعام: ١٣٠

ئەو شايەتى يەككى گىشتى يە لەياخى بىوانى پەرىو مەۋە لەسەر نەفسى خۇيان
بەگومپاىيى و سەرلى شىۋاويان، بەوھى كەھۋى ئەو گومپاىيى يەيان بى ئاگابوۋ
ھەلخەلە تاۋىيان بوۋە بەجوانى و پازاۋەيى دىناۋ نەجۋانى ھەست و نەست و دەرک
نەکردن بەنەمان و لەناۋچوۋنى دىنا.

شايەتى دوو فرىشتەگان:

خوای گەرە دەفەر مەۋىت: ﴿وَحَآءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا سَاقٌ وَشَهِيدٌ﴾ (۲۱) لَقَدْ كُنْتَ فِي
غَفْلَةٍ مِّنْ هَٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿۲۲﴾ وَقَالَ قَرِينُهُ هَٰذَا مَا لَدَىٰ عَيْنِي ^۱
واتە: (پۇڭى قىيامەت دىت و ھەموو كەسنىك دوو كەسى لەگەلدايە يەككىيان
دەيگەيە نىت و ئەۋى ترىشيان شايەتە بەسەر يەۋە بەيەكەيەكەى بى باۋەپان
دەۋترىت: سۆيىد بەخا بەپاستى تۆ لەم بەسەرھاتانە ئاناگابوۋىت و گۈيى خۆت
لى خەۋاندبوۋ، ئىستا ئىمە پەردەمان لەسەر چاۋەكانت لاداۋە ھەموو شىتىك ۋەكو
خۆى دەبىنىت و ئەمەق چاۋەكانت تىزە، فرىشتەى ھاۋەل و چاۋدىرى پوۋ
بەپەرۋەردگار دەلىت: ھەرچى كارو كەردەۋەى ئەم ئادەمى يە ھەيە ھەموۋى
ئەۋەتەلایى من و ياداشت و تۆمارم كەردوۋە) ^۲.

(ئىبنو كەئىر) دەلىت: (واتە فرىشتەيەك دەيىات بۆ مەيدانى ھەشرو
لېپرسىنەرەو فرىشتەيەكش شايەتە بەسەر كارو كەردەۋەكانىيەۋە).

ئەو بەھىچ جۆرىك چاۋەپوانى ئەم پوۋداۋە نەبوۋەۋە بەلكو غافل و بى ئاگابوۋە
لەسەر ئەو بەسەرھات و ۋىستگەيەى تىي دەكەۋىت، كاتى شاھىدەكە دەست
پىدەكات كە ئەو بەدرىزايى زىانى ھاۋەلى بوۋەۋە پىۋەى پەيوەست بوۋە ھەر
ۋتەيەك ۋتوۋيەتى و كەردەۋەيەك ئەنجامى داۋە ھەر ھەموۋى لەسەر نوسىۋەۋە ئويش
ئاناگابوۋە ھەم لەۋو ھەم لەۋ نوسىنە ۋردەى لەسەرى نوسراۋە، دەست دەكات

۱- ق: ۲۱ - ۲۲.

۲- تەفسىرى ئاسان.

به شایه تی لیدانی له بهردهم خوای په روه ردگاردا ﴿هَذَا مَا لَدَىٰ عِزِّكَ﴾، هرچی کارو
 کرده وهی ئەم ئادهمی به هیه هه مووی نه وه ته لای من و یاداشت و تۆمارم
 کردوه).
 (موجاهید) ده لیت: (فریشته ی گه یه نه ریش ده لیت: ئەو ئادهمی به ی پیم

سپێردرابوو ئەوا گه یاندم و ئاماده م کرد).

فریشته کانیش هه چیان درۆناکه ن و درۆ نالین نه وه تا یه کێک له وان
 شایه تی به که ی ده خاته پوو له بهردهم کردگاردا له سه ره نه و مرقه بی ئاگایه
 له شێوه ی نه و پووداوو به سه رهاته ی که نه و هه موو شاهیدانه ی له سه ره له هه موو
 جوړێک و ناتوانیت ته نها یه کێکیشیان به درۆ بخاته وه.

له گەل بپوونی ئەو هه مووه شاهیدانه ی قیامهت، له وی چینیك له گومرایان هه ن له پێگای راست لاینداوه، نه دان به تاوانه کانیاندا ده نین و نه شایه تی ده ده ن و نه شایه تی ئەوانی تریشیان قبووله خوای گه وره ئەندامه کانیان ده خاته قسه تا شاهیدیان له سه ر به ده ن ئەوه ش بۆ ئەوان شتیکی زۆرو له پپو له ناکاوه:

شاهیدی گوئی و چاوو پێسته کان:

خوای په روه ردگار ده فەر موویتی: ﴿وَبِیَوْمٍ یُّحْشَرُ اَعْدَاءُ اللّٰهِ اِلَی النَّارِ فَهُمْ یُوزَعُونَ ﴿۱۹﴾ حَقًّا اِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَیْهِمْ سَمْعُهُمْ وَاَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا کَانُوْا یَعْمَلُوْنَ ﴿۲۰﴾ وَقَالُوْا لَیْجُودِیْهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَیْنَا قَالُوْا اَنْطَقَنَا اللّٰهُ الَّذِیْ اَنْطَقَ کُلَّ شَیْءٍ وَهُوَ خَلَقَ کُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَاِلَیْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۲۱﴾ وَمَا کُنْتُمْ تَسْتَرْوْنَ اَنْ یَّشْهَدَ عَلَیْکُمْ سَمْعُکُمْ وَلَا اَبْصَرُکُمْ وَلَا جُلُودُکُمْ وَلَکِنْ ظَنَنْتُمْ اَنَّ اللّٰهَ لَا یَعْلَمُ کَثِیْرًا مِّمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿۲۲﴾﴾ واته: (پوژیک دیت دوژمنانی خوا تیکرا کۆده کرینه وهو کیش ده کرین به ره و ناگری دۆزهخ، به رودا یان پاله په ستویانه، هه تا کاتیک ده گه نه ئاستی ناگره که گوئیان و چاوه کانیان و پێسته کانیان شایه تیان له سه ر ده دات که چ کاروکره وه یه کی نادرست و خرابیان ئەنجام ددها، ئەوسا به غه مباری به وه به پێسی خویان ده لێن: بۆچی شایه تیان له سه ر داین خۆزه ره رتانه؟ له وه لامدا ده لێن: ئەو خوا به ی ئیمه ی هیناوه ته گوفتار که ده توانیت هه موو شتیك به یینیته قسه و گوفتار، هه رنه و زاته شه که به که مجار به دی هیناون و هه ربۆلای ئەویش ده برینه وه، (بیگومان کارپکی ئاسانه بۆخوا) ئیوه کاتی خۆی ئەوه نده غه پپابوون، گونا و تاوانه کانتان نه ده شارده وه، چونکه مه ترسیتان نه بوو که گویتان و چاوتان و

پیستتان شایه تیتان له سهر بدات، به لّام گوماننتان وابوو که به پاستی خوا زور ناگادار نییه به و کارو کرده وانه ی نه نجامی ددهن).

هرکس بی فره منی خوی گهره بکات ده چیته ژیر ناوی (دوژمنانی خوا) و هرکس بیته کۆسپ و ته گهره له بهردهم بلّو بیونه وهی بانگه وازی بۆلای خوا نه و که سه له (دوژمنانی خوايه) و هرکس خرابه کاریت به رامبه ر بانگخوازانی خوا نه وه له (دوژمنانی خوايه)، به م جوره به ملیونان که س له مرؤف و پهری له ژیر نه و ناوه دا کۆده بنه وه و خوی گهره به هیزو ده سه لاتی خوی ده یان هیئی و ده یانباته نه و، که له ورؤزه دا جگه له هیزو ده سه لاتی خوا هیچ هیزو ده سه لاتیکی تر نییه، ده یانگه یه نیته سه رزه مینی مه حشر بۆنه وهی دوی نه وه بیانخاته ناو نه و ناگره ی زور ده میکه په رۆشی نه و جهسته یه یانه که هیچ به یادو زیکری خوا نارام نه بوونه وه به لکو به یادی زکری شه یقان نارام بوونه وه په رۆشیانه بۆ تانه وهی دلّه کانیان که به به لگه و نایه ته کانی قورئان نه رم نه ده بوون و به هیچ ناتوینه وه جگه له ناگر، ده به یتن و پالی ده نین ﴿يَوْمَ يُدْعَوْنَ اِلٰى نَارِ جَهَنَّمَ دَعَا﴾، پۆژیک دیت به تووندی پالیان پیوه ده نریت بۆ ناو دۆزه خ (دهنگ له سنگیانه وه دیت نه وهنده پاله که توونده) به پيسوايي و سه رشوپی و شه رمه زاری یه وه یه که میان به کۆتا که سیانه وه بهنده بۆنه وهی به یه که وه به و چاره نوو سه یان بگه نه وه که لیتی دوور نه ده که وتنه وه و خویان لی نه ده پاراست. (حتی إذا ما جاءوها: تاده گه نه ناستی ناگره که) و ده گه یه نرینه ناگرو ناماده ی لیپرسینه وه ده بن پیش نه وهی فپئی بدرینه ناویه وه، خوی په روه ردگار پرسیاریان لی ده کات له سهر نه و به خشش و نیعمه تانه ی له دنیا دا به سه ریدا پشتبوون و پیی به خشیبوون ناخو چی یان پی کردوه، وه کو له گپړانه وه یه کی (صحیح ی مسلم) دا هاتوه لیپرسینه وهی خوی په روه ردگار له یه کی له و یاخی بوونه پیش نه وهی هلی بده نه ناو ناگر، خوی گهره پیی ده فهرموویت: (أي قل، ألم أكرمك وأسودك، وأزوجك وأسخر لك الخيل والإبل، وادرك

ترأس وتریع؟ فیقول: بلی یارب، فیقول: أَظَنَنْتَ أَنَّكَ مَلَاقِي؟ فیقول: أی رب: آمَنْتُ بِكَ وَبِكِتَابِكَ وَبِرِسَالِكَ، وَ صَلَّيْتُ وَصَمْتُ وَ تَصَدَّقْتُ، وَ يَثْنِي بِخَيْرِمَا اسْتَطَاعَ، فیقول: هَاهُنَا إِذَنْ، ثُمَّ يَقُولُ: الْآنَ نَبْعَثُ شَاهِدًا عَلَيْكَ، فَيَتَفَكَّرُ فِي نَفْسِهِ: مَنْ ذَا الَّذِي يَشْهَدُ عَلَيْهِ؟، وَاتِهِ: (ئەي فلان! ئایا پێزم لێنه ناویت و سەر وەریم پێ نه به خشیویت و هاوسەرم پێنه دايت، ئەسپ و وشترم بۆ نه هێنايتە ژێر بار. لێتنه گەرام ببیتە سەرۆك و باج و خەراج بستیئنی؟ دەلی: بەلی ئەي پەر وەردگار. دەفەر موویت: ئایا بە ئومیدی ئەوە بوویت بە دیداری من بگەیت؟ ئەویش دەلی: ئەي پەر وەردگار باوەرمهینا بە تۆو بە کتیبی تۆو بە پیغه مبه رانی تۆو، نوێژم کردو، پۆژووم گرت و، خیرم کرد، بە چاکترین شیوه چەندە بتوانی ستایشی خۆی دەکات. دەفەر موویت: کەوابوو ئالیرەدا پراوەستە، پاشان پێی دەفەر موویت هەریستە شایەتی خۆمانت لەسەر دەنێرین، دەکەوێتە بێرکردنەو لە خۆی: داخۆ کێ بیّت شایەتیم لەسەر بدات؟).

ئەو وای بۆ دەچیت کە دەتوانیت فیلّ لەخوا بکات بەو ئەلامی لەم جۆرە و هەگومان دەبات ئیستە هەر ئەو مرقەیه کە دەتوانی شایەتی خەلکی تر بکپیت و بە قامچی بیانترسیئنی و بە حەزو ئارەزوویان بۆ مال و دارای تاوان و خراپەکانی خۆیان پێ پەردە پۆشکاو بۆی بشارنەو، ئەو هەر بێر دەکاتەو لەدلی خۆیدا دەلی: داخۆ کێ بیّت شایەتی لەسەر بدات؟ لەپوانگەو بۆچوونی خۆیدا دەلی کەس ناتوانی و ناویری شایەتیم لەسەر بدات بەهۆی ئەو پلەوپایە کە هەببوو وادەزانێ ئیستاش بەردەوام خاوەنی ئەو پلەوپایە و دەسەلاتەیه، تائیستاش کە لەبەردەم کردگار وەستاو و پرسیاری لێدەکات، هەروا بێر لەو شایەتە دەکاتەو و یاخو سەرکێش خۆزگە دەخوازی بزانی کێیه؟! هەتا لەپرو لەناکاو مۆر دەنریت بەسەر دەمی داو ئەندامەکانی دەهێنرێنە قسە. (فیختم علی فیه، و یقال لِفَخْذِهِ انطقي، فتَنطِقُ فَخْذَهُ وَ لِحُمِهِ وَ عَظَامَهُ بِعَمَلِهِ، وَ ذَٰلِكَ لِيَعْذَرَ مِنْ نَفْسِهِ، وَ ذَٰلِكَ الْمَنَافِقُ الَّذِي

يسخَطُ اللهُ عليه^۱، واته: (وه مؤر ده نریت به سهر ده می داو به پان و ئیسک و گۆشتی ده گوتریت: بیته گۆ! ئنجا پان و ئیسک و گۆشتی دینه گۆ شایه تی له سهر ده دهن له سهر کرده وه کانی، نه مه یش بۆ ئه وه ی بره ییانوی نه مینیت، نه ویش دوو پوه ئه وه که سه یه که خوا خه شم و قینی لی هه لده گریت).

خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَنَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾^۲، واته: (ئه مڕۆ مؤر ده نین به ده میانداو قسه یان بۆ ناکریت، به لکو ده ستیان قسه مان بۆ ده کات، قاجیشیان شایه تی ده دات به و کارو کرده وانه که نه نجامیان ده دا (ده رباره ی ئه و تاوانانه ی که نه نجامیان داوه) کاتی شریتی کاسیت و فیدیۆ سیدی و دیسک قسه مان بۆ ده که ن باوه پوون به قسه کردنی ده ست و قاچ و هتد، ئاسانه).

ناکوکی له گه ل نه ندامه کانی خۆیاندا:

خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿حَقَّ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾^۳، هه تا کاتی ده گه نه ئاستی ئاگره که گوینان و چاویان و پێسته کانیان شایه تی یان له سهر ده دهن که چ کارو کرده وه یه کی نادروست و خراپیان نه نجام ده دا. کاتی که له هه موو جیگایه کی جهسته ی ئه و یاخی بووه ده نگه کان به رزده بنه وه و به چاوی خۆی شتیک ده بینێ که نه چاوه پێی ده کردو نه پێی ده زانیو، ناتوانی هه یچ قسه یه کیش بکات مؤر نراوه به سهر ده می دا، ده سه ته کانی شایه تی ده دهن، گوێ یه کان و چاوه کانی شایه تی ده دهن، نه ویش شه پرزه و شیواوه و ناتوانی هه یچ بلێ، له ترس و سامناکی ئه و دیمه نه ی ده ببینی خه ریکه باوه پێی پێ نه کات، هه تا دیته وه گوفتارو ده که ویته قسه و به پێسته که ی

۱- مسلم

۲- یس: ۶۵

۳- فصلت: ۲۰.

دهلئ: ﴿لَمْ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا﴾؟؟، به غه مباری یه وه به پیستی خویان دهلئین: بوجی شایه تی تان له سهرداین خو زهره رتانه؟؟ پیستیان له وه لامیاندان دهلئیت: ﴿أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾^۲، ئه وخواهی ئیمه ی هینا وه ته گفتار که ده توانیت هه موو شتیک بهینیته قسه و گفتوگر).

پاشان هه لویسته که خراپترو مه ترسی دارتر ده بی، کاتی گوپیستی نه و هه په شه ی پیستی خویان ده بن ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾^۳، ئیوه کاتی خو ی ئه وه نده غه پرابوون، گونا و تاوانه کانتان نه ده شارده وه چونکه مه ترسیان نه بوو که گویتان چاوتان و پیستتان شایه تیتان له سه ر بدات، به لام گومانان و ابوو که به پاستی خوا زور ناگادار نییه به و کارو کرده وانه ی ئه نجامی ده دن. ئیوه کرده وه کانتان له دنیا دا نه ده شارده وه له و شاهی دانه کاتی سه ریچیتان ده کردو به رده وام یاخی ده بوون (البیضاوی) دهلئیت: (ئیوه گونا و تاوانه کانتان له خه لکی ده شارده وه له ترسی ئه وه ی ئاشکرا بی و ئابرووتان بجی، نه تانده زانی و گومانان نه ده برد که نه ندانه کانتان شایه تیتان له سه ر ده دات که ئیوه له و انتان ده شارده وه)^۴. له کاتیکا که ناتوانن هیچ وه لامیکی ئه و نه ندانه یان بده نه وه جگه له برویا نوویه ک که هیچ سوودیکی پی ناگه یه نی له و پۆژه دا. به ئه ندانه کانی خو یان دهلئین (بوجی شایه تیتان له سه ر داین خو ئیمه به رگریان له ئیوه کردو له پیناو ئیوه دا دروو ده له سه مان پیکده خست)^۵، زانین و ده رک پیکردنی مرقه به شایه ته کانی

۱- فصلت: ۲۱.

۲- فصلت: ۲۱.

۳- فصلت: ۲۲.

۴- تفسیر البیضاوی ۱۵۶/۲.

۵- به شیک له فه رموده یه کی (موسلیم) ه (۲۹۶۹)، سه ره تاکه شی بریتییه له: (ئه زانن به چی پینته که نم؟...).

پۆژی دوايی پاسته قینه یه کن واله مروژ ده که ن باوه پری پی بهیسی و بروابکات
که چاودیتریکی بهرده وام چاودیتری دهکات و، ئه و نه دمانه ی له دنیا دا له ژیر فه رمانی
خۆماندان له پۆژی دوايی دا هیچ ده سه لاتی کمان له سه ریان نابیت، ئنجا یاده بنه
شایه ت بۆمان له سه ر نه نجامدانی کارو کرده وه ی خێرو چاکه، یائه وه تا شایه تیمان
له سه رده دن بۆ کارو کرده وه ی خراپ و گونا ه و تاوانه کانمان.

میڤرگی (۲۳)

پیکهینانی هه مەم و غەمی

پۆژی دواپی

له فەرموودهیهکی پیغه مبهردا ﷺ هاتوو: ((مَنْ كَانَتْ هُمَّةُ الْآخِرَةِ، جَمَعَ اللَّهُ لَهُ شَمْلَهُ، وَجَعَلَ غِنَاهُ فِي قَلْبِهِ، وَأَتَتْهُ الدُّنْيَا رَاغِمَةً، وَمَنْ كَانَتْ هُمَّةُ الدُّنْيَا، فَفَرَّقَ اللَّهُ عَلَيْهِ أَمْرَهُ وَجَعَلَ فَقْرَهُ بَيْنَ عَيْنَيْهِ، وَلَمْ يَأْتِهِ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ)).^۱

واته: (ههركهس هه موو مه بهسته كانی بۆ پۆژی دواپی بیّت، خوای گه وره هه موو خیریکی له ده ور كۆده كاته وه، ده وله مه ندی ده خاته دلیه وه و دنیا به زۆر بۆی دیو له بهرچاوی ئه و سوک و داماو، ههركه سیکیش ویست و هه ممی دنیا ی بیّت، خوای گه وره کاروباره كانی پهرش و بلاو ده كات و هه ژاری و نه داری ده خاته چاویه وه دنیا شی بۆ نییه ته نها ئه وه نه بی که خوا بۆی نویسه).

ههركهس خۆخه ریک کردنی به هه رکاریکه وه بۆ پۆژی دواپی بیّت و به رده وام له غه م و هه ممی دا بیّت، یهك پۆژ به سه ریدا نا پوات به بی بیرکردنه وه له چاره نووسی خۆی، هه رچی ده بینێ پهیوه سستی ده كات به پۆژی دواپی به وه، هه یچ قسه و باسیك ناكات جگه له وه كه به شی پۆژی دواپی تی دا بیّت، هه یچ شتی دڵخۆشی ناكات جگه له وه ی بۆ قیامه ته، دڵتهنگی ته نها بۆ قیامه ته هه رشتی بۆ پۆژی دواپی نه بیّت پیی پازی نییه، توو پر بوونی ته نها له سه ر قیامه ته، هه یچ جو له یه کی به بی بیرکردنه وه له قیامه ت نییه، هه ول و كۆششی بۆ قیامه ته، ههركه سیش به م جو ره بیّت ئه وا خوای په ره ر دگار سی نیعمه تی پی ده به خشیت ئه گه ر پاشا و مه لیکه كان ئه وه یان زانیبا و ناسیبا بۆ وه رگرتن و به ده ستهینانی شه پره شمشیریان له سه ر ده كرد، به لام ئه وه منه تی خوا یه به سه ر ئه و به ندانه یه وه كه پییان ده به خشیت، ئه و كه سانه كه نه فسی

۱- أخرج ابن ماجه وصححه الألبانی (ص ج ص ۶۲۹۲).

خوڤان بۆ خوا يه کلايى کردۆته وه ههچ کام له بته کاني دنياو خشل و جوانى و
پازاوه ييبه کهى نه چووه ته دلپانه وه.

يه کهم له و نيعمه تانه

کوگردنه وهى پيکهاته خيهره کان له ده وري:

پيکهاته کان کوڤى هه موو شته کانه له وانهى که ده وري مروڤيان داوه، خوای
که وري ئارامى پى ده به خشى و دلپاي ده کاو بىرو هزرى کو ده کات و،
له بىر چوونه وهى زۆر کهم ده کات، نه هه کهى له سه ر کو ده کاته وه و دوستانه تى
له نيتوانيان زياد ده کات و مندا له کاني له ده وري کو ده کاته وه و پام و گوڤا يه لپان ده کات
بۆى، خزم و نزى کاني له سه ر کو ده کاته وه و گيچهل و نيگه رانيان له سه ر
دوور ده کاته وه، مال و دارايى بۆ جه م ده کات و به مۆى بازى رگاني زه ره رمه ندانه يا هه ر
په فتارى کى گيژانه لپى په رش و بلاو ناکات و دل له کان له سه رى کو ده کاته وه دواى
ئه وه بۆى ده نوسى که له سه ر زه مين خو شه ويست بيت، که سى نابيينى خو شى
نه ويست، هه رچى کاروبارى گو فتار و کردارى خيهره يه له ده وري له سه رى
کو ده کاته وه.

دل ده وله مه ندى:

نيعمه تى دوو م له وانهى منه تى خوا يه له سه رى برى تيبه له (ده وله مه ندى دل و
ده روون) ئه وه تا پيغه مبه ر ﷺ له فه رمو وده يه کى (صحيح) دا ده فه رمو ويست: (ليس
الغنى عن كثرة العرض، ولكن الغنى غنى النفس).^۱ واته: (ده وله مه ندى به شتى زۆر
نييه، به لگو ده وله مه ندى ئه وه يه که دل و ده روون ده وله مه ند بيت).

ئيمام (المناوي) ده لپت: (واته ئه و ده وله مه ندى يه شايانى پيا هه لدان و ناسينه
به زۆرى شت و مهك ده ست ناکه ويست له به ر ئه وهى زۆرين ئه وانهى که خوا ده وله مه ندى
کردوون و دارايى پى داو، ههچ سوو ديکيش له و دا هات و دارايى يه يان نابيين که
پييان دراوه، به لگو ته نها له بىرى زياد کردنيدان و گوڤى ناده نه ئه وهى له کوڤوه ديست و

۱- موسلم ۱۰۵۱ (کتاب الزکات).

چۆن دەستیان دەکەوت، ئەوان ھەر وەکو ھەژارو نەدارێکن لەبەر تووندی و سووربوونیان لەسەر چاک پەیداکردنی مال و دارایی و چاو تێرنەبوونیان، چاوبرسیش بەردەوام ھەژارو نەدارە، بەلام دەولەمەندی پاک و پیاھەندراو لەلای ئەھلی تەواو بێ کەم و کورپی بریتییە لە دەولەمەندی دل و دەروون لە گێڕانەوێکە ھاتوو (دەروون) پازییە بەوێ پێی دراو و خۆی بە دەولەمەند دەست پزێشتوو دەزانێ، پازیی بەقەناعەتە ئەوەندە پێ داگری ناکات لە پەیداکردنی مال و ھەتەر نابێ بەدوایدان لەسەری ناپوێ، ھەرکەسێ نەفسی خۆی واپاھێنی چاوبرسی و چاو لەدوو نەبێت ئەوا بەمەرامی خۆی گەیشتوو و دامەزارو بەپزێو ھەنگاوی پاکی چوونەپیشی ھەلپناو و شکۆمەندی دەست کەوتوو زۆر زیاتر لەو کەسێ دل و دەروونی ھەژارو کەوتوو تە کاروباری پەزێلی و نامەردانە بەھۆی نزمی ھەم و مەبەستەکە یەو لەچاواندا بچوک بوو تەو و لەبەرداڵدا سووک و پێسوایە و سوکتر دەبێ لە ھەموو سوکێک، خاوەن سامان و دارایی ھەرچەندە سامانەکە ی بگاتە ملیۆنان ئەگەر قەناعەتی بەوە نەبوو کە خوا پێی داو، ھەرماندوو یەو ھەناسە برکێتەتی وەکو دپندەو مال و سامانەکە ی لێ دەبێتە خودا لەجیاتێ (خوای پەروردگار) لەپاستیدا ئەو کەسە ھەژارو نەدارە، چونکە ھەژار ئەو کەسە یە واھەست دەکات ھێچێ نییە و زۆر پێویستی بە مال و دارایی یە، وەکو لەتەرچەمەکە ی خواپەرستی زاھید (ئێبراھیم کورپی ئەدھەم) دا ھاتوو کە پیاویک پێی دەلێت: ئەو جەبە یە کە و ھەزدە کەم وەک دیاری یە ک لێم وەرگیری ئەویش دەلێ: ئەگەر دەولەمەند بیت وەردەگرم بەلام ئەگەر ھەژاری ئەوا قبوڵی ناکەم، پیاوێ کە دەلێت: من دەولەمەندم. پێی دەلێ: چەندت ھە یە؟ لەو لāmدا دەلێت: دوو ھەزار. دەلێت: دەتەوێ بیکە ی بەچوار ھەزار؟ ئەویش دەلێ: بەلێ. (ئێبراھیمی کورپی ئەدھەم) یش دەلێ: کەواتە تۆ ھەژاریت و لێت وەرناگرم).^۱

هاتنی دنیا:

ئەوێش نیعمەتی سێتیه‌و منەتی خوایه‌ له‌سەر بەنده‌ی، ئەو له‌بەر
دنیا پادە کات بەلام دنیا بەداماوی و پرسیوایی بەره‌و پووی دیت، تەواو وەك ئەو
نموونه‌ی ئیمام (إبن الجوزی) هیناویەتی کە دەلێت: (دنیا سێبەرە، کاتی خۆتی ئی
لادە دەیت سێبەرە کە شوینت دەکەوێت، بەلام ئەگەر بته‌وی و دواي بکەویت ئەوا
کورت دەبێتەو، خواناسی دنیا نەویست ئاوێ له‌سێبەرە کە ناداته‌و و سێبەرە کە
شوینی دەکەوێت چاوبرسیش هەرچەندە لادە کاته‌و بەلایدا نایبینی).

هەرکەسی دنیا هەممی بێت و بێرله‌ هیچ نە کاته‌و جگە له‌ دنیاو کارەکانی تەنها
بۆ دنیا بکات گرنگی بە هیچ نەدا جگە له‌وێ بۆ دنیا یەو تەنها بەو دڵخۆش بێ،
دۆستایەتی و دوژمنایەتی تەنها بۆ دنیا بێت، ئەوا خوای گەرە توڵی ئی دەستی و
بەم سێ سزایە سزای دەدات:

پەرش و بلاوی پیکهاته‌کان:

خوای پەروەردگار هەموو خێرو بێرکانی ئی جیا دەکاته‌و و هیچ شتی له‌ دەوری
نامی و پەرش و بلاو دەبێت بێر و هۆشی پەرتە وازە دەبێ و نەفسی پەشی و
شپێزە یەو له‌سەر هەموو کاریکی دوو دڵ و پارا دەبێ تەنانەت ئەگەر ئەو کارە
زۆریش بێ با یەخ بێ، مال و سامانی پەرت و بلاو دەبێ و له‌ هیچ پێژە یا بازارگانییه‌ك
سەرکەوتوو نابێت و ژن و مندالەکانی بەرده‌وام سەرپۆو یاخی دەبن لێ و له‌ غەم و
هەممی ئەودا نابن و، تەنها خەفەت و نیگەرانی له‌ خێزانی دەست دەکەوێ و هەمیشە
شەکا له‌ حالێ خۆی دەکات و له‌ ناخۆشی دانا بێت، خۆزگە و ئاوات بۆ تەواو بوونی
له‌و دنیا یەدا دەخوازێت بەهۆی ئەو هەموو خەم و خەفەتی دەیخوات، هەر وەها
خوای گەرە خەلکی له‌سەر بلاو دەکا و کەس خۆشی ناوێت و کەسیشی خۆش
ناوێت.

هەژاری لێی جیا نابێتەو:

ئەوێش دوو هەم سزایە کە بەهۆیەو سزادەدرێت، وای لێدەکات، هەرگیز بە هیچ
شتی قەناعەتی نییه‌، هەرچەند خاوەنی مال و سامان بێت، بەرده‌وام هەست

بهه ژاری نه داری دهکات و هه میسه ماندوو و به دواي مال و ساماندا هه ناسه
برکته یه تی، تا زیاتر هه ست به و فه قیری و هه ژاری یه دهکات زیاتر ماندوو و هیلاک و
دوودله و هه مم و غه می زیاتر ده بیئت.

راگردنی دنیا:

به رده وام دنیا له بهری پاده کات، نه و داوای دهکات و دنیا ش لیئی
دوورده که ویتته وه، به دوايدا ده پروات و پاده کات هه روه کو نه و که سه ی بۆسه رابیک
پاده کات که واده زانی ناو هه یه له وئی داو که ده گاته نه ویش هیچ شتیکی لی نییه،
هه میسه هه ولّ ده دات، تیده کۆشی بۆ پله و پایه و ده سه لات و مه دح و ستایش و
ناوبانگ و سیفه تی گه وره گه وره، زۆر خۆی ماندوو دهکات له پیتناوی وه ده ست
هیتانی دا.... به لام هه ره موویان لیئی دوورده که ونه وه نه ویش سزاو تۆله ی
خودایی یه بۆی. هه رنه وه یه واله خاوه نی (دوورپووناکی یه که) - عثمان کوپی
عه فان - دهکات له سه ر نه و بابه ته ده لئیت: (هه ممی دنیا تاریکی یه بۆ دل و هه ممی
پۆژی دوايیش پۆشنایی یه له دلدا).^۱

۱- الإستعداد لیوم المعاد، ص ۹.

میږگی (۲۴)

سیفاتی خاوه منانی هه ممی

پوژی دوايي

سی بهش...

خه لکی لهو باره وه دهکړنه سی به شه وه:

به شی په که م:

ئو که سانه م م و غمی قیامت به سهریاند زاله و هه موو کاریکیان له دنیا دا به تیروانیان بۆ قیامت ئه نجام ده دن، تیگه یشتوون که دنیا پردیکه ده یانگه یه نیته قیامت، هه موو ئه و ئامرازو هویانه ی خوا دروستی کردوون بۆ هاوکاری و یارمه تی دانی مرقه له به ده سته پتان و گه یشتن به و ئامانجه ی له پینا ویدا دروستبووه که (به ندایه تی کردنه) به کاریان ده هینی و له ناو ده ستیدا دایانده نی، لینا که پئی ئه وان ئه و به کار به پتن و چۆن حه زکه ن ئاوا ئاراسته ی بکه ن، بۆ ئه وه ش دنیا و ئه وه ی له دنیا دایه واز لی ناهیتن و له خه لکی جیانا بنه وه گو شه گیر نابن، له به رنه وه ی کارو پاسپیزیه کانی خویان زۆر به پوونی ده زانن که (چاک کردنی خودو چاک کردنی غه یری خویان و به کاره پتانی ئامرازو هویه کانی دنیا بۆ گه شت نیان به پوژی دوايي به سه لامه تی).

به شی دووه م:

ئو که سانه خۆشویستنی دنیا به سهریاند زاله هه تا به ته وای قیامت نیان له بیر ده با ته وه، هه ست نا که ن و له وه تینا که ن که دنیا پردی گه یاننده به قیامت، به لکو واحساب ده که ن که دنیا سه ره تاو کۆتایی به، نازانن و بۆیان پوون نه بۆ ته وه که ئه وه ی له دنیا دایه یارمه تی ده ری مرقه بۆ گه یانندن به و ئامانجه ی له پینا ویدا دروستبووه ئه ویش (به ندایه تی کردنه). به لکو یه قینیان وایه که ئه و هه موو ئامرازو هویانه ی که له دنیا داهه ن ئامانجه ی دروستبوونی ئه ون و به ندایه تی بۆ ئه وش تانه ده که ن

له جياتى به نديايتى بۆ خوا بكن، وه ناو دلياندا دايانده نين و چۆن حه زيان ليبي
به وجۆره به كاربان ده مينن و له پيناواياندا ژيانبان ده و پينن و ده قوتين مال و
سامان و ژن و كوپو پله و پايه و ده سه لات ده بيتته ئامانجيان، خواردن و جل و بهرگ
و هه واو ئاره زوو شه هه وات ده بيتته ئامانجى ئه وان له جياتى ئه و ئامانجه بهرزه ي
له پيناويدا دروستبوون.

به شى سيه م:

ئو سه رليشيو اوو هه ره مه كى و تيكه ل و پيكه لانه كه حه زناكه ن له به شى به كه م
بن و له به شى دووه ميش نين، به لكو ده يانه ويت به شيان هه م له وان و هه م له وان
هه بيت، سه عاتيك به نديايتى هه واو ئاره زوو هه كانيان ده كه ن له جياتى خواو له پيناو
به ده سه تهياناندا كاتى خويان ده كوژن، سه عاتيكى تر به نديايتى خوا ده كه ن و
ده كه ونه وه بيري هه م و غه مى قيامه ت، ئه وانه وه كو شوانيك ن پان له ده وري پاوان
ده له وه پينن و ژورجار ده كه ونه ناوى، ئه گه ر بيتو له سه ر پيگه دامه زراو نه بن و ئه و
هه ره مه كى به وازلينه مينن ئه و له مه ترسى به كدا ده بن كه س لى ئه مين نيه، ئيمامى
خواناسى دنيا نه ويست (به حيا كوپى مه عاذ) له وه سفى ئه و سى به شه دا ده لئيت:
(خه لكى سى به شن: پياو هه به له ژير كاريگه رى پوژى قيامه تدايه و پيوه ي خهريك
ده بيت، پاشان خهريكى ژيان و گوزه رانى ده بى، پياو هه به له ژير كاريگه رى ژيان و
گوزه رانيدايه و پيوه ي خهريكه پاشان پوژى دوايى، پياو هه به به هه ردوولايانه وه
خهريكه و له ژير كاريگه رى هه ردووكياندايه. كه سى به كه م له پله ي براوه كانه،
دووه ميان له پله ي فه وتاوو له ناو چوواندايه، سى به ميان له پله ي مه ترسيو
خه ته ره كانه).

خاوه نانى هه ممى قيامه ت له به شى به كه مه كانى ناو خه لكان و له ناو هه رسى
به شه كاندا له پله ي براوه كانن، له به ره ئه وه پيوسته له سيفاتيان بكولينه وه و فيرى
بين بۆنه وه ي شوينيان بكه وين، له ناو دارترينى ئه و سيفاتانه:

خەفەت خواردن بۆ قىيامەت:

لەگەل ئەوەش كەباوەپيان بەپەحمەت و لىخۆشبوونی خاى پەرەردگار ھەيە بەلام پالى لىئادەنەو بەلكو لەسەر ھەموو زیادەپۆیى يان كەم و كوپىيەك خەفەت دەخۆن، ھەموو گوناھىك بەتاوان دەزانن ھەتا ئەگەر ئۆر و رديش بى، ئەوان دلتەنگ دەبن و خەفەت دەخۆن لەسەر ھەرشتى تووشى موسلمانان دەبى لەھەر سەتم و زۆر دارىيەك لىيان بكرى يا لەھەر بەلاو نەھامەتىيەك كەتوشيان دەبى، ئەوانە خاوەنى دل و دەروونىك پرىيەتى لەپەحمەت و ھەستەوھرى چونكە ھەم و غەمى قىيامەت بەتەواوى بەسەرياندا زالە. (مالك كوپى دىنار) كەيەككە لەقوتابىيەكانى شوپىنگەوتوى خواناس (حەسەنى بەصرى) نمونە دەھىننەتەرە بەم جۆرە: (ئەو دلەى ھىچ خەفەتى تىدا نەبى ويرانە ھەرەكو مالئك كەھىچ كەس تىايدا نىشتەجى نەبىت ويرانە).^۱

خەفەت دل زىندوو پادەگرى و چالاكى دەكاو ھەست و نەست و توانا شاردراوھەكانى دەجولئى، نەمانى خەفەت ھەست و نەست دەمرىنى، دل تەپ و گەلۆر دەكات ھەتا دەيمرىنى ھەرەكو نمونەكەى مالىك وەكو (مالى ويرانە) كەبەجى ھىلرا دەبىتە مۆلگەى ئازەل و جانەوھران و جىگای شەيتانەكان و شوپىنىك بۆ پىشاوو پاشەپۆو پىسايى، پەر دەبىت لەكەپۆو ھەرچى بۆنى ناخۆشەو بۆگەنە، ھەتا ھەموو خاوەن سىروشتىكى تەندروست و سەلىم لىى دوور دەكەوئتەو.

خەفەتئىش پلەى ھەيە، بەگوئىرەى ئەو خەمەى بۆ قىيامەت دەيخوات لەخەم و ھەممى دنيا دەچىتەدەر ئەوەش كەردەيەكە بۆ پاككردنەوھى دل و دەروون بەردەوام ھاوھەلايەتى دەكات لەگەل دلئىكى ھۆشيار و بەئاگا، ئىمام (مالك كوپى دىنار) دەلئىت: (بەقەدەر ئەوخەفەتەى بۆ دنيا دەيخۆيت خەم و ھەممى قىيامەت لەدلئ دەچىتەدەر بپى ئەو خەفەتەى بۆ پۆزى قىيامەت دەيخۆيت بەھەمان جۆر خەم و ھەممى دنيا لەدلئ دەچىتەدەرەو). ھاوپى لەگەل ئەو خەفەتەدا ترسان

۱- صفة الصفة ۲ / ۲۸۳.

له خودايش له سر لپرسينه وهی قیامت له گه ل نه فسی خویاندا لپرسينه وه ده که ن
پیش نه وهی لیان بیرسنه وه.

لپرسينه وهی بهرده وام:

نه میری نیمانداران (عومر- په زای خوی لی) ده لیت: (له نه فسی خوتان
بیرسنه وه پیش نه وهی لیتان بیرسنه وه، کرده وه کانتان کیشانه بکه ن پیش نه وهی
بوتان کیشانه بکه ن، خوتان برازیننه وه و ناماده بن بۆ نه و خستنه پوو پیشانگه
گه وره یه). ده بینی بهرده وام لپرسينه وه له گه ل نه فسی خویدا ده کات له سر
هه مو و تارو کردارک، نه وه یه نه و نه فسه لومه کاره ی خودا سویندی پی خواردوه
که ده فـرموویت: ﴿لَا أُقِيمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۝ وَلَا أُقِيمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ﴾. واتـه:
(سوینده خوم به پوژی قیامت، سویند ده خوم به ویزدانی زیندوو نه فسی په خنه
له خوگر که لومه ی خوی ده کات). له ته فسیری (القرطبي) دا هاتوه: (حه سن
ده لی: وه للاهی نه وه نه فسی پرواداره، پروادار ده بینی بهرده وام لومه ی نه فسی خوی
ده کات، چیم وت؟ نه و قسه یه چی بوو کردم؟ نه وه چ بوو خواردم؟ تاوانباریش
لپرسينه وهی نییه له گه ل خویدا).

شوینکه وتووی خواناس (بیلال کوپی سهد) له سر نه مانی خه فته و دلته نگي
بۆ پوژی قیامت له نه فسی خوی ده پرسیه وه ده یوت: (نای له و خه فته ی ده یخوم
له سر نه وهی خه م نییه بۆ قیامت).

کاری بهرده وام بۆ پوژی قیامت:

نه و خه م و خه فته ی به موی ویست و هه می قیامتـه وه تووشیان دیت
له گۆشه ی مزگه وتدا کوتیان ناکات و، له ماله کانیا ندا به ندو نه سیریان ناکات و وایان
لی ناکات نه نها بۆ خودی خویان بگرین و خه لکی سه رلیشیواویش وازی به یزن و
له گومرایی دا به جیبیان به یزن له جیاتی نکولی و ینکاری کردنیان، به لکو نه و خه م و
خه فته ده بیته گه وره ترین جولینه ر نه فسیان پوه و چاکه خوازی و پاککردنه وه و

دەستپېشخەرى دەبات پېش لە دەست چوونی کاتی پتووست، هەڵدە دەن غەیری
خۆیان بەرەو چاکە ببەن و بانگیان بکەن و ئارام دەگرن لە سەر ئەو بە لاو
نەهامەتی و گرفتەنە ی لە بانگەوازیدا دیتە پێگایان و توشیان دەبی، (مالک کوری
دینار): دەلێت: (هەموو شتی تۆوی هەیه، خەم خۆریش تۆوی کردەوێ چاکە و
کەس ناتوانێت لە سەر ئەو کاروبارو چاکیانە بەردەوام و خۆراگر بیت ئیلا
بەخە مخۆری نەبێت).^۱

نوێژو پۆژوو و قورئان خوێندن و ذکر واتای هەموو کردەوێکی چاک نین بە لکو
کردەوێ چاک هەموو کارێکە کە خوا خۆشی بویت و خوشەوێستترین شتیش بە لای
خواوە جیهادو تیکۆشانه لە پێناویدا، بەرزترین پلەی جیهاد پشتنی خوێنە لە پێناوی
خوا، نزمترینیش نکۆلی و ئینکاری کردنی خراپە یە بە دل و، لە نیوان ئەو بەرزترین و
نزمترینەش چەندین پلەی تر هەیه.

کاریگەری دیمەنی مردن لە سەریان:

بە هۆی زیندووییەتی دلایان هەرچی لە دنیا دا دەبینن دەبێستەو بە پۆژی
دوایی، ئەوێ لە هەموو شتی زیاتر دەیانترسێتی دیمەنی مردن، دیمەنی مردن بۆ
ماوەیەکی زۆر کاریگەری لە سەریان دەمێنی و ئەوێش دەبێتە جۆلێنەریان بەرەو
پۆژی دوایی لە ترسی گەشتنیا بە هەناسەکانی کۆتایی پێش ئەوێ کارێک
پێشکەش بکەن کە بەرزترین پلەی پی بچننەو وەکو لە شوێنکەوتوو (ئێبراهیم
النخعی) دەگێرێنەو دەلێت: (ئێمە کاتی لە سەر جەنازە یە ک ئامادە دەبین یاگۆی
بیسستی مردنی ناسیاویک دەبین، پۆژانێکی زۆر باسی لێو دەکەین و لە بیرمان
ناچێتەو، لە بەر ئەوێ بە پاستی ئاگاداریکردین کە ئەو بپاری کۆتایی بۆ دابەزی بۆ
بەهەشت یا بۆ ئاگر).^۲ ئەو هەندێ لە دیارترینی سیفاتی خواوەنانی هەممی پۆژی
دوایی بوون کە زۆری تریشیان هەن.

۱- صفة الصفوة ۳ / ۳۷۸.

۲- صفة الصفوة ۳ / ۵۷.

میرگی (۲۵)

کۆسپهکانی بهردهم
هه‌مم و ویستهکانی قیامهت

۱- دنیا ویستی:

گومانی تیدا نییه ئه‌وه‌ی که بهرامبه‌ره له‌گه‌ڵ قیامه‌تدا، دنیا به‌یه، هه‌ربۆیه سروشتیه که داواکردن و خوشویستنی دنیا له‌گرنه‌ترین کۆسپه‌کانی (چاندنی هه‌ممی قیامه‌ت بێت) خوشویستن و داواکردنی دنیا به‌و مانایه‌ نا هه‌ول بدریت له‌پیناو په‌یداکردنی پۆزی و بنیاتنانی خانوو پیکه‌ینه‌نی هاوسه‌رگری و خیزان و دلخۆشی به‌مندالی زۆر، به‌لکو به‌و مانایه‌ی که ئه‌و کاروباره دنیا به‌یه له‌مال و سامان و ژنان و کوپان و کۆشک و ته‌لارو په‌لوه‌پایه‌ و بکریته ئامانج و هه‌مم و مه‌به‌ست و، بکریته خوداو له‌گه‌ڵ خودادا په‌رستری یا له‌جیات خا په‌رستری و به‌ندایه‌تیان بکریته. به‌قه‌ده‌ر گرنه‌گیدانت به‌جولان و هه‌ولدان له‌پیناو وه‌ده‌سته‌پینانیدا خا‌ی گه‌وره‌ ویست و هه‌ممی پۆزی دوا‌ییت له‌دل ده‌باته‌ده‌ر، وه‌کو (مالک کوپی دینار) له‌باسی ئه‌وه‌دا ده‌لێت:

(وه‌للا‌هی هه‌رگیز هه‌ردوو‌کمان به‌یه‌که‌وه له‌ دلدا بۆ کۆنا‌بنه‌وه: خه‌فه‌ت بۆ پۆزی دوا‌یوو خوشنوودی به‌دنیا، ئیلا به‌کێک ئه‌وی تریان ده‌رده‌کات).^۱ چه‌نده دنیا به‌یوت و داوا‌ی بکه‌یت ئه‌وه‌نده‌ش ئه‌و په‌رده‌یه‌ی پێگری هه‌ست و نه‌ستت ده‌کات بۆ قیامه‌ت گه‌وره‌ترده‌بێت، (به‌حیا کوپی مه‌ عاذ) سه‌رسوپمانی خۆی ده‌رده‌بێت له‌و که‌سه‌ی به‌ندایه‌تی بۆ دنیا ده‌کات و له‌به‌رامبه‌ردا پۆزی قیامه‌ت له‌ده‌ست ده‌دات، له‌وباره‌یه‌وه ده‌لێت: (ئه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م دنیا به‌جۆری داواکرد که زۆر بۆی

ناچارىو زۆرت پټويست پټيه تى، به لام پوژى دواييت به و جوړه داواكرد كه هېچ پټويست پټى نيه)^۱.

۲- بيرنه كړنه وه له مه تر سى په كاني روژى قيامه ت:

نو خه ترو مه ترسيانه ي به بېرو زيهندانايه ت هه تا له كاتى نوژو دانېشته كاني و خه لوه ته كاني له وياړه يوه شوينكه وتوى خواناس (حرم بن حيان) سه رسام ده بى له و كه سانه ي كه ترس و بيم دهرده بېن له ناگرو دوزه خ و پرؤشبوونيان بو چوونه به هه شت، به لام ته مېله ي ده كهن له به جيگه ياندى په رستش و به نديا ته و نزيك بوونه وه له خواو گوپراپه لى فرمانه كاني، ته مېنيان به خه و به سرده به ن و له ده ستي دده ن، پوى قسيان تى ده كات و ناگاداريان ده كات، پټيان ده لئيت: (كام ناگرت ديوه نه وه ي له به رى پاده كات خوى ليكه وتبى و كام به هه شته ديسان داواكاره كه ي خه وتبى)^۲.

نه گهر نه وان هه ستيان به مه تر سى په كاني ديمه نه كاني قيامه ت كړدبا نه واخويان لى ده پاراست به وه ي نو هه موو كاتانه ي خويان له ده ست نه ده داو نه فسي خويان نه ده كوشت به كوشتنى كاته كانيان. نو كه سانه ي خاوه نى ويست و هه مې پوژى دوايى بن، خاوه نى هه ست و نه ستيكى ناسكن و، ديمه نى بى ناگابوون و بى ناگايان زور كاريان تى ده كات، ديمه نى نو بى ناگايانه ي پټكه نين و قوشمه و گالته به سر ژيان و گوزه رانياندا زاله و له ژياناندا هېچ شوينه وارو كاريگه رى په كى پوژى قيامه ت بوونى نيه، كارتى كړدى نو بى ناگايانه له ژيانى (حه سنى به صريدا) زور به پوونى و ناشكرايى ده بينين وه كو له باسى ژيانه كهيدا هاتووه، نه وه تا به لاي پياويكدا تيده په ريت كه به جوړيك پيده كه نيت، حه سنى پټى ده لئيت: كوپى برام پردى (صراط) ت بريوه؟ ده لى: نه خير..... نه وېش ده لى: ئايا ده زانيت چاره نووست بو به هه شته يا بو ناگر؟ پياوه كهش ده لئيت: نه خير، ئنجا ئيمامى

۱- صفة الصفوة ۴ / ۹۲.

۲- صفة الصفوة ۲ / ۲۱۳.

حەسەن دەلێت: ئەى ئەو پێكەنینه چىيە خوا عەفوت بكات؟ نازانى كارەكە مەترسى دارو تۆقێنەرە).^١ ھەر ئىمامى حەسەن بەوپىاوەو كەسانى ھاوشىوھى ئەو دەلێت: (ئەى نەوھى ئادەم پێكەننەت كەم بكەوھ، ئەگەر تۆر بوو دل دەمرێنى، ئاسوودەيى ناھيائيت، جواميزىو پىاوەتى لەناو دەبات، بەم جۆرە پەخنى لى دەگرت و نوكلۆ ئەو كارەى دەكردن).

٣- داواكردنى ھىرايەتى و سەرۆكايەتى:

گومانى تیدا نيە ئەوھى بەدواى سەرۆكايەتى و ھىرايەتى كرددندا وىل بىو پىوھى خەريك بىت، تۆرىنەى كاتەكانى ژيانى بەھەولدان لەپىناوى پىگەيشتنى دا تەواو دەكات چ لەپۆژەكانى و چ لەشەوھەكانى، دەست لەھەمووشت ھەلدەگريت و وازى لى دەھيئيت ھەتا لەدينەكەشى لەپىناوى وەدەست ھىنانيدا، ھەست و نەستى پۆژى دوايى بەھىچ جۆر لەدليدا جيگىر نيە و نابيت (ئەبو جەعفر ئەلمحولى) لەبارەيەوھ دەلێت: ئەو نەفسەى حەزكردن بەسەرۆكايەتى و پىشەوايەتى كرددنى خەلكى بەسەريدا زال بىت، شىرىنى ئيمان و باوھ ناچيزىو لى حەرام دەبى).^٢ ئەوھ بۆ كەسێكە گەيشتووەتە پلەوپايەى ئەو سەرۆكايەتى، ئەى ئەوھى پىي نەگەيشتووەو شەوو پۆژ لەھەول و كوششى وەدەست ھىنان و پىگەيشتنى داىە دەبى چۆن بىت.

٤- مەغرور بوون بەلەش ساغىي و تەندروستى:

لەكاتىكا خواى گەرە تاقى دەكاتەوھ بەتەندروستىيەكى باش و لاويتى و ھىزو تواناى پى دەدات، بەلام ئەو لەخۆى بايى دەبىت و بى ناگا دەبىت ھەتا لەبىرى دەچىتەوھ كە پەناگە و ئارامى ئەو بۆ كرمەكانى ناو زەوىيە لەگۆردا بەتايەت كەئەو خاوەنى تەندروستىيە جۆرىك بى لەجۆرەكانى مىروفەرمان پەوايەتى شوينكەوتووى خواناس (زى بن حبيش) سەرنجى خەليفەى موسلمانانى داوھ كە بى ناگابوون لەپۆژى قىامەت و ھۆيەكەشى دەگىرپتەوھ بۆ لاويتى و تەندروستىيەكەى،

١- الحسن البصري ص ٨٧.

٢- صفة الصفوة ٢ / ٣٩٠.

دەيەوئەت ئەو بەلاۋ كۆسپانە لابات و نەيھەلئە و بۆ ئەمىرى ئىمانداران
(عەبدولمەلىكى كوپى مەپوان) نوسراوئەك دەنئەرت كە لەكۆتايى يەكەيدا ھاتوۋە:
(چاوپرپنە ئەمىرايەتى ئىمانداران لەخشتەت نەبات و وابزانئەت ژيانئەت زۆر درىژ
دەبىتتە ھەو پۈللەتە ئەو تەندروستى يەى جەستەت لەخۆبايى و بىئاگات نەكات،
بۆخۆت زانائەتى بەدەرۈونت، بىرەكە ھە لەو قسانەى كە يەكە مەنەكان دەيلىن و
وتويانە).

إن الرجال ولدت أولادها وبلت من كبر أجسادها
وجعلت أسقامها تعادها فذلك زرع قد دنا حصاها

واتە: كە نە ھەكان دەوریان دان و... بەرەو پىرى چو تە مەنتان!... جەستە
كە ھەتە بەر لىشاۋى تاقىكارى... نەخۆشى و دەرد و دەدە سەریان لىدان... بزانن
ھەك چىنراۋئەك پىگە يشتوون... نەزىك بوۋە درۈنە ھەتان.....

كاتى خەلىفە نووسراۋەكەى خۆئەدە ھە زۆر گىريا تافرەمئەسكەكانى كە ھەتە سەر
بەرگ و پۇشاكى، پاشان وتى: (زى) پاست دەكات ئەگەر زىاترىشى بۆ نووسىباين
كارى باشى دەكرد).

ۋاى لىھات تىرىكى كۆژەر پىكەى، (زى) دەرمەنئەكى لەبارى دىارى كەرد بۆ ئەو
پىكەنەى خەلىفە توۋشى بىۋو، دۋاى ئەۋەى سى نىشانەى نەزىك بوۋە ھەى مردنى بۆ
باسكردو بىرى ھىنايە ھە: دىتنى نە ھەكانى و چوۋنە تە مەنە ھەو توۋشبوۋنى جەستە
بەدەردو نەخۆشى، ھەرچەندە خاۋەنى تەندروستى يەكى چاكىش بىت، ئەو
ھەروەكە چىنراۋئەكى سەوزبوۋ ۋاىە كاتى پىدەگات كاتى لىكردنە ھەى نەزىك
بوۋەتە ھە). ئەۋانە چەند كۆسپئەكى سەر پىگابوون بۆ چاندنى ھەممى پۆزى دۋاى و
زۆرى تىرىش ھەن.

میڙگی (۲۶)

چەند نموونە یەك لە خاوەنانی
هەمم و مەبەستی پۆژی دوايی

چەند نموونە یەك لە هاوەلان:

هاوەلان (خوایان لی پازی بیټ) بەرە یەکی تاقانە بوون و هاوشان و ئاستی ئەوان پەیدا نەبوو و دەرئەکەوتوو بەو هەموو نەو و بەرە یەکی کە بە دوايی سەردەمی ئەواندا هاتوون. ئەوان بە جۆریک وابەستە ی پۆژی قیامەت بوون تیايدا دەژیان و غەم و هەممی پۆژی دوايی داگیرى کردبوون و بە سەریاندا زāl ببوو، لە ناویاندا هەبوو دەهات پوخستە ی لە پیڤە مەبرک ﷺ دەخواست کە خۆی بۆ پەرسشت و بە ندایەتی تەرخان بکات، بە لام پیڤە مەبرک ﷺ پیڤە پێ نادات و بەرپەرچى دەداتەو، پێنمایى دەکات بۆ ئەوێ ئیسلام لە مەوڤی داوادمەکات، هەتا ئامۆژگار و تاربیژەکان لە دوايی ئە نجامدانى نوێژەکان باسى پەرەبەتی دنیا یان بۆ دەکردن، لە بەر ئەو هەموو دەست هەلگرتن و پشت کردنە دنیا یەیان، ئەوان کاتى گویبستى فەرموودەکانى پیڤە مەبرک ﷺ دەبوون کە لە سەر بە هەشت و نازو نیعمە تەکانى ئەو نەدە پەرۆشی گەشتنى دەبوون هەیانبوو حەزى دەکرد هەر لەو کاتەدا شەهید بیټ تابگات بەو بەرەو بەخششە خودایى یە، لەوانەش:

عومەیر کورى ئەلحەمام:

عومەیر گویى لە پیڤە مەبرک ﷺ بوو لە جەنگى بەردا باسى بە هەشتى بۆ دەکردن، چەند دەنگە خورمایەکی بە دەستەو بوو هەرئەوکاتە فرییدان و دەیوت: بەخ، بەخ لەنیوان من و بەهەشتدا تەنها ئەو نەدە یە ئەوان بمرۆژن. جەنگا هەتا کوژراو شەهید بوو.

ئەنەس كۆرى ئەلنەضر:

ئەنەس ئەوندە وابەستەى پۇژى دواىى بوو ھەتا بۆن و بەرامەى بەھەشتى دەکرد، ئەو ھەتا لە جەنگى ئوحد كەدەگات بە (سەعدى كۆپ مەعاذ) دەلئیت: (ئەى سەعد ئەو بەھەشتە سوئند بە پەرورەدگارى ئەنەس بەجۆرى بۆنى بەھەشت دەكەم كەس نایكات).^۱

جەعفەرى كۆرى ئەبى طالب:

شاھیدىكى ديارى سەردەمى خۆى كە (أحمد كۆپى مەپرەى كۆپى عەوف) ھە بۆمان دەگىرپتەو دەلئیت: (لەغەزايەك كەغەزای موئتە بوو سەیرى جەعفەرم كەرد ئەوكاتەى بۆمدەپوانى خۆى ھەلدەدایە سەر ئەسپىكى سورباو ئنجا بەم لاو لادا كوشتارى دەكردو برىندارى دەكردن و دەجەنگا ھەتا كوشتیان و شەھیدیان كەرد، لەوكاتەدا دیوت: (ئای چەند چاكە ئای لەو بەھەشتە خۆشەى وا نزىك دەبىتەو ھە خواردنەو ھەكانى چەند خۆش و ساردو فېنك و بەتامن....).

عەبۇللاى كۆرى مەسعود:

ئىبنو مەسعود (پەزەى خاى لئى) ھەرورەكو باقى ھاوہلان (پەزەى خاىيان لئى) ھەرچى لەدنیادا دەبىینى پەيوەستى دەكەرد بە قیامەتەو، دەگىرپتەو: كاتى بەلاى ئەو كۆرپانەدا پەت دەبوو ئەوانەى دەبىنى كەفوو دەكەن بەو ئامىرەى كەفووى پى بەكۆرەى ئاگرەكەدا دەكەن تا ئاگرەكە ھەلگىرسىت و خۆش بىت، ئەو ھەر لەویدا بەردەبىتەو).^۲ كاتى بەلاى ئاسنگەرانىشدا دەپۆیشت ئەو ئاسنەى دەبىنى چۆن داخى دەكەن دەستى دەكەرد بەگريان).^۳

ھومەى كۆرى ئەبى ھومە:

لەتەرچەمەى ئەو ھاوہلە بەرپەزەداھاتو، شەوئىك شوئىنكەوتوى خواناس (ھەرم بن حیان) لەمالئاندا دەمىنئیتەو دەبىنى كەئەو تەواوى ئەو شەو دەگرىت، (ھەرم

۱- البداية و النهاية ۲۴۴/۴.

۲- الزهد لأحمد / ۱۶۰.

۳- الزهد لأحمد / ۱۶۳.

لئی دہپرسیٰ تہوہ چییہ بہم جوڑہ دہتگریہ نی؟ تہویش لہوہ لامدا دہلّیت بیرى شہوئکم کردہوہ کہ بہیانبیہ کہی گزپہکان والا دہبن، (ہہرہم) شہوئکی تریش لای دہبی ديسان دہبینی تہو شہوہش بہگریان بہسہردہبات، بۆیہ بہیانی (ہہرہم) لئی دہپرسیت دہربارہی تہو ہہموو گریانہی؟ حوممہ لہوہ لامی دا وتی: بیرى شہوئک دہکہمہوہ کہ بہیانبیہ کہی تہستیرہکان پەرش و بلاودہبن و بہسہر یہکدادہن^۱.

حوممہ زۆر وابہستہی قیامت بووہ دہگپنہوہ: کاتى لہ تہصفہان غہزا دہکات لہسہردہمی (عومہری کوپ خہطاب (پہزای خوائ لئی) بوخوی دہپارپتہوہ دہلّی: (یاپہبی خواہ حوممہ واخوی نیشان دہدات کہہز دہکات بہتو بگاتہوہ، خواہ تہگہر راست دہکات تہوا راستگویی بہکہی نیشان بدہ، تہگہر درؤ دہکات ہانیدہ لہسہری تہگہر حہزیشی پی نہکات، یاپہبی خواہ حوممہ لہو سہفہرہ مہگہپنہوہ، تہوہبوو لہ تہصفہان وہفاتى کرد^۲. (مطر الوراق) دہلّیت: (حوممہ و ہاوپیکہی (ہرم بن حیان) ہہردووکیان زۆرجار بہپۆژا پیکہوہ دہچوونہ بازاپی بۆنفرۆشان و لہخوا دہپارپانہوہ بۆ بہہشت و داوایان دہکرد خوائ گہورہ پییان بگہیہنیت، پاشان دہچوونہ بازاپی ٹاسنگہران و پەنایان بہخوا دہگرت لہٹاگر، ٹنجا یہکتریان بہجیدہہیشت و دہگہپانہوہ مالّی^۳. تہوہ چہند نموونہ یہکی ہاوہلان بوون تہو بہرہ تاقانہ یہی کہ قہلہم دہہژینى کاتى لہبارہیانہوہ دہنوسیت لہبہر سام و شکومہندیان. دوائى تہوان بہرہی شوئیکہ وتوان ہاتن و شوئین پیی تہوانیان ہہلگرت بۆ گہیشتنہوہیان بہوان و پیشکەشکردنى نموونہی تری وہکو ہاوہلان (پہزای خوایان لئی) بہنہتہوہکەیان، لہوانہ:

حہسہنى بہصرى:

حہسہنى بہصرى وہکو قوتابی یہکی ہاوہلان (پہزای خوایان لئی) ہات، کہسیک بوو ہہموو ژيانى بہقیامتہوہ پەيوہست بوو. (صالح کوپى حہسان) لئی

۱- أسد الغابة ۲ / ۵۳.

۲- أسد الغابة ۲ / ۵۳.

۳- صفة الصفوة ۳ / ۲۱۵.

ده گيرېته وه ده لیت: (نثاره هات، حه سەن به پوژوو بوو، کاتی به ربانگ خوارنیان بو
هیناو نه ویش لئی نزیکبووه وه نه و نایه ته ی خوینده وه: ﴿إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَحَجِيمًا
﴿١٢﴾ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا﴾^۱. واته: (به پاستی ئیمه کوت و زنجیرو دۆزه خمان
ناماده کردوه، ههروه ها خوراکێک که له گهروو ده گیریت، سه ره پای سزای به ئیش و
نازار). ئنجا دهستی گیرایه وه و کیشایه وه وتی: (لایبه ن، ئیمه ش لامانبرد، پوژی
دواتر به پوژوو بووه وه کاتی که پوژووی شکاند دیسان هه مان نایه ته ی خوینده وه
ههروه کو نثاره ی پیشتری کرد پوژی سی یه م کوپه که ی چووه ده ری بۆلای (ثابتی
البنانی و یحیا البکاء) که له هاو پێیانی حه سەن بوون پێی وتن: ئیوه ده زانن که
باوکم سی پوژه تامی خواردنی نه کردوه هه رجاری^۲ خواردنی بو ده به ی ن لئی نزیک
ده بیته وه و بیر له و نایه ته ده کاته وه ﴿إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَحَجِيمًا﴾^{۱۲} وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ
وَعَذَابًا أَلِيمًا^۳. ده یان خوینته وه، ئنجا نه وانیش هاتن بو مالیان و به جییان نه هیشت
و وازیان لینه هینا تاتیر شه ره تیان پینه دا^۴.

ئیمام حه سەن که وازی له خواردن ده هینا بو نه بوو زوهد بکات به لکو
به دهستی خۆی نه بوو هه م و غه می پوژی قیامه ت به سه ریدا زال ده بوون، بیری له
مه ترسی و ناخۆشی به کانی ده کرده وه نه و بیر کردنه وانه هیچ ئاره زووی خواردنیان
له لا نه ده هیشت و نه فسیان ده تۆراند.

سوفیانی نه وری:

ئیمامی (الزهبی) له باره یه وه ده لیت: (نه و شیخی ئیسلام بوو پیشه و او پارێزه رو
پیرخه ره وه بوو، گه و ده ی زانایانی بانگخوازی سه رده می خۆی بوو)^۵. سوفیان - خوا
لئی خۆش بی - به هۆی تووندی وابهسته بوونی به پوژی قیامه ته وه هه م و غه می

۱- المزمّل: ۱۲ - ۱۳.

۲- المزمّل: ۱۲ - ۱۳.

۳- الزهد لأحمد ۲۸۴.

۴- سیر أعلام النبلاء ۷ / ۴۰.

قیامت به سهریدا زالّ ببوو ههروه کو ئه وه وابوو که له وێوه هاتبێ، کاتێ قسه ی له سهر ده کرد وه کو به چاوی سهر دیتبیتێ وابوو، (ئهبو نه عیم) ده لّیت: (کاتێ سوفیان بیرێ له مردن ده کرده وه بۆما وه ی چه ندین پۆژ هیچی بۆ نه ده کراو هیچی بۆ نه ده خورا). (ئیبنو مه هدی) ده لّیت: (ئیمه له لای بووین، ههروه کو بۆ لێ پرسینه وه وه ستێنرابیت وابوو)^۱. خواناسی دنیا نه ویست (یوسف بن أسباط) که یه کێک بوو له شوێنکه وتووایی له باره ی وابسته بوونی سوفیان به قیامته وه ده لّیت: (سوفیان پێی وتم، نوێژی خه وتنانمان به جێگه یاند، کوا ئه و پاککه ره وه یه م پێده، منیش پێمدا به دهستی راستی وه ریگرت و دهستی چه پی له سهر پوومه تی دانا، خه وتم کاتێ خه به رم بووه وه بانگی به یانی دابوو بینیم هه ر به م جۆره یه پاککه ره وه که له دهستی راستیدا و دهستی چه پی له سهر پوومه تیه تی وتم ئه بو عه بدولّا ئه وه بانگی به یانی داوه، وتی: له وکاته وه له جێی خۆم نه جوولّوم تانیستا بیر له قیامت ده که مه وه)^۲.

شوێنکه وتووایی ته نها به وه نده وازیان نه ده هینا گوێ بۆ قسه کانی بگرن و ته و ئامۆژگاری لێ وه ربگرن، به لکو به شوین هه موو جوولّه و وردو درشتی ژیا نیه وه بوون له پۆژو شه ودا چونکه ده یانزانی ئه و حه زناکات کرده وه کانی ده رکهن و پێی بزائن، به تاییه ت له شه ودا که ئه و له گه لّ په روه ردگاری مونا جاتی ده کردو ده ودا، یه کێکیان ده گیرپێته وه که به ئه نفه ست خۆی له خه و خستوه له پێناو ئه وه ی به ووردی چاودێری بکات به لکو ئه وه ی له وێ ده بینێ بیگه یه نیت به وانه ی ده یانه ویت هه لگری ئالای گه یشتن به رپێازی هاوه لّان و خاوه نانی هه م و غه می پۆژی دوا یی بن، ئه وکه سه ش (عه بدوره حمانی کوپی مه هدی) بووه و ده لّیت: (براده ری هیچ که س نه بووم و تیکه لاویم له گه لّ هیچ که س نه بووه له ناو خه لکیدا له سوفیان نه رمونیانتر بێ، من شه و له دوا ی شه و چاودێریم ده کرد هیچ خه و ی نه بووه ته نها له سه ره تای

۱- سیر اعلام النبلاء ۷ / ۲۷۶.

۲- صفة الصفوة ۲ / ۱۴۹.

شەودا نەبى پاشان ھەلدەستا بەداچلەكەين و ترسانەو ھاوارى دەکرد: ئاگر، ئاگر، ئاگر باس و بىرى ئاگر خەرىكى کردوم و لە خەو و ئارەزووەکانى کردوم، ئىنجا دەستىنۆيى دەگرت و لە دەست کردن بە دەستىنۆيى دەگرت: (خوايە ھەر بۆ خۆت زاناو دانای بە پىنۆستىيەکانم بى ئو ھى دياريان بکەم، ھىچ داوام نىيە جگە لە پرزگارکردنى گەردنم لە ئاگر، ئو ھى پەرستراوم بى ئارامى و جىايى بارىك و لاوازى کردوم، ئو ھى لە بەخششى تەواوى تۆيە لە سەرم، ئو ھى خوايە ئو گەر بيانوويە کم ھەبا بۆ خۆتەرخانکردن ئو ھاوتروکانى کيش لە گەل خەلکيدا نە دەبووم، ئىنجا دەستى بە نوێژ دەکرد، گريان نەيدە ھىشت بىخوئى بە جۆرىك دەگريا من نەمدەتوانى قورئان خوئندەنە کى بىستەم لە بەر زۆرى ھەنسکەکانى، نەشم دەتوانى تەماشای بکەم و بۆى بپوانم لە شەرمى ئو سام و ھەيەتە ئو ھەيىو).^۱

مەنصورى كوپى زازان:

ئىمام (ئىبنو حەجەر) وەسفى دامەزراوى و خواناسى و بەمتەمانەيى دەكات. بۆمان دەگىرپتەو: (شىخىكى خەلکى واسط كە نازناو ەكە ئو ھەبا سەعیدەو دراوسى (مەنصورى كوپى زازان) بوو ەباسى دەكات و دەلئيت: پۆرىك مەنصور بىنى دەستىنۆيى دەگرت كە تەواوى كرد چاوەكانى فرمىسكىان لىھات و گريا ھەتا دەنگى گريانەكەى بەرز بوو ەو، پىم وت پەحمەتى خوات لىبئيت چىت بەسەر ھاتوو؟ وتى: جا چ شتى لەو كىشەيەى من گەورەترە؟ من دەمەوئىت بوو ەستم لە بەردەستى ئو كەسەى نەو ەنەوزدەداو نەدەخەوى خۆزگە لىم دەگەپ، وەللامى بەو وتەيەى گرياندى).^۲

پاڤىيەى شامى:

ئو ھەبا پاڤىيەى ەدەويە نىيە كە خواناسىكى بەناويانگە، ئو ھەبا پاڤىيەى لەو بچوكتەرە، خىزانى خواناسى زاھىد (ئەحمەد كوپى ئەبىلحەوارى) بوو ەئو كەسەى (يەحيا كوپى مەعین) دەربارەى دەلئيت: (گومانم وایە خوائ پەروەردگار بەھوى ئو ھەبا

۱- صفة الصفوة ۲ / ۱۴۹

۲- صفة الصفوة ۳ / ۱۲.

خواناسه وه به هانای خه لکی شامه وه دیت و تیراویان ده کات)^۱. رابیعه ی شامی نه و
 ئافره ته خواناسه بوو زۆر وابه سته ی قیامت بوو ده یوت: (گویم له هه ر بانگیك
 ده بیت بانگی قیامتم بیر ده که ویتته وه، هه رجاری به فر ده بینم والابوون و په رش
 بوونی نامه ی کرده وه کانم بیر ده که ویتته وه، هه ر پووته نیکی بی گزوگیا ده بینم
 هه شرم بیر ده که ویتته وه)^۲.

هاوه لآن (په زای خوای لی بی) به م شیوه یه گه یشتنه شوینی خویمان و
 شوینکه وتووان و شوینکه وتووی ئه وانیش به دوا یاندا تابینه زنجیره یه ک و
 نه پسینه وه و نه چڕین و بۆ هه موو سه ر ده میك هاوه ل و خاوه نانی هه م و ویستی
 قیامت دروستکه ن و پیبگه یه نن، هه تا قیامت بکه نه چرایه کی بلێسه دار له دلی
 بهواداراندا.

۱- صفة الصفوة ۴ / ۲۳۷.

۲- صفة الصفوة ۴ / ۳۰۲.

میڙگی (۲۷)

ناموڙگاریکی بیدہنگی

خاموش

ئەو ناموڙگارە یە بیدەنگ و خاموشە و هیچ قسە یەك ناکات، بەلام دەنگی ئەو لە ناخی خەڵکیدا زۆر بەرزترە لە دەنگی ئەو وتار بێژو ناموڙگارە ی دەنگی زوڵال و ئاشکرایە، ناموڙگارە خاموشە کە خاوەنی رافە و دەستەواژە ی پێک و پاراوە و پیزکراو نییە، بەلام دیمەنی ئەو لە هەموو رافە و دەستەواژە یەکی ناموڙگاری پاسپاردەکان قوڵترو پۆچووترە، دەستەکانی ناجوولێنی و پووی بە راست و چەپدا ناسوڕێنی تاسەرنجی بینەرو بیسەر بۆ وتارو پاسپاردەکە ی خۆی رابکێشیت، لە بەرئەوێ لە چەق و کۆگە ی پاکێشەری سەرنجەکانە و جێگای هەلۆیستە لە سەر کردنەو، دلەکان لە پێش جەستەکان رادەکێشیت، ئەو ناموڙگارە لە (چالێک) زیاتر نییە، ئەو چالە ی مڕۆفە تیایدا دەنوویت دوا ی ئەوێ لە بەجێگە یاندنی ئەو تاقیکاری یە ی پێویست کرابوو لە سەری تەواو بوو کۆتایی هات، بۆ دیتنی ئەنجامە سەرەتاییەکانی ئەو تاقیکاری یە لەو چالە دا دوا ی نیشته جی بوون تیایدا، ئەو ناموڙگارە بیدەنگە دەبێت چی بێت جگە لەو (چالە) ی بە (گۆپ) ناودەبرێت.

بانگ و هاواری (الرافعی):

(مصطفى صادق الرافعي - په زای خوی لیبی) هاوار لەو چالە دەکات دەلیت:
(ئای لەتو ئە ی (قەبر - گۆپ) ! تو بەردەوام بانگی مڕۆف دەکەیت و دەلێی وەرە، تو هیچ کام لەو پێگایانە بەچی ناهێلی کە بەتۆمان دەگە یەننەو، هیچ لەوان لیت دانابڕین، ئەوێ پێیاندات هات بۆلات گە پانەوێ نییە و هەموویان لەلای تو یە کسانن، هەرگیز مەلیکیک دانابەزیتە ناوت ئیسقانهکانی زێڕین و پالەوانێک نایە تە ناوت ماسولکەکانی ئاسن بن، یا میرێک پێستی ئاوریشم بێ، یاوەزیرێک پوخساری لە بەرد

بیت، یادەولەمەندىك ھەناوى گەنجىنە بىۋ، ياھەۋارىك تورەكەى ئالىك بەھەناوئەھە
ھەئاسرابى).^۱

پېغەمبەر ﷺ دايكى دەى گريەنى:

بەھۆى تووندىو بەھىزى پاسپاردەو ئامۇڭگارى گۆرەكانەو ھەپ پېغەمبەر ﷺ
لەزۆر شوئندا ھانمان دەدات سەردانىان بىكەين ئەبى ھورەيرە دەگىرئەھە دەلى:
(زَارَ النَّبِيُّ ﷺ قَبْرَ أُمِّهِ، فَبَكَى وَ أَبَكَى مَنْ حَوْلَهُ، فَقَالَ: اسْتَأْذَنْتُ رَبِّى فِى أَنْ اسْتَغْفَرَ
لِهَا، فَلَمْ يَأْذَنْ لِى، وَأَسْتَأْذِنُهُ فِى أَنْ أَزُورَ قَبْرَهَا، فَأَذِنَ لِى، فَنَزَوْتُ الْقُبُورَ فَإِنَّهَا تَذْكُرُ
الْمَوْتَ)).^۲ واتە: (پېغەمبەر ﷺ سەردانى گۆپى دايكى كرد، گرياو دەورو بەرى ھەموو
كردەگريان، دوايى ھەرموى: داوام لەپەرەردگارم كرد مۆلەتەم بدا تاداواى
لئىخۆشبوون بۆ دايكم بىكم، بەلام مۆلەت نەدرام، ئنجا داواى سەردانى گۆرەكەيم
كرد بۆئەھە مۆلەت درام، جا ئىوھش سەردانى گۆرستان بىكەن چونكە مردنتان
بىردەخاتەھە).

لەبىر چوئەھە لەسروشتى مۆرفەكانە، ئەو كۆتايىيە چارەنووسىيە لەبىردەكەن
كە بۆ ھەموو كەسئىكە، بەھۆى وشكىو پەقى دلىان و لاساريان واپان لى دىت
خۆيان بۆ قىامەت ئامادەنەكەن و سوود وەرنەگىر لەو ئامۇڭگارىو پاسپاردانەى
دەبىيىستىن چونكە پەقىتەتى دلى داگىر كردوون و بى ئاگاي كردوون لەھەقىقەتى
بوونيان لەسەر ئەم زەمىنە، وەكو شاعىر دەئىت:

خەلكى لە بىئاگايى دان و	مەردن بەئاگايان دىنى
بەھىچ نازانن، تىئاگەن	تا تەمەنيان كۆتايى دى
كەس و كار شوئىنى دەكەون و	كۆدەبنەھەھە لەسەرى
سەيرى دەكەن بۆى دەپوانن	چۆناو چۆن لەگۆر دەنرى
دوايى ئەوانىش دىتەھە	بۆسەر خەونى غافل كارو بىئاگابوون
ھەروەكو ھىچيان نەدىبى و	بۆ ھىچىشيان نەپوانىبى ^۳

۱- كتاب المساكين ص ۶۱.

۲- مسلم (۹۷۶)، (۱۰۸) الجنائز.

۳- صيد الخاطر ۱۱۲ - الفكر.

هەلبەتە مەبەستی سەرەکی لە سەردانی گۆرستان بریتییه: لەبەرکردنەوه
لەمردن و وەبیرھاتنەوهی ئەو مردنەیی وای لێدەکات بێر لەپۆژی دوایی بکاتەوه.

ئەوانەیی لە مردن ڕادەگەن:

ئەو بێئاگایی و دلۆپەقییە دەبێتەھۆی ئەوەی کەتۆریان ھەول دەدەن گۆی
نەگرن لەھەرشتیکی کە مردنیان بێرخاتەوهو، واگومان دەبەن بەو جۆرە لەمردن
پزگاریان دەبێت، یالەو پێگایەوه و نی دەکەن، بەم جۆرە بەھەلەدا دەچن، ئەو
بەرکردنەوه منداڵانەیی خوای گەورە وەلامی دەداتەوه بەو ئایەتە: ﴿قُلْ إِنْ أَلَمْتُ
أَلَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ﴾^۱. واتە: (پێیان بڵێ: ئەی پێغەمبەر ﷺ
بەپاستی ئەو مردنەیی کە ڕادەگەن لەدەستی ھەریخەتان پێ دەگرێت).

الرافعی دەڵێ: ھەرکەس لەدەستی ھەرشتی پابکات لەدوای خۆیەوه بەجێ
دەھێڵێت جگە لەگۆر کە ھەرکەس چەندە لەبەری پابکات ئەوا ھەر لەبەردەمیدا
دەیدۆزێتەوه، ئەو بەردەوام و بەبێ ئەوەی بێزاریی چاوەپێ دەکات و تۆیش
بەردەوام بەرەو پیری دەچیت بەبێ گەرانەوه^۲.

خاك و خۆلی بێدەنگی خامۆش:

سەردانی ئەو ئامۆژگارە لەگەورەترینی ھۆیەکانی بەھێزکردنی دل و، لاگردنی
ئەو پەردەیی سەریەتی، تۆکاتی دەچیت بۆ مزگەوت لەپۆژی ھەینیدا تەنھا گۆیت
لەیه ک ئامۆژگارو وتارییژ دەبێت، نوێژ خوێنان زۆن و ئامۆژگاریش یەکیکە، پەلام
دیمەنەکە لەگۆرستان پێچەوانەیی، لەویدا ھەر گۆرپێکی ئەو گۆرستانە دەگۆرێت
بەئامۆژگاریک و تۆ لەیە ک کاتدا گۆی لەھەموویان دەگریت، لەویدا بیسەرەن کەمن و
ئامۆژگارەکان زۆن، ئەوەش حالێکی دەگمەنەو لەھیچ کارو باری دنیا دا نییە جگە
لەو شوێنە، (الرافعی) دەڵێت:

۱- الجمعة: ۸.

۲- کتاب المساکین ص ۵۹.

(گۆپچىكان ھەلگەندۇ مردوويەكى خۆشەويستمان تېھاويشت كەنەخۆشى و ژيان كەنەفتيان كوردبوو، لەويدا ۋەستا، بەلگۇ ئەو خاكە قسە بېژە ۋەستا كەھۆش و ژيىرى لەو خۆلە بېدەنگە ۋەرگرتبوو، لەۋەۋە فېرېبوو كەتەمەن ھەرچەند درېژىي كاتى بۇ ديارى كراۋە، ھىزو توانا ھەرچەندە زۆرىي بەھىمەن بوونەۋە ديارى كراۋە، دارستانەكان چەند فراوانبەن بەشويىن ديارى كراۋە، ھەتا كيشوۋەرەكان ديارى كراۋە بەگۆپ!...).

ئەگەر پەقەتتى دل لىگەپىۋەندە خەرىك نەبەن بەو ئامرازو ھۆيانەى كە خۋاى گەۋرە بۇ يارمەتى دانى مرۆفە دروستى كىردوون بۇ گەيشتن بەو ئامانجەى لەپىناويدا دروستكراۋەن مرۆفە لەكاتى لەدايكبوونى ھەموو ساۋايەك بېرى دەكردەۋە لەو پۆژەى تيايدا دەنىژىت، ۋەك ئىمام (ئىبنولجەۋزى) دەلىت: بېشكەى مندال پىناسەو نىشانەى لەگۆپناە).

ھەرۋەكو چۆن مندالى تازەلەدايك بسو لەپارچەيەك پۆشاكى سېپىيەۋە دەپچىرىت و دەخىرىتە بېشكەۋە بەبى جوولە، ھەر بەو شىۋەيە مردوش لەپارچە پۆشاكىكى سېپىيەۋە دەپچىرىت كەكۆتا بەرگە لەدنيدا لەبەرى دەكات، ۋەلە بېشكەى زەمىن دەخىرىت بەبى جوولە تا پۆژى زىندووبوونەۋە.

بیرکردنه وه له ټیکدهری
خوشی په کان

ټیکشکینه رو تالکهری خوشی په کان بریتیه له مردن، که سانی وابهسته به پوځی قیامت له هه موو شتی زیاتر بیر له مردن ده که نه وه و ترسیان پی زیاتر ده بیت، ده سټیشخه ری له کرده وه دا ده که ن پیش نه وه ی مردن بیانگاتې، یارمه تیده ریش له سر بیرکردنه وه له مردن نه و گوره په به ییده نگی ناموزگاری زیندووه کان ده کات تابیرکه نه وه له و جیگه په ی ناچارن ه رده بی بوی برؤن، هانیان ددهات زیاتر خویان ناماده بکه ن بؤ پوځی که پانه وه بولای خوا، بؤنه وه په پیغه مبه رﷺ فه رمان ددهات به زور بیرکردنه وه له مردن و ده فهرموویت: ((اَكْثَرُوا ذِكْرَ هَادِمِ اللِّذَاتِ الْمَوْتِ))^۱. واته: (زور یادی مه رگ بکه ن، نه و مه رگه ی هه موو خوشی په ک ټیک ددهات!). له فهرمووده په کی تر دا ده فهرموویت: ((قَدْ كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ، فَقَدْ أَذِنَ لِمَحْمُودٍ فِي زِيَارَةِ قَبْرِ أُمِّهِ فَنُزِرُوهَا، فَإِنَّهَا تُذَكِّرُكُمْ بِالْآخِرَةِ))^۲. واته: (من سهردانی گورستانم ئی قه ده غه کردبوون به لام (موحه مه د) مؤله ت درا له سهردانی گورپی دایکی ئیسته ئیوه ش سهردانی گورستان بکه ن، به راستی نه وه پوځی دوايیتان بیرده خاته وه).

باشترین دهرمان و چاره سهر:

(المناوی) له سر نه و فهرمووده په ده لیت: (باشترین دهرمان بؤ نه و که سه ی گونا هه کانی پابه ندیان کردووه دلی ره ق بووه، ناماده بوونیانه له لای نه و که سانه ی له سره مه رگان تا به چاوی خویان نه و دیمه نه ببینن و زیاتر سوودمه ند بن لی، له راستیدا بیستنی هه وال و هکو نه وه نییه که به چاوی خوت ده یبینی.

۱- رواه الترمذي (۲۳۰۸) في الزهد، وصححه الألباني ص ج ص ۱۲۲۱.

۲- الترمذي ۱۰۵۴ الجناز، وصححه الألباني ص ج ص ۴۲۵۵.

(ئەبۇلەتاهىيە) ھەستى بەۋەكردوۋە كە سەردانى گۇرپستان زۆر پىۋىستە بۇئەۋەى پەندو ئامۇزگارى لى ۋەرگىت، لەگەل خۇيدا دەۋىۋ دەلئىت: (ئەى نەفسەكەم سەردانى گۇرپستان بىكە و گىرنگى پى بىدە لەبەرئەۋەى پەندو ئامۇزگارىيە بۇ ھەركەسىك سەردانى دەكات تىفكرە ھالى ئەۋكەسەى دەخىتەناۋى چۆنە، بەم جۆرە لەنەفسى خۇى دەپرسىتەۋە تاسەردانى گۇرپستان بىكات و گوى بىستى ئەۋ ئامۇزگارە بىدەنگ و خامۇشە بىي.

ئەۋ ئامۇزگارەى زمانى ھۆننەۋەى شىعرو پىكخستنى نازانىت، بەلام زمانىكە كارىگەرىيەكى زىاترى ھەيە لەھەموو پەۋىيەكەۋە، ئنجا دەلئىت: سەردانى گۇرپستانم كرد گۇرپستانى مەلىك و سەركەكانى دنياۋ ئەھلى تىر لەھەۋاۋ ھەۋەس و خۇشگوزەرانى دنيا، ئەۋان شاۋ سەركردە بوون بۇ خواردن و خواردنەۋەۋ بەرگ و پۇشاكى گران بەھاۋ بۆن و عەترو گولۋ، كاتى جەستەيان پەۋت بۈۋەتەۋە لەۋ پۇشاك و بەرگەۋ لەۋ خاك و خۇلەدا تۇزاۋى بۈۋەۋ زەۋى ھىچى نەھىشتۆتەۋە جگە لەئىسك و پروسكەكانى ئەۋىش تىك و پىك شكاۋەۋ زۆرى پوكاۋەتەۋە.

گفتوگۇيەك لەگەل گۆر:

ئەۋ خاك و خۇلە بىدەنگ و خامۇشە دەنگىكى ھەيە كەس نايىبىستى جگە لەۋ كەسەى بىرلە تىكدەرى خۇشىيەكان دەكاتەۋە، ئەۋكەسە لەبەردەم ئەۋ گۆرە بىدەنگە بەھىۋايەۋ، بە گفتوگۇيەكەى خۇشەۋدەۋ ئەۋەش دەست كەس ناكەۋىت جگە لەۋ كەسەى دەيەۋىت لەكۇپانى پۇژى دۋايى بىت و، پەپرەۋى لەسۈننەتى ئىمامى (عەلى - پەزەى خۋاى لىبى) بىكات كە دنياى سى بەسى تەلاق دابوۋ، (الرافعى) لەۋ كەسانە دەژمىردىۋ يەككە لەۋ كەسانەى لەزمانى ئەۋ خۇلە مات و خامۇشە تىدەگەن و گفتوگۇى لەگەلدادەكەن، ھەر ئەۋ خۇلەيە بەۋ نىزىكانە دەيشارىتەۋە، ئنجا لەبەردەم گۆرەكەيدا دەۋەستىۋ لەگەلىدا وتوژدەكات و بەۋەلامەكەى دلخۇش دەبى، دەلئىت: (لەگۆرپ پىرسى لەكۆين مال و سامان و كەل ۋەل و شت ۋەمەك؟ كۋا جوانى شەيدايى لەكۆين؟ لەكۆين ھىزو تەندروستى؟ ئەى

لاوازیو نه خۆشی کوان و له کوین؟ کوان تواناو زۆر لیکردن؟ ئه ی سووکی و
سه رشۆپی له کوین؟ له وه لامدا وتی:

ئه وانه دیمه ن و وینه گه لیکی هزرو بیرن نایه ن بۆ ئیره، له به ره وه ی لی ره
وه رنا گیرین، نه گه ر خه لکی واتیه گه یشته بان گۆر ئارامگه ی دنیا یانه و پزگاریان ده کات
له کیشمه کیش و نا کوکی به کان و جیه گه ی هه سانه وه و پشوو دانیانه له هیلای و
ماندوو یه تی دنیا، ئه و له مردن نه ده ترسان و گالته یان به مردن نه ده هات.

له پێش (الرافعی)، (ئه بولعه تاهیه) له سه ر گۆپی به کیکیان پاده وه سته ی و
بیر ده کاته وه له و ئاسووده یی و خۆشگوزه رانییه ی خۆی پتوه ده نواندو لاری له نجیه ی
پتوه ده کردو جه سته یه کی نه رم و شلی ناو نازو نیعمه ت که جوانییه کی تریان
ده خسته سه ر جوانییه که یان و ئه و عه تر و بۆن و به رامه له هه ریه که یان په خش
ده بوو به ده ورو به ردا بلآو ده بوو، له و گۆره ده پرسێ له دوایی دا ئه وانه چیان
به سه ر دادی؟ ئه وه تا ده لیت:

من له گۆرم پرسێ دوای من چیده که ی پوخساره کان لای تو خۆلای ده بن؟
وه لای دمه وه: ئه و بۆن عه تر و گولآوه یان والیده که م که ئازارت ده دن له مه و دوای،
جه سته ی نه رم و ناسکیان ده خۆم که چاو له دیتنیان ده هه ژاو ده گه شایه وه، جگه
له چه ند ئیسک و پروسکی پووتی سپی پوو کاوه و کلۆر هیه ی ترم لی نه هیشتۆته وه.

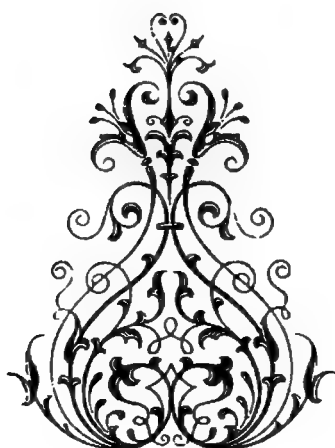
هیچی نامینێ جگه له کرده وه کان:

به م جوړه له وی هه مووشتی ده وه سته ی و نامینیت، له وچاله دا زه رده خه نه و
قاقایه کان نامین، گفتوگۆ هات و هاوار ده وه ستن، سه رکیشیو یاخی بوون و لوت
به رزی و خۆنواندن پاده وه ستن، دلسۆزی و پیا بازی نامین، هیج هیواداری
یا چا و چنۆکی به ک نامین و، شانازی کردن به پله و پایه و جوانی و عه شیره ت و هیژو
تواناو ژیری و ده ست و پتوه ند نامین، سته می ئه وانه ی سته م و زۆرداری ده که ن و
سه رشۆپی و بێ نرخ ی که سانی نزم و زه لیل و پواله تی ده م و چاوه جوان و
دلر فینه کان و ده سته سته مکارو زمانه درۆز نه کان و چاوه خیانه تکاره کان و دلّه
په که کان نامین و هه موویان ده گۆرین و ده بنه ئیسک و پروسکیکی بێناوه پۆک و

كلۆر پوكاوه، كرم له هه موو لايه كه وه به سه ريدا ده دات و تيك و پيكي ده دات،
هيچي بۆ ناميني جگه له و (كرده وانه ي) كه خاوه ني ئه و گۆرپه پيشكه شي كردوه و
له پيش خويدا به پتي كردوون، (نه كيرو مونكه ر) پرسيا ري له سه ر ليده كه ن هيچي
ناميني جگه له پرسيا ره كانى ئه وان.

(مصطفى الرافعي) ده لئيت:

(مرۆف بۆ هه ركوي ده روات پوو به پروي پرسيا ري زۆر ده بيتته وه: ناوت چي به؟
كارت چي بووه؟ ته مەنت چە نده؟ حالّت چۆنە؟ چیت هە يە؟ مە زه بت چي به؟
ثايينت چي به؟ پات چۆنە؟ ئنجا له ناو گۆرپدا ئه مانه هه مووي به تال و پووچه
هه روه كو زمانه كانى به شه ريه تيش هه مووي به تاله و له وي دا ده مى لال و بي نقه يه و
زمانى نه مري ديته گۆر يه ك پرسيا ر له مرۆف ده كات ئه ويش ئه وه يه: كرده وه كانت
چي بوون؟ ئنجا يا كرده وه يه كن گۆرپه كه ي ده گۆرپن به باخي ك له باخه كانى به هه شت،
يا كرده وه يه كن گۆرپه كه ي ده گۆرپن بۆ چالي ك له چاله كانى ئاگر..

میږگی (۲۹)

دواى بیرکردنه وه چی یه؟

نه نه س-خوای لی پازی بی- ده گپړته وه ده لیت: پیغه مبه رﷺ ده فهرمویت:
 ((كنتُ نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ إِلَّا فُزِرُوهَا الْآنَ فَإِنَّهَا تُرِقُّ الْقُلُوبَ، وَتَدْمِعُ الْعَيْنَ وَتَذَكِّرُ
 الْآخِرَةَ وَلَا تَقُولُوا هَجْرًا)).^۱

واته: (من سهردانی گورستانم لى قه دهغه كړدېوون ئیسته سهردانی بكن،
 به پراستی دل نهرم دهكاو فرمیسك له چاوان دینى و پوځى دوايیتان
 بیرده خاته وه.....).

نه و فهرمووده یه و هاو شیوه كانی پال به مړوځى باوه پداره وه دهنین و هانی
 ددهن بى دهست هه لگرتن له پال دانه وه و نه جولان و ناهه ستیاری و، زیان
 ده گپړنه وه بى جیهانی هه سته وهری و بیرکردنه وه و به ناگایى، بیرکردنه وه ده بى پال
 به مړوځه وه بنى بى كرده وه ی چاك كه به پراستی له هوپه كانی پرگار بوونه له ناگرو
 لی پازی بوونی خوای په روه ردگاری به خشنده له پوځى قیامه تدا، گریان و په شیمانی و
 بیرکردنه وه له مردن و پوځى دواى هیچ سووډيك به خاوه نه كه یان ناگه یه نن نه گهر
 كرده وه ی چاكی له گه لدا نه بیټ.

خه و تنی گه و ره:

شاعیری خواناس و زاهید (نه بولعه تاهیه) ناگا دارمانده كاته وه له گرنگیه تی كارو
 كرده وه له دواى بیرکردنه وه به پروی نه وانه دا كه ژور بایه خ ددهن به بیناو
 ته لاره كان و مالى دنیاو جوان كړدن و پازاندنه وه ی به لام له دروستكردنی مالى پوځى
 قیامه تیان بیټاگان:

۱- الحاكم في المستدرک، وصححه الألباني، ص ج ص ۴۴۶۰.

ئەي بېناكارى شەيداي خانەي مالى دىيائى...!!

چىت كىردە بۇ ئەو مالەي پىويستە پۇژى دوايى؟

پاخەرى فەرش و جىگاي نەرم و شىل و لەبارى!

بىئاگا لە جىي خەو پالدا نەوەي يەكجارى!

بانگىراي وەلامت دا بۇئەوەي بۇي بانگ كرابويى

بېوانە ئاخۇ چى بوو ئەوەي تۇي بۇ بانگ كرابويى

دەبىنى ئايا ئاخۇ بەتۇ دىنە ژماردن...؟!

ئەوانەي زىندووبوون و پاشانىش ھەموو مردن !

گەشتن بەكەلاوەي مەرگ و نەمان، لەناوچوون..

خرانە چالى پىپ مەترسى، بەھىلاك چوون

ئەگەر بېرى ماوەي ھەموو نوستنەكان نەگاتە ماوەي خەوي گەورەي يەكجارى،

ئايا ژىرو بەئاوەزو ئاقل ئەوكەسە نىيە كەفەرش و پاخەر بۇ ئەو خەوتنە گەورەيە

بەباشترو ئەولاتر دەزانىت و لەخەمىدادەبىت؟!!

رېگىرى لەكردەوەي چاك:

گومانى تىدانىيە خۆخەرىك كىردن بەدنياوە لەگەورەترىن ھۆيەكانى خاوي

سىستى و بى ھىزىيە لەخۆئامادەكردن بۇ پۇژى قىامەت و كار نەكردن بۇ دواي

مردن.

بەردەوام بوون لەسەر يادو بىركردنەوەي پۇژى دوايى، گەورەترىن پالئەرە بۇ

كردەوەي چاك و وا لەمروڤ دەكەت ھەم و مەبەستەكانى بۇ ئەو پۇژەبىت،

لەبەرئەوەي ھەست كىردىكى كاتى ھىچ سەرەنجامى نىيە جگە لەكردەوەيەكى

كاتى و واى لى ئاكات زۆرىنەي كاتى بۇ كردەوەي چاك تەرخان بكات، لەگەل ئەوەش

ئەگەر كەسىك ھەم و ويستى سەرەكى بۇ قىامەت بىو ھىچ غەم و ھەممى

ھاوشىوەي ئەوەي نەبىت، دنيا بەھەموو جوانى و مەرايىيەكەو بەرەو پووى بىت

تاوەكو ئەو كەسەيش وەرى بگىرەت و بەرەو پىرى بچىت، لەكاتىكا ھەر ئەودىنبايە

له بهر كه سيك پاده كات نه گهر بيه ویت و به دواى بكه ویت، پیغه مبه رﷺ له باسی
 نه وه دا ده فهرمو ویت: ((من كانت الآخرة همه، جعل الله غناه في قلبه و جمع له
 شمله، و أتته الدنيا و هي راغمة، و من كانت الدنيا همه جعل الله فقره بين عينه،
 و فرق عليه شمله، و لم يأتها من الدنيا إلا ما قدر له))^۱. واته: (هر كه س همه م و ويست
 و مه به سته كانی بۆ پۆژی دواى بیټ، خواى گه وره هه موو خیریكى له ده ور
 كۆده كاته وه و ده وله مهندي ده خاته دلیه وه و دنیا به زۆر بۆی دی له بهر چاوی نه و
 سوك و داماره، هر كه سیكیش ويست و هه ممی دنیا بیټ، خواى گه وره كاره كانی
 په رش و بلاو ده كات و هه ژاری و نه داری ده خاته چاویه وه دنیا شی بۆ نایه ت ته نها
 نه وه نه بیټ كه خوا بۆی نووسیوه).

(شمیط بن عجلان) ده لیت: (هر كه سی مردن بخاته بهر چاوی خوی له چاوی دا
 بهر زیټ نه و گوی نادان نه به تهنگی و ته سکی دنیا و نه به ته ختی و فراوانییه كه ی).
 له مه وه پوخته ی نه وه مان بۆ ده رده كه ویت كه (به رده وامی زیاتر) بیر كرده وه
 له مردن هر كه س بیكات نه و شوینه وارو کاریگه ری به كه ی ده رده كه ویت له كرده وه و
 خو ئاماده كردنیدا بۆ قیامه ت، هر نه وه شه له پیش ئیمه دا حه سه نی به صری
 پوخته كه ی هه له ئینجا وه ده لیت: (به نده هه تا زیاتر بیر له مردن بكاته وه، زیاتر
 کاریگه ری به كه ی به سه ری وه ده بینریت له كرده وه كانیدا، وه به نده هه تا زیاتر بیر
 له ته مه ن درژی بكاته وه به هیوا ی مانه وه بیټ نه و كار ی خراپ تر ده بیټ).

نه مه ش هۆیه كی تره له هۆیه كانی سستی و لاوازی له خو ئاماده كردن بۆ قیامه ت،
 كاتی ده بینن هه ندی كه س ته مه نیان زۆر درژ بووه و تیر ته مه ن بوون، نه وه
 له بیر ده كه ن كه مردن جیاوازی ناكات له نئوان گه نج و پیرو مندال و، شه یتان ده یان
 خه له تینی و پیدان ده لیت: (تۆش ته مه نت به به ری وه ماوه، تۆش وه كو نه وانه كارو
 كرده وه كات بخه ره كاتی پیریت). كه و ابو له حیکمه تی خوا به كه كورتی و درژی
 ته مه نی هه ری كه ك له ئیمه نادیارو شار او هیه و كه س نازانی كه ی كۆتایی به ته مه نی

۱- الترمذی، و صححه الألبانی، ص ج ۱ ص ۶۲۸۶.

دیت و پور به پوری مهرگ ده بیته وه، هر له به رنه وه یه ده بیته به رده وام له خو
ناماده کردندابین و کرده وه کانمان دوانه خهین.

ئیمام (ئیبینولجه وزی) ده لیت: (ئه و که سه ی نازانیت که ی ده مریت پتویسته
به رده وام ناماده بیته بۆیو که نجیتی و تندرستی و له شساغی له خشته ی نه بهن،
له راستی دا که من نه وانه ی له پیریدا ده مرین و زۆرینه ی نه وانه ی ده مرین که نجین و
به ده گمان خه لگی ده که ونه ته منی زۆره وه، ههروه کو و تراوه:

یه کی تیر ته من ده بی، قه مومی پپی ده خه لته ی
له بیرده کهن زۆرینه ی خه لگی به گه نجی ده مری

لافاوی مردن:

مردن هر له بۆران و لافاوێک ده چیت کاتی وشکانی داده پۆشیت شت له دوای
شت، کاتی شوینی پرده کات ده چی بۆ شوینیکی ترو نه ویش پرده کات هه تا
هه مووی داده پۆشیت، ژیرو تیگه یشتوو نه و که سه یه له وه همی کوپه که ی حه زره تی
(نوح - سه لامی خوی لی بی) دا نه ژیاو، وه کو نه و بیرنه کاته وه، نه و وا گومانی برد
که ده توانی له لافاوه که پزگاری بی به هۆی لوتکه یه که وه، ویستی په نای بۆ به ریت،
مردن به و جۆره یه هه رکه سی خۆی بۆ ناماده نه کات پای ده مالیت و نوقمی ده کات
له پیش (بیرکردنه وه و خو ناماده کردن).

وه کو (ئیبینولجه وزی) ده لیت: (لافای مردن هات، ده ی که واته سواری که شتی
ته قواو پارێزکاری ببن).^۱

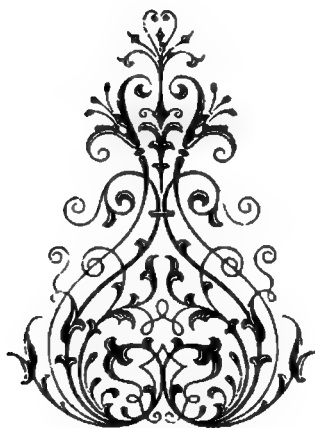
نه و که شتی یه ش که شتی جوانی گه شت و حه سانه وه نییه، به لکو بریتییه
له که شتی پزگاریبون له و لافاوه ی زه وی داده پۆشیت، نه و لافاوه یه خواناسی زاهید
(سه عید کوپی السائب) لیتی ده ترسا، له ته رجه مه کهیدا هاتوه:

(فرمیسی نه و وشک نه ده بوو، به رده وام فرمیسی ده هات، له نوێژدا ده گریا،
له کاتی که پان و پۆشتندا ده گریا، که داده نیشت و قورئانی ده خویند ده گریا، کاتی

۱- اللطف فی الوعظ ۲۱.

له پښتانه پټی دهگه یشتی دهگریا، له گه لږ نه وه شدا لیټیان ده پرسی چی به چوڼ وات به سر هاتووه؟ دهیوت: چاوه پوانی مردنیک وای لیکنردوم که له کاتیک نادیاردا دیت^۱.

نهمه ش نه و مانایه ناگه یه نی وای له خومان بکه یین له پرحمته خوا ناثومیدبین و بیټیواین له فراوانی لیخو شبوونی، به لکو خوا زور له وه به پرحم و به به زه یی تره له دایکیک بڼ مندا له که ی کاتیک لیټی ون ده بیټ، به لام نابی وایش بین پالی لی بدینه وه و واز له کارو کرده وه ی چاک بهینین تارمردن پیمانده گات به بی خو ناماده کردن.

میرگی (۳۰)

کۆسپه گانی تهوبه و

په شیمانی

نایانه وی بچنه به هه شته وه:

(ئەبى هـورەيرە - رەزای خـوای لـى بـى) بۆمان دەگێرێتە وه: پێغه مبه رﷺ
 فەرموویەتى: ((كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن أَبَى، قالوا: يا رسول الله وَمَن أَبَى؟
 قال: مَن أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَن عَصَانِي فَقَدْ أَبَى)).^۱ واتە: (گەلى ئىسلامى من
 هەموو دەچنە بە هەشت مەگەر ئەوانەى كە نایانە وىۆ مل نادەن، عەرزىانكرد:
 قوربان! ئەوانە كامانەن كە مل نادەن؟ فەرمووی: هەر كەسى بە گۆیى من بكات و
 فەرمانى من جى بە جى بكات، لە بارەى كارو بارى جۆراوجۆرى ئایینە وه، دەچیتە
 بە هەشت، وه هەر كەسى لە من یاخى بىۆ فەرمانى ئایینی ئىسلامى پىروۆز جیبە جى
 نەكات، ئەو واتای ئەو یە مل بە ئىسلام نادات لە بەر ئەو ناچیتە بە هەشت).

ئەو فەرموودە یە مژدە یە كە بۆ هەموو مۆسڵمانان كە دەچنە بە هەشتە وه جگە
 لەو چینهى نایانە ویت بچنە ناوی نەویستە كە شیان ئەوێنى یە كە زوهدی
 تێداده كەن بە لكو نەزان و نە فامەن بە و پێگایەى كە دەیانگە یە نیتە بە هەشت ،
 تەمبەلئى و خاوە خاوە دەكەن لە چوونە ناوی بە هۆى دنیا ویستی و پەسە ندكردنى ئەم
 دنیا لە ناوچوو بە سەر ئەو نازو نێعمەتە نەمرانەى بە هەشتدا، چوونە بە هەشت وەكو
 پێغه مبه رﷺ فەرموویەتى جیبە جى كردنى فەرمانە كانیەتى و، یاخى بوون و
 دەرچوونیش لە فەرمانە كانی مانای پەتكردنە وه و ملنە دانە بە چوونە بە هەشت، بۆ ئەو
 پەتكردنە وه و ملنە دانە شیان چەند هۆیه ك هەیه كە بوونە تە كۆسپ و دەرروونی
 ئەوانەى كۆت كردوو لە تهوبە و پەشیمانییه كى راستە قینه كە هۆى چوونە

۱- أخرجه البخاري، الفتح ۷۲۸۰.

به ههشتیانه ئه و هۆیانه ی وایان لیده کات ملنه دهن و نه یانه ویت بچه به ههشته وه
له گه ل ئه وه ی ده شران چ نازو نیعمه تیک له و به ههشته دا هه یه :

۱- تیکشکاندنی بته گان:

هه واو هه وهس و ئاره زووه کان بوونه بت له ده روویناندا له جیاتی خوا ده یان
په رستن بۆنه وهش خوای په روو دگار ده فه رموویت: ﴿أَرَأَيْتَ مَنْ أَخَذَ إِلَهَهُ،
هُوَ﴾ واته: (ئایا نابین ئه و که سه ی که ئاره زووی خوی کردۆته خوای خوی
(شوین نه فسی به دکرداری که وتووه). ریبـ سوو- بتیکه، زینا بته، فیل و ته له که و
غەش بتن، خۆپازاندنه وه و خۆ ده رخستن بتن، خواردنی مال و سامان به ناپه وا بته،
هه رشتی نه فس ئاره زووی ده کات و ده بپته هۆی خه شم و توپه یی خوا ئه و بته و
له جیاتی خوا ده په رسترین. هه تا ئه و بتانه تیک نه شکین ناتوانن ته ویه و
په شیمانییه کی پاک و پوخته بکه ن، ته ویه له گه ل مان و هه بوونی ئه و بتانه له قولایی
ده روونه کاندانه و به یه کی خۆ خه له تین و فیلاوییه چونکه نه فس فه رمان به خراپه
ده کات ئه گه ر بتیک له و بتانه بمینی و خاوه نه که ی لای نه باو تیک نه شکینی ئه و
به ناخی ده رووندا ده چی و له خشته ی ده بات و، ئه و په رستشیه ی پیشتر هه یبووه بۆی
ده پازینیته وه و جوانی ده کات، هه رچه نده یاخی بوو ملی نه دا ئه واکه وتن به دوا ی
که وتندا ده گه رپته وه تاده گاته وه ئه و جیکه یه ی لیوه ی ده ست پیکردوه واته حال ی
پیش ته ویه که ی، ئنجا ئه و ته ویه یه ی کردووشیه تی ده پووخت که هه موو بته کانی
به هۆیه وه نه شکاندوه، که واته گومانی تیدانییه هه رکه سی ده یه ویت ته ویه یه کی
پاسته قینه بکات ده بیت هه رچی په یوه ندی به خراپه و تاوانه کانی پابردویه وه هه یه
تیک بشکینی و له ناوی بیات، گه پانه وه ی زۆر له تۆبه کارانمان بیستوه و بۆمان
باسکراوه یابینیومه انه گه پاونه ته وه سه رگومرایی به هۆی هیشتنه وه ی هه ندی له و
شخانه ی په یوه ندیان به یاخی بوونه که یانه وه هه بووه و سه رپپچیان له فه رمانی خوا
کردوه چونکه ئه و شخانه ی له ناو نه بردوون و ئه و بتانه ی تیکنه شکاندوون له ئامیری

بەزەم و پەزەم و وێنەى پەوت و مالى حەرام و ھەوێنەى ژنان و شوشەى شەراب و ھۆشبەر و سەرخۆشکار و لەش گرانی و زۆرى تر لە ھۆيەکانى سەرپېچى و ياخى بوون، بەلام زۆرىش ھەن لە تەويەکاران کە ھەر لە سەرەتای تەويە کە ياندا ھەموو ئەو ھەيەندىيان ھەيە بە توو پەکردنى خواوہ تېکيان شکاندووہ و نەيان ھېشتووہ. گۆرانى بېژ ئامېرى بەزەم و گۆرانىيە کەى شکاندووہ و وێنە کێش لە وەحەکانى شکاندوون و دراندوون و وێرانى کردوون، ھەرزەکار ھەموو گۆرڤار و وێنە بېژابەر و وێنەکانى سووتاندوون، ھەرەق خۆر شوشەى شەرابەکانى شکاندوون و ھۆشبەرەکانى سووتاندوون، سووخور ئەو مالى بەرپيا و ھەري گرتووہ دەى کشينتەوہ و دابەشى دەکات بە سەر ھەزاراندا، خۆدەرخەر و خۆپازينەر ھەموو ئەو جل و بەرگە نالەبارانە دەسووتينى و وێنە کەى وەک حەزەتى ئىبراھىم—سەلامى خواى لى بى— دووبارە دەکەنەوہ کاتى بتەکانى ھەموو تېک شکاندو، وەک حەزەتى محمد ﷺ کاتى بتەکانى شکاندن بۆ چاندنى يەکتاپەرستى لە سەر زەمىنى ئىسلامى نوئى.

٢- جېگەو زەمىنەى سەرپېچى و بى فەرمانى:

لە کۆسپە سەرەکیەکانى سەر پى تەويەيەکی پاستەقینە نەگۆرپىنى زەمىنەى سەرپېچى و بېفەرمانىيەکان و ژینگەى ياخى بوونە، ئەو کەسەى دەيەوێت پزگارى بى لەو شوێنەى تيايدا گيرۆدە بووہ نيشتەجى نابى و دانانىشى، پەنگە ميکروبی نەخۆشەيە کەى ديسان توشى ببيتەوہ يان دەرگاگەى لە سەر داناخات و لە ھەمووانى دابريت و دەروونى وردە وردە توشى لەناو چون بکات، ئەو ھەتا لە فەرمودەيە کە پېفەمبەردا ﷺ ھاتووہ: کەسێک (١٠٠) کەسى کوشتووہ دېتەلای زانايە کە پياوچاک تاتەويەيە کە پاستەقینە لە سەر دەستى بکات، زاناکەش پى دەلێت: (إنطلق إلى أرض كذا و كذا، فإن بها أناساً يعبدون الله فأعبد الله معهم. ولا ترجع إلى أرضك فإنها أرض سوء)^١. (بۆ بۆ خاکی ئەوئۆ ئەوئۆ، لەویدا کەسانێک ھەن خەریکی پەرستنى

١- جزء من حديث أخرجه مسلم (٤٧٦٦).

خوای بالادهستن، تۆش بېړ له گه لیان خوای بالادهست بپه رسته و، مه گه پیره وه بۆ خاکی خۆت، چونکه خاکتکی خرابه). ئه وکەسە ی زینادە کات چۆن تەوبە کە ی چاک و راسته تا ئه و شوینە به جی نه هیلتیت که کاری سه مای تیدا ده کړیت، ئه وه ی هاوه لیتی ژنان ده کات چۆن تەوبە کە ی راست و ته واره تانه و جیگایه به جینه هیلتیت که ژنان تیایدا کۆده بڼه وه یانه وکەسە ی شه راب خۆره تانه و شوینە به جی نه هیلتیت که شه رابی لییه و تیایدا ده خوریتته وه، چۆن تەوبە کە ی ته واره و پاکه، هه روه ها هه موو ئه وانه ی ده یانه ویت تەوبە یه کى چاک و پاک و راسته قینه بکه ن ده بی ئه و جیگه و سه ر زه مینه به جی به یلن که گونا ه و سه ریچی یه کى تیدا ده کړیت.

۳- گیرۆده بوونی دل به گونا ه و تاوان:

ئیمام (ئیبینولقیم) له کتیبه که یدا (مدارج السالکین) باس له راستی و پیدایستی یه کانی تەوبه ده کات و، باس له (به هه له داچوون له تەوبه) دا ده کات و ده لیت: شیوه یه که له لاوازی و به هه له داچوون له تەوبه دا له وانه: (لاوازی له نیاز و بپاردا و بادانه وه ی دل بۆ سه ر گونا ه و تاوان کات له دوا ی کات و یادی خۆشی و پابواردنه کانی ده کاته وه، ده گونجی هه ناسه یه ک بدات و پشوو یه ک بدات، ماوه یه ک یاخی بی و بجۆشی و بخووشی). کاتی که سی هه ست و نه ستی تووشی خاوی و ته مبه لی ده بی له دهره نجامی لاوازی یه تی بۆ نزیک بوونه وه له خوا. به هۆی ته مبه لی و سستی له قورئان خویندن و پا به ند بوون به ویردو زیکره کان و له ده ستدان و هه لپه رکاندن نوێژه کان و شه ونوێژو پۆژووسوننه ته کان و خێرو به خشین و لیپرسینه وه ی نه فس و زۆری تر له و کرده وانه ی له خوای گه وره ی نزیک ده خه نه وه، ئه مه ش وای لیده کات تووشی پارایی و دوودلی و مه ترسی یه کان ده بی به هۆی شه یتان و سه رپازه کانی وه. ئه گه ر هاتو به رامبه ر ئه و مه ترسیانه خۆی به ده سه ته وه دا، بیته وه ی وازیان لیبه یتنی و دایان به مرکیتیتته وه ئه و له جیاتی ئه وه ی به هۆی به ئاگاهاته وه و بیدار بوونه وه بگه یتته وه سه ر راسته شه قام، په نگه به هۆی به جیگه یانندن ئه و گومان و مه ترسیانه بیگه یتنه وه سه ر گومرایی و یاخیبوون، ئه وه ی یارمه تی ده دات بۆ پرکاربوونی له و مه ترسیانه و لابردنی گومان و دل په راوکیتی

هه سترکردنیه تی به چاودپیری خوایی و داوای لیخۆشبوون و خۆدانه په نای خوا
له شهیتانی نه فرین لیکراو و له پره حمت دهرکراو.

۴- بی ئاگایی:

((نه بی هورهیره)) ده گپیتته وه که پیغمبر ﷺ ده فهرموویت: ((لایزنی الزانی حین
یزنی وهو مؤمن، ولا يسرق السارق حین يسرق وهو مؤمن و لا يشرب الخمر حین
يشربها وهو مؤمن)).^۱ واته: (زیناکه له کاتی کدا زیناده کات ئیمانی نیه، دزیش
له کاتی دزی کردنه که پدا ئیمانی نییه، ئارهق خۆریش له کاتی ئارهق خواردنه وه که پدا
ئیمانی نییه). ئه و له چاودپیری خوایی بیتاگاده بیت له کاتی نه نجامدانی تاوانه که پدا
کاتی ئه و چاودپیری به لای موسلمان بزرده بیت ئه و کارو کرده وهی نامینی و سستی و
لاواری پووی تی ده کات و وای لیده کات له نه نجامدانی ئه و کاره ناپه وایانه
بیزارنابی و له تهوبه کردن و په شیمان بوونه وهش له وکارانه که مته رخه م و خاوه خا و
ده کات و هیچ کاریکی وانا کات یارمه تی بدهن بۆ تهوبه و په شیمانی، ئیمام
(ئیبنولقیم) چهند نیشانه یه که له تهوبه ی هه له و فیلاوی باسده کات: (وشک بوونی
چاوه کان، بهرده وام بوون له بیتاگایی و، دوا ی تهوبه کهش هیچ کرده وهیه کی چاکی
واناکات له پیش هه له و تاوانه که پدا نهیده کردن).^۲ کرده وهی چاک وه کو سوتهمه نی
وایه بۆ سه یاره و، به بی ئه و توانای پۆیشتن و بهرده وامی نامینی، به خاوینی
پووکاری دهره وهی نییه به پهنگی جوان و دلپیتنی نییه هیچی نابنه ئه و
سووته مه نییه، هه ربه م جۆرهش تهوبه کار نه گه ر له نه نجامدانی کرده وهی چاکه
بیتاگابوو، ئه و بۆخۆی فه رمان به سه ر خۆیداده دات به وه ستانیکی حه تمی و هیچ
کاریک ناکات بۆ زیادکردنی تویشوو که ی ئه م کرده وانه به ره م نایه ن به بی هه ست
کردن به چاودپیری خوایی له هه موو کات و هه ل و هه ناسه یه کدا هه تا له کاتی نوستن و
له خه وه ستان و دانیشتن و جولان و پۆیشتنیدا.

۱- أخرجه مسلم: ۱۰۰، کتاب الإيمان.

۲- تهذيب مدارج السالكين ص ۱۲۵.

۵- نه گورپنی هاوړپکان:

پټغه مېرمن د هغه رموویت: ((المرء علی دین خلیله فلینظر أحدکم من یخالل))^۱.
 واته: (مرؤ له سهر دینی هاوه له که یه تی هریه ک له نئوه بروانی و بزانی کی ده کات
 به دؤست و هاوه لی خوی). نه وهش واته: گومانی تیدانییه مرؤ ده که ویتنه ژیر
 کاریگری نه و که سهی هاوړپیه تی ده کات و په یوه نندی پټوه هیه، جا نه و
 کاریگری به یا کاریگری کی باشه، یا کاریگری کی خراپه، ننجا نه گهر نه و که سهی
 دؤستایه تی ده کات مرؤ ټکی چاک بیت نه و شویتنه وارو کاریگری چاکه ی نه و
 که سهی پټوه دیاره خو نه گهر به پټچه وانه وهی نه و کاریگری کی پټچه وانه به
 واته: خراپ و زهره رهنندی ده کات. نه گهر هاوړی خراپ و لاساره کانی نه گورپت
 به هاوړی چاک و گورپایه لی فرمانی خوا، نه و نه فسی خوی له بازنه ی نه و زیان و
 خراپه کاریرانه دا قه تیس ده کات که به هوی هاوړی خراپه کانی وه توشی هاتوه،
 گالته به پابه ند بوون و گه پانه وه که ی ده کهن و یه کیکیان چټی شه وه سووره کانی
 بیرده خاته وه، یه کیکی تر له به رده میدا قسه له گه ل ژنه هاوه له کانیدا ده کات و،
 له به رده میدا قسه و باس له سهر ولاته پوژئاواییه کاند ده کهن، گوی له تاکه وشه یه کی
 نه و ناگرن که یادی خوی تیدایت، هیچ شتیکیان لی نابییستی جگه له توانج و جنیو
 و قسه ی ناشیرین، ده ی ته و به کاری له م جوړه تاجه نده خوراگرده بیت چهنده به رگری
 کارو ته وژی لاساری و گوناهاکاری له نیلیسه کانی مرؤ و جن به رده وپووی ده بنه وه،
 که سیک نییه له لای نه و یادی خوابکات یا خوی بیرخاته وه؟ له پاستیدا که سانی له و
 جوړه مان زور بینیه حه زیان نه کردوه هاوړپکانیان بگوپن دوی نه وه ی خوی
 گه وره پینمایي کردوون و، کار پاپه پانندن و پویشتنیان له گه ل پیاو چاکاندا پرت
 کردوته به هوی نه و گومانانیه له سهری په روه رده کراون له پنگای نه و پاگه یانندنه
 دوزمنکاریانیه پوویان له نیسلام کردوه و ئاپاسته ی موسلمانان ده کریت، هله به ته
 چاره نووسیان هه رکه وتن و پووخان ده بیت دوی نه وهش که خوا به میهره بانی خوی

۱- صحیح الجامع الصغیر ۳۵۳۹.

هیدایه‌تی داوڤ، به‌لکو پووخانیکی واده‌پووخیت زیاتر له و پووخانه‌ی پېشتر تییډا بوون. وه‌کو پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌فهرمووده‌یه‌کی دۆستایه‌تی و دانیشتن له‌گه‌ل که‌سانی خراپ به‌کووره‌ی ئاسنگه‌ر ده‌چوینئ (وکیر الحداد- یحرق بیتک او ثوبک او نجد منه ریحاً خبیثه). واته: کووره‌ی ئاسنگه‌ر یا‌خانه و لانه‌ت ده‌سووتینئ یا به‌رگ و پۆشاکت ده‌سووتینئ یا نه‌وه‌تا بۆنیکئ زۆر ناخۆشی لیده‌که‌ی). (ئیمامی عه‌لی- په‌زای خوای لیبی) ده‌فهرمووئت: هاوړپیه‌تی گوناهاکار مه‌که، به‌پاستی ئه‌وکرده‌وه‌کانی له‌به‌رچاوت جوان ده‌کات، به‌هیاو خۆزگه‌وه‌یه تۆش وه‌کو ئه‌و بیت). (المنای) ده‌لئیت: (ووریا به‌ خۆت بپاریزه له‌کۆپو مه‌جلیسی خراپه‌کاران، به‌پاستی بێنه‌وه‌ی به‌خۆت بزانی لیان زه‌ره‌رمه‌ند ده‌بیت دووره‌په‌ریزی له‌وان هر به‌دانیشتن و قسه‌و کرده‌وه له‌گه‌لیاندا نییه. به‌لکو ده‌بی دووره‌په‌ریزی له‌پوانین و سه‌یرکردنیشیان، چونکه تیپوانین له‌دیمه‌نیک، په‌وشت و په‌فتاریک له‌ناخ و ده‌رووندا دروستده‌کات و به‌جی ده‌هتلیت له‌په‌فتاره‌کانی ئه‌و دیمه‌نه‌ی بۆت پوانیوه.

6- له‌بیر‌چوونه‌وه‌ی مردن و کۆتایی ته‌مه‌ن:

به‌هۆی له‌بیر‌کردنی مردنه‌وه هه‌رکات هه‌ول ده‌دات پابه‌ندی ته‌وبه‌یه‌کی پاست و دروست بێت هه‌ست به‌قورسی و گرانییه‌کی زۆر ده‌کات، هه‌رچه‌ند ده‌یه‌وئ له‌و ته‌وبه‌یه‌ی به‌رده‌وام بێت په‌رۆشی پابر‌دووی ده‌بیت و ده‌گه‌رپته‌وه سه‌ری، له‌هیاو خۆزگه‌کانیدا پۆده‌چیت، ئه‌و ته‌ندروستییه‌ی خۆی پتیه‌ باده‌دات و لارو له‌نجی پتیه‌ ده‌کات نه‌فسی والیده‌کات ئاواتی زۆری هه‌بن و پۆز له‌دوای پۆز له‌پیناو نه‌فس و وه‌دیته‌نانی ئاواته‌کانیدا زیاده‌پۆیی له‌وکارانه‌دا ده‌کات. ئه‌وه‌ش له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌و مردنه‌ی له‌بیر‌کردوه که‌هیچ که‌سیک به‌کاته‌که‌ی ئاگادار نییه‌و هه‌والی لی نییه، زۆر له‌په‌یه‌خه‌ی ده‌گریت له‌و بێئاگایی‌یه‌دا کۆتایی به‌ژیانی ده‌هتلیت به‌سه‌ره‌نجامیک خراپ، له‌کاتیکه‌ ئه‌و له‌پاستیدا ئه‌و چرکه‌ساته سامناک و مه‌ترسیداره‌ی له‌بیر‌کردبوو له‌ژیانیداو له‌بیر‌کردنی مردنیش له‌گه‌وره‌ترینی ئه‌و کۆسپانه‌یه که‌دیته‌سه‌ر پڤگای ته‌وبه‌و گه‌پانه‌وه‌ی پاسته‌قینه بق هه‌رکه‌سیک بیه‌وئت بیکات.

میڙگی (۳۱)

سەرەنجامیکی خراب

نیمام (القرطبي) له کتیبەکییدا (التذکرە) چیرۆکی بانگدەرێکی هیناوه، که که سیک بووه به به های به ندایه تی و نوری گوێزپایه لی دهستی پێکردووه، (القرطبي) ده لیت: (ههروهکو عاده تی خوێ پۆژیک بۆ بانگدان به مناره که دا سه رکه وت و له ژێر مناره که دا مالی (نه صرانی یه ک) هه بوو، بانگدهره که بۆماله که ی پوانی و سه رنجی دا کچی خاوه ن ماله که ی دیت، شهیدیای بوو وازی له بانگ هینا، دابه زێیه خوارێ و چوو بۆ ماله که یان، که که پێی وت: چیت ده ویت؟ نه ویش وتی: تۆم ده ویت، که که وتی: بۆچی؟ نه ویش پێی وت: به تۆوه ئاسووده م هۆشم بۆت نه ماوه و به پراستی هه موو دلت داگیرکردووم، که که وتی: گومانێ تیدا نییه وه لامت ناده مه وه، وتی: ده تخوازم، نه ویش پێی وت: تۆ موسلمانێ من نه صرانییم و باوکم نامدات به تۆ، بانگدهره که ش وتی: ده بم به نه صرانی که که وتی: نه که رتۆ نه وه تکرد منیش به دلی تۆ ده که م و شووت پێ ده که م، بانگدهره که (په نابە خوا) بووبه نه صرانی بۆ نه وه ی که که شووی پێبکات، له که لیان له ماله که دامایه وه هه ر له و پۆژه دا سه رکه وت بۆ سه ریانی ماله که و له و پۆه که وه خواره وه مرد، له کاتی که نه دینه که ی ماو نه به که که ش که یشت).

کۆتاساتی ژيان مه تر سیدارترین و یتسگه یه مرقف پیش هاتنی پۆژی دوایی پیایدا ره ت ده بییت، له وساته دا بۆی دیاریده کریت که ئایا نه وکه سه له نه هلی به خته وه رانه یا له نه هلی به د به خت و به هیلاک چوووه کانه، (چرکه ساته کانی کۆتایی) نه وساتانه ن که پاکشان و پالذانه وه ی خه لکی ته واوده که ن و له خه وی ئارام بی به شیان ده که ن، زۆرنین نه وانه ی مالی خوێان له پێگای خوادا خه رج کردووه، زۆرنین نه وانه ی

له قرچەى گەرمادا پۆڭڧوان گرتووه، له سى يەكى كۆتايى شەودا هەستان و شەونوژيان كردووه، ئەوانەى گويىستى فەرموودهى پيغه مبه ر ﷺ بون ((إنما الأعمال بخواتيمها))^۱. واتە (بەپاستى كاروكردەوه كان بەگوێرەى دەرەنجام و كۆتايى يەكەيەتى). ئەوان بەهۆى ئەو فەرمووده تەقواو لەخواترسانيان زياتر دەبێت.

ئەندازەى گەزىك بۆ بەهەشت :

(ئىبنومەسعود) دەلى: پيغه مبه ر ﷺ فەرموويه تى: ((فإن الرجل منكم ليعمل حتى ما يكون بينه وبين الجنة إلا ذراع، فيسبق عليه كتابه، فيعمل بعمل أهل النار، ويعمل حتى ما يكون بينه وبين النار إلا ذراع. فيسبق عليه الكتاب فيعمل بعمل أهل الجنة))^۲. واتە: (كەسى واتان هەيه كردەوهى بەهەشتى دەكات هەتا لەنيوان ئەو بەهەشتا ئەندازەى گەزىكى دەمىتى، كەچى نووسراوه كە پيشى دەكەوى كاروكردەوهى دۆزەخى دەكات و دەچىته دۆزەخ، هەروەها كەسى واتان هەيه كاروكردەوهى دۆزەخى دەكات، هەتا بە ئەندازەى گەزىكى دەمىتى و، نووسراوه كە پيشى دەكەوىت و كاروكردەوهى بەهەشتى دەكات و دەچىته بەهەشتهوه).

لەو كردەوانە نۆڭن لەنۆڭو پۆڭو و حەج و عەمرەو خيرو بەخشين و خەتمى قورئان و، هاوپييه تى پياوچاكان و بەجيه نانى سوننه تەكان، هەتا واى لى دىت بەپەنجە ئاماژەى بۆ دەكەن و پيى دەگوترى لەپياوچاكانە، هەتا خواى گەورە كۆتايى بە ئەنجامىكى خراپ دەهينى و ببه شى دەكات لەو بەهەشتى كە تەنها باليى مابوو بيگاتى و لەدواداوى تەمەن دايە، كە لەوانە يە سالى كۆتايى تەمەنى بىت، يا دوا مانگى، يا دوا هەفتە، يا پەنگە دوا پۆڭى تەمەنى بىت، ئەوكە سە يەكسەر دەگوپى بۆ كە سىكى ترو ئەو پووناكى يە دەگوپىت بۆ تاريكى و، چاكى يەكەى بۆ خراپەكارى و ياخى بون، ئەو پاكيى يەى دەبىتە پيسى و، لەسەر خويى و نەرم و نيانى كەى دەگوپى بۆ پەبەرايه تى و دووركەوتنەوه و پاكي زەببە كەى

۱- البخاري، الفتح ۶۴۹۳.

۲- اللؤلؤ والمرجان ۱۶۹۵.

بۆ داوین پیسی و خوی ناشیرین، ئەو هەموو خۆشەویستی یە بۆ پق لیبونه وەو کۆتایی تەمەنی بەم جۆرە ی لیدیت، ئەو کردە وەباشانە ی پێشتر ئەحجامی دابوون دەبنە تەپ و تۆزو بەهەوادا پەرش و بلۆ دەبن. هەتا پیغەمبەر ﷺ لەباسی ئەوانە ی سەردەمیکی درێژ کردە وەکانیان لەکردە وە ی بەهەشتیانە، پاشان تەمەنیان بەسەرئەنجامیکی خراپ کۆتایی دیت، ((إِنَّ الرجلَ ليعملَ الزمنَ الطويلَ بعملِ أهلِ الجنة، ثم يَختَمُ له عملُه بعملِ أهلِ النار، وإن الرجلَ ليعملَ الزمنَ الطويلَ بعملِ أهلِ النار، ثم يَختَمُ له عملُه بعملِ أهلِ الجنة))^۱. واتە: (پیاوی واهە یە ماوە یەکی زۆر کاروکرده وە ی بەهەشتی دەکات پاشان کۆتایی کردە وە کە ی بەکردە وە ی دۆزەخی دیت، پیاوی وایش هە یە ماوە یەکی زۆر کاروکرده وە ی دۆزەخی دەکات، پاشان کۆتایی و کۆتایی کردە وە کە ی بەکردە وە ی بەهەشتی دیت).

هۆی خراپ بوونی کۆتایی کردە وەکان :

(سەهلی کوپی سەعد الساعدی) دەگێڕێتە وە کە پیغەمبەری خوا ﷺ کاتی دەپروانی بۆ پیاویک کە لەمەدینە دا دەجەنگی لەگەڵ هاوێلگەران و شەریک بۆ خوا بپاردهران و لێی دەکوشتن، لەناو موسلمانەکاندا ناوبانگی پەیدا کردبوو، بەلام پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: کێ حەز دەکات بپروانییە پیاویک کە ئەهلی دۆزەخ بیت، باسەیری ئەو پیاوێ بکات، پیاوێ کەش لەکوشتار بەردەوام بوو هەتا بریندارکرا، پەلە ی بۆ مردن کردو نووکی شیرەکە ی بەسنگی خۆیدا کردو خۆی هەڵدا سەری هەتا لەنێوان هەردوو شانی هاتە دەرو بەم جۆرە خۆی کوشت، پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: ((إِنَّ العبدَ ليعملُ- فيما يرى الناس- عملَ أهلِ الجنة، وإنه لمن أهلِ النار، ويعملُ- فيما يرى الناس- عملَ أهلِ النار وهو من أهلِ الجنة، وإنما الأعمالُ بخواتيمها))^۲. واتە: (بەندە کار و کردە وە دەکات-خەلکی وادەبینن- کردە وەکانی لەئەهلی بەهەشتیانە، بەلام دەبێتە یەکیک لەئەهلی ئاگری دۆزەخ، یان کاروکرده وە ی

۱- مسلم / ۲۶۵۱

۲- البخاری، الفتح: ۹۲ ۶۴.

واده کات-خه لکی واده بینن- کرده وه کانی له نه هلی ناگرو دۆزه خیانه، له کاتی کا ئه وه که سیک ده بیت له نه هلی به هه شت، کارو کرده وه به سه ره نه جام و کۆتاییانه). ئیمام (ئیبی نوچه بی حه نه لی) له لیکدانه وهی ئه م فهرموده یه و پوونکردنه وهی ئه وهی که ده بیت هوی کۆتایی خراپی کرده وه کان ده لیت: (... نه مه ئه وه ده گه یه نیت که نه تهی شاراو وهی کارو یارو کرداره کان له وه جیا یه و نه و سه ره نه جام خراپی به به هوی ئه و فیل و پیلانه شاراو وهی به نه وه یه که بۆ خه لکی ده رناکه ویت، نه جا له پووی ئه م کاره خراپه وه و به م جۆره ئه و خووه خراپه شاراو وهی هه یبووه ئه و سه ره نه جامه خراپه ی بۆ مسۆگه ر ده کات له کاتی مردنیدا).^۱ (ئیبی نوچه بی حه نه لی و ئیمام ئیبی نوچه ییم) له سه ره مه مان هوی که باسی کردووه هاوړان کاتی ده لیت: (نه گه ر کرده وه کان به سه ره نه جام و کۆتایی به که یان بن نه و که سه ئارام ناگریت له سه ره نه و کاره ی ده ی کات تا ته و او بکریت- به لکو به لایه کی شاراو وهی تیدا هه یه و، خالی که له کۆتایی ته مه نی دا به هوی وه شکست دینی و نه و به لای کاره ساته ی له ناخی دابو له و کاته پتویسته دا نا پاکی له گه لدا ده که ن و ده ی گێر نه وه سه ره نه و ئه ر و نه ته ی کاری پتکردووه نه گه ر له ویدا نه و ده ردو فیل نه بیت خوای گه وره باوه رپه که ی وه رنا گێریت).^۲ ئه و ده رده شاراو وهی ده بیت هوی کوشتنی له کۆتا کاته کانی ته مه ندا و له جێ به جی کردنی زۆرینه ی په رسته شه کانی ته مه لای ده کات، وای لیده کات حه زده کات بۆ ژنان بپوانی و چاوی نه پارێزی و گالته و سووکایه تی به که سانی ترده کات و پقی له پیا و چاکان و بانگخوازان و چاکه کاران ده بیت هوه و یا هه ر شتی کی تر له و باب ته نه، که لایان به نا گانییه وه به بچوکیان ده زانی ت. به لام پۆژ له دوا ی پۆژ گه شه ده که ن و گه وره ده بن و ده گۆرین بۆ ده ردو به لایه ک هێرشی بۆ ده هینن و شپی ده که ن و ده یخه نه گیانه لای ده ی کوژن له بهر ده رگا کانی ژیا نی به رزه خدا.

۱- جامع العلوم و الحكم، ص ۵۰.

۲- الفوائد ۲۱۳، النفائس.

میږگی (۳۲)

چەند دیمه نیک له کوټا نه نجامی

تر سینهر

ئەوانه ی له فهوتان و به هیلاک چوون نه مین:

له راستیدا دلیک که ترسی خوی تیدا نه بیت، گومانى تیدانییه نه دله تووشی
سه ره نجامیکی خراب ده بی، له بهر نه وهی به پاستی ترس بهرده وام پال
به خاوه نه که یوه ده نیت تابگه پیتته وهه همیشه پاک بی له هه مو نه و خوش و که م
و کوپانه ی له کاتی بیناگاییدا ده که ویتته ناوی و، ترس پالنه ریه تی بو نه نجامدانى
کردارى چاک، به لام له و ناوه دا نه دلتیایى و نه مین بوونه ی وای لیده کات
به کاره کانی له خوبایى بی و بیناگایى هه تا ته مبه لى و خاوه خاوه نه مپوو سبه ی
کردن به سه ریدا زالده بیت و، وه رع و ته قوای که م ده بیتته وهه به هیواى لیخوشبوون و
لیبووردنى خوایى ده بیت، (حاته مى نه صه م) له و یاسه دا ده لیت: (هه رکه سیك دلی
له چوار مه ترسی خالی بوو و بیرى لینه ده کردنه وه، نه که سه غافل و بیناگایه و
له هیلاکی دوزه خ پرگار نابى:

یه که م مه ترسی: پوژی دواى کاتی ده لیت: نهوانه له به هه شتن نه و هیچ گوئی
پی ناداو لى بیناگا و بی باکه، وه نهوانه له ناگرى دوزه خدان دیسان هه رگوئی پیناداو
بیباکه و، له کاتیکدا ناش زانیت بوخوی له کام دهسته یان ده بیت.

دووهم مه ترسی: له کاتیکا له ناو سى تاریکیدا درووست بووه فریشته یه ک
بانگی کردووه به به د بهخت یان بهخته وهه، نه و نازانیت له به د بهخته کانه یان
بهخته وهه رکه کان.

سییه م مه ترسی: بیر کردنه وهی له مه ترسی ناگادار کردنه وهی که نازانى
مژده ی ده دریتى به وهی که خودا لى پازى یه یاللى تووړه یه.

چوارهم مهترسی: ئو پۆژهی تیایدا بلأو دهبنهوهو پهپاگهنده دهبن، ئو نازانی بهکامهپيگه دا دهبریت و دهپوات.

ترسی پیاوچاگان:

بهلام پیاو چاگان ئه مین و دلتیا نین وهکو ئو جوړه کهسانه ی باسما نکردن، بهلکو ترسیان له خوا دلای بریون و چاوی له گریاندا توقم کردوون ئه وان به پراستی له سهره نجام خرابی دهترسن، (سه فیان) بهرده وام دوودل و نائاسووده بوو ژور بیرى دهکرده وه له پرابردووی داهاتووی کۆتایی ته مه نی دهگریاو دهیوت: دهترسم له سهره مرگدا ئیمان کهم له دهست بدهم^۱.

(مالیکی کوپی دینار) شهوانه هله دهستاو به درژایی شهو پیشی خوی دهگرت و دهیوت: پهروه رداگارا دانیشتووی به هه شتم ناسیو دانیشتووی ئاگری دۆزه خیش، مالیک ده بی هه واری تو له کام له م دوشوینانه بی^۲.

هیزی شهیتان له سهر مروڤ:

به هوی تووندی ئو هه موو ترسه ی پیاوچاگان له سهره نجامی خراپ، شهیتان هیژیکی ژوریان دهخاته سهر له چرکه ساته کانی ته مه نیاندا بۆلادانیان له دینه که یان و تینیان بۆدینی، به لام خوای گه وړه خۆراگریان دهکات به وته ی دامه زراوو جیگیرو شهیتان هیچ توانایه کی نابی له سهریان.

وهکو له وته یه کی (عهبدوللای کوپی ئه حمه دی کوپی حه نبل) دا هاتووه ده لیت: (له لای باوکم بووم له کاتی وه فاتیدا دهستی خسته ناو پیشی و تووند گرتی و تاماوه یه که له هۆش خوی چوو، پاشان هۆشی هاته وه وه نسکی داو له بهر خوی وه دهیوت:

نا ئه وه ناکه م ئه وه دووره له من، نائه وه ناکه م ئه وه دووره له من، چه ندجار ئه وه ی دووباره کرده وه پیم وت: بابه گیان چیت لی دیاره، وتی: شهیتان له ته نیشتم وه ستاوه په نجه کانی ده گزی و ده لی:

۱- جامع العلوم و الحكم، ص ۵۰.

۲- جامع العلوم و الحكم، ص ۵۰.

ئەى ئەحمەد لەو ئايىنەلادە، لەو پېيازە لادە، منىش دەلئىم: نا، ئەو دەورە
 ھەرگىز ئەو ئەناكەم ئەو لەم دەورە ھەتا دەمرم).^۱

(ئەبوجە عەفر ئەحمەد قورطىبى) دەگىرپتەو دەلئىت: (لەكاتى وەفاتىدا منىش
 لەلای بووم پىم دەگووت بلى: لا إله إلا الله، ئەویش دەيوت: نا، نا، كاتى ھۆشى
 ھاتەو، ئەو ھەم بۆ گىرپايەو وەلئىم پرسى: ئەویش وتى: دووشەيتان ھاتنەلام بۆلای
 پاست و بۆلای چەپم، يەككىيان دەيوت بە (جولەكەيى) بمرە بەپاستى چاكتىر
 دىنە، ئەوى تریان دەيوت: بە (نەصرانى) بمرە چاكتىرىنى دىنە، منىش پىم دەگووت:
 نەخىر، نەخىر، ئەو چىيە بەمنى دەلئىن؟).^۲

گوڤتا و سەرەنجامە دلئەزىنەكان:

بىستەن و بنىنى ھەوالى ئەو سەرەنجام و كۆتايىيە خراپ و نالەبارانە والە
 پياوچاكان دەكات كە ئەو ئەندەى تر بترسن و زياتر خۆيان بۆ قىامەت ئامادەبكەن.
 لەو ھەوالانەى دەگىرپدريئەو ئەو ھەتا (ئىبو پەجەب) دەلئىت: (عەبدولعەزىزى كوپى
 ئەبى پەواد) گىرپايەو وەوتى: لای پياوئىك ئامادەبووم لەسەرەمەرگدا بوو دەمويست
 شاھەتومانى پى بەيئەم وەم بلى: لا إله إلا الله، بەلام لەو كۆتايىيەدا شتىكى وت كە
 بەھۆيەو پياو ھەبىو بەم جۆرە لەسەر ئەو ھالە مرد، وتى: پرسىيارم
 لەبارەو ھەركرد بۆم ھەركەوت كە ئەو گىرپدەى عارەق خواردنەو ھەو، ئنجا
 (عەبدولعەزىن) وتى: خۆتان لەگوناھ و تاوان بپارىئەن بەپاستى ھەرئەو دەتانخاتە ئەو
 مەترسىيەو ھەو گىرپدەتان دەكات).^۳

(قورطىبى) لە (التذكرة) دا دەگىرپتەو دەلئىت:

(پەبىعى سىرە كوپى مەبد الجەنى) كە عابىدىكى خواناس بوو لە بەصرە وتى:
 (كەسانىك دەناسى لەشام، بەپياوئىكيان وت: ئەى فلان بلى: لا إله إلا الله) ئەویش
 وتى: دەيخۆمەو ھەو پاراودەبم، ديسان جارئىك لەئەھواز بەپياوئىكيان وت: بلى: لا إله إلا الله
 (ئەى الله) ئەویش دەيوت: دە، يازدە، دوازە، دياربوو كارى ئەو پياو ھەو نووسىن و

۱- التذكرة، ص ۵۰.

۲- التذكرة، ص ۵۰.

۳- جامع العلوم والحكم، ص ۵۰.

ژماره و کیشانه و پېوانه بوو، نه و نه دده پېوه ی خه ریک بوو به م جوړه کاره که ی به سهریدا زال بېوو^۱.

نیمام (ثینولقه یم) له کتیبه که یدا (الجواب الکافی) له و چیرو کانه مان بۆ باس ده کات که له سهرمه رگدا چیان وتووه، ده لیت: که سی واهه بووه پئی ده گوترا بلّی: (لا إله إلا الله) نه ویش ده یوت: ئاه، ئاه، ناتوانم بیلیم، به یه کیکی تریان وت: بلّی: (لا إله إلا الله) وتی: ناشیرینه، شله، به سهرتدا زالّه، پاشان ته و او بوو مرد، به یه کیکی تریان وت: بلّی: (لا إله إلا الله) دهستی کرد به گورانی وتن و ده یوت: ته تن، ته تن، هه تا ته و او بوو، دیسان به یه کیکی تریان وت: بلّی: (لا إله إلا الله) له وه لامدا ده یوت: نه وه ی نیوه ده یلین سوودی نییه بۆمن، تازه وازناهیم له یاخی بوون تاته و او بووه و مردوه نه یوانیوه شایه تومان به ینی، داوایان له یه کیکی ترکردوه بلّی: (لا إله إلا الله) وتویه تی: پئویستم به وه نییه نازانم نووژیک بۆ خوا بکه م، به م جوړه هه ر نه ی توانیوه شایه تمانه که به ینی، به یه کیکی تریان وتووه: بلّی: (لا إله إلا الله) وتویه تی: هه رچند ده مه وی بیلیم ناتوانم و زمانم ده گیریت^۲.

دامه زراوی و خوږاگری له خوا داوا ده که ین:

نهم جوړه باس و خه به رانه داوامان لی ده که ن هه ر نه وه بلّینه وه که چاکترینی که س— پیغه مبه ری خوا^۳ مژده ی به به هشت پی داوه که ده ره رموویت: ((یا مقلب القلوب ثبت قلبي على دينك))^۴. واته: (نه ی هه ل سورپینه ری دلّه کان دلّم له سه ر ئایینه که ت دامه زراویکه). هه رکه سیک دامه زراوی بویت گومانی تیدانییه هویه کانیشی ده ره خسینی و هه ولی بۆ ده دات. ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾^۵.

۱- التذكرة، ۵۱/۱.

۲- الجواب الکافی: ص ۱۰۵ - ۱۰۶.

۳- الترمذی و صححه الألبانی.

۴- الرعد: ۱۱.

میرگی (۳۳)

تەویلی سۆز دەبەر

مامۇستا (عبدول ھەلیم خەفاجە) بۆمان دەگىرپتەۋە دەلىت:

(ئەلمانىيەك موسولماننىكى بىنى سۆز دەى دەبرد، بەرپادەيەكى زۆر لەم جولەيەى سەرى سورما! تاۋاي لىكرى لىي پامار چاۋەپوانى كىر دەتا ئەم موسولمانە نوۋزەكەى تەۋاۋكرى، ئىنجا بەرەۋلاى چوۋ، دەربارەى ئەم جولانەۋە پرسىياري لىكرى، بەتايىبەتى لە - سۆز دەكان - موسولمانەكەش زۆرجۋان باسى نوۋزەكەى ھىكمەت و كاريگەرىيەكانى بەۋرەدى تەۋاۋى بۆ پوۋن كىرەۋە، ئەۋىش زۆر بەتاسەۋ سەرسورمانىيەكى تىكەل بەخۇشىۋ پەرخۇشى گۆيى بۆ گرتىۋو، ھەروەكو ئەۋەى بەسەرخۇى ھاتوۋە گەيشتۆتە ئەۋشتەى چەند سالا بەدۋايدا دەگەرپت، ئىنجا ھۆكارى ئەۋ ھەموو سەرسورمانەى خۇى بۆ موسولمانەكە باسكرد: كە ئەۋ بەدەست نەخۇشەيكى دەروۋنىيەۋە دەئاللىنىۋ بەردەۋام دلئەنگ بوۋە، كاتىك ناۋچەۋانى خۇى بەزەۋىيەۋە دەلكاند ھەستى بەئاسودەيىۋ پشودان دەكرد، لەبەرئەۋە ھەركە دلئەنگى زۆرى بۆھىئاۋە تەۋىلى خىستۆتە سەرزەۋىۋ توند پىۋەى لكاندوۋە تاھەست بە ھەسانەۋە ئاسودەيى بكات و پشۋويەك بدات، بەم شىۋەيە ھەتا ئەۋكاتەى ئەۋ موسولمانە دەبىنپت نوۋزەكەت و ناۋچەۋانى بەزەۋىيەۋە دەلكىنى، لەۋىدا نەينى ئەۋ ھەسانەۋە ئاسودەيىيەى خۇى بۆ دەرکەۋت كە ھەستى پىدەكرد).

دۋاي ئەۋە موسولمانەكە لەگەل خۇيدا بردى بۆ مەلبەندىكى ئىسلامى لەشارى (مىۋىخ)، لىپرسراۋانى ئەۋى باسى ئىسلاميان بۆكردو جۋان بۆيان لىكدايەۋە پونيان كىرەۋە، بەھۋى كاريگەرى ئەۋسەردانە بپرواھىتەنى بەتاك و تەنيابى خوا راگەياندو موسولمان بوۋ، بەلئ ئەۋ (سۆز دە) بوۋ بەھۋى موسولمان بوۋنى ئەۋ پىاۋە.

که واته سوژده چییه؟ کاریگه‌ری یه‌کانی چین؟ کامه‌یه ئاکارو سیفه‌ته‌کانی سوژده‌به‌ران؟ شیوازو پیرپه‌وی ئه‌و سوژده‌یه‌ چۆنه که مروّف له قوپی زه‌وی داده‌مالّیت و په‌یوه‌ستی ده‌کات به‌ئاسمانه‌وه له‌پله‌وپایه به‌رزه‌کان و پاستی‌یه‌کانی دواپۆژ نزیک‌ی ده‌کاته‌وه؟

واتای سوژده:

ئیمام (طبری) له (ئیبینو عه‌باس) وه‌وه ده‌گێڕێته‌وه له‌سه‌ر ئه‌و ئایه‌ته‌ی خوای په‌روه‌ردگار که ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَذْخُلُوا الْآبَابَ سُجَّدًا﴾^١ ده‌لّیت: فه‌رمانیان پێدراوه به‌کړنوش و پېزانینه‌وه بچنه ژووره‌وه، طه‌به‌ری ده‌لّیت: ئه‌صلی سوژده چه‌مینه‌وه و نوشتانه‌وه‌یه بۆ ئه‌و که‌سه‌ی (سوژده‌) ی بۆ ده‌برێت به‌مه‌به‌ستی به‌گه‌وره زانینی، هه‌موو چه‌مینه‌وه‌یه‌ك بۆ هه‌رشتێك به‌مه‌به‌ستی به‌گه‌وره زانین (سوژده) بردنه بۆی، ئینجا ده‌لّیت: ئه‌وه لێکدانه‌وه‌ی (ئیبینو عه‌باس) ه بۆ ئه‌و فه‌رموده‌یه‌ی خوای گه‌وره (سجدا- چه‌مینه‌وه) یه، چونکه چه‌مینه‌وه کووپی‌بونه‌وه‌یه، سوژده‌به‌ریش زۆر زیاتر له‌کووپی‌بونه‌وه ده‌چه‌مێته‌وه.^٢

له‌رافه‌کردنی ئه‌و فه‌رموده‌یه‌ی خوای گه‌وره ﴿فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾^٣ وَاِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ﴾^٤ دا (شیخ محمد صواف) ده‌لّیت: سوژده خواستی‌که ئه‌وپه‌ری پارانه‌وه و ملکه‌چی و خۆبه‌که‌م زانین و پابه‌ندی به‌ بۆ ئه‌م قورئانه پیرۆزه، وه‌مه‌به‌ست له‌ (سوژده): نوێژه‌وه، لکاندن‌ی نوێژ به‌باوه‌په‌وه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر گه‌وره‌یی و به‌ها و بایه‌خ و پایه‌داری و له‌ئیسلامدا فه‌رمانی پێکراوه، نوێژ کۆله‌که‌ی دینه‌و پوکنیکی دامه‌زراو جێگیره، هه‌رک‌س نوێژ به‌گرنگ بزانی‌ت و جێبه‌جێ بکات

١- البقرة: ٥٨.

٢- تفسیر الطبری ١٠٤/٢، ١٠٥.

٣- الإنشقاق: ٢٠-٢١.

ئەوادىنى دامەزراۋو جىگىر كىردۈۋە، ھەركەس شىش ۋازى لىق بېيىنى ئەۋا دىنى ۋىران
بوۋە^۱.

بەھاۋ نىرخى (سۆزۋە) لەۋمانا گەۋرە بەرزانەۋە سەرچاۋە دەگرىت،
بەگەۋرە دانان ۋەملەكەچى ۋە پارانەۋە ۋە خۆبەكەم گىرتىن ۋە خۆشكاندن چەند ۋە اتايەكن
دەلالەت لەبەندايەتى بىكەرەكەى دەكەن بۆ ئەۋكەسەى پەرسىتىش ۋە بەندايەتى
بۆدەكات، چۈنكە (سۆزۋە) ئەۋپەپى كۆپۈنەۋە ۋە نوشتانەۋە تە نىزىمىن ئاست، چ
شىتە ھەيە لە لكاندنى تەۋىل ۋە لووت بەزەۋىيەۋە نىزىمىن!

لكاندنى تەۋىل بەشۋىنى پىيەكاندا، كەبەلگەيەكى پۈۈن ۋە ئاشكرايە لەسەر
ملەكەچى ۋە خۆشكاندەۋە بۆ ئەۋكەسەى دەپەرسىتەت، پىگە نەدراۋە (سۆزۋە) بۆ
ھىچ كەس بىرىت جگە لەپەرەردىگارى جىھانىيان، ھەمۇ چەمانەۋە (سۆزۋە) يەك
بۆ غەيرى خوا بەتالەۋ نەھى لىكراۋە.

بىنەچەى بەندايەتى

نارەزاىى ھود ھود (پەپوسلىمانە):

لەبەرئەۋەى دىمەنى (سۆزۋە) بەلگەيەكە لەسەر ملەكەچى ۋە پارانەۋە ۋە پابەند
پۈۈن ۋە خۆم بەكەم گىرتىن، كەتەۋىش لەدىارتىن ۋە بەرزىنى ۋە اتاكانى پەرسىتىش،
ھودھود ۋە پەرس ۋە بىزار دەبىت كاتىك لەيەكەك لەچۈنە دەۋر گەرانەكانى دا قەۋمىك
دەبىنىت (سۆزۋە) بۆ غەيرى خۋاى پەروەردىگار دەبەن، ئەمەۋاى لىدەكات كە
بەتۈۋەپەى بدوۋىت، ھەروەكە خۋاى گەۋرە لەقورئانى پىرۋۇزدا دەفەرەمۋىت
﴿الْأَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ﴾^۲.

ۋاتە: (شەيتان رىي لىگىرتىن بۆ ئەۋەى سۆزۋە نەبەن بۆ ئەۋ خۇدايەى كەنھىنى
دەردە كىشىت لەئاسمانەكان ۋە زەۋىداۋ دەزانىت ئىۋە چى دەشارنەۋە ۋە چىش
ئاشكرادەكەن).

۱- فاتحة القرآن - الصواف: ص ۲۰۴.

۲- النمل: ۲۵.

شیخ (عبدولحه مید کوپی بادیس) ده لئیت: شهیتان کرده و هکانی خویانی له لاجوان کردبوون به تاییه تی (سوژده) نه بردنیا بۆ ئه خودایه ی که به لگه یه له سه ر که و ره یی و ده سه لاتی خوای په روه ردگارو به جوانکاری و میهره بانی خوی چواره وری گرتوون به و هه موو نیعمه ته ئاشکرا و په نهانانه ((ئوه ی که نه یئیه کانی پی که نارو شاراوو داپۆشراوده که ن و ئوه ش که بۆ هه موو دیارو ئاشکرایه) ^۱، ئینجا ده لئیت: ((سوژده دیمه نیکه ئه و په پی زه لیلی و خۆبه که م زانین و پا به ندی و ته سلیم بوونه، ئوه ش بنچینه ی به ندایه تی یه، هیچ که سێک شایه نی سوژده بۆ بردن نیه ته نها ئه و که سه نه بی که ده و له مه ندو ته و او بی که موکوپییه و به هیزو ده سه لاتدارو به خشنده ییت له یه ک کاتدا، هیچ که سیش به م جوړه نیه جگه له به دیه یته ره که ی، شیخ عه بدولحه مید ئه مه ده کاته به لگه به و ه ی که ته نها خودا شایانی (سوژده) بۆ بردنه و که سی ترنا، به و ه ی که هه موو شاراو هکانی ده رخستوه و زانایی ئه و نه یئنی و ئاشکرا ده گرێته وه) ^۲.

هود هود ئه و هه موو دوری یه ی بری تا که یشته ئه و شوینه له گه ل ئه وه شدا نه ی توانی گوی بگریت و بزانیته، ئه واته له نیتوان خویاندا چی ده لئین و ئه و خۆره ی له جباتی خودا ده ی په رستن چی بۆ ده لئین و ئه و ته هاوه لگه راییبیانه ی که گوا به پئی نزیک ده بنه وه لئی چین ده یلئین، به لکو ته نها پوانینی بۆ یان که به م جوړه (سوژده) بۆ غه یری خودا ده بن به س بوو بۆ ئه و ه ی بریاری کوفریان به سه ردابدات، چونکه له حه زره تی سلیمان (سه لامی خوای لی بی) فێریوو ه که ئه و ملکه چی و پارانه وه و خۆشکاندن و جو له یه (سوژده) یه و به هیچ شیوه یه ک پێگه به کردنی نه دراوه بۆ غه یری په روه ردگاری زه و یی و ئاسمان.

۱- تفسیر بن بادیس (۴۵۸، ۴۵۹).

۲- تفسیر بن بادیس (۴۵۸، ۴۵۹).

سوژدهی گشتگیر:

خوای گه وره ده فهرمویت:

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ
وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَن يُنِ اللَّهَ فَمَا لَهُ مِن مُّكْرِمٍ إِنَّ
اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾^۱.

واته: (ئایا نه تبینیوه و نه تبیستوو هه پاستی هه رکه س و هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدایه سوژده بۆ خوا ده بن، هه روه ها خۆرو مانگ و نه سستیره و چیاکان و درهخت و مالآت و زۆریک له خه لکی، زۆریکیش خۆی شایسته ی سزاو تۆله کردروه، جائه وهی خوا قه درو پرزی بشکینیت و پسوای بکات ئه وه هیچ پرز لینه ریکی نییه به پاستی خوا ئه وهی بیه ویت ده یکات).

ئه گه ر خۆبه که م گرتن و پا به ندی و زه لیلی له واتاکانی (سوژده) بن، له پاستیدا هه موو به دیه پناویک به بی وستی خۆی سوژده ده باو له سوژده دایه، ته نها مرۆف جیاکراوه ته وه له باقی به دیه پناوانی تر له وه دا که به ئازادانه سوژده ده بات ئه ویش به و (زیری) یه ی که پپی دراوه و خپرو شه پی پی له یه ک جیا ده کاته وه ویست و ئیراده ی پی به کار دینیت، له گه ل ئه وه شدا له ناو مه ردومدا که سی واهه یه سه ریچی ده کات و (سوژده) بۆ خوای په روه ردگار نابات، به لام بۆ هینانه دی هه زو ئاره زوو هه کانی و که مێک له جوانی دنیا له (مال و سامان و پله و پایه) ناماده یه (سوژده) بۆ که سیك به ریت که له خۆی نزمتره له سته مکارو سه رکه شه شه پانییه کان جگه له خوا، یاله ترسی زیان و زه ره ریك که هیچ له ده سستی ئه واندا نیه، یا (سوژده) ده بات بۆ خۆر یا مانگ یا ناگر یا ناژه ل یا جانه وهر به م شتیه یه مرۆف خۆی له گه وره ترین ناز و نیعمهت بیبهش ده کات که خوا پپی به خشیوه، پازی ده بییت به وهی له گه ل ئاژه له کاندایه کسان بییت به لکو نزمتریش له وان، چونکه ئاژه لان هه ره موویان (سوژده) بۆ خوا ده بن.

(سەید قطب - پەحمەتی خۆی لیبیت) دەلێت: (ئەو ئایەتە دل ساز دەکات بۆ تێفکەری و لی وردبوتەو، ئەگەر زیندەوهران هەرەموویان کۆببنەو، ئەوانە ی مرقف هەست بەبوونیان دەکات و ئەوانەش کە هەستیان پێناکات، ئەگەر گەردوون و هەسارەکان هەموو کۆببنەو ئەو ی مرقف دەیزانیت و ئەو هەست کە نایزانیت، ئەگەر چیاو کێوکان و درەخت و گیانلەبه‌ران کە لەسەر ئەم زەویە دەژین هەموویان کۆببنەو، بەم کۆبوونەو یە هەرەموویان بەکۆمەل و لەکۆپێکی ملکه‌چانەدا (سوژدە) بۆ خوابەن و بەیەکپیزی بەدوای یە کدا پوولە خوا بکەن، تەنها ئەو مرقفە جیا دەبیته‌و: ﴿وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ﴾^١، وادەردەکە ویت ئەو مرقفە نامۆ بیت لەو کۆمەلە ریز بەستوو (دا).

لێرەو هە بریار دەدریت ئەو کە سە ی شایانی سزاو تۆلە یە و ون دەبیت و دەفە و تبت ﴿وَمَنْ يُنِ اللَّهُ فَمَالَهُ، مِنْ مُّكْرٍ﴾^٢: (ئەو ی خوا قەدرو پیزی بشکینیت و پيسواری بکات ئەو هە هێچ ریز لێنیه‌ریکی نیه‌). هێچ ریزیکی نیه‌ جگە لە ریزنانی خوا، هێچ عیززەت و سەر بە ریزیکی نییه‌ جگە لە عیززەت و سەر بە ریزی لە لایەن خواو، هە رپێدراویک بۆ غەیری پێدەر و بە خشنده‌کە ی ملکه‌چ بکات ئەو سووک و زەلیل و نزم دەبیته‌و^٣. ئەو بە دیه‌تێراوانە ی لە گیاندارو بیگیانە کان هەرەموویان تە سبیحی خوادە کەن، بە لام ئیمە لە تە سبیحاتە کە یان ناگە یین و نازانین، وە کو خۆی پەر وە رداگەر هە وائی بە مە داو ئەوان (سوژدە) دەبەن، بە لام وە کو (سوژدە) ی مرقفە کان نا.

لە پاقە ی ئەم ئایە تانە دا: ﴿وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ﴾^٤: (ئە سستێرە و درەختە کان، پووە کە بیتە دو درەختە بە رزە کان هەموویان سوژدە دەبەن بۆ دروستکاریان لە نه‌خشە ی دیاریکراو دەرنانچن کە بۆیان دانراو).

١- الحج: ١٨.

٢- الحج: ١٨.

٣- الظلال ٤/٢٤١٤.

٤- الرحمن: ٦.

ئىمام (الشوكانى) دەلالت: مەبەست لە سوژدە بردنى ئەستىزەو درەختەكان، پابەندبوونىانە بە خۆاى پەرەردگار وەكو پابەندبوونى ئەو سوژدە بەرانەى داوايان لىكراوە. (الفراء) دەلالت: (سوژدە)ى ئەوان پيشواى كردنە لە خۆر كاتى ھەلدى ئىنجا لەگەلدا لاردەبنەو ھە كاتىك سىبەرەكەيان دەشكىتەو ھە (الزجاج) دەلالت: (سوژدە)ى ئەوان خولانەو ھە سىبەرە لەگەلئاندا، وەكو لەوتەيەكدا ھاتووە - سىبەرەيان دەگەپتەو ھە خۆرئاواو ھە بۆ خۆرەلآت: (الحسن مجاهد) دەلالت: مەبەست لە ئەستىزەى ئاسمانەو (سوژدە)كەى ھەلئانتىەتى. (ئىبنو جەرر) ئەو ھە پەسەند دەزانىت كەگوتراو ھە (سوژدە)كەى ئاوايوونىەتى و، (سوژدە)ى دارودرەخت: جىگىرەو ھە بوون و ھە توانا بوونىەتى بۆ سەوزبوون و ھە بەرھاتن.^۱

عن أبي ذر - رضی اللہ عنہ - قال: (قال النبي ﷺ لأبي ذر حين غربت الشمس: أتدري أين تذهب؟ قلت: الله ورسوله أعلم، قال: فأنها تذهب حتى تسجد تحت العرش، فتستأذن فيؤذن فلها، ويوشك أن تسجد فلا يقبل منها، وتستأذن فلا يؤذن لها، فيقال لها: ارجعي من حيث جئت فتطلع من مغربها، فذلك قوله تعالى ﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾...)).^۲

واتە: ئەبوذر - خوالیى رازى بىت - وتى: لەكاتى ئاوايوونى خۆردا، لەمزگەوت بووم، لەخزمەتى ھەزەرەتدا ﷺ ھەرمووى: ئەى ئەبو زەر دەزانى كە خۆرئاوا دەبىت دەچى بۆ كوئى؟ وتم: خواو پىغەمبەرى خوا ﷺ باش دەزان. ھەرمووى: ئەم خۆرە دەپوات، ھەموو پۆژى ئەمە ئىشىەتى دەچىت لەژىر ھەرشا كوپنوش دەبا داوادەكاتەو لەخوا كە دىسانەو ھە پىگەى پى بداتەو تا لەشوىنى خۆیەو ھە جارىكى تریش ھەلپتەو، ھەر لەكپنوشدا دەبى تا خوا پىگەى پى دەداو سەرلەنوئى، وەك جارى جارن لە شوىنى خۆیەو ھەلپتەو، بەلام ھاكا ئەو پۆژە ھات كە خۆر دەچى وەك جارن كپنوش دەبا و لىى قبوول ناكړى و داواى پوخسەت دەكا وەك

۱- فتح القدیر ۵/ ۱۳۲.

۲- أخرجه البخاري (الفتح: ۳۱۹۹). يس: ۳۸.

جاران له شوینې ځویه وه هه لېبته وه خوا پښه یی ښه وه پېنداد او پېی ده فەر موی:
 به سه رشوینې څو تا بگه پږه وه دواوه، له و شوینه وه هه لېی که لېی ئاوا بووی! ئیتر
 څو له څوړناواوه هه لږیت، مه به ست نه مه یه له و فەر مووده ی خوا به که ده فەر مویت:
 ﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾^۱.

واته: (څوړیښ له گهر دښ و سوړانه وه ی څویدا به رده وام و بهر و سره ووت
 ده چیت. یا خود به دهر وری چه قی څویدا ده سوړپته وه، وه بیگومان نه وه توانای
 زانستیکی بالاده ست و زانا دهر د خات (که هه موو شتیکی به پښک و پیکی
 دروستکردوه).

نه و (سوژده) به ی دارودره خت و نه ستیره کان ده یی بن پېشوازی کردنیان بیت
 له څوړو لاریونه وه له گه لیدا یا هر جوریکی تر، نه وه سوژده بردنه بؤ خوی
 په روه ردگارو ته سلیم بوون و پابه ندبو نیانه، که نازانین چوون وکوی ته واو ده بیت،
 هه روه کو نازانین له وه و پېش چوون ته سبیحی خویان به جیه پنه وه، به لام ته سبیحیان
 کردوه.

نزیکترین کاتی به نده له په روه ردگاری:

نه بو هره یره (په زای خوی لېبی) ده لې: پیغه مبهری خوا ﷺ فەر موویه تی:
 (أقرب ما يكون العبد من ربه وهو ساجد، فأكثروا الدعاء)^۲. واته: نزیکترین کاتی
 به نده له په روه ردگاری، کاتی سوژده بردنیه تی، که واته زور بپارپنه وه تیایدا.
 نیمام (نه وه وی) ده لیت: مانای وایه نزیکترین کاتی به نده له په حمهت و فزلی
 په روه ردگاریه تی، که تیایدا هانی دهادت له سوژده کانیدا زور بپارپنه وه، نه وه ش
 به لگه یه بؤ نه و که سه ی که ده لیت (سوژده) له هه موو وه ستان و جولانه وه کانی تری
 پایه کانی نو پږ گه وره تره^۳.

۱- یس: ۳۸.

۲- مسلم ۴۸۲.

۳- شرح النووي ۲۰۰/۴.

(مه ناوی) ده لایت: نزیکترین کهس له پرهوهمه تی په روهردگار نه وکهسه یه بتوانیت بپیتته که سیکی (سوژده بهر)، هه روهمو زوری تریش له زانایان له سهر نه و پایهن، (الطیبي) ده لایت: نه م شیوازه له پرهوانیژی عه ره بییدا پئی ده وتریت (الترکیب من الإسناد المجازی).

چونکه نزیک پال دراوه ته پال کات نه ک شوین، نه وهش زیده پوی کردنه بۆ بهنده، وه لیږده دا -المفضل علیه- نه هیلاوه که واته ماناکه ی نه وه یه: بهنده دوو حاله تی په رستشی هه یه حاله تی یه که میان نه و کاته یه که له (سوژده دایه)، حاله تی دوو میان نه و کاته ی له غه یری (سوژده) دایه، نه و کاته ی که (سوژده) ده بات زیاتر له نه فسی خوی له پرهوهردگاری نزیک ده بیته وه.^۱

(فأكثروا الدعاء - دوعای زوری تیدا بکهن) چونکه (سوژده) حاله تیکه نه و په پری زه لیلییه، کاتیک بهنده نه فسی خوی ناسی و زانی چهنده زه لیل و هه ژارو بیده سه لاته، ده زانیت که په روهردگاری گه ووه بالا ده ست و ده سه لاتدارو خاوهن خیری بیسنووه، له بهر نه وه (سوژده) کان شوینی گومانی باشه بۆ وه لامدانه وه ی دوعاو پارانه وه کان، ئینجا هاندان بۆ دوعا و پارانه وه تیا یاندا به فهرموده که ی (فأكثروا..... الخ).^۲

هه تا بهنده له خوا نزیک بیته وه خوی په روهردگار زیاتر لپی نزیک ده بیته وه، بپی نه و نزیک بو نه وه یه، په یوه سه ته به بپی نزیک بو نه وه ی بهنده له پرهوهردگاری، خوی گه ووه له گه ووه یی و به خشنده یی و په حمه تی خوی له بهنده نزیک ده بیته وه چه ند جاره ی نه و نزیک بو نه وه یه بهنده به ره ولای ده پوات، نه وه تا بوخاری له نه سه وه (په زای خوی لی بی) ده گپرتته وه که پیغه مبه ر ﷺ له فهرموده یه کی (قودسی) دا ده گپرتته وه که خوی گه ووه ده فهرمویت: (إذا تقربَ العبدُ إلي شبرا تقربت اليه ذراعا، وإذا تقربَ إلي ذراعاً تقربت منه باعاً، وإذا أتاني يمشي

۱- نه وه ی له پرهوهردگاری نزیک ده بیته وه هه ست به ئاسوده یی و چپرتکی ئیمانی واده کات له و تام و له زه ته نه فسی خوی له بیر ده چپته وه.

۲- فیض القدير ۶۸/۲.

أَتَيْتُهُ هِرُولَةً^١. واته: (ئەگەر بەندە بستیڤ لێم نزیک بێتەو، ئەوا من یەک بەل لێی نزیک دەبمەو، ئەگەر بەلێک لێم نزیک بێتەو، ئەوا من چوار بەل لێی نزیک دەبمەو، ئەگەر بەپێدە بەرەو پووم بێت من بەپاکردن بەرەو ئەو دێم).

بەندە هەتا زیاتر لەخوای پەرەردگار نزیک بێتەو وەزیاتر لەئەصلی بەندایەتی تێدەگات و دەزانێ کە بریتییه لەملکەچی و خۆشکاندنەو و تەسلیم بوون و خۆبەگەم گرتن و پابەند بوون، بەرزترین نمونەش (سوژدە) بردنی پارێزکارانە و لەخواترسانە، بۆ ئەوێهە خوای پەرەردگار زیاتر لەو بەندەییە نزیک دەبێتەو کە لە (سوژدە) دایە، ئەوکاتە هەلیکی گەرەو لەبارە بۆ پارانەو و نزاکردن و، وەلامدانەو، چونکە ئەو لەباری زەلیلی و خۆشکاندن و تەسلیم بوون و لاوازی داوا دەکات و لەسەر پوودە کەوێت و، بەرزترین شوینی دەکاتە سەر خاک کە شوین پێی بەدیھێنراوانە، ئەو خۆ زەبوون کردنە بۆ خوا، دەی چۆن خوای گەرەو لێی نزیک نابێتەو کاتیڤ ئەو ئەم جۆرە بەندایەتی و پەرستشە ئەنجام دەدات!

ئەو تەم و چێژێکە ئارامی بەدوایدا دێت و هیچ چێژو ئارامیەکی تری لەم وێنە نیه، ئەو کاتە مەژدە هەست بەلاوازی و کەمی خۆی دەکات لەبەرەمبەر تواناو دەسەلات و دەوڵەمەندی خوادا، ئەو تەم و ئارامیە دەچێژێت و واھەست دەکات کەخوای گەرەو لێی نزیکە و گۆییستی دەبێت و چاودێری دەکات و وەلامی دەداتەو و نزاو پارانەو و کانی لێوێردەگرت، لەبەرئەو هەرچی پازو نیازی ناو دەوونێتی هەمووی باس دەکات و لەبەردەم فەرمانپەرەیدا دانی پێدا دەنێت، ئەو ئەو چێژە مەژدە هەستی پێ دەکات کاتیڤ دُنیا دەبێت کەپەنا دەبات بۆ پایەکی پتەو و بەھێز و بەتوانا بۆ جێبەجێکردنی پێداویستیەکانی لەدوای بێتوانایی و بێدەسەلات بوونی مەژدە، بەلێ، مەژدە کاتی هەست بەو ئارامیە دەکات کە هەرچی نیکەرائی و ئارامی و هەم و غەمەکانی هەیه لەبەردەم فەرمانپەرەوای گەرەیدا هەڵدەپێژێت و بەتالی دەکات و، هیچ شتێ ناھێڵێتەو دوازی دوودلی

بکات، مادام خوئی داوخته دهست خوداو کردوویه تیه وه کیل بؤده رختن و چاره سه رکردنی چونکه ئه و به تواناو دهسه لاتنه له سه ره مووشتیک به پاستی هه سترکردن به و نزیکی به ده بیته هوی دروستبوون و هیشتنه وهی ئه و چیژو ئارامی به (سوژده بهر) ده وروپشتی خوئی له بیرده کاو ته سبیح و په رستش و سوپاس و ستایشی خواجه کات دوور له هه موو ئه و دانراو په یوه ند دارانه ی په یوه ندیان به و قوپه وه هه یه، هه رنه و چیژو ئارامی به (سعیدی کوری جوهری) والیکردبوو گه یشت به (مه سروق) وتی: (ئه بو سعید) هیچ شتی نیه ئه وه ندنه شه وق و ئاره زووی تیدابی جگه له وهی پوومان به و خاکه خو لای بکه ی نه مه سروقیش له دوی ئه وه وای لیها تبوو هه رچی تام و خوئی و له زه تی دنیا هه یه له لای بچوک بی نرخ و به هابوو دهستی لیبه رداو بۆ هیچی په روش نه بوو که له م دنیا به دا دوی مردن به جی ده هیلت جگه له خوئی و له زه تی یه ک شت ئه ویش چیژو ناسوده یی و له زه تی سوژده بووه، ده یوت: هچ شتی له دنیا دا جیگای هه م و غه م لیخواردن نیه کاتیک دنیا به جی ده هیلی جگه له "سوژده" بردن بۆ خوی په روه ردگار^۱.

له بهر نه وه نزیکتین به ندنه له خوی گه وره سوژده به ره، ئه وه تا فریشته کان فه رمان به مریم (سه لامی خوی لی بی) ده که ن که سوژده ببات، خوی گه وره له سه ر زمانه ئه وان هه ده فه رمویت: ﴿يَمْرُؤُاَفْتٰی لِرَبِّكَ وَاَسْجُدٰی وَاَزْكٰی مَعَ الْرَّكْعٰی﴾^۲. واته: (ئه ی مریم ملک هچ و فه رمان به رداری په روه ردگار به سوژده و کړنوشی بۆ ببه له گه ل کړنوش به راندا).

شیخ عه بدول په حمانی دوسری (په حمه تی خوی لی بی)، ده لیلت: (القنوت): واته: گوپرا په لی، فریشته کان نامۆزگاری مریمه میان (سه لامی خوی لی بی) پیکردوه، یه که م به نامۆزگاری و پاسپارده یه کی گشتی، که به رده وام بوونه

۱- الزهد: لأحمد: ۳۴۹.

۲- الزهد ۳۴۹.

۳- آل عمران: ۴۳.

له گوتړپايه لى به هم موو جوړه كانييه وه، پاشان فەرمانيان پيكر دىو به گه وره ترين و به رزترين جوړى به ندايه تى و په رستش كه (نويزه)، سيماو ديمه نى تاييه ت ده كه ن له (سوژده و كوپنوش) دا، له بهر به رزى و گه وره يى و به هاوپايه خيان، وه (سوژده) پيش (ركوع) ده خه ن، چونكه نزيك ترين كاتى نويزخوئين له خواى په روه رديگار نه وكاته يه (سوژده) ده بات، (سوژده) له گه وره ترين پايه كاني نويزه.

سوژده خيړى زياتره له دنيا و نه وهى له دنيا دايه:

نه بو هوره يره (په زاي خواى لى بى) ده گيړتته وه كه پيغه مبه رى خوا ﷺ فه رمويه تى: (والذي نفسي بيده، ليوشكن أن ينزل فيكم ابن مريم حكماً عدلاً، فيكسر الصليب، ويقتل الخنزير، ويضع الحرب، ويفيض المال حتى لا يقبله أحد، حتى تكون السجدة الواحدة خيراً من الدنيا وما فيها)، پاشان نه بو هوره يره (په زاي خواى لى بى) ده لئيت: نه گهر حه زده كه ن بيخويننه وه: ﴿وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنُوا بِهِ، قَبْلَ مَوْتِهِمْ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا﴾^۱.

ماناى فه رموده كه نه وه يه: (سوئند به وكه سهى گيانى منى به ده سته زوى نه ماوه كوپى (مريم) داده به زيت به فه رمانړه وايه كى دادوهر، خاچ ده شكيتنى و به راز ده كوژيت و شه پو ئازاوه هه لده گريټ و نايه تئيت، ليشاوى مال و سامان نه وه نده زور ده بيت كه س نايه ويت، هه تاواى لى ديت يه ك سوژده خيړى زياتر ده بيت له دنيا و نه وه ش كه له دنيا دا هه يه).

ثيمام (ثيبنو حه جهر) له (الفتح) دا ده لئيت: بانگه واز ده كه ن بو مال و سامان كه س نايه ويت، هوى زور بوونه كه شى دابه زينى به ره كه ت و زورخير كردن به هوى دادپه روه رى ونه مانى سته م و زوردارييه وه يه.

له وكاته دا زهوى گه نجينه كاني دهرده خات و، حه زو ئاره زوى مال و سامان په نادان و كوكردنه وهى زوركهم ده بيتته وه و ناميئت، چونكه ده زانن كه تنه نها به په رستش و به ندايه تى له خوانزيك ده بنه و، نه ك به به خشيني مال و سامان، وتراوه ماناى وايه كه خه لك واز له دنيا ده هيتيت و خوى لى لاده دن هه تا سوژده يه ك له لاي

١- البخاري، الفتح ٣٤٤٨. (النساء: ١٥٩).

ئەوان پەسەندو خۆشەويستەر دەبیت لە دنیاو ئەوەش کە لە دنیا دا ھەبە^١ ئەمەش ئەوە دەگەبە نیت کە ئەو ھۆیانە ی پێگە دەگرن لە چێژو لەزەتی (سوژدە) بریتین لە:

١- بپرئە کردنەو لە پۆژی دوايی.

٢- جیبە جێکردنی پەرستشی تری جگە لە (سوژدە).

٣- ھۆگری و ئالودەبوون بە پاراوەیی و جوانییەکانی دنیا.

کاتی ئەو پێگرانە نەمان و، نیشانە گەرەکانی قیامت دەرکەوتن، ئەوکاتە ی مرۆڤ دانیادەبێ لە نزیکبوونەو ی قیامت، پوو لە نوێژ دەکات، دەرەت و ماوە ی پەرستشەکانی تری نابیت، نوێژ دەکات بە تاییبەتی (سوژدەکان) چونکە بە زرتترین کارەتیاید، پەرستشەکانی تری جگە لە نوێژ پێ لێگراوین بە و مانایە ی کارێکی نەوێستراوین، بە لām مەبەست ئەو یە نوێژی زۆرو درێژکردنەو ی (سوژدە) لە سەر دەروون قورس و دژوارە، لە بەرئەو ی پێوێستی بە کاتیکی زۆرو دل و دەروونیکی ئارام ھەبە کە زۆرکەس و نیان کردووە، لە حالیکدا بەخشینی مالیش ھەرچەندە لە سەر دلی ھەندێ کەس ھەرخۆش و گرانە بە لām کاتی زۆری ناوێت و پێوێستیشی بە و دەروونە ئارام و دل ئاسوودەیی یە نییە کە (سوژدە) پێوێستی پێیەتی.

﴿وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾^٢:

بە پێژو گرپنوشی (پێزانینەو) بچنە ژوورەو:

(الحافظ کوپی کثیر) دەلێت: (ئەو بو کە پزگار بوون لەوون بوون و پەرته وازەیی دوا ی چل سال لە گەل (یوشە ع بن نون) -سەلامی خوا ی لی بی-، خوا ی گەرە لە ئیوارە یەکی ھەینی دا بۆی پزگارکردن و، لەو پۆژە دا بۆ ماوە یەکی کەم خۆری پاگرت تابتوانن فەتھی بکەن، وە کاتی فەتھیان کرد فەرمانی پێدان کە لە دەرگای شارە کەو بە چنە ژووری بە (گرپنوش) ھو بە پێزانین و سوپاسگوزاری ئەو بەخششە ی خوا ی گەرە کە سەرکەوتوی کردن و شارو ولاتی خویانی پێدانەو، پزگاری کردن لە گومرایی و سەر لێشێوان و پەرته وازەیی^٣).

١- فتح الباری ٤٩٣/٦.

٢- البقرة: ٥٨.

٣- تفسیر القرآن العظیم ٩٨/١.

به لام ئه وان نه يان ويست سوپاسگوزاري خوابگه ن و به ملکه چي بۆ خواي گه وره
 بچنه ژوورده وه ئه وان پازي نه ببون جگه له خۆبه گه وره کرتن وگالته کردن
 به فه رمانه کاني خوا هه روه کو عاده تي هه ميشه بي يان، ئيمام (ئه حمد) له ئه بو
 هوره يره وه (په زاي خواي لي بي) ده گيريتته وه که ده لیت: پيغه مبه ري
 خوا ﷺ ده فه رموي: خواي گه وره به به ني ئيسرائيلي فه رموو: ﴿وَادْعُلُوا أَبْنَابَ
سُجْدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ﴾ ^۱ واته: (له ده روازه ي شاره که به پزيو
 کړنووشی (پيزانينه وه) بچنه ژوورده وه بلين: خوابه له تاوانه کانمان ببوره ئه وکاته
 ئيمه ش له هه له و تاوانه کانتان ده بوورين). به پيچه وانه وه له بري نه وه ي به ملکه چي و
 کړنووشه وه بچنه ژوورده وه به قنگه خشکي چوونه ژوورده وه له بري نه وه ي بلين
 (حطه) زمانيان گۆپي و تيان: (حيطه، حبه في شه عره) ^۲ که قسه يه کي بي مانايه
 فه رمانی خوابان گۆپي و خواي گه وره ش (طاعون) و جوړه ها سزاي بۆ ناردن
 له پاداشتي نه و گالته پي کردنه يانه وه. ﴿فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ
لَهُمْ فَأَنزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ يَكَاكُوا وَيَقْسُونَ﴾ ^۳، واته: (که چي ئه وانه
 سته میان کردبوو يه کسه ر گوفتاره که يان گۆپي به شتيك بي جگه له وه ي پييان
 و ترا بوو) واته به لووت به رزيه وه چوونه ژوورده وه) جائيمه ش له ئاسمانه وه سزايه کمان
 دابه زانده سه ر نه وانه ي سته میان کرد به هۆي نه وه ي له فه رمانی خوا ده رچوون).

۱- البقرة: ۵۸.

۲- أحمد ۳۱۸/۲ والبخاري ۳۱۲/۶.

۳- البقرة: ۵۹.

سیفاتی سوژده بهران

خاوه‌نی ته‌ویلی (سوژده بهر) سیفاتی زوریان هیه و به‌هوی ئه و ټاکارو سیفاتانه وه له نویژی خوینانی تر جیان ده‌کړیته وه له بهرترین ئه و سیفه‌تانه:

۱- دریژگر دنه‌وه‌ی سووژده:

پیشتر قسه‌مان کرد له‌سهر ئه و هه‌سته پر له‌خوشی و دلنیا یی و چیژه ده‌روونییه‌ی له‌کاتی (سوژده) دا هه‌ستی پی‌ده‌کړیت و هه‌ر ئه‌وه‌شه هوی دریژگر دنه‌وه‌ی (سوژده)، ئه‌وانه‌ی ئه و هه‌سته‌یان ون کردووه و نیانه هیچ شتی نییه وایان لټبکات که سوژده‌کانیان دریژبکه‌نه‌وه و تیايدا پوچن. (عوروه) له (عائیشه‌وه - په‌زای خوی لټبی) ده‌گړیته‌وه که: پیغه‌مبه‌ری خواﷺ یانزه پکات نویژی - له‌شه‌ونویژدا - ده‌کرد، سوژده‌یه‌کی وای ده‌برد به‌قه‌د ئه‌وه‌ی هه‌ریه‌کیکی له‌ئیه (۵۰) ئایه‌ت بخوینی پیش ئه‌وه‌ی سهری به‌ر زکاته‌وه. و ده‌وو پکات نویژی له‌پیش نویژی به‌یانی دا ده‌کرد، پاشان له‌سهر لای راستی پال ده‌کوت تابانگ ده‌رده‌هات بونویژ.

ئه‌گه‌ر واحیساب بکه‌ین ئه و (۵۰) ئایه‌ته به (ته‌رتیل) بخوینن ئه‌وا نزیکه‌ی (۱۰) خوله‌ک ده‌خایه‌نیت که له (سوژده) داماو ته‌وه، ئه‌وه‌ش بیگومان ماوه‌یه‌کی دریژه، به‌به‌راورد له‌گه‌ل سووژده‌کانی ئیمه.

ئه‌وه به‌لگه‌یه له‌سهر ئه و ئاسوده‌یی به پوحي و دلنارامی به‌ی که پیغه‌مبه‌ر ﷺ له سوژده‌دا هه‌پیووه، زورجار سوژده‌که‌ی زور له‌وه‌ش دریژتر ده‌کرده‌وه کاتیک پوچووه له‌مناجاتی خوی گه‌وره.

وهك دهگيرنه وه دهريارهه (عبدوللّٰه كورى زوبهين)، (كاتى سوژدهى دهبرد چۆلهكه له سهريشتى دهنيشتنه وه، واتدهزاني ديوار ياكۆتهره داريكه) ^۱. له تهرجه مهكهى شوينكه وتوى ناودار (عهنبهس كورپى عوقبهى حهضره مى) هاتوه دهليت: (عهنبهس - سوژدهى دهبرد ههتا يالندهكان دادهبارينه سهريشتى له سهري دهنيشتنه وه وايان دهزاني په ناو ديواريكه) ^۲.

به م شيوهيه ئه وهنده (سوژده) كانيان درژدهكرده وه و تاييدا ده مانه وه به جورى ئه وهى له ده وروپشتياندا ههيه هه موويان له بيرده كردو، له هه موو ههست و نه ستي دنيايدا داده برت و واتدهزاني ئه وان له پيششوازي لپرسينه وه كانى قيامه تدان، هه روهكو له تهرجه مهى شوينكه وتوو (موسلم كورپى يه سار) دا (مهيمون كورى جابان) دهليت: هه رگيز موسليم كورپى يه سارم نه ديوه له نويزدا ناگاي له ده وروبهري هه بووييت و نويزه كهى كورت و سووك بوويي و دريژ نه بوويي، جار يك لايهكى مزگه وتهكه پوخاو خه لگى ناوبازار له دهنگ ورووخاني دا راجله كين و پزانه ناو مزگه وت له بهر هيژى دهنگه كه، موسلم له ومزگه وته دا له نويزدا بوو ئاوپى نه دايه وه و پى نه زانيبوو ^۳.

(شه وذهب) دهليت: (موسلم كورپى يه سار كه له ماله وه نويزى ده كرد به كه سوكارى دهگوت (قسه بكه من قسه كانتان نابيستم) كه موسليم ده چوه ماله وه ئه هلى ناومال بيدهنگ ده بوون و قسه يهكت لى نه ده بيستن، كاتى ئه وه له ده ستا بو نويز كردن ئه وان قسه يان ده كرد و بيده كه نين) ^۴.

گوماني تيدانيه ئه وه وهيه چاكترو نايابتر بوون له ئيمه به هوى ئه و له خوا ترسى و ملكه چى و پابه ندبوونه يان به هه موو به شه كانى نويزه وه به تاييهت (سوژده) كانيان،

۱- الزهد لأحمد / ۲۰۰.

۲- سوژدهكهى ئه وهنده به زدهكرده وه و تاييدا ده مائه وه واده زانرا ديواره و ناجولئ، صفة الصفوة ۲/۲۲.

۳- صفة الصفوة ۲/۲۳۹.

۴- صفة الصفوة ۲/۲۴۰.

نۆرماندودوده بون به کردهی (پاکردنه وهی دلّه کانیان) له هه موو نه و شتانهی په یوه سستی ده کردن به غهیری خواوه له مالّ و سامان و ژن و پله و پایه و پیا به لدان و خانوویه ره و نۆرشتی تری له وینهی جوانی و پازانه وه کانی دنیا و سه ریچی په کان و نه و شتانهی ئیمه ی بیهش کردوه له وهی زیاتر بیر بکهینه وه له له خواترسان و ملکه چ بوون و پا به ند بوون، نه وه بوو که نه میری ئیمانداران خاوه ن دوو پووناکی (عوسمانی کوپی عه فان) ی (په زای خوی لی پی) و الیکرد بۆنه وه کانی دوی خوی پوون بکاته وه بلیت: (نه گهر دلّه کانتان پاک کرده وه هه رگیز له وته کانی خوی په روه ردگار تیر نابن).^۱

که واته مادام دلّه کانمان پیرین له ناته واوی و که م و کوپی و نا پاک، نه وا هیچ ئاسوده یی و تام و شیرینی به که له دریز کردنه وهی (سوژده) و به شه کانی تری نو یژ ناچیزین، به لکو روکوع و سوژده کانمان ته نها وه کو جوولانه وه یه کی ئالی یه و هیچ هه ست به و اتا کانیان ناکه یین و، هیچ له هه مم و غه م و پارایی و دلته نگه یه کانمان که م ناکه نه وه و لای نابن، له به رنه وه ده بیّت ده ست بکه یین به کرده یه کی پاک کردنه وه له هه موو که م و کوپی و ناته واوی به که و، ئینجا دلّه کانمان ئاماده بکه یین بۆ پیشوازی له وته سروشی په کان - کلمات الوحی - و تام و شیرینی و له زه تی گفتوگو له گه لّ خوا دا له سوژده کاند هه ست پێ بکه یین و هیچ په رچ و به ریه ستیک نه مینیت تا بیرو هه ست و هۆشمان دوور خاته وه له خاوه نی زه وی و ئاسمانه کان.

۲- نزاو پارانه وه:

کاتی ناوچه وان به زه وی یه وه ده لکینریت، هه ست ده کریت نه و چرکانه نزیکترین کاتیه تی به په روه ردگاری، ده ست ده کات به چاکه کاری به جوړیک په رستشی ده کات که چاوی لییه تی و ده بیینیت خو نه گهر نه میش نه ونه بینئ نه وا په روه ردگاری نه و ده بیینیت. بۆیه ده زانی نه وه نه و کاته یه تیایدا بپاړتیه وه و به ملکه چی و بیده سه لاتو و زه بوونی داوا له خودا بکات تابه لکو وه لامی بدریتیه وه، وه کو له

۱- الزهد لأحمد ۱۲۸.

عائشه وه (په زای خوی لی بی) ده گټړنه وه که ده لیت: (پیغه مبه ری خواﷺ له پوکوع وسوژده) کانیدا ده یفه رموو: (سبوح قدوس، رب الملائكة والروح) واته: بی نه نگ وپاک و خاوینه و په روه رگاری فریشته کان و جویرائیله. له گه ل نه وه ش که پیغه مبه ری خواﷺ پاکه له گونا هو تاوان، به لام له وکات وچرکانه دا که نورنزيک بووه ته وه له خوا به بیده سه لاتی و لاوایی یه وه داوای لیخوش بونی له خوا کړدوه، وه کو نه بوهوره بیره (په زای خوی لی بی) ده لیت: پیغه مبه ری خواﷺ له (سوژده) کانیدا ده یفه رموو: (اللهم اغفر لی ذنبي کله، دقه و جلّه، وأوله وآخره، وعلايته وسره) ۱. واته: (خودایه له هه موو گونا هه کانم خوش ببه، له وردیو له درشتی، له پیشینی له دوا یینی، له ناشکرایو له په نهانی) پیغه مبه ری خواﷺ له دوا پوانیندا کوتا وتی بۆ هاوه لانی که له دوا ی (نه بو به کر) وه نو یزیان ده کړد نه وه بوو له (سوژده) کانیندا زوړ پارینه وه و دوا بکه ن. نه وه نه و پاسپارده یه بوو که خوشه ویست بۆ خوشه ویسته کانی رایگه یاند پیش جیا بوونه وه لییان، موسلم له (صحیح) هکیدا گټړاویه ته وه که (عبدوللای کوی عه باس) (خوی لی پازی بی) وتی: (کشف رسول الله ﷺ الستر، ورأسه معصوب فی مرضه الذي مات فيه فقال اللهم! هل بلغت؟ ((ثلاث مرات)) انه لم يبق من مبشرات النبوة الا الرؤيا. يراها العبد الصالح. أو ترى له، ألا وإني نهيت أن أقرأ القرآن راكعاً أو ساجداً، فأما الركوع فعظموا فيه الرب عزوجل. وأما السجود فأجتهدوا في الدعاء فقمن أن يستجاب لكم) ۲ واته: (پیغه مبه ری خواﷺ په رده که ی لاداً سه ری پیچ دابوو له و نه خوشی یه ی وه فاتی تیا کړد فه رموی: په روه ردگارا ثایا گه یاندم؟ (سی جار له سه ری هک) ئینجا فه رموی: (نه ی خه لکینه له مژده کانی پیغه مبه رایه تی نه ماوه جگه له خه ونی چاک که موسولمان ده بیینی یان پیوه ی ده بینریت، ثایانازان من (نه می) م لیکراوه که له رکوع و سجودا قورشان

۱- مسلم ۴۸۷.

۲- مسلم ۴۸۳.

۳- مسلم ۲۰۸ کتاب الصلاة.

۴- له فه رموده یه کی تردا نه وه شی لی زیادکراوه نه وکاته خه لکی له دوا ی نه بو به کر پریزیبون.

بخوینم، له پکوعدا په‌روه‌ردگاری تیدا به‌گوره‌و مه‌زن پابگرن له‌سوژده‌شدا کوشش بکه‌ن له‌دوعا و پاپانه‌وه‌دا، شایانی ئه‌وه‌یه لیتان وه‌ربگیریت).

له‌ گرن‌گترین ئه‌و هو‌یانه‌ی په‌غبه‌ت و ئاره‌زووی دوعاو پاپانه‌وه زیاده‌که‌ن ئه‌مانه‌ن:

أ- بیرک‌دنه‌وه له‌ تاوانه‌کانی پابردوو، به‌هیوای لی‌خو‌شبون، هه‌رچه‌نده مرؤف بپوانیته تاوانه‌کانی پابردووی بیریان لی‌بکاته‌وه، زیاتر ده‌پاریته‌وه تالیی خو‌شبیت.

ب- بیرک‌دنه‌وه له‌گونه‌ه‌کانی ئیستاو، ترسان له‌وه‌ی کاریگه‌ریی له‌سه‌ر کرده‌وه چاکه‌کانی هه‌بیته‌که‌ده‌یانکات.

ج- بیرک‌دنه‌وه له‌کرده‌وه‌ی چاک و، ترسان له‌وه‌ی خوالیی وه‌رنه‌گریته‌و، بترسی که‌نه‌کا تیکه‌ل به‌پوپامایی نیمچه‌ پاییه‌که‌ بیته‌، یان هه‌زکردن به‌مه‌دح و پیا‌هه‌ل‌دان.

د- بیرک‌دنه‌وه له‌کرده‌وه‌ی پیاو‌چاکان و تیک‌وشانیان و، هیوا‌خو‌زی بۆ که‌یشتنه‌وه پێیان.

ه- داواکاری بۆ هه‌ندی‌که‌ له‌کاروویاری دنیا‌یی، دانیابوون له‌وه‌ی که‌خوا بۆی جیبه‌جی ده‌کات.

و- ترسان له‌خراپی دواساته‌کانی ته‌مه‌نی و ناخ‌رشه‌ری، هه‌تا ئه‌وترسه‌ زیاتریته‌و ئه‌وا دوعاو‌ن‌زاشی زیاتره‌ده‌بیته‌ تا به‌لکو خوای گه‌وره‌ دوا‌یی وکو‌تایی ته‌مه‌نی به‌خیر بگیریته‌و به‌ره‌و‌چاکی بجیته‌، به‌تایبه‌تی که‌بیرده‌کاته‌وه له‌دیمه‌نی ئه‌وانه‌ی له‌شه‌مه‌نده‌فه‌ری بانگه‌وازی که‌وتوونه‌ته‌ خو‌ارو دواکه‌وتون.

ز- ئاواته‌ خو‌ازی به‌مانه‌وه‌ی له‌سه‌رحالی چاکه‌و ته‌قواو پارێزگاری و نزیک بوونه‌وه له‌خوا، وای لی‌ده‌کات که‌دوعابکات و داوای جی‌گیربوون له‌سه‌ره‌ق و پاستی بکات له‌دوای خۆی. هه‌رچه‌نده ئه‌وه‌و‌یانه‌ی زیاتر کاری تیبکه‌ن، ئه‌وا ئه‌وه‌نده‌ش دوعاو نزاو پاپانه‌وه‌کانی درێژ‌ترو زیاتره‌ده‌بن، بیته‌وه‌ی هه‌ست به‌پوشتنی کاته‌که‌ی بکات. که‌چه‌نده ئه‌و ده‌پاریته‌وه، له‌ویدا شیرینی و له‌زه‌تیک ده‌چیژیت که‌په‌یوه‌سته به‌ملکه‌چی و زه‌بونی بۆ خوای په‌روه‌ردگار.

۳- کاریگه‌ری و گریان:

بوونی کاریگه‌ری له کاتی گوی گرتن له نایه‌تی قورئانی پیرۆز، یاکاتی بیستنی وتارو پاسپارده و ئامۆزگارییه‌کان، یاکاتی خویندنه‌وه‌ی وته سروشتی‌یه‌کان، یاکاتی بینینی دیمه‌نێک که قیامه‌تی بیرده‌خاته‌وه، به‌لگه‌یه له سه‌رپاکیه‌تی دل له لێلێ و وه‌پزبوون وه‌زال بوونی هه‌م و غه‌می قیامه‌ت به‌سه‌ری‌دا، بوونی ئه‌و شوینه‌وارو کاریگه‌ریه له ناوخه‌لکدا له یه‌کیکه‌وه بۆیه‌کیکی ترجیاوازه، هه‌لبه‌ته به‌هۆی نه‌رمی و ناسکی دله‌وه‌یه کاتی گریان زال ده‌بی به‌سه‌ری‌دا له کاتی قورئان خویندندا، یا هه‌ر گویگرتنێک لێ، یا هه‌ر دیمه‌نێک که پۆژی دوا‌ی بیرده‌خاته‌وه، هه‌روه‌کو (ئەبویه‌کر- په‌زای خوای لی‌بی).

له به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌دا ئه‌و که سه‌یش دلی په‌قه، که هیچ شتی کاریگه‌ری له سه‌ردروست ناکات هه‌تا کاتی یه‌کی له خزم و نزیکانیشی ده‌مریت، یاده‌که‌وێته گه‌وره‌ترین به‌لاو کاره‌ساته‌وه، کاتی دلی په‌ش هه‌ل ده‌گه‌پۆ په‌رده‌ی گونا هه‌دا به‌پۆشی ئه‌وا ته‌لغ و تاریک ده‌بی و چاک به‌چاک نازانی و خرابیش به‌خراب نابینی، ته‌نها ئه‌وه‌ی ده‌وێت و ئه‌وه ده‌بینیت که به‌هه‌واو ئاره‌زووی ئه‌و ده‌خوات، له‌نیوان ئه‌و دوو چینه‌دا پۆل و چینی زۆره‌ن له ناوخه‌لکیدا، خوای گه‌وره له قورئانی پیرۆزدا له سه‌رباسی یه‌کێک له وچینه‌نه ده‌فه‌رمویت: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِن ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِن ذُرِّيَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَءِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ۝﴾.

واته: (ئا ئه‌وانه که سانیکن که خوای گه‌وره نازونیه‌مه‌تی به‌سه‌ردا پشتوون له‌پێغه‌مبه‌ران، له‌نه‌وه‌ی ئاده‌م و ئه‌وانه‌ش (که له که‌شته‌یه‌که‌دا) له‌گه‌ل نوحدا سواریان کردن و له‌نه‌وه‌ی ئیبراهیم و یه‌عقوب و له‌وانه‌ی که هه‌دايه‌تمان داوون و هه‌لمان بژاردوون، ئه‌وانه هه‌رکاتێک نایه‌ته‌کانی خوای میهره‌بانیان به‌سه‌ردا

بخوینریتتهوه، بهپهله سوژده دهبن و نهسرین له دیده یان دهباریت (له سوژو خوشه ویستی پهروهردگاریان دلانی پر نورو ئیمانیان دهکولئ و دهگرین).

ئیمام (الحافظ بن کثیر) دهلئیت: (کاتئ گوئیستی وتهکانی خودا دهبن باوهپی تهواویان ههیه بههه موو بهلگه و مه بهست و نیشانه و پینمایی بهکانی و بهوپهپی ملکهچی و بیده سه لاتی بهوه (سوژده) بق پهروهردگاریان دهبن و ستایش و سوپاسگوزاری خواده کهن له سه رته و نیعمت و بهخششه گه وره یه پییداون، (البکی) کوی (باک) له بهرته وه زانایان کۆکن له سه رته وه که شه رعیه تی (سوژده) له وه دایه که نه وانه بکرتنه رابه روپیتشه نگ و شویتکه وته ی شیوه و پیتازه که یان بن. (سوفیانی شه وری) له (ئه عمه ش) نه ویش له (ئه بو عومه) وه ده لئیت: (عومه ری کوری خطاب - په زای خوی لی بی) سوره تی مریه می خویندو سوژده ی بردو فه رموی: (ئه وه سوژده یه، نه ی کوا گریان که ی- گریان ده ویست).^۱ ئه و قسه یه ی ئیمامی عومه ر (په زای خوی لی بی) نیشانه ی لاوازی و وه پزیوونی نیه، ئینجا ده لئیت: (ئه وه عومه ره واده لئیت نه ی ئیمه ده بی چون بین؟!) به لئیت عومه ر ئه و قسه یه ی بق پاکانه و بق پینه ی لاوازی و دل په قی خوی نه بوو، به لکو ئیمامی عومه ر (په زای خوی لی بی) که نه وه ی فه رموو له وپه پی هه ست ناسکی و دل نه رمی و دل سوژی بووه، نه گه ر نا عومه ر (په زای خوی لی بی) به کیک بووه له (گریا وه کان)، کاتئ گوئیستی قورئان ده بوو ده گریا و زهرد هه لده گه را جاری واهه بوو نه وه نده په نگی تیک ده چوو ده یان برده ماله وه نه یان ده زانی چی به سه رها ته وه ؟

شه و گوپی له گریان مندال بوايه ده گریا، که گوپی له وتارو پاسپارده یه ک بوايه ده گریا، کاتئ لیپرسینه وه ی له گه ل نه فسی خوی ده کرد ده گریا (عه بدولای کوری عیسا) ده لئیت: (له سه ر پووی ئیمامی عومه ر (په زای خوی لی بی) دوو هیلتی په ش له شویتنی فرمیسکه کانی دروست ببون نه وه نده گریا بوو).^۲

۱- تفسیر القرآن الکریم: ۱۲۷.

۲- تاریخ عمر بن خطاب- لابن الجوزي ص ۱۹۲، ط- دار الإحياء.

خوای په روهدگار له وهسفی نه وانه ی له توندی نه و کاریگری و گریان به سهر
 پوویاندا ده که ون و به رده وام فرمیسکیان ده باریت ده فهرمویت: ﴿قُلْ ءَامِنُوا بِهِۦٓ اَوْ لَا
 تُؤْمِنُوْا اِنَّ الَّذِیْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهٖۤ ۚ اِذَا یُسْلٰی عَلَیْهِمْ یَخْرُوْنَ لِلْاَذْقَانِ سَجْدًا ﴿۱۰۷﴾ وَیَقُوْلُوْنَ
 سُبْحٰنَ رَبِّنَا اِنْ کَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُوْلًا ﴿۱۰۸﴾ وَیَخْرُوْنَ لِلْاَذْقَانِ یَبْکُوْنَ وَیَزِیْدُهُمْ خُشُوْعًا ﴿۱۰۹﴾ واته:
 پینان بلای نهی خوانه ناسان باوه پ به قورئان بهینن یا باوه پی پی نه هیئن (به ده ست
 خوتانه و نه مړو سهر به ستن به لام بزائن به راستی نه وانه ی پیتشر زانیاریان پیدراوه
 ده رباره ی ته ورات و ئینجیلی ده ستکاری نه کراو، چاک ده زائن که نه م قورئانه
 له هه مان سهر چاوه وهیه، هه ربویه کاتیک به سهریاندا ده خوینریتته وه (خویان
 پیناگری) خیرا سهری پیزو نه وازشی بو داده نه وینن و سوژده (بو نیره ری قورئان
 ده بهن) ده شلین پاکو و بیگری بو په روهدگارمانه، به راستی به لینی
 په روهدگارمان هه ریتته دی (به سهر خستنی ئیمانداران له دنیا داو سهر فرازیان
 له قیامه تدا) نه وانه سوژده و کړنوش ده بهن و ده گرین و نه سرینی خوشه ویستی
 په روهدگار له چاوانیان ده باریت، فرمیسکی ئیمان و شادی هه لده وه رینن و تادیت
 زیاتر ملکه چ و فرمانبه ردارو دل پرله ئیمان ده بن).

ئیمان (الشوکانی- ره حمه تی خوای لی بیت) ده لیت: (اذا یتلی علیهم) واته:
 (قورئان) یان به سهر دا ده خوینریتته وه ﴿یَخْرُوْنَ لِلْاَذْقَانِ سَجْدًا﴾ واته: (له سهر پوویان
 ده که ون و) (سوژده) بو خوای په روهدگار ده بهن، واته نه و که وتنه بریتیه له که وتن
 به هه موو جه ست و توانایه وه به سهر چه ناگه دا، چونکه چه ناگه شوینی
 به یه که گیشتنی جه مسهری هه ردوو شه ویلکه یه و، یه که م شوینه که ده گاته زه وی.
 (الزجاج) ده لیت: له بهر نه وه ی چه ناگه شوینی کوبونه وه ی هه ردوو شه ویلکه کانه
 هه روو کو مړو له وپوه ده ست به که وتنی ده کات بو (سوژده) بردن و یه که م شوین له

۱- الإسراء: ۱۰۹-۱۰۷.

۲- الإسراء: ۱۰۷.

پوخساردا که ده گات به زهوی چه ناگهیه، ﴿وَيَقُولُونَ سُبْحَنَ رَبِّنَا﴾^۱، واته:
 له (سوژده) کانیا ندا ده لّین: پاکی و بیگه ردی بۆ په روه ردگارمانه و دوورو پاکه له و
 درؤو ده له سانهی نه قام و نه زانه کان ده یلّین و دووره له لادان له به لّینه کانی ﴿إِنْ كَانَ
 وَعَدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا﴾^۲.

نجا زیکرو یادی خوا ده که ن و خویان ده خه ن به سهر چه ناگه یانداو ده گرین.
 وه کو ده فیه رمویت: ﴿وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ﴾^۳، لیره دا که وتن به سهر چه ناگه دا
 دووباره ده کاته وه به هوی جیاوازی هوی که وه، یه که م جار به مه به سستی
 به گه وره زانین و به رز پاگرتن و پاکی و بیگه ردی خاویه، له دووهم جاردا بۆ گریان و
 کاریگه ری ئاموژگارییه کانی قورئانه له دلیانداو، زیادبوونی له خواترسان و ملکه چ
 بوونیا نه)^۴.

ئوه ته نها جولانه وه و کرداریکی گریاوه کان نیه و به کاریگه ری له خواترسی یه وه
 ده ری ده خه ن، به لکو ئه و کاریگه ری که راسته قینه یه و به بی وستی خویان له سهر
 پووده یان خات و (سوژده) ده به ن بۆ په روه ردگارو له به رده سستی دا ده گرین.

(سه ید قوطب- په حمه تی خوی لی بیت) له وه سفی ئه و دیمه نه یان ده لّیت:
 ئه وان له توندی ئه و کاریگه ری ده به سهر پوودا ده که ون و (سوژده) ده به ن ((به پاستی
 ئه وه دیمه نیکه هست و ویزدان ده بزوینی، ئه وه دیمه نی خاوه ن زانسته کانی پیش
 ئه وانه ش بووه، به لّی ئه وانه کاتی گوی له قورئانی پیروژ ده گرین زیاتر
 له خواده ترسن، ﴿وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سَجْدًا﴾^۵، ئه وان خاوه نی نه فسی خویان نین و،

۱- الإسراء: ۱۰۸.

۲- الإسراء: ۱۰۸.

۳- الإسراء: ۱۰۹.

۴- فتح القدير ۲/۲۶۴.

۵- الإسراء: ۱۰۷.

ته نها (سوژده) نابهن، به لکو ﴿يَخْرُونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا﴾^۱، ئینجا زمانیان به گودیت و به وهی که هوشی شله قاندوون له ههست و نهست و بیرکردنه وهیان له گه ورهیی و شکومهندی خواو پاستی په یمان و به ئینه کانی ﴿سُبْحَنَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا﴾^۲ کاریگریه که ی نه وهنده زاله به سهریاند که به هیچ جوړی زمان ناتوانی به وته کانی وینه ی نهو هیرش و سوپایه دهرخات که له سنگیاندا وروژاوه، هه ربویه فرمیسه که کان سه رچاوه ده گرن وگوزارشت له وکاریگریه زوره ده که ن که وشه کان ناتوانن وینای بکه ن)^۳.

۴- به پاک زانین و ستایش گردنی خوی گه وره:

کاتیک له سوژده کانیاندا ههست به گه ورهیی خوی په روه ردگارده که ن، ترس دایانده گریت و ههست و نهستیان ده جولیت و فرمیسه که کانیان داده بارین، به پاکی ده زانن و سوپاسگوزاری خواده که ن له سه ر نهو به خشش و نیعمه ته زورانه ی له ژماره نایه ن، هه رچه نده بیرده که نه وه له نیعمه تیک لهو نیعمه تانه ی خوا به سه ری دا پژاندوون و پئی به خشیون له کاتیکدا خه لکانیک لئی بیبه شن نه وازیتر سوپاس و ستایشی خوا ده که ن، خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾^۴. واتسه: (به پاستی ته نها نه وانه برپا به نایه ته کانی ئیمه ده هینن، کاتیک یاده وهری ده کرین پئی، خیرا سوژده ده به ن ته سبیحات و سوپاسگوزاری په روه ردگاریان ده که ن، له کاتیکدا نه وانه به هیچ شیوه یه ک فیزیان نیه و خویان به گه وره نازانن)^۵.

۱- الإسراء: ۱۰۷.

۲- الإسراء: ۱۰۸.

۳- فی ظلال القرآن: ۲۲۵۴/۵.

۴- السجدة: ۱۵.

۵- ته قسیری ئاسان.

(قورطبی) ده لَیْت: (واته ته سبیحات و ستایش ئاویتته ده کهن له گه ل سوپاسگوزاری و پاک و بیگه ردی پاده گرن له هه موو نهنگی و کهم و کوپی هک له سوژده کانیاندا ده لَیْت: سوپاس و ستایش بۆ خوا، پاک و بیگه ردی بۆ په روهردگاری به رزو بی هاوتا، سوپاسگوزارن، واته خوا به دووره و پاکه له وتی هاوبه ش په یداکاران و هاوه ل بۆ خوا دانه ران).

ه- ترس و هیوا:

دوو سیفه تن له بهرترین و دیارترین سیفه تی (سوژده) به رانن، نه وان به پراستی له خوا ده ترسن، به لام نه وترسه به ره و نا ئومیدیان نابات و به هیوای سوژو په حمه تی خوان، به لام نه هیوا و ئومیده ش نایانبات به ره و پال دانه وه واز هینان له کرداری چاکه، له قورئانی پیروژدا وه سفی نه وانه کراوه: ﴿إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ (١٥) ﴿تَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾، واته: به پراستی ته نها نه وانه برهوا به نایه ته کانی ئیمه ده هینن، کاتیک یاده وه ری ده کرین پی، خیرا سوژده ده بن و ته سبیحات و سوپاسگوزاری په روهردگاریان ده کهن، له کاتیکدا نه وانه به هیچ شیوه یه ک فیزیان نیه و خویان به گه وره نازانن، نه و (نیمانداره به خته وه رانه) نیوانیان خوش نیه له گه ل پاکشان له جیگه و پیگه ی گهرم ونه رما (واته به نویژو خوا په رستی به شیکی شه و ده به نه سه)، هه می شه نزو و پارانه وه یان پوو به په روهردگاریانه له خه شم و قین و دۆزه خی ده ترسن، ئاواتی په زامه ندی و به هه شتیان هیه و له و پزق و پۆزی و توانایی و زانیاریه ی پیمان به خشیون ده به خشن.

(سه ید قوطب - په حمه تی خوی لی بیّت) ده لَیْت: (نه وه دیمه نیکی پاکو خاوتنی پۆخی برهوادارانه، دلسۆزی و میهره بانیه، پۆشن و هه ستیارو موچرکاو به له ترسی خوی گه وره و ته قوا و پاریزکاری، ئاواسته یان ده کات به ره و

په‌روه‌ردگاریان و، به‌هیواو ئومیده‌وه فه‌رمانبه‌رداری ده‌که‌ن، به‌بئی خۆ به‌زل زانی و خۆبه‌رز پاگرتن. ئه‌وه ئه‌و (پوچ - گیان) انه‌ن که‌په‌ر له‌باوه‌پن به‌ئایه‌ته‌کانی خوداو به‌دلئیکی به‌ئاگاو ده‌روون و ویزدانئیکی پووناک و دره‌وشاوه‌و، هه‌ستئیکی شپه‌زه‌و پاچله‌کاوه‌وه ده‌یانخویننه‌وه‌و وه‌ری ده‌گرن و لئی ورده‌بنه‌وه).

ئه‌وانه کاتئ بێر له‌ئایه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگاریان ده‌که‌نه‌وه ده‌که‌نه‌وه ژێر کاریگه‌ریان ﴿خَرُّوا سُجَّدًا﴾^۱ واته: به‌پوودا ده‌که‌ون و سوژده ده‌بن بۆ به‌گه‌وره زانینی خوداو به‌رز پاگرتنی^۲. پاشان ده‌لئ: (ئه‌وه‌نده به‌ترس و ملکه‌چی به‌وه پووده‌که‌نه خواو به‌ره‌و لای ده‌پۆن له‌به‌ر ناکۆکی نێوان (ترس وه‌یوا) یان به‌رده‌وام ترسیان هه‌یه له‌سزای خوداو هیواشیان به‌په‌حمه‌ت و به‌زه‌یی خودا هه‌یه، ترسیان له‌خه‌شم و تووچه‌یی خواو ته‌ماعیان بۆپازیکردنی خوا، ترسان له‌سه‌رپێچی کردنی و ته‌ماع و ئومیدیان بۆ پشتیوانی و یارمه‌تی خودایی)^۳.

ئه‌وه‌که‌سه‌ی به‌م جوړه ترس و هیوای به‌په‌حمه‌تی په‌روه‌ردگاری هه‌یه. هه‌میشه داوا له‌خوا ده‌کات و پێداگری له‌سه‌رده‌کات و، به‌رده‌وام له (سوژده) کاندایه‌خوا ده‌پاڕێته‌وه‌و دوعا ده‌کات له‌ئاگرو لیپرسینه‌وه بپاڕیزیت و، داوای گیرابوونی نزاو پاڤانه‌وه‌کانی و به‌هه‌شت و لئ پازیبوونی ده‌کات، ئه‌وه‌که‌سه یه‌کسان نییه له‌گه‌ل که‌سئیکی وپو بئ ئاگاو وێل و گومرا له‌گێژاوی هه‌زو خولیاکانی دا که‌ بیرو هه‌زی هه‌ربه‌لای هه‌واو هه‌وه‌سه‌کانیداوه‌و بئ هه‌ست و هۆشه‌و، له‌گه‌ل بێگیانه‌کاندا وه‌ک یه‌کیان لئ دیت، ئه‌وه‌تا خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿أَمَّنْ هُوَ قَتِيتُ ۚ أَنَا ۚ أَلَيْلَ سَاجِدًا وَقَآئِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ ۚ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۚ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾^۴، واته: ئایا ئه‌و جوړه که‌سانه‌ی که‌باسکران چاکترن یا ئه‌و ئیمانداره‌ی

۱- السجدة: ۱۵.

۲- الظلال ۵/ ۲۸۱۲.

۳- الظلال ۵/ ۲۸۱۳.

۴- الزمر: ۹.

که له دوو توئی شه و گاردا هه لده ستیت بؤخوا په رستی سوژده ده بات و به پتوه ده و ستیت. له لپړسینه وهی قیامت ده ترست و ئومیدو هیوای به میهره بانی په روه ردگاری هه یه. ئه ی پیغه مبه رﷺ بلی: ئایا ئه و که سانه ی که ده زانن و شاره زان وه ک ئه وانن که هیچ نازانن و شاره زاییان نیه؟ به پاستی ته نها خاوهن بیرو هوشه کان له م جوړه یاده وهریانه سوود وهرده گرن و تیده گهن (له حقیقه تی دنیا و قیامت، وه دلنیا ن ژیا نی دنیا فرسه تیکی به نرخه و بؤ به ده ست هیئانی په زامه ندی خوا به کاری ده هیئن).

خویان بؤ قیامت ئاماده ده که ن و به شیوه یه کی گشتی لپی ده ترسن، ئه مه ش سیفه تی له خواتر سانیانه، سه عیدی کوپی جوبه یر وتی: (واته سزای قیامت). ئه و خو ی که سیکی به ئاگا بو له ه موو سزایه کانی پوژی دوا یی ده ترسا، سزای زیندو و بو نه وه، سزای حشر، سزای خور که داده به زیته سه رسه ری دروستکراوان له کاتی حه شردا، سزای چاوه پوانی له مه یدانی حه شردا، سزای گه پان به دوا ی تکا کارد، سزای لپړسینه وه، سزای چاوه پوانی ده ره نجامی کیشانه ی چاکه و خراپه کانی له ته رازووی خیروشه پدا، سزای پوت بوون به سه ر پردی سیرات و قولابه هه ئواسراوه کانی سه ری، سزای ئاگری دوزه خ، به پاستی ئه و ده ترسا له ه موو جوړه سزا کانی پوژی دوا یی.

ئو ئاماده گی و ئاگادار بوونه هه مه لایه نه و ترسان له ه موو جوړه سزا کانی پوژی دوا یی وای لیتا کات په ش بین و بیته وایی له په حمه تی خوا و به لکو به ئومیدی په حمه ت و سؤزو به زه یی په روه ردگاریه تی، به هیوایه که زیندو و ده بیته وه نورو پوونا کی خوای گه وړه له به رده م و لای پاستی یانه وه بروت و، هیواداره دوو ریئت له گه رمای خورو به لکو له ژیر عرش خوادا حه شر بگریئت، هیواداره له و حه فتا هه زار که سه بیئت که به بی لپړسینه وه ده چنه به هه شت یا له وکه سانه بیئت که نامه ی کرداریان به ده ستی پاست ده دریته وه، به هیوایه بتوانی له وکه سانه بیئت که له حه وزی که و سه ری (پیغه مبه ری خواﷺ) ده خو نه وه، به ئومیده به خیرایی و وه کو هه وړه بروسکه یا بایه کی هاتووی توند به سه ر پردی سیراتدا تیپه ریئت، به هیوایه له گه ل

دهسته یه که م که پوخساریان وه کو (مانگی تابان) شوی چوارده دهره وشیتته وه
 بچیتته به هه شته وه، به لئ ئه وه له نیوان ئه و ترس و هیوایه دا ده بیتته خواپه رستیک بۆ
 خوا مه تا پیتی ده گاته وه.

۶- شه ونوێژ:

سوژده بردن له شه ودا دوا ی ئه وه ی خه لکی ده خه ون، هه موو شتیک بیده نگ و
 هیمنه و به شیوازی تایبه تی خوی له زه تی تیدا ده بینۆ ئاسوده یه، له وکاته دا گفت
 وگو له گه ل خوی په روه ردگاردا زۆر خۆش و شیرینتر ده بیت، کاتی تاریکی چاوی
 خه لکانی تری داپۆشیوه له بینینی (سوژده) به ران و چاودی کردنیان، ئه و به ته نها
 له گه ل خوی گه ورده دا ده مینیتته وه و هه ست ده کات که ئه و به ته نها له گه ل خوی
 په روه ردگار و خوا گوێببستی ئه وه کاتی گفتوگۆی له گه لدا ده کات و له به رده ستی دا
 دان به هه لئ و تا وانه کانیدا ده نیت، شه ونوێژ یاله سه ره تای شه ودا ده کریت که پئ
 ده گو تریت (شه ونخونی- به یات) یاله کوتایی یا له ناوه پاستی شه ودا دوا ی نوستن
 هه لده ستنه وه و ده یکن به وه ش ده لئین (شه و بیداری- ته هه جود) ئه وه تا ده رباره ی
 (شه ونخونی- به یات) خودای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا
 وَقِيَمًا﴾. واته: (ئه وانه ی که شه وگار بۆ په روه ردگاریان به سوژده و وه ستان و نوێژ
 ده به نه سه ر). (زوجاج) ده لئیت: پیاو شه ونخونی کردووه و ده یکات که شه و به سه ریدا
 تیده په ریت، ئینجا نه گه ر تیایدا بنویت یا نه نویت.

کاتیک پیلووه خه والووه کانی زۆریان بۆ ده مینن وجیگه و پێخه فه که یان بانگیان
 لیده که ن، به لام له پاستیدا شیرینی (سوژده) له هیمنی شه وداو، بیرکردنه وه له مردن
 و لیپرسینه وه ی دوا پۆژ زال ده بن و سه رده که ون به سه ر پیلووه خه والووه کان و
 بانگه وازی جیگه و پێخه فه که ی خۆ به ده ستته وه ده دن و ته سلیمی له خه و هه ستان
 ده بن ئه و کاته سوژده کان زۆر شیرین ده بن، به وه ئه و سه رووه ده چپن:

مەھىللە پىللوھكانت تامى خەوتن بچىژن
 باشەونم بدەنە پوو، بافرمىسكان برپژن
 بزانە كەدەمرىت و لىپرسىنەوت دەكرىت
 واوھىلا بۆ كەسانىك خودالىيان دەرەنجىت
 ھەندى بۆ خۆشەويستى خودا دلىسۆزوكاران
 بۆرەزامەندى خوداپارىزكارو بەتەقوان
 كەتارىكيان لىداھات، بالى بەسەردا كىشان
 شەوھكان بەسەردەبەن بەنويژوسۆزدە وەستان
 سكيان پووگاوە بەتال، چاك و پاكوخاويژن
 ئەوان جگەلە حەلال، تامى خوارىن ناچىژن^۱

(ئىبنو عەباس) دەلىت: ھەركەس دووپكات نوژيان زياتر بكات لەدواى نوژى
 خەوتنان ئەوا بەسووزدە بردن و وەستانەو شەونخونى بۆخواكردووە.
 (الكلى) دەلىت: ھەركەس دووپكات لەدواى نوژى (ئىوارە-شىوان) بكات و
 چوار پكات دواى نوژى (خەوتنان-عیشا) بكات ئەوا شەونخونى كردووە بەسووزدە و
 وەستانەو^۲. ئەگەر پاداشت بەقەدەرى ماندووبوون بىت، ئەوا
 (شەويىدارى) بارگرانىكى لەسەردەروون ھەيە چونكە مرقۇ لەوجىگە گەرمە
 دەرەھىنىت و لەوخەو خۆشە ھەلى دەستىنىت، خىرى زياترە لەشەونوژى
 سەرەتاي شەو بەتايىتە ئەگەر ئەو بىداربونەو لەسىيەكى كۆتايى شەودا بىت
 كەتايىبەتمەندىكى جياوازي ھەيە لەباقى كاتەكانى تىرى شەو ئەو شەو بەھاتنە
 خوارى پەرەردگار بۆ ئاسمانى يەكەم و مرقۇ ھەست دەكات ئەوكاتە لەھەموو
 كاتىك زياترە زۆر نىكتەرە لەخواى پەرەردگارى. ئەگەر مانەو لەسوژدەدا بۆ خوا
 پىللوھكان لەخەويىبەش دەكات لەسەرەتاي شەودا، ئەو مەيل و ئارەزوومەندى

۱- تفسير القرطبي: ۷ / ۴۷۸۷.

۲- تفسير القرطبي ۷ / ۴۷۸۸.

بۆ گفتوگۆکردن لە گەڵ خوادا لە سوژدەکاندا لە تاریکایی شەودا ئەوانە بێبەش دەکات
لەو خەوێ خۆش و بە لەزەتە ئی سەرەتای شەو، ئەمەش لە ترسی لە دەست چوونی
ئەوچەند چرکە ساتە بە نرخە ئی تەمەنیانە ئەکا لەکیسیان بچیت.

هەرکە هەولێ نووستن دەدەن و پال دەکەون ئەوا حەزو خولیا یان بۆمانەو
تەنیا بوون لە گەڵ خودا ناھێلێت پال کەون و بخەون، ئەو تە خوا ئی گەرە وەسفیان
دەکات و دەفەر مۆیت: ﴿ تَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴾^۱. واتە: ئەو ئیماندارە بەختەوەرانی ئیوانیان خۆش نیە لە گەڵ
پاکشان لە جیگە و نوینی گەرم و نەرما واتە: بە نوێز و خواپەرستی بە شێکی شەو
دەبەنە سەر، هەمیشە نزاو پارانەوەرانی پوو بە پەرەردگارانیە لە خەشم و قین و
دۆزەخی دەترسن، ئاواتی پەرمانەندی و بەهەشتیان هەبەو لەو پزق و پۆزی و توانایی و
زانباریی پیمان بەخشیون دەبەخشن.

قورطبی دەلێت: ﴿ تَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ ﴾^۲، واتە: (بەرز دەبیتەو
لە جیگە ئی نوستەنەکی دیتە دەری و بەجێ دەهێلێت). سەید قوطب (رەزاو
رەحمەتی خوا ئی بێ) دەلێت: واتە هەل دەستن بۆ نوێزی شەو کە سەرەتاکی
نوێزی خەوتنەو کۆتاییشی نوێزی وەترە، ئینجا شەو بە ئاگادینەو بۆ نوێز،
دوئاو پارانەو، بەلام قورئانی پیرۆز ئەم هەستانەو هەبە جۆریکی تر دەردەبڕێت:
﴿ تَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ ﴾^۳، دیمەنی جیگە ئی پالکەوتن لە شەودا بە جۆری
وینا دەکات کە داوا لە لاکە لە کەو تەنیشەکان دەکات بۆ پالکەوتن و پشودان و
چێزی خەوتن، بەلام ئەم لاکە لە کەو هێچ وەلام نادەنەو و توانایەکی زۆر
بەکار دەهێنن بۆ بەر بەرەکانی حەزو داوا ئی پالکەوتن چونکە کاری پێویستتری هەبە

۱- السجدة: ۱۶.

۲- السجدة: ۱۶.

۳- السجدة: ۱۶.

له پالگه وتن و خه وتن له و جیگه خوش و نه رمه دا، نه وکاری به په روه ردگاری هیه، کاری به و هستان له به رده می دا هیه.^۱

(نبینو عه باس) ده لیت: هر که سیک حه زده کات خوی گه وره و هستانی پوژی قیامه تی له سهر سووک بکات، باله تاریکایی شه ودا خوا بیبینی هستی سوژده بیات و بیر له قیامت بکاته وه، به هیواو ناواتی په حمه تی په روه ردگاری بیت.^۲

۷- خوژگه و ناواتیان ته نها به ده سته یانی په زامه ندی و پایه به رزییه لای خوا:

نه وان نه و نه ده (سوژده) زور ده به ن ویست و ناواتیشیان ته نها بوخودای په روه ردگاره و نایانه وی له به رده م خه لکی و بو به دیهنراوان نه و په رستش و به ندایه تی به بکه ن، نه وان دوی نه وه لایان گرنگ نیه که خه لکی لیان پازی بن یاناپازی، مادام به ره و پازی کردنی خوشه ویسته که یان ده پون که خوی په روه ردگاره، نه وان مه به ستیان له و په رستشه دلسوزانه یه ته نها په زامه ندی خوابه و، داوی به هه شت ده که ن و نه ووی له ناویدایه له پزقی مه لپژاوو به هره و به خششه کانی خوا، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾^۳. واتسه: موحه مه د ﷺ په وانه کراوی خوابه، نه وانه ش که له خزمه تیدان و شوینی که وتوون توندوتیژن به رامبه ر بیباوه پان و به به زهیی و میهره بانن له نیوان خویاندا، ده یانبنیت سه رگرمی نویژو خوابه رستین. کړنوش و سوژده ده به ن، هه رده م ناواتیان به ده سته یانی په زامه ندی و پایه به رزییه له لای خوا)^۴. (الحافظ بن کثیر) ده لیت: ﴿تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾^۵ و هسفیان ده کات به زوری کرده ووی

۱- الظلال ۲۸۱۲/۵.

۲- تفسیر القرطبی: ۵۶۸۳/۸.

۳- الفتح: ۹.

۴- ته فسرری ناسان.

۵- الفتح: ۲۹.

چاك و نوپژى زور كه شه ویش چاكترین كرده وه یه و، وه سفیان دهكات به دلسؤزی
 تیایدا بؤخوی (عزوجل) و به هیوا بونی نه جرو پاداشتی خوا كه به هشتی هه مه لایه ن و
 پازا وه به هه موو پزق و به هره و به خششه كانیه وه، نه وان مه به سستی هه ره گه و ره یان
 ره زامه ندی خوی گه و ره یه هه ره كو (جل و علا) ده فهرمویت (ورضوان من الله
 اكبر)¹.

۸- پشت به ستن به خوا:

نه و پشت به ستن و خودانه ده ست خویه جورئکی تاییه ته و، جیا به له و پشت
 پی به ستنه ی بؤ رۆزی و پیدایستی به کانی دنیایی مرفۆن، به لكو نه م جۆره پشت
 به ستنه به خوی گه و ره له کاروباری بانگخوازیدایه، له بوارى گه یاندنی نه و نه مانه ته ی
 كه زه وی و ئاسمانه كان و چیاكان له ناستی دا بیتوانابوون، نه م جۆره ته وه ككوله
 متمانه و باوه پى ته واوه به خوا كاتى خه لکی ناهق و نادروست پیلان بؤ خاوه ن
 هه ق و راستی به كان پێك ده خه ن تانه هیلن ده عوه و بانگه وازی بگه یه نن، نه وه
 باوه پیتبوون و خودانه ده ست نه و كه سه یه كه به هیزترو به تواناتره و چاره نووسی
 هه موو كه سی به ده سته، به هه رشتیك بلی ببه ده بیت، به ده سه لات و خاوه ن مو لك و
 سامانه و ده یداته هه كه سیك خوی حه زیكات و، هه كه سیش خوی بیه ویت لیى
 ده گریته وه، نه و بئى تواناو ناكارا نیه له هه رشتی كه له زه وی و ئاسمانه كاندا هه یه و،
 بانگخوازه كانی ده بینیت كه به ره ولای دینه وه و لیى نزیک ده بنه وه و له سوژده كانیا ندا
 داواده كن سه ریان بخات و پشتیوانیان بیت له گه یاندنی نه و په یام و سپارده یه.

خوی گه و ره كه پیغه مبه ره كه ی ﷺ ده دوینیت ده فهرمویت:

﴿ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ۝ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۝ الَّذِي يَرْفَعُ دَرَجَاتٍ لِّمَن يَشَاءُ ۝ وَتَقَلُّبِكَ فِي السَّجْدِينَ ۝ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ ۱۷۸ ۝ ۱۷۹ ۝ ۱۸۰ ۝ ۱۸۱ ۝ ۱۸۲ ۝ ۱۸۳ ۝ ۱۸۴ ۝ ۱۸۵ ۝ ۱۸۶ ۝ ۱۸۷ ۝ ۱۸۸ ۝ ۱۸۹ ۝ ۱۹۰ ۝ ۱۹۱ ۝ ۱۹۲ ۝ ۱۹۳ ۝ ۱۹۴ ۝ ۱۹۵ ۝ ۱۹۶ ۝ ۱۹۷ ۝ ۱۹۸ ۝ ۱۹۹ ۝ ۲۰۰ ۝ ۲۰۱ ۝ ۲۰۲ ۝ ۲۰۳ ۝ ۲۰۴ ۝ ۲۰۵ ۝ ۲۰۶ ۝ ۲۰۷ ۝ ۲۰۸ ۝ ۲۰۹ ۝ ۲۱۰ ۝ ۲۱۱ ۝ ۲۱۲ ۝ ۲۱۳ ۝ ۲۱۴ ۝ ۲۱۵ ۝ ۲۱۶ ۝ ۲۱۷ ۝ ۲۱۸ ۝ ۲۱۹ ۝ ۲۲۰ ۝ ۲۲۱ ۝ ۲۲۲ ۝ ۲۲۳ ۝ ۲۲۴ ۝ ۲۲۵ ۝ ۲۲۶ ۝ ۲۲۷ ۝ ۲۲۸ ۝ ۲۲۹ ۝ ۲۳۰ ۝ ۲۳۱ ۝ ۲۳۲ ۝ ۲۳۳ ۝ ۲۳۴ ۝ ۲۳۵ ۝ ۲۳۶ ۝ ۲۳۷ ۝ ۲۳۸ ۝ ۲۳۹ ۝ ۲۴۰ ۝ ۲۴۱ ۝ ۲۴۲ ۝ ۲۴۳ ۝ ۲۴۴ ۝ ۲۴۵ ۝ ۲۴۶ ۝ ۲۴۷ ۝ ۲۴۸ ۝ ۲۴۹ ۝ ۲۵۰ ۝ ۲۵۱ ۝ ۲۵۲ ۝ ۲۵۳ ۝ ۲۵۴ ۝ ۲۵۵ ۝ ۲۵۶ ۝ ۲۵۷ ۝ ۲۵۸ ۝ ۲۵۹ ۝ ۲۶۰ ۝ ۲۶۱ ۝ ۲۶۲ ۝ ۲۶۳ ۝ ۲۶۴ ۝ ۲۶۵ ۝ ۲۶۶ ۝ ۲۶۷ ۝ ۲۶۸ ۝ ۲۶۹ ۝ ۲۷۰ ۝ ۲۷۱ ۝ ۲۷۲ ۝ ۲۷۳ ۝ ۲۷۴ ۝ ۲۷۵ ۝ ۲۷۶ ۝ ۲۷۷ ۝ ۲۷۸ ۝ ۲۷۹ ۝ ۲۸۰ ۝ ۲۸۱ ۝ ۲۸۲ ۝ ۲۸۳ ۝ ۲۸۴ ۝ ۲۸۵ ۝ ۲۸۶ ۝ ۲۸۷ ۝ ۲۸۸ ۝ ۲۸۹ ۝ ۲۹۰ ۝ ۲۹۱ ۝ ۲۹۲ ۝ ۲۹۳ ۝ ۲۹۴ ۝ ۲۹۵ ۝ ۲۹۶ ۝ ۲۹۷ ۝ ۲۹۸ ۝ ۲۹۹ ۝ ۳۰۰ ۝ ۳۰۱ ۝ ۳۰۲ ۝ ۳۰۳ ۝ ۳۰۴ ۝ ۳۰۵ ۝ ۳۰۶ ۝ ۳۰۷ ۝ ۳۰۸ ۝ ۳۰۹ ۝ ۳۱۰ ۝ ۳۱۱ ۝ ۳۱۲ ۝ ۳۱۳ ۝ ۳۱۴ ۝ ۳۱۵ ۝ ۳۱۶ ۝ ۳۱۷ ۝ ۳۱۸ ۝ ۳۱۹ ۝ ۳۲۰ ۝ ۳۲۱ ۝ ۳۲۲ ۝ ۳۲۳ ۝ ۳۲۴ ۝ ۳۲۵ ۝ ۳۲۶ ۝ ۳۲۷ ۝ ۳۲۸ ۝ ۳۲۹ ۝ ۳۳۰ ۝ ۳۳۱ ۝ ۳۳۲ ۝ ۳۳۳ ۝ ۳۳۴ ۝ ۳۳۵ ۝ ۳۳۶ ۝ ۳۳۷ ۝ ۳۳۸ ۝ ۳۳۹ ۝ ۳۴۰ ۝ ۳۴۱ ۝ ۳۴۲ ۝ ۳۴۳ ۝ ۳۴۴ ۝ ۳۴۵ ۝ ۳۴۶ ۝ ۳۴۷ ۝ ۳۴۸ ۝ ۳۴۹ ۝ ۳۵۰ ۝ ۳۵۱ ۝ ۳۵۲ ۝ ۳۵۳ ۝ ۳۵۴ ۝ ۳۵۵ ۝ ۳۵۶ ۝ ۳۵۷ ۝ ۳۵۸ ۝ ۳۵۹ ۝ ۳۶۰ ۝ ۳۶۱ ۝ ۳۶۲ ۝ ۳۶۳ ۝ ۳۶۴ ۝ ۳۶۵ ۝ ۳۶۶ ۝ ۳۶۷ ۝ ۳۶۸ ۝ ۳۶۹ ۝ ۳۷۰ ۝ ۳۷۱ ۝ ۳۷۲ ۝ ۳۷۳ ۝ ۳۷۴ ۝ ۳۷۵ ۝ ۳۷۶ ۝ ۳۷۷ ۝ ۳۷۸ ۝ ۳۷۹ ۝ ۳۸۰ ۝ ۳۸۱ ۝ ۳۸۲ ۝ ۳۸۳ ۝ ۳۸۴ ۝ ۳۸۵ ۝ ۳۸۶ ۝ ۳۸۷ ۝ ۳۸۸ ۝ ۳۸۹ ۝ ۳۹۰ ۝ ۳۹۱ ۝ ۳۹۲ ۝ ۳۹۳ ۝ ۳۹۴ ۝ ۳۹۵ ۝ ۳۹۶ ۝ ۳۹۷ ۝ ۳۹۸ ۝ ۳۹۹ ۝ ۴۰۰ ۝ ۴۰۱ ۝ ۴۰۲ ۝ ۴۰۳ ۝ ۴۰۴ ۝ ۴۰۵ ۝ ۴۰۶ ۝ ۴۰۷ ۝ ۴۰۸ ۝ ۴۰۹ ۝ ۴۱۰ ۝ ۴۱۱ ۝ ۴۱۲ ۝ ۴۱۳ ۝ ۴۱۴ ۝ ۴۱۵ ۝ ۴۱۶ ۝ ۴۱۷ ۝ ۴۱۸ ۝ ۴۱۹ ۝ ۴۲۰ ۝ ۴۲۱ ۝ ۴۲۲ ۝ ۴۲۳ ۝ ۴۲۴ ۝ ۴۲۵ ۝ ۴۲۶ ۝ ۴۲۷ ۝ ۴۲۸ ۝ ۴۲۹ ۝ ۴۳۰ ۝ ۴۳۱ ۝ ۴۳۲ ۝ ۴۳۳ ۝ ۴۳۴ ۝ ۴۳۵ ۝ ۴۳۶ ۝ ۴۳۷ ۝ ۴۳۸ ۝ ۴۳۹ ۝ ۴۴۰ ۝ ۴۴۱ ۝ ۴۴۲ ۝ ۴۴۳ ۝ ۴۴۴ ۝ ۴۴۵ ۝ ۴۴۶ ۝ ۴۴۷ ۝ ۴۴۸ ۝ ۴۴۹ ۝ ۴۵۰ ۝ ۴۵۱ ۝ ۴۵۲ ۝ ۴۵۳ ۝ ۴۵۴ ۝ ۴۵۵ ۝ ۴۵۶ ۝ ۴۵۷ ۝ ۴۵۸ ۝ ۴۵۹ ۝ ۴۶۰ ۝ ۴۶۱ ۝ ۴۶۲ ۝ ۴۶۳ ۝ ۴۶۴ ۝ ۴۶۵ ۝ ۴۶۶ ۝ ۴۶۷ ۝ ۴۶۸ ۝ ۴۶۹ ۝ ۴۷۰ ۝ ۴۷۱ ۝ ۴۷۲ ۝ ۴۷۳ ۝ ۴۷۴ ۝ ۴۷۵ ۝ ۴۷۶ ۝ ۴۷۷ ۝ ۴۷۸ ۝ ۴۷۹ ۝ ۴۸۰ ۝ ۴۸۱ ۝ ۴۸۲ ۝ ۴۸۳ ۝ ۴۸۴ ۝ ۴۸۵ ۝ ۴۸۶ ۝ ۴۸۷ ۝ ۴۸۸ ۝ ۴۸۹ ۝ ۴۹۰ ۝ ۴۹۱ ۝ ۴۹۲ ۝ ۴۹۳ ۝ ۴۹۴ ۝ ۴۹۵ ۝ ۴۹۶ ۝ ۴۹۷ ۝ ۴۹۸ ۝ ۴۹۹ ۝ ۵۰۰ ۝ ۵۰۱ ۝ ۵۰۲ ۝ ۵۰۳ ۝ ۵۰۴ ۝ ۵۰۵ ۝ ۵۰۶ ۝ ۵۰۷ ۝ ۵۰۸ ۝ ۵۰۹ ۝ ۵۱۰ ۝ ۵۱۱ ۝ ۵۱۲ ۝ ۵۱۳ ۝ ۵۱۴ ۝ ۵۱۵ ۝ ۵۱۶ ۝ ۵۱۷ ۝ ۵۱۸ ۝ ۵۱۹ ۝ ۵۲۰ ۝ ۵۲۱ ۝ ۵۲۲ ۝ ۵۲۳ ۝ ۵۲۴ ۝ ۵۲۵ ۝ ۵۲۶ ۝ ۵۲۷ ۝ ۵۲۸ ۝ ۵۲۹ ۝ ۵۳۰ ۝ ۵۳۱ ۝ ۵۳۲ ۝ ۵۳۳ ۝ ۵۳۴ ۝ ۵۳۵ ۝ ۵۳۶ ۝ ۵۳۷ ۝ ۵۳۸ ۝ ۵۳۹ ۝ ۵۴۰ ۝ ۵۴۱ ۝ ۵۴۲ ۝ ۵۴۳ ۝ ۵۴۴ ۝ ۵۴۵ ۝ ۵۴۶ ۝ ۵۴۷ ۝ ۵۴۸ ۝ ۵۴۹ ۝ ۵۵۰ ۝ ۵۵۱ ۝ ۵۵۲ ۝ ۵۵۳ ۝ ۵۵۴ ۝ ۵۵۵ ۝ ۵۵۶ ۝ ۵۵۷ ۝ ۵۵۸ ۝ ۵۵۹ ۝ ۵۶۰ ۝ ۵۶۱ ۝ ۵۶۲ ۝ ۵۶۳ ۝ ۵۶۴ ۝ ۵۶۵ ۝ ۵۶۶ ۝ ۵۶۷ ۝ ۵۶۸ ۝ ۵۶۹ ۝ ۵۷۰ ۝ ۵۷۱ ۝ ۵۷۲ ۝ ۵۷۳ ۝ ۵۷۴ ۝ ۵۷۵ ۝ ۵۷۶ ۝ ۵۷۷ ۝ ۵۷۸ ۝ ۵۷۹ ۝ ۵۸۰ ۝ ۵۸۱ ۝ ۵۸۲ ۝ ۵۸۳ ۝ ۵۸۴ ۝ ۵۸۵ ۝ ۵۸۶ ۝ ۵۸۷ ۝ ۵۸۸ ۝ ۵۸۹ ۝ ۵۹۰ ۝ ۵۹۱ ۝ ۵۹۲ ۝ ۵۹۳ ۝ ۵۹۴ ۝ ۵۹۵ ۝ ۵۹۶ ۝ ۵۹۷ ۝ ۵۹۸ ۝ ۵۹۹ ۝ ۶۰۰ ۝ ۶۰۱ ۝ ۶۰۲ ۝ ۶۰۳ ۝ ۶۰۴ ۝ ۶۰۵ ۝ ۶۰۶ ۝ ۶۰۷ ۝ ۶۰۸ ۝ ۶۰۹ ۝ ۶۱۰ ۝ ۶۱۱ ۝ ۶۱۲ ۝ ۶۱۳ ۝ ۶۱۴ ۝ ۶۱۵ ۝ ۶۱۶ ۝ ۶۱۷ ۝ ۶۱۸ ۝ ۶۱۹ ۝ ۶۲۰ ۝ ۶۲۱ ۝ ۶۲۲ ۝ ۶۲۳ ۝ ۶۲۴ ۝ ۶۲۵ ۝ ۶۲۶ ۝ ۶۲۷ ۝ ۶۲۸ ۝ ۶۲۹ ۝ ۶۳۰ ۝ ۶۳۱ ۝ ۶۳۲ ۝ ۶۳۳ ۝ ۶۳۴ ۝ ۶۳۵ ۝ ۶۳۶ ۝ ۶۳۷ ۝ ۶۳۸ ۝ ۶۳۹ ۝ ۶۴۰ ۝ ۶۴۱ ۝ ۶۴۲ ۝ ۶۴۳ ۝ ۶۴۴ ۝ ۶۴۵ ۝ ۶۴۶ ۝ ۶۴۷ ۝ ۶۴۸ ۝ ۶۴۹ ۝ ۶۵۰ ۝ ۶۵۱ ۝ ۶۵۲ ۝ ۶۵۳ ۝ ۶۵۴ ۝ ۶۵۵ ۝ ۶۵۶ ۝ ۶۵۷ ۝ ۶۵۸ ۝ ۶۵۹ ۝ ۶۶۰ ۝ ۶۶۱ ۝ ۶۶۲ ۝ ۶۶۳ ۝ ۶۶۴ ۝ ۶۶۵ ۝ ۶۶۶ ۝ ۶۶۷ ۝ ۶۶۸ ۝ ۶۶۹ ۝ ۶۷۰ ۝ ۶۷۱ ۝ ۶۷۲ ۝ ۶۷۳ ۝ ۶۷۴ ۝ ۶۷۵ ۝ ۶۷۶ ۝ ۶۷۷ ۝ ۶۷۸ ۝ ۶۷۹ ۝ ۶۸۰ ۝ ۶۸۱ ۝ ۶۸۲ ۝ ۶۸۳ ۝ ۶۸۴ ۝ ۶۸۵ ۝ ۶۸۶ ۝ ۶۸۷ ۝ ۶۸۸ ۝ ۶۸۹ ۝ ۶۹۰ ۝ ۶۹۱ ۝ ۶۹۲ ۝ ۶۹۳ ۝ ۶۹۴ ۝ ۶۹۵ ۝ ۶۹۶ ۝ ۶۹۷ ۝ ۶۹۸ ۝ ۶۹۹ ۝ ۷۰۰ ۝ ۷۰۱ ۝ ۷۰۲ ۝ ۷۰۳ ۝ ۷۰۴ ۝ ۷۰۵ ۝ ۷۰۶ ۝ ۷۰۷ ۝ ۷۰۸ ۝ ۷۰۹ ۝ ۷۱۰ ۝ ۷۱۱ ۝ ۷۱۲ ۝ ۷۱۳ ۝ ۷۱۴ ۝ ۷۱۵ ۝ ۷۱۶ ۝ ۷۱۷ ۝ ۷۱۸ ۝ ۷۱۹ ۝ ۷۲۰ ۝ ۷۲۱ ۝ ۷۲۲ ۝ ۷۲۳ ۝ ۷۲۴ ۝ ۷۲۵ ۝ ۷۲۶ ۝ ۷۲۷ ۝ ۷۲۸ ۝ ۷۲۹ ۝ ۷۳۰ ۝ ۷۳۱ ۝ ۷۳۲ ۝ ۷۳۳ ۝ ۷۳۴ ۝ ۷۳۵ ۝ ۷۳۶ ۝ ۷۳۷ ۝ ۷۳۸ ۝ ۷۳۹ ۝ ۷۴۰ ۝ ۷۴۱ ۝ ۷۴۲ ۝ ۷۴۳ ۝ ۷۴۴ ۝ ۷۴۵ ۝ ۷۴۶ ۝ ۷۴۷ ۝ ۷۴۸ ۝ ۷۴۹ ۝ ۷۵۰ ۝ ۷۵۱ ۝ ۷۵۲ ۝ ۷۵۳ ۝ ۷۵۴ ۝ ۷۵۵ ۝ ۷۵۶ ۝ ۷۵۷ ۝ ۷۵۸ ۝ ۷۵۹ ۝ ۷۶۰ ۝ ۷۶۱ ۝ ۷۶۲ ۝ ۷۶۳ ۝ ۷۶۴ ۝ ۷۶۵ ۝ ۷۶۶ ۝ ۷۶۷ ۝ ۷۶۸ ۝ ۷۶۹ ۝ ۷۷۰ ۝ ۷۷۱ ۝ ۷۷۲ ۝ ۷۷۳ ۝ ۷۷۴ ۝ ۷۷۵ ۝ ۷۷۶ ۝ ۷۷۷ ۝ ۷۷۸ ۝ ۷۷۹ ۝ ۷۸۰ ۝ ۷۸۱ ۝ ۷۸۲ ۝ ۷۸۳ ۝ ۷۸۴ ۝ ۷۸۵ ۝ ۷۸۶ ۝ ۷۸۷ ۝ ۷۸۸ ۝ ۷۸۹ ۝ ۷۹۰ ۝ ۷۹۱ ۝ ۷۹۲ ۝ ۷۹۳ ۝ ۷۹۴ ۝ ۷۹۵ ۝ ۷۹۶ ۝ ۷۹۷ ۝ ۷۹۸ ۝ ۷۹۹ ۝ ۸۰۰ ۝ ۸۰۱ ۝ ۸۰۲ ۝ ۸۰۳ ۝ ۸۰۴ ۝ ۸۰۵ ۝ ۸۰۶ ۝ ۸۰۷ ۝ ۸۰۸ ۝ ۸۰۹ ۝ ۸۱۰ ۝ ۸۱۱ ۝ ۸۱۲ ۝ ۸۱۳ ۝ ۸۱۴ ۝ ۸۱۵ ۝ ۸۱۶ ۝ ۸۱۷ ۝ ۸۱۸ ۝ ۸۱۹ ۝ ۸۲۰ ۝ ۸۲۱ ۝ ۸۲۲ ۝ ۸۲۳ ۝ ۸۲۴ ۝ ۸۲۵ ۝ ۸۲۶ ۝ ۸۲۷ ۝ ۸۲۸ ۝ ۸۲۹ ۝ ۸۳۰ ۝ ۸۳۱ ۝ ۸۳۲ ۝ ۸۳۳ ۝ ۸۳۴ ۝ ۸۳۵ ۝ ۸۳۶ ۝ ۸۳۷ ۝ ۸۳۸ ۝ ۸۳۹ ۝ ۸۴۰ ۝ ۸۴۱ ۝ ۸۴۲ ۝ ۸۴۳ ۝ ۸۴۴ ۝ ۸۴۵ ۝ ۸۴۶ ۝ ۸۴۷ ۝ ۸۴۸ ۝ ۸۴۹ ۝ ۸۵۰ ۝ ۸۵۱ ۝ ۸۵۲ ۝ ۸۵۳ ۝ ۸۵۴ ۝ ۸۵۵ ۝ ۸۵۶ ۝ ۸۵۷ ۝ ۸۵۸ ۝ ۸۵۹ ۝ ۸۶۰ ۝ ۸۶۱ ۝ ۸۶۲ ۝ ۸۶۳ ۝ ۸۶۴ ۝ ۸۶۵ ۝ ۸۶۶ ۝ ۸۶۷ ۝ ۸۶۸ ۝ ۸۶۹ ۝ ۸۷۰ ۝ ۸۷۱ ۝ ۸۷۲ ۝ ۸۷۳ ۝ ۸۷۴ ۝ ۸۷۵ ۝ ۸۷۶ ۝ ۸۷۷ ۝ ۸۷۸ ۝ ۸۷۹ ۝ ۸۸۰ ۝ ۸۸۱ ۝ ۸۸۲ ۝ ۸۸۳ ۝ ۸۸۴ ۝ ۸۸۵ ۝ ۸۸۶ ۝ ۸۸۷ ۝ ۸۸۸ ۝ ۸۸۹ ۝ ۸۹۰ ۝ ۸۹۱ ۝ ۸۹۲ ۝ ۸۹۳ ۝ ۸۹۴ ۝ ۸۹۵ ۝ ۸۹۶ ۝ ۸۹۷ ۝ ۸۹۸ ۝ ۸۹۹ ۝ ۹۰۰ ۝ ۹۰۱ ۝ ۹۰۲ ۝ ۹۰۳ ۝ ۹۰۴ ۝ ۹۰۵ ۝ ۹۰۶ ۝ ۹۰۷ ۝ ۹۰۸ ۝ ۹۰۹ ۝ ۹۱۰ ۝ ۹۱۱ ۝ ۹۱۲ ۝ ۹۱۳ ۝ ۹۱۴ ۝ ۹۱۵ ۝ ۹۱۶ ۝ ۹۱۷ ۝ ۹۱۸ ۝ ۹۱۹ ۝ ۹۲۰ ۝ ۹۲۱ ۝ ۹۲۲ ۝ ۹۲۳ ۝ ۹۲۴ ۝ ۹۲۵ ۝ ۹۲۶ ۝ ۹۲۷ ۝ ۹۲۸ ۝ ۹۲۹ ۝ ۹۳۰ ۝ ۹۳۱ ۝ ۹۳۲ ۝ ۹۳۳ ۝ ۹۳۴ ۝ ۹۳۵ ۝ ۹۳۶ ۝ ۹۳۷ ۝ ۹۳۸ ۝ ۹۳۹ ۝ ۹۴۰ ۝ ۹۴۱ ۝ ۹۴۲ ۝ ۹۴۳ ۝ ۹۴۴ ۝ ۹۴۵ ۝ ۹۴۶ ۝ ۹۴۷ ۝ ۹۴۸ ۝ ۹۴۹ ۝ ۹۵۰ ۝ ۹۵۱ ۝ ۹۵۲ ۝ ۹۵۳ ۝ ۹۵۴ ۝ ۹۵۵ ۝ ۹۵۶ ۝ ۹۵۷ ۝ ۹۵۸ ۝ ۹۵۹ ۝ ۹۶۰ ۝ ۹۶۱ ۝ ۹۶۲ ۝ ۹۶۳ ۝ ۹۶۴ ۝ ۹۶۵ ۝ ۹۶۶ ۝ ۹۶۷ ۝ ۹۶۸ ۝ ۹۶۹ ۝ ۹۷۰ ۝ ۹۷۱ ۝ ۹۷۲ ۝ ۹۷۳ ۝ ۹۷۴ ۝ ۹۷۵ ۝ ۹۷۶ ۝ ۹۷۷ ۝ ۹۷۸ ۝ ۹۷۹ ۝ ۹۸۰ ۝ ۹۸۱ ۝ ۹۸۲ ۝ ۹۸۳ ۝ ۹۸۴ ۝ ۹۸۵ ۝ ۹۸۶ ۝ ۹۸۷ ۝ ۹۸۸ ۝ ۹۸۹ ۝ ۹۹۰ ۝ ۹۹۱ ۝ ۹۹۲ ۝ ۹۹۳ ۝ ۹۹۴ ۝ ۹۹۵ ۝ ۹۹۶ ۝ ۹۹۷ ۝ ۹۹۸ ۝ ۹۹۹ ۝ ۱۰۰۰ ۝ ۱۰۰۱ ۝ ۱۰۰۲ ۝ ۱۰۰۳ ۝ ۱۰۰۴ ۝ ۱۰۰۵ ۝ ۱۰۰۶ ۝ ۱۰۰۷ ۝ ۱۰۰۸ ۝ ۱۰۰۹ ۝ ۱۰۱۰ ۝ ۱۰۱۱ ۝ ۱۰۱۲ ۝ ۱۰۱۳ ۝ ۱۰۱۴ ۝ ۱۰۱۵ ۝ ۱۰۱۶ ۝ ۱۰۱۷ ۝ ۱۰۱۸ ۝ ۱۰۱۹ ۝ ۱۰۲۰ ۝ ۱۰۲۱ ۝ ۱۰۲۲ ۝ ۱۰۲۳ ۝ ۱۰۲۴ ۝ ۱۰۲۵ ۝ ۱۰۲۶ ۝ ۱۰۲۷ ۝ ۱۰۲۸ ۝ ۱۰۲۹ ۝ ۱۰۳۰ ۝ ۱۰۳۱ ۝ ۱۰۳۲ ۝ ۱۰۳۳ ۝ ۱۰۳۴ ۝ ۱۰۳۵ ۝ ۱۰۳۶ ۝ ۱۰۳۷ ۝ ۱۰۳۸ ۝ ۱۰۳۹ ۝ ۱۰۴۰ ۝ ۱۰۴۱ ۝ ۱۰۴۲ ۝ ۱۰۴۳ ۝ ۱۰۴۴ ۝ ۱۰۴۵ ۝ ۱۰۴۶ ۝ ۱۰۴۷ ۝ ۱۰۴۸ ۝ ۱۰۴۹ ۝ ۱۰۵۰ ۝ ۱۰۵۱ ۝ ۱۰۵۲ ۝ ۱۰۵۳ ۝ ۱۰۵۴ ۝ ۱۰۵۵ ۝ ۱۰۵۶ ۝ ۱۰۵۷ ۝ ۱۰۵۸ ۝ ۱۰۵۹ ۝ ۱۰۶۰ ۝ ۱۰۶۱ ۝ ۱۰۶۲ ۝ ۱۰۶۳ ۝ ۱۰۶۴ ۝ ۱۰۶۵ ۝ ۱۰۶۶ ۝ ۱۰۶۷ ۝ ۱۰۶۸ ۝ ۱۰۶۹ ۝ ۱۰۷۰ ۝ ۱۰۷۱ ۝ ۱۰۷۲ ۝ ۱۰۷۳ ۝ ۱۰۷۴ ۝ ۱۰۷۵ ۝ ۱۰۷۶ ۝ ۱۰۷۷ ۝ ۱۰۷۸ ۝ ۱۰۷۹ ۝ ۱۰۸۰ ۝ ۱۰۸۱ ۝ ۱۰۸۲ ۝ ۱۰۸۳ ۝ ۱۰۸۴ ۝ ۱۰۸۵ ۝ ۱۰۸۶ ۝ ۱۰۸۷ ۝ ۱۰۸۸ ۝ ۱۰۸۹ ۝ ۱۰۹۰ ۝ ۱۰۹۱ ۝ ۱۰۹۲ ۝ ۱۰۹۳ ۝ ۱۰۹۴ ۝ ۱۰۹۵ ۝ ۱۰۹۶ ۝ ۱۰۹۷ ۝ ۱۰۹۸ ۝ ۱۰۹۹ ۝ ۱۱۰۰ ۝ ۱۱۰۱ ۝ ۱۱۰۲ ۝ ۱۱۰۳ ۝ ۱۱۰۴ ۝ ۱۱۰۵ ۝ ۱۱۰۶ ۝ ۱۱۰۷ ۝ ۱۱۰۸ ۝ ۱۱۰۹ ۝ ۱۱۱۰ ۝ ۱۱۱۱ ۝ ۱۱۱۲ ۝ ۱۱۱۳ ۝ ۱۱۱۴ ۝ ۱۱۱۵ ۝ ۱۱۱۶ ۝ ۱۱۱۷ ۝ ۱۱۱۸ ۝ ۱۱۱۹ ۝ ۱۱۲۰ ۝ ۱۱۲۱ ۝ ۱۱۲۲ ۝ ۱۱۲۳ ۝ ۱۱۲۴ ۝ ۱۱۲۵ ۝ ۱۱۲۶ ۝ ۱۱۲۷ ۝ ۱۱۲۸ ۝ ۱۱۲۹ ۝ ۱۱۳۰ ۝ ۱۱۳۱ ۝ ۱۱۳۲ ۝ ۱۱۳۳ ۝ ۱۱۳۴ ۝ ۱۱۳۵ ۝ ۱۱۳۶ ۝ ۱۱۳۷ ۝ ۱۱۳۸ ۝ ۱۱۳۹ ۝ ۱۱۴۰ ۝ ۱۱۴۱ ۝ ۱۱۴۲ ۝ ۱۱۴۳ ۝ ۱۱۴۴ ۝ ۱۱۴۵ ۝ ۱۱۴۶ ۝ ۱۱۴۷ ۝ ۱۱۴۸ ۝ ۱۱۴۹ ۝ ۱۱۵۰ ۝ ۱۱۵۱ ۝ ۱۱۵۲ ۝ ۱۱۵۳ ۝ ۱۱۵۴ ۝ ۱۱۵۵ ۝ ۱۱۵۶ ۝ ۱۱۵۷ ۝ ۱۱۵۸ ۝ ۱۱۵۹ ۝ ۱۱۶۰ ۝ ۱۱۶۱ ۝ ۱۱۶۲ ۝ ۱۱۶۳ ۝ ۱۱۶۴ ۝ ۱۱۶۵ ۝ ۱۱۶۶ ۝ ۱۱۶۷ ۝ ۱۱۶۸ ۝ ۱۱۶۹ ۝ ۱۱۷۰ ۝ ۱۱۷۱ ۝ ۱۱۷۲ ۝ ۱۱۷۳ ۝ ۱۱۷۴ ۝ ۱۱۷۵ ۝ ۱۱۷۶ ۝ ۱۱۷۷ ۝ ۱۱۷۸ ۝ ۱۱۷۹ ۝ ۱۱۸۰ ۝ ۱۱۸۱ ۝ ۱۱۸۲ ۝ ۱۱۸۳ ۝ ۱۱۸۴ ۝ ۱۱۸۵ ۝ ۱۱۸۶ ۝ ۱۱۸۷ ۝ ۱۱۸۸ ۝ ۱۱۸۹ ۝ ۱۱۹۰ ۝ ۱۱۹۱ ۝ ۱۱۹۲ ۝ ۱۱۹۳ ۝ ۱۱۹۴ ۝ ۱۱۹۵ ۝ ۱۱۹۶ ۝ ۱۱۹۷ ۝ ۱۱۹۸ ۝ ۱۱۹۹ ۝ ۱۲۰۰ ۝ ۱۲۰۱ ۝ ۱۲۰۲ ۝ ۱۲۰۳ ۝ ۱۲۰۴ ۝ ۱۲۰۵ ۝ ۱۲۰۶ ۝ ۱۲۰۷ ۝ ۱۲۰۸ ۝ ۱۲۰۹ ۝ ۱۲۱۰ ۝ ۱۲۱۱ ۝ ۱۲۱۲ ۝ ۱۲۱۳ ۝ ۱۲۱۴ ۝ ۱۲۱۵ ۝ ۱۲۱۶ ۝ ۱۲۱۷ ۝ ۱۲۱۸ ۝ ۱۲۱۹ ۝ ۱۲۲۰ ۝ ۱۲۲۱ ۝ ۱۲۲۲ ۝ ۱۲۲۳ ۝ ۱۲۲۴ ۝ ۱۲۲۵ ۝ ۱۲۲۶ ۝ ۱۲۲۷ ۝ ۱۲۲۸ ۝ ۱۲۲۹ ۝ ۱۲۳۰ ۝ ۱۲۳۱ ۝ ۱۲۳۲ ۝ ۱۲۳۳ ۝ ۱۲۳۴ ۝ ۱۲۳۵ ۝ ۱۲۳۶ ۝ ۱۲۳۷ ۝ ۱۲۳۸ ۝ ۱۲۳۹ ۝ ۱۲۴۰ ۝ ۱۲۴۱ ۝ ۱۲۴۲ ۝ ۱۲۴۳ ۝ ۱۲۴۴ ۝ ۱۲۴۵ ۝ ۱۲۴۶ ۝ ۱۲۴۷ ۝ ۱۲۴۸ ۝ ۱۲۴۹ ۝ ۱۲۵۰ ۝ ۱۲۵۱ ۝ ۱۲۵۲ ۝ ۱۲۵۳ ۝ ۱۲۵۴ ۝ ۱۲۵۵ ۝ ۱۲۵۶ ۝ ۱۲۵۷ ۝ ۱۲۵۸ ۝ ۱۲۵۹ ۝ ۱۲۶۰ ۝ ۱۲۶۱ ۝ ۱۲۶۲ ۝ ۱۲۶۳ ۝ ۱۲۶۴ ۝ ۱۲۶۵ ۝ ۱۲۶۶ ۝ ۱۲۶۷

کارو کرده وانه ی که ده یکن، ئه ی (موحه مه دﷺ پشت به خوای بالاده ست و میهره بان ببه ست. ئه و زاته ی که ده تبینیت که چۆن له پیزی سوژده به راندا هه لئس و که وت ده که یت. به راستی ئه و خوا به زاتیک ی بیسه رو زانایه به گو فتارو نیه تتان).

(سه ید قوطب) له (فی الظلال) دا ده لیت: وازیان لیینه و خویان و کرده وه کانیا ن و مه چۆ ژیریاری کرده وه کانیا ن و نکۆلیان لی بکه، پوو له په روه ردگارت بکه و به ره ولای و ره و پشتی پی ببه ستو. داوای کۆمه کی و پشتیوانی بۆ هه موو کاروباره کانت له ویکه. خوای گه وه ره وه سفی خۆی به دوو سیفه تی دووباره بووه وه ده کات له و سوره ته دا: (العزة والرحمة: خوای گه وه ره خاوه ن ده سالات و بالاده ست و به سوژو میهره بانه). ئینجا پیغه مبه رﷺ له دله وه هه ست به نزیک بوونه وه و هۆگری ده کات و هه ست ده کات په روه ردگاری ده بیبینیت له هه ستانه وه ی بۆ نوێژ به ته نها و ده بیبینیت له پیزی کۆمه له سوژده به ره کان. له ته نیایدا ده بیبینیت و له پیزه کانی نوێژی جه ماعه تدا ده بیبینی که په یمانیا ن پیده دات و پیکیا ن ده خات و پێشه وایه تیا ن ده کات و له به ینیاندا دیت و ده چیت).

۹- خاوه ن په یمان و به لئین:

خوای گه وه ره وه سفی سیفا ته به رزه کانی ئه وانه ده کات که په یمانی له گه لدا ده به ستن به فروشتنی (سه رومالیا ن)، له وانه سیفه تی سووژده بردن وه کو له سوره تی (التوبه) دا ده فه رمو یت: ﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَرِّلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِمْ حَقًّا فِي التَّوْبَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِيَعْيِكُمُ الَّذِينَ بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۱۰۰﴾ السَّيِّئَاتِ الْمُنْكَرَاتِ الْحَيْدُوتِ السَّتِيحُوتِ الرَّاكِبُوتِ السَّنَجِدُوتِ الْأَمْرُوتِ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّكَاهُوتِ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَفَظُوتِ

لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١﴾. (واته: به پاستی خوا، گیان و مالی له ئیمانداران کړپوه به وهی که به هشت بڼه وانه و به شیان به پاستی په روه ردگاریکی به خشنده یه، هرڅوی به خشینه ری گیان و مال و سامانه، که چی ناوا مامه له دهکات له گه ل ئیماندارانداو نرخیکی نه بپاوه، نرخیکی زورگه وړه ی بڼه بپارداوه، کاتیک له پیناوی نه ودا ده بیه خشن) نه وانه ده جهنگن له پیناوی ئایینی خوادا دوزمنانی ئایینی خوا ده کوژن له گزپه پانی جهنگدا یان ده کوژین و شهید ده کړین، نه و پاداشت و به لینه به پاستی له سه رخوا دیه و باس کراوه له تهرات و ئینجیل و قورئاندا، جاکې هیه به قه در خوا به وه فاو به نه مک بیت بڼه جپه جیکردنی به لینه کانی، که واته زور دلخوش و کامه ران بن به ومامه له یه که نه نجامتانداوه به وفرۆشتن و کړپنه ی که له سه ری پیکه وتون بیگومان هر نه وه شه سه رفرازی و سه رکه وتنی نه بپاوه و بی سنوور.

(جا نه وانه ی نه ومامه له یه ده که ن پیشتر به م سیفته پیروزانه خویان پازاندو ته وه) ته و به کاران له هه له کانیان په شیمانن، خوا په رستن (له هه موو هه ل سوکه و تیاندا) سوپاسگوزارن (له سه ر هه موونانو ناعمه تیک) که پوکن له (سه رزه ویدا، نه ندیشه و بیرو هوش به کارده هینن بڼه بپیرکردنه وه، له بوونه وه رو ده ورو به ر)، سوژده به رو کړنوش به رو نو یز خوینن، فرمانده رن به هه موو چاکه په ک قه ده غی خراپه و هه موو نادرستی که ده که ن و پاریزه رن بڼه سنووره کانی خواو قه ده غه کراوه کانی، ئینجا مژده بده به ئیمانداران (نه وانه ی نه و سیفاتانه له خویاندا ده هیننه دی). خواو نه ته ویلې سوژده به ر، نه وان خواو نه ی په یمانیکن له گه ل خوادا به ستوویانه و سه رومالیان هه رزان فروش کړدووه له پینا و پازی کردنی خوشه ویسته که یان، نه وه ش پاداشته که ی به هه شته، نه وان ته نها به سیفته ی سوژده بردن وازنا هینن که له میحرا به کانیاندا بمیننه وه دوور له کومه لگا و مه یدان چول که ن بڼه خه لکی ناله بارو خراپه کار تائه وهی ده یانه ویت له خراپه کاری و تاوان

له زه ويدا بېكهن، به لكو له گال نه وه شدا فه رمانيان پېده كهن به چاكه و قه ده غه يان ده كهن له خراپه و زانياريه كانيان پي ده گه يه نن، به لام خويان به سر به ننده كاني خوادا به رز ناكه نه وه و خو هه لئاكيشن به وېر واداري و زانست و زانياريه ي خوا پتي به خشيون، به لكو دراي نه وه ي لپرسينه وه يه كي وردی مه ترسي يه كاني نه فسي خويان ده كهن زياتر توبه ده كهن نه با به هوي نه ومه دح و ستايشه ي ده كرين تووشي له خوړپازي بوون و خو به رز كړدنه وه بوېن به سر دروستكراواني خوادا. نه وان هه رگيز فه ضل و مېهره باني خوا له بېرناكهن كه نه و هيدايه تي داوون و نه ونيعمه ت و به هره و به خششانه ي خوايان له بېرناچي ته وه كه به سر ياندا باراندوون، كه جوانترينيان نيعمه تي هيدايه ت و همدو سوپاسگوزاري و نه ناي زوره له سهر ي و نه و هه موو سهر كه وتن و نيعمه ت و به خششانه به هوي پشتيواني و كومه كي نه وده زانن و نايدنه پال هوو بونه وه به لكو ده يده نه پال هوو كاري نه و هوو بونه يه و به ديهينه ره كه ي، نينجا به هوي نه و په وشت و په فتاره يان ده گه نه نرخ و به هاي نه و په يمان و به لينه كه نه و يش به هه شته.

کاریگه ریپیه کانی سوژده

گومانی تپدا نیه نزيك بوونه وه له خوای گه وړه به هوی سوژده ی زوړو دريژکړنه وه ی سوژده کانه وه، نزاو پارانه وه و گریان و کاریگه ری تیايداو به ترس و هیواو به پاک پاکرتن و سوپاسگوزاری خوای گه وړه له ناو سوژده کاند ا په یوه ندی له گه ل خوادا به هیژتر ده کات، نه مه ش واده کات په ننگ دانه وه و کاردانه وه یه کی زوړچاکی له سهر د هروونی سوژده بهر ه بیټ و کاریگه ریټ بټیروانی نی له ژیان و هه لویستی له کاتی به لاو نه هامة تی په کاند او له سهر هه لسوکه وت و په وشت و په فتاری. نه م کاریگه ری ه ش که له نه نجامی نه و په یوه ندی په توندوتولای هیه تی به خوای خو یه وه وای لیده کات که مړوځیکي جیاوازیټ له باقی خه لکانی تر، ده بیټه مړوځیک وه ک قورن ان له ناو خه لکی دا ده جولټه وه و، وه کو مړوځیک که له قیامت هاتو ته وه و باسی دیمه نه کانی بۆ خه لک ده کات، مړوځیکه وه ک ده سته و تیک وایه به جیمابی له نه وه کانی په که م بۆ نه وه ی له گه ل نه وانه دا بژی که له دوا ی نه وان دین نه وه ی نه و له وان جیا ده کاته وه نه و کاریگه ری شوینه واره یه که له نه نجامی سوژده کانی وه دروستبون که له گرنگترینان:

۱- نیشانه ی پاکي و چاکی له ناوچه وانیاندا د هدره وشیته وه:

خوای گه وړه له قورن انی پیروژدا ده فهرمویت: ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ﴾، واته: موحمه د ﷺ په وانه کراوی خواپه، نه وانه ش که له خزمه تیدان و شوینی که و تووون توندوتیژن به رامبر بیباوه پان و به به زه یی و

میهره بانن له نیتوان خوځیاند، ده یان بښت سهرگر می نویژو خواپه رستین، کرپنوش و سوژده ده بن، هه رده م ناواتیان به ده ست هیتانی په زامه ندی و پایه به رزی به له لای خوا، نیشانه ی چاکی و پاکیان له ناوچه وانیاندا دیاریه و ددره وشیتوه له نه نجامی سوژده بردن و خواپه رستیاندا.

ا- له ئیبنو عباسه وه (په زای خوی لی بی) (سیماهم فی وجههم) واته: پښه و پښای بچوونی چاکه و نه و په پری چاکه خوازی

ب- موجهیدو جگه له ویش ده لیت: واته له خواترسان و خو به کم گرتن و پایه ندبوون و ملکه چی .

ج- (السعدی) ده لیت: نویژ پواله تیان جوان ودره وشاوه ده کات.

د- هه ندیکی تر ده لیت: به پاستی چاکه کاری پوښنایی به له دلداو دره وشانه وه و پوناکی به له پواله ت و پوخسارداو فراوانییه بچوونی و خوشه ویستی به له دلی خه لکی دا.

ه- نه میری باوه پداران (عوسمان- په زای خوی لی بی): ده لیت هه رکه س نه یتیه ک له دلی دا به ند بکات، خوی گه وره له پوومه ت و دیمه نی و له به ره لابیوونی زمانی دا ده ری ده خات.

لیزه دا مه به ستی نه وه به هه رشتیک له ده رووندا شاره و بیته له سه ر پوومه ته کان و پواله تدا دهرده که ویت، بپوادار نه گه ر نیازو مه به ست و نه یتیه که ی له گه ل خوی خویدا پاست بیت نه و خوا پواله ت و دیمه نی و ناشکرای بچو خه لکی چاک ده کات وه کو (عومری کوری خه طاب - خوی لی رازی بیت) ده لیت: هه رکه س نه یتنی خوی چاک بکات، خوی گه وره ناشکراکانی چاک ده کات^۱.

که واته نه و گومانه پاست نیه که هه ندی که س وای بچو ده چن که نه و دومه له په شه ی به ناوچه وانه وه به هه تا زور له ده جاله کانیش نه وشو یتیه یان داخ ده که ن بچو نه وه ی چاکی خو یان بچو خه لکی دهر بخن و بیده نه پال نه و ثایه ته و ته فسیری

۱- تفسیر القرآن العظیم ۲۰۴/۴.

هه‌له‌ی بۆ ده‌كهن كه‌ئه‌وه‌ش لێكدانه‌وه‌یه‌کی هه‌له‌یه، (مه‌نصور له‌مجاهد) ده‌وه ده‌رباره **﴿سَيَمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ﴾**، وتی: له‌خواترسان و ملكه‌چی، وتم: هه‌ركه‌سیك بێنیوه له‌بروادران ئه‌و شوینه‌واره به‌ناوچه‌یه‌وه بووه، وتی: به‌لام ئه‌و (په‌له‌) یه‌م به‌ناوچه‌وانی كه‌سی واوه بێنیوه كه‌دلی له‌فیرعه‌ون په‌قتربووه ^۱.

ئو گێڕانه‌وه‌یه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌و تیگه‌یشتنه هه‌له‌ی بۆ ئه‌و ئایه‌ته ده‌كریت كه‌تازه نییه‌و به‌لكو له‌سه‌رده‌می شوینكه‌وتوانیشدا ئه‌وته‌فسیره هه‌له هه‌بووه، له‌به‌رئه‌وه ده‌بێنیت كه‌له‌م سه‌رده‌مه‌ی ئیمه‌دا زۆر له‌خراپه‌كارو په‌وشت ناله‌باره‌كان ئه‌ونیشانه په‌شه له‌ناوچه‌وانیاندا هه‌یه .سه‌ید قوطب له‌سه‌ر ئه‌و ئایه‌ته **﴿سَيَمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ﴾** ^۲، ده‌لێت: ئه‌و نیشانه له‌په‌واله‌تدا له‌پاکی و پۆشنایی و تیشك و پوونی و صافی‌یه‌وه‌یه و له‌ووشكه‌لاتن له‌به‌ندایه‌تی‌داو په‌رستشێکی زیندوو گه‌ش و پوون و جوان و چاكه‌وه‌یه. ئه‌وه مانای ئه‌و خاله په‌شه ناسراوه‌ی په‌واله‌ت نیه كه‌به‌هه‌له لێی تیده‌گه‌ن له‌كاتی گوێبێستی ئه‌و ئایه‌ته‌دا **﴿مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ﴾** ^۳، مه‌به‌ست له‌شوینه‌واری سوژده‌و کاریگه‌ری شوینه‌واری به‌ندایه‌تی‌یه، وتی سوژده‌ی هه‌لبژاردوه‌و چونكه‌ پێشاندان و نمونه هه‌تانه‌وه‌ی حاڵه‌تی ملكه‌چ بوون و له‌خواترسان و په‌رستشه بۆ خوای گه‌وره له‌ته‌واوترین شیوه‌دا. ئه‌وه کاریگه‌ری ئه‌و له‌خواترسانه‌یه، شوینه‌واری ئه‌و له‌خوا ترسانه‌ش له‌شیوه‌و پوخساردا هه‌یه، كاتێك خه‌یال و له‌خۆبایی بوون و خۆپه‌سه‌ندی‌یه‌كه‌ی به‌خاك سپاردو خۆبه‌كه‌م گرتنێکی جوامێرانه‌و پاکی و پوونی و صافی بوونی هه‌یمانه‌ی له‌شوین دانا، ئه‌وتوانه‌وه‌و خۆبه‌كزو كه‌م گرتنه‌یه كه‌پۆشنایی و پاستی و پووخواشی و جوامێری مه‌ردایه‌تی له‌سه‌ر پوخساری به‌روادار زیاد ده‌كات و ده‌ری ده‌خات ^۴.

۱- تفسیر القرآن العظیم ۲۰۴/۴.

۲- الفتح: ۲۹.

۳- الفتح: ۲۹.

۴- الظلال ۶/ ۳۳۳۲.

۲- بهرزبوونه وهی پله وپایه و سرینه وهی گوناهاه کان:

له بهرئه وهی نزیکترین کاتی بهنده له پهره ردگاری ئه وکاته یه له (سوژده) دایه، هه ریویه تا (سوژده) کان زیاترین له خوا نزیکتر ده بیته وه ئه و زیاتر نزیک بوونه وه یه له خوای پهره ردگار ده بیته هوی سرینه وهی هه له وگوناهاه کانو، بهرزبوونه وهی پله وپایه ی. هه رکه س بۆ خوا خووی به که م بگریت ئه و خوا بهرز ده کاته وه، هیچ شتی که نیه وه کو (سوژده) خو به که مگریتی تیدا بییت، ئیمام (موسلم) له خانه ی (که وره یی سوژده و هاندان له سه ری) وته یه کی (معدان کوپی ئه بی طه لحه ی یه عمری) هیناوه که ده لئیت: (لقت ثوبان مولى رسول الله ﷺ فقلت: أخبرني بعمل اعمله يدخلني الله به الجنة، أو قال قلت: بأحب الأعمال الى الله، فسكت، ثم سألته فسكت، ثم سألته الثالثة فقال: سألت عن ذلك رسول الله ﷺ فقال: عليك بكثرة السجود لله، فإنك لاتسجد لله سجدة: إلا رفعك الله بها درجة، وحط عنك بها خطيئة). واته: (معدان کوپی (طه لحه ی الی عمری) ده لئیت: که یستم به شه وپانی کارگوزاری پیغه مبه ری خوا ﷺ وتم: کاریکم پی بلی که بیکه م و به هوی وه خوا بمخاته به هه شته وه، یاوتی خو شه ویستترین کار له لای خوا، (شه وپان) بیده نگ بوو، ئینجا لیم پرسى یه وه هه ریده نگ بوو، ئینجا بوجاری سی یه م لیم پرسى وتی: سوژده زو ریبه بۆ خوای که وره، توه رسوژده یه که ده بییه ییت بۆ خوا ئه و پله یه که بهرزت ده کاته وه، گونا هیکیشیت لی که م ده کاته وه^۱.

۳- لابر دنی غه م وپه ژاره:

ویست وهه م وخه مه کانی بانگه وازی وهک ویست وهه م وخه مه کانی دنیا یی نین که په یوه ستن به خواردن و بهرگ و پۆشاک و خانوبه ره و هاوسه رگیری یه وه، که ئه وانه دابین بوون ئه و خه م وخه فه ته کانیشی ده پۆن، به لام مه به ست وخه م وخه فه ته کانی بانگه وازی کاتی دینه کایه وه که خه لکی ده سته برداری هه ق و راستی یه کان ده بن، هه ولئى سه رکه شان و سته مکاران و شوینکه وتوانیان بۆ

۱- موسليم ۴۸۸.

له مپەردانان لەسەر پێگای بانگخوازن بۆلای خوا، کەوتنی هەندی بانگخواز
 لە وێژەداو نەگەشتنیان بە هەندی ئامانجەکانی بانگەوازی و ئەوە لانی هەندی
 بانگخواز تێی دەکەوێت، چەند هۆیه کە بۆ بەلاو نەهامەتی یەکانی بانگەوازی، ئەو
 کارو بارانە و شتی تریش خەم و خەفەتی بانگەوازی پێکدەهێنن، هەروەکو دەهاتە
 پێگای پێغەمبەری خوا ﷺ ئەویش پەنای بۆ نوێژکردن دەبرد، بەتایبەتی
 (سوژدەکان)، بۆ سووک کردنی ئەم خەم و خەفەتی بە هۆی و تەوگوفتاری دوژمنانی
 بانگەوازی یەو بەو دەهاتە پیش لە بیباوەپی و هاوێ دانان بۆ خواو گومان
 پەیداکردن و دانانی کۆسپ و تەگەرە لەسەر پێگای ئیسلام و گەپانەو بۆلای خوا.
 خوای پەروەردگار دەبینێت و دەزانێت کە پێغەمبەری خوا ﷺ چ پەنجیک دەدات و چ
 خەفەت و ماندووییەک دەچێژێت و بەهەمان شیوە خوای گەرە ئاگادارو زانا یە
 کە هەریانگە وازیکیش دێتە ژێر ئالای بانگەوازی ئەو نەهامەتی و ناپەحەتی یە
 دەچێژن.

خوای گەرە نێردراوێ خۆشەویستەکی پادەسپێرێت، وە ئەوانە ی دوا ی
 ئەویش دێن بە پەنا بردن بۆ نوێژکردن بۆ سووک کردنی باری ئەو خەم و پەژارانە و
 دەفەر مەوێت: ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ۝٧﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ
 السَّاجِدِينَ ﴿١﴾، واتە: سوێند بە خوا ئێمە چاک دەزانین کە بە پاستی دلی تۆ تەنگ
 دەبیێت بەو گوفتارە نابەجێ یە کە خوانەناسان دەیلێن (جا لە هەموو کاتی کدا
 بەتایبەتی لە کاتی دل تەنگیدا) تەسبیحات و سوپاس و ستایشی پەروەردگار
 بکەو لە پیزی سوژدە بەراندابە.

(شیخ الألوسی) دەلێت: (وكن من الساجدين) مەبەست لێرەدا نوێژکەرانی واتە
 لە پیزی نوێژ خۆیان بە، بەلام لێرەدا کە وشە ی (ساجدين) بە کارهێناوێ ئەو
 تەعبیرە لە هەمووی بە هۆی بە شیکەرە (التعبير عن الكل بالجزء) ئەو بە شەش
 ئەواتر و گەرە ترە لە باقی بە شەکانی تر، پاستی ئەو ش لە فەرموودەدا

دهرده كه ویت كه پیغمبریهی خواجه علیه السلام ده فہرمویت: (أقرب ما يكون العبد من ربه وهو ساجد)؛ نزیکترین کاتی به نندہ له پەرہ ردگار یه وه کاتی سوژده بردنیه تی، پاشان ده لیت: له میانہ ی ئه وفہرمانہ ی خوی گہ ورہ به پیغمبریهی علیه السلام ده کات به وشتانہ ی باسکران، پینمایه ده کات بؤئوکاره ی که ئه و خہم و ناسؤرانہ لادہ بات که دینہ پینگای. وه کو ئه وه ی وتراوه: ئه وکاره بکهن خوی گہ ورہ هه موو ئه و غہم و دلتهنگی یه ی هه ته لای دہ بات، بؤ زیاتر گرنگی دان و ئاگاداری له نویژہ کان فہرمانی پیکراوه، وه ک دہ بیینی به شیوہ یه کی جیا له فہرمانی پیشور چونکه ئه مه له سہر شیوہ یه کی تایبہ ته که ده فہرمویت: ﴿وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾^۱، بیگومان ئه مه ش هاندانہ بؤ نویژکردن وه پیغمبریهی خواجه علیه السلام کاتیک کاریک دلی تهنگ ده کرد پهنای بؤ نویژکردن دہ برد^۲، هانی شوینکه وتوانی دہ دات پهنای به رنه به رنویژ ئه وه تا به بیلال ده فہرمویت (يا بِلَالُ أَقِمِ الصَّلَاةَ، أَرْحَنَّا بِهَا)^۳ واته: ئه ی بیلال بانگی نویژ بده بابہ هؤیه وه بجه ویننه وه و ئاسودہ بین. پیغمبریهی خواجه علیه السلام ههستی به ئاسودہ یی یه کی ته واوده کرد له نویژداو له خہم و ناسؤره کانی دنیا لای دہ داو دوری دہ خسته وه له و شتانہ ی بیپرواکان پییوه گیرۆده بوون و دهنالینن.

(المنافى) باسی کاریگہری نویژ دہ کات له سہر مروؤ و ده لیت: (شیفایه بؤ نه خۆشی یه کانی دل و جسته و خہم و خهفت. ﴿أَسْعَيْنُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ﴾^۴. واته: (داواى کۆمهك و یارمهتی له خوا بکهن به هؤی ئارامگرتن و نویژکردنه وه). له بهر ئه وه یه پیغمبریهی خواجه علیه السلام که شوینکه وتوانی کاریکیان دهبوو پهنای دہ برده به رنویژ. نویژ: (هینہری پزق و پۆزی و پاریزه ری ته ندروستی و لابه ری ئازاره و لادہری نه خۆشی یه و چالاکی به خۆشی دل و مایه ی گه شی و کرانه وه و سینہ

۱- روح المعاني ۱۴-۸۷ ط، إحياء التراث.

۲- الحجر: ۹۸.

۳- روح المعاني ۱۴-۸۷ ط، إحياء التراث.

۴- أحمد في المسند ۳۶۴/۵، وصححه الألباني ص ج ص ۷۷۶۹.

۵- البقرة: ۱۵۳.

فراوانییه و لابه‌ری ته‌مبه‌لی و سستی‌یه و چالاک‌ی ده‌به‌خشی به‌ئەندامه‌کان و وزه به‌خشه و خوڤراکی پۆحه و پووناک که‌ره‌وه‌ی دل و ده‌روون و پۆشن که‌ره‌وه‌ی پوخساره و پارێزه‌ری به‌هره و نيعمه‌ته‌کانه و لاده‌ری خه‌شم و توورپه‌بوونی خوای که‌وره‌یه و هینه‌ری به‌ره‌که‌ت و لاده‌ری ناخۆشی و نه‌هامه‌تی‌یه‌کانه و نوێژ هۆی دوورکه‌وتنه‌وه‌یه له‌شه‌یتان و ده‌بیته هۆی نزیک بوونه‌وه له‌خوای به‌خشنده، به‌گشتی کاریگه‌ری‌یه‌کی زۆر سه‌رسوپه‌هێنه‌ری هه‌یه له‌پاراستنی ته‌ندروستی دل و جه‌سته‌داو به‌هیزیان ده‌کات و، لابه‌ری هه‌موو ماده‌ خراپه‌کانه له‌سه‌ریان، به‌تایبه‌تی ئە‌گه‌ر هه‌قی ته‌واوی پێ‌ده‌ن و نوێژه‌کان به‌باشی ئە‌نجام بده‌ن ئە‌وا لابه‌ری ئازاره‌کانی هه‌ردوو دونیایه و هینه‌ری چاکه‌و به‌رژه‌وه‌نده‌یه‌کانه به‌هه‌مان شیوه^۱.

۴- ئارام گرتن:

خوای که‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعْ نُهُمْ إِنَّمَا أَوَّلَوْنَا ﴿١٤﴾ وَأَذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿١٥﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿١٦﴾. واته: خوڤاگر به‌ بۆ فه‌رمانی په‌روه‌رگارت. نه‌که‌یت ملکه‌چ و فه‌رمانبه‌رداری تاوانباران و بی‌یاوه‌ران بیت له‌وان. ئینجا به‌رده‌وام یادی په‌روه‌رگارت بکه‌و ناوی پیرۆزی با ویردی سه‌رزمانت بیت، له‌به‌ره‌به‌یان و ده‌مه‌وئێواراندا، له‌شه‌وگاریشدا سوژده‌ی بۆ ببه‌و ته‌سبیحات و ستایشی له‌هه‌ندیک شه‌ودا زۆریکه‌.

ئارام گرتن که‌وره‌ترین به‌رگری‌یه که‌بانگه‌خوازه‌کان پێ‌ویستی‌یان پێ‌یه‌تی له‌کاروانی بانگه‌وازی‌دا، ئە‌گه‌ر نا به‌هیچ جوړیک ناتوانن له‌و کاروانه به‌رده‌وام بن. ئارام گرتن کاریگه‌ری‌یه‌و ده‌ره‌نجامیکه بۆ ئە‌و توێشوو‌ه‌ی خوای په‌روه‌رگه‌ر له‌و ئایه‌ته‌دا باسی لێ‌وه ده‌فه‌رمویت ئە‌وه‌ش به‌پاک پاگرتن و سوژده بۆ بردنیه‌تی، هه‌رکس له‌سه‌ر په‌رستش و به‌ندایه‌تی ئارام بگریت ده‌توانیت له‌سه‌ره‌موو شتیکی تر باشتر ئارام بگریت، هه‌رکس په‌رستشه‌کان به‌په‌له‌ په‌ل ئە‌نجام بدات و ده‌روونی

۱- فیض القدير ۵/۲۷.

۲- الإنسان: ۲۴، ۲۵، ۲۶.

بۆ ئاماده نه كات و به هيمه ته وه به جئيان نه گه يه نيٽ ئه و له كاروباره كانى جگه له
 په رستشيش بى ئارام تره و زووتر له كيسى ده چيٽ، له بهرئه وه يه خواى گه وه
 فه رمانى كردوه به پاك پاگرتنى و سوژده بردن بۆى. بۆ پاهينانيان له سه رى تاب توان
 سه برو ئاراميان هه بيٽ له سه ره موو ئه و شتانه ي له كاروانى بانگه وازيدا ديته پتيان.
 سه يد قوطب (په حمه تى خواى لى بيٽ) ده ئيٽ: ئارام بگه ره له سه ر ئازارو
 به لاكان، ئارام گرتن له سه ر شته به تال و پووچه كان سه ركه و تنه به سه ريده ئارام
 گرتن له سه ر شه پ ده په پاندينه تى، پاشان ئارامى زياتر هه بى له سه ره موو ئه و
 راستى يانه ي له قورئانى پيرۆزدا هاتوون و دابه زيوه ته سه رت، ئارام بگه ره وگوى مه ده
 به هه موو ئه و به رژه وه ندى و به لاونه هه مه تى يانه ي له نيوه ي پيگادا له سه ره حيسابى
 بىروباوه رت ديته پيگات و تووش ده بن. ئارام بگه ره هه رچه ند ماوه كه ي زۆر بيٽ و
 به لاكان توندين، وه سيله كانى له خوبايى بوون به هيژين و پيگاكه دريژيى، ئاگاداريه،
 به لام ئارام گرتن قورس و ناخوشه، گومانى تيدا نيه تويشوى ده ويى، كاتى ده ويى
 ﴿وَاذْكُرْ اِسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَّاَصِيلاً ۝۱۵ وَمِنْ اٰیٰتِ اِلٰهِ مَا سَجَدَ لَهُٗ وَسَيَعْلٰ اٰتِا طَوِيلاً﴾، ئانه وه يه
 تويشوو! يادى په روه ردگارت بكه به يانيان و ئيواران، له شه واندا سوژده ي بۆيه،
 سوژده كانت دريژيكه وه و ته سبيحى زۆرى بكه، ... ئه وه په يوه ندى كردنه به و
 سه رچاوه يه كه قورئانى پيرۆزى ناردۆته خواره وه بۆ سه رت و بانگه وازى پى
 سپاردوو، ئه و كاريزى هيژو تواناو سه رچاوه ي تويشوو به هاناوه هاتنه ...،
 په يوه ندى پيوه كردنى زيكره و په رستش و نزاو پارانه وه و ستايش كردنيه تى
 به دريژايى شه و.

پيگاكه دوورو دريژه، باره كه قورس و گرانه، ئه مه ش پيوستى به تويشوى زۆر
 هاو كارى كى گه وه يه، ئه و له ويى به كاتى به نده خه لوه ت و پازو نيازى له گه ل
 په روه ردگارى دا ده كات بۆگفت وگۆو گوپرايه لى و هۆگريوون له گه لى دا، ئه وكاته
 لافاوى هه وان وه هيلاكى و كه فته يى لاده بات و هيژو تواناي زال ده بيٽ به سه ر

بچووکي و لاوازيډاو، له ودهمه دا پوځ و گيانی کاروبارو هه ست وهه م و خه مه
 بچوکه کان ده وه رښتیت و، نه و پاسپارده و نه ماته ته قورسه ده بینیت و، هر دړک و
 دال و نه هه مه تی یه ک له و پښکایه دا تووشی دیت له لای بچووک ده بیت ه وه و گوتی
 پښادات^۱.

لیره دایه بانگخواز هه تا نارامی زیاتر بیت و خوږاگرتر بیت نه و ده بی هه ول
 بدات تویشووی زیاترو گوره تر کوبکاته وه تابتوانی زیاتر نارام بگریت.

۵- ملکه چی:

ملکه چی بهرهم و دهره نجامی به ندایه تی و په رستشی زوره، له قورئان خویندن
 و زیکو دوعا و پارانه وه و بیرکړنه وه... هتد. به لام نه وهی ملکه چی و ته قوابه کی
 زور دروسته کات (سوژده) برندنه بڅ خوی په روه ردگار، به پاستی سوژده
 له خواترسی زیاتر ده کات چونکه زیاتر نزيك بوونه وه یه له خوا، نه وه تا خوا (جل
 جلاله) ده فهرمویت: ﴿...إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا
 وَيَقُولُونَ سُبْحَنَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا﴾ (۱۷۸) وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَسْكُوتُونَ وَيَزِيدُهُمْ
 خُشُوعًا^۲.

واته: (پښيان بلای نهی خوانه ناسان باوه په قورئان بهینن یا باوه پی نه هینن
 (به ده ست خوتانه و نه مړو سهریه ستن به لام بزائن به پاستی نه وانه ی پیشتر
 زانیارییان پیدراوه دهر باره ی ته ورات و ښجیلی ده ستکاری نه کراو، چاک ده زانن
 که نه م قورئانه له هه مان سهرچاوه وه یه، هه ربویه کاتیک به سهریاند ده خوینریت ه وه
 وه خویان پښاگریږ خیرا سهری ریزو نه وازشی بڅ داده نه وینن و سوژده (بڅ نیره ری
 قورئان ده بن). ده شلین: پاکي و بیگه ردی بڅ په روه ردگارمانه، به پاستی به لیتنی
 په روه ردگارمان هه ردیت ه دی (به سهرخستنی ښمانداران له دنیا داو سهر فرازان
 له قیامه تدا).

۱- الظلال ۶/۳۷۸.

۲- الإسراء: ۱۰۷، ۱۰۹.

ئەوانە سوژدەو كېنىوش دەبەن و دەگرين و ئەسرينى خوشەويستى
پەرودەردگار لەچاوانيان دەباريئت. فرميسكى ئيمان و شادى ھەلدەوهرينن و تاديئت
زياتر ملکہ چ و ھەرمانبەردارو دل پر لەئيمان دەبن.

(الزمخشرى) لە (الكشاف) دا دەليئت: بەسەر چەناگەياندا دەكەون و دەگرين و
ملکہ چى و لەخواترسانيان زياتر دەبيئت. دەليئت: قورئان خویندن دل نەرم دەکات و
چاوەکان شيدار دەکات^۱. ئەو کاریگەرىيە بەھوى بىرکردنەو ھەگەرەيى خوادا
دروست دەبيئت و توندى ئەو کاریگەرىيە وایان لیدەکات بەسەر پوودا بکەون و
بگرين و (سوژدە) بىبەن بۆ خواى پەرودەردگار، ھىچ شتى نىيە ئەوەندە بەھويەو نزيك
ببنەو ھەو خويانى پى كەم بگرين و زەليلو زەبوونى خويانى پى نیشان بدەن جگە
لەسوژدەيەكى ملکہ چانە کەشەرم و لەخواترسانى زياتر دەخاتە سەر ئەو ھەموو
پاريزکاری و لەخواترسانەى ھەيانەو خوشکەندى زياتر دەچيئتە سەر ئەو ھەموو
خوشکەندەى ھەيانەو، شيرينى باوەر دەچيژن و ئيمانيان زيادو پتەو دەکات و
تامى ئەو لەخواترسي و تەقواو گەفت و گۆر موناچاتەيان لەگەل خواى خوياندا زياتر
زياتر بيئت.

۶- درەوشانەو ھى شوپىنى سوژدە:

کاتیک قیامت دیت و خواى پەرودەردگار ھەمووان زیندوودەکاتەو ھەو
لەسەرەتاو ھەتا کۆتايى بەمليۆنان کەس لەسەريەك زەوى کۆدەکاتەو ھەو، بەرزو کورت
و پەش و سپی بەيەکەو ھەو، خەلکى واتیکەل دەبن مەزۇ ناتوانى کەس بناسيئتەو ھەو
لەوکەش و ھەوایەدا جیاکردنەو ھەيان زۆرگراڤە، پيغەمبەر ﷺ دەفەر مويئت: (مَامِنْ
أَمْتِي مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَأَنَا أَعْرِفُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: قالوا: وكيف تعرفهم يا رسول الله في كثرة
الخلائق، قال: أرايت لو دخلت صبرة فيها خيل دهم بهم، وفيها فرس أغر محجل أما
كنت تعرفه منها؟ قال: بلى. قال: فإن أمتي يومئذ غر من السجود محجلون من
الوضوء)^۲.

۱- الكشاف: ۲/ ۴۶۹.

۲- رواه أحمد في المسند ۱۸۹/۴ بإسناد صحيح.

واته: هیچ که سئ نیه له ئوممه تی من نه یاسمه وه له پۆژی قیامه تدا، وتیان: ئه ی پیغه مبه ری خواﷺ له ناو ئه وه موو دروستکراوانه دا چۆن ده یانناسیته وه؟ فه رموی ئه گه ر په وگه ماینیکی ماپۆنی چوار په ل سپی هه بیّت و له ناو په وگه ماینیکی په شی په تی دا بیّ ئایا په وگه که له ناویاندا ناناسیته وه؟ وتیان: به لئ، فه رموی: به راستی ئومه تی من له و پۆژه دا به هۆی چاکی سوژده کانیا نه وه شوینی ده ستنوژیان سپی وگه ش وجوانه چه ند پله یکی به رزو پیرۆژه! .. نه ته وه ی (موحه مه دﷺ) له باقی نه ته وه کانی تر جیا ده کرینه وه به ونیشانه ی شوینه واری سوژده یه .

ئو زه ره رو زیانه ش که نوێژ نه که ر ده ی کات چه ند گه وره یه! ئه و که سه ی ناوچه وانی خۆی له وه به گه وره تر ده زانی که بیخاته سه رزه وی وه ره کو ئه وانه ی لیدیت که بباهوپن و هیچ نیشانه یه کیان نییه جیا یان بکاته وه له وانی تر... له و چاره په شی یه ی تیی ده که ون، زۆر ده گرین و په شیمانن ... به لام ئه و په شیمانیه هیچ سوودیان پیناگه یه نیت له و پۆژه دا که زۆر گه رم و برسی که رو پر مه ترسی یه ... به راستی جیگه ی هه لۆیست و شانازی یه بۆ هه موو ئه وانه ی ده ست و پێیان سپی ده چیته وه به هۆی شوینه واری سوژده کانیا نه وه، چونکه له دنیا دا سه ریان نزم ده که ن بۆ خوی گه وره، ئه وه تا خوی گه وره ش له پۆژی قیامه تدا له ناو ئه وه موو دروستکراوانه دا به رزیا ن ده کاته وه به سه ر هه موو به دیه ی ترا وه کانیدا - دروستکراوه کانیدا - .

۷- گریانانی شه یقان؛

هه ر جارێک مۆف سوژده ی قورئان خویندن ده بات، ئه وا شه یقان توورپه و جاپس ده کات و چیرۆکی خۆی له گه لّ هه زه تی ئاده م (سه لامی خوی لئ بی) بیر ده که ویته وه، که خوی گه وره فه رمانی پیده کات سوژده بۆ هه زه تی ئاده م (سه لامی خوی لئ بی) بیات، ئه و لووت به زری تواندو سوژده ی نه برد، بۆیه په شیمان ده بیته وه به توندترین په شیمانی گریه نه ر، به لام په شیمانیه که ی بۆش و به تاله له وازه ی تان له و سه رپێچی یه، ئه بو هوره یه ره (په زای خوی لئ بی) ده لیت: پیغه مبه ری خواﷺ ده فه رمویت: (إذا قرأ ابن آدم السجدة فسجد اعتزل الشيطان ببكي،

يقول ياوله (وفي رواية أبي كريب: ياولي، أمر ابن آدم بالسجود فسجدَ فله الجنة. وأمرتُ بالسجود فأبيت فلي الناس^١). واته: (كاتى ئاده ميزاد كه نايه تي سه جده ده خويني و سوجه ي تيلووت دها بؤ خوا، شهيتان له تاوان كه نار ده گري و ده گرياو ده لي: ئه ي هاوار له خوي، له گيترانه وي (أبي كريب) دا ده لي: ئه ي هاوار له خوم! فه رمان كرا به ئاده ميزاد كه كورپنوش ببات و كورپنوشي برديو به هه شتي بؤ بوو، وه فه رمان كرا به من كه كورپنوش ببه، به لام من كورپنوشم نه برديو ئاگري دۆزه خم بؤمايه وه.

ئوه ئه و شهيتانه يه كه تواناي ئه وه ي وه رگرتووه بتوانيت ئاده ميزاد له خشته ببات و ويل و سه رگه رديان بكات و ببينه هوي چووني خه لكانتيكي زوري تر بؤ ناو ئاگر، ده بينيت چه نده بچووك و لاوازو نزم و بي نرخه وه گريه ت، گريانيكي توند، كاتيک موسلمانیک ده بينيت قورئان ده خويني و سوژده ده بات به پاستي شياوو جوانه كه موسولمان سوژده ي زياتر ببات له رقي شهيتان و گرياندي.

٨- رزگاري و سه رفرازي رۆزي قيامه ت:

بوخاري (په زاي خوي لي بي) فه رموده يه كي هيناوه له بابي (قول الله تعالى) دا ﴿وَجُودُكُمْ بِمَنْزِلَةِ نَاصِرَةٍ﴾^٢، كه پيغه مبهري خواﷺ قسه ي له سه ر كردوه له - پووداوه كاني قيامه ت- فه رمويه تي: (حتى إذا فرغ الله من القضاء بين العباد، وأراد أن يخرج برحمته من أراد من أهل النار أمر الملائكة أن يخرجوا من النار من كان لا يشرك بالله شيئاً ممن أراد الله أن يرحمه ممن يشهد أن لا إله إلا الله فيعرفونهم في النار بأثر السجود، تأكل النار ابن آدم إلا أثر السجود، حرم الله على النار أن تأكل أثر السجود، فيخرجون من النار قد امتحشوا فيصب عليهم ماء الحياة فينبتون تحته، كما تنبت الحبة في حميل السيل...)^٣، به واتاي: كاتي خوي گه وره دادوه ري نيوان به نده كاني ته واوكرد، به رهم و به زه يي خوي ده يه وي ت ده سته يه ك له ئه هلي ئاگر

١- مسلم: ٨١.

٢- القيامة: ٢٢.

٣- البخاري- الفتح/٧٤٣٧، وه ته واوكه ريشي هه يه.

دەربەینیت، فرمان بە فریشتەکان دەکات: هەرکەسێ ھاوێلی بۆ خوا بریار نەدابێت دەری بهین، ئەوانەی خوای گەورە پزگاریان دەکات لەوانەن: شایەتیان داوە کە تەنھا یەک خودا هەیە و بە شوینەواری سوژدەکانیاندا دەناسرێنەو، چونکە ئاگر هەموو شوینیکی ئادەمیزاد دەسووتێنی تەنھا جیگای سوژدە نەبێت، کە خوای گەورە ئاگری لەسەر سووتاندنی شوینی سوژدە حەرام کردووە، پاشان دەردەهێنرێت لە ئاگر کە بە تەواوی وشک بوونەو تەو بوون بە خەلۆز، ئینجا ئاوی ژیاڵیان بەسەردا دەبارینیت و دەیانژێنیت و دەپوینەو هەروەکو چۆن تۆویک لە ناو لیتە ی لاڤاودا سەوز دەبێتەو. ئەوانە خەلکی خراپە کاریبون بەلام نوێژیان کردووە و لە کاتی گوناھو تاوانەکانیشیان وازیان لە نوێژ نەهێناوە، لەسەر سەرپێچی یەکانیان سزادەدرێن، بەلام خوای پەروەردگار ئاگری حەرام کردووە لەسەر ئەو شوینانەی شوینەواری (سوژدە) ن و نایانسووتینیت. بەم شێوە یە جیا یان دەکاتەو لە باقی ئەهلی ناو ئاگر و هێنانە دەریان بۆ فریشتەکان ئاسان دەکات.

۹- چوونە ناو بەهەشت:

موسلم لە (صحیح) هەکیدە فرمودە یەک لە (ئەبی سەلمە) وە دەگێرێتەو کە وتوێت: (حدثني ربيعة بن كعب الأسلمي، قال: كنت أبيت مع رسول الله ﷺ فأتيت بهوضوءه وحاجته، فقال لي (سل) فقلت: أسألك مرافقتك في الجنة قال (أوغیر ذلك) قلت: هو ذاك، قال: (فأعني على نفسك بكثرة السجود) ، واته: پەبیعی کوری کە عی ئەسەمی وتی: لە گەڵ پێغەمبەری خوا دا ﷺ یووم ئاوی دەستنۆژم بۆ هینا، دەستنۆژی گرت و پێویستی خۆی بە جێهێنا، ئینجا فرمووی: (داوا بکە) وتم: داوات لێدەکەم ھاوێلت بێم لە بەهەشتدا، فرمووی (جگە لەو)، وتم: هەرئەو، فرمووی (بە سوژدە بردنی زۆر یارمەتیم بدە). ئەو ھاوێلە بە پێزە کە لە خزمەتی پێغەمبەر دا ﷺ بوو و ئەو هەلە گەورە ی بۆ رەخساو کە هەرچی بیهێت داوا بکات، دەشزانین کە داوای پێغەمبەر ﷺ وەلام دراوێ، ئەگەر داوای کرد باجەند چیا یەکی

بۆ بکاته ئالتون، ئو خوای پهروهردگار داواکهی وهردهگرت و بۆی گیرا دهکرد،
 به پاستی ده رگای داخوای بۆ کراوه ته وه هه رشتی دهیه ویت داوای بکات، وه کو
 وه فایه ک بۆ ئو خزمه ته ی به پیغه مبه ری خوای کردبوو ﷺ، ئه وه تا پیتی ده فهرمویت:
 (داوا بکه) هه رچی ده ته ویت بی ئه وه ی هیچ برێک یا جۆری داواکه ی بۆ دیاری
 بکات، به لام ئه وه هاوه له پایه به رزه به هیمه تی به رزی خۆی سنووری زه ویو
 رابواردنی ژیا نی دنیا ی بری وه لای ناو به رزبووه وه بۆ چوونه به هه شت، بۆ هاوه لی
 کردنی پیغه مبه ر ﷺ تیایدا، بیگومان ئه وه هیمه تیکی به رزه، به لام ئه وه هاوه رگه
 به رزه ی که فیرده و سی به رزو بلنده و جیگای پیغه مبه ران و (سه لامی خوایان لی بی)
 شه هیدانه، ده ست ناکه ویت، مه گه ر به کرداری گه وره نه بی، پیغه مبه ر ﷺ بۆی بوون
 کرده وه چۆن ده چیته به هه شته وه وه له ویدا ده بیته هاوه لی ئه وه، که ئه وه هیش
 به سوژده بردن، ئه وه تا پیتی ده فهرمویت: نه فست والی بکه که یارمه تیم بده ی،
 چونکه نه فس فهرمان به خراپه ده کات و هه زی له پا به ند بوون و به ندایه تی کردن
 نییه، نه فس ده بیته به رده وام پاک رابگریته و تیکۆشان تیکی زۆری له گه لدا بگریته
 تاسارد نه بیته وه به سه ری دا زال بیت و ئه وه ی خوای گه وره دهیه ویت بیکات و
 گویرایه ل و فهرمان به ردار بیت.

وه (سوژده) ی زۆر به ریت، ئه وه ش به نوێژکردنی زۆر ده بیته، دوا ی به جی
 گه یاندنی ئه وه فهرزانه ی خودا فهرمانی پیکردوون، سوننه ته کان بکه ن وه کو نوێژی
 چیشته نگاو نوێژی گه پانه وه وه شه ونوێژ جا چ له سه ره تای شه و یا ناوه پاستی
 یا کو تای شه و داو سوننه تی په واتب و نیوان هه ر نوێژو نوێژیکی تر داو سوننه ته کا نی
 تر.

میږگی (۳۶)

سوژدهکانی پوږی دوايي

۱- سوژدهی پیغه مېر ښه:

سوژدهکانی پیغه مېر ښه له پوږی قیامتدا زورگرنگن و بایه ختیکی گه وره یان هیه، نه و له دنیا دا سوژدهکانی زوردریژ ده کرده وه تا ااماده بیت بؤ نه و سوژدانهی دواي نه وان دین، بؤ نه و پووداوه گه وره ی که نوممه ته که ی چاره پوانی ده که ن دواي چه شتنی تالای و ه ستنی سه رزه مینی چه شرو توش بوونیان به و ه موو بی هیژی و ته نگانه ی بهر که رمای تیشکی خوری پوږی قیامت، له راستی دا نه وه شه فاعه تی گه وره یه، نه و شه فاعه ته ی که موسو لمانان له ه موو کات و سه رده میکا دواي ه موو بانگیک دوعا ده که ن که نه وه ببه خشیت به پیغه مېر که یان ښه تا به لکو له پوږی قیامتدا په حمیان پی بکات، له (صحیح) ی بوخاریدا فهرموده یه که له سه ر پوږی چه شر هاتوه: (وتدنو منهم الشمس، فيقول بعض الناس، ألترون الى ما أنتم فيه، إلی ما بلغکم؟ ألا تنظرون إلی من یشفع لکم إلی ربکم؟ فيقول بعض الناس: أوکم آدم، فیأتونه فيقولون یا آدم أنت أبو البشر، خلقک الله بیده، ونفخ فیک من روحه، وأمر الملائکة فسجدوا لک، وأسکنک الجنة، ألا تشفع لنا إلی ربک؟ ألتری مانحن فيه وما بلغنا؟ فيقول: ربي غضب غضبا لم یغضب قبله مثله، ولا یغضب بعده مثله. و نهانی عن الشجرة فعصیت، نفسي نفسي، اذهبوا إلی غیری، اذهبوا إلی نوح. فیأتون نوحاً فيقولون: یانوح أنت أول الرسل إلی أهل الأرض، وسماک الله عبداً شکوراً، أما تری إلی مانحن فيه؟ ألتری إلی ما بلغنا؟ ألا تشفع لنا إلی ربک؟ فيقول: ربي غضب اليوم غضبا لم یغضب قبله مثله، ولا یغضب بعده مثله، نفسي نفسي*^۱،

* نه م فهرموده یه دریژترو، باس له وه ده کات که خه لکی دواي چه رزه تی نوح ده چنه لای چه ند پیغه مېر ښکی تریش (سه لای خویان لای بی)، به لام نوو سه ر لیژده دا نا ماژده ی پی نه کردووه، بویه منیش نه مویست ده سکاری بکه م و ه رو ده کو خوی نوو سیمه وه. و هر گپی.

أثنتوا النبي ﷺ فيأتوني. فأسجد تحت العرش، فيقال يا محمد ارفع رأسك، واشفع تشفع، وسل تعطه^١.

وفي رواية (أحمد) يتبين أنه يسجد أكثر من سجود، وأنه يطيل في سجوده مقدار أسبوع فعندما يأتون الناس عيسى (عليه السلام) يقول لهم (انطلقوا الى سيد ولد آدم فإنه أول من تنشق عنه الأرض يوم القيامة، انطلقوا الى (محمد ﷺ) فيشفع لكم إلى ربكم عزوجل، قال: فينطلق فيأتي جبريل (عليه السلام) ربه فيقول الله عزوجل ائذن له وبشره بالجنة، قال فينطلق به جبريل فيخر ساجداً قدر جمعة ويقول الله عزوجل ارفع رأسك يا محمد ﷺ وقل يسمع واشفع تشفع، قال فيرفع رأسه فإذا نظر الى ربه (عزوجل) خر ساجداً قدر جمعة أخرى، فيقول الله (عزوجل) ارفع رأسك وقل يسمع واشفع تشفع قال فيذهب ليقع ساجداً فيأخذ جبريل (عليه السلام) بضبعيه فيفتح الله (عزوجل) عليه من الدعاء شيئاً لم يفتحه على بشر قط فيقول أي ربي خلقتني سيد ولد آدم ولا فخر....)^٢. واته: (... خور لتيان نزيك ده بيته وهه تاو تينيان بو ديني و ده كه ونه ته نكانه وه، له ناو خو ياندا به يه كتری ده لئين: ئايا خو ده بينن له چ ته نكانه به كداين؟ ئاده ي باكه سيك بدوزينه وه به لكو له لاي خواي په روه ردگار تكامان بو بكات له م خه م و په ژاره وه سه خله تي به پزگارمان بكات، هه نديكيان ده لئين: بابچين بو خزمه ت باوكه - ئاده م - (سه لامی خواي لي بي)، ده چنه خزمه تي پتي ده لئين: ئه ي ئاده م (سه لامی خواي لي بي) تو باوكي هه موو به رهي ئاده ميزادي، خوا به ده ستي خوي دروستي كردوي، له گياني خوي كردوو به به رتا، فه رمانی كرد به فريشته كان كړنووشيان بو برديت، له به هه شتدا نيسته جيي كرديت، كه واته لاي خوا خاترت هه يه، ئايا له خزمه تي خوادا تكامان بو ناكه يت؟ ئايا نابيينيت كه چيمان به سه رها تو وه و توشي چ پوژيكي پesh بووين؟ حه زره تي ئاده م (سه لامی خوايان لي بي) ده فه رمويت: ئه مړو په روه ردگارم پقيكي ئه وتوي گرتوو، نه له مه وبه ر پقي وا

١- البخاري- الفتح - ٣٢٤٠.

٢- أورده الهيتمي في مجمع الزوائد قال: رواه أحمد وأبو يعلى بنحوه والبزار ورجالهم ثقات.

هه‌ئساوه و نه‌له‌م‌ودوا رقی و هه‌له‌ده‌ستی، کاتی خۆی خودا قه‌ده‌غه‌ی کرد لیم له‌و
دره‌خته بخۆم ...

به‌لام من سه‌رپه‌چیم کردو بی‌فه‌رمانی ئه‌وم کرد، من خه‌می خۆمه‌و به‌س
(نه‌فسی، نه‌فسی، خۆم، خۆم، هه‌قم به‌سه‌ر که‌سی تهره‌وه نیه)، بچه‌ لای که‌سیکی
تر بپۆنه‌ خزمه‌تی نوح. ئه‌وجا ده‌چن بۆلای هه‌زهره‌تی نوح (سه‌لامی خوای لی بی) و
ده‌لین: ئه‌ی نوح! تۆ به‌که‌م په‌وانه‌کراوی بۆ سه‌ر خه‌لکی سه‌ره‌مه‌ین خودا
له‌قورئانی پیرۆزدا ناوی ناوێت به‌نده‌ی سوپاسگوزار تۆده‌بینیت له‌چ حالیکه‌دا ئین و
چه‌ند په‌ریشان و په‌شیوین و چیمان به‌سه‌ردا هاتوه‌؟ ده‌ی له‌خزمه‌ت
په‌روه‌ردگارا تکامان بۆ بکه‌، نوحیش پێیان ده‌فه‌رموێت: په‌روه‌ردگارم ئه‌م‌پۆ
به‌شیوه‌یه‌ک توو په‌یه‌و رقی هه‌ئساوه هه‌رگیز له‌مه‌به‌ر و توو په‌ نه‌بووه‌و
له‌مه‌ودوایش ئاوا توو په‌ نابێت و رقی هه‌ئناسی، خوای گه‌وره‌ کاتی خۆی نزایه‌کی
گیرابووی پێ خه‌لات کردووم، ئه‌م نزایه‌شم له‌جیهاندا له‌گه‌لی خۆم کردووه‌ (نه‌فسی،
نه‌فسی، خۆم، خۆم) ده‌فه‌رموی: بچن بۆلای پیغه‌مه‌به‌ر ﷺ بۆلای من دین و منیش
له‌ژێر عه‌رشا سوژده‌ ده‌به‌م، پێم ده‌گوتریت: ئه‌ی (محمد ﷺ) سه‌رت به‌رزکه‌ره‌وه،
داوا بکه‌ لێت وهرده‌گیریت، تکا بکه‌ تکاکه‌ت وهرده‌گیریت).

له‌ گێڕانه‌وه‌یه‌کی ئیمام (ئه‌حمه‌د) دا پوون ده‌بیته‌وه‌ که‌ زیاتر له‌ سوژده‌یه‌ک
ده‌بات و ئه‌و کورپنووشیکی دووردریژی پر له‌ستایشی جوان له‌ژێر ته‌ختی
په‌روه‌ردگارا ده‌بات که‌ماوه‌ی یه‌ک هه‌فته‌ ده‌خایه‌نیت، دوا ئه‌وه‌ی هه‌زهره‌تی
(عیسا - سه‌لامی خوای لی بی) پێیان ده‌فه‌رموێت: بچن بۆلای گه‌وره‌مان نه‌وه‌کانی
ئاده‌م ئه‌وکه‌سه‌ی که‌یه‌که‌م که‌سه‌ زه‌وی بۆ شەق ده‌بیته‌ له‌پۆژی قیامه‌دا، بچن
بۆلای (محمد ﷺ) با ئه‌و تکاتان بۆ بکات له‌خزمه‌ت په‌روه‌ردگارتان، فه‌رمووی ده‌چن
و خوای گه‌وره‌ هه‌زهره‌تی جبرئیل (سه‌لامی خوای لی بی) ده‌نێری خوای گه‌وره‌
ده‌فه‌رموی: پێگای بده‌و مژده‌ی به‌هه‌شتی پێیده‌، فه‌رمووی: له‌گه‌ل جبریلدا دیت و
ده‌گاته‌ ژێر ته‌خت و باره‌گای خودا، له‌وێ کورپنووشیکی دوور درێژو پر له‌ستایش
ده‌بات بۆ خودا که‌هه‌فته‌یه‌ک ده‌خایه‌نی، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی: سه‌رت به‌رزکه‌ره‌وه

نهی (محمد ﷺ) داوا بکه تاپیت بدهم و قسه بکه ده بیسترت و تکا بکه گه وره
 یابچوک گیرای ده کم، ئینجا سهر بهرز ده کاته وه بۆ پهروه ردگاری ده پوانیت،
 جاریکی تر ده چیته وه سوژده بهم جوړه سوژده یه کی دریزی پر له ستایشی جوان
 که خوا بۆ خوی خستویه تی به دلیه وه وه فته یه کی تر ده خایه نی، خوی گه وره
 ده فهرموی: سهرت بهرز که ره وه قسه بکه و داوا بکه وهری ده گرم و تکا بکه تاگیرای
 بکه م، ده فهرموی: دیسان ده یه ویت بچیته وه سوژده به لام حه زره تی جبریل
 (سه لامی خوی لی بی) قو له کانی ده گریت و به رزی ده کاته وه خوی پهروه ردگار
 رووخسته تی ده دات داوا بکات به جوړیک هه رگیز ده رگای پارانه وهی له سهر هیچ که س
 بهم جوړه نه کردوه ته وه، ده فهرموی: پهروه ردگارم تۆ به گه وره نه وه کانی
 ناده م (سه لامی خوی لی بی) دروستت کردوم و.....).

۲- سوژده ی برواداران:

کاتی پیرۆزترین و پایه به رزترین سوژده له پوژی قیامه تدا سوژده ی
 پیغمبر ﷺ بیت، که له پیناوی نه و تکا کردنه گه وره یه بۆ نوممه تی ده بیات
 به رزترین سوژده له دوا ی سوژده ی (پیغمبر مان ﷺ) سوژده ی برواداران، نه و
 کاته ی خوی پهروه ردگار په رده له سهر هه موو شتی لاده دات و لاقی خوی
 هه لده مالی (يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ) وه هیچ شتی هاو شپوه ی نیه (لَيْسَ كَيْفَ شَيْءٌ) ،
 کاتی دوو پوهه کان و خاوه ن سوژده ساخته و ناراسته کان له نوممه تی (موحه مه د ﷺ)
 هه ول ده دهن سوژده بیه به لام ناتوان و جیاده کرینه وه له وانه ی له دنیا دا به پاستی
 سوژده یان بۆ خوا بردوه وه له کومه لی (خاوه ن ته ویلی سوژده بهر) بوون، نه وه تا
 خوی گه وره له قورنانی پیرۆزدا ده فهرموی: (يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى الشُّجُودِ
 فَلَا يَسْتَطِيعُونَ) (۴۱) خَسِمَةً أَبْصَرُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذُلٌّ وَقَدْ كَانُوا يَدْعَوْنَ إِلَى الشُّجُودِ وَهُمْ سَلِمُونَ (۴۲) . واته:
 (پوړیک دیت په رده له سهر هه موو شتیک لاده بریت و لاق ده رده که ویت، خوانه ناسان

۱- الشوری: ۱۱.

۲- القلم: ۴۲، ۴۳.

بانگ دهكرين بۇ سوژده بىردىن بەلام ناتوان، ئەوانە ئەو پۇژە چاويان شۇرەو زەلىلىو خەجالەتى بەتەواوى دايانده گریت، چونكه كاتى خۇى بانگ دهكران بۇ نويزكردن و سوژده بىردىن، لە كاتىكدا لەوپەپى تەندروستى و سەرىەستىدا بوون (بەلام گالتهيان پى دەهات).

(شيخ عبدوپه حمانى السعدى) دهلیت: (كه پۇژى قىامەت هات و پەردە لەسەر هەموو شتىك لادرا پەشویو لەرزانه وو مەترسى يەكان دىن و دەردەكهون ترس و وەهم دايانده گریت، كردگار دىت بۇ جياكردنە وو دادوهرى لەننۆان بەندەكانيانداو بۇنامە پىدانىان، پەردە لەسەر هەموو شتىك لادەهات و لاقى پىزدارى دەردەكهویت، كه هېچ شتى هاوشیوهى نییه، دروستكراوان گەورەیی و شكۆمەندى خوا دەبینین كه بەهېچ جۆرىك لىك نادىتەوو تەعبىر ناكرى، لەوكاتەدا داوا دەكەن سوژده بۇ خوا ببەن، ئەو بىوادارانە سوژده دەبەن كه بەرەزامەندىو لەخۆبووردوى خۇيان سوژدهيان بۇ خوا برىدوو).

خراپەكارو دووپووەكان دەپۆن تا سوژده ببەن، بەلام ئەوان ناتوان سوژده ببەن و پشتیان پەق دەبى وەكو شاخى مانگای لى دى، هەرچەندە هەول دەدەن ناتوان بچەمىنەوو سوژده ببەن، ئاوا لەبەرچاوى ئەو عەشاماتە تەرىق و چاوشۆرو پىسوا دەبن ئەو شى سزای كرده وەكانیانە، ئەوانە كاتى لەدنیدا بوون داويان لىكراوه خوا بەتاك بزنان و بەندایەتى بۇ بكەن و سوژدهى بۇ ببەن، لەكاتىكدا لەوپەپى ساغى و تەندروستىدا بوون، بەلام بەبى هۆ لووت بەرزیان نواندوو خۇيان لەو بەگەورەتر زانیوو كه سوژده بۇ خوابەن و بگەپىنەوو. لەو پۇژەدا پرسىار نەلەحالىان دهكریت و نەلە خراپى و نالەبارى شوپنەكانیان شایانى سزان و خواى پەرەردگار لىيان توپەریه و هەموو هۆكارىكیان لى دەبریت و، پەشیمانىيان هېچ سوودىكیان پى ناگەيەنى و لەپۇژى قىامەتدا بیانوو هینانەوو هېچ دادیان نادات.

موسلم فەرمودەیهكى هیناوه كه خواى پەرەردگار دواى ئەوهى (جولهكهو نەصارىەكان دەخاتە ئاگرەوو هېچ كەس نامىنیتەوو تەنها ئەوانە نەبیّت كه بەندایەتىيان تەنها بۇ خوا كردهوو لەچاكە كارو خراپەكار ئىنجا خواى گەورە

له شیوهیه کدا که نایناسنه وه خۆیان نیشان ده دات ده فره رمویت: (فما تنتظرون؟ تتبع کل أمة ما كانت تعبد. قالوا: یا ربنا! فارقنا الناس فی الدنيا أفقر ما کنّا إلیهم، ولم نصاحبهم فیقول: أنا ربکم فیقولون: نعوذ بالله منک. لاتشربک بالله شیئا (مرتين أو ثلاثا) حتی أن بعضهم لیکاد أن ینقلب. فیقول: هل بینکم و بینه آیه فتعرفونه بها؟ فیقولون: نعم. فیکشف عن ساق فلا یبقی من کان یسجد لله من تلقاء نفسه إلا أذن الله له بالسجود، ولا یبقی من کان یسجد إیتقاء وریاء إلا جعل الله ظهره طبقة واحدة. كلما أراد أن یسجد خر علی قفاه، ثم یرفعون رؤوسهم، وقد تحول فی صورته التی رأوه فیها أول مرة فقال: أنا ربکم، فبقولون: أنت ربنا).^۱

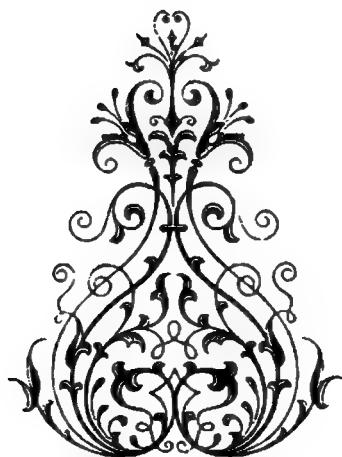
واته: (ئیه چاوه پئی چی ده که ن؟ هر که س شوینی په رستراوه که ی ده که ویت. ئه وانیش ده پارینه وه و ده لئین: خواجه گیان، په روه ردگارمان ئیمه جیا بوینه وه له خزم و کهس و هاوړپیانمان له کاتیکدا پتوستان پتیا بوه به لام چاوه پئی ئه و پوژمان ده کرد که ده گینه وه به خوداو وازمان له وان هینا له بهرته وه ی ئه وان بیتفرمانی خویان ده کرد و هاوه لیمان نه کردن.

ده فره رموئ: من په روه ردگار تانم ده لئین: په ناده گرین به خوا له تو هیچ هاوه لیک بو خوا بریار ناده ی و ئه مه شویتمانه تا په روه ردگارمان دیت ده فره رموئ: ئایا نیشانه یه که له نیوان ئیه و ئه ودا هیه، به هویه وه بیناسنه وه؟ ده لئین: به لئ پهره له سر هه موو شتی لاده دات و لاقی هه لده مالئ، هر که س سوژده ی بو خوا بردبی به پراستی ئیلا روخسته تی دده له کاتی گه یشتنه وه ی به خوا سوژده بو خوا بیات، وه که سیش نامینئ له وانه ی که سوژده ی بو پوپامایی بو خوا بردبی پشتی ده کاته یه که پارچه ی په ق، هر که ویستیان سوژده ی بو بیهن به پیوه په ق ده بن و ناتوان. ئینجا خوی گه وړه له و شیوه یه دا که ده یناسن دیت و ده فره رموئ: من په روه ردگار تانم، ده لئین، تو په روه ردگاری ئیمه ی ...).

به لئ به پراستی پرواداران ده توانن سوژده بیهن و سوژده کانیان بو خوی گه وړه دريژده که نه وه، له دنیا دا ته نها به هه سترکردن به نزیکي ئه و ئاوا کړنوشی دريژیان

۱- مسلم ۳۰۲، کتاب الإيمان.

دەبردو تيايدا ستايشى جوانى خاويان دەکرد، دەى ئىستا بەچاۋ دەيىبنن
 لەبەردەمياندايە دەبى چۆن بن؟ لە كاتىكدا ئەوان ئەو خۆشەويستەيان دەيىبن
 كە پىنمايى كردوون بۆ پىگاي پاست، پالەريان بوو لە دنياۋو دلا كانى پووناك
 كروونەتەو، دواى چاۋەپوانى و پەروشى يەكى زۆر بۆى ئىستا دەيىبن
 لەبەردەمياندايە، دەبى ئەو سوژدەيە يان چ سوژدەيەك و چۆن سوژدەيەك بىت؟
 چەند دريژ بىت؟ ئەو پاداشتە بۆ (سوژدە) كانيان.

میږگی (۳۷)

دوعاو پارانه وهی خه فته و بیژاری و دل توندی

نه گهر سوژده پهنگی بئی له پهنکه کانی نه و ناسووده یی په ی پیغه مبره ﷺ هستی پیکردوه کاتی کاری زوری له سر کړېووه ته وه و خه فته تی زور پوی تی کردوه، ده پاپایه وه به دوعاو نزیان نه ی که خوی گوره ده یخسته دلیه وه بې لبردنی نه و خه فته و دلته نگی په ی توشی ده بوو، نه ی (الهم والکرب - خه فته و دل توندی و بیژاری) به مانای چی دیت؟ (پیغه مبره مان ﷺ) چی فیکردوین تاله دوعاو پارانه وه کانمان بیلین له کاتی خه و خه فته و بیژاریدا.

واتای دلته نگی و خه فته (الکرب والهم):

(ثیبو مه تصور) ده لیت: الکرب: نه و خه و خه فته په که نه فس داده گری و (وکربه الامر، والغم بکربه کربا، اشد علیه) ماته مینی دایگرت، بیژاریوو، ته نگاو بیتا فته بوو، نه سته م و مه حاله له سهری.

وأكرب الإناء: قاپه که پریوو: نزدیکی له سهر پڑانه.

په ست و خه فته بارېوون، هه راسانی و هاتنه وه یه ک و ته نگ پی هه لچنین. (وکرب الأرض یکرُبُها کربا وکربا، قلبها للحرث و آثارها للزرع. واته: کیلان و هه لگپارانه وه ژیره و ژور کردن، چون زهوی ده کیلدریت بې چاندن و کشتو کال). (ثیبو مه تصور) ده لیت: (الهم) واته: خه فته، گرنگی دانی زور زیاده پوی له کاروبار. یا به واتای زور توندو سوتینهر.

له مه وه پوون ده بیته وه (الکرب والهم) - (خه فته و ماته م و هه راسان بوون) به واتا لیك نریکن هه ریه کیکیان به مانای: (خه فته تیکی توند، هاتنه وه یه ک و ته نگ پی هه لچنین به جوریک که بیرو هوش پهرش و په رته وازه ده کات و هه ست و هه ز بلاوده کات و ده یه ژینی چون زهوی بې کیلان ژیره و ژور ده کریت و شوین شوین

دهكړيت بڼ چانندن ... له توندۍ دا مړوځ ده پيچيټه وه له نيوان لولدان و توندكړدندا، هرهوه كو چوڼ گوري سيك له ناو ده سته كاني دا لولول ده داو ده پيچيټه وه، به جوړي ته نكي پيټه لډه چني تواناي هيچ كاريكي ناميني، هرهوه كو كه وتبيټه به لاو نه هامه تي به كه وه كه زوري له خه لكي توندوه ته وه به وه موو په قى به يانه وه هرهوه كو تيشكي خوږ به فر ده توينيټه وه).

نزاو پارانه وهى خه فته و دل ته نكي:

له به رده م نه وه هامه تيبه ي كه له تونديدا مړوځ ده توينيټه وه كه س ناتواني خو ي بڼ پاكريټ، مه گر كه سيك په يوه ندى بكات به وكه سه وه كه چاره نووس و نه ماني به ده ستي نه وه، به تواناو ده سه لاته، به زه ليلي و ملكه چي يوه داواي لي بكات دان به تاوانه كاني دا بني و له درگاي بدات و، داواي يارمه تي لي بكات، دلنياو به قيني بيت كه نه و به توانايه بڼ لابردي، جكه له و كه س ناتوانيټ خه م و خه فته لابه ريټ، هره وه به ده سه لاته له سره هويه كان و ناماده يان ده كات بڼ به نده كاني، نه و خه م و دل توندي به لاناچيټ هه تا نه و داوانه كات له پهره ردگار كه تواناو ده سه لاتي لابردي هيه و ته نها داوا له و بكات به بي نه وهى هيچ هاوه لتيكي بڼ بپيار بدات .

له به رنه وه پيغه مبه ر ﷺ فيري كړدوين چي بلين له كاتي هه رغه م و دل توندي به كه له كارواني ژيانماندا ديته پيمان بڼ نه وهى خواي گه وره له سره مان لابه ريټ و نه و خه فته مان بڼ گيږي به دلخوشي، له (عه بدولاي كوپي مه سعود - په زاي خواي لي بي) ده گيږينه وه ده لين: پيغه مبه ر ﷺ فرمووي: كي خه فته تي زور بوو با بلي:

(اللهم اني عبدك وابن عبدك، وابن أمتك، وفي قبضتك، ناصيتي بيدك، ماضٍ في حكمك، عدلٌ في قضاؤك، أسألك بكل اسمٍ هو لك سميت به نفسك، أو أنزلته في كتابك، أو استأثرت به في مكنون الغيب عندك: أن تجعل القرآن ربيع قلبي، وجلاء همي وغمي، ما قالها عبد قط إلا أذهب الله غمه، وأبدله به فرحاً).^۱ واته: پهره ردگار

۱- رواه أحمد في مسنده.

من بهندهی خۆتم، کوپی بهنده و که نیزه کی خۆتم، له ژێر دهستی خۆتدام، ناوچه و انم به دهستی تۆیه، بپاری تۆ بۆمن دراوه، بپارت بۆ من داد پەرهرانه و به جییه، داوات لیده کهم به ههرناویک له ناوه پیرۆزو جوانه کانت که له خۆت ناوه، یاله کتیبه پیرۆزه که ت ناردوته یانهینی و شاراوویه لای تۆو ئیمه نایزانین و لامان نادیاره، قورئان بکهیته به هاری دلم و لابه ری هه م و غه مه کانم، هه ربه نده یه ک ئه وه بلیت خوای پەرهردگار غه مه که ی له سه ر لاده بات و بۆی ده گێریت به خوشی و دلگراوه یی).

من بهندهی تۆم:

ئهو کاتی تووشی غه م و بیزاریه ک ده هات ده یفه رموو: (إني عبدك، وابن عبدك، وابن أمّك): (من بهنده ی تۆم، کوپی بهنده و که نیزه کی خۆتم) به و ته یه مانای به ندایه تی خۆی ده رده پری، ئه وه یه که ئیمام (ئیبینو ته یمیّه) وه سفی ده کات و ده لێ: (ناویکه هه موو ئه و ناوانه ی تیا کۆبووه ته وه که خودا بۆ خۆی پیتی خوشه و پهرزنامه ده له سهریان له گوتارو کرداره نه یینی و ئاشکراکاندا له دیارو نادیاره کان).

له هه موو ئه وه ی که فه رمانی پێکاردوین و له وه ش که لێی قه ده غه کردوین له دیندا ده چیته خانه ی به ندایه تی و په رسته شه وه. (دین مانای خۆبه که م زانین و زه لیلی ده گریته خۆ ده لێ: دینداری بۆ خوا ده کات واته: خوا ده په رستی و گوێپایه ل و فه رمانبهرداری خواجه بۆ خوا خۆی به که م ده گریت: به ندایه تی خوا ده کات و گوێپایه لێ فه رمانه کانی ده کاو خۆبه که م گرو ملکه چه بۆ خوا).

به ندایه تی و اتاکانی ملکه چی و پابه ندبوون و خۆبه که م گرتن هه لده گری به هه موو هه زو دل پی خوشبوونی که وه. (ئیبینو ته یمیّه) ده لێت: (پیشه ی مانای به ندایه تی: خۆزه لیل کردن و به که م زانینه، ده گوتریت: پێگای په رستراو، کاتی که زۆر په رستراییت، به لام په رستش و به ندایه تی فه رمان پێکراو و اتاکانی خۆزه لیل کردن و هه زو خوشه ویستی له خۆ ده گریت، هه روه ها ئه و په ری زه لیلی بۆ خوا ده گریته

خۆ، به‌وپه‌په‌ی پێخۆشبوون و چه‌زکردن له‌و زه‌لیلایه‌ له‌و پێناوه‌دا، ئیمام (الحافظ ئیبنو کثیر) فرموده‌که‌ی خوای په‌روه‌ردگار لێکه‌داته‌وه (ما أصاب من مصيبةٍ إلا بأذن الله، ومن يؤمن بالله يهدِ قلبه): هیچ به‌لاو نه‌هامه‌تیه‌ك تووشی كه‌س نابێت ئیلا به‌ئیزنی خودانه‌یی و هه‌ركه‌س باوه‌په‌ی به‌خوا هه‌بێت خوای گه‌وره‌ پێنمایی ده‌كات و دلی پۆشن ده‌كات (ده‌كاته‌وه) ده‌لێت: هه‌ركه‌س تووشی نه‌هامه‌تیه‌ك هات بزانیت كه‌ئه‌و قه‌ده‌ری خوایه‌و به‌فرمانی ئه‌وه، سه‌برو ئارامی له‌سه‌رگرت و ته‌سلیم به‌فرمانی خودابوو ئه‌وا خوای گه‌وره‌ دلی پووناك ده‌كات (ده‌كاته‌وه) پێنمایی ده‌كات ... وه‌شه‌وه‌ی له‌دنیا دا له‌ده‌ستی چووه‌ خوا بۆی قه‌ره‌بوو ده‌كات (ده‌كاته‌وه) به‌پێنمایی كردن و دل‌دانه‌وه‌ی، به‌به‌رپاوی به‌قینی پاست و ته‌واو، وه‌ی (انی عبداك) ئاماده‌كردن و به‌رجه‌سته‌كردنی ئه‌و واتایانه‌یه‌ كه‌به‌رزترینیان زانیاری به‌وه‌ی كه‌چاره‌نوس و قه‌ده‌ری به‌ده‌ستی خودای په‌روه‌ردگار ه‌و، ئه‌و كه‌ به‌نده‌یه‌ بۆی نییه‌ په‌خنه‌ له‌گه‌وره‌كه‌ی بگرت، باپرسیار له‌ه‌و ئه‌و به‌سه‌رهاته‌ی بكات و، هیچی بۆ نه‌یه‌ جگه‌ له‌ئارام گرتن و دامه‌زراوی، خۆدانه‌ ده‌ست به‌پیارو فرمانه‌كانی خودا، به‌بێ سكاڵاكردن و بۆله‌ بۆل، به‌لكو پێویسته‌ ئه‌و خۆدانه‌ده‌ست خودایه‌ به‌پازی بوونیکی ته‌واوه‌ بۆ خواو به‌قین و باوه‌په‌ی و كه‌هه‌رشتی تووشی به‌پاوار ده‌بێ خیری تێدا به‌بۆ ئه‌گه‌ر له‌په‌روه‌ردا واده‌رده‌كه‌وێت پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌یه‌.

ئه‌گه‌ر دل‌نیایی ته‌واوی به‌وه‌ هه‌بوو ئه‌وا ده‌لی (انی عبداك) كه‌ ئه‌و به‌لاو نه‌هامه‌تی به‌ی تووشی هاتوو خوای گه‌وره‌ بۆی هه‌ناوه‌ بۆ تا قیكردنه‌وه‌ی ناخ و قولایی په‌رستش و به‌ندایه‌تی به‌كه‌ی، ئه‌گه‌ر بینی ئارام گه‌وه‌ خۆی داوه‌ ته‌ ده‌ست خوا ئه‌وه‌ هه‌قی خۆیه‌تی كه‌ خوای گه‌وره‌ بیکاته‌ به‌كێك له‌و پیاوچاكه‌ خواپه‌رستانه‌ی كه‌ خۆشی ده‌وین، وه‌ئه‌گه‌ر شه‌په‌زه‌و بێئارام بوو، په‌ست و ناپازی بوو خۆپاگه‌ر نه‌بوو ئه‌وا له‌كۆمه‌لی خواپه‌رسته‌ چاكه‌كانی ده‌رده‌كات و، به‌لاو نه‌هامه‌تی به‌ی زیاتر ده‌كا له‌سه‌ری وازی لی دینێ خۆی و نه‌فسی خۆی.

بوونی به‌خۆشه‌ویستی خواو چه‌زکردنی به‌وه‌ی كه‌ له‌پۆلی ئه‌و خواپه‌رستانه‌دا به‌مێنێته‌وه‌ كه‌ خوا خۆشی ده‌وین و هه‌لی به‌ژاردوون ئه‌و به‌وگوتاره‌ی (انی عبداك)

دهرى دهخات و ئاشكرائى دهكات كه بهردهوام له سهر پهيمانى خويەتى كه دهلى: (من بهندهى تۆم) واتە له سهر ئه و به لىنهم له گەل تۆداو باوه پى ته و اوم به تو هه به و خۆم داوه ته دهست بپيارهكانت و پازيم پىيان. ئىمام (ئىبنو لقهيم) دهلىت: (ئه گه روا بزانىت كه ئه و نه هاهمه تيهى بۆى هاتوو به بۆ ئه وه نيه تا به ههلاكى بدات و بىكوژىت، به لكو بۆى هاتوه تا تاقي بكاته وه چهنده خۆپاگرو به ئارامه يا چهنده پپوهى گرفتارو موبته لايه، ئه و كاته ده رده كه وىت ئايا بۆ ئه وه ده شىت به كارىت تابكرىت به كىك له دۆستانى خواو كۆمه لى ئه وان يانا؟ ئه گه ر خۆپاگرو دامه زراو بوو ئه وا هه لىده بژىرىت و ده پيارىزىت و له هه موو ئه و شتانهى پاك ده كاته وه كه پزى لاده به ن و به به رگى شكۆمهندى ده پپۆشىت و دۆستانى خۆى و كۆمه له كى ده كاته يارىده ده رو پشتىوان بۆى، وه ئه گه ر پشتى تىكردو گه رپاوه بۆدواوه ئه وا خواى گه وره ده رى ده كات له سۆزى خۆى زله له پشتى مىلى ده داو، به لاو به سه رهاته كانى چهنده باره ده بىتته وه، ئه و له و حاله دا هه ست به وه ناكات له سه رى زياد بووه و يا گه وره بووه، به لام ده زانىت دواى ئه وه كه كار هسات و نه هاهمه تى له پاستى دا بۆته چهندين به لاو نه هاهمه تى تر، هه روه كو ئارام گرو خۆپاگريك ده زانىت، به لاو كار هسات له پاستى دا بۆته چهنده به هره و نيعمه تىكى (قور).

خه فته و دلته نگى گه وره دووشتن ئاماژه به خىرده كه ن له سهر خۆشه ويستى خوا بۆ ئه و بهنده يه، له به ر ئه وه پىغه مبه ران و په وانه كراوان له هه موو خه لكى تر زياتر تووشى به لاو كار هسات بوون و پاشان چاكتر بوون و بوونه ته نموونه و باشترين له نموونه. هه روه كو (كعب الاحبار - په زائى خواى لىبى) دهلىت: خواى گه وره پزى له هه ر كه سىك بنىت به لاو نه هاهمه تى له سهر زياد ده كات).

له به ر هه موو ئه وانه يه هه ر له سه ره تاوه بهنده پايده گه يه نىت كه بهنده يه كى دلسۆزه بۆ خوا كه دهلىت: (اللهم انى عبدك، وابن عبدك وابن أمك).

١- طريق الهجرتين، ص ٤٩٤ - مطبوعات الشؤون الدينية - قطر.

(في قبضتك): من له چنگی تۆدام — من له ژیر دهسه لاتى تۆدام:

(القبض) له زمانه وانى دا دژه واتای دهست بلأوکردنه وه و کردنه وهی دهسته و، (القبض) کۆی په نجه کانه و گرتنى شته له ناو دهستدا به چنگ و به هه موو په نجه کانی دهست. و (القبض): گرتنى شته له ناو دهستدا به توندی و به هه موو په نجه کان نه گهر ته نها به په نجه کان بیگری دهوتری (القبض) واته به (ص نه ك ض) وه (قبض) له سهر شتی واته له ناو چنگدا گرتن و چه مانه وهی هه موو په نجه کان به سهریداو توند گرتنه ناودهست)، به و واتایه که نه وهی له ناو دهستدا چنگی لیدراوه نه توانیت جووله بکات به هوی زال بوونی ته و او به سهریداو گرتنى به شیوه یه کی زۆر توند له لایه ن نه و که سه ی چنگی به سهردا گرتوه. نه وه ناتوانیت ته نانه ت توزقالتی بجولیت نیلا مه گهر چنگی له سهر سووک بکات نه گهر نا نه توانای هه و لدانی هه یه و نه هیزی هه یه.

کاتی به بنده ده لیت (في قبضتك) دان به به ندایه تی کردنیکی راسته قینه دا ده نیت و له ته وای و اتا کانی تی ده گات، که ده لیت من به بنده ی تۆم و دیلی تۆم و له ژیر هیزو دهسه لاتى تۆدام هه رچه کت بویت ده توانی به سهرم بهینى به بی نه وهی هیچ هیزو توانایه کم هه بی، خوابه تۆ به هیزترینی، منیش لاوازو بی هیزم، تۆ ده و له مهن دو دهسه لاتداری ئیمه هه ژارو بیتواناین هه روه کو چۆن نه هلی نه خوش زۆری له نه خوشه که یان ده که ن بۆ به کارهیتانی ده رمان و نه خوشیش پقی له و ده رمانه یه و چه زی لیناکات به لام نه وان به زۆر پیی به کارده هیتن بۆ به رژه وه ندی نه خوشه که و سوود لیوه رگرتنى، هه روه هاش خوی گهره مامه له ده کات له گه ل به بنده ی گرفتار به تاوان که سه رپیچی کرد بیت یا که م و کوپی هه بو بیت، نه و گیرۆده ی کردووه و له ژیر دهسه لاتى خۆدایه به هیوای نه وه که پاداشتی خیری بدات، هه ر نه وه بوو شوینکه و تووی به پیز (عه ونی کوپی عه بدوللا) هه ستی پی کردووه کاتی ده لیت:

(به راستی خوی گهره زۆر له بنده کانی ده کات له سهر به لاو نه هامه تی چۆن که س و کاری نه خوش زۆر له نه خوشه که یان ده که ن بۆ به کارهیتانی ده رمان و

چاره سەر چونکه بۆی په روشن و پیتی ده لیتن: ئه و ده رمانه بخووه بۆ تۆ باشه و پیتی چاك ده بیته وه^۱.

زۆرجار حیکمه تی به لاو نه هامة تی به کان له ئیمه ون ده بیته به لام هه ست کردنمان به وه ی که له ژێر ده سه لات و توانای ئه وداین و باوه پمان به حیکمه تی ئه و وامان لێ ده کات که واز له هه رتۆز قالی یا هه رگومان و مه ترسییه ک له مه ترسی به کانی په خنه و نا په زایی ده هینین له سه ر هه ر پیا ری ک له پیا ره کانی خودا وه ند.

ئیمام (ابو الفرج ابن الجوزي) ده لیت: ئایا ده بینیی و توانات هه یه له سه ر پوون کردنه وه و ده رخستنی کرداره کانی کردگار چ جای له سه ر خویندنه وه ی زاتی خودا؟ وه چۆن ده توانین فه رمانه کانی له سه رخۆمان و حالمان پیاو نه بکه یین؟ له کاتی کدا بینییو مانه پیغه مبه ر (موحه مه د ﷺ) داوای لیکردوه بۆ دایکی و بۆ مامی ئه و لیتی وه رنه گرتوه، برسی کردوه له کاتی کدا دونه ا مو لکی خو به تی و خاوه نی هه موو بوونه وه ره، هاوه لان ده کوژین و سه رکه و تنیش به ده ست به دیه پنه ره که یه تی، ئایا ئه وه به س نیه بۆ سه راسیمه بوون و واق و پمان؟ ئیمه چین تا په خنه بگرین له سه ر خاوه نی دونه و بوونه و له کاتی کدا حیکمه تی دامه زراوه و پیا ره کانی جی گیرو دامه زراوه.

له کاتی کدا ده لیت: (وفي قبضتك) گومان ی تێدانی ده بیته له مانای (لاحول ولا قوه الا بالله) تێیگات.

ئیمام (ئیبنو حه جه ر) ده لیت: (لاحول، واته: به نده توانای خو لادان له گونا ه ی نیه به لکو خودا به لوتف و گه و ره یی خو ی لای ده دات. وه ه یچ هی زو توانای نیه له سه ر گو ی پیا له ی فه رمانه کانی خوا ئیلا مه گه ر به ته و فیقی خودا، (النووي) ده لیت: ئه وه و ته ی خو به ده سه ته وه دان و ده سه لات دانه ده ست خودایه و، ئه وه ده گه یه نیت که به نده خاوه نی ه یچ شتی ک له کاروباره کانی نیه و، ه یچ کار یکی پێنا کر ی بۆ لادانی شه رو هی زو توانای نیه له هی تانی خێردا ئیلا به ویستی خوا به،

۱- صفة الصفوة ۱/۳.

ئەوھتا لەفەرموودەدا ھاتووہ: (إِذْ قَالَ الْعَبْدُ لَاحُولَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، قَالَ اللَّهُ أَسْلَمَ عَبْدِي وَاسْتَسْلَمَ)^۱. واتە: کاتی بەندە دەلێت: (لاحول ولاقوة إلا بالله)، خوای گەورە دەفەرموێ بەندە کەم خۆی دایە دەستی من و خۆی بە دەستەویدا. چونکە دلتیایە کە خۆی هیچ تواناو ھێزی نیە و هیچی پێناکری، ئیلا لە ژێر دەسەلاتی خوایە و پازی بە چارەنووسی و بەوێ دیتە پێگای بە فرمان و حکمەتی خودا.

(ناصیتی بیدک): ناوچەوانم بە دەستی تۆیە:

(الناصية) لە زمانەوانیدا: (بەشی پیشەوێ سەر کە پرچی لێدەرێت، نە ئەو پرچی خەلکی عەوام پێی دەلێن پیشەسەر، ئەو وردە پرچەش ھەر بە پیشەسەر (الناصية) ناودەبرێ بەوێ پوانی لە شوێنە).

خوای گەورە دەفەرموێت: ﴿مَّا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا﴾^۲. واتە: هیچ گیانلە بەرێک نیە جەلوی بە دەست خوای گەورە نەبێت.

(سید قوطب- پەحمەتی خوای لی بی) دەلێت: (ئەو وێنا ھەستەوەرە کە زال بوون و توانای بێکردنەو لە توانای گرتن بە پیشە سەر جەلوی ھەموو گیانلە بەرانی سەرزەمین، کە لەو زیندەوەرانەدا مەرفیش دەگرێتەو و پیشە سەر بەرزترین جێگەی سەر پوویە، کە زال و پیشەواو سەرکردە، لەوێنە کە ھەست پێکراو کە، دەگونجێ و پەيوەستە بەو ھەلوێستە و پەيوەندی ھەبە تەووپەیی قەوم و توندیان و پەيوەندی بە پەقی جەستە و ھەلگەوتەیی یانەو ھەبە، پەيوەندی بە توندی و زیری ھەست و بێکردنەو یانەو ھەبە)^۳. گرتن لە پیشە سەر وە زال بوون و سەرکەوتن دیاردەخات ھەرەکو زەلیل بوونیش پێشان دەدات، خۆ زەلیل کردن بۆ خودا عیززەت و سەربەرزییەو، چێژ بە دەروونی برۆدار دەبەخشێت و وای لێدەکات بێت: (ناصیتی بیدک) کە ئەو دانانە بەبوونی تەواوی تواناو دەسەلاتی خوا

۱- فتح الباري ۵/۱۱ السلفية- والحديث أخرجه الحاكم من حديث أبي هريرة قال الحافظ ابن حجر،
سندہ قوي- الفتھ ۵/۱۱.

۲- ھود: ۵۶.

۳- الخلال ۸۹۹/۴.

له سه‌ریو، خۆزه‌لیل کردن و به‌که‌م گرتن بۆ خواو قبول کردنی ئه‌وه که ته‌واو کاروباره‌کانی ده‌داته ده‌ست خوداو که هه‌رچی بێته پێگای پازیه به‌بێ په‌خنه گرتن باشپه‌زه بوون و نا‌په‌زایی ده‌ریپه‌ین و بۆله بۆل کردن.

(ماض فی حکمک): بې‌پاره‌گانت له‌سه‌ر من دراوه:

ئه‌وه‌ش هه‌ستکردن و دانیایی ته‌واوه به‌وه‌ی که بې‌پاره‌و کاروباره‌و چاره‌نووسی لای خوا دراوه و جێبه‌جێ بووه‌و هه‌یچ په‌خنه‌ی لێناگریت و نا‌پازی نیه پێیان و له‌به‌رده‌میاندا هه‌یچ ناوه‌ستی و که‌سی نابینی ئه‌و بې‌پاره‌نه‌ی بووه‌ستی، ئه‌گه‌ر به‌دیپه‌نراوان هه‌رچه‌نده خاوه‌ن ده‌سه‌لات و مال و سامان و چه‌ک و هه‌رچی‌یه‌ک بن ئه‌وا ناتوانن ئه‌وه‌ی خوا دیاری کردوه بۆی بې‌گۆپن بابیه‌وستین، مه‌گه‌ر خوا حه‌زیکات، ئه‌و هه‌ست پێکردنه وای لێ ده‌کات په‌نا بۆ که‌س نه‌بات جگه‌له‌ خوا‌ی په‌روه‌ردگار، له‌به‌رئه‌وه‌ی خه‌لکی خاوه‌نی هه‌یچ شتێک نین له‌کاروباری نه‌فسی خۆیان.

خوا‌ی که‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾^١. واته: (هه‌رکاتێک خودا ده‌روازه‌ی په‌حمه‌ت و به‌خششی خۆی له‌خه‌لکی بکاته‌وه، ئه‌وه هه‌یچ که‌س و هه‌یچ شتێک ناتوانیت به‌ری بگریت، هه‌رکاتێکیش ده‌روازه‌ی په‌حمه‌تی بگریته‌وه و دای بخات، که‌س ناتوانیت له‌دوای گرتنه‌وه‌که‌ی خودا بپه‌جگه‌له‌ خۆی بیکاته‌وه، ئه‌و زاته هه‌رخۆشی بالاده‌ست و دانا‌یه). (سه‌ید قوطب- په‌حمه‌تی خوا‌ی لێ بێ) ده‌لێت: (کاتێ ئه‌وجۆره تێگه‌یشتنه جێگیربوو له‌دلی به‌شه‌ردا ئه‌وا گۆپانی ته‌واوی به‌سه‌ردا دیت له‌پوانگه‌ی بیرو بۆچونه‌کانی و هه‌ست کردنه‌کانی و ئا‌راسته‌و هاوسه‌نگی بوون و کێشانه‌ کردن و به‌هاکان له‌و ژیا‌نه‌دا به‌گشتی).

ئه‌و جۆره تێگه‌یشتنه دای ده‌بێت له‌هه‌موو گومانێک و، هه‌موو هه‌یزو توانا‌یه‌ک له‌زه‌ویو ئاسمانه‌کاندا ده‌یگه‌یه‌نیته‌وه به‌ده‌سه‌لات و توانای خوا‌ی که‌وره، بێ

ئومىدو بېنازى دەكات لەھەموو گومان لىكردن و دل كرمى بوون و قەبلاندىك و،
 ھەموو پەحمەت و بەخششەكانى زەوىو ئاسمانەكان دەگەيەنېتەو ھەپەحمەت و
 بەخششى خودا، لەبەردەمىدا ھەموو دەرگاكانى زەوىو ئاسمانەكان دادەخرىن و
 دەرگای خوای گەرە لەبەردەمىدا دەكرېتەو، پېيازو پېگاكانى زەوىو ئاسمانەكان
 دادەخرىت و بەرنامەو پېيازى بەرەو خودا دەگرېتە بەر.

پەحمەتى خودا لەزۆر جۆردا بەرجەستە دەبېت و لەژمىرنايەت و مەرۆف
 دەستەوسان دەكات و تەنانەت لەلىكۆلېنەو ھەپشكنين و نووسين و تۆمارى
 لەنەفسى خۆيدا، لەچۆنېتى دروست بوون و پېكھاتەى خۆى، لەو پېزەى لىى ناو،
 لەو ھەى كەخودا ھەمووى بۆ خزمەتى ئەو داناو ھەى لەدەوربەريەتى يا لەسەر
 سەريا يا لەژىردايە لەو ھەموو بەرەو نىعمەتەى خوا بەسەرىدا باراندوو ھەى
 كەفېرى كردوو ھەى زانستى پى بەخشىو ھەى ئەو ھەى نەيدەزانى فېرى كردوو ھەى لای ئەو
 زۆرە.

و ھەپەحمەتى خوا دەردەكەوى لەقەدەغەكانى ھەروەكو لەخەلات و
 بەخششەكانىدا دەردەكەوېت، مەرۆف ھەست بەبوونى دەكات لەھەرشىتى خودا
 دەرگای پەحمەت و بەخششى لەسەر دەكاتەو، لەھەموو باردۆخىكدا، لەھەموو
 شوپىن و جېگايەكدا بوونى ھەيە لەخودى خۆيدا، لەھەست و نەستەكانىدا بوونى
 ھەيە لەھەموو دەوربەريدا، جالەھەر جېگايەكدا بېت و ھەرچۆنى بېت، ئەگەر
 ھەمووشىتى لەدەست بدات لەو ھەى كەخەلكى لەدەست دانى ئەو شتانە بەلى بىبەش
 بوون دەزانن و دەگەرپى بەدواى ئەو ھەى خودا لىى گرتوتەو دەروازەى لى
 داخستوو لەھەموو شت، لەھەموو باردۆخىكدا، لەھەموو جېگايەكدا ئەگەر ھەموو
 بەدەست بېنى لەو ھەى خەلكى دايدەنن بەنیشانەى وىژدان و لىپرازى بوون .

ھېچ نىعمەتى نەى خوای گەرە پەحمەتى لىبگىرېتەو ھەتا بۆ خۆى بەدەستى
 خۆى نەىگۆرېت بۆ بىزارىو تالى ژيان. و ھېچ كارەسات و بەلاو نەھامەتىيەك نەى
 بەپەحمەتى خوا دانەپۆشرايى ھەتا بۆخۆى دەبېتە نىعمەت و بەخششەك، مەرۆف
 لەسەر دېك دەنوئ- لەگەل پەحمەتى خودا- ئەگەر نەرم و نايان بوو، و ھەى لەسەر

حەریرو ئاوریشم دەنوی- ئەگەر لەسەری گرتەوه، ئەوه بریتییه لە دێك و دال، گەنگترین کاروبارەکانی چارەسەر دەکات- بەپەحمەتی خودا- ئەگەر ئەوه لە سەرخۆو ئاسان بێت، ئاسانترین کاروباری چارەسەر دەکات- ئەگەر رەحمەتی خوای لەگەڵدا نەبوو- ئەوا ماندوو کەنەفت و هیلایکی دەکات، ترس و مەترسی بەکانی لەسەر لادەچێ ئەگەر ئەو سەلیم و ئارام بێت، رێ دەکات بەبێ پەیرەوو پێبازێک ئەگەر ئەو هیلایکەر بێکە ئەو (فەوتابوێ) ۱.

ئەو بیروباوەڕو بۆچوونە باوەڕپە بۆ هەموو موسڵمانێک پێویستە، کە بەردەوام پێغەمبەر ﷺ لە دەروونی هاوێڵە بەرپێزەکانیدا دەیچاند، لە پێگای ئەو هەموو ئایەتەکانی کە ئەو ئکید لەسەر ئەم بۆچوون و بیروباوەڕە دەکەنەوه لە پێگای ئەو پێکەوه ژيانە پۆزانیان هەتا لەگەڵ هەمواندا، ئەوه ئیبنو عەباس بۆمان دەگێڕێتەوه کە چۆن پێغەمبەر ﷺ ئەو مانایەیی فێرکردووه ئەو تا دەلێت: (كنت خلف النبي ﷺ يوماً- فقال لي يا غلام إني علمك كلمات: إ حفظ الله يحفظك، إ حفظ الله تجده تجاهك، إذا سألت فسأل الله، وإذا استعنت فاستعن بالله، واعلم أن الأمة لو اجتمعت على أن ينفعوك بشيء، لم ينفعوك إلا بشيء قد كتبه الله (تعالى) لك، وإن اجتمعوا على أن يضروك بشيء، لم يضروك إلا بشيء قد كتبه الله (تعالى) عليك، رفعت الأقلام وجفت الصحف) ۲.

واتە: کاتی منداڵ بووم لە داوی پێغەمبەرەوه ﷺ سواریبوم، فەرمووی: ئەو منداڵ باچەند وتەیهکت فێرکەم: ئاستی خوا بپاریزە خوا دەتپاریزی، کە سنووری ئایینی خوات پاراست، پێگات نیشان دەداو دەکەوێتە بەردەمی ئەو، کە داوات کرد لەو داواپکە، ئەگەر یارمەتی و کۆمەکت ویست داوای کۆمەک و یارمەتی لەویکە، پشت بەو ببەستە، بزانە ئەگەر هەموو خەڵک کۆبێتەوه لەسەر ئەوهی سودێکت پێ بگەبن، پێت ناگات مەگەر خوا بۆی نوسیبت، وە ئەگەر هەر هەموویان کۆبێنەوه زیانیکت لێبدەن ئەوا بزانە ناتوان هیچ زیانیکت پێ بگەبن مەگەر خوا بۆی

۱- الظلال / ۲۹۲، ۲۹۲۲.

۲- رواه أحمد في مسنده ۳۰۷، ۲۹۳/۱ وصححه الألباني ص ج ص ۷۸۲۴.

نوسیبیت، قه‌له‌مه‌کان به‌رزبوونه‌وه، مه‌ره‌که‌به‌که وشك بۆ‌ته‌وه، واته‌هه‌موو شتت بۆ دیاری کراوه). لی‌ره‌دا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ بۆ ئیبنو (عه‌باس)ی پوون کردۆ‌ته‌وه که ئوممه‌ت هه‌ر هه‌مووی نه‌ک هه‌ریه‌کی‌ک خاوه‌نی ده‌سه‌لاته‌ ته‌نها، به‌لکو هه‌موو ئوممه‌ت ئه‌وه‌ی تیا‌یه‌تی له‌سته‌مکارو ده‌سه‌لاتدارو ئه‌وه‌ی هه‌یه له‌زۆردارو له‌ژیرو داناو بلیمه‌ت و فی‌لبازو جه‌ورو سته‌م، هه‌ره‌هه‌مووی کۆ‌بینه‌وه‌و پێ‌ک بکه‌ون، که‌له‌پاستیدا شتی وانابی، به‌لام پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ وای داناوه ئه‌گه‌ر وایش بکری‌ت، هه‌تا ئه‌گه‌ر کۆ‌بینه‌وه له‌سه‌ر گۆ‌پینی حوکی خوا ئه‌وا ناتوانن له‌و پێ‌گایه‌وه بی‌گۆ‌پن و هیچ توانایه‌کیان نییه‌ جا ئه‌گه‌ر بیان‌ه‌وی بی‌گۆ‌پن بۆ خێ‌ر یا بۆ شه‌ر، وته‌که‌ی (ماضٍ فی حکمک) ئه‌و مانایه‌ هه‌موو هه‌ل‌ده‌گری‌ت، هه‌ست و نه‌ستی خۆ به‌ده‌سته‌وه‌دان و پا‌به‌ندبوون به‌قه‌ده‌ری خودا زیاترده‌کات و پا‌زی بوون به‌وه‌ی که پوو ده‌دات.

(عدل في قضاؤك): به‌جێ‌هێ‌نانی برپا‌ره‌گانت دادپه‌روه‌رانه‌یه بۆ من پاك و بێ‌گه‌ردی بۆ ئه‌و خودایه که زۆ‌لم و سته‌م له‌به‌نده‌کانی ناکات، به‌لکو ئه‌و دادپه‌روه‌ره له‌هه‌موو شتێ‌کداو حیکمه‌ت و داد له‌برپا‌رو به‌جێ‌گه‌یاندنی برپا‌ره‌کانی‌دا هه‌یه، وه‌کو له‌چارچێ‌وه‌ی ئه‌و چیرۆکه‌ی له‌نیوان هه‌زرتی موسا(سه‌لامی خ‌وای لێ‌ بێ) هه‌زرتی (خ‌در)دا پوی دا، موسا(سه‌لامی خ‌وای لێ‌ بێ) نی‌ردراوی خوا‌یه په‌خ‌نه له‌کرداری هه‌زرتی خ‌در ده‌گری‌ت به‌خ‌راپ کردنی که‌شتییه‌که، له‌کاتی‌کا ئه‌وانی به‌بێ‌ کرێ هه‌ل‌گرتووه‌و، کوشتنی ئه‌و منداله‌ هه‌رزیه‌ به‌بێ‌ تاوان و، دروست کردنه‌وه‌ی دیواری دوو منداله‌کانی تر له‌و شار‌ه‌دا که خه‌لکه‌که‌ی هیچ خ‌واردنی‌کیان پێ‌نه‌دان، دواتر خ‌در ئه‌و کرده‌وانه‌ی که کردوونی پوون ده‌کاته‌وه بۆ (موسا - سه‌لامی خ‌وای لێ‌ بێ) که ئه‌و له‌خۆ‌یه‌وه ئه‌وانه‌ی نه‌کرد به‌لکو به‌فه‌رمانی خ‌وای په‌روه‌رگار جێ‌به‌جێ‌ کردوون ﴿وَمَا فَعَلْنَاهُ عَنْ أَمْرِ رَبِّي﴾، (ئه‌و کارانه‌م له‌خۆ‌وه نه‌کردوه) ئینجا دادپه‌روه‌ری خ‌وای گه‌وره‌ی بۆ پوون ده‌کاته‌وه له‌جێ‌به‌جێ‌کردنی ئه‌و کاروبارا‌نه که له‌پ‌واله‌ت‌دا دادپه‌روه‌رانه نین هه‌روه‌کو هه‌زرتی موسا - سه‌لامی

خوای لی بی- وای ده زانی و قسه‌ی له سه‌رده کرد ﴿أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرْدَتْ أَنْ أَعْيِبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا﴾^۱. واته: (ئه‌و كه شتی به‌ی عه‌ییدارم کرد چه‌ند هه‌ ژاریك خاوه‌نی بوون له‌ده‌ریادا کاریان ده‌کرد جامنیش ویستم عه‌ییداری بکه‌م، له‌کاتیكددا له‌و ناوه‌دا پاشایه‌ک هه‌بوو که‌هه‌موو که‌شتیه‌کی (چاک و ریکوپیکی داگیر ده‌کرد). که‌واته ئه‌و که‌شتیه‌که‌ی کون کردو عه‌ییداری کرد بو ئه‌وه‌بوو تائه‌و پاشا سته‌مکاره‌و ده‌ست و پتوه‌نده‌گانی ئه‌و عه‌یبه‌یان تیابینی داگیری نه‌کن لییان.

له‌سه‌رمنداله‌که‌ش پتی ده‌لئیت: ﴿وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا﴾^{۸۰} فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رَحْمًا﴾^۲. واته: منداله‌که‌ش که‌کوشتم دایک و باوکیکی نیمانداری هه‌بوو، ترساین له‌وه‌ی که‌به سه‌رکه‌شی و بی‌دینی و خوانه‌ناسی هیلاک و ماندویان بکات (چونکه هه‌ر له‌نیستاره سه‌رکه‌شی و لاساری پتوه دیاربوه). به‌وکاره‌مان ویستمان که‌په‌روه‌ردگاریان (له‌جیاتی ئه‌و) پاکترو چاکتریان پی‌بیه‌خشیت و به‌مندالکی خاوه‌ن به‌زه‌یی و میهره‌بان تر به‌هره‌وه‌ریان بکات (منداله‌که‌ش به‌هه‌شتی بیت). نه‌گه‌ر گه‌وره‌بایه ده‌بوو به‌نازارو تاکامی خراپ ده‌بوو له‌سه‌ر ئه‌و دایک و باوکه چاکه‌کاره، خوای گه‌وره په‌حمی پیکردن و ئه‌و منداله‌ی لیوه‌گرتنه‌وه تاله‌جیاتی ئه‌و باشترو چاکتر له‌ویان پتیدات، له‌سه‌ر دیواره‌که‌ش که‌دروستی کردووه وتی:

﴿وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾^۲.

واته: (دیواره‌که‌ش که‌چاکم کرده‌وه، خاوه‌نه‌که‌ی دوومندالی هه‌تیوی شارۆچکه‌که‌ بوون له‌ژێردا گه‌نجینه‌یه‌کی (ژێپو زیویان) هه‌بوو (که‌ باوکیان بۆی

۱- الکهف: ۷۹.

۲- الکهف: ۸۰-۸۱.

۳- الکهف: ۸۲.

شاردبوونه وه نه گهر گویمان پی نه دایه، باران و لافاو دهری ده خست و نه و خه لکه په زیله ی که میوانداریان لی نه کردین، ده ستیان ده که وت. باوکی نه و دوو منداله ش خواناس و چاک بوو، جا په روهر دگارت ویستی کاتیک که نجینه که یان ده ست بکه ویت که گه وره و به هیزین، نه و سا دهری بهینن، نه مهش وه کو په حمه تیکی تاییه تی له لایه ن په روهر دگارت وه و له بهر خاتری باوکیان).

خوای گه وره فره منی پیکرد که نه و دیواره دروست بکاته وه و چاکی بکاته وه که بیوه که لاوه و خه ریکی پووخان بوو، چونکه تاکه نیشانه یه ک بوو بۆ نه و که نجینه یه ی که باوکیان له ژیری دا بۆی شار دبوونه وه له پیش وه فات کردنی دا.

حیکمت و عه داله تی فره منی خوا لیږده دا بۆ موسا (سه لامی خوای لی بی) دهر که وت وانه یه ک له سه رده ستی هه زره تی خدر (په زای خوای لی بی) فیږبوو، به م جوړه به رده وام و هه میسه یاساو فره منی خوا دادوه رانه یه و سته می تیدا نییه، به لام نه وه مروقه که له کاره کانی دا په له په ل ده کات و تووږه و بیزار ده بی له و فره مانه، به تاییه تی نه گهر کاره که تال بی.

ستم ده کاو و احساب ده کا نه و مسته حقی خیر و چا که یه و نه وه خوای گه وره به خیر و خوشی به سه ری نه کردوته وه، واگومان ده بات که خوا پقی لی یه تی و نه وه به سه رکړدنه وه ی نیه به لکو ناخوشی ده ویت خوا (جل جلاله) ده فه رمویت:

﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْنَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ۝ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْنَلَهُ

فَقَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ۝﴾. واته: کاتیک ئاده میزاد له لایه ن په روهر دگاریه وه تاقي ده کړیته وه، پړزی لیږده نیټ و نازو نیعمه تی به سه ردا ده پړیژیت، ده لیټ: (به خوا دیاره) په روهر دگارم خوشی ده ویم و پړزم هه یه له لای، به لام کاتیک تاقي ده کاته وه و پږق و پږزی که می پیږده به خشیت و لیټی ده گړیته وه ده لیټ: وادیاره په روهر دگارم منی خوش ناویت و پقی لیټه و پړسوای کردوم). (سه ید قوطب — په حمه تی خوای لی بی) له (الظلال) دا ده لیټ: نه وه بۆچونی مروقه کاتی خوای

گه وره مړوؤ تاقی ده کاته وه له و حاله تانه، له خوڅشی و ناخوڅشی تاقی ده کاته وه به پړزو به هر وه به خشش پیدان له مالّ یا پله و پایه، هه ست ناکات که نه وه ش تاقی کردنه وه یه، پړ خوڅش کردن و ناماده کردنه بڼ پاداشت وسزا، به لکو و احساب ده کات که نه و پڼق و پړزی و پایه و شویننه به لگه یه له سهر نه وه که شایه نی نه و پړز لیگرتنه یه له لایه ن خوداوه، نیشانه ی نه وه یه خوا هه لیب ژارد و وه و جیای کردنه وه، به لاو نه هه ماته تیه کانیش به تاقی کردنه وه و سزا ده زانیت و به کم و کورتی پړزی له لایه ن خوداوه له و ژیا نه دا که و به پړزی لیگرتنه وه تاقی کروته وه به لاو ناخوڅشی یه کان به م جوړه لیک ده داته وه وای بڼ ده چي نه وه سزادانه و خوا پړزی ناگری که ناوا پړزی که م پیده دات و نه گهر خوڅشی بویستایه ناوا پړزی که م پړ نه ده دا.

دیاره که نه و له هر دوو حاله ته که دا هه له یه له بیرو بڼ چونیدا وه هه له یه له دیاری کردن و هه له سه نگانده که یدا، پیدانی پڼق یا گرتنه وه ی تاقی کردنه وه ی خوا یه بڼ به نده که ی، بڼ نه وه ی شوکرو سوپاسی لیده رده که ویت یا له خوڅی بایی ده بیت، یا ن ثایا نارام و خوڼاگری له سهر نه و نه هه ماته تی یه ده گریټ یا نارازی و بڼ له بڼ ده کات و بی نارام ده بیت، وه پاداشته که ی له دوا ی نه وه و ده رده گریټ، پیدانی دنیا و الا کردن و خستنه به رده می دنیا بوی یا گرتنه وه ی لیټی نه وه پاداشت پیدان یا سزادان نییه.

که واته داد په روهری له جیب به جیکردنی برپارو فه رمانه کانی خودا هه ست پیناگری و نازانریت، مه گره یه کیټ دلنیا یی له حکمه ت له به لاو تاقی کردنه وه کانی ده روونی ناسووده کرد بیت له وه ی که نه وه چاره نووس و دیاری کردنی گه وره که یه تی، وه پاک و بیخه وش بی له په شیوی و په خنه گرتن یا ته نگ به خو هه لچنین و نار په زایی ده پیرین، هه م و غم ده پوات و نامیننی کاتی ده روون له و مانا گه وره یه ده خوانه وه و تی ده کات (نیمام جوزی) له ده وری نه و مانا پر شکویه بیرده کاته وه و خولیا ی ده بی و سهری سوږده میننی له برپارو فه رمانی خودا و حکمه ته کانی و ده لیت:

پاک و بیگه ردی بڼ راپه پړنه رو پړک خستنی به دیه پتر اوانی به ناواره کردن و به سه ر کردنه وه ی بڼ زانین و تاقی کردنه وه ی سه برو نارامیان و، ده ر خستنی

جوامیریان له تاقیکردنه وه کاندا، ئه وه هه زه ته ئاده مه (سه لامی خوی لێ بی) فریشته کان هه موو سوژده ی بۆ ده به ن پاشان دوی ماوه یه کی که م له به هه شت ده رده کریت، ئه وه هه زه ته نوحه (سه لامی خوی لێ بی) لێی ده دریت تا له هوش خوی ده چیت، ئینجا دوی ماوه یه کی که م له که شتی که دا پرگاری ده بیت و دوژمنه کانی ده فه وتین، ئه وه ئیبراهیم خه لیله (سه لامی خوی لێ بی) فپی ده دریته ناو ئاگره وه پاشان دوی که میك به سه لامه تی لێی دیته ده ر، ئه وه هه زه ته ئیسماعیله (سه لامی خوی لێ بی) ده بی بکریته قوریانی و خۆبه ده سه ته وه ده دات دواتر سه لامه ت ده بیت و مه دح و چاکی بۆ ده مینیته وه، ئه وه هه زه ته یه عقوبه (سه لامی خوی لێ بی) به هوی دوری کوپه که ی بینایی له ده ست ده دات و پاشان چاک ده بیته وه و پتی شاد ده بیته وه، ئه وه هه زه ته موسایه (سه لامی خوی لێ بی) ده بیته شوان و پاشان به رزه ده بیته وه و خودا قسه ی له گه ل ده کات، ئه وه پیغه مبه ری خۆمان (موحه مه دﷺ) دوی نێ مندالیککی بی باوک بوو، چه ند شتی سه رسوپه ینه ر (ئاوه ژوو ده بیته وه جارێک تووشی پیلانی دوژمنان ده بی و جارێ تووشی هه ژاری ده بی، به لام له کتوی (حیراء) دامه زراوته ر، کاتیکیش مه که که ی فه تح کردو مه لیکه کانی سه رزه وی که و تنه ژیر ده ستی و فه تحی ولاتانی کرد، دواتریش فریشته ی مه رگ ده بیته میوان و ده یگوازیته وه بۆ ئه و دنیا...).

هه رکه س چاو به ده ریای دنیا دا بخشین بزانیت چۆن شه پۆله کانی به یه ک ده گه ن و له یه ک ده دن، ده زانی چۆن ئارام ده گریت له سه ر به رگری پۆزه کانی ئه و مه ترسی له هاتنی به لاو تاقیکاری نییه، دلخۆش نابێ به هاتنه پیشی خۆشی به کان).^۱ پێویستمان نییه به زانی نی به یه که گه یشتنی شه پۆله کانی ده ریای دنیا و چۆنیه تی ئارام گرتن له سه ر ئه و به رگری پۆزه یه ی که (ئیمام ئیبنو ئه لجوزی) ئاماژه ی پێکردوه، به لکو مه له کردن له و ده ریایه دا پێویستی به ناسینی شه پۆله کانی ئه و ده ریایه هیه، به رزبوونه وه نزم بوونه وه یان، که ی به رزه بینه وه و هه لده ستن و

۱- صید الخاطر/ ۱۶۲- الطنطاویان.

که ی دهنیشنه وه و هیمن دهنه وه، که ی وه کو کئیوان لی دیت، نه وهش هونه رو زیره کی یه، چاک نابیت مه گهر که سیک حیکمه تی به لاو تافیکردنه وه بزانییت و بیناسیت، کاتی هر مه ترسیه کی خراپ دابه زیته سه ری یاخه م و هه م و په خنه کرتیک، دوا ی نه وه هه ست به خو ش ی ده کات، وه به دلته نگ ی و هه ممه کان دوورده که ونه وه له سینه و دلیداو خوا ی گه وره بوی ده گو پیت و له جیگای نه وه خو ش ی و پازی بوون و دلنیا بوون ده خاته دل و سینه یه وه.

"اسألك بكل اسم هو لك سميت به نفسك أو أنزلته في كتابك أو استأثرت به في مكنون الغيب عندك":

نه و دوعا ده کات و ده پاریته وه به هه مو ناوه کانی خودا، نه وه ی ده یانزانیت وه نه وهش که نایزانیت، نه وه ی نووسراوه و نه وهش که شاراوه و نادیاره، نه و دوعا ته نها به ناویکیه وه ناکات یا ته نها به سیفه تیک، به لگو نه و ده پاریته وه به هه مو ناو سیفه ته کانی.

له دوا ی نه و پيشه کی به کی پاک و سه تاو خو زه لیل کردن و ملکه چی و داننان به خو به دهسته وه دانه وه دوعا ده کات به وه ی که هه م و غه مه کانی له سه ر لابات و ده لیت: ((أن تجعل القرآن ربيع قلبي، وجلاء همي وغمي)) نه گهر به غه م ده روونی داگیرابیت، نه و هه ست کردن به خو ش ی و دلنیا یی و پازی بوون به قه ده ری خوا ی په روهر دگار و احیساب ده کات که پا داشتی هه یه له سه ر نه و به لایه.

پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت:

((ما قالها عبد قط إلا أذهب الله غمه، وأبدله به فرحا)) به نده هه رنه وه نده نه وه ی وت ئیلا خودای گه وره غه مه که ی لاده بات و له شوینی نه وه خو ش ی ده خاته دلته وه.

له‌گه‌ل سوره‌تی (یوسف) دا..

خوای په‌روه‌ردگار له قورئانی پیرۆزدا باسی چیرۆکی هه‌زه‌تی (یوسف - سه‌لامی خوای لی‌بی) مان بۆده‌کات له‌گه‌ل ژنی عه‌زیزی میسر دا به‌و چیرۆکه نمونه‌ی لاویکی دامه‌زراو دینیت‌ه‌وه له‌هه‌ره‌تی گه‌نجیتی دا له‌به‌رده‌م گه‌وره‌ترین فیتنه‌و به‌لایه‌کدا که پیاوان تووشی ده‌بن، به‌تایبه‌تی له‌سه‌ره‌تای ته‌مه‌ن و تافی لاویاندا، نه‌وبه‌لایه‌ی که ده‌سته‌پکی فریودان و له‌خشته‌ بردنی به‌نی ئیسرائیلی‌یه‌کان بوو، نه‌وفیتنه‌یه له‌ترسناکترین و دۆڕینه‌رتین فیتنه‌یه له‌سه‌ر پیاوان که پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ دوا‌ی خۆی به‌جیی ه‌یشتوه، نه‌وه‌تا له‌فرموده‌یه‌کدا نه‌وه باس ده‌کات که ئیمام نه‌حمه‌د ده‌ری ه‌یناوه:

(ما تکررت بعدی فتنة أضر على الرجال من النساء).^۱ واته: مه‌ترسیدارترین فیتنه‌ بۆ سه‌ر پیاوان که له‌دوا‌ی خۆم به‌جیی ده‌ه‌یلم ژنانن).

خوای گه‌وره له سوره‌تی (یوسف - سه‌لامی خوای لی‌بی) دا له‌سه‌ر نه‌و چیرۆکه ده‌فه‌رمویت:

﴿وَرَوَدَتْهُ الْمَرْءُ فَقَدْ حَزَنًا عَلَيْهِ وَعَقَلَتْ فَأَتَتْ هَيْتًا لِّلْكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ (۱۲) وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا اَن رَّءَا بِرُءْسِنَ رَبِّهٖۙ كَذٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهٗ السُّوٓءَ وَالْفَحْشَآءَۙ اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِيْنَ (۱۱) وَاسْتَبَقَا الْاَبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصُهٗۙ مِنْ دُبُرٍۙ وَالْفَيَا سَبَدَهَا لَدَا الْاَبَابِۙ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ اَرَادَ بِاَهْلِكَ سُوٓءًاۙ اِلَّا اَن يُسَجَّنَۙ اَوْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ (۱۵) قَالَ هِيَ رَوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِيْۙ وَشَهِدَ شَهِدٌۙ مِنْ اَهْلِهَاۙ اِنْ كَانَتْ قَمِيصُهٗۙ قَدْ

۱- رواه أحمد، وصححه الألباني (صحيح الجامع الصغير ٥٤٧٣).

مِنْ قَبْلِ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿٢٦﴾ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾ فَلَمَّا رَأَى قَمِيصُهُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾

واته: ئو ئافره ته ی که یوسف له مالی دا بوو هه ولای دا یوسف له خشته بیات و دلای پابکیشت بولای خوئی، هه موو ده رگا کانیشی داخست و وتی: وهره پیشه وه و خوت ناماده بکه، یوسف وتی: په نا ده گرم به خوا کاری وانا که م، چونکه په روه ردگارم ده رووی لی کردوومه ته وه، هه روه ها میرده که شت چاک په فتار بووه له گه لندا (چون خیانه ته لیده که م) و چونکه من دلنایام سته مکاران سه رفراز نابن، سویند به خوا. بیگومان ژنه که په لاماری یوسفی دا ویستی لی بدات، یوسفیش نیازی لیدانی هه بوو نه گه به لگه ی خوابی نه زانیایه (که سه ره نجامی لیدانه که ی به خراپی به سه ریدا ده شکسته وه) و ثابه و شیوه به مان کرد (بو ئوه ی هه رچی گونا هو تاوان و خراپه به لی دور ده خهینه وه) و به راستی ئو له بنده هه لبرژارده و پاکه کانی نیمه به، سه ره نجام هه ردو وکیان پیش پرکیان کرد بو ده رگا که (یوسف بو کردنه وه و ئویش بو داخستن) ژنه که توانی دهستی له کراسه که ی گیربکات و له پشته وه دراندی، ئو سا هه ردو وکیان له به رده می ده رگا که دا تووشی میرده که ی هاتن، خیرا هاته قسه و ویستی یوسف تاوانباربکات بویه وتی: باشه ناخو سزای ئو که سه چیه که ویستبیتی خراپه له گه ل خیزانه که تدا بکات، جگه له وه ی به ند بکریت یان سزایه کی به ئیش بدریت، یوسف وتی: (نه خیر وانییه) ئو ویستی له خشته م به ریت، به کی که له خزمانی ژنه که شایه تیداو وتی: نه گه ر کراسه که ی یوسف له پیشه وه درابیت ئو وه ژنه که راست ده کات و ئو کاته یوسف به کی که له دروژنان، خو نه گه ر کراسه که ی له پشته وه درابیت ئو وه ژنه که درو ده کات و یوسف به کی که له راستگویان کانتیک میرده که ی بینی کراسه که ی یوسف له پشته وه دراوه، به ژنه که ی وت: به راستی ئه مه پیلان و نه خشه ی خوتانه، بیگومان فیل و ته له که و نه خشه و پیلانی ئیوه زور گه وره به (له م جوړه شتانه دا).

وروژاندنی په گه زی:

سید - رحمهتی خوی لی بی له (الظلال) دا ده لیت: (که واته ویست و داواو مه به سستی ژنه که له و کاته دا بی په رده بووه و له پاستی دا کوتا کرداری لی داواکردووه....) داخستنی دهرگاگان بۆ نه جامدانی دواپین کاره، کاتی نه و ژنه که یشته و ته چرکه ی کوتایی که پالنه ره جهسته ییبه سه رکیشه که ی پیوستی بووه و هلامی دوا بانگه وازی جهسته یی داوه ته وه. ((بانگی ده کات و هاواری لیده کات و ده لیت: هاوار له خوت!)) نه وه داواکاری پوو به په لایه کی ناماده باشی سه رکیشه و داواپه کی که م و سه ره تایی نیه، به لکو دواپین داواو مه به سته، به پاستی ناکریت ژن بۆ خوی نه و داواپه بکات مه گره له و په پی ناچاری و ژور بۆ هاتن و پیوستی دابی، له کاتیکدا نه و که نه ش له گه ل خویدا بژیت و تواناو لویتی تیرو ته واو بیت و مینه یی نه و ژنه ش ته واوو پیگه یشته و یی، بیگومان له پیش نه و داوا کتوپرو سه رکیش و تونده له ویدا فریوده رو وروژینه ری هه مه جوری شیرین و جوان هه بووه^۱.

کاتیک (یوسف - سه لامي خوی لی بی) به هیزه و پالی پیوه ده نیت و ده یگیرته دواوه، که نه و ش هه لقولای باوه پیکي قول و هه سترکدنه به چاودی ری به رده و امی خودایی ﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَوْلَىٰ إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾^۲. ژنی عه زیز به وه نده وازی نه هینا، به لکو کاتیک (یوسف - سه لامي خوی لی بی) له ده سستی پایکردو ویستی خوی له و فیتنه یه پرگار بکات، تا دین و پربازه که ی به وکاره پر شهرم و تیشکاوه له پیس بوون و له که داربوون بیاریژیت، به لام نه و شوینی که وت و کراسه که ی له پشته وه توند گرت تادپاندی، چونکه ده یویست پرنگای لیبگیریت و نه هیلیت پابکات، وه ده یویست نه و تاوانه ناشیرینه ی به ژور له گه لدا نه انجام بدات، نه و هه لچونه جنسی یه له لایه ن ژنی عه زیز پاناوه سستیت، ته نانه ت به زانینی میرده که ی به پروداوه که، به لکو به رده و ام هه په شه ی له (یوسف -

۱- الظلال ۴/ ۱۹۸.

۲- یوسف: ۲۲.

سهلامی خوای لی بی) ده کردو زیاده پوهی و هاش و هوشی پیوه ده کرد، تاوای لی هات کۆمه لیک له ژنانی به ناوبانگی له خیزانه به رزو شکۆدارهکانی نه وکاته میسری بانگ کردو هه موویانی به شدار کرد له و فیتیه یی (یوسف - سهلامی خوای لی بی) له بهردهم نه واند هه پره شه ی لیکرد، که نه گهر نه وه له و تاوانه نه کات نه و زیندانی ده کات، به لام هاواری کرد، دوا هاواری یه کلایی که ره وه بۆ هه موو نه وه وه پرتاوانانه ی، که نه وهنده زیاد پۆیشت و دریزه کیشا.

خۆراگری یوسف:

﴿ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ ﴾^١، واته: (یوسف که نه مه ی بیست وتی: په وه ردگارا من زیندانم له لا خۆشه ویستتره له وه ی که نه وان بانگم ده که ن بۆی) نه یگوت: (ماتدعونی الیه) چونکه نه و ژنانه هه موویان له و داواکاریه به شداریبون، جا قسه کردن بیت یا به جو له و حه ره کات یا به ئاماژه و چاوگیپان و لالیکردنه وه. کاتی که نه و داوای فریا که وتنی په ره ردگاری کرد تاپزگاری بکات له هه و لی نه و ژنانه که ده یانه ویت بیخه نه ته له و داوی خۆیان، ترسی نه وه ی هه بوو له چرکه ساتیکدا له بهردهم نه و هه موو وروژینه رو هه لچوونه بهرده وامه یاندا تووشی لاوانی بیت، وای لی هات له نه فسی خۆی بترسیت، داوای له خوا کرد پزگاری بکات له وفیتنه و به لایه، ﴿وَلَا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْغَالِبِينَ ﴾^٢، واته: نه گهر له فیل و ته له که ی نه وانه پزگارم نه که ییت و له پیلان و نه خشه کانیا ن ده ریازم نه که ییت و لام نه ده ییت، له وانه یه منیش مه یلم بۆ دروست ببیت و ئاره زوویان بکه م و پاشان بچه پیزی نه فام و گونا هبارانه وه. که نه وه ش داوای مروفتیکی تیگه یشتوو به ئارامه و زانایه به مروفا یه تی خۆی له خۆبایی و بیتاگا نییه و خۆی به پاک و بی هه له و په له نازانیت و ده یه ویت زیاتر له ژیر چاودیری و ناگا لیبون و په رژی نی خودایی دابیت و پاریزا و بیت.

١- یوسف: ٢٢.

٢- یوسف: ٢٢.

﴿ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُمْ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾^۱. واتـــــــه:

په وهردگاری به هانایه وه چوو نزاکی گیرا کردو له ته له که و فیلی ژنان پاراستی و لایدا، چونکه به پراستی هر نه وزاته بیسه ری نزاکنه و زانایه (به دل و دهر و نه کان). نه و (الصرف) ه بق نه وه ده بیت تانه و ژنانه دواي نه و هه ولانه ش له دله وه ناو می دین و بزائن که یوسف (سه لامی خواي لی بی) وه لامیان ناداته وه و زور به ته وای وازی له و فریوده رانه میتاوه تا واهست نه کات که هیچ شوینه واریکی له دلدا ماوه یا له لای نه وان)^۲.

ژنان له نه مریکا:

نهمه وینه ی ژنی عه زیزی میسر بوو، که (یوسف - سه لامی خواي لی بی) ی ماندوو کرد، نهم وینه به له نه مریکا و لاتانی نه وروپا چهند جار دووباره ده بیته وه نه و پاستیه ش نه وانه ده بزائن که له ویدا ده ژین.

ژنی عه زیز خو شه ویستی خوی به (یوسف - سه لامی خواي لی بی) له میړده که یو نه وانه ی له کوشکا له که لیدا ده ژیان ده شارده وه، به لام ژن له نه مریکا و ده له ته نه وروپایی به کان نه و حه زه ناشیرینه لای باوکی باس ده کات، به لکو خو شه ویسته که ی ده هیئی و به باوکی وه موو نه ندامانی خیزانه که ی ده ناسیئی، زور جاریش له که ل هاوسه ره که یدا له سه ره تای هاوسه ریاندا واریک ده که ویت که نه و بوی نیه خوی له کاروباریدا هه لبقورتیئی، ته نانه ت که په یوه نډیه کی خرابی له که ل پیاواندا ده بیت، هه روه ها نه ویش مافی نه وه ی نه بیت که میړده که ی په یوه نډی له و جوړه ی له که ل ژنانی تردا هه بوو، پتویست ناکات نه و په یوه نډی یانه له کومه لکه ی سه رده مدا بشارد ریته وه !! ...

ژنی عه زیز کاتی په رده ی له سه ر شیتی و شه یداییه که ی خوی لاداو جوانی خوی ده رخت، له شوینیکي داخوای دوور له چاوی خه لکی بوو، به لام ژنان له نه مریکا و

۱- یوسف: ۲۴.

۲- الظلال ۱۹۸۵/۴.

دەولەتەكانى تىرى ئەوروپا پەردە لەسەر ھەموو جوانى وشەيدايى خۆيان لادەدەن، زۆر جار ھەموو شوپىننىكيان دەرەدەخەن، لەبەردەم ھەموو خەلگ و بەپۆڭى پووناك و بەبى داخستنى دەرگاكان و بەبى خۆشاردنەو لەپشت پەردەكان، بەلكو لەھەموو شوپىننىك، لەشەقامەكان و بازارپو شوپىنەگشتىيەكان و زانگۆو باخچەكان و تەلەفزيۇن و پۆژنامەكان و لەسەر شۆستە و پىگاكان، بەتايىبەتى لەمانگەكانى ھاويندا.

ژنى عەزىز، خۆى ئامادەكردو جلەكانى كەردەو و جوانى خۆى دەرخت و بۆنى خۆشى لەخۆيدا، لەكاتىكى ديارىكراو لەشوپىننىكى ديارىكراودا بوو، دواى داخستنى دەرگاكان و دلتيا بوو لەوھى كەس نايىبىنى و ئامادەبوو بۆ ئەنجامدانى تاوانىكى قىزەون، خۆى پاراندەبوو ھەبەجوانىيەكى واكە پياو فريو دەداو دەپوروزىنى بەوھالەتە كەپياوئىك دەگاتە ژنىك، بەلام ژنان لەئەمريكاو پۆژئاوا بەردەوام و لەھەموو كاتىك و لەھەموو شوپىننىكدە ئامادەيە قىزىكى ئالتونى بۆيلاوكردۆتەو و شانەى دەكات و بەرەلای دەكات و دەپۆڭتە سەرشانى ھەروەكو ئاويك لەبەرزايىيەو دىتە خوار، خال لەسەر پوومەتى دادەنى و سوورىان دەكات و بەبى سنور چاوى پەش دەكات، پەنگ لەسەر برۆكانى دادەنىت بەگوپەرى پەنگى كراسى ياهەر بەرگىك لەبەرى دەكات، برژانگەكانى درىژو پەنگ دەكات، لىوھەكانى بەجۆرىك پىك و پەنگ دەكات، ھەتا بۆخۆى بانگى گەنجان دەكات و دەلەيت (وەرە ئامادەم)، بۆنى والە خۆى دەدات زۆرى پى خۆشەو بۆنى دەپوات بۆ دوورى چەندىن مەتر، پۆيشتنىكى بەلەنجەو عىشەو فريودەرەنە دەپوات بەپۆھ.

ژنى عەزىز، لەژورىكى دەرگا داخراودا بانگى خۆشەويستەكەى كرد بۆ كردنى كارى ناپەوا لەگەلەيد، بەلام ژن لەپۆژئاوا سەرسامە بەگەنج و بانگى دەكات بۆ كارى ناشىرين لەبەردەم ھەمواندا، بەبى شەرم و بەلكو جارەيە پىكەو ئەوكارە قىزەون و ناپەوايە لەبەردەم خەلكىدا ئەنجام دەدەن، بى ئەوھى لەو كۆمەلگەدا ئەو پەفتارە ناپەوايە جى سەرسوپمان بىت ياكەسىك پىگايان لىبگىرىت و ئىنكاريان بكات.

لاوان له بهردهم خۆپاگري و ړووخانياندا:

نه گەر هاوشيوه ی ژنی عه زيزی میسر له و کومه لگایه دا هیه، ئه ی بۆ له وینه ی (یوسف - سه لامی خوای لی بی) نابینین، نه وه ی له ویدا بوونی هیه ژنانی له وشيوه یه ن، به لام نه وه ی خه ریکه ون ده بیټ نه وه (یوسف) ه، چه نده زوو که نه کان تووشی فیتنه و به لادین و شهیدا ده بن له و ی، نه وه ی له ولاتی خویدا دامه زراوو خۆپاگره، له و ی چه نده خیرا ده پوخیت، چه ند به خیرایی لاوان له بهردهم ژنانی هاوشيوه ی ژنی عه زيز ده توینه وه، به لام هی واش هیه وینه ی یوسف (سه لامی خوای لی بی) دووباره ده کاته وه، له گه ل نه وه موو هۆکاری فریودان و وروژینه رانه ی بانگی ده که ن بۆکاری خراپه و تاوانی قیزه ون ده لاین: ﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَفِیَ أَحْسَنَ مَثْوًی إِنَّهُ لَا یُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾^۱.

له ویش که سی واهیه بیر له چاودیری خودایی به سه ریه وه ده کاته وه، بیر له خه ساره تمه ندی دنیاو قیامه تی خوی ده کاته وه، نه گەر بیټو خۆبه ده سته وه بدات بۆ نه و گیزاوه فریوده رانه، له ویدا ته نها یه ک جار ژنی عه زيز له ژیانیا ندا پوونادات، به لکو له یه ک پوژدا چه ندان جار دووباره ده بیټه وه.

له و ی هه رکه س خۆپاگریټ و وه کو کیوکی چه سپاو له و به لایه پاکات وه کو پاگردنی یوسف (سه لامی خوای لی بی) نه و پاگردنه دووباره بکاته وه به دامه زراوی و ده ست هه لگرتن له وه ی جه سته ی خاوینی خوی بتلینیته وه و ناموسی خوی بشکینیت به و په فتاره پیس و بۆگه نه.

له و ی تووش بوون به گه وره تر له فیتنه هیه، یه کسه ر ده پوخیت له بهردهم ژنه پوخواوه کان و ده بنه به نده ی نه وان، هه روه کو هاوشيوه کانی نه و له و کومه لگایه دا هه ن وه چه و هاوچه رخی نه وان بن.

به لام نه وه ی چاوی خوی ده پاریزیت، خوی به رزو بلند ده گریټ له و ژنانه شوینی ده که ون و شهیدا و به ئاواتن بوی، به لام نه و هیچ بایه خیان پینادات و به هیچ

۱- یوسف: ۲۳.

شیوه‌یه‌ک بیری به لایاندا نابات، به رده‌وام پوهو و نه دهرگایانه ده پوات که له و به لارو
 گچپه له لای دده‌دن، هه‌روه‌کو پیشه‌نگه‌که‌ی یوسف (سه‌لامی خوای لی بی)
 کردوویه‌تی، به‌ریه‌چی نه‌فسی ده‌داته‌وه هه‌روه‌کو یوسف (سه‌لامی خوای لی بی)
 پیشتر هاواری کردووه ﴿رَبِّ السَّجْنِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ﴾^۱، نه‌وپه‌نا ده‌باته به‌ر
 په‌روه‌ردگاری تا به‌هیزو دامه‌زراوی بکات و ده‌لئیت: ﴿وَلَا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ
 إِلَيْنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْغَالِبِينَ﴾^۲. به‌لام هه‌موو نه‌و که سه‌ه خۆپاگرو دامه‌زراوانه زۆرکه‌من
 به‌به‌راورد له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی ده‌پوه‌خین و ده‌که‌ونه داوی ژنان له‌و ولاتانه.

هۆیه‌کانی پرووخان و خۆپاگری:

پرووخانی نه‌ولاوه غه‌ریبانه به‌رامبه‌ر فریودانی نه‌و ژنانه به‌هۆی به‌کارنه‌هیتانی
 هۆیه‌کانی دامه‌زراوی و خۆپاگری‌یه، دامه‌زراوی و خۆپاگری نه‌و لاوانه‌ش به‌هۆی
 کۆشانیانه بۆ نه‌و هۆیانه‌ی خۆپاگریان ده‌کات له‌وانه:

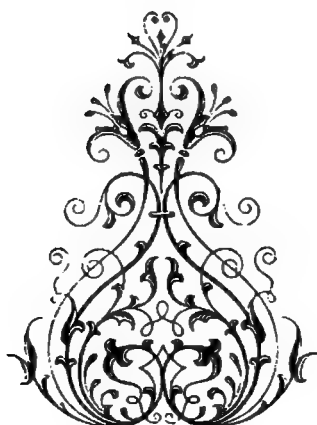
- ۱- هه‌ست کردن به‌چاودیزی به‌رده‌وامی خودایی.
- ۲- بیرکردنه‌وه له‌لیپرسینه‌وه‌ی قیامه‌ت و تۆمارکردنی کرده‌وه‌کان له‌لایه‌ن دوو
 فریشته‌کانه‌وه.
- ۳- چوونیان بۆمالی خوداو سوژده‌بردن له‌وی.
- ۴- سووربوون له‌سه‌ر هاوپییه‌تی که‌سانی چاک.
- ۵- خویندنی قورئان.
- ۶- چاوپاراستن له‌سه‌ر هه‌موو نه‌وانه‌ی ژنانی میسری بیرده‌خه‌نه‌وه له‌پۆژنامه‌و
 ته‌له‌فزیۆن و هه‌رشتیک‌ی تر له‌و باب‌ه‌ته.
- ۷- هانا بردنی به‌رده‌وام بۆ خودای خۆیان، تا به‌لکو پزگاریان بکات له‌هه‌رفوئیلی
 ژنان و دامه‌زراو و خۆپاگریان بکات له‌به‌رده‌م لیشاوی فریوده‌ران و وروژینه‌ران که‌بی
 برپانه‌وه‌ن.

۱- یوسف: ۲۲.

۲- یوسف: ۲۳.

۸- خۇپشت ئاستور كىردن لەسەرئەوھى بەھۆى بەجىھېتئانى ھەندى لەسوننەتەكان
كەتوئىشووئىكە بەھىزىان دەداتى لەو بىابانە بۆش و بەتالە لەھۆئەكانى ژيان.

ئەوھ وئىنەى ژئانى عەزىزن لەئەمرىكاو دەولەتە ئەوروپىيەكان و رۇژئاوا بەگشتى
و نۆر لەولاتانى رۇژھەلاتىش، ئەوھش وئىنەى ئەوانە كە يوسىف (سەلامى خوائى ئى
بى) دەكەنە پىشەوايان و ھەلوئىستى ئەو لەگەل ژنى عەزىز دووبارە دەكەنەوھ.

تاریکیه کان و چراکانیان

دژیہ که کان:

له ئه بوبه کری (صدیق) هوه ده گێرنه وه فهرمویه تی:

تاریکیه کان پێـ نجن و، چـ راکانیش پێـ نجن....
خۆشه و یستنی دنیا تاریکاییه و، چـ راکی ته قوا له خواترسانه...
گوناوه تاوان تاریکاییه و، چـ راکی ته و به په شیمانیه...
ناوگۆر تاریکاییه و، چـ راکی (لااله الا الله محمد رسول الله)یه...
پۆژی دواهی تاریکاییه و، چـ راکی کرداری چاکهیه...
پـردی سـیراط تاریکاییه و، چـ راکی (یـه قین)ه...

له نهینیه کانی خوای پهروه ردار له م ژیا نه دا ئه وه یه دژه کانی دروستکردووه
که له گرنگترین هۆیه کانی بهردهوامی ژیا ن و درخستنی ناوه پیرۆزه کانی خوداو،
به ندایه تی کردنیه تی به شیوه یه که خودا پێی خۆشه، شهوی دروستکردووه و
له گه لیدا پۆژی دروستکردووه، وشکانی دروستکردووه له گه لیدا ده ریاکانی
دروستکردووه، ژیا ن و مردنی دروستکردووه، به هیژو لاوازی دروستکردووه،
تووپه یی و نه رم و نیانی دروستکردووه، دریژو کورتی دروستکردووه، پاست و
نارپاستی دروستکردووه، بی ناو نابینای دروستکردووه، هه وه ها هه موو دژ
به یه که کانی ترو هیچ دروستکراویک نیه دژیکی بۆ دروست نه کردبیت.

نیمام (ئیبینولقهیم) باسی حیکمه ت له دروستکردنی (ابلیس) ده کات
که سه رچاوه ی هه موو شه پێکه، له و حیکمه تانه ی که له خه لگی شاراوو نادیا رن
وه کو: (کاریگه ری درخستنی ئه و ناوو سیفه ته پیرۆزانه ی خودا که له لایه نی نه رم و

نیانی و لیبوردهیی نیشان ددهات و لیخوشبون و داپۆشه‌ری و زیادیپدانی مافی خه‌لک و پزگارکردنی به‌نده‌کانی که په‌رستش و به‌ندایه‌تی ده‌کن ،.....، نه‌گه‌ر دروستکراویکی له‌و جوړه نه‌بوايه که پقی له‌و هۆکاره ژۆرفراوانانه‌یه ده‌رخستن و پیشاندانی کاریگه‌ریی نه‌و ناوو سیفه‌ته پیروژانه نه‌وا حیکمه‌ت و سووده‌کانیان ده‌وه‌ستان)¹.

وه ده‌لێت: (هه‌روه‌ها بۆ ده‌رخستنی کاریگه‌ریی ناوو سیفه‌ته پیروژه‌کانی ده‌سه‌لات و توانا و زالّ بوون و خه‌شمیی وه‌کو: (تووپه‌یی و خه‌شمگیری و سزادانی و سه‌خت و لیپرسینه‌وه‌ی خێراو، تۆله ستاندنی توندو به‌زه‌برو دادپه‌روه‌ری و ...)) به‌پاستی نه‌و ناوو سیفه‌ت و کرداره ته‌واو که‌مالن، هیچ شک و گومانێ له‌پێکه‌وه پابه‌ندبوونیان نیه، نه‌گه‌ر هاتبایه‌و خه‌لکی هه‌موو له‌سه‌ر سروشتی فریشته بوونایه: کاریگه‌ریی نه‌م ناوو سیفات و کارانه ده‌رنه‌ده‌که‌وتن). هه‌روه‌ها خوای گه‌وره له‌ ناو هه‌موو نه‌و دژ به‌یه‌کانه‌دا تاریکایی و پووناکی دروست کردوه، تاریکی‌یه‌کان ده‌کرێن به‌ دووبه‌شه‌وه: تاریکی پاسته‌قینه و تاریکی مه‌عنه‌وی -واتا- وه‌بۆ هه‌ریه‌کێک له‌م دووجۆره چا هه‌یه تاریکی‌یه‌که ده‌په‌وێنێته‌وه و پووناکی شوێنه‌که‌ی ده‌گرێته‌وه. له‌وته‌ی پێشوی نه‌بوو بکری صدیق (په‌زای خوای لی‌بی) دا دوو تاریکی واتایی - مه‌عنه‌وی - هه‌ن که تاریکی خوشویستنی دنیا و تاریکی هه‌له‌و تاوان و باس له‌سێ تاریکی حه‌قیقی ده‌کات که تاریکایی (ناو گۆپو تاریکایی پۆژی دوا‌یی و تاریکایی پردی سیراط)ن، له‌گه‌ل نه‌وه‌ش که تاریکی‌یه واتایی‌یه‌کان ده‌گۆرێن به‌پاستی و حه‌قیقی کاتی کاریگه‌ریی و شوێنه‌واری تاریکیه‌که له‌سه‌رتاوانکاره‌که ده‌رده‌که‌وێت.

تاریکایی یه‌گه‌م: خوشویستنی دنیا:

خوای په‌روه‌ردگار له‌وه‌سفی حه‌قیقه‌تی دنیا دا ده‌فه‌رموێت: ﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوَّلِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ

۱- مدارج السالکین ۲/ ۱۹۵.

الْكَفَّارِ بَنَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرْدُهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْفُرُورِ ﴿١٠﴾

واته: (چاک بزانی ژيانی دنيا ته نه ياري وگه مه وپازاندنه وه و خو هه لکيشان له نيوان په کتريدا، هه روه ها ژورکردنی سامان و مال و منډال، جا نه وانه هه ره مووی وه ک بارانيکی به پيت وايه که بيته هوی به ره ميکی ژور، کشتياريه کان سه رسام بکات، له وه و دوا وشک بييت و زهر د هه لگه پيت، پاشان وردو خاش بييت و بکه وييت، بيگومان له قيامه تيشدا سزای ژور سه خت بؤدنیا په رستان ناماده په، له ولاشه وه ليخوشبون و په زامه ندي له لايه ن خواوه نيماندارانی چاکه خوازی لی به هره وه ده کريت، ژيانی دنياش دوور له خواناسی و دينداری جگه له وهی که بریتييه له رابواردنيکی که م شتيکی تر نيه، ژور که سيش پی غه پړاو ده ستخه پړ ده بييت).

پيکها ته کانی ژيانی دنيا:

خوای گه وره له و نايه ته پيرؤزانه دا باسی پيکها ته کانی ژيانی نه م دنيا په مان بؤ ده کات، که هه مووی ته له و داوه له سه ر پؤزی دوايی، هه رته وه نده به په کيکيانه وه بوو و تيوهی گلا نه وه بؤی ده بيته پيگر بؤ ناوردانه وه و بایه خ دان به پؤزی دوايی، له کاتيکدا نه وهی له م دنيا په داواي لیکراوه به نډايه تی کردنه. نيمام (الشوکانی) ده لیت: ((خوای په روه ردگار باسی ده ستهی دووهم و نه وهی تيی ده که ون له درؤزنی و بيپاوه پی پوون ده کاته وه، نه وهش به هوی لاکردنه وه و حه زکردنيان به دنيا و کاریگه ريه کانی و، بی بایه خی دنيايان بؤ پوون ده کاته وه که له وه بيترختره به م جؤره بکه ونه ژير کاریگه ريه وه قيامه تيان له بيربباته وه)):

۱- ياری و گه مه: بؤ خو خلافاندن و رابواردنيکی بؤش و به تالنه، ياری و گه مه به هه رشتيک ده گوتري که خوی پيوه خهريک بکريت و پاشان تيده په پريت و ده پوات (مجاهد) ده لیت: هه موو يارييه کی خو خلافاندن و کات به سه ريردنه، وه ده لیت: نه و

ياريانەى زوو پەغبەتى دىنيا زىاد دەكەن خەرىكت بىكەن و دواپۆژت لەبىر بىبەنەو
لە پەرسىتىش و بەندايەتى دوات بخەن.

۲- رازانەو: رازاندەو و جوانکردن بەخۆشى بەکانى دىنيا بەبى ھىچ کردەو و کارىک
بۆ قىامەت.

۳- خۆھەلگىشان لەنيوان يەگترىدا: واتە ھەندىكتان خۆ ھەلگەيشن بەسەر
ھەندىکدا بەھۆى ھىزو پەفتارو بنەمالە و نەژادو وەجاغ زادەيى و ئەوانەى عەرەب
لەسەر يەگتر کردوويانە.

۴- زۆرکردنى مال و سامان و مندال: واتە مال و سامان زۆر دەکەن و بەمال و
مندالى زۆرەو خۆيان بەبەرزو بالاتر دەزانن لە ھەژاران. خۆى پەرەردگار
ھاووينە و لىک چوئىک بۆ ئەم دىنايە پوون دەکاتەو و نمونەيەك دەھىتتەو و
دەفەرموئى ﴿كُشِلَ غَيْثٌ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ بَالَهُ﴾^۱، واتاکەى: وەك بارانىكى بەپىت
کەبىتە ھۆى بەرھەمى زۆر کشتياران پى سەرسام دەبن، مانای وايە ژيانى دىنيا
وەك کشتوكال و چىنراوىکە بىنەرانى بەو ھەموو سەوزايىو گەشاوہىيەى سەرسام
دەبن و پاشان ھەروا نامىتتەو، زەرد ھەلگەپىت و وشك دەبىت و دەبىتە
پووش و پەلاش ھەروەكو نەشبوئىت^۲.

ژيان وگزرەران تيايدا بەخششىکە خودا بۆمرۆفى دروستکردووە و نەحەرەو
نەمەکرەو، بەلام کاتىک بوو ھۆى پاوکردنى و تىوہ گلاو قىامەتى لەبىرکرد ئەو
چووەتە بەشى مەکرەو ھەرام، ژىرو ھۆشمەند کەسىکە ئەو ھەموو بەھەرە
بەخششە خودايىيە بەکار دەھىتت و خۆشى و ئاسوودەيى لى وەر دەگرىت بەبى
ئەوہى بەھۆيەو و بخافلىت و لەو مەبەستە دورکەوتتەو کەخوا لەپىناويدا دروستى
کردووە کە (عيبادەت و بەندايەتىيە) يەلکو دەيکاتە ھۆيەك بۆ پالشت و يارمەتى
دەرى لەسەر بەندايەتى کردنى پەرەردگارى و بەرزبوونەوہى پلەوپايەى لەقىامەتدا.

۱- الحديد: ۲۰.

۲- فتح القدیر ۱۷۵/۵.

هاوہلان چۆن له دنیا گەشتبوون:

هاوہلان(خوایان پازى بى) به و جۆرهى پێغه مبه ﷺ فێرى کردبوون واتای ژيانى دنيايان جوان دهزانو ههستى ئه وهيان هه بوو كه هيجى تيا دا نيه، ته نها پاره ويكه بۆ قيا مهت، به گوێرهى تێگه يشنيان لێى هه لاس و كهوت و په فتاريان تيايدا ده كرد، پۆژيک له پۆژان نه بووه ته هۆيه ك بۆ دوورخستنه وهيان له قيا مهت.

دنیا زۆر زوو ده چێته ناو دل و به سه ري دا زال ده بێت، كوێرى ده كات له ئاستى قيا مهت، هه ر له به ر نه وه ش پێغه مبه ﷺ خۆى هاو ه لانی بايه خيان پێ نه ده داو له دلى خۆيان ده ريان كرد بوو و ئاو پريان لى نه ده دا به وه وازيان لى هێنا بوو، مه يليان به لايه وه نه بوو، به زيندانى كيان ده زانى نه يان ده ويست به نه ويستنى كى راسته قينه، خۆ نه گه ر ويستبايان ئه وا به هه موو خۆ شه ويستى به كه وه لێيان ده خوار ده وه ده گه يشتن به هه موو ئه و شتانهى چه زيان لى با، ئه وه تا كليلى خه زنه گانى خرايه به ر ده ستى پالى پێوه ناو به سه ر هاو ه لاند كرا به وه گێرايان وه دوا وه، خۆ شه ختى قيا مه تيان به دنيا نه گۆر په وه، وه هاو كاريان تيا دا ده كرد كه دنيا ته نها گوزه رو پاره ويكه و جێگه ي مانه وه ي هه تا هه تاييو نيشته جى بوون نيه، به لكو خانه ي پيدا پۆشتنه نه ك خانه ي دل پى خۆ شكردن، ئه و ته نها وهك هه ورو هه لايه كى هاوينه په كه به سه ر هه ندى شو پندا بلاو ده بێته وه، ئه ندیشه و خه و خه يالێكه هه تا پوخسه تى پۆيشتنى نه دري ت نابري ته وه و كو تايى نايه ت.

به لام كه سيك واتى بگات كه خانه ي تيا دا دانيشتن و مانه وه ي به ر ده وامه و شو پنى حه وانه وه و خۆ شى به و پاره ويك نيه بۆ قيا مهت و هه ورو هه لايه كى زستانه په نه ك هه ورو هه لايه كى په رش و بلاوى هاوينه، وه له گه مه و يارى و پازانه وه و خۆ هه لگيشان و زياد كردنى مال و سامان و مندا لدا هه تا بنا گوێى نقووم بوو، قيا مهت و خۆ ئا ماده كردنى بۆى له بهر بر ده وه ئه وا ده كه وي ته تاريكايى به كى شه وه زهنگى نووته ك ئه وه ش له بهر نه وه ي تاريكى دژى پوونا كى به، هه ر كه س له تاريكايدا بوو حه قيقه تى كار ه كان نابيين ت و له و ژيانه دا وه كو كوێرى لى دي ت و پړگاي قيا مهت نابيين ت تا خوا ي گه و ره له پۆژى قيا مهت به كوێرى زين دووى ده كاته وه، به ر ده مى

خوی نابینیت و ده لیت: ﴿رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِيْ اَعْمٰی وَقَدْ كُنْتُ بَصِيْرًا﴾^۱، واته: نه و جورده كه سه ده لیت: نهی په روه ردگار بڼو به كوږی هشرت كردم خو من كاتی خوی چاوساغ و بینابووم).

خوای گوره وه لامي ده داته وه و بیري ده خاته وه كه نه و تاریکي بهی له دنیا دا تیایدا بووه و كوږی كردوه له ناستی بینینی پښگای پاست، پتی ده فهرمویت: ﴿كَذٰلِكَ اَنْتَكَ اٰیٰتُنَا فَنَسِبْنٰهَا وَكَذٰلِكَ الْیَوْمَ نُنْسٰی﴾^۲، واته: له وه لاما خوا ده فهرمویت: نو ثابه و شیوه به بویت (كوږی بوویت له ناستی ثایه و به لگه كانی نیمه دا كاتیک پیت پاده گیه نرا، نیمه ش نه مړو ناوا مامه لهی كه سیکی له بیركراوت له گه لدا ده كه ين (له سزاو نازاردا ده هیلرینه وه). وه خوای گوره ده فهرمویت:

﴿وَمَنْ كَانَتْ فِيْ هٰذِهِ اَعْمٰی فَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ اَعْمٰی وَاَضَلُّ سَبِيْلًا﴾^۳، واته: نه وهی له م دنیا به دا دل و دهر وون و بیروموشی كوږی پیت نه وه له قیامه تدا چاوی كوږی و زور سه رگه ردانتر و سه ر لیشی و اوتره چونكه چاوی سه ری بڼو بینایی و تیفكران به كارنه میتاوه له دنیا دا).

چرای په كه م: پاریزكاری (ته قوا):

نه و تاریکي بهی و اتایی به (مه عنه وی) له (خوشویستنی دنیا) وه په یدا ده بیت به سه ر قیامه تدا ه لیده بژیریت، له قیامه تدا ده گوریت بڼو تاریکي بهی پاسته قینه و خاوه نه كهی تیایدا ده ژوی له پوژیکدا كه ماوهی (۵۰) هزار ساله و له وی زور پتویستی به نوو رو پوژنایی هیه كه پښگای پی بینینی له پوژي هشردا، له كاتیکا به ملیون ملیونان خه لکی پتیشینه كان و کوتایی به كان كویونه وه و له و تاریکایی به دا ده كه ونه ویستگه به كه وه كه به پاستی ته نها چرای ته قوا و له خواترسان نه و تاریکایی به بلاوده كاو ده پره و یتنه وه. ته قوا له زمانه و انیدا به و اتای (وریایی و چاودیری و

۱- طه: ۱۲۵.

۲- طه: ۱۲۶.

۳- الإسراء: ۷۲.

پاريزگارىو پاراستن)دېت، له زاره وهى شهر عدا واتاى: (دهسته واژه په كه له سر ته واوى سله مينه وهو خو پاراستنى مرؤف له وهى له پړژى قيامه تدا زيانى ليددها، ياكردنى نه و كارو كرده وانهى كه خودا واجبى كردووه و پييان پازيه و پاداشتى ددهاته وهو، دووركه و تنه وه له وانهى نه هيان ليكراوه و دهبه هوى توپه بوونى خوداو سزاي خودا).^۱

پايه كانى ته قوا:

عالي كورى نه بو طالب (په زاي خواى لېبى) له باسى ته قوا تدا ده كاته چوار به شه وهو نه و كړمه له پووناكى يانه دهرده خات كه تاريخى خوشويستنى دنيا له دلدا دهرده كات، وهه ركام له و چوارانهى تيدا نه مېنيت نه و تاريخى خوشويستنى دنيا شوپنه كهى ده گريته وه، ده فهرمويت: (ته قوا ترسانه له خوداو، كار كړنه به وهى دابه زيونه ته سهرىو قايل بوون و پازى بوونه به كه م، خو ناماده كړنه بى پړژى پويشتنى - به جى هيشتنى دنيا).

نه گهر مرؤف خاوهنى ترس بى له خوا، ترس له لېپرسينه وه، ترس له سزادانى له سره تاوانه كانى له دنيا دا له سره پېچى و كه م وكورتى به كانى، ترس له سزاي ناوگورپ، له سزاي پړژى دوايى، به پاستى نه و ترسه واى ليدده كات:

أ- له هه موو حرام و گومان ليكراوه كان دوورده كه وپته وه .

ب- واى ليدده كات بايه خى زور به كاته كانى بدات كه له يارىو گه مه و پازاندنه وه و دى نه كات له سره حسابى نزيك بوونه وهى له خودا، نه و ترسه به كه پالى پېوه ده نيت كار به فهرمانه كانى خوا بكات و دووريكه وپته وه له وشتانهى نه هى ليكردووه، پازى بوون به كه م واى ليدده كات كه نه فسى خوى به هيلاك نه بات و كاتى به فپړ نه دات له پيناوى دره مى زياتردا، ياستايشى خه لكانى تر نه كات بى گه هيشتنى به پله وپايه، نه گهر پازى بيت به وهنده پړزيه پيداويستى ژيانى جيبه جى ده كات و ده ست و دهر وون

۱- التقوى - لماربيني، ص ۴۶.

پاك بېت له سەر نیازو داواكارى خه لگ و کاته کانی بۆ نزيك بوونه وهى له خودا به کاربهيئت.

هه رکه س ترس له خودا به سه ريدا زال بېت و له چرکه ساتى مردن بترسييت نه واهه رچى هه موو که س کردى نه و نايکات و نه وترسه وای لیده کات به رده وام ناماده بېت بۆ پۆژى دوايى، نابيني کاتى خۆى جگه له وه بۆ هيچى تر به کاربهيئتى و، نه گه ر هه ندى کات به کارى شياوو پيگه پيډراو خه ريك بوو به راستى نه وه بۆ ده رچوونيه تى له ئالۆزیه کی گه وده ترى پۆژى دوايى، به وهۆيه وه تاريكى خوشويستى دنيا به ته قواو ترسان له خوا لاده بات و په رش و بلاوى ده کات.

مه رجي ليپرسي نه وه:

نه و پايانه ي ته قوا له (ليپرسي نه وه ي مرؤڤ له نه فسى خۆى) وهه سه رچاوه ده گرن و پهيدا ده بن، چونكه نه فس فه رمانكاره به خراپه و (له خۆپرسي نه وه) چاوديرى له سهر کاروکرده وه ي پۆژانه ي خۆى يه ک به يه ک پاکی ده کاته وه، هه تا نه فس فه رمانى بۆ ته مبه لى وکه مته رخه مى پى بکات، نه و زياتر له خۆى ده پرسيتته وه، هه ر له به رنه وه يه شوين که وتوى به شکۆ (مه يمون کوپى مه ه ران) هيچ پياويک به پاريزکارو له خواترس نازانييت، نه گه ر له خۆ پرسي نه وه ي نه بېت، ده فه رموييت:

(هيچ که سيک نابي ته که سيکی به ته قواو له خواترس هه تا به توندترين شي وه له نه فسى خۆى نه پرسيتته وه، هه تا ده زانييت له کوپى ده خوات؟ له کوپى خۆى پۆشته ده کات؟ نه و خۆرگه ي له کوپيه؟ نايه نه وه حه لاله يا حه رام؟). هه رکات تاريکايى يه ک خزايه دلپه وه به له خۆ پرسي نه وه ي به رده وام ده رى ده کات و بلاوى ده کات و به رده وام به ته قواو له خواترسان پووناکی ده کاته وه).

تاریکایی دووهم: تاریکی گوناهاهگان:

هه‌له‌و تاوان له دیارده‌و پوآله‌تی ده‌سکه‌وت و خوشی پابواردن و سه‌رکه‌وتن و زال بوونه‌وه ده‌ست پیده‌کات، به‌لام له‌پاستی‌دا تاریکی‌یه‌که له‌خودی تاوانه‌که‌دایه، به‌رده‌وام هه‌ستی پیده‌گریت چونکه ده‌زانیت که‌ئه‌و هه‌له‌یه که‌پێچه‌وانه‌ی شهرع و به‌نامه‌ی خوايه کردوو‌یه‌تی ئه‌وا له‌ده‌روونی‌دا جیگیره‌و هه‌میشه هه‌ست به‌تاوانه‌که‌ی ده‌کات.

وه‌کو ئه‌وه‌ی تاریکی‌یه‌ک له‌هه‌ردو‌لاره بیگوشیت و ته‌نگی پی هه‌له‌چنیت و له‌به‌خته‌وه‌ری‌و حه‌قیقه‌ته‌که‌ی بی به‌شی ده‌کات، له‌به‌رده‌م خه‌لک‌دا به‌ختیاره‌و پیده‌که‌نیت، به‌لام کاریگه‌ریی ئه‌و تاریکی‌یه له‌ناوه‌وه ده‌یسوتینیت، به‌شیوه‌یه‌ک هه‌تا شوینه‌واری ئه‌و تاوانه له‌سه‌ر پوآله‌تیشی ده‌رده‌که‌ویت، هه‌رکه‌سیک پوآله‌ت ناس بیت، پیوه‌ی ده‌بینیت و هه‌ستی پیده‌کات، ئیمام (ئینولقه‌یم) له‌کتیبه‌که‌ی (الجواب الکافی)‌دا شوینه‌واره‌کانی سه‌رپێچی‌و تاوانه‌کان پوون ده‌کاته‌وه‌و تیا‌یدا باس ده‌کات، له‌وانه: (هه‌ست به‌هه‌بوونی تاریکی‌یه‌ک له‌دلی‌دا ده‌کات هه‌روه‌ک چۆن هه‌ست به‌تاریکی شه‌ویکی په‌شی نوته‌ک ده‌کات، کاتی ده‌ورو‌به‌ر داده‌گریت.

ئه‌و تاریکی‌یه سه‌رپێچی‌یه له‌دلی‌دا ده‌بیته تاریکی‌یه‌کی له‌ناویه‌ر بۆ هه‌ستی ببین، له‌به‌رئه‌وه‌ی گوێزپایه‌لی‌و فه‌رمانبه‌رداری نورو پوناکی‌یه‌و، سه‌رپێچی‌و تاوانیش تاریکی‌یه، هه‌تا ئه‌و تاریکی‌یه زیاتر بیت ئه‌ویش شپه‌زه‌ترو چه‌واشه‌تر ده‌بیت، تاوا‌ی لیدیت ده‌که‌ویت به‌کاروباری فه‌وتینه‌رو بیده‌- داهینه‌راو- لادان له‌پێگای پاست به‌بی ئه‌وه‌ی هه‌ست به‌خۆی بکات، هه‌روه‌کو کوێرێک له‌تاریکی شه‌ودا بجیته ده‌رو به‌ته‌نیا به‌پێگادا به‌روات، هه‌تزی ئه‌و تاریکی‌یه له‌چاوه‌کانیشدا ده‌رده‌که‌ویت پاشان ئه‌و هه‌زه‌و پوخساری داده‌گریت و په‌ش داده‌که‌پیت و هه‌موو که‌س ئه‌وه‌ی تیدا به‌دی ده‌کات (ئینو عه‌باس- په‌حه‌مه‌تی خوا‌ی لی‌بی) ده‌لێت:

(به‌پاستی چاکه‌کاری پۆشنایی‌یه بۆ پوخسارو، نورو پوناکی‌یه بۆ دل، فراوانییه بۆ پۆزی، هه‌تزه بۆ جه‌سته‌و لاشه، خۆشه‌ویستی‌یه له‌دلی خه‌لکی‌داو به‌پاستی خراپه‌کاریش: په‌شی و لی‌لی‌یه بۆ پوخسار، تاریکایی‌یه بۆ دل، بی‌وره‌یی و لاوازی‌یه

بۆ جهسته و لاشه، كه م و كورتى به بۆ دىق و پۆزى، پق وقينه له دلى خه لكى دا دروست دهكات).^۱

ئەو شوپنه وارانە كه لێره دا (ئینو عەباس - پەحمەتى خۆای لێبى) باسى كردوون تەنها بە نموو نەهیناویە، ئەگەرنا بەس نیه و بەوەندە كۆتایی نایەت، بەلكو ئەوەتا هاوێلى بەپێز (ئیبینو مەسعود - پەحمەتى خۆای لێبى) کاریگەریی و شوپنه واری خراپە باس دهكات كه به و تاریكى به پیدا دەبن له وانه: (له بیرچوونه وەى زانست و زانیاریه كه ده لێت: (من واده زانم پیاو كه زانست و زانیاری له بیردهكات ده زانیئت به هۆى ئەو هه له و تاوانه وهیه كه ده یانكات).^۲

ئەو تاریكى به پەش داگیرسانی دلى خاوه نه كه ی زیاتر دهكات، تاسەر پێژ دهكات و دهگاته پوالةتى، ههروهكو پیشتر له قسه كه ی (ئیبینولقهیم) باس کرا. ئەوەتا شوپنكه و تووی زاهدو دنیا نه ویست (سلیمان بن طرخان التیمی) باسی لێوه کردووه و به هه مان شیوه پوونی دهکاته وه کاتى ده لێت: (كه پیاویك تاوانیک ئە نجام ده دات، كه پۆزى لێبووه وه كه نه فتى و نه نگی به كه ی ده کیشیت و ده كه ویتە سه ری).^۳ ئەو كه نه فتى و پيسو ابوونه له پوالة تیدا دهرده كه ویت و له پاستیدا ئە وهش شوپنه واری ئەو تاریكى به یه و هیچ شتیک له دلى خاوه نه كه یدا لای نابات و پەرشى ناکات تەنها چرای تهوبه و په شیمانى نه بیئت.

چرای دووهم: تهوبه و په شیمانى:

ئەوه چرایه كه خودا فه رمانى داگیرساندنى به هه مووان دهكات، هه تا بپرواداره دلسۆزه كانیش، له به رنه وه ی هۆکاری پزگاریبوونه و ناكوژیته وه، خۆای په روه ردگار ده فه رمویت: ﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾... واتە: (هه مووتان ئەى ئیمانداران به ره و لای خوا و به ده سه تهینانى په زامه ندى ئەو

۱- الجواب الكافي ص ۶۲، ۶۱ ط، دار الكتب العلمية.

۲- الزهد - لأحمد ۱۵۶.

۳- صفة الصفوة ۲.

۴- النور: ۲۱.

بگه پټنه وه بۆ شه وهی پزگارو سهرفرازین). شه و پزگار یوونه گرانبه هاو به نرخه و سهرکه وتنیکه له پوژی دوا یی و به تهوبه و په شیمانی و گه پانه وه بۆلای خوا ده سنده که ویت، خوای گه وره تهوبه یی وهرگیراو پوون ده کاته وه، شه و تهوبه یه یه: مه رجه کانی تهوبه یی پاسته قینه یی تیا دا هه بیته له:

۱- په شیمانی و وازهینان له سه ریچی و بی فرمانی به و نیازو مه به سته یی جار یکی تر نه گه پټنه وه سه ری.

۲- هه ق و مافی خه لکی بگه پټنه وه بۆخوا وه نه کانیا ن .

۳- کردنی هه رکاریکی چاک که پیویستی پییه تی بۆ پاک کردنه وه یی له و نه نگه و که م و کوپی و ناته و او یه یی په ست و بیزاری کردوه .

۴- ترسیکی به رده وامی واکه نه هیللی و مه نعی بکات له گه پانه وه یی بۆ سه ر تاوان و سه ریچی.

خوای گه وره (سبحانه) ده فرمویته: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا﴾^۱، واته: (شه ی شه و که سانه یی که باوه پتان هیناوه ئیوه به تهوبه و په شیمانییه کی بوخت و دلسۆزانه وه پوویکه نه وه خوا). هه تا پیغه مبه ر ﷺ که پاک و بی تاوانه ده فرمویته:

(والله إني لأستغفر الله وأتوب إليه في اليوم أكثر من سبعين مرة)^۲. واته: (وه للاهی من داوای لیخوشبون له خوا ده که م و ده گه پیمه وه لای له پوژیکدا زیاتر له حه فتا جار).

له گه پانه وه یی (موسلم) دا: (فإنني أتوب في اليوم مائة مرة)^۳. واته: (من خؤم له پوژیکدا سه دجار تۆبه ده که م له خزمه ت خوا دا). شه گه ر گه وره و پی شه و او سه روه ری خه لکی به م شیوه بیته و ئاوا بکات و، شه و شه فرمانی خوا بیته که به بهر واداران یی

۱- التحريم: ۸.

۲- رواه البخاري ۸۵/۱۱.

۳- مسلم ۲۷۰۲.

کردووه، كهواته خاوهن ههله و سه‌رپيچي و تاوانباران ئه‌ولاترو پيويستترن به و چرايه، تا ئه و تاريخايي يه‌ي پي بره‌ويتنه‌وه و دليان ئاماده‌بكه‌ن بۆ پيشيوازي و هرگرتني وته‌كاني (سروش) تا دله‌كانياني پي زيندوو بكه‌نه‌وه و كرداري چاكه ئه‌نجام بده‌ن، هه‌لبه‌ته پوناكي ئه‌م چرايه ده‌كه‌ويته به‌ر هه‌ر شه‌هه‌ر گه‌ر بيتوو تويشو و به‌رده‌وامي داگيرساندني پي نه‌درت به:

١- وهرگرتني زانست ئه‌وه‌ي نه‌يزانيوه فيري ده‌بيت و ده‌زاني چي ده‌ويت بۆمانه‌وه‌ي ئه‌و داگيرسان و پوناكييه و راست كردنه‌وه‌ي ئه‌و هه‌له و تاوانانه‌ي به‌هوي نه‌زانيوه تووشيان بووه.

٢- به‌ئارام گرتنيش پشت ئه‌ستوو به‌هيز ده‌بيت و خوپراگرده‌بيت به‌رامبه‌ر ماندوييتي ئه‌و داواكاري و به‌رگريانه‌ي كه‌تاوان و سه‌رپيچي له‌به‌رچاو جوان ده‌كه‌ن و سه‌رپيچي بۆلای پاده‌كيشن.

شيخ (جمالدين ئه‌لقاسمي) ده‌لالت: (بزانه نابي نه‌خوش واز له‌ده‌رمان بهيتي تا نه‌خوشي يه‌كه‌ي مابي، ده‌رمان هه‌چ واتايه‌كي نيه ته‌نها بۆ دزي نه‌خوشي يه‌كه‌ي به‌كارديت و هوي تووش بوون به‌نه‌خوشي يه‌كه‌ي لاده‌بات و نايه‌يلت).

هوي به‌رده‌وامي له‌سه‌رپيچي و تاوان بيتاگايي و هه‌واو هه‌وه‌س و ئاره‌زوويه ته‌نها (عيلم وزانست) دزي بيتاگايي و نه‌زانيه‌و (ئارام و سه‌برو خوپراگريش) دزي هه‌واو هه‌وه‌س و ئاره‌زووه‌كانه.

بيتاگايي سه‌ري هه‌له‌وتاوانه‌و ده‌رمانی نييه، كهواته (ته‌ويه) هه‌ويري كه ته‌نها ده‌بي به‌شيريني زانست و تاليه‌تي سه‌بر و خوپراگري بشيلريت.

تاريكايي سييه‌م: ناوگۆر:

به‌ته‌نيا ده‌خريته ناو ئه‌و چاله‌وه بي هاوپي و هاوه‌ل و بي مندال و ئه‌وكاته له‌هموان جيا ده‌بيتنه‌وه و به‌جيان ده‌هيلت، له‌سه‌ري ده‌گرين و ماوه‌يه‌ك خه‌فه‌تبار ده‌بن و پاشان له‌يادي خوشه‌ويستان و خزم و دوستاني لا په‌ري ژياني ده‌پيچريته‌وه، خواردن و هاتن و چوون و پيكه‌نين و قسه‌كاني جاريكي تر ناگه‌رينه‌وه، هه‌مووي له‌بير ده‌چنه‌وه، مه‌گه‌ر شوينه‌واري خيرو چاكه‌يه‌ك كه‌له‌دواي

خوی به جی هیشتی به لām نه گهر له وچوره چاکه و شوینه وارانهای له دوا به جی نه مایی زور زو له بیر هه موان ده چینه وه هه تا نزیکترین که سی خوشی.

مروڤ له و چاله دا به تهنه ده ژی، هه روه کو چۆن به تهنه هاته دنیا وه له دوو تاریکی راسته قینه دا ده ژی: تاریکایی نه و چاله و تاریکایی ته نهایی ناوگور، نه گهر بیتو سه ریچی و بیفه رمانی خوی کرد بیت، نه و تاریکی سییه میشی بۆ دروست ده بیت، نه ویش تاریکایی هه له و تاوانه کانیه تی، له ناو نه و تاریکی یانه دا پرساری (نه کیرو مونکه ر) یشی بۆ زیاد ده بیت، تینی بۆ ده هیئن و ترسی زیاتر ده که ن، له ویدا جیگای خوی له به هه شتدا نیشان ده دن و ئینجا پیی ده لئین: نه وه جیگای تو بوو له به هه شتدا به لām خوا بۆی گورپیو به جیگایه کی تر له ناگردا، نه و تاریکایی یانه ترسی نه وه نده بۆ زیاد ده که ن به هیچ شتی ناپه ویتنه وه جگه له چرایه ک که نه ویش:

چرای سییه م: لا إله إلا الله محمد رسول الله:

براهه نه و که سه یه به هوی (لا إله إلا الله محمد رسول الله) وه دیته ناو ئیسلام و دوا وته شی هه نه وه ده بیت که له م دنیا به ده چینه دهر، به لām هه رکه س له کاتی چوونه دهری له م دنیا به دا نه م وته یه دوا وته ی نه بوو شتیکی تری دژی نه مه ی وت نه و له خه ته ریکی گهره دایه و نه و نوره ون ده کات که تاریکی یه که له که بووه کانی سه ریبه کی ناوگور لاده بات و ده پره وینئ، کاتیک (نه کیرو مونکه ر) دین و لیتی ده پرسن کی په روه ردگار تانه؟ ده شله ژئ و خاوه خاوه ده کات و زمانی تیکه ل و پیکه ل ده بیت و ده لئیت: (هه، هه، لا أدري، فيقولان له: ما دينك؟ فيقول: هاه هاه لا أدري، فيقولان: فما تقول في هذا الرجل الذي بعث فيكم؟ فلا يهتدي الى اسمه، فيقال: محمد! فيقول: هاه هاه لا أدري. سمعت الناس يقولون ذاك! قال: فيقال: لا دريت ولا تلوت، فينادي مناد من السماء كذب قافرشوا له من النار، وافتحوا له بابا الى النار، فيأتيه من حرها وسمومها، ويضيق عليه قبره حتى تختلف فيه أضلعه...)'.^۱

۱- به شیکه له فه رموده به کی دريژ که أبو داود دهری هیناره ۲/۲۸۲، وه حاکم (۱/۳۷، ۴۰) و مسحه الألبانی - سهیری (أحكام الجناز ص ۱۵۹) بکه.

واته ده لیت: (ها ها نازانم، پئی ده لیتن، ثابنه کهت کامه یه؟ ده لیتن: ها ها نازانم، پئی ده لیتن: چی ده لیتیت دهر باره یی ئه و پیاوه یی له خوتان بۆتان نیردرایوو؟ ئه ویش هیچی لیتنازانیته و نازانیت بلئی چی و هه رده لئی: ها ها نازانم، ئاگام له هیچ نییه، ئه وهنده هه یه سهیری ده می خه لکم کردوو، ئه وان چیان وتوو، ئه وهم وتوو، نه م دیوه و نه م ناسیوه، له ئاسمانه وه ده نگیک دیت بانگ ده کات: ئه و درۆ ده کات، جیگایه کی له ئاگر بۆ پاده خه ن و دهرگایه کی بۆ ده که نه وه له ئاگر که له وپوه گروگه رماو تینی ئاگری بۆ دیت و گۆره که یی له سه ر ته نگ ده بیته وه و ویک دیته وه به جۆرێک په راسوو ده کانی به سه ریه کدا تیک ده په ریتیت).

به م شیوه یه و به م وه لآمه ناخۆش و شه پرزه یی یه وه تاریکایی دایده پۆشیت به ره نگیک هیچ نابینرئ (چاو چاو نابینرئ) له گه ل سزای (نه کیرو مونگر) و بینینی جیگای خۆی له ئاگر داو له وه مووه هاوارونا له یه که هه موو دروستکراویک ده بییستن جگه له (مرۆڤ و جنۆک)، ئه مه هه مووی له فه رموو ده که دا ها تووه .

ئه وه یی ئه م تاریکایی یه ی پوونا که ده کاته وه هه رنه وه یه که به هۆیه وه ها تووه ته ناو ئیسلامه وه و داوته ی بووه که له دنیا پۆیشتوو وه هه رنه ویشه گۆتایی یه که یی چاک ده کات و به خیری ده گێریت.

پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمویت: (مَنْ كَانَ آخِرُ كَلَامِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ)'. واته: هه ر که س دوا وته ی لا اله الا الله بێت ده چیت به هه شته وه).

که سیش له دوا چر که دا له وتنی ئه و وته یه دا سه ر که وتوو نییه مه گه ر که سیک به درێزایی ژیا نی به هۆیه وه ژیا بێت، کاری له پیناودا کرد بێت، ئامانجی بو بێت و شوینی که وت بێت، شه رو ناشتی و به خشین و وه رگرتنی له پیناوی ئه ودا بوو بێت، به لām که سیک خۆی لی لادابیت و دووره په ریزی کرد بێت و به جوانی و پازانه وه کانی دنیا وه خه ریک بو بێت و، دنیا بنه مای په یوه ندی هه کانی بو بێت له گه ل خه لکی، له کاتی له دنیا ده رچوونیدا له سه ری ده وه ستن تا به لکو له و چرکانه ی گۆتایی

١- أخرجه الحاكم- وحسنه الألباني- أحكام الجنائز ص ٢٤.

تەمەنى دا (ئەو بلىت) بەلام ھەر ئەو ھى لەبىرە كە بەدرىژاى تەمەنى پتوھى خەرىك بوو لە جوانى و پابوار دىنە كانى دىنا.

و ەكو (ئىمام ئىنولقەيم) ژمارە يەك چىرۆكى لە سەر عاقىبەت خراپى كەسانىك ھىناو ە كە ناياتوانىو ە ئەو بلىن و لە پىگەى: (لاإله إلا الله محمد رسول الله) دوور كە وتوونەو، دەلىت: (بە ھەندىكيان و تراو ە بلى (لاإله إلا الله) وتو ە تى ئا، ئا، ناتوانم بىلىم، بە يەككى تر و تراو ە: بلى (لاإله إلا الله) وتو ە تى: ئەو ە ئىو ە دە بلىن سودى بۆمن نىو ە واز لە سەر پىچى ناھىم تا تەوا بوو ە نە يگوتو ە^۱.

پاشان ئىمام (ئىبنو لقەيم) لە سەر ئەو پووداوانە دەلىت: كە سىك كە دلى بىئاگا بوو لە زىكرى يادى خواى پەروەردگار بەدواى ەواو ئارەزوو كانى كە وتو ە چۆن لە كۆتايى تەمەنىدا سەركە وتو ە دە بىت لە كاتىكا ە رچى كاروبارى ە يە بى سەرو بنەو لە سنور دە رچو ە، دوور بوو لە خواى گەرە دلى لى بى ئاگا بوو، بە ندايە تى بۆ ەواو ە ەو ەس بوو، دىلى وىست و خواستە كانى بوو، زمانى وشك بوو لە يادى خواو ە دلى بى كارو لارى بوو لە خودا، بە سەر پىچى بە كانىو ە خەرىك بوو، چۆن كۆتايى ژيانى چاك دە بى و چۆن لە دوا چركە كانى تەمەنىدا سەركە وتو ە دە بىت^۲.

لە راستىدا ئەو نورىكە تارىكايى ناو گۆر پەرش و بلاو دەكات و لای دەدات، كارى كە سىك بوبىت پتوھى خەرىك بوبىت بۆ داوا كردنى خانەى پۆژى دواى، لە سەروى ە موويانەو ە گەرەى دروستكاروان و پىشەواى چاكەكان و پارىزكاران پىغەمبەرمان (موھەدە) ە تا ئەو زۆرىنەى دوعا و نزاكانى: (يا مقلب القلوب ثبت قلبي على دينك)^۳. واتە: (ئەى ەئسورپىنەرى دلكان دلم جىگىر بكە لە سەر ئاپنەكەت). ەىچ كە سىك ناتوانىت پشتىوانى كەس بكات لەو كۆتايى يەى تى كە وتو ەو لەو شوپنەى لە پۆژى دواىدا پىى دەدرىت، لە بەرئەو ە ترس زۆريان بۆ

۱- الجواب الكافي ص ۱۰۶، ۱۰۵ ط- دار الكتب العلمية.

۲- الجواب الكافي.

۳- رواه الترمذي والحاكم في (المستدرک) وصححه الألباني، ص ج ص ۷۸۶.

دینیت تازوی واهن خۆزگه دهخوازن کههر دروست نه بوویان، یاگه لا داریک
بوونایه و ئازده لیک هالی پاچیبان و دویان هاتبا.

تاریکایی چوارهم: پۆزی دوی:

له پۆزی دوی دا تاریکاییه کان زۆن، به تاریکی ناوگۆر دهستپیده کات و
به تاریکی مه حشهردا پهرت ده بیئت و ئینجا تاریکی (صیراط). به تاریکایی ئاگر
کۆتایی دیت، له چه ندین سورته تی قورئانی پیروژدا ئامازه به تاریکی یانه کراوه
له وانه سورته تی (الحدید): ﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُونَا نَقْتَسِ
مِنْ ثَوْرِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَّهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ
مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ۚ﴾. واته: (له و پۆزه دا که ئیمانداران به ره و به ههشت به پۆ ده کرین)
پیاوان و ژنانی دوو پوو ده هینرینه سه ر پیاوان، به غه مبارییه وه به ئیمانداران
ده پوانن، ئیماندارانیش هیچ لایان لی ناکه نه وه، بۆیه به غه م و په ژاره یه کی زۆره وه و
پیاوان ده لێن: ده ته ماشایه کمان بکه ن با له نووری پوخسارتان به هره وه ریین، به لام
پیاوان ده گوتریت بگه پینه وه دواوه خۆتان به شوین نوو پوناکی دا بگه پین،
ده سته جی دیواریک دروسته کریت له نیوان ئیمانداران و دوو پوهه کاند،
ده روزه یه کیشی تیدایه، دیوی ناوه وه ی پوی له ئیماندارانه و پوی له په حمه ت و
به هه شته و دیوی ده ره وه که پوی له دوو پوهه کانه له سزاو دۆزه خه). له ته فسیری
(القرطبی) دا قسه یه کی (ئینبو عه باس و نه بی ئوماه) هاتووه ده لیت: (له پۆزی
دوی دا تاریکی خه لک داده پۆشیت - مه وودی) ده لیت: من وا گومان ده به م له دوی
جیا کردنه وه و دادوهری بیئت پاشان پووناکی یه کیان پیده دریت به هۆیه وه بپۆن،
موفه سیران ده لێن: خوی گه وه له پۆزی قیامه تدا پووناکی ده دات به بپواداران
به گۆیره ی کرده وه کانیا ن تابه هۆیه وه به سه ر پردی (صیراط) دا بپۆن به هه مان شیوه
دوو پوهه کانیش پووناکی یه ک وهرده گرن بۆ خه له تانیا ن. به لگه که ش ئه و ئایه ته ی

خوايه ﴿وَهُوَ خَدِيعُهُمْ﴾^۱. (الكلبي) ده لَيت: به لكو دوو پوهه كان له پووناكي بپواداران سوود وهرده گرن و پووناكي يان پينادر لَيت، لهو نيوانه دا نه وان به هويه وه ده پون، تاخواي گه وره په شه باو تاريخي يه ك ده ني لَيت و نهو پووناكي يه له دوو پوهه كان ده كو زينيته وه نه وه تا خواي په روه ردگار ده فه رموي ت: ﴿رَبَّنَا آتِنَا ثَوْرَنَا﴾^۲، واته: (په روه ردگارا نه م نورو پوناكي يه مان بؤ زياد بكه و لي مان خو شبه) نه وه نزي بپواداره كانه و نه وان ده يلين له ترسي نه وه ي نه كا خوداي گه وره ليان وهر گريته وه و په شي دا گي لَيت هه روه كو چو ن له دوو پوهه كاني ستانده وه، كاتي تاريخايي بؤ دوو پوهه كان مايه وه نه وا شوين پي خويان نابينن و به بپواداره كان ده لَين:

﴿أَنْظُرُونَا نَقَبِّسْ مِنْ ثَوْرِكُمْ﴾^۳، واته: (ته ماشايه كمان بكن با له نوري پوخسارتان به هره وره بين).

چراي چواره م: كرده وه ي چاك:

له سوره تي (التحریم) دا خواي گه وره له سهر بپواداران ده فه رموي ت:

﴿يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ، ثَوْرُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَيَأْتِمَنُ مِنْهُمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا ثَوْرَنَا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾^۴. واته: (پو زيك ديت كه خوا پيغه مبه روه) نه وانه ي له خزمه تيدان خه جال هت و شه رمه زار ناكات، نورو رووناكيان ده دره وشيته وه و ديت و ده چي ت له به رده م و لاي پاستيانه وه و ده لَين په روه ردگارا نه م نورو پوناكيه مان بؤ زياد بكه و لي مان خو ش ببه، چونكه به پاستي تو ده سه لاتت به سهر هه موو شتي كدا هه يه).

نه وه ش به لگه يه له سهر نه وه ي كرده وه ي چاك تاريخي پو زى قيامهت په رش و بلاو ده كاو ده پره وي نيته وه، (علامة القصيم الشيخ عبدالرحمان السعدي) ده لَيت:

۱- النساء: ۱۴۲.

۲- التحريم: ۸.

۳- تفسير القرطبي، ۹/ ۶۴۱۵، ۶۴۱۶.

۴- التحريم: ۸.

(کاتى له پۇژى قيامه تدا بپواداران ههول ددهن به نورو پۇشنایى باوه په که یان پىگا بکه ن و به هۆیه وه پشوو بدهن و خۆشى وه رگرن و بسره ون، به لام که ده بینن نهو پوناکی یه ی دوو پوه کان وه ریانگرتبوو ده کوژیته وه، نه وان ته نگه تاو ده بن و دلایان ده سووتى و داوا له خوا ده که ن که پووناکی یه که یان بۆ زیاد بکات و لىیان خوش بىت، خواى گه وره وه لامى داوا که یان ده داته وه و به و یه قین و پووناکی یه ی له که لىانه و پى داون ده یانگه یه نیت به هه شتى پر له نازو نىعمه ت و دراوسى یه تى په روه ردىگارى به رزوبالا، نه وه هه مووى له کارىگه رى و شوینه وارى ته و به یه کی راست و پاک و دلسوزانه یه).^۱

بپواداران نورو پووناکی به گویره ی چاکه کانایان وه رده گرن که پىشت نه نجامیان داوه.

تاریکی پىنجه م: پردى صراط:

له پىش (صراط) و له سه ر (صراط) تاریکی یه کی زۆرتوندو نوته ک هه یه که هىچ که س توانای بینى نیه مه گه ر نه و که سه ی خواى گه وره به هۆى یه قینى راست و کرده وه چاکه کانى خۆى سه رکه وتوو پزگارى بکات. شارح و لیکده ر وه ی (العقیده الطحاویه) ده لىت:

(بپرومان به پردى صراط هه یه، که پردى که له سه ر دۆزه خ، کاتى خه لکى نهو وىستگه تاریکی یه ته واو ده که ن که له به رده م پرده که یه وه کو عانىشه (په زای خواى لىبى) بۆمان ده گىرتیه وه ده لىت: ان رسول الله ﷺ سئل: أين الناس يوم تبدل الأرض غير الأرض والسموات؟ فقال: ((هم في الظلمة دون الجسر)).^۲ واته: پرسىاریان کرد له خۆشه وىست ﷺ نهو پۇژه ی زه وى و ئاسمانه کان ده گوپىن به زه ویه کی تر خه لکى له کوئ ده بن؟ فه رمووى: نه وان له تاریکی یه کدان له به رده م پرده که). وه کو له گىرانه وه که ی (الحاکم) دا هاتوو له وه رمووده یه دا نهو تاریکی یه

۱- تیسیر الکرم الرحمن ۷/ ۴۲۳، ۴۲۴.

۲- شرح العقیده الطحاویه ص ۴۶۹- والحديث أخرجه مسلم ۱/ ۱۷۳.

باس دهكات كه له سهر(صيراط) پيدا ده بښت و، خه لگي به گوږه ی كرده وه كانيان پووناكي بۆ وهرده گرن، فهرموده كه ی پښغه مبه ر^ﷺ به م جوړه يه:

(فيعطون نورهم على قدر أعمالهم، وقال: فمنهم من يعطى نوره مثل الجبل بين يديه، ومنهم من يعطى نوره فوق ذلك، ومنهم من يعطى نوره مثل النخلة بيمينه منهم من يعطى دون ذلك بيمينه، حتى يكون آخر من يعطى نوره على إبهام قدمه، يضئ مرة ويطفأ مرة، إذا أضاء قدم قدمه، إذا طفيء قام: قال: فيمر، ويمرون على الصراط كحد السيف دحض، مزلة، فيقال لهم، امضوا على قدر نوركم...)^١.

واته: (پووناكي يان به گوږه ی كرده وه كانيان پښده دريت، له ناوياندا كه سى واهه يه پوناكي به قه د چيايه ك له به رده مى دا ده بښى هى واهه يه له وه زياتريشى پښده دريت و هه يانه وهك دارخورمايه ك له پاستيه وه وهه يه له وه كه مترو، هه تاواى ليديت له كوڅاى دا هه رته وه نده پووناكي وهرده گريټ كه تنها سه رپه نجه ي پښه كانى خوى ده بينى و جارچار پووناكي ده بښى و جارچار لى ده كوڅيټه وه، نه وه يش كه پووناك ده بښته وه ده پروات كه كوڅايه وه ده وه سټيت، به م جوړه به رده وام ده بښت و به سهر(صيراط) دا ده پروات، كه پردى صيراط وهك شمشيرى تيز وايه له سهرى هه لده خلصكيت، پښيان ده گوتريت: (به گوږه ی پووناكي يه كه تان تيپه ن).

چراى پښنجه م: يه قين:

يه قين دڅو پښچوانه ي شك وگومانه، به رزترين پله ي باوه پ پښوون و به پاست زانينه، به رزترين پله ي باوه پهنان وهك نه وه يه:

مروځ به چاوى خوى بيبينى و به گوږه ی كانى بيبيسى و دواى نه وه كه مترين گومانى له لدا نه بښت به رامبه ر نه و پاستي يه، نه و كاروباره شاراوو نه ينى يانه ي خواى گوره هه والى پيداوون له سوننه ته پاك و پيروزه كانى به پاستيان بزانيت و باوه پى پښى هينان به پله ي يه قين، نه و كاته خاوه نى نه و يه قينه واكار دهكات هه روه كر بينه ريك به چاوى خوى بيسه ريك به گوږه ی كانى ديمه نه كانى پوڅى دواى

١- أخرجه الحاكم، وهو جزء من حديث ٣٧٢/٢، وصححه الألباني، شرح الطحاوية ص ٤١٥.

ببینی و ببیستی و بهجۆرێك سهیریان دهكات و وهكو بهتهواوی له بهرچاوی بن، كه نه وهش وای لیدهكات زیاتر ههولێ بۆ بدات و کاری له پێناودا بكات، نه وهش ده بیته هۆی نه ونورو پووناکی یه ی له کاتی تیپه پووونی به سه ر (صیراط) دا وه ری ده گریت.

ئه و پووناکی به هه له وکاره خراپه کانی ده سووتینیت و له سه ر سیراط نایانه ئیت و شوین پێی خاوه نه که ی پووناك ده کاته وه هه تا له چاو تروکانیکدا تیده په ریت هه روه کو له پۆزی پووناکدا بروات به هۆی ئه و هه موو نورو پووناکی یه ی پێی دراوه، نه وه تا له مانای نه وه دا خواناسی زاهید (یه حیا کوپی معاذ) ده ئیت: (بۆ یه کتاپه رستی نورو پووناکی هه یه و بۆ هاوه لگه رو هاوبه ش په یدا که ران ئاگر).

نوری یه کتاپه رستی بۆ خراپه کانی یه کتاپه رستان سووتینه ره تره له ئاگری هاوبه ش په یدا کردن بۆ سووتانی چاکیه کانی هاوبه ش په یدا که ران^۱.

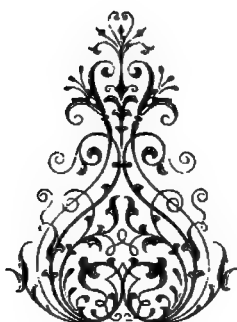
پیغه مبه ر ﷺ به ده گمه ن له مه جلیسیك هه لده ستا هه تا نه و دوعایانه ی نه خویندبا: (الهم اقم لنا من خشيتك ما يحول بيننا وبين معاصيك، ومن طاعتك ماتبلغنا به جنتك، ومن اليقين ما يهون علينا مصيبات الدنيا، ومتعنا بأسماعنا وأبصارنا وقوتنا ما أحييتنا، واجعله الوارث منا، واجعل ثأرنا على من ظلمنا، وانصرنا على من عادانا، ولا تجعل مصيبتنا في ديننا، ولا تجعل الدنيا أكبر همنا، ولا مبلغ علمنا، ولا تسلط علينا من لا يرحمنا)^۲. واته: (ئه ی خودایه! داوات لێ ده که م نه وه نده مان ترس له خۆت پێی ببه خشه که ببیته پێگه رێك له نێوان ئێمه و سه رپێچی له فه رمانه کانت، نه وه نده گوێرایه لێتمان پێی ببه خشه که به به هه شتمان بگه یه نێ و، دلنیا ییه کمان بده یه که ئا په حه تی یه کانی دنیا مان له سه ر سووک بکات و، گوێ و چاوو هێزو وه مان بۆ بکه ی به مایه ی چیژو خووشی و، تا له ژیا ندا بین نه و چیژه مان بۆ به رده وام بکه ی و، له دوا ی خۆمان به میرات به جێی به ئێ له بۆ که سوکارو نه وه کاشمان، وه پق و تو په ییمان پوو پێی بکه ره نه و که سه ی سته می لێ کردوین و

۱- کتاب الیقین- ابن أبي الدنيا، ص ۲۰.

۲- أخرجه الترمذي (۲۵۰۲) وقال حديث حسن والحاكم في المستدرک ۱/ ۲۸۸ وصححه ووافقه الذهبي.

سەرمان بخه به سەر ههركه سێكدا كه دوزمنایه تیمان دهكات و دهست درێژی دهكات
 سەرمان ناشوب و نه هامة تی نه خه یته ئایمنانه وه و دنیاش نه که یته گه وره ترین
 خه ممان و کۆتا زانستمان و ههركه سی به زهیی پیماندا نه یه ته وه زالی نه که یته
 به سه رماندا).

به لائو نه هامة تیه کان ده بنه کۆسپی سەر پێگای ئه وانه ی کارو کرده وه کانیا ن بۆ
 قیامهت ئه نجام ده ده ن، په کیان ده خه ن و دوا یان ده خه ن له و کارو کرده وانه،
 له بهر ئه وه ئه و دوعا و پاران ه وه به یه قینه وه به لائو نه هامة تیه کان سووک و ئاسان
 ده که ن و وایان لی ده که ن نه بنه کۆسپ و ته له و داو له سەر پێگا و کار کردنیا ن بۆ
 پۆژی دوا یی تا به رده وام بن بۆ گه یشتن به و نووره له دنیا داو ببێته هوی لابر دن و
 په واندنه وه ی تاریکایی صیراط له قیامهت دا.

میڙگی (۴۰)

وته کانی سهره مه رگ

کاتی سهره مه رگ...

چرکه ساته کانی سهره مه رگ دواين کاتی ته مه نی مړوښه، که خوی گه وره بڼو
مه موو خه لگی دیاری کردووه، بریتیه:

له توندترین و سه خترین کاته کانی ژبانی، نهو چرکه ساتانه کاتیکن که هیچ
که س دوی مردنی نه گه پاوه ته وه، دریژهی باسی نهو نازارو نارپه حه تی په مان بڼو
بگپړیته وه و باسی بکات، تابزاین چونه! به لام نه وه تا چاکترین که س و دواين
پنځه مبر ﷺ له کاتی سهره مه رگدا ناره قی موباره کی ناوچه وانی ده سپړت و
ده فرمویت: (ان للموت سكرات)^۱. واته: (به پاستی مردن به حه سرهت و نازاره).
نه گه ر له سهر چاکترینی دروستکراوان وایت، نهی بۆکه سانی ترده بی چۆن بیت؟!
نه وه چرکه ساتیکن که ترسی نهو که سهی له سهره مه رگدایه له هیچ شتی
ناهیلت و لایده بات، ترس له نه فس، ترس له رنق و پوژی، ترس له نایندهی، ترس
له مړوښه کان، ترس به هه موو جوړه فریودانه کانیه وه، وه نهو ترسهی قه ده غه ی
ده کات له گوته نهو پاستی په یی برپوی پیی هیهو، لهو وته په یی بیروباوه پی
له سهریه تیو، له وکرده وه په یی پاداشته که ی ده زانیت.

به لئ هه موو نهو ترسانه لاده بات و ته نها یه ک ترسی ده مینیته وه و پتووه ی
گیروده ده بیت که ترسیکی پاسته قینه یه و فرمانی پیکراوه نهویش ترسان له خوایه.
کاتی نهو که سه له سهره مه رگدایه و ته سلیمی مه رگ ده بیت، نهو مه رگی هیواش
هیواش جه سته ی ده خوات، که خوی و خوشه ویستانی به چاوی خویان ده بیبن چۆن
جه سته ی هه لده لووشتیت، به لام بیده نگه بن و ناتوانن په وتی مردنه که ی رابگرن،
﴿ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿۸۶﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿۸۷﴾ وَمَنْ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿۸۸﴾ ﴾

۱- أخرجه البخاري (فتح الباري ۱/ ۱۴۹- حلی).

فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ عِزَّ مَدِينَةٍ ﴿٨٥﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٦﴾. واته: (ئێوه بۆ بیرناکه نه وه، پۆژێك دیت كه پوختان ده گاته گه روتان، ئێوه ش به دهوری ئه و كه سه دا بی ده سه لاتانه ته ماشا ده كه ن و سه رنج ده ده ن، له كاتێكدا كه ئێمه له ئێوه نزیکترین لی، به لام ئێوه نامان بینن، خو ئه گه ر ئێوه زیندوو نا كری نه وه و پا دا شتتان نا درێته وه... ئه و پوخته تان ده گێڕایه وه ئه گه ر پاست ده كه ن و ده سه لاتان هه یه).

دَلْنِیَا ده بین كه هاتنی مردن گومانی تیدا نیه وه ده ده بی بیت. ﴿وَلَنْ أَنَّهُ الْفِرَاقُ﴾. واته: (به لام له و كاته دا، ئه و كه سه ی له سه ره مه رگدایه و دَلْنِیَا به كه ئیتر هه ی شتێك فریای ناكه ویت و كاتی مالتا واییه).

باوه پی ته وا و ده هینن به وه ی كه هۆیه ك نیه لی پترسن جگه له مردن، ئه و له و چركه ساتانه دایه كه به وته كانی كۆتایی وه گۆریت و، هه موو ئه و جوړه به رگریانه لاده بات كه پوونیه كه ی لی لیل ده كه ن، به تاییه تی ئه و وتانه كه سانێك بیانلیت كه هه موو ته مه نیان له خزمه تی په روهر دگاری شوینكه وتنی سووننه تی (پیغه مبه رﷺ) به سه ربردووه، وته كانیان ده بنه چرایه ك بۆ پۆشن كرده وه ی پێگای ئه وانه ی به دوا ی ئه واندان، تا به هه مان پێبازدا به خوڤاگری و دامه زراوی پێگا بپن.

وته كانی ئه بوبه گر (په زای خوا ی لی بی):

كاتێك ئه بوبه كری صدیق له سه ره مه رگدا بوو چه ند پاسپارده یه كی به عومه ری كوپێ خه طاب گه یاندو تیایدا وتی:

(بزانه كه خوا ی گه وره ئه و مافه ی له پۆژدا به سه رته وه یه و ده بی ئه نجامی به ده یته به شه و لیته وهر ناگریته، ئه وه ش كه به شه و به سه رته وه یه له پۆژدا لیته وهر ناگریته و هه بزانه تافه رزه كان به جی نه گه یه نی سووننه تی لی وهر ناگریته، بزانه خوا ی گه وره یادی ئه هلی به هه شت ده كاته وه به چاکی كرده وه كانیان، په نكه كه سه ی واهه یه ده لیت: كرده وه ی من له كوێ و هی ئه وانه له كوێ؟ ئه وه ی خوا ی گه وره كرده وه خراپه كانیان له سه ر لاده بات و کاریگه ری یان نابێ له سه ری، و هه بزانه خوا یادی

١- الواقعة: ٨٢، ٨٧.

٢- القيامة: ٢٨.

ئەھلى ئاگر دەكاتەو بەھۆى خراپترين كارەكانيانەو، لەویدا يەكك دەلى:
خۆكردهوہى من چاكتره لەكردهوہى ئەوانە، ئەوا خواى گەرە چاكترينى كردهوہى
بەسەريدا دەداتەوہو لىي وەرناگريت، بزانه كەخواى گەرە ھەرئايەتئىكى خۆشى و
ئاسودەيى و نەرمى لەگەل ئايەتئىكى توندو تووڤەيىدا ناردۆتە خوارەو، لەگەل
ھەرئايەتئىكى توندیشدا نەرم و نىيان و خۆشگوزەرانى ناردو، بۆ ئەوہى بېوادار ھەم
ئارەزوومەندو ھىواداربكات و ھەم بىترسئىت تەكو بەدەستى خۆى خۆى تووشى
ھىلاكى و فەوتان نەكات و، ھىچ خواست و خۆزگەيەكى لەخودا نەوئەت جگە
لەپاستى، بزانه كە ھەركەس لەدنيدا شوئەن كەوتەى ھەق و پاستى بئەت ئەوا
تەرازووى قىامەتى قورس دەبئەت، وەبزانه شوئەن كەوتەى بەتال و بۆش تەرازووى
قىامەت سووك دەكات، ئەگەر تۆ ئەم پاسپاردەيەم وەرېگريت ئەوا ھىچ شتئەن
لەمردن خۆشەويستتربئەلات، كە بەدنئايىيەو پئى دەگەيت، ئەگەر
پاسپاردەكەم لەدەست بەدەيت ئەوا ھىچ شتئەن لەلای تۆ بەقەد مردن رقت لىي
بئەت).^۱ ئەو وتانەى پئشكەش بەجئىنشەكەى كرد كەوہكو پەپرەوو پېرگرامئەك
پئويستى پئى بوو تاجبەجئى بكات، بۆ ئەوہى لەوسەركردايەتى كردنەى
نەتەوہدا دەرچئەت و سەرگەوتوبئەت. دەرچون و سەرگەوتەن نەتەو بەھۆى
دەرچوونى سەركردايەتىيەوہيە كەئەم پاسپاردەيە لەشەش ستوونى ئيمانىدا
كۆدەبئەتەو:

ستوونى يەكەم: كاتەكانى پەرسەش و بەندايەتى:

لەم ستونەدا يادى دەخاتەو كەگرنكى بدات بەكاتەكانى عىبادەت و دواى
نەخات بۆ كاتەكانى ناچارى و بئزارى، يان تئەكەل بەكاتەكانى غەيرى عىبادەتى
نەكات، ھەركەسئەك گرنكى نەدات بەكاتەكانى بەندايەتى و دواى بخات بۆ غەيرى
كاتى خۆى، ئەوا مافەكانى خەلكانى تر زياتر دوادەخات و ونى دەكات و لەدەستيان
دەدات.

۱- وصايا العلماء للربيعي ص ۳۵.

ستونی دووهم: گرنگی دان به فەرزه‌کان:

دوای ئه‌وهی له‌کۆله‌کی یه‌که‌مدا ئه‌وه ده‌خاته‌پوو که گرنگترین کاتی به‌ندایه‌تی به‌جیه‌تانی فەرزه‌کانه، به‌هیچ جۆرێک پێگه نه‌دراوه به‌دواخستنیان له‌کاتی خۆی، هه‌تا ئه‌گەر هۆی دواخستنه‌که‌ی خه‌ریک بوون به‌سووننه‌ته‌وه بێت، لێره‌دا مه‌به‌ستی له‌فەرزه‌کان ته‌نها فهرزی نویژو پۆژوه‌کان نیه، به‌لکو واتاو مه‌به‌ستی هه‌موو فهرزی که خوا فهرزی کردووه و سزای داناوه بۆ وازلێهێنانی، ئه‌وه‌ش پاست نیه که گرنگی بدریێت به‌سووننه‌ت و فەرزه‌کانیش ته‌رک بکات، وه‌کو ئه‌وه‌که‌سه‌ی شه‌وانه هه‌لده‌ستی بۆشه‌و نوێژ و بۆنۆژی به‌یانیش خه‌به‌ری نابێته‌وه و هه‌لناستێت، یاوه‌کو ئه‌وه‌که‌سه‌ی زۆر خۆ خه‌ریک ده‌کات به‌زیکرو وێرده‌کان، له‌باتی داواکردن و به‌دوا داچوونی زانست و زانیاری، زۆرتر له‌م بابه‌تانه.

ستونی سییه‌م: وازه‌ینان له‌ بیهیوایی و ئاومیددی:

له‌م ستوونه‌دا ئاوێدانه‌وه‌یه‌ک هه‌یه ده‌روانیتیه‌ کێشه‌یه‌کی گرنگی ئیمانی، ئه‌ویش به‌سووک پوانینی بپواداره بۆ ئه‌و کرداره چاکی ده‌یکات و ئه‌نجامی ده‌دات، هه‌رشتی له‌باره‌ی کرداره باشه ته‌واوه‌کانه‌وه ده‌بیستی ده‌لێت: (کاری من له‌کۆی کارێ ئه‌وانه‌دایه). (خه‌ته‌ری ئه‌و کاره له‌وه‌دایه وای لێبکات به‌ته‌واوه‌تی ده‌ست له‌کاری چاک هه‌لبگریت وازی لێ به‌یئت، یا بوه‌ستی له‌و پێشپڕکی‌یه‌و نه‌یکات که قورئان له‌چه‌ندین شوێندا باسی لێوه ده‌کات)^۱. گومانی تێدا نیه و ده‌زانین به‌رپرسیارو پاسپێردراوین به‌ئه‌نجامدانی ئه‌وکاره‌ی خوا فەرمانی پێکردوین و دوورکه‌وتنه‌وه له‌وه‌ی که‌نه‌می لێکردوین و، نزیک بوونه‌وه له‌خوا به‌هۆی سووننه‌ته‌کانه‌وه، دوای ئه‌وه به‌هیوای په‌حمه‌تی خوابین تا به‌لکو ئه‌و کرده‌وانه‌مان هۆیه‌ک بن بۆچوونه به‌هه‌شت، هه‌روه‌کو له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ ده‌گێرینه‌وه که ده‌فه‌رموێت: (لايدخل احد الجنه بعمله)^۲. واته: (که‌س به‌کرده‌وه‌ی خۆی ناچێته به‌هه‌شته‌وه). ئه‌وه‌ش بێ ئومیدمان نه‌کات و به‌سووکی سه‌یری هه‌یج کاریکی چاکه

۱- مه‌گه‌ر ئه‌و قسه‌و بیرکردنه‌وه بیهێته پالنه‌رێک بۆ زیاتر ئه‌نجامدانی کرده‌وه‌ی چاک.

۲- مسلم.

نه كه ين هه تا نه گهر كه مېش بښت، هه روه كو يه كښك له بهنى ئيسرايلى به هوى
 ئاوپيدانى سه گي كه وه چو وه ته به هه شته وه).^۱ و(ژنيكيش چو وه ته ئاگره وه به هوى
 نه وه ي پيشيله يه كى له خواردين گرتو ته وه).^۲

ستونى چواره م: فريو خواردين و به گهم زانينى گونا هوتاوان:

نه وه دهرديكى خه ته رنا كه وه كو ميرووله ده خشيت به بى نه وه ي زورينه ي
 خه لكى هه ستى پېيكهن، كه يه كښك سه رېپچى فره مانى خوا ده كات و، هه نديك
 له فره زه كان دوا ده خات و، ته مبه لى له هه نديكياندا ده كات، كاتيك كه گوييستي
 حالى نه هلى ئاگرو كرده وه كانيان ده بښت كه به هوى وه و خراونه ته ئاگره وه،
 هه ناسه يه كى قول هه لده كي شيت و ده لښت: (من له وانه با شترم و كرده وه م له وان
 با شتره) به م جوړه به راورد له نيوان خراپه كارى خو ي نه واند ده كات و نه وه ي
 له بېر ده چي ته وه كه خوا ي په روه رډگار با سى كرده وه چا كه كانيانى نه كړد وه
 كه پيشكه شيان كړد وه و له چا كه ي نه وېش زياترن، به لام خوا ي گه وړه لتي كړدون
 به ته پ و تړو به فېر چوون، بېوادار نابى هيچ سه رېپچى يه ك له فره مانى خوا به كه م
 بزاني ت هه تا نه گهر زور زور كه مېش بښت كه پړنگه له ته رازووى خودا گه وړه بښت،
 هه روه كو پيغه مبه رﷺ ده فره مويت: (اياكم ومحقرات الذنوب...) واته: (خوتان
 بپاري زن له گونا هه بچو كه كان...) بېوادار به وه نه خه له تى كه كار يكي چاك ده كات
 له كاتيكدا نازانى لتي وه رگېراوه يان نا...؟

ستونى پي نجه م: ترس و هيو ا:

بېوادار كاتى هاوسه نكي نيوان ترس و ئوميدي تيك ده چي ت نه و ا هاوسه نكي
 په فتارو پړپه وېشى دانامه زړيت و له نگر ناگري ت، كه ترس به سه ري دا زال ده بى
 نه و ابى هيو او په نجه پړ ده بښت، كاتيكيش هيو او ئومي د به سه ري دا زال ده بښت، نه و ا
 پالى ليده داته وه، نه و لي شتيوان و تيك چوونه يه نه بوبه كر يو عومهرى (خوا لتي پازى
 بى) پوون ده كاته وه كه به روه وفه وتان و به هيلاك چوونى ده بات، يه كښك له زانايان

۱- له گيژپانه وه يه كى موسلي مدا هاتوه (۲۲۴۵).

۲- له گيژپانه وه يه كى بوخارى دا هاتوه الفت (۳۳۱۸).

دەلّين: تەواوترين بارودۆخ ھاوسانى و لەنگەرگرتنى ترس و ئومىدو زال بوونى
خۆشەويستىيە، (خۆشەويستى كەشتىيە، ئومىد ليۋارەو، ترس ليخوپرە، خودايش
بەگەرەيى و بەخشندەيى خۆى گەيەنەريەتى).^۱

ئىبنولقەيم ئەو ھاوسەنگىيە وەسەف دەكات بەدوو بالى بالئندە كەفرىنەكەى
پاستال و ھاموارنابى بەشپوان ياتىكچوونى بالەكانى دەلّيت: (دلّ لە پەوتايە بەرەو
خودا بەشپوھى بالئندەيەك، خۆشەويستى سەريەتى، ترس و ئومىد بالەكانىيەتى،
ھەركاتى سەروپالەكانى تەندروست بوون بالئندەكە بەباشى دەفرىت، كەى سەرى برا
بالئندەكە دەمرىت، وە ئەگەر بالەكانى لەدەست بدات ئەوا ئامادەيە بۆ ھەموو
تېشكانىك و كەوتنە دەستى ھەموو پراوچىيەك).

ستونى شەشەم: ھەستکردن بەتەرازووى پۆژى دوايى:

لەپاسپاردەى كۆتايىدا نەيئىيەكى بۆ ئاشكرا دەكات و دەخاتە پوو لەقورسايى
تەرازووى پۆژى دوايىدا كەتەنھا بەشوئىن كەوتنى ھەق و پاستى ئاكرىت، بەلگو
بەھەستکردن بەقورسى ئەو سپاردەيەى كەوتووەتە ئەستۆيان، ئەو قورسايىيە
ترسانە لەقبول نەکردنى چاكەكانى، ترسانە لەكۆتايى و سەرئەنجاميان و، ترسانە
لەسزاي ناوگۆپ، ترسانە لەمەترسىيەكانى قىامەت و ئەوھى تىايدايە لەپرسىيارو
زىندووويونەوھە و صىراط و لىپرسىيەوھە و تەرازوو ئاگرو ھەروھەا ..، ئەوھەستە
بەقورسى ئاكامەكەى لەگەل شوئىن كەوتنىشيان بۆ ھەق، ئەوھەى كەتەرازووەكەيان
قورس دەكات لەپۆژى قىامەتدا، لەگەل ئەوھەش ئەو نەيئىيە دەردەخات لەسووك
بوونى تەرازووى خەلگانىك كەشوئىن كەوتەى بەتالان و تاوانەكانيان بەبچووك دەزانن
و دەيشارنەوھە، ئەوھەش وایان لىدەكات كەزۆر بەنەترسى كارى وابكەن خوا زياتر
لئيان تووپە دەبىت، ئەوھەش تەرازوويان سووك دەكات لەپۆژى قىامەتدا دواى ئەوھە
دەچنە ناو ئاگرەوھە.

۱- تەھذیب مدارج السالکین ص ۲۷۲.

خۆشویستنی مردن:

هەركەس بەهەموو بەشەكانی ئەو پاسپاردەیه کاریكات و بەهەموو ئەو
هێزوتوانایە هەیهتی خۆی بۆ قیامت ئامادەبكات، ئەوا حەزی لەژیانی زیاتری
دنیا نیه، بەلكو زۆر پەرۆش و ئارەزوومەندە بۆ گەیشتنەوێ بەخوای خۆی و
ئەوئەندە بۆتانی لەپێناویدا دەيكات، چێژوخواشی بەكانی دنیا لەبەرچاوی زۆر كەم
و بچوك دەبێتەو لەچاوە و چێژوخواشی بەكە خوای گەرە لەقیامتدا بۆی
ئامادەكردووه، ئەوئەستە بوو پێغەمبەری ﷺ والێكردبوو لەوچەند پۆژانەیی كۆتایی
تەمەنیدا دەیفەرموو:

(إن عبداً خيره الله بين أن يؤتیه من زهرة الدنيا ماشاء وبين ما عنده فأختار
ما عنده)، (واته: بەپاستی بەئەندەیهك خوا سەرپشکی كرد لەنیوان هەلبژاردنی
خۆشی بەكانی دنیا و ئەوێ لای خودا خۆیهتی ئەوا ئەوێ لای خواپە هەلی بژارد.

(خۆشویستنی مردن) مانای ئەوئەنێبە حەزی لەئازار و نەهامەتی بەكانی پۆج
كێشان بێت، بەلكو مەبەست لەخۆشویستن و حەزكردن لەمردن دواي ئەوێ (واته
دواي مردن)، ئەوئەتایم (ئەبو عەبید لقاسم بن سلام) لەنوسینی كیدا باس لەو
فەرموودەیهی پێغەمبەری ﷺ دەكات كە دەرئەرموێت: (من أحب لقاء الله أحب الله
لقاءه، ومن كره لقاء الله كره الله لقاءه). واته: (هەركەس حەزبكات بەگەیشتنەوێ
بەخوا ئەوا خواش حەز بەگەیشتنەوێ ئەو دەكات، هەركەس حەز نەكات بگاتەوێ
بەخوا، خوداش حەز بەگەیشتنەوێ ئەو ناكات).

عائیشە و هەندێ لەخێزانەكانی دەلێن: ئێمە حەز بەمردن ناكەین، دەرئەرموێت:
ئەم شیئەیه نا، بەلام بڕوادار كاتی دەگاتە كاتی مردن مژدەیی پێدەدەن بەپازی
بوونی خودا لێ و پێزێنانی، ئەوا هیچ شتی لەلای ئەوێ خۆشەوێستتر نیه كە
لەبەردەمیدایە و حەز دەكات بگاتەوێ بەخودا و خواش حەز بەگەیشتنەوێ بەوئەكات،
بۆ بڕواش كاتی لەسەر مەرگدایە و مژدەیی سزا و تۆلێ خودایی پێدەدەن، ئەوا هیچ

شتیکی له وه پیناخوشترا ناییت که له بهرده میدایه و حز ناکات بگاته وه به خوداو خودایش حز به گیشتنه وه به و ناکات).^۱

نیمام (ئبو عبید) ده لیت: به پای من ئەم فهرمودیه مه بهستی ئەوه نیه هه رکه س حزی له گه یشتنه وه به خوداییت حزی له ناخوشتی و نه هه مه تییه کانی سه ره مرگ بیت، چونکه که س حزی له تازارو ناخوشتیه کانی سه ره مرگ نیه، به لام ئەوهی سه رزه نشت ده کری و باش نیه هه لباردن و په سه ندکردنی و پشت پی به ستنی دنیا به، حز نه کردنه به گه پانه وه بۆلای خواو پۆزی دوا یی).^۲

(خه طایی) ده لیت: (واتای حز کردنی به نده به گه یشتنه وه به خوا په سه ندکردنی قیامه ته به سه ر دنیا داو حز ناکات به رده وام تیایدا بمینتیه وه، به لکو خۆی ئاماده ده کات بۆ به جیه یشتنی)،^۳ ئەوه ش جیاوازه له بی ئومید بوون له ژیان، یا پوو خان به رام به ر گنجه ل و فیتنه کانی و له قورسای باری گرانی ئەوان پابکات و په نابهریت به ر خۆکوشتن له پیناوی پزگار بوون له و نا ئومیدی و ته نگه تاوییهی تیی که و توه و له په حمه تی خوا بی ئومید بوو بیت، به لکو په رۆش و تامه زرویه بۆ بینینی خوداو، ئەوهی خوا بۆی ئاماده کردوه له به خشش و خوشتی به نه پراوه کان، له به ر ئەوه (خالید کوپی وه لید) له هه ندی له شه په کان له گه ل فارس دا ده لیت: (به سوپایه که وه هاتووم بۆتان که حز به مردن ده که ن چۆن ئیوه حز له ژیان ده که ن) مه بهستی پی حز کردنه له شه هیدبوون و ئاکامه خیره که یه تی له پیناویدا).

گفتوگۆی حوزمیفه له گه ل مردن:

حوزه یفه کوپی به مان هاوه لی نه یینییه کانی پیغه مبه ر ﷺ بوو پاستگۆیی به که ی له خوشتیستی بۆ مردن ئەوهی کردوویه تی بۆ دوا ی مردن ده سه له میتی و له دوا چرکه کانی ته مه نیداو له سه ره مرگدا ده لیت: (وه ره ئەی مردن لرخه کات بیت، ئەی مردن تازارو توندیه که ت زیاتر که، دلم له هه موو شت خۆی دوور به رزه ده گریت

۱- البخاری ۳۱۱، ۳۰۸/۱۱ فی الرقاق.

۲- فتح الباری ۳۶۰/۱۱.

۳- فتح الباری ۳۶۰/۱۱.

جگه له خه زکردن به تۆ، خوشی و ئاسوودهیی ژيان و گوزهرانی دواي تۆ به پټوه يه و ده گاته جي، خوشه ويست له کاتي پټويستدا دټ، له پشهيمانی پرگارنام، له دواي خوم نازانم چي ده بټت، سوپاس بۆ ئه و خوايه ي له پيش فیتنه و گټچه له کانداهم باته وه).^۱

وه کو ده يخاته پوو بهم جوړه خهزي به مردن کردوه، نه وده زانټ چي کردوه، نه و کرده وه چا کانه ي پيش خوی به پټي کردون و، له وه دلنياه که دوستايه تي دنيا هه ره مووی ناکاته يه ک چټز له خوشي چټزه کانی قیامت، له بهر نه وه يه ده لټت: (خوشگوزهرانی له دواي تودټت) خه ز له مردن ده کات چونکه خوا ده يياته وه لای خوی پيش نه وه ي بگاته نه و پوزانه ي فیتنه ي تبادا دټ و هيچ کهس له شه پوزیانی نه و فیتنه يه نه مين نابټت.

بۆچی پهمان له مردن ده بټت؟

نه م پاستيبه زياتر پوون ده بټته وه له ئاموزگاري زانای پایه بهر ز ئيمام (نه بو حازم بۆ سلیمان کوی عه بدولمه ليک) کاتي پرسيارى لټده کات ده لټت: (نه بو حازم ئيمه بۆچی پهمان له مردنه؟)

نه بو حازم ده لټت: (دنيای خوتان ئاوه دان کردۆته وه و قیامه تي خوتان ويران کردوه وه خه زناکه نه له ئاوه دانيبه وه بچه کاو لگه و ويرانه).^۲ هه رکهس هه لپه ي دنيا بکات له باتي خو ئاماده کردن بۆ قیامت و گوپرايه لي فه رماني خوا وازه ينان له وه ي خدا نه هي لي کردوه و، واله دنيا نه پوانی که خانه ي نه مان و له ناو چوونه به لکو وابوی پروانی و کاری تیدا بکات که خانه ي مانه وه نه مرى يه، نه وا نۆد پوو له پټگه پټدراوه کان ده کات، جوانی دنيا به جوړيک سه رسامی ده کات بۆ گه يشتن به و جوانی و پازاوه يى يه دنيا و، هيچ کاتي بۆ نامټټټه وه تابيدات به جوانی قیامت و کاری تیدا بکات بۆ.

۱- وصايا العلماء- للربيعي ص ۵۴.

۲- المصباح المضيء ۴۸/۲.

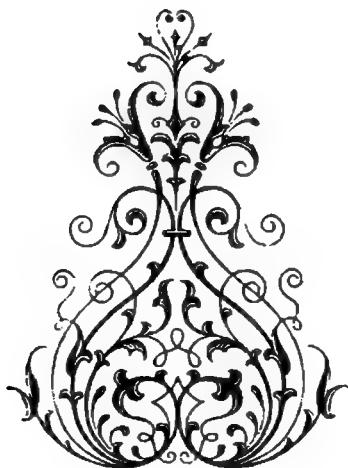
به پاستی گومانی تیدانیه ئه و چینهی خه لک له مردن ده ترسن له بهرئه وهی
 خۆیان بۆ دواي مردن ئاماده نه کردوه، وه خۆ ئاماده کردن بۆ هه رکام له م
 دووخانه یه ئه وه یه که ئه بو حازم به (ئاوه دانکردنه وه) ناوی برده وه خۆ
 ئاماده نه کردن بۆیان (وێران کردن و تیکدانه) ئه وه یه هۆی پق لیبوونه وهی هه ندی
 که س له مردن، له بهرئه وه یه هه ز ناکه ن و ده ترسن که بگوازنه وه بۆ خانه و لانه یه ک
 که هیچ شتیکیان تیدا بنیات نه ناوه، هیچ جیگه و مه ئوایان نییه له وێ که خۆریه کان
 تیایدا چاوه پێی یان بکه ن و خه زمه تکارو بالنده و پوویاری شیروه نگوین و شه راب و
 ئاویان نیه و شتی که چاوه نه ییدیوه و گوی نه ییبستوه نیانه، جیگا و مه ئوایان ته نها
 له ناگرده یه بۆ سزاو تۆله لیستاندنیا ن.

ئاوه دانکاری قیامهت ناترسیت:

له سه ر ئه و پاستی یه ی هه رکه س قیامه تی خۆی ئاوه دان بکاته وه ناترسی
 له مردن، له بهرئه وه ی به هیوا و ئومیدی ئه وه یه که خوا له دواي مردن بۆی ئاماده
 کردوه له خۆشگه زه رانی و به هه ره و به خه ششه کانی، ئه وه یه که (سه ید قوطب -
 ره حمه تی خوا ی لیبی) له پۆژه کانی دواي ژیا نی دا، که تیایدا چاوه پێی له سیداره دانی
 ده کرد که له هه ر چرکه یه کدا بیکه ن ئه و پاستی یه ده سه لمی تیت و به دلنیا یی یه وه
 ده لیت: (هیچ نیه له مردن زیاتر تاهاواری بۆ بیه م هه تا به لکو له چرکه ساتیکدا بیت
 و به پاستی له م ژیا نه دا زۆرم وه رگرتوه، واته، به خه شیوه !!).

هه ندی جار ده مارگیریه کی ته واو له سه ر جیاوازی ئه م دوو وشه یه (الاخذ
 والعطاء، وه رگرتن و به خه شین) هه یه له بهرئه وه ی یه ک ناوه پۆکیان هه یه له جیهانی
 پۆحدا! له گه شت جاریکدا (به خه شیم به پاستی واته: وه رم گرت). واتای ئه وه نیه
 یه کێک شتیکی پێداوم به لکو واته من هه ره مان ئه وه م وه رگرتوه که به خه شیومه،
 چونکه دلخۆش بووم به وه ی به خه شیومه که ئه وه ش که متر نیه له خۆشی ئه وه یان
 که شته که ی وه رگرتوه و پێی دلخۆش بووه، (هیچم نیه جگه له په نای مرن به لکو
 له کاتی که دا بیت به پاستی ئه وه نه ده کارم کردوه به قه ده ری ئه وه ی تا توانیومه
 بیکه م! له ویدا شتی زۆر هه یه که په نجی بۆ بده م و تیبکۆشم و بیکه م ئه گه ر بیتو

ژیانم در یزتر بیتته وه، به لام ئاهو حه سره تی ئه وه ش دلم ناخوات ئه گهر ژیانم در یز
نه بی و نه توانم، به لکو که سانی تر بتوانن بیکه ن، ئه گهر بۆمانه وه چاک بیت
له ناوچیت، به راستی من دلنیا م بۆ ئه وه ی ئه و بایه خ و چاودیری یه ی تیبینی ئه و
مه بوونه ده کات نایه وی بیروبۆچوونی چاک به مریت^۱.

۱- افراح الروح ص ۲۶-ط- ابن القيم.

میږگی (۴۱)

کاتی سهرمه‌رگ و بیرکردنه‌وه

له‌و کرده‌وانه‌ی کردوویه‌تی

وته‌کانی ئیمامی عومهر (خوای لی رازی بیټ):

(عه‌بدولای کوپی ئیمامی عومهر) بۆمان ده‌گیرپته‌وه ده‌لټت: نه‌وکاته‌ی عومهر پټکرا‌بوو، واته‌ بریندار کرابوو سهری له‌کۆش‌مدا بوو گووتی: سهرم بخه‌ره سهرزه‌وی، ده‌لټت واگومانم ده‌برد که‌بټزارو بی‌تاقه‌ت بووه، دلم نه‌هات و به‌قسم نه‌کرد دیسان وتی: پوو‌مه‌تم بخه‌ره سهرزه‌وی هاوار له‌خۆم، نه‌گهر خوالیم خۆش نه‌بیټ).^۱

له‌ گیرانه‌وه‌یه‌کی تردا که (سالم کوپی عه‌بدولای کوپی عومهر) له‌باوکیه‌وه ده‌گیرپته‌وه ده‌لټت: سهری له‌سهر پانم بوو له‌و زامداریه‌ی که‌به‌هۆیه‌وه شه‌هیدبوو، پټی وتم: سهرم بخه‌ره سهرزه‌وی، پټم وت چټه؟ سهرت له‌سهر پانم بیټ یا له‌سهر زه‌وی جیاوازی چیه؟ وتی: پټت ده‌لټم سهرم بخه‌ره سهر زه‌وی، وازی نه‌هټنا تا که‌وته سهرزه‌وی وتی: هاوار بۆخۆم و دایکم، هاوار له‌خۆت عومهر، په‌نجه‌پۆ ده‌بم نه‌گهر خوا په‌حمم پټنه‌کات)، له‌گیرانه‌وه‌که‌ی (ئیب‌نو عه‌باس) دا که ده‌چټه ژووره‌وه بۆلای و نه‌ویش له‌سهرمه‌رگدا‌یه، پټی ده‌لټت: (ئه‌ی ئه‌میری ئیمانداران! تۆ موسولمان بوویت کاتی خه‌لکی بی‌باوه‌ر بوون، له‌گه‌ل پټغه‌مبه‌ر ﷺ خوا‌دا جیهات کردووه کاتی خه‌لکی نه‌یان ده‌کرد، به‌شه‌هیدی پۆیشتی، پټغه‌مبه‌ری ﷺ وه‌فاتی کردو لټت رازی بوو، عومهر وتی: وته‌کانت دو‌باره بکه‌وه، نه‌ویش بۆی دو‌باره کرده‌وه فه‌رمووی: بی‌تاگاو خه‌له‌تاو که‌سیکه‌ به‌ بیرکه‌وتنه‌وه‌کانی له‌خۆبایی ده‌بیټ، وه‌للّاهمی نه‌گهر نه‌وه‌ی پۆزی به‌سهردا هه‌لدټت

۱- وصایا العلماء - للربيعي ص ۲۸، ۲۷.

و ئاواده بېيت هه مووی هی من با ده مبه خشی له ترس و له رزی سزای پۆزی
قیامت!).

داوای په حمهت و لیخۆشبوون:

دهبی چ گونا و تاوانیک فاروقی مژده پیدراوی به هه شتی هه راسان کردبیت،
تابه م جۆره ترسه بترسیت کاتی له سه ره مه رگدایه !!! نه وه هه سته وه ری ئیمان و
با وه په وای لی ده کات دوعا بکات و هاواری په نجه پۆیی بۆ خۆی و دایکی بکات،
نه گهر خوا لی خۆش نه بیت، نه وه له بهر نه وه یه ده زانیت که په حمهت و لی
خۆشبوونی خوا به کرده وه به راورد ناکریت وه کو واده زانریت، نه وه ده ترسا له وه ی
که سیمای پیغه مبه رﷺ له گه ل دوو پوه کاندای چون بوو، بۆیه کاتیک (حوزه یه ی
کوپی به مان) هات که (پاریزه ری نه ینیه کان) ی پیغه مبه رﷺ بوو، پئی گووت:
که هه وائی بداتی له وه ی ناوی نه و له ناو نه وانه دا نه بوو، به لام هه رفه رقی نه کرد له و
هه موو ترسه ی هه یبوو تادوا چرکه کانی ژیا نی و دوا هه ناسه ی.

نه یده ویست مه دح و ستایشی بکریت:

فاروق له و که سانه نه بوو له کانی (مدح) ی دا خۆی هه لئیته وه و حه زی پئی بکات
و پاستی به کانی نه فس و چه واشه بوونه کانی له بیر بچیته وه، کاتیک (ئیبینو عه باس)
چوه ژوره وه بۆلای دلتیای کرده وه له سه ره نجام خیری و مژده ی چاکه کاری
پیدا، که چه ندین کاری چاک و گهره ی نه نجام داوه و پیشکشی کردووه به لام نه و
به هۆیه وه به رزبووه وه نه یده ویست به م جۆره ته زکیه ی بکات، به لکو پئی فهرموو:
(بیتاگا نه وکه سه یه که به گنپانه وه و بیره ینانه وه ده خه لته تی و مه غرور ده بیت)
نه و له چرکه یه کدا بوو هه سستی به قیامت ده کرد زیاتر له هه رچرکه یه ک له چرکه
ساته کانی رابردوی ته مه نیدا، نه و ده یوت: نه گهر دنیا و نه وه ی تیایدا به مائی نه و
بوايه ده یبه خشی له پیناوی پرگاریبون له مه ترسی و سزای کاته کانی سه ره تای ژیا نی
به رزه خ، که نازانیت تیایدا تووشی چی ده بیت و چ مژده یه کی پئی ده دریت.

سى ڪاروبار:

خويندنه وهى زور ڪراوه بڻ وٽه ڪانى ٺهه ڪه سانهى له سه ره مه رگدا بون، له ليکڙلينه وهه وه رگڙپانه ڪانى پيا وچا ڪانى پيشين، گرنگ ترينيان له سى خالى گرنگدا ڪورت ڪراونه ته وهه ڪه ٺه مانن:

۱- بير ڪردنه وهه له وڪارانهى پيشتر ڪردو ويانهه و پيشڪه شيان ڪردو وهه.

۲- هه ست ڪردن به قه بارهى دنيا^۱.

۳- بير ڪردنه وهه له وهى ڪه ڊيٽه پيشيان له ڙيانى به رزه خ و رڙڙى دوايى^۲.

يه ڪه هم: بير ڪردنه وهه له وڪارانهى پيشڪه شيان ڪردو وهه:

ٺه وهه ش به خسته پوى هه مو ٺه و ڪرده وانهى پيشتر ڪردو ويانهه، به تايه تي ڪه هه ستي ڪرد به هڙيه وهه خوا لتي توپه ده بيت، يابڻ خودايان نه ڪردو وهه، له وانهى ڪه ناکڙڪى دروست ده ڪن له ڪهل ڪه ساني تردا، جا ٺه و له ويدا سته مڪاربيت ياسته م ليڪراو، ياتا وانه ڪانى زمانى له شايه تي فيلڙبازى و ساخته يى و درڙ ڪردن و غه ييه ت و باسى پاشمله و زور قسه ڪردن و، به رز ڪردنه وهه دهنگ به سه ردايڪ و باوك و ڪه ساني تردا، يان تاوانه ڪانى ده ست، ياهه نگاهه ڪانى پيى ڪه هه نگاهى پيئا وهه هه له پيئا وهه ته وهه بڻ ٺه شو پيئانهى ڪه بڙيان چوبيٽ بڻ بينينيان له به رچاوى له وه شو پيئانه بون ڪه خه شمي خواي پهروه رڱار زياد ده ڪات و پيى خوش نيه بڙى ده چيٽ، له وهى بينيوپه تي ڪه سته م ڪاريو وهه ٺه و يش بيدهنگ بو وهه پشتيوانى ليئنه ڪردن، ياعه يپ و عارى نامه حره مى به چاو ديبى و چاوى ڪه وتبى به شو پيئه پرله تاوان و سه رپيچى ڪاره ڪان، ياهه واو هه وهه س دل و عه قلى داگير ڪرد بيت و هڙش و دهرونى پيئه خه ريك و گيرڙده بوبيٽ، ياله به زاندى سنوورى فه رمانه ڪانى خوا، به م جو ره به رده وام بيرده ڪاته وهه له هيتانه وهه بيروخسته پوى ڪرده وهه چاڪه ڪانى و خراپه ڪانى، هه رجارنڪ ٺاوپ له ڪرده وهه چاڪه ڪانى ده داته وهه ده ترسى ڪه م بن و به شى پزگار بونى نه بن، هه رچه نده ٺاوپيش له خراپه ڪانى ده داته وهه

۱- ٺه خاله له ميڙگي (چل و دو) دا باس و روون ڪردنه وهى له سه ر ڪراوه.

۲- ٺه خاله له ميڙگي (چل و دو) دا باس و روون ڪردنه وهى له سه ر ڪراوه.

ده ترسیت به مۆیانده خوی گوره بیخاته ناگره وه، فرمیسه کانی به خور ده بارن له ترسی نه و کارانه ی کردوونی به م شیوه یه ترسی زیاتر ده بیته و هیچ کاریک ناکات و ده رگای تهویه داده خات^۱.

عه مری کوری عاص:

وه کو ده گپنه وه هاوه لی به پیز (عه مروکوری عاص) له کاتی سه ره مه رگدا فرمیسه کی له چاوان ده باری و ده گریا، عه بدولای کوری پیتی وت: بابه گیان من ناترسم له بهر نه وه ی هه رشتی خوی گوره فه رمانی له سه ربوویی و بۆی نار دبیت تو ئارامت له سه ر گرتووه، فه رموی: کوری خۆم خوی گوره سی جیاکاری بۆ باوکت نار دووه، یه که میان: راگرتنی کرده وه، دووه میان: ده رکردنیکی ترسینه رو سامناکه، سییه م: جیا بوونه وه له خۆشه ویستان و به جی هیشته نیان که نه مه ئاسانه ترینیانه).

ئینجا فه رموی: خویه تو فه رمانت کردو یاخی بووم، نه هیت کردو سه رپیچیم کرد، خویه نه ریت و سه روشتی تو لیخۆشبون و عه فوکردن و پوخسه تدانه^۲.

له گپانه وه یه کی ترده ده لیت: کاتی زۆر گریاو گریانه که ی درپژه کیشا، کورپه که ی وتی: باوکی خۆم نه ی (پیغه مبه ری خوا^ﷺ) مژده ی فلانه شتی نه دایتی؟ له سه ر جیگای دانیشته نه که یه وه پووی تیکردو وتی: گه و ره ترین شت ئاماده ی بکه یین شایه تیدانه (أشهد أن لا إله إلا الله وأن محمد رسول الله)، به راستی من له سه ر سی حال زیاوم، کاتی هه بوو که سه به قه ده ر من رقی له پیغه مبه ری خوا^ﷺ نه بوو، هیچم له وه پی خۆشتر نه بوو که بیگرم و بیکوژم، نه گه ره سه ر نه و حاله مرده بام له نه هلی ناگر ده بووم، به لام کاتیگ خوی گوره ئیسلامی خسته دله وه چووم بۆ خزمهت (پیغه مبه ری خوا^ﷺ) پیم وت: دهستی راست بهینه تا په یمانت بده می، دهستی هیناو من دهستم گپرایه وه فه رموی: چیه نه ی عه مرو؟ وتم: ویستم مه رج بکه م، فه رموی: (مه رجی چی؟) وتم: بمبووره و لیم خۆشبه له وه ی بووه و پووی داوه،

۱- تهویه له دوو حاله تدا وه ناگیریت، یه که م: له کاتی سه ره مه رگ، دووه م: له کاتی ده رکه وتنی نیشانه گه و ره کانی قیامهت.

۲- وصایا العلماء ص ۶۸، ۶۹، ۷۰.

فهرموی: خوده زانی ئیسلام بوون ئه وهی پیشتر بووه ههمووی لاده باو
 په شده کاته وه و کۆچکردن ههمو ئه وهی پیشتر پووی داوه نایه ئلی، وه حاج کردن
 نه وانهی پیشتر بوون ده پرمی ئی و لایده بات و هه لی ده وه شی ئی ته وه، عه مر ده لی:
 به م جوړه به یعه تم دا به پیغه مبه ر ﷺ وه کس نه بوو له لام له پیغه مبه ر ﷺ
 خوشه ویستربیت و هیچ شتی وه کو بینینی ئه و چاوی پوون نه ده کردمه وه و نه م
 ده توانی پر به چاوی خۆم سهیری که م ئه وه نده به پیزوشکۆدار بوو، نه گه ر ویستبام
 وه سفی بکه م نه مده توانی چونکه نه مده توانی پر به چاوی خۆم سهیری که م
 ئه وه نده له چاومدا گه وروه به شکۆبوو، نه گه ر له سه ر ئه و حاله مردبام ئومیدم وابوو
 له نه هلی به هه شت بم، پاشان چه ند شتی پیداین و هه ندی فهرمانمان گرته ده ست
 نازانم حاله تیایدا چۆن بووه، جا نه گه ر له سه ر ئه م حاله مردم له ده ورم
 مه لاویننه وه و شین و گریان و مه شخه لی ئاگر یا وهرم نه بیت و نه گه ر شار دتانه وه
 خۆلی زۆرم به سه ردا بکه ن، ئینجا ئه وه نده ی ده توانن به ده وری گۆره که مدا
 بووه ستن به قه ده ر ئه وه ی وشتریک سه ربیریت و گوشته که ی دابه ش بکریت، بادلتان
 پی خوش بکه م و بزانه چۆن وه لامی فریشته کانی په روهر دگارم بده مه وه.

به پراستی هه ست به و ههمو ترسه ی ئه و ده که یت (خوا لی پی پازی بیت)،
 که ده لیت: پاشان هه ندی شتمان گرته ده ست که نازانم حال و بارم به هۆیه وه چۆن
 ده بیت) وه کو دیمه نه کانی تاقیکاری و گتجه له کان له خه یالیدا هاواریکه ن، قیامه ت
 له بهر چاویدا له جووله دایه و نزیکي هاتنه، ئه و به راوردی پووداوه کانی تیادا ده کات،
 له خیلانی نیوان هاوه لاند (خوایان لی پازی بیت) به تایبه تی ئه وه ی کردوویه تی و
 له پۆژه کانی سه رده می پیغه مبه ردا ﷺ چی پوویداوه، ئه وه تا خۆزگه ده خوازیت له و
 پۆژانه دا بمردایه به لکو به هیوای ئه وه بوايه له نه هلی به هه شت بیت، به لی، ئه و
 له سه ر ئه و حاله بووه به و جوړه ش ترساوه و بیر ی لی کردووه ته وه.

عوباده ی کوری صامت:

له پاسپارده کانی ئه و هاوه له به پیزه ((گتپه ره وه ی فهرموده ی (البیعه -
 په یماننامه) له کاتی وه فاتی دا کرده وه یه ک ناهینیته وه بهر چاوی خۆی و بیر ی

دهخاته وه، به لگو بۆ قولتر ده پوانیت و داوا له هه ریه کێک له وانه ی ده وری خۆی ده کات، نه گهر خراپه یه کی له گه ل کردبن یامافیکی هه ریه کێکیانی خواردبی و هه ستی پی نه کردبی، بامافی خۆیانی لی وه ریه گرنه وه و هه رله ویدا له گه لی دا بپرنه وه، نه کا له پۆزی قیامه ت یه کێکیان داوای لی بکاته وه و شکاتی لی بکات، هه روه کو (موحمه دی کوپی) ده گێرێته وه که باوکی له سه ره مه رگدا ده لیت: جینگه که م بۆببه حه وشه ی مال، پاشان وتی: دۆست و هاوه لان و خزمه تگوزارو دراوسێیان و هه رکه سیکی تر که ده یه ویت بیه لام کۆیان بکه نه وه، کاتی هه موویان هاتن، عوباده وتی: نه مپۆ ناخر پۆزه سه ردانم ده که ن و له مپۆ به دواوه ناتانبینم، نه مشه و یه که م شه وی دوا پۆزه - هه رچه ند نه شی ده زانی نه و پۆزه وه فات ده کات - وه وتی: هه رکه س له ئیوه به ده ستم یا به زمانم زیاده په ویم له گه لدا کردبی یاشتیکم له کیس دابیت، نه وکه سه و نه فسی عوباده، له پۆزی قیامه ت تۆ له م لی ده ستیننه وه، داواتان لیده که م کێ شتیکی له دلدایه له ناخ و ده روونیدا یه به رامبه ر من، پیش نه وه ی گیانم ده رچیت باله گه لم دا بیپرێته وه و تۆ له ی خۆیم لی بکاته وه، نه وانیش وتیان: به لگو تۆ باوکمان بووی، له و په پی باشی دابووی، په روه ر شیارمان بووی، هه رگیز شتیکی خراپت به خزمه تکار نه گووته، وتی: ئایا لیم خوشده بن؟ وتیان: به لی، وتی: خوا له وه ناگاداره، پاشان وتی: که واته ئیستا نه م پاسپارده و وه سیه ته م بیاریزن: نه هی له هه ریه کی له ئیوه ده که م که بگریت، کاتی گیانم ده رچوو ده ستنویژ بگرن به جوانترین شیوه، ئینجا هه ریه کێک له ئیوه له مزگه وت نوێژم له سه ربکات و پاشان داوای لی خوشبوون بۆ عوباده و نه فسه که ی بکه ن، نه وه تا خوا ی گه وره ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾، واته: داوای کۆمه ک و یارمه تی له خوا بکه ن به هۆی ئارامگرتن و نوێژکردنه وه (پاشان زۆر زوو به ره و چاله که م ببه ن، ناگرم شوین نه خه ن و نه م لاو لاو ده ورو پشتم مه پازیننه وه).

یونس کوری عه‌بید:

ئەو تابییە^۱ بە‌پێزە بە‌خزمەت(ئەنەس- پەزای خۆای لی‌بی) گە‌یشتوو و لە‌پە‌وشت و هە‌ست و نە‌ستی ئە‌وی خواردوو و تە‌و و پاراو بوو، یونس کاری بازە‌رگانی دە‌کرد، لە‌کاتی سەرە‌مەرگدا بیری لە‌سەر‌پێچی یە‌ک نە‌کردۆتە‌و کە‌ ئە‌نجامی دابی یابە‌لاو فیتنە‌یە‌ک تێ‌و‌ه‌ی گلابی و خستبێتیە‌ مە‌ترسی یە‌و و نە‌یزانیی بە‌هۆیە‌و بە‌رە‌و چ ئاقاریک دە‌پروات.

بە‌لکو بیرکردنە‌و‌ی کورت هە‌لێنا بوو لە‌خێرێک نە‌یکردی یاکاری بۆ نە‌کردی، بە‌توندترین شی‌و‌ه‌ پە‌شیمانی دە‌ردە‌بە‌ری لە‌سەر نە‌کردن و وازە‌ێنانی لە‌و کارە گە‌ورە‌، سە‌یری پێ‌یە‌کانی خۆی دە‌کردو دە‌گریا، ئە‌وانە‌ی لە‌دە‌وری بوون نە‌یاندە‌زانی هۆی گریانە‌کە‌ی چی‌یە‌و، چی لە‌ناخیدا یە‌و لێکی دە‌داتە‌و و شپە‌زە‌ی کردو، لی‌یان پرسى: (باوکی عە‌بدوللا چی‌ وادە‌تگرنە‌نی؟) وتى: پێ‌یە‌کانم لە‌پێگای خوادا تە‌پ و تۆزای نە‌بوون) دە‌گریا و پە‌شیمانی دە‌ردە‌بە‌ری لە‌و‌ی کە‌ بە‌بازە‌رگانییە‌و خە‌ریک بوو و ماو‌ه‌ی بۆ نە‌ماو‌تە‌و، چونکە‌ وانە‌بووایە‌ بە‌پێ‌یە‌کانی دە‌چوو مە‌یدانی جیهاد، لوتکە‌ی بالای ئیسلام و خۆشە‌ویستە‌ترین پە‌رستش و بە‌ندایە‌تی‌کردن بە‌لای خۆای پە‌رە‌ردە‌گەرە‌و، ئە‌ودە‌گریا، چونکە‌ دە‌یزانی موحامە‌د لە‌لای خۆای گە‌ورە‌ چ هە‌وارگە‌و پلە‌و پاداشتیکی هە‌یە‌ لە‌پۆ‌زی قیامە‌ت، خۆزگە‌ی دە‌خواست کە‌لێی بە‌هەرە‌و‌رو بە‌هەرە‌مە‌ند بوایە‌.

ئە‌و لە‌بەرئە‌و دە‌گریا و پە‌شیمانییە‌کە‌ی زیاتر دە‌بوو، چونکە‌ قوتابی هاو‌ه‌لی بە‌پێ‌ز(ئە‌نە‌سی کوپی مالک) بوو و هە‌فەر موودە‌کانی جیهادی بۆ گێ‌رپابوو وە‌، ئە‌و کە‌سە‌ بوو بە‌شداری لە‌غە‌زای بە‌دردا کردبوو کاتی لا‌بوو، ئە‌و‌چۆن لە‌پیریدا کاریگە‌ری لە‌سەر نابێت، ئە‌و کاتی گۆ‌ییستی ئە‌و باسانە‌بوو بە‌بازە‌رگانییە‌و خە‌ریک بوو؟! هە‌لێتە‌ ئە‌و هە‌ستە‌ لە‌کاتی خۆشی و ئاسوودە‌یی‌دا لە‌پەر‌اوی‌زدایە‌، بە‌لام کاتی لە‌سەرە‌مەرگدا خۆشی و ئاسوودە‌یی نامێنی و کاتی گواستە‌و‌ه‌یە‌ لە‌خانە‌ی

١- شوێنکە‌وتوو.

دنياوه بۇ خانەى قىامت، ھەرئەو كاتەش دەست پىكرىنى قىامتەى ئەو مەۋجە،
ئەو ھەستە دەجۈللى زۆر شت دەخاتەو ھەىرى مەۋجە كەزۈر ئەو ھەندە گىرگى
پىنەداو.

يوسف كورى حسين الرازى:

ئەو پىرسىارەى كەجەماو ھەلەدەرونى خۇياندا دەپھىنن و دەپھەن و لەسەرى
سورن بۆمتانە پىكرىنى ئەوانەى پاسپاردەو ئامۇزگارى خەلگى دەكەن لەكاتى
لېپرسىنەو دەئەو: (ئاي ئەو ھەى بەگفتار دەپلېن بەكرەو ئەنجامى دەدەن؟)
و ئەلامى ئەم پىرسىارگە ھەروا سووك و ئاسان نى، بەتايبەتى لەناو كۆمەللى ئەو
بانگخوازەى پاسپاردەى خەلگى دەكەن، ئەو بۆ ئىو ھەندە كاتى دەوئەت بۆ
بەدوادچوونى ئەو مەوعىزانە؟ دەپى پەو ھەى جىبەجى كرىنى ئەوانە تاكوئەت بىت؟
ئاي بەردەوام كارىو پاسپاردەو ئامۇزگارىانە دەكرىت؟ پىرسىارگەلەك كەھە
چىنېكى بانگخواز تووشى دەبن و لەھەموو شوئىنەك تى دەكەن ئەو پىرسىارگە
دەيانگەزى و دەيانسوئىنى، ئەو ھەى ئەو ھەى ھەركاتى ھەست بە كەم و كورپەك
دەكەن، ياھەركاتى كارىگەرى مەوعىزەو ئامۇزگارىيەكانىان لەسەر كەسانى
ترەپىنن، لەگەياندن و تەو ھەو پەشىمانى و چاككرىنى حال و كاروبارىان، ئەو كاتە
ھەست بەو دەكەن كەسوودىان بەكەسانى ترەگەياندو ھەلام بۆخۇيان لىي
سوودمەند نەبوون، ئەو ھەستە لەزۆرىنەى حالەتەكاندا دروست نى، بەلام ناتوان
دەستبەردارى بىن، چونكە دەزانن گەورەترىن نەوئىستراوى خۇاى پەروەردگار
قەسەكە بەكرەو ئەنجام نەدرىت، ئەو تا خۇاى گەورە دەفەرموئەت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَعْمَلُونَ﴾ ۲۱ كەرمقتا ئەنداللەھ أن تقولوا ما لا تفعلون ۱. واتە:
(ئەى ئەوانەى باو ھەپتان ھەناو ھەى شتەك دەلېن و ئەنجامى نادەن؟ بۆچى
گەفتارتان دزى كىدارتەنە؟ خەشم و پەقەكى گەورە ھەلامى خۇا ئەو ھەى دەپلېن و
نەكەن).

ههروهه ها فرهموده کانی (پیتغه مبه ﷺ) پوونی دهکه نه وه سهختترین سزای پۆژی قیامت سزایه که ئه و نامۆزگارو بانگخوازنه دهچیژن که کرده وه به گوفتاره کانیا ناکه ن، ئه و ئایات و فرهمودانه سووریون له سه ره ئه و پرسیارگه ل و بیرکردنه وه یه زیاتر ده که ن و ده چنه قولایی نه فسی ئه و بانگخوازنه و به دواياندا ده چن و لییان ده کۆلنه وه . (یوسف کوپی حسین پازی) نمونه یه ک بوو له ناو ئه و هه زاران بانگخوازنه ی ئاگاداری ئه و هه ست پیکردنه بوو ژۆری لیوه دیاربوو، له کاتی سه ره مه رگدا براو دۆست و هاوه لانی له ده وری کۆبیونه وه و لییان ده پرسى، ئه ویش له وه سه ته دا پۆچوو بوو ترس دایگرتبوو و به سه ری دا زال بوو بوو، وتیان: باوکی یه عقوب شتیك بلێ، ئه ویش وتی: یارهبی خودایه من له پواڵه تدا نامۆزگاری خه لکم ده کردو له په نهانی شدا فیلم له خۆم ده کرد، له وفیله ی له نه فسی خۆم کردوه بم به خشه به هۆی ئه و نامۆگاریانه ی بۆ دروستکراوانی تۆ کردوومه ^۱. دواى ئه وه ی دوعاو نزا که ی کۆتایی هات گیانی ده رچوو، (رهحمه تی خواى لى بیّت).

ئیبینو سه ماك:

ناوی (موحه مه دی کوپی صه بیح کوپی سه ماك) ه نامۆزگاری کاری په شید بووه، ئه و له کاتی نامۆزگاری کردندا به جۆریك ده گریا، خه ریک بوو بمریّت، له جوانترینی وتو پاسپارده کانی: (ئه ی نه وه ی ئاده م، به راستی پۆژ ده که یه وه بۆ په یدا کردنی ده سته که وت و بردنه وه ی قازانجیکی باش، ده ی ده روونی خۆت والی بکه کاریك بکات به ره م و ده سته که وتیکی ئه وه نده باشی بییّت که نمونه ی نه بییّت ^۲.

ئه و له راستی دا له سه رده سته شوینکه وتوو ان (په زای خوايان ی بێ) په روه رده ببوو، باوکی له سه ر دنیا نه ویستی و باوه پی راسته قینه فیتری کردبوو، پایه ئینابوو، له باوکی یه وه ده گیرپه ته ده لیّت: (گویم له باوکم بوو ده یوت: ئه گه ر ده توانی ببه به پیاویك چیژ له مردن وه ریگریت و بژی بۆ دواى ئه و، داواى گه رانه وه بکه و داواکاری یه کانی جیبه جی بکه، پیداو یستی خۆی بده یه، چونکه ئه و پیش وهخت و

۱- صفة الصفوة ۱۰۳/۴.

۲- صفة الصفوة ۱۷۴/۳.

زۆر زوو ئامادەيە، كارى بۆيكە، ئەو كەسەي ھىچ لەمال و سامانەكەي ناداتى و دەروونى بۆ ئامادە ناكات ئەوا بىتەگاۋ خەلە تاوہ^۱. بەم جۆرە بوو بەناويانگىترىن ئامۇزگارلىق پايەختى خەلافەت و (رەشىد) بە ئامۇزگارو راۋىژكارى تايىبەتى خۇي ھەلى بىزارد، لەكاتى سەرەمەرگدا دەيوت: (ياپەبى خوايە ھەرچەندە من لەفەرمانى تۆ سەرپىچىم كىردوۋە، بەراستى خۆشەويستىرەن كەس لاى من ئەوكەسە بوو كەگوپرايەلى فەرمانەكانى تۆبوو^۲.

ئەو زۆر بىرى لەو كىردەوانە دەكىردەو كەپىشكەشى كىردوون و لەپىش خۇيدا بەپىي كىردوون، ھەستى بەگوناھە بچووكەكانى و شەرمەزارى نەفسى خۇي دەكىرد، ھەستىكى جىگىرو زۆر قورس بوو لەسەرى ھەرۋەكو ئەو ھەستەي بەسەر (يوسفى كوپى ھەسەندا) ھاتبوو، بەلام ئومىدى بەكىردەو ھەيكى تىرى خۇي ھەبوو، ئەويش ئەو ھەبوو كەفەرمانبەرداران و گوپرايەلانى خۇي خۆش ويستوۋە، ھەرۋەھا كىردەو ھەكانى ئەو ھەندە لەلا بچوك و تەنگ ھەلاتو بوو ھەرۋەكو خەۋنىكى لىھاتبوو لەو چركە ساتەدا، بەبچووك و كەمى دەزانىت و ترس داىگرتبوو لەبەرگەمى تويىشو بۆ دواي پۇيشتىنى و گىرتى چوونە ناو بەھەشت يا ئاگر، ھەرۋەكو ئەو ھەبو ھورەيرە (پەزاي خۇي لىيى) لەسەرەمەرگدا دەيوت.

۱- صفة الصفوة ۱۷۶/۳.

۲- صفة الصفوة ۱۷۷/۳.

میږگی (۴۲)

کاتی سهره مه رگ و بیرکړنه وه له وهی توشی دیت

بیرکړنه وه وهست کړدن به قه باره ی دنیا:

لږه دا چینیکي تر له وانه ی له سهره مه رگدان له کاتی وه فاتیدا، هه ست به پراستی
قه باره ی دنیا ده کهن و، ده زانن وه کو باله می شو له یه کیش نابیت، هه روه کو
پیغه مبه ر ﷺ فرموویه تی. نه وه ست و پیژانینه وای لیده کات زور په شیمان بیت
له وهی کاته کانی له تاعه ت و گوپراپه لی دا به کارنه بر دوه و په شیمانه له سهر بیتاگایی
و ده رگ نه کړدن به حه قیقه تی قه باره ی بچووکي دونیواو، نه و پراستی یه ی که خوی
که وره له چن دین شوینی قورثانی پیروژدا باسی کړدوه، په شیمانه له وهی زور به ی
کاتی خوی له غه یری گوپراپه لی دا له ده ست داوه و نه مړو سبه ی به کړداری
چا که کاری کړدوه و دوی خستوه تا نه خو ش دیخاته سهر چیگای مردن.

عه بدوله لیکي کوری مه روان:

خه لیفه عه بدومه لیک یه کیکه له و نمونانه، وه کو ده گپړنه وه نه و کاته ی هه سستی
کړد ده مریت وتی: (جوان به رزم که نه وه، ئینجا وه کو ده یوت: به م شیوه یه به رزیان
کړده وه، هه ناسه یه کی وه رگرت و پاشان وتی: نه ی دنیا چا کی یه که ت چی یه؟
دریژخایه نیت که م و کورته، زوری زه وه ندیت که م و بی نرخه، ئیمه به توه بیتاگا
بووین).

بیرکړنه وه له وهی دیته ریگای له به رزه خ و ژیا نی پوژی دوا یی

به پراستی زور ده خوینریته وه و ده بیستریت له سهر به هره و به خشش و سزاو
نازاره کانی ناوگوپرو، فووکړدن به که پره ناداو، زیندو و بوونه وه و حه شرو لږپرسینه وه و
ته رازو سیرات و حه وزی که و نه رو به هشت و ناگر، به لام له وچرکه ساته دا که هه ست

دهكات ئەم دنيايه به جی دههیلێت، ﴿وَلَنْ أَنَّهُ الْفِرَاقُ﴾^۱، واته: (بهلام له و کاته دا ئه و
 که سهی له سه ره مه رگدایه دلتیا به که ئیتر هیچ شتێک فریای ناکه ویت و کاتی
 مائتاوایی به). به پاستی وینهی ژیا نی به رزه خ و پۆژی دوا یی له به رچاوی جمهی دیت و
 تهنگی پی هه لده چنی، جارێک وینهی (نه کیرو مونکه ر) له به رده می دا ده بینێ
 که به تو و په یی به وه پرسیا ری لی ده که ن. ده که ویت ه خه یاله وه ئایا له وه لامدانه وه ی
 ئه و پرسیا رانه چۆن ده بیته ئایا سه ری لی تیک ناچی و دۆش دانا مینێ، یا ده توانی
 به خیرایی و به باشی وه لام بداته وه؟! کاتی که بیر له وه فرموده ده یی پیغه مبه ر ﷺ
 ده کاته وه که ده فهرمویت: (إن للقر لضعطة لو نجا منها أحد لتجا سعد بن معاذ)^۲.
 واته: (له ناو گۆرا په ستانی که هیه که هه ر دوولای گۆره که ویک دینه وه نه گه ر که سیک
 له و ویک هاتنه وه ی گۆره پزگار بووایه ئه و سه عدی کوپی مه عاذ پزگاری ده بوو).
 له دلی خویدا ده لیت: جامن کیتم تاله و په ستانه ی ناو گۆر پزگار بېم؟ کاتی
 بیر ده کاته وه له ورده کاری لپرسینه وه ی پۆژی قیامه ت که له سه ر (سه نگی
 که ردیله یه که له چاکه و شه رو خرا په ده پرسیت ه وه کاتی بیر ده کاته وه له که م و کوپی و
 سه رپیچی یه کانی که تاوانی پی نه نجام دا ون له ژیا نی دا له لپرسینه وه ی په روهر دگار
 ده ترسیت له سه ر نه و تاوانانه، بیر له چیرۆکی نه و پیا وه ده کاته وه که
 (پیغه مبه ر ﷺ) له سه ری ده گێریت ه وه: (یه کێک ده هینن به قه د کیتی (تو هامی
 سپی) کرده وه ی چاکی هیه به لام خوی گه وه په رش و ویرانی ده کات، وه کو ته پ
 وتۆز بلا و ده بیته، له به ر نه وه ی به کاری نه شیاوو نا ره وا و حه رام تیکی دا وه). هه ناسه
 هه لده کیشی و ترس دا یده گریته که نه و، نه و که سه بیته کاتی بیر ده کاته وه له و
 که سانه بیت که به گا گۆلکی و سنگه خشی به سه پردی (صیراط) دا په ت ده بن، یاله و
 که سه بیته که قولا په هه لواسرا وه کانی سه ر پردی (صیراط) پری ده داتی و ده یفرینێ،
 به م جو ره ئەم دیمه نانه به به رچا ویدا دین و ده چن و بیر له هیچ شتێک ناکاته وه جگه

۱- القیامة: ۲۸.

۲- بوخاری گێڕا ویه تیه وه.

له وانه، ههتا وتهكانى كۆتايى به شىك ده بن لهو بير كردنه وانهى لهو چركه ساتانه دا به سه رى دا زال ده بن.

ئه بو موساى ئه شعهرى (رمزاي خواى لى بى):

هاوه لى به ريز، خاوه نى ئه و دهنگه نه رم و شىداره ي كه پيغه مبه ر ﷺ چه زى به گوى ليگرتنى ده كرد، ئه و ئه و كه سه بوو شه ويك له شه وه كاندا پيغه مبه ر ﷺ دواى ئه وه ي گوى له دهنگى گرتبوو پيى فه رموو: (لقد أوتيت زممارا من مزامير آل داود)'. واته: (به پاستى سازيك له سازه كانى بنه ماله ي (داود) ت پي دراوه. كاتيك كه يشته كاتى سه ره مه رگ، كوپه كانى بانگ كردو پيى وتن: برۆن چاله كه م بو هه لگه نن و قولى بكه، چه زى ده كرد قوول بيت، دواى ئه وه ي هاتنه وه پرسى يارى كردو وتى: چاله كه ته واو؟ وتيان: به لى، چاله كه مان لى دا، فه رموى: له ته نيشتم دانيشن، سويند به و كه سه ي گيانى منى به ده سته ده چمه به كيك له م دووه وهاره، ياگۆرپه كه م ئه وه نده فراوان ده بيت هه تا هه ر لايه كى ده گاته (چل- ٤٠) بال و ده رگايه ك له ده رگاكانى به هه شتم بو ده كه نه وه و له ويوه ده پروانم بو جيگه و مه نزلئ خۆم و خيزانه كانم و ئه وه ي خوا بوئى ئاماده كردووم له به ره و به خششه كانى و هه ر له ئيستاهه بو ئه و جيگه به ده چم و بوئى و به رامى په يحانه كانى هه لده مرژم تازيندو ده بمه وه، يا ئه وه تا هه ردوولاي گۆرپه كه م له سه ر ته سك ده بيته وه تا په راسووه كانم به سه ريه كدا ده پروئى، تا ئه وه نده و ئه وه نده له ويوه ده پروانم بو جيگه كه م و ئه وه ي له ويڊا خوا بوئى ئاماده كردووم له (زنجيرو ئاگرى هه لگيرساو) پاشان بزائن من له مرپوه بو ئه و جيگه به م ده چم كه له جه هه نه مدايه و ئاگرى كى سووتينه رو ئاوى له كولى زۆرگه رم وه رده گرم تازيندو ده بمه وه).

ئه لئه خعى و ئيبنولحه وارى:

زۆر له و كه سانه ي له سه ره مه رگدا ئه وه نده بير ده كه نه وه له ژيانى دواى مردنيان بير كردنه وه كه به سه رياندا زال ده بى و ترسيان لى ده نيشى و ده گرين نازانن

پیشھاتیان چۆن دەبی و دواپۆژیان چۆنە؟ سەرەنجام و چارەنووسیان چی دەبێت،
ئایا لەپیزی ئەوانەییە بەرەو بەهەشت دەبرێن، یا لەپیزی ئەوانەدایە کەبەرەو
ئاگر دەبرێن، لەناو ئەوانەدا:

أ- ئیمام ئیبراھیمی نەخعی:

شەرعی عێراق و، یەکیك لەناو دارانی سەر دەمی خۆی و موفتی ئەهلی کوفە
بوو، بەپاستی پیاویکی چاک بوو، پارێزکارو زاناو لەخواترس و شەرع زان و کەم
مەسەرف بوو، ئیمام ئەحمەد کوپی حەنبەل دەربارەی دەفەر مۆیت: (بەپاستی
ئیبراھیم زیرەك و پارێزکارو خاوەن سوننەت بوو). (عیمران الخياط) لەباسی
چرکەساتەکانی سەرەمەرگیدا دەلێت: (کاتی چووینە ژوورەو بەبۆلای ئیبراھیم
نەخعی تاسەردانی بکەین ببنیمان ئەو دەگریا، پێمان وت: چی دەتگرین؟ باوکی
عمران؟ وتی: چاوەپێی فریشتەیی گیانکێشانم، نازانم مژدەیی بەهەشت دەدات؟ یان
ئاگر).^۱

ب- ئەحمەد کوپی ئەبی حەواری:

باوکی لەئەهلی وەرع و دنیا نەویستان بوو، هەروەها براکەیی کوپرەکەیشی
هەروا بوون، یەحیا کوپی مەعین لەبارەیدا دەلێت: ئەهلی شام واگومان دەبەن
خوای گەورە بەهۆی ئەوەوە بەهائای ئەهلی شامەو دەیت و پاراویان دەکات).^۲
لەکاتی سەرەمەرگدا (دەستی لەژێر داپۆشەرە کە دەرھێناو بەرەوئاسمان بەرز
کردەووە دەگریا و دەیوت: (ئەی هاوار چەند مەترسیدارە، وای چەند جینگای ترس و
خەتەرە). ئەو، ئەو وتانەیی لەخۆوە نەدەگوت، بەلکو بێگومان دوا
بیرکردنەو یەکی قول و ورد لەچارەنووسی دواي مردنی و هاتن و چوونی دیمەنەکانی
پۆژی دوايي لەبەر چاویداو بیرکردنەو لەوەی کە دواي مردنی و دەرچوونی لەدنیا
پاستەوخۆ بۆ ئەوێی دەبەن .

۱- صفة الصفوة ۳/ ۸۹.

۲- صفة الصفوة ۴/ ۲۳۷.

۳- وصايا العلماء للرعي ص ۹۷.

میږگی (۴۳)

ئەوانه‌ی به‌سه‌ر

(صیراط) دا ږمت ده‌بن

سیفه‌تی (صیراط):

(صیراط): ئه و پرده‌یه که به‌سه‌ر چه‌ه‌نه‌مدا درېژبووه‌ته‌وه، هېچ که‌س ناتوانی بچیته به‌ه‌شته‌وه تابه‌سه‌ر نه و پرده‌دا نه‌په‌ږتته‌وه، خوای په‌روه‌دگار له‌قورثانی پی‌وژدا ده‌فرمویت: ﴿وَإِنْ مِّنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا﴾^۱، واته: (ئیوه (خه‌لکینه) که‌ستان نیه تیپه‌ږنه‌کات به‌سه‌ر ډۆزه‌خدا، (ئیمانداران بۆ ئه‌وه‌ی زیاتر قه‌دری به‌ه‌شت و په‌حه‌متی خوا بزائن، کافران بۆ ئه‌وه‌ی بکه‌ونه‌ ناوی) نه‌م پیشهاته شتیکی بریار دزاوه هه‌رجیبه‌جی ده‌کړیت).

(والصراط مدحضة مزلة)^۲ واته صیراط خلیسک و لووسه‌و، (وهی الموضع الذي تنزل فيه الأقدام ولا تستقر)^۳ واته: پی‌یه‌کان له‌سه‌ری جیگه‌رنابن و ناوه‌ستن و به‌رده‌بنه‌وه، صیراط دولیواری هه‌یه (موسلم له‌فرموده‌یه‌کدا گپ‌او‌یه‌تیه‌وه: (وترسل الأمانة والرحم فتقومان جنبتي الصراط يمينا وشمالا)^۴. واته: (سپارده‌و په‌حم ده‌نیږت له‌هه‌ردوولای راست و چه‌پی پردی (صیراط) ده‌وه‌ستن).

ئیمان ئیبنو‌حه‌جه‌ر ده‌لټت: (له‌هه‌ردو ته‌نیشتی پردی (صیراط) ده‌وه‌ستن نه‌مه‌ش ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نټت که‌سپارده‌و په‌حم ډۆرگه‌وره‌و ږی‌لټنراون که‌به‌نده‌کان پی‌وه‌ی پابه‌ندبووبن و هه‌قی خو‌یان پی‌داین له‌وی ده‌وه‌ستن بۆ ده‌ست پاک و خیانه‌تکارو بۆ ئه‌وانه‌ی صیله‌ی په‌حمیان به‌جی گه‌یان‌دوه‌و یا‌چ‌پ‌راندوویانه، پی‌داو‌یستن بۆ ئه‌وانه‌ی جیبه‌جی‌یان کردوون و شاهیدیش ده‌دن له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی

۱- مریم: ۷۱.

۲- البخاري (فتح الباري) ۱۳/۴۲۱، کتاب التوحید.

۳- شرح مسلم للنووي ۳/۲۹، ط: دار الکتب العلمیة.

۴- مسلم ۳۲۹، الإیمان.

گوئی پی نہ داون و وازی لی هیتاون^۱، ههروهه له سه ر لیواره کانی قولایی زور ههیه،
 ئه وه تا (موسلم) فرموده ههیه کی هیتاوه: (وفي حافتي الصراط كلاليب معلقة مأمورة
 بأخذ من أمرت به)^۲. واته: (له سه ر لیواره کانی پردی صیراط قولایی هه لواسراو
 ههیه فرمانبه رداره بۆ گرتنی ئه وانه ی فرمانی پیده کریت). ((الکلالیب): قولابه کان
 کۆی (کلوب) ه قولاپ، که بریتییه له ئاسنیک که سه ریکی نوشتاوه ی ههیه و گۆشتی
 پیدای هه لده واسرئ و ئاماده ده کری بۆناو ته نور)^۳. ئه و قولاپانه هه رده لئ ی دپکی
 سه عدان، (تایه تن به خیرایی پر پیدای ده که ن و زور زوو تیده ئالین و پیوه
 هه لده واسرئ و کۆده که نه وه و ده پفینن). ههروهه کو (موسلم) هیتاویه تی: (وبه
 کلالیب مثل شوك السعدان هل رأيتم شوك السعدان؟ قالو: بلى يارسول الله قال:
 فانها مثل شوك السعدان غير انها لايعلم قدر عظمها الا الله): (قولایی ههیه هه رده لئ ی
 دپکی سه عدانه، ئایا دپکی سه عدان تان دیوه؟ وتیان: به لئ ئه ی پیغه مبه ری خواﷺ
 فرموی: له راستی دا وه کو دپکی سه عدان وایه، به لام که س پاده ی هیزو زلیه که ی
 نازانی خوا نه بی). پردی صیراط له شیر تیژترو ته نکترو باریکتره، ههروهه کو له
 فرموده که ی حاکمدا هاتووه (والصراط كحد السيف، دحض مزلة)^۴، واته: (پردی
 صیراط وه کو شیری تیژ وایه، لووس و خلیسکه). له گێرانه وهیه کی تری حاکمدا:
 (يوضع الصراط مثل حد الموس، فتقول الملائكة: من يجيز على هذا؟ فيقول: من
 شئت من خلقي، فيقولون: ما عبدناك حق عبادتك)^۵. واته: (پردی صیراط وه که
 گوێزانی تیژ وایه و دانراوه، فریشته کان وتیان: کی لئ ی دهباز ده بی و ده په پیتته وه،
 فرموی: هه رکه س خۆم به ویت له دروستکراوانم، ئه وانیش وتیان: ئیمه په رستش
 و به ندایه تیمان به و جوړه نه کردوویت که شیاوو په سه ندبی بۆ به ندایه تیت). له گه ل

۱- فتح الباري ۳۸۳/۱۱، ط: دار إحياء التراث.

۲- مسلم ۱۹۵ الإيمان.

۳- شرح المسلم للنووي ۲/۲۱.

۴- الحاكم ۳۷۶/۲ وصححه الألباني - شرح الطحاوية ص ۴۵.

۵- الحاكم ۵۸۶/۴ - الأموال - بإسناد صحيح.

ئو ھەموو ترس و بەلاو كۆسپانەى لەسەر پردى صىراط ھەيەو دانراو، كۆمەلەك
لەخەلكى ھەن بەجۆرىكى وا بەسەريدا تىدەپەپەن و دەپۆن ھەر بەچاوتروكاندنەك
ياوھكو ھەورە بروسكە، بەلام ئەوانەى بەسەر پردى صىراط دا دەپۆن جىياوازن و
دەكرىنە (ھەشت بەش).

ئەوانەى بەسەر پردى (صىراط) دا دەرۆن و تىدەپەپەن

۱- ھەروەك و چاوتروكاندەك: برىتييە لەسەريەك دانانى پىلۆوھەكان و
جولەى پىلۆى چاوەكان لەسەريکردن و پوانىندا كەدەتروكپىرنىن، وەكو دەلەين
چاوداگرتن، ياچاوتروكان، ئەوئەدە بەخىرايى بەسەر پردى (صىراط) دا پەت دەبن
و دەپەپنەو، ئەو كۆمەلە خىراترىن خەلكن لەپۆيشتىيان بەسەر (صىراط) دا لەناو
ئەوانەدا (۷۰,۰۰۰) ھەفتا ھەزار كەس ھەن بەبى لىپرسىنەو دەچنە بەھەشتەو،
ھەروەكو لەصەحىحى (موسلىم) دا ھاتووە: (... وعلی جسر جهنم كلالیب وحسك.
تأخذ من شاء الله، ثم يطفأ نور المنافقين، ثم ينجو المؤمنون، فتنجو أول زمرة
وجوهم كالقمر ليلة البدر، سبعون ألفا لا يحاسبون)'. واتە: لەسەر پردى دۆزەخ
قولاپ و درك ھەيەو ھەرچى خواى گەورە بىەوئەت دەيگريئەت، ئىنجا پووناكى
موناقيقەكان- دووپووەكان- دەكوژىتەو، پاشان ئيمانداران پزگارىيان دەبيئەت،
يەكەم كۆمەلە كەپزگارىيان دەبى دەم و چاويان وەكو مانگى چوارەدە وايە، ھەفتا
ھەزاريان لىپرسىنەو ھەيان نىە).

۲- وەك ھەورە بروسكە: ئەوئەش بەلگەيە لەسەر ئەو كە ئەم كۆمەلە
خىرايىيەكەيان وەكو خىرايى تىپەپىنى تيشك وايە كەئەو دەگەيەنئەت ئەوانە
خىرايىيەكەيان لەو كۆمەلەى پىشتەر كەمترە.

۳- وەك رەشەبا: ھىزو خىرايى با كەشتى تىكدەشكىئەت و درەختەكان
لەپەگەو دەردىنى بىناو مالەكان تىكدەپووخىئەت و تەپ و تۆز ھەلدەستىئەت و ئاوى
دەرياو ئوقيانوسەكان پالەنى بۆ نقووم كردنى ھەرشى خوا ھەزكات نقومى كات،

۱- مسلم ۱۹۱ / كتاب الإيمان.

به لام نه م خیرایی له خیرایی گواستنه وه یان پویشتنی تیشك كه متره، كه دهنگی ده بیستی له پیش گه یشتنی پووناکی به که ی نه مهش نه وه ده رده خات كه نه مانهش خیرایی به که یان كه متره له وانه ی پیش خویان .

۴- وهك بالدار: بالدار به بپی لیكدانی باله کانی ده فریت و ده چیت به پیش، ره شه با ده توانی خیرایی به که ی زیاتر بکات و هالی بگریت و به رزتری بکاته وه، نه مهش نه وه ده گه یه نیت نه م کومه له له وانه ی پیش خویان خیرایی به که یان كه متره .

۵- وهك نه سب سوار یا وشتر سوار: كه گومانی تیدانیه نه سب سوار یا وشتر سوار خیرایی به که ی له بالنده كه متره، كه واته نه وانهش خیرایی به که یان له وانه ی پیش خویان كه متره .

۶- وهك پیاوانی توندوتول و زهبر به دهست: واته پاگردنیکی خیراو توند، به لام مرقه هه رچهنده راده ی خیرایی پاگردن و هیزو توانای چهند زویریت، هه رناگاته خیرایی نه سب سوار یا وشتر سوارك، نه مهش گومانی تیدا نیه خیرایی نه م کومه له كه متره له وانه ی پیشتر له سه ر پردی (صیراط) ده په پنه وه و رزگاریان ده بییت .

۷- رپویشتنیکی هیواش و بی پاگردن.

۸- گاگولکی و سنگه خشی: په نا به خوا نه وه كه مترین پله یه، لاوازترین كومه لن له وانه ی له سه ر پردی (صیراط) رزگاریان ده بییت، نه وانه به هه رشپوه یه ك گاگولکی ده كه ن به سه ر پرده كه و لیوا ره کانی دا، له سه ر پوو، له سه ر سك ده پون به م لاوای پرده كه دا ده پون و زور به سه ختی رزگاریان ده بییت . نه م كومه لانه له زور له فهرموده كاندا باسیان لیوه كراوه له (صحیح) هكاندا هیتراون، له وانه فهرموده یه ك كه (ته بی سه عیدی خدری) ده یگپنه وه له (مسلم) دا هاتووه: (فیمر المؤمنون كطرف العين وكالبرق، وكالریح وكالطیر وكأجاوید الخیل والركاب)^۱. واته:

۱- مسلم / ۱۸۲ كتاب الإيمان.

(بپواداران تېده پېن هه روه كو چاوتروكاندينك يا هه وره بروسكه يهك يا پشه به يا بالنده يهك يا ئه سې سوارو)، فەرموده يهكې تر (حوزه يه) ده يگېرېته وه (فيمر أولكم كالبرق)، ده لئى: وتم، به دايك و باوكمه وه به قوربان ت بېم چ شتېك وه كو هه وره بروسكه؟ فەرموى (ألم تروا إلى البرق كيف يمر ويرجع في طرفه عين؟ ثم كمر الطير وشد الرجال)^۱، نه تانديوه كه هه وره بروسكه دئ و ده پوا له چاوتروكاندينكا، پاشان وه كو بالنده و پياوى ئازاو توندوتول).

فەرموده يهكې تر ئيبنو مەسعود ده يگېرېته وه: (يرد الناس كلهم النار ثم يصدرون منها بأعمالهم، فأولهم كلعم البرق ثم كمر الريح، ثم كحضر الفرس، ثم كالراكب، ثم كشد الرجال، ثم كمشيم)^۲. واتە: (خه لكى هه موو به سه ر ئاگردا تېده پېن و پاشان به هوى كرده وه كانيان دهرده چن، به كه م كۆمه ليان وه كو بروسكه و چه خماخه ي هه وره تريشقه، پاشان وهك په وتى پشه با پاشان وهك ئه سې سوارىكى چاك و تيز په وو، وه كو وشتر سوار، پاشان وهك پاكردنى پياوى توندوتول، پاشان وه كو پويشتنى خويان به پى).

بۆچى ئه وانه كراونه ته كۆمه ل كۆمه ل:

ئەو فەرموودانه ي ده گېرېدرېنه وه له باسى پردى (صيراط) دا كيشه ي جياوازي نتيوان پزگار بيوانى پردى (صيراط) له خيرايبى دا ده به ستنه وه به كرده وه كانيان له دنيا دا، ئه بى هه ريره فەرمووده يهك ده گېرېته وه ده لئيت: (هل رأيتم السعدان؟ قالوا: نعم يا رسول الله، قال: فأنها مثل شوك السعدان غير أنه لا يعلم ما قدر عظمها إلا الله تخطف الناس بأعمالهم فمنهم المؤمن بقي بعمله، ومنهم المجازى حتى ينجى)^۳. واتە: (ئايا سه عدانتان ديوه؟ وتيان: به لئى ئه ي پيغه مبه رى خوا ﷻ، فەرموى: له راستى دا وه كو دركى سه عدان وايه، به لام كه س پاده ي زليه كه ي نازانى خوا نه بى،

۱- مسلم / ۱۹۵ كتاب الإيمان.

۲- الترمذي - وصحه الألباني ص ج ص ۷۹۳۷.

۳- مسلم / ۱۸۲ كتاب الايمان.

خه‌لکی به‌پیتی کرده‌وه‌کانیان ده‌رفیتی (بۆ‌ناو دۆزه‌خ) هه‌تا تیا‌ده‌چیت به‌کرده‌وه‌کانی، هه‌شیانه سزا ده‌دریت تاپزگار ده‌کریت).

ئیمام (النووی) ده‌لێت: (ده‌گونجی مانای (رفاندن-تخطفهم) ئه‌وه بێ به‌هۆی کرده‌وه‌کانیان ده‌یان رفیتی ده‌شگونجی به‌مانای ئه‌وه‌بێ که به‌قه‌ده‌ری کرده‌وه‌کانیان ده‌یان رفیتی، خوایش زاناته).

له‌ فه‌رموده‌که‌ی حوزه‌یفه‌دا (ألم تروا الى البرق كيف يمر ويرجع في طرفه عين؟ ثم كمر الريح. ثم كمر الطير وشد الرجال. تجري بهم أعمالهم، ونبيكم قائم على الصراط يقول: رب! سلم سلم، حتى تعجز أعمال العباد. حتى يجيء الرجل فلا يستطيع السير إلا زحفاً^١). واته: (ئایا هه‌وره بروسکه‌تان دیوه چۆن له‌چاوتروکانیک دا دیت و ده‌پوات؟ پاشان وه‌کو په‌وتی په‌شه‌با، پاشان وه‌کو فرینی بالنده‌و پاکردنی پیاویکی توندوتۆل، به‌پیتی کرده‌وه‌کانیان ده‌پۆن و، پیغه‌مبه‌ره‌که‌تان له‌سه‌ر (صیراط) وه‌ستاوه‌و دوعا ده‌کات و ده‌فه‌رمویت: په‌روه‌ردگارا: سه‌لامه‌تیان که، سه‌لامه‌تیان که، هه‌تا کرده‌وه‌ی به‌نده ته‌واو بێ توانا ده‌بن و هی وا هه‌یه دیت ناتوانی پروات به‌گاگۆلکی نه‌بی). پۆیشتنی ئه‌م کۆمه‌لانه به‌رده‌وام ده‌بیت و پزگار ده‌بن هه‌تا کرده‌وه‌ی به‌نده‌ی واهه‌یه ئه‌وه‌نده لاوازو بێ توانا ده‌بیت بۆ یارمه‌تیدانی هه‌ریه‌کیکیان و بۆ پزگاربوونیان له‌سه‌ر پردی (صیراط) توانای نابیت، وه‌به‌قه‌ده‌ری ئه‌و کرده‌وانه‌ی له‌دنیا‌دا نه‌جای داون پووناکی ده‌ده‌نی وه‌کو له‌فه‌رموده‌یه‌که‌دا هاتوه‌ که حاکم هه‌تاویه‌تی: (فیعطون نورهم على قدر أعمالهم وقال: فمنهم من يعطى نوره مثل الجبل بين يديه، ومنهم من يعطى نوره فوق ذلك، ومنهم من يعطى النخلة بيمينه، ومنهم من يعطى دون ذلك بيمينه، حتى يكون آخر من يعطى نوره على إبهام قدمه، يضىء مرة ويطفأ مرة، إذا أضاء قدم قدمه، وإذا طفيء قام، قال: فيمر، ويمرون على الصراط، والصراط كحد السيف، دحض، مزله، فيقال لهم: امضوا على قدر نوركم، فمنهم من يمر كأنقضاض الكوكب، ومنهم من يمر

كالريح، ومنهم من يمر كالطرف ومنهم كشد الرجل، يرمل رملا، فيمرون على قدر أعمالهم حتى يمر الذي نوره على إبهام قدمه، تخر يد، وتعلق يد، وتخر رجل، وتعلق رجل، وتصيب جوانبه النار، فيخلصون، فإذا خلصوا قالوا: الحمد لله الذي نجانا منك بعد أن أراناك، لقد أعطانا الله مالم يعط أحد^١. واته: (به گویره ی کرده وه کانیان پوناکیان پیده دریت، له ناویاندا هیه، پوناکی به قه د کتویک پیده دریت له به رده می دا، هیهانه له وه زیاتریشی ده دریت، هی وایان هیه نه وه نده ی دارخورمایه ک پوناکی له لای پاستی به وه پیده دریت، هیهانه له وه که مترو، هه تاوای لیدیت دواکه سه له سه ر په نجه کانی له پیشه وه پوناکی پیده دریت جاریک هه لده بیت و جاریک ده کوژیته وه، که پوناکیه که هه لبو هه نگاوک ده پوات و نه گه ر کوژایه وه پاده وه ستیت، ده فهرمویت: به م جوړه به رده وام ده بیت و به سه ر پردی (صیراط) دا ده پوات، که پردی (صیراط) وه کو شیری تیژ وایه لووس و خلیسکه، پئیان ده وتریت: برهون به گویره ی پوناکیه که تان، له ناویاندا هیه وه کو پاکشانی نه ستیره یه ک تیده په ریت و هیهانه وه کو په وتی په شه باو هیهانه له چاوترکاندنیکدا تیده په ریت، هیهانه وه کو پاکردنی پیاویکی توندوتول و به میژ ده پون و تیده په پن به گویره ی کرده وه کانی خوین، هه تا نه وکه سه ی که پوناکی له سه ر په نجه ی پی یه وه هیهو، به رده بیته وه به ده ستی خو ی ده گریته وه و خو ی به لایه کیه وه هه لده واسیت و لاقی به رده بیته وه لاقه که ی تری پیوه هه لده واسیت و له ولاو لایه وه ناگروبلتسه ی ناگری بۆ دیت، به م جوړه تاته واوی ده کات و پزگاری ده بیت به سنگه خشکی و به گاگولکی، کاتی پزگاری بوو، ده لیت: سوپاس بۆ نه و خواجه ی که پزگاری کردین له تو به پاستی به زه حمه ت لیت ده رچووین، به پاستی خوای گه وره خه لات و به خششیک ی وای پیداوین که به که سه ی نه داوه). وه کو له فهرموده که دا هاتووه به گویره ی نه و کرداران هی هیهان بووه و کردووینه نورو پوناکی به که یان پیده دریت، وه به قه ده ری نه وه که له ریگای دنیا دا خو پراگربووه له وه ی که خوا فهرمانی پیکردووه

١- أخرجه الحاكم ٢/٢٧٦ وصحه الألباني - شرح الطحاوية ص ٤١٥.

دامەزراو بەردەوام بوو، ھەروايش لەسەر پردى (صيراط) تەواو خۆى پادەگريّت و ئاوپ بەلاى پاست و چەپدا ناداتەو، كەسى واهىيە كەمىك لادەدات بەرەو لايەك لەلىوارەكانى پردى (صيراط) و ھەشيانە زۆر لادەداو لەنيوان ئەو دوو كۆمەلەدا جۆرى زۆر ھەيە لەپۆژى قىامەتدا، بەم جۆرە پردى (صيراط) دەبىن و بەسەريدا تىدەپەن، پىڭاوى (صيراط)ى دنياو بەردەوام بوون و دامەزراوى لەسەرى شوينى پاهىنانە بۆ تىپەپبوون بەسەر پردى (صيراط) لەپۆژى قىامەتدا، ھەركەس لەسەر (صيراط)ى زەوى دامەزراو بەردەوام بى و ئارامە بووبى و كارى تيايدا كردبى، ئەوا تىپەپبوونى بەسەر (صيراط)ى قىامەتدا ئاسان دەبىت، و ھەركەس لەپىڭاى پاستى سەرزەمىن چوويىتەدەر، يان جوولەو لەرە لەرى بووبى لەسەرى لاپى بووبى ئەوا تىپەپبوونى قىامەتيشى لەسەر ناخۆش و قورس دەبىت و ماندووى دەكات و، ناوى لەپەراويزى ئەو ليستەدا دەبىت كەبەسەر پردى (صيراط)دا تىدەپەن و پزگاريان دەبىت.

پىڭاى پاستى سەرزەمىن (صيراط)ى زەوى:

ئىمام (ئىبنولجەوزى) دەلىت: (لەوقسەيەى ئەبى دردا (پەزەى خواى لى) وردبوومەو ھە سەرنجەم دا: (شتىك نابىنم ئەمۆ لەسەرى كۆك بىن جگەلە (پوگە) – قىبلە) وتم: چەند سەيرە چۆن ئەگەر ئەمۆ ئىمەى دىتبا كەھىچ بەرنامەو شەرىعەتمان لەگەلدا نىيە جگەلە وىناكەى). ئىمەش دەلىت: ئاى چەند سەيرو سەمەرەيە چۆن ئەگەر (ئىبنولجەوزى) ئەمۆ ئىمەى دىتبا كەچۆن وىناو پەسمى شەرىعەتەكەشمان لەگەلدا نەماو ھە زۆرەى خەلكى نايەنەوئىت بچنە بەھەشتەو ھە زەدەكەن فرى بدريئە ناو ئاگرەو ھە ھۆى دووركەوتنەو ھەيان و لاپى بوونيان لەپىڭەى پاستى سەرزەوى لادان لەفەرمانى ئەوكەسەى فەرمانى پىكردوين لەسەرى جىڭىرو دامەزراو بەردەوام بىن .

پىڭاى سەرزەوى دىوارەكانى:

پىغەمبەر ﷺ پىڭاى پاستى زەوىمان لەفەرموودەيەكدا بۆ لىكەداتەو كە ئىمام (ئەحمەد) دەرى ھىناو ھە (نەواس كوپى سەمعان) ھە دەگىرپتەو كە

پیغمبر ﷺ فرمویه تی: (ضرب الله تعالى مثلاً صراطاً مستقيماً، وعلى جنبتي الصراط سوران، فيهما أبواب مفتحة، وعلى الأبواب ستور مرخاة، وعلى باب الصراط داع يقول: يا أيها الناس ادخلوا الصراط جميعاً ولا تتعوجوا، وداع يدعو من فوق الصراط، فإذا أراد الإنسان إن يفتح شيئاً من تلك الأبواب قال: ويحك لا تفتحه، فإنك إن تفتحه تلجه، فالصراط الإسلام، والسوران حدود الله تعالى، والأبواب المفتحة محارم الله تعالى، وذلك الداعي على رأس الصراط كتاب الله، والداعي من فوق واعظ الله في قلب كل مسلم).^۱ واته: (خوای گه وره نمونه یه کی هیئاوه بهم جوړه: پښتیا کی پاست و له هر دوو لاکانی دیواری هیه، له هر دوو دیواره کاند اچند دهرگای کراوه هن و په رده یه کی نهرم و شل به شوینی دهرگاگاندا دراوه، بانگ کاریک له به رده رگاگاندا بانگ ده کات و ده لی: نهی خه لکینه بچنه ناوړ پښتیا که و لاروله ویر مه بن و بؤ پیچ و په نا مه چن و له پښتیا که لامه دن، بانگ کاریکیش له سر پښتیا که پاوه ستاوه نه گهر مروږ بیه ویت شتیک له دهرگاگان بکاته وه یا په رده کان ه لډاته وه و لایان به لادا بکاته وه، نه و بانگ کاره که هاوارده کات و ده لیت: هاوار به مالت مه یکه وه و ناوړ بیان لی مه دهر وه، نه گهر بیکه یته وه تووشی سه ربپچی و لاساری ده بیت، بهم جوړه پښتیا که نیسلامه و، دیواره کانی سنوره کانی خوای په روه ردگارن و، دهرگا کراوه کان حرام کراوه کانی و، نه و بانگ کاره له سهری پښتیا که بانگ ده کات کتیبی خودایه - قورثانی پیروژه - نه و بانگاره ی تریش ناموزگاری خودایه له دلی هه موو مسولمانیکدا) به پاستی نه و فرموده یه جوانترین وه سغه بؤ پښتیا کی سه رزه مین).

نه و وینه ی که پښتیا کی پاست و دیوارو دهرگای بؤ به نمونه هیئاوه ته وه دهرگا کانی کراوه ن و نافه رموی داخراون، نه وهش له به رنه وهی دهرگای کراوه زیاتر سهرنج و نه فسه کان بؤلای خوای پاده کیشی و تووشی لادانی ده کات، په رده ی نهرم و ناسک و شلی پیوه یه، نه وهش سهخت و گرانه بؤ نه وانه ی به سهر پښتیا که دا ده پښ

۱- قال ابن کثیر (وهو إسناد حسن صحيح)، تفسير القرآن العظيم ۱/ ۲۷ ط دار المعرفة.

و ده بئى بهردهوام بن و لانه كه نه وه به لای ئه و په رده ناسك و جوانانه و دیوی ناوه و هیان، له كاتيكه ده بېنئى ده رگاكان كراوه و ته نها په رده یه ك جوان دایپو شویون و له ناویاندا حه رامه كان به جوانی پازینراونه وه و سه رنج پاكیشن و نه فس لاپئ ده كه ن، شه ی تانه كانی زه وی زۆږن و له به رده م ده رگاكاندا حه ز ده كه ن لاده ی ت و به ره و په رده نه رم و شله كان بچیت، قورئانی پیروزیش بانگ ده كات و ده فه رموی ت له سه ر ږنگای پاست به رده و ام بن و لانه دن به م لاولاداو ئاموژگاری و پاسپارده كانی خودا له دلدا ئاگادارت ده كه نه وه ده ترسیئن له و لاپئ بوون و پیچ و په نابوونه، به لئى مروؤ له ویدا كه و ته وه ته نیوان بانگ كردن و پاكیشنانی شه ی تانه كان و نه فسی فه رمان كار به خرابه و حه زه كانی به لادان له ږنگاو لادانی په رده كان له لایه كه وه، بانگ كردن و پاكیشنانی قورئان و ئاموژگاری به كانی خوداو جیگیربوون له سه ر ږنگای پاست له لایه كی تره وه، ململانی له گه ل بانگی نه فس و شه ی تان و جوانی و پازاوه یی كه حه زی له لادان و لاپئ بوونه، ئه وه تیکو شانه و هه ولدانیکه بپوادار پئویستی به دامه زراوی و به رده و امی هیه له سه ر ږنگای پاستی سه ر زه وی، ږنگای زه وی پردیكی دروستكراو نیه له سه ر ئه م هه ساره یه، به لكو ئه و وه كو له ثایه ت و فه رمووده كاندا هاتووه ئه و ئیسلامه یه و هه موو ئه وه ی كه له قورئانی پیروؤ سوننه تی پاك و پوخته دا هیه له سه ری، له فه رمان پیکردن و قه ده غه كردنی، له م باره وه ئیمام (ئیبنولقهیم) له لیكدانه وه ی ئه و ئایه ته پیروؤه ی سوره تی الفاتحه ﴿ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴾^۱ دا ده لئیت: ږنگای پاست زانین و ده رك پیکردنی هق و پاستی یه و ئه و هق و پاستی یانه ده سته به ر ده كات و ده یاننه ژینیت و پیشكه شی غه یری خوی ده كات و خو شه ویستی ده كاو مروؤ پابه ند ده كات به پاستی یه وه بانگی ده كات بوی و جیهاد له گه ل دوژمنانی خودا به قه ده ری توانای خوی).

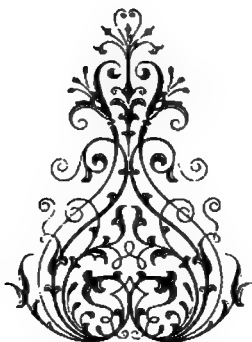
پاشان ده لئیت: (هه موو زانستیک یان كرده وه یه ك له چراو لاله ی پیغه مبه رایه تی یه تی و له سه ر ږنگه ی موحمه دیه، له به رنه وه بوو توانی كوچ بكات

۱- الفاتحه: ۶.

بۆمه دینه، ئه وه له پێگه ی پاسته وه یه، ههروه ها له وکسانه نیه و ناچیتته سه ر پێگای
ئهوانه ی ئه هلی خه شم و تووپه یی و تاریکین).

پاشان وتی: (عه بدولای کوپی عه باس و جابری کوپی عه بدولای (په زای خویان
لی بی) ده لێن: پێگای پاست واته: (ئیسلام). عه بدولای کوپی مه سعودو علی کوپی
ئه بو طالب (په زای خویان لی بی) ده لێن: پێگای پاست واته: (قورئان). سه هلی
کوپی عه بدولای ده لێ: (واته پێگای سوننه و جه ماعه). به کر کوپی عه بدولای مه زنی
ده لێ: واته: (پێگای پێغه مبه ری خوا ﷺ).

ئه و لیکدانه وه و پوون کردنه وه جیاوازانه هه موویان بۆ یه ک (بنه ما - اصل)
ده گه پێنه وه که ئه ویش ئه و ئیسلامه یه که هه ورو ئه مانه ده گریتته خۆی ههروه کو له و
فه رموده یه دا ها تووه که (نواس کوپی سه معان) ده یگێریتته وه.

میڤرگی (۴۴)

به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر

(صیراط)

مانای به‌رده‌وامی:

هه‌رکەس له‌پێگای راستی سه‌رزهمین پابه‌ندو به‌رده‌وام نه‌بێت، ناتوانێت له‌سه‌ر (صیراط) ی قیامه‌تیش خۆپاگرو به‌رده‌وام بێت، جۆراوجۆریته‌ی خه‌لکی له‌چۆنیه‌تی به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر (صیراط) ی سه‌رزهمینه‌که‌ ئه‌و جۆراوجۆری و جیاوازیه له‌تیپه‌ریبون له‌سه‌ر پردی (صیراط) دروست ده‌کات، به‌لام به‌ر له‌وه پێویسته واتای پابه‌ندی‌بو به‌رده‌وامی له‌ (صیراط) ی سه‌رزهمین بزانی تابتوانین خۆپاگرو به‌رده‌وام بین له‌سه‌ری .

(سوفیانی کوپی عه‌بدوللای شه‌قه‌فی) ده‌لێت: (قلت یارسول الله قل لی فی الإسلام قولاً، لأسال عنه أحداً بعدك قال: (قل أمنت بالله ثم استقم)'. واته: وتم ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خواﷺ شتیکم پێ بلی له‌باره‌ی ئیسلامه‌وه که‌دوای تۆ له‌کەس نه‌پرسم، فه‌رموی: ((بلی) باوه‌پم به‌خودای تاک و ته‌نیا هه‌تاوه ئینجا پێگا و پێبازی راست بگه‌رو به‌رده‌وام به‌ له‌سه‌ری).

(مه‌ناوی) ده‌لێت: (ئه‌وه مانای ئه‌وه‌یه ئیمانته‌ به‌خودا تازه‌بکه‌وه‌و له‌دله‌وه زیکرو یادی بکه، به‌زمانیشت بیلێ و پاریگه‌یه‌نه که‌ئاماده‌ی بۆ به‌جیه‌ینانی هه‌موو واتایه‌کی ئیمانی و په‌یڤه‌وی شه‌رع و به‌رنامه‌ی خوداو پاشان (پابه‌ندو به‌رده‌وام به‌) واته‌ پابه‌ندی هه‌موو فرمانه‌کانی خودابه‌و گوێپایه‌لی بکه‌و ده‌ست هه‌لگه‌رو وازیه‌ینه له‌هه‌موو بێ فرمانی و سه‌رپێچی‌یه‌ک و هه‌رشتیک که‌تووشی له‌پێ لادانت ده‌کات و له‌و ئایه‌تانه‌ی خودا بێتاگات ده‌کات، که‌ده‌فه‌رمویت:

﴿إِنَّ الَّذِيكَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا﴾^۱، واته: (ئەوانەى بەپاستى وتیان: پەرەردگارمان (الله)یە، لەوەودوا بەردەوام پابەندى ئەو پێیازە پاستەبوون). ئەوە لەجوانترین کۆمەڵە گوشتاریکەن بەپاستى هەموو واتایەکی ئیمانی و ئیسلامى بەعەقیدەو گوشتارو کردار کۆکردۆتەووە لەخۆگرتوووە ئەگەر ئیسلام یەکتاپەرستىیە، ئەوە لەپرستەى یەكەمدا ﴿قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ﴾^۲ دیارەو دەرکەوتوووە، گوێپاڤەلێش بەهەموو جۆرەکانییەووە لەدووەمدا ﴿ثُمَّ اسْتَقَمُوا﴾^۳ جێگەى دەبیتهووە. کەواتە بەردەوام بوون واتای بەردەوام بوون واتای پام بوون و پەیرەوى کردنى هەموو فرمان پێکراو و دوورکەوتنەووە لەهەموو نەهەى لێکراویکە، هەندیک بەم جۆرە پێناسەى دەکەن: (بەردەوامى و پابەند بوون واتە: شوێنیکەوتنى سوننەتى موحەمەدى ﷺ لەگەڵ خۆ پازاندنەووە بەهەموو ئەو پەروشت و پەفتارانەى پەزامەندى خودایان لەسەر). هەندیک دەڵێن: (شوێنى بکەوى لەگەڵیدا تەركى هەموو (داهێنراویک) بکەیت)، واتە: (پامێنانى دەروون لەسەر پەروشت و پەفتارو کارکردن بەقورئانى پیرۆزو سوننەتى پێغەمبەر ﷺ).

فیل و فروتى پێویانە:

لەجوانترین ئەو وتانەى لەپێناسەى (بەردەوامى - الإستقامة) دا هاتوون و وتراون وتەكەى (عومەرى كوپى خطابە - خوالێى پازى بى) كە دەڵێت: الاستقامة: واتە: بەردەوام بوون لەسەر گوێپاڤەلى فرمانى خوا و ازەمێنان لەنەهەى لێکراو و سەرپێچى یەكان، بە فاك و فيك و پێچ و پەناو فیللوى نەبن وەكو پێوى یە فیلبازەكان).

ئەو لەسەر چینیكى خەلكى قسەى كردوووە كە پێویانە پەرستش و بەندایەتى دەكەن، دەمێك لەسەر پێگای پاست دەپۆن و دەمێكیش ئاوردەدەنەووە بەلای ئەو

۱- فصلت: ۳۰.

۲- فصلت: ۳۰.

۳- فصلت: ۳۰.

۴- فیض القدير ۵۲۳/۴.

دهرگاianeی له ناو دیواره کانی سه رلیواری پښگا هه ن و، په رده کانیان لاده دهن و که شفیان ده کهن و بینیان به حه رامه کانه وه ده نین له پښانو زیناو شهرب خواردنه وه و سته م و غه یبه ت و دوو زمانی و خو پازاندنه وه و فیل و ته له که و خواردنی مالی خه لک و پیاپی و خو به زل زانی و خود په سهندی و حه ز به مه دح و ستایش کردن و هتد، جاریش هه یه ده که پښه وه سه ر پښگا که و که مڼک له سه ری ده پښ و، پاشان چاوده بپښه وه جوانی و پازاوه یی و نه فس و ده رویان پاده کیشریته وه به ره و بونی سه ر پښچی و بیفه رمانی خوداو له پښگا لاده دهنه وه بڅ خواردنه وه و پووکردنه حه رام کراوه کانی خوا، له که ل هه موو نه و ناوړدانه وه و لادان له پښگای راست و که و تنه ناو حه رام و قه ده غه کراوه کانه وه، له که ل هه موو نه و لادان و لاری گرتنه و سنور به زاندنه شیاندانجا نه وان سورن له سه ر نه وه که له به رده م خه لکدا خویان و ده رده خه ن که له نه هلی سه ر پښگای راستن و نه وه تا پابه ندن به کارو فرمانی په رستش و به ندایه تی کردن، نه وانن له سه ر نه و پښگه پښویانه یه ن له پویشتن و پښکردنیان له سه ر پښگای سه ر زه وی و زور لاده که نه وه و ناوړده دهنه وه و له پښی راست دینه خوارو لاده دهن ته واو وه نه وه ی پښی له کاتی پویشتندا ده یكات.

(خوشویستن) ریشه و بنه های به رده وام بوونه:

له به ر نه وه یه (نښنو ته یمی) کاتی پښناسه ی (به رده وامی) ده کات نه وه شی ل زیاد ده کات که ده لیت: (پابه ندو به رده وامی له سه ر خوشویستن و به ندایه تی کردنی، لانه کردنه وه و ناوړنه دانه وه به لای راست و چه پدا).

نه وه ش له به ر نه وه ی کاتی لادان ده رده که ویت، که ده ست ده کات به خوشویستن شتی ترو به ربه ره کانی خوشه ویستی خودای له که لدا ده کات و ته نگی پی هه لده چنی، یاوه کو یه کی خوشده وین، هه تا وای لیت، (به رده وامی ده کاته دووبه ش له ننویان پښگه راسته که ی به ره و خوا چوون له سه ر زه وی و پښگه ی خوشه ویستی بڅ نه و شته بڅش و به تال و پووچانه، کاتی خوشویستن به تال و

لاوهكى و نامۆيه كانى زال بوو به سەر خۆشه ويستى خوادا ئهوا بهرده وامى له سەر پىنگاى پاسته كه كه م ده بىته وهو ته نها به قه در ئه و بپه خۆشه ويستى به كه مەى كه بۆ خودا هه يه تى له سەر ئه و پىنگه به ده مپىنته وه، كاتىكىش خۆشه ويستى بۆ خوا ئه وه نده هاته خوارو لاواز بوو، له دلى دا نه ماو گوپه وه به خۆشه ويستى بۆ غه يرى خوا ئه وا به هپچ شپوه يه ك به ردوامى به كه ي نامپىنت و ده چپته پىزى ئه و كه سانه ي كه ناتوانن له سەر پردى (صيراط)ى پۆزى دوايى خۆپاگرو جىگيرى، به لكو ده بنه خۆراكى قولابه هه لواسراوه كانى ئه م لاو ئه و لاي صيراط .

به راستى ئه و خۆشويستنه (به رده وامى) هه ر كه سىك ديارى ده كات له پىنگاى سەر زه وى و به و هۆيه وه كه تيايدا به كتريمان خۆشه وىته يان پقمان له وانه به كه له گه لى دا نابىن، له سەر ئه و پىناسه به به راستى (به رده وامى) كارىكى گه وربه وه تيايدا سه ركه وتوو نابىن جگه له وانه ي كه زۆر به خه ميه وهن وخواهه نى هيمه تىكى به رزن و نه فس و ده روونيان پاده هپنن بۆ هه لگرتنى، ئه وانه ي سه ركه وتوو ده بن به هۆى ئه و به ندايه تى و گوپه پايه لى بوونه يانه وه ماره يى ئه و خۆريانه ده دن كه له پۆزى دوايى پىيان ده درپت و هه موو ئه و مال و خۆشگوزه رانيه ي وه رى ده گرپت.^١

(ئه وه ش وته يه كى به هپزو پته وه و ناچپته پىزى ئه وانه وه جگه له و كه سانه ي كه دليان رۆشن بووه ته وه به و نورو روناكى به پىرۆزه و پزگارى بووه له لىلى و بىزارى مرويى يانه و تاريكى به په وشتى به كانى خه لكى و خواي گه وربه ده ستى داوه و شه يتانه كه ي پابه ندى ده ستى كردوه، كه ئه وانه ش كه من).^٢

ئه وهى خوا بۆ پابه ندى به رده وام بووانى ئاماده كردوه:

خواي گه وربه له قورئانى پىرۆزدا ده فهرمويته:

﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا نَتَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا
وَلَا تَحْزَنُوا وَابْشُرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ أَوْلَىٰ بِكُلِّ آلٍ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

١- فيض القدير.

٢- فيض القدير ٤٩٦/١.

وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣١﴾ تَزُولُ مِنْ عَذَابٍ رَحِيمٍ ۝

واته: (ئهوانه‌ی به‌پاستی وتیان: په‌روه‌ردگارمان (الله)یه، له‌وه‌ودوا به‌رده‌وام پابه‌ندی ئه‌و پټبازه پاسته بوون، ئه‌وه له سه‌ره‌مه‌رگدا ده‌سته ده‌سته فریشته داده‌به‌زن بۆ لایان، پټیان ده‌لټن: هیچ ترس و بیمیکتان نه‌بیټ له داهاتوو، هیچ غم و په‌ژاره‌یه‌کتان نه‌بیټ بۆ پابردوو، مژده‌تان لټ بیټ به‌و به‌هه‌شته‌ی که‌کاتی خۆی به‌لټنتان پټی ده‌درا، (خوای گه‌وره و فریشته‌کانیش ده‌فه‌رموون): ئیمه یارویاوه‌رو هاوکارو پشتیوانی ئیوه‌ین له ژيانی دونیاو قیامه‌تیشدا مژده‌تان لټ بیټ له به‌هه‌شتدا هه‌رچی ئاره‌زووی ده‌که‌ن و داوای ده‌که‌ن بۆتان ئاماده‌یه. ئه‌و به‌هره‌یه‌ش له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریکه‌وه پیشکه‌شتان ده‌کرټ که لی‌بوره‌و میهره‌بانه).

ئه‌وانه‌ی به‌رنامه‌ی حق و پټگای پاست هه‌لده‌بژټین، به‌دل و ده‌روون تیده‌کۆشن تا له‌سه‌ری جیگیرو خۆپاگیرن، هه‌تا ئه‌و ده‌مه‌ی ئهم سه‌ره‌زه‌وی به‌جیده‌هټلن، ئه‌وه خوای گه‌وره چه‌ند مژده‌یه‌کیان پټی خه‌لات ده‌کات له‌کاتی سه‌ره‌مه‌رگدا، له‌وانه:

١- ترستان نه‌بیټ: مواهید ده‌لټت: (مه‌به‌ست به‌و کارو کرده‌وانه‌ی پیشکه‌شیان کردوو به‌قیامه‌ت) ٢.

له‌پاستی‌دا مژۆ به‌تایبه‌تی بپواداری خۆپاگرو به‌رده‌وام له‌کاتی سه‌ره‌مه‌رگدا هه‌ست به‌ترس ده‌کات، ترس له‌سزای گۆپ، ترس له‌پرسیاری نه‌کیرو مونکه‌ر، ترس له‌و ژيانه‌ بزو نادیاره‌ی که نازانټت چاره‌نووسی تیايدا چۆن ده‌بیټ، ترس له‌وه‌ی که له‌دونیا‌دا کرده‌وه‌ی چاکی که‌می پیشکه‌ش کردبټ بۆ قیامه‌ت و ئه‌و کارانه‌یشی کردوو‌یه‌تی ئایا چه‌ندی به‌دلسۆزی بووه‌و لټی وه‌رگه‌راوه یا بۆ ویستیکی تر بوون و

١- فصلت: ٣٠، ٣٢.

٢- تفسیر (القرآن العظیم) ٤ / ٩٩.

خوا لئی وهرنه گرتووه ئا لهو ساته ناسك و لهو شوینه دا ئه و مژده یه ی پیده دریت بۆ دلتیا بوونی ئه و بروداره تا نه ترسیت له وهی له ژیا نی به رزه خدا دیته پئی و تووشی ده بیت .

۲- خهفه تبار مه بن: (له وهی که به جیی ده هیلن له کاروباری دنیایی دا له مندا ل و که س و کارو سامان یان قه رزو قۆله، ئیمه نا ئومیدتان ناکه ی ن له سه ری و پاداشستان ده ده ی نه وه)، مۆف دوو دل و نیگه رانه به تایبه تی له چرکه ساته کانی کۆتایی دا له سه ر چاره نووسی مندا له کانی و خیزانی دوا ی پۆشتنی به هه ژاری، تووشبوونی به وه سه وه داو ته له که ی شه ی تان و شت بۆ دروست بوون و هۆینه وهی که وای لیده کات پرسیار بگات لهو ساته وه خته دا، کۆ چاودیریان ده کات؟ کۆ دلسۆزیا نه؟ کۆ کاروباریان ده گریته ده ست؟ کۆ فیریان ده کات؟ کۆ خه رجیان پیده ده ات؟ کۆ کارو بازرگانیه که ی جیبه جی ده کات و مال و سامانیان بۆ به پیره ده بات؟ پرسیا ری زۆری بۆ دروست ده بیت؟ ئه و مالتا وایی له م دنیایه ده کات، ئا لی ره داو لهو چرکه ساته دا ئه و مژده یه ی دووه می پیده دریت تا دلتیا بیت و پیلان و وه سه وه سه کانی شه ی تان کۆتایی پیده هی نی ت، به وهی که دلته نگ نه بی له سه ر جیا بوونه وهی له که س و کاروما له که ی، به راستی نه وان دوا ی خویان جیگه یان بۆ ده گرنه وه و پاداشتیان ده ده نه وه .

۳- مژده دان به چوونه به هه شت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَفْتَمُوا أَن تَزَلَّ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾^۱.

واته: (مژده تان لی بیت به و به هه شته ی که کاتی خوی به لیتان پیده ده را). (زهیدی کوپی نه سه لم) ده لیت: (ئه و مژده یه ی پیده دریت له کاتی سه ره مه رگدا، له ناو گۆردا، له و کاته ی زیندوو ده کری ته وه)^۲. ئه و به هه شته ی کاری بۆ کردووه و له سه ر پێگا که ی خۆپا گرو به رده وام بووه تا به ده ستی به ی نی و پئی بگات، ئه وه تا

۱- فصلت: ۳۰ .

۲- تفسیر القرآن العظیم / ۴ / ۹۹ .

له و کاته ی که دوا هه ناسه کانی دهدات مژده ی پیده دریت. تا کاتی قیامت هه لده ستی ئه وه نده پووناکی پی بدریت به بپی ئه و کرده وانه ی پیشکشی کردوون و خۆپاگرو به رده وام بووه له سه ریان تا پەت بوون و پزگار بوونی به سه ر پردی (صیراط) دا ئاسان بیت .

٤- له رۆژی قیامتدا له گه لتانین: ﴿ نَحْنُ أَوْلَىٰ أَوَّلُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ﴾^١. واته: (خوای گه ورده و فریشته کانیش ده فه رموون: ئیمه یارو یا وهره هاوکارو پشتیوانی ئیوه یین له ژیا نی دونه یاو قیامتیشدا).

فریشته کان به و بپوادارانه ده لێن که له سه ره مه رگدان: ئیمه ده بی نه هاوپی و هاوه لتان و دۆستی ئیوه یین له ژیا نی دونه یاو پزگاتان پیشان ده ده یین و سه رتان ده خه یین و به فه رمانی خوا ده تانپاریژین، هه روه ها له قیامتیشدا له گه لتان ده بین، هاوپییه تیتان ده که یین له ته نیایی ناو گۆرپداو له کاتی فوو کردن به که پره ناداو دلنیا تان ده که یین له پۆژی زیندوو بوونه وه و گه پانه وه تاند او له پردی (صیراط) ده تانپه پێنینه وه و ده تانگه یه نینه به هه شتی پر له نازو نیعمه ت و نه بپاوه)^٢.

به پاستی ئه وه یه له گه لدا بوونی چاک و ته واو، که فریشته کان له گه ل بپواداره به رده وام و خۆپاگره کانی پێگای پاستی سه رزه وی دا ده بن هه ر له کاتی چوونه ناو گۆرپه وه هه تا ده چنه به هه شته وه، له پۆشتن و تیپه پبوونی به مه یدان و مه ترسیه کانی قیامتداو، دلنیاو ئارامیان ده کاته وه و له گه لیان ده بن له هه موو وێستگه کاند، هه روه ک چۆن له دنیا دا دۆستیان بوون هه روایش له قیامتدا هۆکاری به رده وامی و خۆپاگریان ده بن .

١- فصلت: ٣١ .

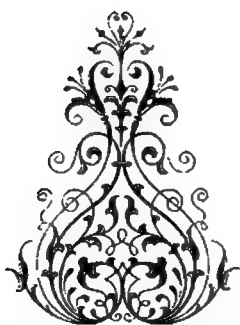
٢- تفسیر (القرآن العظیم) ٤ / ٩٩ .

۵- مژدهدان به وهی همر شتی دلّ حزی پیدهگات له بههشتدا ههیه:

﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُ أَنْفُسُكُمْ﴾^۱. واته: (مژدهتان لی بیت له بههشتدا ههچی ئارهزوی دهکن و داوی دهکن بۆتان ئامادهیه ...).

بهلی له بههشتدا هه موئهوانه ی دلّ و دهروون ههلی ده بژیری و حزی پی دهکات و چاو پی پوون ده بیته وه ههیه و ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ﴾^۲، ههرشتی که داوی دهکن و ده تانه ویت پهیدا ده بیت و له بهرهستان ئامادهیه به و جۆره ی ههلی ده بژیرن)^۳.

ئه و پاداشته بۆ ئهوانهیه که له ږیگای راستی سه ر زهوی خوږاگرو پابه ندو بهره وام ده بن و ئاوپ به م لاولاو لاریدا ناده نه وه.

۱- فصلت: ۳۱ .

۲- فصلت: ۳۱ .

۳- تفسیر القرآن العظیم ۴ / ۹۹ .

میرگی (۴۵)

**به بی لیپرسینه وه ده چنه
به هه شته وه**

به شه کانی خه لک له لیپرسینه وه دا:

(عائشه - په زای خوای لی بی) ده گپرتته وه که پیغه مبه رﷺ فهرموویه تی: (من نوقش الحساب عذّب)، قالت: قلت أليس يقول الله تعالى: (فسوف يحاسب حسابا يسيرا) قال: ذلك العرض^۱. واته: (هرکس لیپرسینه وهی له گه لدا بکریت سزا ده دریت)، عائشه ده لیت: وتم: نهی نه وه نییه خوای گه وره فهرموویه تی: (نه وه له مه وودوا لیپرسینه وه یه کی زور ناسانی له گه لدا ده کریت). فهرمووی: (به لکو نه وه ته نها خستنه پوویه کهو لیپرسینه وه نییه). هر له عائشه وه (په زای خوای لی بی) له ربوایه تیکی تر دا ده لیت: پیغه مبه رﷺ فهرمووی: (ليس أحد يحاسب يوم القيامة إلا هلك، فقلت يا رسول الله أليس قد قال تعالى: (فأما من أوتي كتابه بيمينه فسوف يحاسب حساباً يسيراً) فقال رسول الله ﷺ: إنما ذلك العرض، وليس أحدٌ يُناقش الحساب يوم القيامة إلا عذّب)^۲. واته: عائشه (په زای خوای لی بی) ده لیت: پیغه مبه رﷺ فهرمووی: هرکس له پوژی قیامه تدا لیپرسینه وهی له گه لدا بکریت به هیاک ده چیت، وتم: نهی نه وه نییه خوای په روه ردگار ده فهرمویت: (نه وهی نامه ی کرده وه کانی درایه ده ستی پاستی له مه وودوا لیپرسینه وه یه کی زور ناسانی له گه لدا ده کریت، فهرمووی: (به لکو نه وه ته نها خستنه پوویه کهو لیپرسینه وه نییه، هرکس له پوژی قیامه تدا لیپرسینه وهی وردی له گه لدا بکریت نیلا سزا ده دریت). له نه بی هوره یره وه (په زای خوای لی بی) ده لیت: پیغه مبه رﷺ فهرمووی: (يدخل من

۱- البخاري / فتح الباري / ۶۵۳۶ .

۲- البخاري / فتح الباري / ۶۵۳۷ .

أمتي الجنة سبعون ألفاً بغير حساب^۱. واته: حفتا هه زار (۷۰,۰۰۰) كهس له ئوممه تم به بئى لئپرسينه وه ده چنه به هه شته وه).

له وه فرمودانه وه دهرده كه وئيت كه خه لكى له پوژى قيامه تدا بئى لئپرسينه وه دابهش ده بن به سهر (۳-سى) به شدا:

۱- نهوانه لئپرسينه وه يان له گه لدا ده كرئيت .

۲- نهوانه لئپرسينه وه خراپه كانيان پيشان ده درئيت و سزا نادرئين .

۳- نهوانه لئپرسينه وه يان له گه لدا ناكريئيت .

كۆمه لى يه كه م: نهوانه لئپرسينه وه يان له گه لدا ده كرئيت:

ئو كۆمه له نهوانه ن كه لئپرسينه وه يه كى وردى كرده وه كانيان له گه لدا ده كرئيت، هه روه كو پيغه مبه رﷺ فرمويه تى: ئيبنو حه جهر ده لئيت: (مه به ست پيى ليكولئينه وه و گفتموگوى ورده، له گه ورده و بچوك و كه م و بئى نرخه وه و نه بوونى چاوپوژشى و لئبووردن). له پاسى دا نهوانه لئيان ده پرسئيت وه هه تا له سهر كه رديله يه ك له كرده وه كانيان، له نه نجامى ئو لئپرسينه وه و گفتموگوى كرده له گه لئاندا دوو چارى گرفتارى دئين، هه روه كو (قاضى عياض) پوونى ده كاته وه ده رباره لى ده لئيت: (يه كيك له و گرفتاريانه: پيشاندانى تاوانه كانى و هه لوئسته كردن له سهر ئو كرده وه ناشرين و قئزه و نانه لى كردو يانه و هه رپه شه و ئاگادار كردنه وه يان به سزاو تو له لئستاندنيان، دووهم گرفتاريشيان: كاتى سزاي خو يان بئى ته رخان ده كرئيت ئه گه ر به نده چا كه يه كى نه بيئت مه گه ر خودا بئى ديارى كرديئيت و له چاره لى نووسيبئيت و پئينمايى كرديئيت، چونكه ئو نه وه لى كردووشيه تى به دلسؤزى بئى خواي نه كردووه).

كۆمه لى دووهم: لئپرسينه وه يه كى زور ئاسانيان له گه لدا ده كرئيت:

ئو هه تا پيغه مبه رﷺ ماناي ئو ئايه ته ليكه داته وه و جياوازي پئيده كات له نئوان نه مان و جوړى يه كه م له لئپرسينه وه دا، له به رنه وه لى ئه م لئپرسينه وه يه زور

۱- مسلم: ۲۱۶، كتاب الإيمان، ته واو كه ريشى مه يه .

ئاسانە، ھەرۈەكەت پېتغەمبەر ﷺ باسى دەكەت و دەفەرموئەت: (إنما ذلك العرض) (قورطېي) دەئەت: (ئەو مانای وایە: ئەمە تەنھا پېشاندان و خستەنە پوویە و ئەو لېپرسینەوہی لە ئایەتەكەدا باسی لیکراوہ ئەوہ پېشاندانى کردەوہکانى برۋادارە پىئى تا بزانی خودا چۆن لە دونیادا بۆی پۆشیوہ ئەوہ تا لە قیامەتیشدا لىئى خوش دەبەت، تا ھەست بە مەت و لېپوردەبى خودایى بکەن) ^۱. ئەو فەرموودەيە ئىبىن و عومەر لە ھەردوو (صحیح) ھەکاندا پوونى دەکاتەوہ دەئەت: (سمعت رسول الله ﷺ يقول: يدني المؤمن من ربه، وقال هشام: يدنو المؤمن حتى يضع عليه كنفه فيقره بذنوبه: تعرف ذنب كذا؟ يقول: أعرف، يقول رب أعرف) (مرتين) فيقول: سترتها في الدنيا، و أغفرها لك اليوم، ثم تطوى صحيفة حسناته، وأما الآخرون -أو الكفار- فينادي على رؤوس الأشهاد: هؤلاء الذين كذبوا على ربهم) ^۲. واتە: (گویم لە پیتغەمبەرى خوا بوو ﷺ فەرمووی: برۋادار لە پەرۋەردگارى نزیک دەبیتەوہ، وە ھیشام دەئەت: برۋادار نزیک دەبیتەوہ بە جۆرێک ھەتا پەرۋەردگارى لەو نزیکىيە تاوانەکانى ھەموو پېشان دەداتەوہ و پىئى دەفەرموئەت: ئایا دەزانى ئەم تاوانەت کرد؟ ئەویش دەئەت بەئەت دەزانم، پەرۋەردگار دەزانم (دووجار) لەسەرەك، بەم شىوہیە تاوانەکانى دەخاتە بەردەم ئىنجا پىئى دەفەرموئەت: لە دونیادا بۆم پۆشیویو بە ھۆیانەوہ ھەیاو رېزەت نەچوو، وا ئەمپۆش لىت خۆشدەبم، پاشان نامەى چاکەکانى بۆ ھەلەدەداتەوہ پېشانى دەدات. بەلام بۆ خەلکانى تر- ئەوانەى بېباوەر- لەسەرۋیانەوہ بانگێك دىت دەئەت: (ئەوانە ئەو کەسانەن کە درۆزن بەرامبەر پەرۋەردگارىان) .

کۆمەلەى سىيەم: ئەوانەى لېپرسنەوہيان لەگەڵدا ناکریت:

ئەوانە لەباشترین و چاکترینى دروستکراوانى خودای پەرۋەردگارن، وە پىرۆزترین و جوانترین شویتيان ھەيە لە پۆزى قیامەتدا، لەوئى تووشى ئەوہش نابن کە کۆمەلەى يەكەم و دووہم تووشيان دىت، بەلکو بەبى لېپرسینەوہ دەچنە

۱- فتح الباري ۱ / ۳۲۹ ط - دار التراث .

۲- رواه البخاري، (الفتح: ۴۶۸۰).

به ههشته وه نه کرده وه کانیان ده خرّیته وه به ردهم و نه گفتوگۆو لیکۆلینه وهی وردیان له گه‌ل ئه نجام ده دریت، هه موو کهس خۆزگه و ئاوات ده خوانن که به کێک بن له و کۆمه‌له که سانه و خۆزگه ده خوانن وه کو عه کاشه (په زای خوای ئی بی) بن که ئه و که سه بوو مژده ی پیدرا به کێکه له و که سانه، به لام شه ی تان بیئومیدی ده خاته دلی هه ندیکه وه کاتی ده بینن ژماره یان سنوورداره، وا گومان ده بهن که ئه مان به پاستی دوورن له وانه و ناگه نه ئاستی ئه وان له بهرئه وهی له و سه رده مه پیرۆزه ی پیغه مبه‌رو^١ هاوه لانی و سه رده می شوینکه وتووان و شوینکه وتووی شوینکه وتووان هه یه و ئه وانیش خه لکی باش و برواداری به هیزبوون، به لام له پاستی دا ئه مه وانیه، ئه م گومان و په شبینیه دروست نییه، چونکه پیغه مبه‌ر^٢ هه یچ کات و سه رده می دیاری نه کردووه، تا ئه و بهش و ژماره یه تیادا کۆتایی پی بیت و هه یچ کۆمه لیکیشی به پوونی و ئاشکرای تیادا باس نه کردووه، به لکو مژده ی ته نها به یه ک کهس داوه ئه ویش (عه کاشه) به کاتی به کێکی تر هه لده ستاو پرسیا ری ئی ده کرد ده ریا ری ئه وه، له وه لامی دا ده یفه موو (عه کاشه) پیشتکه وت^٣.

ئه گه‌ر وای پی نه فه رموویان ئه وا هه موو ئه وانه ی له وی بوون ده یانویست بگه‌ن به و وه لامه ی (عه کاشه) دهستی کهوت و پی ی گه یشت و ئیتر ئه و ژماره دیاری کراوه هه ر له سه رده می ئه واندا کۆتایی ده هات، به لام پیغه مبه‌ر^٤ به کراوه یی به جی ی هیشته وه، بۆ ئه وه ی خاوه‌ن هه ممه ته کان قۆلی لی هه لمان و زۆر به ته نگه وه بێن و سووربن و بریا ری ئه وه بدهن که چاکه خوازبن و سوارچاکی مه یدان بن، تا بگه‌ن به وان، که واته ئه و خیره به رده وامه و بۆ ئوممه تی (مه مه د^٥) ه تا خوای گه وه ئه وه ی له سه ر زه وی هه یه له تاوی ده بات و نایه یلێت.

١- عه کاشه: ئه و هاوه له به یژه بووه که به کم کهس پرسیا ری کردووه له پیغه مبه‌ری خوا که ئایا ئه و به کێکه له و (٧٠٠٠٠ هه فتا هه زاره) له وه لامیدا ده فه رموی: به لی تو له وانی

سیفہت و ئاکاری ئەم ھەلبژێردراوانە:

قەومێک بەبێ لێپرسینەو دەچنە بەهەشتەو، کەواتە گومانی تێدا نییە دەبێ خواوەنی سیفات و ئاکاریک بن کە بەھۆیەو ئەھلی ئەو شەرەفە گەورەییە بن، چ لە سیفەتی دونیایی کە بە ھۆیەو دەگەنە ھیممەتییکی بەرزو خواوەن چاکەییکی زۆر بە پشتیوانی و تەوفیقی خودایییەو، وە سیفەتی پۆزی دوازی کە جیاان دەکاتەو لە جینەکانی تری خەلکی .

یەگەم: ژمارەیان وە سیفەتی دونیایییان:

(ئێبنو عباس - پەزای خوای لى بىت) دەلێت: پێغەمبەر ﷺ دەفەرمووی: (عرضت علي الأمم، فأجد النبي يمرّ معه الأمة، والنبي يمرّ معه النفر، والنبي يمرّ معه العشر، والنبي يمرّ معه الخمسة، والنبي يمرّ وحده، فنظرت فإذا سواد كثير، قلت يا جبريل هؤلاء أمّتي؟ قال: لا ولكن انظر إلى الأفق، فنظرت فإذا سواد كثير، قال هؤلاء أمّتك، و هؤلاء سبعون ألفاً قدامهم، لاحساب عليهم ولا عذاب، قلت ولم، قال: كانوا لا يكتوبون، ولا يسترقون، ولا يتطيرون، وعلى ربهم يتوكلون. فقام إليه عكاشة بن محصن، فقال: ادع الله أن يجعلني منهم، قال: اللهم اجعله منهم، ثم قام إليه رجل آخر قال: ادع الله أن يجعلني منهم. قال ((سبّك بها عكاشة)).^۱ واتە پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئوممەتەکان خزانە بەرچاوم، ھەر پێغەمبەرێک لەگەڵ ئوممەتی خویدا دەپۆیشت، بێنیم پێغەمبەر ھەیە یەك كەسى لەگەڵدا، پێغەمبەر ھەیە (۱۰) كەسى لەگەڵدا، پێغەمبەر ھەیە (۵) كەسى لەگەڵدا، پێغەمبەر ھەیە كەسى لەگەڵدا نییە، ئینجا خەلکیکی زۆرم دیت بە جوبرەئیل وت: ئەوانە ئوممەتی منن، وتی: نا بەلام بپوانە ئاسۆییەکی تر (سەیرم کرد) خەلکیکی زۆرترم دیت، وتی: ئەو ئوممەتەكەى تۆیە، حەفتا ھەزار لە پیشیانەو دەپۆن بەبێ لێپرسینەو دەچنە بەهەشتەو، نە لێپرسینەو ھەیان ھەیە و نە سزا. وەم: چۆن؟ فەرمووی: ئەوانە داخیان بەکارنەھێناو، داواى نوشتەیان لەكەس نەکردوو و پەشبینی ناکەن، پشت بە

۱- البخاري (فتح الباري: ۶۵۴).

په روه ردگاريان ده به ستن، (عه کاشه ی کوږی محصن) ه ستا وتی: له خدا داوا بکه بمخاته ناو ئه وانه، پیغه مبه رﷺ فرموی: خواجه عه کاشه له وان بیت. ئینجا پیاوړکی تر ه ستاو وتی: داوا بکه له خوا منیش له وان بم، فرموی: (عه کاشه پیشت که وت).

۱- ژماره یان:

له وفه رموده یه ی پیښو دا باس کراوه که ژماره یان هفتا ه زاره به لام له فرموده یه کی تر دا که (سه هلی کوږی سه عد) هیئاو یه تی ده لیت:

۱- (سبعون ألفاً أو سبعمائۀ ألف) گټړه روه ی فرموده که گومانی له و دوو ژماره یه دا ه یه که و اتاکه ی (هفتا ه زار یان هوت سه د ه زار) ه.

(نیمام أحمد) له (شهویان) وه فرموده یه که ده گټړه یه وه که ده لیت: (پیغه مبه رﷺ) فرموی: (لیدخل الجنة من أمتي سبعون ألفاً لأحساب علیهم ولا عذاب، مع كل ألف سبعون ألفاً).^۲ واته: (هفتا ه زار که س له نوممه تم ده چنه به ه شته وه نه لیپرسینه وه یان له گه لدا ده کریت و نه سزا ده درین). له گه ل ه ه ه زار که سیش له وانه هفتا ه زاری تر ه یه).

۲- (نه بی نومامه) ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فرموی: (وعدني ربي أن يدخل الجنة من أمتي سبعين ألفاً بلا حساب علیهم ولا عذاب، مع كل ألف سبعون ألفاً، وثلاث حثيات من حثيات ربي).^۳ واته: (په روه ردگارم به لیتنی پیدوم که هفتا ه زار له نوممه تم ده چنه به ه شته وه نه لیپرسینه وه یان له گه ل ده کریت و نه سزا ده درین، له گه ل ه ه ه زار که سیشدا هفتا ه زاری تر ه یه و سی مشت به مشتی په روه ردگارم له گه لیاندا ده بن).

۴- (طه به رانی) فرموده یه کی ده هیئاو له گټړانه وه ی (عوتبه ی کوږی عه بدولسه لمی) که ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فرموی: (إن ربي عزوجل وعدني أن

۱- البخاري (الفتح: ۶۵۴۴).

۲- رواه الإمام أحمد وصححه الألباني (ص ج ص) ۵۴۲.

۳- رواه أحمد، وصححه الألباني (ص ج ص) ۶۹۸۸.

يدخل الجنة من أمّتي سبعين ألفاً بغير حساب، ثم يشفع كل ألف لسبعين ألفاً، ثم يحثي ربي تبارك وتعالى بكفيه ثلاث حثيات. فكبر عمر، وقال: إن السبعين الأول يشفعهم الله في آبائهم وأبنائهم وعشائهم، وأرجو أن يجعلني الله في إحدى الحثيات الأواخر^١. واته: (پهروهردگارم به لئنی داومی که هفتا هزار له نوممه تم دهخاته به ههشته وه به بی لئپر سینه وه و به بی سزادان، ئینجا هر هزار که س له و هفتا هزاره تکا ده که ن بؤ هفتا هزاری تر، ئینجا پهروهردگارم مشتم ده دات له نوممه تم به مشتی موباره کی و سی مشتی تریان به م جوړه دهخاته به ههشته وه، عومه ته کبیری کردو وتی: هفتای یه که م تکاو داوا له خوا ده که ن بؤ باوکیان و کوپیان و مؤزو تایه فیه یان، نومیده وارم خوی گوره بمخاته ناو یه کی له و مشتانه ی دواپی که ده یان خاته به ههشته وه).

له و فهرمووده پیرۆزانه ی پیشووه وه پروون ده بیته وه که:

أ- نه و کۆمه له ی ده چنه به ههشته وه به بی لئپر سینه وه ژماره یان (چواره زارو نۆسه د ملیۆن که سه) .

ب- نه و کۆمه له جیان له وه که خوی پهروهردگار مشتیان لیده داو به سی مشتم ده یانبات په نگه نه و سی مشته ژماره یان زیاتریش بیت له و ژماره یه ی سه ره وه، نه وه ش نه وه یه: (وسعت رحمته السماوات والأرض) به پاستی په حمه ت و سۆزو به خشنده یی خوا له تاسمانه کان و زهوی فراوانتره و هره مه مووی ده گریته وه .

ج- نه و هفتاه زاره ی یه که مجار ده چن له پله و پایه و جیگه و پرگه دا جیاوازو تایبه ترن له وانه ی که دواتر بۆیان زیاد ده کریت و به موی تکاوشه فاعه تی نه وانه وه ده چن .

(نیمام ئیبنو حه جره) ده لئیت: (مانای له گه لدابوون له و ته و گنرانه وانه ی رابردوودا که ده لئیت له گه ل هر هزار که س هفتاه زار، یان له گه ل هر یه کیك

١- قال الحافظ محمد بن عبد الواحد: لأعلم لهذا الأستاذ علة (حادي الأرواح ص ٩١- ط دار الكتب) وذكره ابن حجر في الفتح أنه (بسند جيد) الفتح ٣٤٦/١١، دار إحياء.

لهوان حهفتاهزار ههیه دهچنه بههشتهوه لهوانهیه دوابه دواى ئهوان بچن واته
 حهفتاهزار كهسى بهكه م جار پيشتر دهچن ئينجا ئهوانى تر، ئهگر كرده وهيان
 وهكويهك نه بيٽ، ههروهكو له فهرموودهيه كدا هاتووه (المرء مع من أحب):
 (ههركهس له گه ل ئه وه دايه كه خوڤى ويستووه) يا ئيحتيمالى ئه وهى ههيه مه بهست
 لهو له گه لدا بوونه ته نها چوونه بههشت بيٽ به بى ليپرسينه وه، وه له كومه لى
 دووه م بن كه دهچنه بههشت يا دواى ئهوان، ئه وه ئه ولاتره، له (جه عفرى كوپى
 موحه ممه د صادق) ئه ویش له (باوكى يه وه) و ئه ویش له (جابر) وه
 ده يگيرپته وه: (ههركهس چاكه كانى زياتر بوو له خراپه كانى و له تاوانه كانى ئه وان
 كه به بى ليپرسينه وه دهچنه بههشته وه، وه ئه وهش كه چاكه و خراپه ي وهكويهك
 هاته وه و به كسان بوون ئه وه له وكه سانه يه كه ليپرسينه وه يه كى زور ئاسانى له گه لدا
 ده كريت، ههركه سيش به گوناھو تاوان نه فسى خوڤى ويران كرد بيٽ ئه وا دواى ئه وهى
 تو له و سزاي خوڤى وه رگرت بهر شه فاعهت ده كه ويٽ).

ئو فهرموودهيه حاكم و بهيه قى دهريانه يئاوه له (البحث) دا هاتووه و به م
 شيويه يه: (من زادت حسناته على سيئاته فذاك الذي يدخل الجنة بغير حساب ومن
 استوت حسناته وسيئاته فذاك الذي يحاسب حسابا يسيرا، ومن أوبق نفسه فهو الذي
 يشفع فيه بعد أن يعذب).^۱

د- ئو ژماره يه ل فهرمووده كاندا هاتووه و باس كراوه تا بيه ته به ئوممه تى
 (موحه ممه د ﷺ) ئه وه تا له فهرمووده كه دا ده فهرمويت (من أمتي) واته: له (ئوممه تى
 من) ئه وهش ماناي ئه وه يه كه له ئوممه ته كانى تر كهس له گه ل ئه و كومه له دا ناچن،
 (ئيمام ئيبنو حه جهر) ده لئيت: (له ويذا كه ده لئى له ئوممه تى من ئه وا ئوممه تانى تر
 له م ژماره يه دا نين كه باسيان كراوه، واته ئه و ژماره ته نها له ئوممه تى
 (موحه ممه دن ﷺ)، به لام نه فى كردنى چوونه ژوورى كه سانى تر نيه كه له غه يرى
 ئوممه تى (موحه ممه دن ﷺ) و له سه ر سيفات و ئاكارى ئه وانن كه باسيان كراوه،

۱- فتح الباري / ۱۱ / ۳۴۸، ط: دار إحياء التراث .

له شتووهی مانگی چوارده له یه که مینه کان، جگه له وه له پیغه مبه ران (سه لامي خویان لی بی) وه هر که س که خودا بیه ویت له شه هیدان و پاستگویان و پیاوچاکان).^۱

۲- سیفات و ناکاری دنیا ییان:

ئو ژماره یه ی که خوا ی په روه ردگار له پوژی قیامه تدا لیپرسینه وه یان له گه لدا ناکات، سیفه تی دیار یی کراویان باس نه کراوه، جگه له وه ی له فهرمووده که دا هاتووه، بۆ که س نییه که ئه مه تایبته کات به شه هیدان، یا تایبته تی کات به که سیک به موسلمان ی و له سهره تای سهرده می نیسلامدا له دایک بووی ی یا تایبته بکریته به هاوه له به ریزه کانی پیغه مبه ران، هه روه کو زۆر که س واگومان ده به ن که ئه وانه ته نها له سهرده می پیغه مبه ری خوا ران هه بوون.^۲ و ئو ژماره یه تایبته به وان، به لکو پیغه مبه ران په های کردووه بۆ دروستکردن و هه لگیرساندن ی پیشبیرکی له نیتوان خاوه ن تواناو لیها تووه کان له هه ر سهرده می که له هه ر نه وه یه که له نه وه کان و له سهرده مه کان، وه فهرمووده ی (حیثیات-مشته کان) ئو ژماره یه ی به فراوانی به جیه پیشتووه و سنوورداری نه کردووه، ئه وه ش بانگمان ده کات و داوامان لی ده کات بۆ نه وه ی ئو سیفاتانه بزانی که به هۆ یانه وه به بی لیپرسینه وه ده چنه به هه شته وه، که ئه وانه ن: (لایکتوون ولایسترقون ولایتیرون وعلی ربه م ی توکلون). واته: (داخیان به کار نه هیناوه و داویان له که س نه کردووه نوشته یان بۆ بکات په شبینی ناکه ن و پشت به په روه ردگاریان ده به ستن). (ئیبینو حه جه ن) ده لیت: زۆرینه ی گێرانه وه و پیاویه ته کان له سهر ئه م چوار سیفه ته به کده نگن و هاوپان، له گێرانه وه که ی (سه عیدی کوپی مه نصر) که موسلم هیناویه تی (ولایرقون) ی که وتووه ته ناو له شوینی (ولایکتوون) که (شیخ ته قی الدین ئیبینو ته یمیه) ئینکاری ئه و گێرانه وه یه ده کات).^۳

۱- فتح الباری (۱۱/ ۲۴۸) ط - دار إحياء التراث .

۲- له گێرانه وه یه که موسلمدا (۲۲۰).

۳- فتح الباری (۱۱/ ۲۴۴) ط - دار إحياء التراث.

ئىمام(ئىبنو القىم) دەلالت: له بوخارىدا (لايرقون) نه هاتووه و شىخ ئىبنو تهيمه راستى پىكاوه، ئو وتيه كه كه وتۆته ناو فرموده كه وه هلهى هندی لهوانيه كه گىراويانه ته وه، پىغهمبەر ﷺ وه سفى ئهوانهى كردووه كه به بى لىپرسينه وه ده چنه به هه شته وه، ئه وهش: دهسته به ركردن و راستى به تى به كتاپه رستى به ته واوى به بى خهوش، داوا له خهلكى ناكهن سهرىان خه ن و نوشته يان بۆ بكن ته طه يورو په شبىنى ناكهن، پشت به په روه ردىگارىان ده به ستن، ته طه يورو په شبىنى: جورىكه له هاوه لگه رايى و شريك بۆ خوا دانان، به ته نيا پشتيوان به خوا ده به ستن داواى پشتيوانى له غه بىرى خوا ناكهن، وازيان له نوشته و په شبىنى هيتاوه كه ئه وهش له تىرى و ته واوى ته وه ككوله به خودا، هه روه كو له فرموده ي: (الطيرة شرك) دا هاتووه.

ئىبنو مه سعود دهلالت: (كهس نيه له ئيمه په شبىنىيه كه نه كات^١، به لام خودا به هوى ته وه ككوله وه لاي ده بات). چونكه ته وه ككول و پشت به خودا به ستن په شبىنى لاده بات، به لام نوشته كردن له چاوى پيس له نوشته باشه كانه، ئه وه تا جبريل (سه لامى خاوى لى بى) نوشته ي بۆ پىغهمبەر ﷺ خوڻدووه و پوخسه تيشى داوه نوشته بخوڻى، وه فرمويه تى: نوشته ئه گهر شيركى هاوه لگه رايى تيدا نه بىت ئه وا ريگه پىدراوه و هيجى له سهر نيه، وه فرمويه تى: (من استطاع منكم أن ينفع أخاه فليفعل)^٢. واته: (هه ر كه سى له ئتوه ده توانى سوديك به براكه ي بگه يه نىت با سودى پى بگه يه نى). ئه وهش به لگه يه له سهر ئه وه كه چاكه و چاكه كاربه و سود به خشه، له بهر ئه وه ريگه پىدراوو خۆشه ويسته له لاي پىغهمبەر كه ي ﷺ ئه وهى نوشته ده كات چاكه كاره، ئه وهش كه داواى نوشته ده كات ده يه وىت سود له غه بىرى خۆى وه رىگريت، ته وه ككول ئه وه نا هيتايت. كاتى و تراوه به عائشه كه

١- رواه احمد والبخاري في الأدب المفرد، وصححه الألباني(ص ج ص) ٢٨٥٥.

٢- په شبىنى: دروست بوونى گومان و په شبىنى به هوى چاوفرين و پشمين و فرين و يا نيشته وهى بالنده يه كه دهنگ و جوله و دابارىنى بالنده و.... هتد.

٣- رواه مسلم في صحيحه ٢١٩٩، كتاب السلام.

ثایا پیغهمبر ﷺ نوشته‌ی بۆ کراوه، جبریل نوشته‌ی بۆ کردووه؟ وتی: به‌ئێ به‌لام ئهو داوای نوشته‌ی نه‌کردووه و نه‌یفه‌رموه نووخته‌یان بۆ ناکریت یان نه‌کراوه به‌لکو فه‌رمویه‌تی: داوا له‌ که‌س ناکه‌ن نوشته‌یان بۆ بکات. ^۱ ئه‌وه‌ش که زیاتر بۆچونه‌که‌ی (ئیبینو ته‌یمیه) دلتیا ده‌کاته‌وه هاتنی فه‌رموده‌ی تره له‌ پیاویه‌ته‌کانی تر که له‌ (مسلم) دا هاتووه و تیایدا (ولایرقون) باس نه‌کراوه، له‌ وانه فه‌رموده‌که‌ی (موحه‌مه‌د بن سیرین) که له‌ (عمران بن حصین) ه‌وه ^۲ ده‌گێڕێته‌وه و فه‌رموده‌که‌ی (حه‌که‌م بن ئه‌له‌ عره‌ج) که ه‌ه‌ر له‌ (عمران بن حصین) ه‌وه ده‌گێڕێته‌وه ^۳، ئه‌گه‌ر بۆچونی هه‌له‌ی پراویه‌که‌ی ئی به‌دوور بگه‌ڕین. به‌تایبه‌تی ئه‌وه‌ی که بوخاری و موسلیم ئیعتیمادی پێ ده‌که‌ن ئه‌وه‌یه که ته‌رکی ئه‌و (الرقي) یه‌ی به‌یه‌کێک له‌ سیفات هه‌زاره‌که‌ی باسی کراوه، ته‌نها له‌یه‌ک گێڕانه‌وه‌دا دیار و پوونه که موسلیم هه‌یناویه‌تی له‌ فه‌رموده‌که‌ی (سه‌عید کورپی منصور). گومانێ تیدا نییه که لێک ده‌درێته‌وه و پاشه‌ ده‌کریت بۆ ئه‌وه‌ی که واز هه‌ینانه ئی و ناچیتته‌ خانه‌ی حه‌رامه‌وه، له‌ به‌رئه‌وه‌ی نووخته‌کردن وه‌کو (ئیبینو حه‌جەر) ده‌لێت: قه‌ده‌غه‌کراو نییه به‌لکو ته‌نها ئه‌وه تیایدا قه‌ده‌غه‌و نه‌هی لێکراوه که هاوه‌ل بپیاردان و شه‌ریک بۆ خوا دانان و چوون به‌ره‌و ئه‌و هاوه‌لگه‌رایه‌ی تیدا بێت یا بۆنی هاوه‌لگه‌رایه‌ی ئی بێت، پاشان ئه‌وه‌تا پیغهمبر ﷺ فه‌رمویه‌تی: (اعرضوا علي رقاكم، لا بأس بالرقی ما لم یکن فیہ شرک) ^۴. واته‌: (نووخته‌کانتانم پیشانده‌ن هیچی خراپی تیا نابینم مادام شه‌ریک و هاوه‌ل بپیاردانی تیدا نه‌بێت).

ئه‌وه‌ش ئاماژه‌یه بۆ ئه‌و هۆیه‌ی که نه‌هی ده‌کات. دوا به‌ داوای ئه‌وه (ئیبینو حه‌جەر) پای جیاوازه له‌ (ئیمام ئیبینو ته‌یمیه) له‌ هه‌له‌ی گێڕه‌ره‌وه‌ی فه‌رموده‌که‌و به‌لکو ئه‌و بپیارای بوونی (ولا یرقون) ده‌دات که له‌ فه‌رموده‌که‌ هه‌بێت و هه‌تیبێت، و

۱- حادی الأرواح ص: ۸۹، ط: دار الکتب العلمیه.

۲- مسلم ۲۱۸.

۳- مسلم کتاب الإیمان ۳۷۲.

۴- مسلم (۲۲۰۰) کتاب السلام.

دهبيني که ئو حەفتا هەزارە دەبی بە تەواوی تەریکی کەن و نەیکەن. (ئەو هەش بە کلایی کردنەو هەی ماددەو و گۆتایی پێهێنانییەتی لە لایەن ئو حەفتا هەزارە، چونکە هەریکە سێ ئو نوشتە یە بکات ئو بە تەواوی دلتیایی یەو خۆی نە داو هە تە دەست خودا، ئەگەر نا نوشتە کردن لە خودی خۆیدا قە دەغە نە کراو).^۱

ئێستا لە و لێکدانەو هە ی (ئیبینو حەجەر) دوور دەکەوینەو و دەچینەو و بۆ لای پای (ئیبینو تەیمیه) و قوتابیه کە ی (ئیبینو القیم) دا ئەو هەش لە بەر ئەو هە ی ئیبینو حەجەر (پەزای خوای لی بی) وەکو دەلی: هەموو هاو لە آن بە گشتی ئو نوشتە یان واز لێهێناو و نە یان کردو و چونکە زۆر سووریوون تا بە لکو ناویان بچیتە ناو ئو حەفتا هەزارەو، ئەو هەش پێچەوانە ی ئو دەقە جیگیرە یە کە هاو لە آن مامە لێ یان لە گە ل نوشتە ی پێگە پێدراو دا کردو و.

سیفەتی یە کەم: داخ کردن بە چارەسەر بە کارناهیین (لایکتوون):
بریتییە لە بە کارهێنانی (داخ) بۆ چارەسەر و سوتاندنی پێستە بە هۆی توندوتیژی گەرمیە ک، ئەو هەش بە شیکە لە (دەرمانکردن - التداوی)، وە لە م سەر دەمە ی ئێستا بە کار دیت، ئەو بە و مانایە نە هاتو وە کە واز هێتان لە تەداوی و چارەسەر لە سیفەتی ئو حەفتا هەزارە بیت، چونکە چارەسەر و تەداوی پێغەمبەر ﷺ کردو یە و هاو لە نیشی لە سەر هاندو وە (ئیمام النووی) دەلیت: هەندێ لە خەلکی وای بۆ دە چن کە بە هۆی ئەم فەرمودەو وە دەرمان و چارەسەر شتیکی ناپەسەندە، زۆرینە ی زانایانیش پرایان جیاوازە و هە لویستە یان کردو وە لە سەری کە دەبینن فەرمودە ی زۆر هە یە کە پێغەمبەر ﷺ باس لە سوودی دەرمانکردن و چارەسەر دەکات، باس لە زۆر خواردن دەکات وەکو پەشکە و ژەمی خۆراک و دان بە خۆدا گرتن و زۆری تر، بۆ دەرمان باسی کردوون، ئەو هەتا عائشە (پەزای خوای لی بی) باسی دەکات کە دەرمان و چارەسەری زۆر بە کارهێناو وە لە واندە دا باس لە نوشتە دەکات کە بۆ شیفای بە کارهاتو وە. ئینجا (نەو هە ی) دەلیت: مانای فەرمودە کە مەبەستی پێ ئو کە سەنە

۱- فتح الباری ۲۴۴/۱ ط - دار إحياء التراث .

دیت که دهرمان به چاک و سوود به خش دهرانن و توانای کاره که ناگپنه وه بۆ دهسته لاتی خوی پهره ردگار^۱.

نمونه ی نه وانه له وسهرده مه ی ئیمه دا زۆن و زۆر له خه لکی شیفاو چاک بوونه وه ده دهنه پال دهرمان و پزیشک و ناگپنه وه بۆ دهسته لاتی خودا، ته داوی دهرمان قه دهغه نه کراوه ههروه کو کاریگه ری له گه ل خۆماندا ده بینن، نه و سیفه ته دژی دهرمانکردن نییه به لکو دژایه تی هه یه له گه ل نه و بۆچوونه ی که شیفاو هۆی چاک بوونه وه ده دهنه پال دهرمان و دکتۆر نه وه یان له بیرکردوه که شیفا به خش ته نها خودای پهره ردگار ه.

سیفه تی دووه م: داوای نوشته له کهس ناکهن (ولایسترقون):

وته که ی (ئیبنو تهیمیه) مان باس کرد، که نه وان داوای نوشته کردن ناکهن له هیچ کهس کاتی توشی نه خوشی یه ک ده بن، به لام نوشته بۆ کهسانی تر ده کهن، له وه شیاندا به شوین پیغه مبه ری خوا^۱ که وتوون و نه و ده که نه پیشه نگ له گه ل زۆر له هاوه له به پزیه کانی (په زای خویان لی بی) که واته نه وه یان پیچه وانه و دژ نییه به سیفه تی نه و حه فتا هه زاره، به لام نه گه ر نه و وته یه ی (ولایسترقون) دابه ززی و به پاست بزانیست بۆچوونی نه وان نه وه یه به ته واوی ته رکی نوشته ناکهن و وازی لیتاهینن به لکو واز له و نوشته نه ده هینن و نایکه ن و له لایان قه دهغه یه که هاوه لدانانی بۆخوا تیداییت یا بۆنی شیرک و هاوه لگه رای ی لیت و نه فی یه کتاپه رستی تیداییت، یا هاوشیوه ی وته یه کی (عه ره ب) بیت که ده لیتن (ته لیسم) ه.

(قورطبی) ده لیت: (پشتگیری پیغه مبه ر^۲) له نوشته تاییه ت و ته رخانکراوه، به به لگه ی نه و وته یه ی پیغه مبه ر^۲ که به بنه ماله ی (عه مرو کوپی حازم) ی فره موو: (نوشته کانتان بخه نه پووم تابزانم چین، نوشته خراب نییه به مه رجیک هاوه ل بۆ خوادانانی تیانه بیت)^۲. ههروه ها داخکردنیش نه گه ر شوینه واری خرابی نه بیت و

۱- شرح مسلم للنووي (۹۰/۳)، ط: دار إحياء التراث.

۲- مسلم (۲۲۰۰) کتاب السلام.

ههركهس لهشوینی خۆیدا بیکات و مافیکی نهویستراو ناپهسەندی تێدانهبێت و لهشکۆمهندی کهم نهکاتهوه ئهوه پێگهپێدراوهو ئهگەر کهسیکی بهم جوړه بیشیکات دهتوانی لهو ههفتا ههزاره بێت. ئینجا فەرمووی: (سهعدی کوپی زوراره داخی بهکارهێناوه). (سهعدی کوپی مهعاذ) که بۆ مردنهکهی عهرشی پهروهردگار له‌رزى داخی بهکارهێناوه کاتی تیرێک دهگیرێته (سهعدی کوپی مهعاذ) و بهر په‌رگی ژيانى کهوت پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌تیرێکی نوکپان داخی کردو ئاوسا دووباره بۆی داخ کردووه‌ته‌وه، (ئوبه‌ی بن کهعب) داخی به‌کاربردووه - جابر ده‌گیرێته‌وه ده‌لێت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پزیشکیکی نارد بۆلای (ئوبه‌ی) کوپی (کهعب) ده‌مارێکی لی‌پری و پاشان برینه‌که‌ی داخ کرد، وه (عمران کوپی حصین) داخی به‌کارهێناوه وه قاچی (عوروه‌ی کوپی زوبه‌یر) براهیه‌وه داخ کرا، ئه‌گەر کهسیک بپوای وابی که ئه‌وانه پیاوچاک نه‌بوون و ناتوانن لهو ههفتا ههزاره بن ئه‌وا قسه‌که‌ی ئه‌وه‌نده ناپه‌وايه شاردنه‌وه‌ی نا‌کرێت. (خطابی) ده‌لێت: (نوشته ئه‌گەر به‌قورئان و ناوه پیرۆزه‌کانی خوای په‌روهردگار بکریت ئه‌وه پێگه‌پێدراوه، به‌لام کاتی ناپه‌سەندو نه‌ویستراوه به‌وته‌یه‌کی جگه له‌زمانی عه‌ره‌ب بکریت و سه‌ربکیشیت بۆ کو‌فرو هاوه‌ل دانان بۆخوا به‌هۆی وته‌یه‌ک یا قسه‌یه‌کی وا که هاوه‌ل بپاردان یا بۆنی هاوه‌ل بپاردان بدات، وه‌وتی: هه‌ر وه‌کو ئه‌وه‌ی که له‌نوشته‌دا هه‌بوو که جارێ له‌سه‌رده‌می نه‌زانی و نه‌فامی‌دا ده‌کرا بۆ پشت و په‌نا پێبه‌ستن و، بۆ لادانی به‌لا‌ونافات له‌سه‌ریان و زۆر به‌گه‌وره بۆیان ده‌پوانی و بیروباوه‌ریان وابوو ئه‌وه له‌لایه‌ن جنۆکه‌وه‌یه‌و هاوکا‌رو پشتیوانیان ده‌کات.^۱

سیفه‌تی سییه‌م: ره‌شبینی نا‌که‌ن (ولایت‌په‌یرون):

(الطیره) به‌کارده‌یت که به‌مانای ره‌شبینی ده‌یت، (الطیره) له‌وه‌وه هاتووه: که‌کاتی خۆی با‌لنده‌یه‌کیان هه‌لداوه ئه‌گەر به‌ره‌ولای پاست فریبا ئه‌وا ئه‌وکاره‌ی ده‌یانویست ئه‌نجامی بدن ده‌یانکرد، به‌لام ئه‌گەر ئا‌پاسته‌که‌ی به‌ره‌و چه‌پ بوايه

۱- شرح مسلم للنووي (۲/۹۰)، ط: دار إحياء التراث.

ئەوا وازيان لە وکارە دەهێنا کە دەیانویست بیکەن و ئەیانده کرد، ئیمام (ئیبنی مەنظور) دەلێت: (الطيرة دژه واتای الفأل) ه، (الطيرة والفأل) بە واتای (پەشبینی و گەشبینی) دێت. عەرەب بە یەک واتا بۆی دەپوانن. ئەوە تا (ئەبی هورەیرە) دەلێت لە پێغەمبەر ﷺ بیستوو دەیفەرموو: (لاطيرة، وخیرها الفأل) قیل: یارسول الله، وما الفأل؟ قال: (الكلمه الصالحه یسمعها أحدکم)^۱. واتە: پێغەمبەر ﷺ فەرموو یەتی: (گەشبینی و پەشبینی لەبەڵندەدا نییە باشتەری گەشبینی (الفأل) ه و ترا: ئەبی پێغەمبەر ﷺ خوا (الفأل) چی یە؟ فەرموو: وتەیکە جوانە کە یەکیکتان دەبیستت، و ئەهە ی لێکردوو، ئیمام (ئیبنی مەنظور) هەرەها دەلێت: (ئیبنولئەثر) وتو یەتی: ئەوە یە لە سەرچاوەدا شوومی و پەشبینی پەشبین بوونە و سەرچاوە ی بە خێر پوانین خێرینییه. وە دەلێت: لە سەرچاوەکاندا جگە لە دووانە شتی تر نەهاتوو و ئەوە کە ی ئەوە یە کە و تراو: (شوومی و پەشبینی بە پۆشتوو هاتوو یە و بە تەنگەلانی و دەردەسەری و بەرفراوانی و فەرەحیە و بەهۆی هەر گیاندار یا بەڵندە و شتی ترە وە بکریت و ئەو پێ لە مەبەستیان بگریت و کۆسپ و تەگەرە لە سەرەپێ و ویست و نیازەکانیان دروست بکات ئەو لە شەرعدا پوچ و بەتال و ئەهە ی لێکراو و لە بەرنامە ی ئیسلامدا جوان پوون کراو و تەو و پایگە یاندوو کە ئەو شتانە هیچ کاریگەریان نییە ئەهە هاتنی سوود و قازانج و نەبۆ لابردنی زەرەر و زیان و ناخۆشی.

(المناوی) لە وتەکانیدا لە سەر ئەو فەرموودە یە دەلێت: (الطير شرك)^۲ واتە: (پەشبینی هاوێ دانانە بۆ خوا) و دەچێتە خانە ی شەریک بۆ خوا دانان، لە بەر ئەوە ی عەرەب بیروباوەریان وابوو کە ئەوە ی (پەشبینی) یان پێدەکرد هۆی کاریگەری لە سەر هێنانی ئەو شتانە هە یە کە ئەوان نایانە ویت و حەزی پێناکەن، سەرنجدان لە هۆیەکانیش لە خانە ی شیری شاراو یە چۆن ئەو هاوێ دانان نییە بۆ خوا؟! کاتی ئەزانی و ئەفامی و تێپوانینی ناشیرین و نابەجێ و چەپەل هاتە

۱- البخاري-الطب- ۵۴۲۳ .

۲- رواه أحمد، وصححه الألباني، ص ج ص ۳۸۵۵ .

ناوه‌وهو بیرو باوه‌پ خراپ بوو، که‌سی وایربکاته‌وه که جگه له خواکه‌سیک یا شتیکی تر ده‌توانیت سوودی پی بگه‌یه‌نیت یا زیانی لێ‌بدات، به‌پاستی ئه‌وه هاوه‌ل بریار‌دانه^۱.

جیاوازی‌ش له‌نیوان (الطیرة والتطیر) ئه‌وه‌یه: (التطیر): واته: گومان بردنی خراپی ناو دل و ده‌روون.

الطیرة: واته: کردنی کاره‌که به‌ته‌واوی و بپوابوون له‌سه‌ر ئه‌و گومانه. زۆربه‌ی ئه‌و شتانه‌ی په‌شبینی له‌سه‌رده‌که‌ن و پێی دروست ده‌که‌ن (ژن و گیاندارو مال و جیگه‌یه) هه‌روه‌کو له‌گێڕانه‌وه‌یه‌کی بوخاری دا هاتوه، هه‌روه‌ها په‌شبینی له‌سه‌ر مانگه‌کانیش ده‌که‌ن وه‌کو مانگی (سه‌فه‌ر)، یا ده‌نگی بالنده‌ی وه‌کو (کونده‌ په‌پوو یا قه‌له‌په‌شه)، یا (دیتنی دیمه‌نیکی ناشیرین و نا‌قولا)، ئه‌و حه‌فتا هه‌زاره‌ ئه‌و سیفه‌ته‌یان نییه‌و به‌ته‌واوی وازیان لێ‌هێناوه، بپوای ته‌واویان هه‌یه که ته‌نها خوای په‌روه‌ردگار به‌تاک و ته‌نیا توانای سوود گه‌یاندن و زیان لێ‌دانی هه‌یه، ئه‌وه له‌ توانای دروستکاره‌کاندا نییه، هیچ بونه‌وه‌رێک ناتوانی کاریگه‌ری سوود و زیان پێگه‌یاندنی هه‌بێت، مه‌گه‌ر به‌فه‌رمانی خوا، له‌ناودارترین سیفه‌تی ئه‌و حه‌وت هه‌زاره که به‌هۆیه‌وه جیا‌ده‌کریته‌وه له‌که‌سانی تر خۆیان بۆ هۆیه‌کان ناده‌ن به‌ ده‌سته‌وه‌و خۆی پێوه‌ نابه‌سته‌وه به‌لکو خۆیان داوه‌ته ده‌ست هۆکار، له‌به‌رئه‌وه‌ی هیچ هۆیه‌ک له‌خودی خۆی دا هیچ کاریگه‌ریه‌کی نییه‌و نابێت مه‌گه‌ر به‌فه‌رمانی خودا که به‌دییه‌ننه‌وه دروستکاریه‌تی، ئه‌وه‌ش ئه‌وپه‌ری به‌کتابه‌رستی به‌دڵسۆزی، که به‌هۆیه‌وه مافی چوونه به‌هه‌شت به‌ده‌ست ده‌هێنن.

سیفه‌تی چواره‌م: پشت به‌خودای خۆیان ده‌به‌ستن:

(ثیبنو مه‌نظور) ده‌لێت: (التوکل): ده‌رخستنی بێ‌توانایی و پشت به‌سته‌نه به‌غه‌یری خۆت). زانایان له‌تێگه‌یشتنی (التوکل) پایان جیاوازه له‌سه‌ر ئه‌و دوو وته‌یه‌ی (ثیمام نه‌وه‌وی) باسیان ده‌کات که له‌ثیمام (ئه‌بی جه‌فه‌ری الطبری) و هی‌ تریش

۱- فیض القدیره/ ۲۹۴- ط- دارالفکر.

ده گيرپټه وه له كه سانی پيشوو، نه وان ده لټن: التوكل: پشت به ستن به خدا مافی
خوی نه دراوه تی مه گهر كه سيك هيچ ترسيكي غه يری خودای نه چوبیته دل وه، چ
ترس له دوژمن یان هر شتی تر، هه تا واز دینی له هه ولدان بۆ په یداکردنی پزق و
پۆزی به هوی بوونی متمانه ی ته وای به وه ی که خدا پزقی نه و ده سته بهر ده کات.
کومه لټکی تر ده لټن: سنووری متمانه و په قینیان به خوی په روه ردگار تا نه و
پاده به په برپاری خوا دراوه و جیبه جی بووه، شوینکه وتووی سونه تی پیغه مبهرن ﷺ
وه گومانیان نییه و هه ولدان و تیکۆشانیان بۆ خواردن و خواردنه وه و خوپاراستن له
دوژمن، هه روه کو پیغه مبهران (سه لامی خویان لی بی) کردوویانه به گشتی، (قاضی
عیاض) ده لټت: نه و بۆچوونه هه لټزاردی (الطبری) و شه روزهانه کانه به گشتی، به لام
بۆچوونه که ی پیشتر هی هه ندی له صوفی و خاوه ن زانستی ده روونی و پابه رانن^۱.

تیگه یشتنیکی هه له:

ثیمام (احمد بن قدامه) وته یه کی له سه ر خاوه نانی پای یه که م هه یه که:
(واده بینن، حه قیقه تی ته وه ککول: ته رکی هویه کانه) وه ده لټت: (هه ندی که س و
گومان ده بن که مانای (ته وه ککول- خۆدانه ده ست خودا): وازه یتانه له
کارو کاسپی به جه سته و ته رکی وردبوونه وه یه به دل و که وتنه سه ر زه وی یه هه روه کو
سیپال یا کۆته ره داریک). که نه وه گومانی نه زان و نه فامانه یه، له پاستی دا نه وه له
شه ر عدا حه رامه، شه ر نه وانه له (متوکلین) حساب ناکات. به لکو کاریگه ری
ته وه ککول له سه ر نه و که سانه ده رده که ویت که هه ول ده دن و ده جولټن و بۆ
مه به سته که یان تیده کۆشن، هه ولدانی به نده ش یا بۆ وه ده سته یتانی سوود و
که لکیکی ون و نادیاره وه کو کاسپی کردن یا بۆ دورخستنه وه ی زه ره ریك
دانه به زیوه و نه هاتووه، وه کو خوپاراستن له نه خویشی، یان بۆ لابرندی زیانیك که
دابه زیوه، وه کو چاره سه رو ده رمان کردنی نه خویش، جووله و هه ول ی به نده هیچ
دزایه تی یه کی له گه ل نه و سیفه ته ی چواره مدا نییه.

۱- شرح المسلم للنووي ۳-۹۱-ط- دار إحياء التراث.

پله گانی ته وه ککول:

ئیمام (ئیبینو القیم) باس له حوت پلهی ته وه ککول ده کات که ته وه ککول بهی هیچ کام له مانه ته واو نابیت، نه وهش به که می له که سیځدا کږده بڼه وه، په نگه نه وه بی نهی نه و سیفه ته و جیاوازیوونی له سیفه ته گانی پیشوو، نه وه یه واده کات ببیته چاوگ و سه رچاوه یه ک بۆ هه موو سیفه ته گانی پیشتر، له گه وره یی نه و سیفه ته نه وه یه که ده وری نه و سیفه ته ئیمانی یانه ی داوه که لیوه ی هه لده هیجریځ:

پله ی یه که م: ناسینی په روهر دگارو سیفه ته پیرۆزه گانی:

له تواناو ده سه لات و نه مریو گپړانه وه ی کاروباره کان بۆ زانست و زانایی نه وو ده رچوونی له سه رویت و فرمانی په روهر دگاره .

پله ی دووهم: سه لماندن و چه سپاندنی هۆو هۆکاره کان:

که واته هه رکه س نه فییان بکات نه وه گه یشتووه ته پله ی ته وه ککول، نه وهش پیچه وانه یه له گه ل ده رکه وتنی نه و پایانه : که چه سپانی هۆیه کان له ته وه ککولدا زه م کراوه و نه فی کردنیان له ته واوی ته وه ککوله، بزانه که نه فی کردنی هۆیه کان ته وه ککولی یه کلایی که ره وه ده سه به رناکه ن، له به رنه وه ی ته وه ککول له به هیژترین هۆیه کانه بۆ وه ده سه ته یان و گه یشتن به ته وه ککول تیايدا، نه وهش وه کو دوعاو پارانه وه له خوی په روهر دگار بۆ نه وه ی پیی بگات، که واته نه گه ر به نده بیروباوه پی واییت که خوی گه وره ته وه ککولی وه کو هۆیه ک بۆ دانه مه زانندوه و پارانه وه گانی ناکاته هۆیه ک بۆ گه یشتن به هیچ ویست و مه به سه گانی، به راستی که وتووه ته وه هم و خه یالکی پوچ و به تاله وه، که وایوو خوی په روهر دگار به نده ده گه یه نیته تیروون به هۆی خواردنه وه، تیرواده بی به ئاو خواردنه وه، که واته نه گه ر نه خوات و نه خواته وه تیروابی و تینوویه تی ناشکیت.

به لام ته وه ککولی ته واو نه وه یه : پال نه داته وه بۆ هۆیه کان و په یوه ندی دلایان پیوه بیچرینی، حالی دل بیه ستیته وه به خوی گه وره نه ک به هۆیه کان، وه به جه سه ته هه ستی بۆ جیه جی کردن و هه ولدان بۆیان.

پلهی سییه م: چه سپانی دل له ئاستی ته وه ککولی یه کتاپه رستیدا:
 بهنده ته وه ککولی راست و دامه زراو نابی هه تا یه کتاپه رستی یه کی راستی
 نه بیته، به لکو حه قیقه تی ته وه ککول: یه کتاپه رستی دل، نه گهر ته گهره یه کی هاوه ل
 برپاردانی تیدا بی، ته وه ککولی دهرده داره.

به بپی پاکی و بی خوشی یه کتاپه رستی یه گهی، ته وه ککولیشی ته ندروست
 ده بیته، که واته بهنده هه رکات ئاوپی دایه وه به لای غهیری خوادا ئه و ئه
 ئاوپردانه وه یه هۆبه یه که له هۆبه کانی دل داگیرده کات.

پلهی چواره م: کردنی دل به خه لومته گهی ئاوه دانی باوه رپوون به
 خداو پشت پی به ستنی:

به جوریک که هیچ جوره پهریشانی وه لچوون و تیچوونی چه واشه کاری
 هۆبه کانی تیدا جیگیر نه بی و نه مینی، وه به ته وای له دلی دا دایانرپی و نه یانه یلی و دلی
 بکاته ئارامگای دروستکاری هۆبه کان و پشت به و به ستنیت. له نیشانه کانی ئه وه ش:
 هیچ خه می ئه وه ی نییه توشی ده بی یان له ده ستنی ده چی، دلته نگ نابی و
 خه فه تیان بۆ ناخوات، دل کوی ناگریته بۆ شتی که حه زی پیکردوه به لام
 له ده ستنی چووه، وه دلخوشیش نابی به ماتنی شتی که نه و نه یوستووه و داوای
 نه کردوه.

پلهی پینجه م: گومان بردنی باش به خوای پهرومردگار:

له راستی دا گومان بردنی باش به خودا ده یگه یه نیتته پشت به خودا به ستن و
 ته وه ککول، که ماقول نییه و به بیردا نایه که گومانی خراپت له سه ر یه کیک هه بیته
 و به لام پشتی پی به ستنیت، وه ته وه ککولت به که سیک نییه که هیچ ئومید و
 هیوا به کت پیتی نه بیته، خوا زاناته ره.

پلهی شه شه م: دل دانه دهست خداو، داواکردن و پارانه وه کان
 هه موو به ره و ئه و بی و دهست هه لگرتن له هه موو سه ر پیچییه که:

ئەو ەش واتاى ھەندىكىانە: تەو ەككول لابرەن و نەھىشتىنى تەدبىرو وردبونەو ە،
 واتە: تەسلىمى تەدبىرى پەرورەدگار تىت چىت بۆ دەكات يان دەھىيىتتە رىت،
 ئەو ە ناچىتە خانەى فەرمان بەچاكەو نەھى لە خراپە، بەلكو ئەو ەى بۆت دەكات،
 نەك ئەو ەى فەرمانت پىدەكات بىكەيت، كەواتە تەو ەككولى بەندە ئەو تەو ەككولەيە:
 كەزانستى پىداو ەبەو ەى كە خاوەنى تواناى گوپراپەلى نىيە بەر لەكارەكەى و واى
 لىدەكات لە فىلى خودا ئەمىن نەبىت.

پلەى ھەوتەم: دەسەلاتى تەواو دانە پال خودا:

ئەو ەش پۆخ و كرۆكى راستىيەكانى تەو ەككولە، كە ھەموو كاروبارەكانى
 دەگىرپتەو ە بۆ خواو وازلى ھىتان و داواكرەن و ھەلپزاردىيان بۆ ئەو بەجى دەھىللىت
 بەبى نەويستىن و بەبى زۆرلىكرەن و ناچاركرەن.

ئەوان سىفاتە پىرۆزەكانى خودا چاك دەناسن و دەزانن و بەندايەتى خواى پى
 دەكەن، تواناو دەستەلاتى دەزانن، گەرەبى و نەمرى بەئاگايى لەسەر
 دروستكارو ەكانى و بىنن و بىستى دەناسن، لەگەل ئەو باو ەپە پتەو ەدا ئەوان
 لەسەر ئەنجامدانى ھۆيەكان ناو ەستن، بەشوپن فەرمانەكانى خودا دەچن و ئەو ەى
 پىغەمبەران (سەلامى خاويان لىبى) كرەويانەو لەگەل سونەتى بوونەو ەردا دەپۆن،
 ئەو ەى كە خودا كرەويەتىو ئەنجامى داو ەبەو ە كە ھۆ پونادات بەبى ھۆكار، بەلام
 پشت بەھۆيەكان نابەستن و دلىان وابەستە نىيە بەو ەى كە شتىكى بۆ دەكەن،
 ئەو ەش لەبەرئەو ەى دلىان لەسەر يەكتاپەستى دامەزراو ە يەكتاپەستى لەدلىاندا
 چەسپىو ە، ئاوەدانەو ھىچ خەوش و ناتەواويەكى ھاو ەلگەرايى تىكەل نەبوو ەبە
 ھۆيەك لەھۆيەكان، ئەوان ئاوپ بەلاى ھىچ شتىكدا نادەنەو ە جگە لە خوداى
 بەدھىنەرى ھۆيەكان، دلىان بەو ەو ە پابەندەو باو ەپى تەواويان لەسەريەتىو گوئى
 نادەنە ھاتن يا پۆيشتى ھۆيەكان، لەبەرئەو ەى گومانى باشيان بە خواى
 دروستكارى ھۆيەكان ھەيە، دلىان تەسلىمى تەدبىرەكانى خواى پەرورەدگار
 كرەو ە، ھەموو كاروبارىيان داو ەتە دەست خودا، بپوايەكى قايم و پتەوو

یه کلایی که ره وه یان به ده سته لات و توانای خوا هه یه و قه ناعه تیان وایه که ته نها
 ئه ویان به سه که خاوه نی هئزو ده سته لات و بیستن و بینین و پاگریه تی و نه مری و
 په روه ردگاریه تی ته و اوو کامله، ئه مانه هه موو له گه ل بیباکی نه کردن له به کاره یانی
 هویه کان بۆ وه ده ست هئانی ئه وه ی ده یانه ویت به هوی تواناو ده سته لات
 دروستکاری هویه کان، ئه و سیفته گه وره یه که دووپیانی جیا که ره وه یه له نیوان
 ئه وان و زۆرینه ی خه لکی تر دا، که میکی زۆر که من ئه وان ه ی خاوه نی ئه و سیفته
 گشتگیره ن که ئه و هه موو سیفته تانه ی گرتۆته خۆی له و سیفته تانه ی پیشتر، ئه گه ر
 هه بیو بیت.

۳- سیفته ته گانی رۆژی دوواییان:

له قیامه تیشدا چهند سیفته تیکیان هه یه که جیا یان ده کاته وه له باقی خه لکی
 ئومه تی (محمه د ﷺ) که ئه مانه ن:

أ- وینه یان له شیوه ی مانگی چواردمه یه:

ئهبی هورهیره (په زای خوای لی بی) ده لیت: (سمعت رسول الله ﷺ یقول:
 یدخل من أمتي زمرة هم سبعون ألفا، تضیی وجوههم إضاءة القمر ليلة البدر)^۱.
 واته: (له پیغه مبهری خوا م ﷺ بیستوه که ده یفه رموو: کۆمه لیک له ئومه تم ده چنه
 به هه شته وه، ئه وان هه فتا هه زارن و پوو یان ده دره وشیته وه هه روه کو مانگ
 له شهوی چواره دا). هه ر ئه و ده گپرتیه وه که پیغه مبهری خوا م ﷺ فه رمویه تی: (یدخل
 الجنة من امتی سبعون ألفا، زمرة واحدة منهم على صورة القمر)^۲. واته: هه فتا هه زار
 له ئومه تم ده چنه به هه شته وه کۆمه لیکیان له سه ر شیوه ی مانگن.

ب- یه که م که سن ده چنه به هه شته وه:

ئهبی هورهیره (په زای خوای لی بی) ده گپرتیه وه له پیغه مبهری خوا م ﷺ که
 فه رمویه تی: (أول زمرة تلج الجنة، صورهم على صورة القمر ليلة البدر، لا یصقون

۱- مسلم (۳۶۹) کتاب الإیمان.

۲- مسلم (۳۷۰) کتاب الإیمان.

فيها ولا يمتخطون ولا يتفوطون فيها، أنيتهم وأمشاطهم من الذهب والفضة، ومجامرهم من الألوّة، ورشحهم المسك، ولكل واحد منهم زوجتان. يرى مخ ساقهما من وراء اللحم، من الحسن، لا اختلاف بينهم ولا تباغض، قلوبهم قلب واحد، يسبحون الله بكرة وعشياً^١. واته: يه كه مين كۆمه ل كه ده چنه به هه شته وه وینه یان له سه ر شیوه ی مانگی چوارده یه، له وی دا به لغه میان نییه و تف ناکه ن و چلمیان نییه و نه میزبان هه یه نه پیسای، شان و قاپیان له زیرو زیوه و بخوردانیان له داری عوده و ناره قیان میسکه و هه ری ه کیك له وانه دووژنی هه یه، مؤخی لاقیان له ویدیوی گوشته که وه دیاره له بهر جوانی یان، نه رقیان له یه که و نه ناکۆکی له نیتوانیاندا هه یه، دلّیان یه ک دلّه و ته سبیحی خوا ده که ن به یانیان و ئیواران.

ئیبینو چه جهر (په زای خوی لیبی) له سه ر ئه و فه رموده هه یه ده لیت: له هه موو ئه و پیگایانه ی باسی ئه وه ده که ن زانراوه، یه که م که س که له م ئومه ته ده چیتته به هه شته وه ئه و چه فتا هه زارهن که خاوه نی ئه و سیفاتانه ن که باسکران. ئه وه ش مانای ئه وه نییه ئه و ئه وله ویه ته بۆ کۆمه لانی ترو که سانی تر نه بیّت که پیغه مبه ر ﷺ باسی کردوون له فه رموده کانی تردا وه کو (هه ژاران و شه هیدان و که سانی تر). به هه شتین و به لام له وانه یه هه ر له که ل ئه واندا بچه به هه شته وه هه یچ قه ده غه یان ناکات له وی دا.

ج- به یه کگرتووپی ده چنه به هه شته وه:

(سه هلی کوپی سه عد) ده گێریتته وه که پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموو یه تی: (لیدخلن الجنة من اُمّتي سبعون ألفاً، أو سبعمائة ألف ((لایدري أبو حازم أيهما قال)) متماسكون، أخذ بعضهم بعضاً، لا يدخل أولهم حتى يدخل آخرهم، وجوههم على صورة القمر ليلة البدن^٢. واته: چه فتا هه زار له ئومه تم ده چنه به هه شته وه یا فه رموو ی جهوت سه د هه زار ((ئهو حازم نازانی کامه ژماره ی فه رموه))،

١- مسلم (١٧) کتاب الجنة.

٢- مسلم (٢١٩) کتاب الإيمان.

به يه کگرتوویی و يه کپیزی هه نديکیان ئه وانی تریان گرتووه، يه که میان ناچیتته ناوه وه تا دواکه سیان نه چیت، پرویان له شتیوهی مانگه له شهوی چوارده دا.

ئیمام (النووی) ده لیت: مانای وایه يه کتریان گرتووه، واته: هه موو دهستی يه کتریان گرتووه و پیکه وه به يه ک ریزو به ته نیشته يه که وه ده چنه به هه شته وه، ئه وه ش ئه وه ده که يه نیت که ده رگای به هه شته چهنده گه وره و فراوانه، داوای په زامه ندی له خودا ده که ين.^۱

هه ره که به لگه يه له سه ره برده وامی برایه تیان بوخوا چۆن له دنیاوه ده ستیان پیکردبوو، وه کۆتایی پی نایه ته هه تا به يه که وه ده چنه به هه شته وه، شتیوه یان به و جۆره يه کپیزی و يه کگرتوویی به به لگه يه له سه ره خۆشه و یستی یان له به ره خاتری خوا وه دلخۆشی به کی زۆر توند که به م جۆره پیشوازی ده کرین.

ئه وه بوو سیفاتی ئه و حه فتا هه زاره ی به بی لپیرسینه وه ده چنه به هه شته وه، سیفاته کانی: دونیایی و قیامه تی یان، به لگو له ویدا زۆر له سیفاتی برواداران هه يه که له شتیوه ی سیفه تی ئه وانن به لام ناگه نه ئه و فه زله گه وره يه ته نها به و سیفه ته دیاری کراوانه ی ئه وانه نه بیت.

۱- شرح مسلم للنووی ۹۲/۲.

میرگی (۴۶)

گەشتىك بەناو پەراوہ ئىمانىيەگاندا

بەھای ئىمانى:

لەنیشانە سەرەكىيە پۈۋنەكانى ئەم سەردەمەي ئىمە نىايدا دەژىن،
مادەگەرايىيە، كە ھەموو لايەنەكانى ژيانى كۆمەلايەتى و ئابوورى و پەروەردەيى و
سىياسى گرتووتەو، مادە ئەو زمانە ھاوبەشەيەكە ھەموو بەھۆيەو لەيەكدەگەن،
ھېچ نەماوەتەو بۆ بەھاو گرتىگىيەكى ئىمانى ھەلقولاي دىنە پاكەكەمان، كە
پۆلىكى گرتىك و گەورەي ھەيە لەمامەلەي پۆژانەماندا.

ئەمەريكا بەھۆي مادە و توندوتىژيەكى ئۆردەيەوئىت پۆژىك لە پۆژان
خواردنەوئى ئەرق و مادە ھۆشبەرەكان كەم بكا تەو و چىتر بەكارنەھىترىت، بۆ
ئەوئىش مليۆنەھا دۆلارى خەرج كەرد بەلام سەرنەكەوت، پوسىاش دواي ئەو ھەمان
ھەولئى دووبارە كەردەو، خواردنەو (غان) يەكانى خەلال كەردو بىلاوي كەردەو لە
شويئى مادە ھۆشبەرەو سەرخۆشكەرەكان، بەلام بەھەمان شىوہ سەرنەكەوت، بەلام
كاتئى يەك ئايەت دادەبەزىتە سەركۆمەلگەي مۇسلمانان كەتازە پەيدا بوو بو بە
ئىسلام پەروەردە بوو بو، ئەم ئايەتە ئەو مادەي سەرخۆشكەرەئەي قەدەغە كەردو
فەرمانى پىكەردن كە لىئى دوورىكەونەو (فاجتنبوہ). كۆلان و پىگاكانى شارى
مەدىنە ھەرھەمووي پىپوويوونەو بەلىشاوي ئەو ئەرق و مەيەي كە دروستيان
كەردبوو، وەلەگەل ئاوي كۆلانەكاندا تىكەلاودەبوو، لەو پۆژەشەو ئەو كۆمەلگەيە
نەگەپانەو سەرخواردنەو كحولىەكان بە ھېچ جۆرىك.

— لەپاستىدا بەھاي ئىمانى، بزويئەرىكى پاستەو كارايە بۆ ئەو ھىزە گەورەي
كە خودا داويەتى بە دروستكراوانى. وەھېچ بەھايەكى ترى غەيرى ئىمان ناتوانئى
بىجولئىنى يانە ھىزە شاراوہ دەرخت و كاراىكات وەكو بەھاي ئىمانى دىكات.

هرئو به هايه بوو توانی سوپايه ك كه له په نجا هه زاری تیپه پ نه ده كرد بچولینی و به پتی خات به رامبه ر ژورینه ی شه په كان بۆ پوخانی ئیمپراتوریه تی فارس و ئیمپراتوریه تی پۆم له و سهرده مه دا كه هه ردووكیان دوو هیزی گه وړه ی گۆپه پانه كه بوون به پای گشتی سهرده م، هه ر ئه و به هايه بوو ئیسلامی والیكرد بگاته ده وروبه ری ئه وروپا و نزیك بوو هه مووی داپۆشیت ئه گه ر ئاوپدانه وه یان (بقدر من الله) بۆ دونیا و دوركه و تنه وه له به های ئیمانی پووی تیته كردبان.

– لیكۆله رو پشكته ره كانی میژوو له سهرده م و به ره ی زیپینی ئه م ئوممه ته وه تا ده گاته سهرده می ئیمه هه ر هه موو پووخان و تیشكانیكمان به هۆی لاكردنه وه به لای ماده دا بوو كه یه كێك بوو له گه وړه ترین هۆیه كانی پووخان، به لگه له سه ر ئه وه ش هه تا له شه پی (ئو خودو حونه یین) و شه پی (بلاط الشهداء) و شه په كانی ئه م سهرده مه له گه ل نه وه كانی (مه یمون و به راز-جوله كه-) دا.

– ئه و به ها ئیمانییه به پال به مندالانی فه له سطينه وه ده نیت به ره و پووی مه رگ بپۆن و سنگیان بكه نه وه بۆ گولله، وه نه وه كانی مه یمون به به رد ده ترسیتن نه ك به تۆپ و هاوان.

– ئه و به ها ئیمانییه به تیکۆشه رانی ئه فغانی والیكرد بكه ونه شه پیكه وه له گه ل گه وړه ترین سوپای جیهان (سوپای پوسی) به گژیاندا چوون و زیان و كاره ساتیكي وایان به سه ره ینان هه تا ئه فغانستانیان كرده گۆرستانی پووسییه كان دوا ی ئه وه ی بوو بووه گۆرستان بۆ ئینگلیزه كانیش، هه تا ده ریان په پاندن له به ر ئه وه بپیری كشانه وه یانداو گه پانه وه له ژیر فشاری لیدانه كانی تیکۆشه ره ئه فغانیه كان.

– به های ئیمانی بوو وای له زانایانمان كردووه كه هه لۆیستی گه وړه و به رچاویان هه بیته و پوویه پووی سه ركه ش و سولتانه كان له سه ركرده و سولتانه كانی سهرده می دیرین ببه وه، به ته نیاش و له به رده م خه لكیش دا ئینكاریان كردوون به بی ئه وه ی له كه س بترسن جگه له خوا.

– به های ئیمانی بوو وای له بانگخوازه كانی پیشینه و دوایینه و سه ره تاو كۆتایی كردووه كه ئازاری زۆر بچیزن له لیدانی قامچی و جۆره ها سزادان له پیناوی خوا،

زهرده خه نه يان ده كرد بۆ مردن له بهر دامه زراوى و خۆپاگريان و هيچ له مادهى پوچ و به تالى تازه نه گه يشتوون و ئاو پيان به لادا نه داوه ته وه .

- له پيئاوى ئه وه و ئه ودا گوماني تيدا نيبه و چارنييه ده بى بانگخوازن ئاورپك له م كه م و كورتى به بده نه وه له دروستبوونى كۆمه لگه ي نويدا وه و لئىكى چاك و كارا بده ن تا ئه و به هاو نرخه ي ون بووه له ناو ئه م كۆمه لگه يه دا بيگيرنه وه تا ببێته هۆيه ك له هۆيه كانى سه ربه رزى و پايه دارى بۆ ئه و ئومه ته ، كه كه سايه تى خۆى له ده ست داوه ، به هۆى ون كردن و له ده ستدانى به هاى ئيمانى .

- ئه و گه شته خيرا به به ناو هه ندى په راوى ئيمانى دا شتى نيبه ته نها هه و لئىكه له گۆره پانى سوارچاكي دا بۆ پيئمايى بانگخوازه كان بۆ ئه و په راوه ئيمانپانه كه سه رچاوه ن بۆ به هاى ئيمانى ، گوماني تيدا نيبه بۆ بانگخوازن كه گه پانى به رده واميان به دواى ئه و په راوانه داو پيدا چوونه وه يان ده ببێته هۆيه ك له هۆيه كانى ژيانه وه و گيرانه وه ي ئه و به هايه كه سه ربه رزى دووباره ده گيرپته وه بۆ موسلمانان .

کۆتایی:

به پراستی قه ناعه تیکم بۆ دروست بووه که به که مترینی گومانیش تیکناچی و چه واشه نابی، نه ویش نه وه به له گه وره ترینی هۆیه کانی لاوازی نه و به ره به ی نه مرق تیا باده ژین: لاوازی (پۆج - گیان) ه که شهیدای جوانی و له زه تی دنیا بووه، به دوور که و تنه وه له و له زه تی دنیا نه و پوجه به جوانی قیامت به هیز ده کات، نه وه ش شتیکی نامۆ نییه و پیغه مبه ری خوا ﷺ هه والی داوه به ولاوازی به ی له م سه رده مه ی ئیمه دادیت، کاتی ده فهرمویت: ((ما الفقر أخشى عليكم ولكني أخشى أن تبسط الدنيا عليكم كما بسطت على من كان قبلكم، فتنافسوها كما تنافسوها فتهلككم كما أهلكتم))^۱: (له هه ژاری و نه داری بۆ سه ر ئیوه ترسم نییه به لام ده ترسم که ئیوه دنیا به سه رتاندا بکریته وه به هۆیه وه خۆشگوزهران و بیئاگابین، هه روه کو نه وانه ی پیش ئیوه پتی خوشحال و بیئاگاو مه غرور بوون و، پیشبیرکی و کێبرکی له سه ربه که ن، وه کو نه وان کێبرکیان له سه رده کردو به هۆیه وه به و تین و له ناوچن هه روه کو نه وان تیا باده به هیلاکچوون و فه وتان). به پراستی دنیا مان بۆ فراوان بووه، نه و بیئاگاییه ناله باره ی هه ناسه ی هه ندیکمانی گرتووه و واله ژیریدا ده مرن و هه ندیکیش ماون و له هه ناسه کانی کۆتاییدان، نه وانه ی ده توانن ده رباز ببن که من، ده رباز بوون له و پاراوه یی و ناله بارییه ی دنیا به و جوانی و نه خشین و له زه تی وه خۆی گرتووه، نه و که سه ی بتوانی له به ری پاکات ده بی لێ دوور که ویتته وه به پوحتیکی به رزو به شکۆه به بی نه وه ی به و کوژره گرفتار بی و تیا بجیت، تابگاته چیژو له زه تی پراسته قینه و خالی و به تال له نه خشانندی ده سترکرد، نه و گوته جوانه به عیززه ت و شانازی به وه بلێت: (لو يعلم الملوك ما نحن عليه من اللذة لجالدونا عليها بالسيوف) واته: (نه گه ر خاوه ن هیزو ده سه لاته کان بیانزانیا به ئیمه له چ تام و له زه تیکدا ده ژین، نه واهه نگیان له گه ل ده کردین و به زه بری ترو شمشیر لیان ده ستان دین). به پراستی باوه رپکی واپته وم هیناوه که هیچ ناله رزی و دژایه تی نا کریت باوه ری ته و اوم به وه هه یه که نه وه ی سه ره رزی و عیززه ت بۆ نه ته وه ده گه پینیتته وه

۱- متفق علیه: نه وه به شتیکی فهرمووده که به.

پەيوەستبۇونە بە پۇڭى دوايىيەو، بەجۇرى ھەركارى دەيكات لەكارەكانى دنيادا قىامەتى تىادا ببىنى، ھەربەو جۇرەش نەفس و پۇجى پاك دەكاتەو ئەگەر ھەپەشەي لىبىكرىت يارپىگەي پى بدرىت، ھەتا ئەگەر خويىنى بېرىت لەپىناوى پەزامەندى خوادا، مادام خۇشەويستەكەي پزگارى بكات ھەر ئەم بىرکردنەو ھەپەشە خۇپاگرى دەكات و چەواشە و شەيداو بىرپلاو نابىت لەبەردەم نەفسى سەركەش و شەيتانەكەي ھەواو ئارەزوو دنيايەكانىدا تىنوناىت و بىنپازە. بەپراستى يەقىنىكم بۇدروستبۇو ھىچ شك و گومانىكم نىيە لەو ھەي كەكۇتايى ئەم ئوممەتە چاكتابىت تەنھا بەو ھەبى كەسەرەتاو دەستپىكەكەي پى چاك بوو، ئەو سەرەتايەي پىغەمبەر ﷺ لە (۱۰- دە) سالى يەكەمدا چاودىرى كردو ھەكەسالاكانى دامەزاندن و جىگىركردنى بىناكان بوون، ئەو ىش بەپاككردنەو ھەي پۇج و پتەوكردنى ھەتا ھىچ ئەگەر ئىحتمالىك نەيگىرپتەو دوا لەو ھەي كە تووشى دىت نە لە بەلاو ھەمەتى و نە لەخۇشى و دلىيائىيەكانى كەخۇيان لەبەردا پاناگىرىت مەگەر كەسى بەم جۇرە پەروەردەيە پەروەردە بووى.

بەپراستى ھەست بەتىنويەتى تاكەكانى جوولە ئىسلامى يەكان دەكەم و، تىنويىتى ھەمووكەس بەگشتى بۇ ئەم مىرگە ئىمانىانە، دواى كاريگەرى ئەو ھەپەشە ماددىيەي شوپنەوارو كاريگەرى لەچاوى ساغ و نەخۇشدا ھەيە وەكو يەك، كەس لىي سەلامەت نىيە جگە لەو كەسەي لەمالەكەي خۇيدا خۇي پەناداوە يادىوارىكى بەچواردەورى خۇيدا دروستكردو ھەبەھۇيەو ھىزو تىنى بەبەرداكدو ھەناكەو پتە ژىر كاريگەرى ئەو ھەپەشە ماددىيەو، بىپارىكى داو ھەپەندەپىو ھەي كە خۇي ئامادەبكات بۇ پىنمايى خەلكى و بىردىيان بەرەو چاكەو ھەبىرەپىنانەو ھەباسكردنى ئەو كىشە بەبايەخ و گرنگە ماو ھەماو ھەبىناو بەين، بۆبەھىزكردن و پاراستنى نەفسەكان و گىرپانەو ھەتوندو بەھىزكردىيان تابەرگەي ئەو بەلاگەورەيە بگرن لەھەرشوپىن و ھەرسەردەمىكدا كە ئەو ىش (كرانەو ھەخۇشگوزەرانى دنيايە لەسەر ھەموومان).

سەرئەنجام:

خوێنەری بەرپۆز، ئەم کتێبە بەردەست دەقە عەرەبییەکی پیکهاتوو
له دوو بەرگی جیاوازی، بەلام بە مەبەستی لەیهك نەچرانی زنجیرەیی بابەتەکان
بەباشمانزانی دەقە کوردییەکی لە دوتوویی یەك بەرگدا بخەینە بەردیدی
ئێوەی بەرپۆز^۱.

۱- وەرگێڕ.

ئەمەش ئەو پەراوانەن كە نووسەر هیناویەتی و باسیکی كورتی لەسەر كردوون
بەلام لیژمدا تەنها ناوەكانیان دەنووسم:

پەراوێ ئیمانیهەكان^۱

ژ	پەراو	دانەر
۱	التوهم.....	للحارث المحاسبي
۲	التوبة.....	للحارث المحاسبي
۳	الورع.....	للإمام أحمد بن حنبل
۴	الوابل الصيب.....	لابن القيم
۵	حادي الأرواح.....	لابن القيم
۶	القيامة رأي العين.....	للشيخ محمد الصواف
۷	نور الإقتباس.....	لابن رجب الحنبلي
		بتحقيق محمد العجمي
۸	عدالة السماء.....	لمحمود شيت خطاب
۹	التذكرة في أحوال الموت وأمر الأخرة.....	لشمس الدين القرطبي
۱۰	روضة العقلاء.....	لابن حبان البستي
۱۱	اللطيف في الوعظ.....	لابن الجوزي
۱۲	التذكرة في الإستعداد ليوم الأخرة.....	لعلي الهزاع
۱۳	زهرة النور.....	لسعيد النورسي
۱۴	بشرى الكئيب بلقاء الحبيب.....	للسيوطي
۱۵	العاقبة في ذكر الموت و الأخرة.....	لعبد الحق الإشبيلي
۱۶	عدة الصابرين.....	لابن القيم
۱۷	مابعد الموت.....	للشيخ عبدالحميد كشك
۱۸	موسوعة أخلاق القرآن.....	للدكتور أحمد الشرياصي

۱- نووسەر له كۆتیه كەیدا باسیکی كورتی لەسەر یەك یەیهکی ئەم پەراوانە كردووه، بەلام بەپێیستم
نەزانی ئەو باسە بئوسمەوه و تەنها ناوونیشانێ پەراوێكانم نووسی. وەرگێژ

پیرست

- زۆرسوپاس بۆ: ۴
- پیشەکی وەرگیپ ۹
- پیشەکی نووسەر ۱۱

میرگی (۱)

- پیاوانی بەرمبەیان ۱۳
- شنەبای سەحەر ۱۳
- دوو رکاتی بەرمبەیان ۱۴
- ناچیتە ناگرموہ ۱۴
- قورئانی بەرمبەیان ۱۵
- بەرمبەیان پیوەرو تەرازووہ: ۱۶

میرگی (۲)

- پشتیوان بە خوا ۱۸
- واتاکەى ۱۸
- یوسف (سەلامى خواى ئى بى) و ھاوہلانى ۱۹
- مریہە دارخورماکە رادەوہشینیت ۱۹
- ئای خۆزگە لەگەڵیاندا باین ۲۱

میرگی (۳)

- شەیتان راستەقینە دەزانیت ۲۳
- پینگەمبەر ﷺ سوپاسگوزاری بەکردەوہ دەکرد ۲۴
- سوپاسگوزاری گشتی و سوپاسگوزاری تایبەتى ۲۶

پایه‌کانی سوپاسگوزاری..... ۲۶

می‌رگی (۴)

به‌ئاگاهاتن و به‌ئاگاهاتوان..... ۲۸

ته‌مه‌ن دمرفه‌ته..... ۲۹

به‌ئاگابوونی به‌رده‌وام..... ۳۰

به‌شه‌کانی به‌ئاگیان..... ۳۰

می‌رگی (۵)

هۆیه‌کانی به‌هی‌زکردنی به‌ئاگابوون..... ۳۲

حالی غافل و بی‌ئاگیان..... ۳۲

ته‌وبه‌و په‌شیمانی: مهرجه‌کانی ته‌وبه‌سیان..... ۳۳

بیرکردنه‌وه له تی‌شکینه‌ری خوشی‌یه‌کان..... ۳۴

بیرکردنه‌وه له عاقیبه‌تی نه‌و هه‌ل و ماوه‌پیدانه‌ی ژیان..... ۳۴

بیرکردنه‌وه له گوناهان..... ۳۵

می‌رگی (۶)

هه‌ستکردن به‌تاوان..... ۳۶

بنه‌ماکانی سه‌ری‌چی و تاوان..... ۳۶

راهاتن له‌سه‌ر خراپه‌کاری..... ۳۷

ده‌ترسان هه‌تا له‌سه‌ر چاکه‌کانیشیان..... ۳۸

دلّه بیداره‌کان..... ۳۹

خواپه‌رستترین که‌س..... ۴۰

می‌رگی (۷)

له‌خۆتان بپرسنه‌وه به‌رله‌وه‌ی لی‌تان بپرسنه‌وه..... ۴۱

- ۴۲ لېږسینه وهی رۆزی قیامت.
- ۴۳ شایه تی ئەندامه کان.
- ۴۴ له نه فسی خۆتان بېرسنه وه بهرله وهی لیتان بېرسریته وه.

میڤگی (۸)

- ۴۶ نه ینکاران.
- ۴۶ ئەو نه ینکارانه کین؟
- ۴۷ ئیبنولجه وزی وەسفیان ده کات.
- ۴۸ چه ند وینه و نموونه یه ک له شاردنه وهی په رستش و به ندایه تیان

میڤگی (۹)

- ۵۰ خوا په رستانی شه و.
- ۵۱ عاشقانی شه و.
- ۵۲ واده و به ئینی نه وەکان.
- ۵۳ کوټ و به ندی هه له و تاوانه کان.

میڤگی (۱۰)

- ۵۴ ئەو ملکه چی و له خوا ترسییه ی ونه.
- ۵۵ له نیوان ملکه چی راسته قینه و خو ملکه چ گردندا.
- ۵۶ ترس و ملکه چی نه و یسترا و ناپه سه ند.
- ۵۶ به رده وامی کۆمه ئی له خواترس و ملکه چان.
- ۵۸ فرمیسه که به رزو به نرخه کان.

میڤگی (۱۱)

- ۵۹ شتوانی ده وری پاوان.
- ۵۹ کۆچی و مرع.

- تېرۋانين و بىر كىرەنە وەيان بۇ تېرۋانينى خۇدابوو ٦٠
- فاروق وەرع دىزانى و فىرمان دىكات ٦١
- خوشكەكانى بىشىرى حافى و ئىمامى ئەحمەد ٦١
- رۇلەكانيان فىردەكرد ٦٢

مىرگى (١٢)

- خۇشەويستى دنيا ٦٣
- پىرى سەربۇز - بەسالچوو ٦٣
- خۇراگرى لەبەردەم فرىوخواردن بەپارەو سامان ٦٤
- حەقىقەتى ئەو مالەى ھەتە ٦٥
- چىژەكانى دنيا ٦٥

مىرگى (١٣)

- ئەو دىياكەتەنە كە بايەخى پىدەدەن ٦٧
- سەربوان و نوستووانى ناو سوژدە ٦٨
- حەسانەو نىيە جگە لەژىر درەختى (طوبا) ٦٩

مىرگى (١٤)

- حەقىقەتى بەختەوەرى و خىر لەخۇ نەدىوى ٧١
- خىر لەخۇنەدىوتىرەن كەس ٧١
- چۇن دەژىن و گوزەران دىكەن؟ ٧٢
- بەختەوەرتىرەن كەس ٧٣

مىرگى (١٥)

- زەھدىكى ناتىگەيشتەنە ٧٥
- زەھد بە فالودە ٧٥

له نیوان زوهدی پیڅه مېر و ﷺ زوهدی داهیڼراودا..... ۷۶

میرگی (۱۶)

کیشانهی رږژی دوايي..... ۷۸

مايه پووج له رږژی قیامه تدا..... ۷۸

قازانچ و زیان..... ۷۹

دهولمه ندو هه ژار..... ۸۰

وهرناگریټ جگه له دهولمه منده کان..... ۸۰

میرگی (۱۷)

شوینکته وتوان ترازو وده کان هه لده هیڅن..... ۸۲

خه مه کانی دنیاو رږژی دوايي..... ۸۲

له نیوان مانه وده مه به سته کانیدا..... ۸۳

کامه یه مال و سامان؟..... ۸۴

خاومن و فهرمانر موا کی یه؟..... ۸۴

بروانه سه ریچی له فهرمانی کیدا ده که یت..... ۸۵

میرگی (۱۸)

رږژده کانی دنیا له رږژی دوايیدا..... ۸۶

میرگی (۱۹)

چه ند دیمه نیکی په شیمانی له رږژی دوايیدا..... ۹۰

دوو نیعمه ت.....

۹۰

دیمه نی یه که م: قیامه تی یه که م..... ۹۱

دیمه نی دوو ده م: گه ستنی ده سته کانی..... ۹۲

- دیمه‌نی سییه‌م: کاتی پیشان‌دانی کرده‌وه‌گان ۹۳
- دیمه‌نی چواره‌م: کاتی هاتنی ئاگر ۹۵
- دیمه‌نی پینجه‌م: کاتی له لیواری ئاگر ده‌وستینریت ۹۶
- دیمه‌نی شه‌شه‌م: دوا‌ی ئه‌وه‌ی خرا‌نه ناو ئاگره‌وه ۹۷

میرگی (۲۰)

- شاهیده‌گانی رۆژی قیامه‌ت ۹۹
- شاهیده‌گانی دنیا ۹۹
- شایه‌تی له‌کاتی سه‌رده‌مه‌رگدا ۹۹
- شایه‌تیدانی زه‌وی ۱۰۲

میرگی (۲۱)

- شایه‌تی دانی پیغه‌مبه‌ران و فریشه‌گان ۱۰۴
- شاهیدی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ۱۰۴
- شاهیدی دانی پیغه‌مبه‌ران (سه‌لامی خویان لی‌بی) ۱۰۶
- شایه‌تی شاهیده‌گان ۱۰۶
- شایه‌تی مروّف و جنۆکه ۱۰۷
- شایه‌تی دوو فریشه‌گان ۱۰۸

میرگی (۲۲)

- شایه‌تی دانی ئه‌ندامه‌گان ۱۱۰
- شاهیدی گو‌ی و چاوو پیسته‌گان ۱۱۰
- ناکوکی له‌گه‌ل ئه‌ندامه‌گانی خۆیاندا ۱۱۳

میرگی (۲۳)

- پیکه‌ینانی هه‌مه‌ و غه‌می رۆژی دوا‌یی ۱۱۶

۱۱۷	یەكەم لەو نىعمەتەنە.....
۱۱۷	كۆكردنەوہى پىكھاتە خىرەكان لەدەورى.....
۱۱۷	دل دەولەمەندى.....
۱۱۹	هاتنى دنيا.....
۱۱۹	پەرش و بلاوى پىكھاتەكان.....
۱۱۹	هەزارى لىي جيا نابىتەوہ.....
۱۲۰	راگردنى دنيا.....

مىرگى (۲۴)

۱۲۱	سيفاتى خاوەننى هەممى رۆژى دوايى.....
۱۲۱	خەلگى لەو بارەوہ دەكرىنە سى بەشەوہ.....
۱۲۱	بەشى يەكەم.....
۱۲۱	بەشى دووہم.....
۱۲۲	بەشى سىيەم.....
۱۲۳	خەفەت خواردن بۆ قىامەت.....
۱۲۴	لېپرسىنەوہى بەردەوام.....
۱۲۴	كارى بەردەوام بۆ رۆژى قىامەت.....
۱۲۵	كارىگەرى دىمەنى مردن لەسەريان.....

مىرگى (۲۵)

۱۲۶	كۆسپەكانى بەردەم هەمم و ويستەكانى قىامەت.....
۱۲۶	۱- دنيا ويستى.....
۱۲۸	۳- داواگردنى مىرايەتى و سەرۆكايەتى.....
۱۲۸	۴- مەغرور بوون بەلەش ساغىي و تەندروستى.....

میرگی (۲۶)

- ۱۳۰چەند نموونەيەك لە خاوەنانی ھەمم و مەبەستی رۆژی دوایی.....
- ۱۳۰چەند نموونەيەك لە ھاوولان.....
- ۱۳۰عومەیر کۆری ئەلجەمام.....
- ۱۳۱ئەنەس کۆری ئەلنەضر.....
- ۱۳۱جەعفەری کۆری ئەبی طالب.....
- ۱۳۱عەبۇللائی کۆری مەسعود.....
- ۱۳۱حوممەی کۆری ئەبی حوممە.....
- ۱۳۲حەسەنی بەصری.....
- ۱۳۳سوفیانی ئەوری.....
- ۱۳۵مەنصوری کۆری زازان.....
- ۱۳۵رابعەیی شامی.....

میرگی (۲۷)

- ۱۳۷نامۆزگاریکی بێدەنگی خامۆش.....
- ۱۳۷بانگ و ھاواری (الرافعی).....
- ۱۳۸بێغەمبەر ﷺ دایکی دەی گریهانی.....
- ۱۳۹ئەوانەیی لە مردن پادەگەن.....
- ۱۳۹خاک و خۆلی بێدەنگی خامۆش.....

میرگی (۲۸)

- ۱۴۱بیرکردنەووە لە تێکدەری خۆشییەکان.....
- ۱۴۱باشترین دەرمان و چارەسەر.....
- ۱۴۲گفتوگۆیەك لەگەڵ گۆر.....

هيچى نامىنى جگه له كرده وه كان ۱۴۳

مىرگى (۲۹)

دواى بير كرده وه چىيه؟ ۱۴۵

خه وتنى گه وره ۱۴۵

رېگرى له كرده وهى چاك ۱۴۶

لافاوى مردن ۱۴۸

مىرگى (۳۰)

كۆسپه كانى ته وبه و پەشيمانى ۱۵۰

نايانه وئى بچنه به هه شته وه ۱۵۰

۱- تىكشكاندننى بته كان ۱۵۱

۲- جيگه و زه مينه ي سهر پىچى و بى فەرمانى ۱۵۲

۳- گىرۆده بوونى دل به گوناھو تاوان ۱۵۳

۴- بى ئاگايى ۱۵۴

۵- نه گۆرپنى هاوړپكان ۱۵۵

۶- له بير چوونه وهى مردن و كۆتايى ته مەن ۱۵۶

مىرگى (۳۱)

سەرەنجامىكى خراب ۱۵۷

ئەندازەى گەزىك بۆ بە هه شت ۱۵۸

هۆى خراب بوونى كۆتايى كرده وه كان ۱۵۹

مىرگى (۳۲)

چەند ديمه نيك له كۆتا ئەنجامى ترسىنەر ۱۶۱

ئەوانەى له فەوتان و به هياك چوون ئەمين ۱۶۱

- ترسی بیاوچاكان..... ۱۶۲
- هیزی شهیتان له سهر مروڤ..... ۱۶۲
- کوتا و سهرمنجامه دلته زینه کان..... ۱۶۳
- دامه زراوی و خوراگری له خوا داوا دمکهین..... ۱۶۴

میرگی (۳۳)

- ته ویلی سوژده بهر..... ۱۶۵
- واتای سوژده..... ۱۶۶
- نارم زایی هود هود (پهپوسلیمانه)..... ۱۶۷
- سوژده ی گشتگیر..... ۱۶۹
- نزیکتین کاتی بهنده له پهرومردگاری..... ۱۷۲
- سوژده خیری زیاتره له دنیاو نه وهی له دنیا دایه..... ۱۷۶
- ﴿وَادْخُلُوا الْآبَابَ سُجَّدًا﴾..... ۱۷۷

میرگی (۳۴)

- سیفاتی سوژده بهران..... ۱۷۹
- ۱- دریژکردنه وهی سووژده..... ۱۷۹
- ۲- نزاو پارانه وه..... ۱۸۱
- ۳- کاریگه ری و گریان..... ۱۸۴
- ۴- به پاک زانین و ستایش کردنی خوی گه وره..... ۱۸۸
- ۵- ترس و هیوا..... ۱۸۹
- ۶- شه ونویژ..... ۱۹۲

- ۷- خۆزگەو ئاواتيان تەنھا بەدەستەيئەننى رەزامەندى و پاىە بەرزىيە لای
 خوا..... ۱۹۵
- ۸- بشت بەستن بە خوا..... ۱۹۶
- ۹- خاوەن پەيمان و بەلئىن..... ۱۹۷

مىرگى (۳۵)

- كارىگەرىيەكانى سوژدە..... ۲۰۰
- ۱- نىشانەى پاکی و چاکی لەناوچەوانياندا دەدرەوشیتەو..... ۲۰۰
- ۲- بەرزبۆنەو دەى پلەو پایەو سەپنەو دەى گوناھەکان..... ۲۰۳
- ۳- لابرەنى غەم و پەژارە..... ۲۰۳
- ۴- ئارام گرتن..... ۲۰۶
- ۵- ملکەجى..... ۲۰۸
- ۶- درەوشانەو دەى شوینی سوژدە..... ۲۰۹
- ۷- گریانى شەیتان..... ۲۱۰
- ۸- رەزگارى و سەرفرازى رۆژى قىامەت..... ۲۱۱
- ۹- چوونە ناو بەھەشت..... ۲۱۲

مىرگى (۳۶)

- سوژدەكانى رۆژى دوایی..... ۲۱۴
- ۱- سوژدەى پىغەمبەر ﷺ..... ۲۱۴
- ۲- سوژدەى برۆاداران..... ۲۱۷

مىرگى (۳۷)

- دوعاو پارانەو دەى خەفەت و بىزارى و دل توندى..... ۲۲۱
- واتای دلتەنگى و خەفەت (الکرب والهم)..... ۲۲۱

- نزاو پارانه وەى خەفەت و دل تەنگى ۲۲۲
- من بەندەى تۆم ۲۲۳
- (في قبضتك): من لە چنگى تۆدام — من لە ژىر دەسەلاتى تۆدام ۲۲۶
- (ناصيتى بيدك): ناوچەوانم بە دەستى تۆيە ۲۲۸
- (ماض في حكمك): بىر يارمەكانت لە سەر من دراوە ۲۲۹
- (عدل في قضاؤك): بە جېھېنانى بىر يارمەكانت داد پەرودرانەيە بۆ من ۲۳۲
- "أسألك بكل إسم هو لك سميت به نفسك أو أنزلته في كتابك أو استأثرت به في مكنون الغيب عندك" ۲۳۷

مىرگى (۳۸)

- ژنانى عەزىز لە ئەمەرىكا ۲۳۸
- هەلچوونى ئارەزوو ۲۴۰
- خۆپراگرى يوسىف ۲۴۱
- ژنان لە ئەمەرىكا ۲۴۲
- لاوان لە بەردەم خۆپراگرى و پووخانىندا ۲۴۴
- هۆيەكانى پووخان و خۆپراگرى ۲۴۵

مىرگى (۳۹)

- تارىكى يەكان و چراكانيان ۲۴۷
- دژە يەكەكان ۲۴۷
- تارىكاى يەكەم: خۆشويستنى دنيا ۲۴۸
- بىكەتەكانى ژيانى دنيا ۲۴۹
- هاوەلان چۆن لە دنيا گەيشتبوون ۲۵۱
- چراى يەكەم: پارىزكارى (تەقوا) ۲۵۲

۲۵۳	پایه‌گانی ته‌قوا.....
۲۵۴	مه‌رجی لی‌پرسینه‌وه.....
۲۵۵	تاریکایی دووهم: تاریکی گونا‌هه‌گان.....
۲۵۶	چرای دووهم: ته‌وبه‌و په‌شیمانی.....
۲۵۸	تاریکایی سییه‌م: ناو‌گو‌پ.....
۲۵۹	چرای سییه‌م: لا‌إله إلا الله محمد رسول الله.....
۲۶۲	تاریکایی چوارهم: رۆژی دوا‌یی.....
۲۶۳	چرای چوارهم: کرده‌وهی چاك.....
۲۶۴	تاریکی پینجه‌م: پردی صیراط.....
۲۶۵	چرای پینجه‌م: یه‌قین.....

می‌رگی (۴۰)

۲۶۸	وته‌گانی سه‌رده‌مه‌رگ.....
۲۶۸	کاتی سه‌رده‌مه‌رگ.....
۲۶۹	وته‌گانی نه‌بویه‌کر (په‌زای خوای لی‌بی).....
۲۷۰	ستوونی یه‌که‌م: کاته‌گانی په‌رستش و به‌ندایه‌تی.....
۲۷۱	ستونی دووهم: گرنگی دان به‌فه‌رزه‌گان.....
۲۷۱	ستونی سییه‌م: وازه‌ینان له‌ بی‌هیوایی و نا‌ئومیدی.....
۲۷۲	ستونی چوارهم: فریو‌خواردن و به‌که‌م زانی‌نی گونا‌هوت‌اوان.....
۲۷۲	ستونی پینجه‌م: ترس و هیوا.....
۲۷۳	ستونی شه‌شه‌م: هه‌ستکردن به‌ته‌رازووی رۆژی دوا‌یی.....
۲۷۴	خۆشویستنی مردن.....
۲۷۵	گفتو‌گو‌ی حوزمه‌یفه‌ له‌گه‌ل مردن.....

- بۆچی رَقمان له مردن دهییت؟ ۲۷۶
- ئاوه دانکاری قیامهت ناترسیت ۲۷۷

میڤگی (۴۱)

- کاتی سه ره مه رگ و بیر کردنه وه له و کردمه وانهی کردوو یه تی ۲۷۹
- وته کانی ئیمامی عومهر (خوای لی رازی بیّت) ۲۷۹
- داوای ره حمهت و لیخوشبوون ۲۸۰
- نه یده ویست مه دح و ستایشی بکریّت ۲۸۰
- سی کاروبار ۲۸۱
- یه که م: بیر کردنه وه له و کارانه ی پیشکه شیان کردوو ۲۸۱
- عه مری کوری عاص ۲۸۲
- عوباده ی کوری صامت ۲۸۳
- یونس کوری عه بید ۲۸۵
- یوسف کوری حسین الرازی ۲۸۶
- ئیبنو سه ماك ۲۸۷

میڤگی (۴۲)

- کاتی سه ره مه رگ و بیر کردنه وه له وه ی توشی دیّت ۲۸۹
- بیر کردنه وه هه ست کردن به قه باره ی دنیا ۲۸۹
- عه بدوله لیکی کوری مه رپوان ۲۸۹
- بیر کردنه وه له وه ی دیته پنگای له به رزه خ و ژیا نی پۆزی دوا یی ۲۸۹
- ئه بو موسای ئه شعهری (په زای خوای لی بی) ۲۹۱
- ئه لئه خعی و ئیبنولحه واری ۲۹۱
- أ- ئیمام ئیبراهیمی نه خعی ۲۹۲

ب- ئەحمەد كۆپى ئەبى جەۋارى..... ۲۹۲

مىرگى (۴۳)

ئەوانەى بەسەر (صىراط)دا رەت دەپن..... ۲۹۳

سېفەتى (صىراط)..... ۲۹۳

ئەوانەى بەسەر پردى (صىراط)دا دەرۋن و تېدەپەرن..... ۲۹۵

بۆچى ئەوانە كراۋنەتە كۆمەل كۆمەل..... ۲۹۷

رېڭاى راستى سەرزەمىن (صىراط)ى زەۋى..... ۳۰۰

رېڭاى سەرزەۋى دىۋارەكانى..... ۳۰۰

مىرگى (۴۴)

بەردەۋام بوون لەسەر (صىراط)..... ۳۰۴

ماناى بەردەۋامى..... ۳۰۴

فېل و فروتى رېۋىانە..... ۳۰۵

(خۆشۈيستن)رېشەو بنەماى بەردەۋام بوونە..... ۳۰۶

ئەۋەى خوا بۇ پابەندو بەردەۋام بوۋانى ئامادە كىردوۋە..... ۳۰۷

مىرگى (۴۵)

بەبى لىپرسىنەۋە دەچنە بەھەشتەۋە..... ۳۱۲

بەشەكانى خەلك لە لىپرسىنەۋەدا..... ۳۱۲

كۆمەلى يەكەم: ئەۋانەى لىپرسىنەۋەمىيان لەگەلدا دەكرىت..... ۳۱۳

كۆمەلى دوۋەم: لىپرسىنەۋەمىيەكى زۆر ئاسانىيان لەگەلدا دەكرىت..... ۳۱۳

كۆمەلى سىيەم: ئەۋانەى لىپرسىنەۋەمىيان لەگەلدا ناكىرىت..... ۳۱۴

سېفەت و ئاكارى ئەم ھەئىزىدراۋانە..... ۳۱۶

يەكەم: ژمارمىيان ۋە سېفەتى دونىايىيان..... ۳۱۶

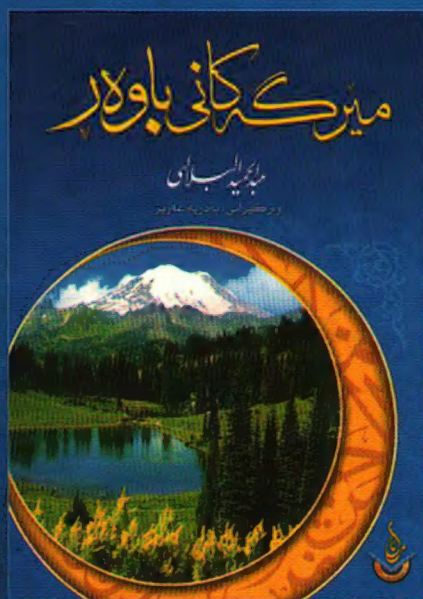
- ۱- ژماره‌یان..... ۳۲۳
- ۲- سیفات و ئاکاری دنیا‌ییان..... ۳۲۶
- سیفه‌تی یه‌که‌م: داخ کردن به‌چاره‌سه‌ر به‌کارناهیئن (لایکتوون) ۳۲۳
- سیفه‌تی دوووم: داوای نوشته له‌که‌س ناکهن (ولایسترقون) ۳۲۴
- سیفه‌تی سییه‌م: په‌شبینی ناکهن (ولایتطیرون) ۳۲۵
- سیفه‌تی چواره‌م: پشت به خودای خو‌یان دمه‌ستن..... ۳۲۷
- تیگه‌پشتنیکی هه‌له..... ۳۲۸
- پله‌کانی ته‌وه‌ککول..... ۳۲۹
- ۳- سیفه‌ته‌کانی رۆژی دووایییان..... ۳۳۲

میرگی (۴۶)

- گه‌شتیک به‌ناو په‌راوه ئیمانییه‌کاندا..... ۳۳۵
- به‌های ئیمانی..... ۳۳۵
- کو‌تایی..... ۳۳۸
- په‌راوه ئیمانییه‌کان..... ۳۴۱
- پیرست..... ۳۴۲

وَاحْتِاجُ الْإِسْلَامِ

عبد الحميد البالي

ناؤند راکر پانڈی نغارا

نرخى (۷۵۰۰) دیناره

ههنگاوینک بهرهو راکه پانڈی نغارا کوردی ئیسلامی هاوچه رخ